

Digitized by the Internet Archive
in 2013

<http://archive.org/details/scriptoresorigin12preg>

SCRIPTORES
ORIGINVM CONSTANTINOPOLITANARVM

RECENSUIT

THEODORVS PREGER

FASCICVLVS PRIOR.

HESYCHII ILLVSTRII ORIGINES CONSTANTINOPOLITANAE
ANONYMI ENARRATIONES BREVES CHRONOGRAPHICAE
ANONYMI NARRATIO DE AEDIFICATIONE TEMPLI S. SOPHIAE

L.
98

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MCML.

ALPHABET
GROSS
TYPIS

PA
5179
C 7 54
v. 1-2

ior
iii

Anonymus scriptor decimi saeculi, quem Codinum¹⁾ dicere solemus, et aliis deperditis auctoribus usus est et his tribus, qui adhuc exstant: Hesychio Illustrio, Anonymo, qui *Παραστάσεις συντόμους χρονικάς* compilavit, alioque cuius opus inscribitur *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἀγίας Σοφίας*. Hos auctores priore fasciculo Scriptorum originum C/politanarum comprehendam, altero Codinum ipsum edam, in calce adiecturus ordinem paragraphorum, quem recensiones topographicae, i. e. codex Mynae et Anonymus Banduri, sequuntur.

I.

Hesychii Illustrii *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως* seorsum nunc uno codice tradita sunt, qui est Palatinus Heidelbergae n. 398 (P). De quo celeberrimo codice saeculi X disputavit A. de Gutschmid in novis annalibus Heidelbergensibus (*Neue Heid. Jahrbücher*) 1891 p. 227—237. Continetur autem Hesychii libellus a f. 209^r ad f. 215^r, manu diversa atque reliqua opera scriptus et proprium quaternionem complens ultimo folio privum. Diligentissime est exaratus: orthographia raro negligitur (*ἀμαλθίας* p. 4, 7, *κατεριπωμένον* 14, 7, *ἀπολύειν* 9, 4, *ἐρύσαντο* 11, 17, *μετερούμισε* 14, 1), iota mutum modo infra vocalem ponitur, modo iuxta eam, uno loco desideratur (*θρακικὰς* 4, 10), accentus raro omisit scriba, raro falsos scripsit (velut *ἰχθῦς*

Cod. Pal.
Heidelb. 398

1) Etsi constat Codinum non auctorem Originum esse, sed redactorem inferioris aetatis, tamen hoc nomine utar brevitatibus causa.

2, 6 et 13, 15, *διαμαρτυρῶν* 13, 16, *ἑποδορόμιον* 7, 2, imprimis autem in encliticis ὡς φασί, αὐθις τὲ, ἐνθά ποτε, τὲ καὶ etc., cf. etiam τ' οὖνομα 4, 6. 12; 9, 6; 11, 1); usus litterae *ν* mobilis lege non coercetur. Compendia in versuum clausuris; exstant hic illic, saepius occurrunt in indiculis marginum exteriori adscriptis. Sinistro margini appictae sunt virgulae — et $\overline{\quad}$, periodorum grammaticalium et capitum ampliorum initia significantes. Quattuor diversis fabulis de origine urbis in eodem margine litterae *α'* — *δ'*, strategis septem, de quibus agitur, litterae *α'* — *ζ'* appinguntur. In margine exteriori singulis paragraphis indiculi vel lemmata adduntur, velut *αἰτίαι τοῦ τῆς πόλεως οἰκισμοῦ* vel *περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ τῶν στοιχειωθέντων πελαργῶν* similia; quae nullius momenti sunt praeter ea, quae attuli p. 4, 13 et p. 13, 1. Interpunctiones partim grammaticae regulas sequuntur partim minores periodos rhythmicis legibus disiungunt. — Accuratam Hesychianae partis collationem debemus Rudolfo Hercher (Philol. VIII 1853 p. 720): qui codicem ita excussit, ut mihi nihil fere relinqueret.

Cod. Rosambo 275

Ex Palatino sine dubio fluxit codex bibliothecae Rosambo n. 275 (Omont Manusc. gr. des départ. p. 69) saeculi XVI, ex parte scriptus a Petro Pithoeo. Cuius fratrem Franciscum circa annum 1570 bibliothecam Heidelbergensem perscrutatum esse constat (Grosley Vie de Pithou II 108—118).

Cod. Athous deperditus

Tertium Hesychii exemplar olim in monte Atho fuit. Egit de hoc codice illi Palatino simillimo saeculi XIII, cuius index et pauca fragmenta nunc Parisiis servantur, Wescher in editione Dionysii Byzantii p. VI sqq. Operis Hesychiani, cuius index mentionem facit (*Πάτρια Κ/πόλεως καὶ Ἡσύχιον Ἰλλούστριον*) nihil iam exstat.

Non parvi aestimatum esse opusculum Hesychii inde elucet, quod duo scriptores fere totum in sua opera receperunt: Anonymum dico biographum Constantini Magni et Codinum qui dicitur. Continetur autem Vita Constantini foliis 1^r—54^r codicis 22 bibliothecae Angelicae

Cod. Angel. gr. 22

saec. XI; Hesychii opusculum occupat folia 27^r—35^r.¹⁾ Franchi, v. ill., lectiones variantes accurate descripsit et edidit, de paucis dubiis locis liberalissime me per litteras certiorum fecit. Praeter § 1 et 6—9 integra verba Hesychii biographus recepit; pauca addidit de suo (v. p. VII).

Paulo ante quam codex Angelicus scriptus est, composita sunt τὰ Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως Codini sub nomine edita: quae item totum fere Hesychii opus continent. Egi de huius scriptoris codicibus in programmate Gymnasii Maximiliani Monacensis 1895 (Beiträge zur Textgeschichte der Πάτρια Κ/πόλεως). Atque prima quae huc facit pars duplici recensione tradita est, quarum una (classis A et in priore parte classis B) fere consentit cum Hesychio, altera (cod. G et in posteriore parte cl. B) pristinum textum dilatavit et diffudit. Omnes variationes et corruptelas Codini exscribere tanti esse mihi non videtur; imprimis lectiones codicis G et, ubi huc facit, B non afferam nisi res differunt ab Hesychio, prioris classis autem plerasque variationes exhibebo, cum non sit in animo hanc partem in editione Codini recoquere. Significabo autem consensum omnium codicum littera K, singulos codices his litteris: A = codices classis A, quorum contuli Vindobon. hist. gr. 37 (A₁) et Paris. 1782 (A₂); B = codices classis B, quorum unus integer exstat Vat. 162, mutili (B₁) abundant; G = cod. Par. suppl. gr. 657. De cod. Mon. gr. 218 (J), qui in § 39—42 memorabitur, v. Beiträge p. 16.

Ex Palatino codice primus edidit opusculum Meursius cum interpretatione Latina et notis, Lugd. Bat. 1613. Iterum inspexit codicem Bastius et in Epistula critica ad Boissonadium haud paucis locis inde textum Meursii emendavit. Post eum Conr. Orelli opusculum recognovit (Hesychii Milesii Opuscula Lipsiae 1820), aliorum imprimis

1) Pio Franchi de' Cavalieri, Di un frammento di una vita di Costantino nel cod. gr. 22 della biblioteca Angelica. Studi e documenti di storia e diritto. Roma 1897, vol. 18 p. 89—131.

i. e. Meursii, Lambecii, Bastii notas adiciens de suo nihil fere addens. Item C. Mueller in edendis Fragmentis Histor. Graec. IV p. 146—154 neque codices inspexit neque Meursii editionem, quae a Palatino codice propius abest quam Orelliana, adhibuit; quo fit, ut viginti fere locis falsae codicis Pal. lectiones notentur.

Quae ratio
intercedat
inter Hes. et
Biogr. et Cod.

Atque spectantibus quae ratio intercedat inter codicem Palatinum et Biographum et Codinum, facile apparet exemplar, quo Codinus usus est, codici Angelico similium fuisse quam Palatino. Fortasse coniecerit quispiam codicis Angelici scribam ex Codino hausisse: quae opinio refutatur eo quod nonnulla in Codino desiderantur, cum in Angelico et Palatino exstant. Ubicumque igitur Angelicus cum Codino consentit, lectiones saeculi decimi praebent, ut horum testimonium vetustate non cedat Palatino. Hoc vetus exemplar, quod ex Ang et K restitui potest, compluribus locis deterius fuit Palatino, haud paucis autem melius. Velut p. 5, 8 Ang K recte exhibent ἀγαμέμνονος (ἀγαμέμνι ὃς P), p. 15, 4 ἐπικρατεία (ἐπιστρατεία P), p. 17, 11 deest in Ang K glossema codicis P Κωνσταντίου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένον. Nonnullis locis ex Ang K verba, quae P omisisse mihi videtur, supplere possumus, ut p. 5, 11 τοῦνομα et ἐκεῖ, p. 10, 6 δεύτερος, p. 17, 17 ἐν οἷς καὶ τοῦ Δαδωναίου Διὸς ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Παλλάδος ἰδρύματα etc. Aliis locis eadem menda exstant in P et Ang K; velut p. 14, 11 utrique πολέμους pro πολεμίους tradunt, p. 7, 19 in utrisque lacuna esse videtur.

Quae praemittenda fuerunt, priusquam accederemus ad aliam quaestionem. Verisimile enim est Origines C/politanas non esse integrum opusculum Hesychii, sed partem sexti libri operis historici, quo res a Belo usque ad imperatorem Anastasium narraverat. Hesychius cum ageret de imperatoribus Romanis, usque ad Constantinum Magnum pervenerat eiusque consilium novam Romam condendi (§ 1). Hac occasione oblata utitur ad origines urbis describendas (§ 2). Atque extrema fragmenti Hesychiani verba

p. 18, 8 sqq. (οὕτω ἡ Κ/πολις πρὸς τόδε τὸ μέγεθος ἐξε-
νήνοχεν) respiciunt initium p. 1, 10 (ἐπὶ τὸ προκείμενον
ἐξενηνοχέναι μέγεθος). Oritur quaestio, utrum Codinus
et auctor Vitae Constantini hanc solam partem operis
Hesychiani, quam decimo saeculo seorsum pervulgatam
esse codex Palatinus docet, noverint an ex integro
opere hauserint. Iam inde quod Biographus et Codinus
non consentiunt nisi in ea parte, quae seorsum in Pala-
tino traditur, videmus eos fragmentum solum novisse.
Fallitur igitur Franchi, cum tres locos, quos solus Ange-
licus exhibet (p. 8, 2, p. 17, 15, p. 18, 2), Hesychio ad-
scribat. Sunt additamenta Biographi, quae vel ex elocu-
tione aliena esse apparet. Neque minus fallitur C. Mueller,
cum in fine editionis dicat (p. 154): 'Deinde (in Codino)
alia sequuntur sat multa de aedificiis a Constantino ex-
structis (p. 16—23 Bonn.) quorum partem haud dubie
etiam in Hesychii chronicis legere poterat, verum Codinus
aut Hesychiana cum aliis serioribus miscuit aut omnia
sua ex inferioris aevi auctore hausit, qui ipsum Hesy-
chium adhibuerat.' Codinum haec non ex ipso Hesychio
hausisse iam inde concludi potuit, quod in iis multa oc-
currunt, quae ipse antea in Hesychiana parte tradidit.

De originibus Byzantii multi egerunt certe iam ante De fide He-
sychii
Trogum Pompeium, qui in libro IX huius oppidi initia
descripserat.¹⁾ Certi non multum sciebant, eo plures fa-
bulae a civibus fictae tradebantur de Byzante, de Io
Inachi filia, multae aliae, quae sat vetustae esse videntur.
Novae affingebantur cum Byzantium a Constantino caput
imperii delectum esset. Aemulabantur non solum instituta
veteris Romae, sed etiam fabulas: velut septem strategos
Byzantios instar septem regum Romanorum enumerat He-
sychius, et Byzas, alter Romulus, Strombum fratrem pro
hoste habet. Atque ut Roma vetus a Gallis servatur clan-

1) Apud Stephanum Byzantium s. v. Βόσπορος et Constantinum
Porph. them. II 12 citantur οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφοῦτες Βυζαντίου.

gore anserum, sic Roma nova latratu canum a Philippo. Apparet rerum historiam non multum fructus capere ex fragmento Hesychii, etsi non cum illis facio qui eum auctorem nullius fere fidei dicunt. Fabulas non ipse finxit, sed ex aliis auctoribus sive ex plebe acceptas tradit; certe fictae sunt, sed monumenta et loca quibus adhaerent, exstabant eaque viderat Hesychius. Ut omittam ea quae a multis veteribus auctoribus confirmantur, § 9 cives dicit suis temporibus ex fonte Bizyae nymphae haurire. Bizye est oppidum centum fere chiliometra distans a C/poli. Atqui Strzygowski (Byzantin. Wasserbehälter p. 11) refert ex illa ipsa regione usque C/polim fragmina aquaeductus adhuc exstare.¹⁾

De auctori-
bus Hesychii

Qui fuerint illi veteres poetae et historici quibus se usum esse Hesychius § 2 dicit, nescimus, cum interierint plerique. Unus exstat Dionysius Byzantius, quo aut ipse usus est aut quocum eundem auctorem transcribit. Ex Johanne Laurentio Lydo sumpta esse videntur, quae de hippodromo tradit (§ 37). Fragmentum autem de septem turribus et de Apollonio Tyaneo, quod mirum in modum cum § 13 et 24 sq. consentit, aut ex Hesychii integro opere sumptum est aut ex auctore aliquo Hesychii.

II.

Cod. Par. gr.
1336

Παραστάσεις σύντομοι χρονικά exstant in ff. 111^r — 134^r codicis Parisini graeci 1336 saeculi fere undecimi (P). Ex eo transcripti sunt codd. Paris. gr. 1789 saec. XVI et suppl. gr. 565 (saec. XVII). Primus edidit opusculum Lambecius in calce Codini a. 1655, secundus

1) Ad illustrandas res ab Hesychio enarratas inprimis Meursius et Lambecius multa congesserunt, quae Orellius editioni suae subiunxit. Ego hic illic pauca adnotavi, quae apud eos desiderantur.

Combesius in Manipulo Originum C/politanarum a. 1664, tertius Banduri in Imperio Orientali a. 1711 (inde Migne Patr. gr. vol. 157 col. 651 sqq.). Posteriorem partem operis § 37—89 Bekker in editione Codini Bonnensi ex Bandurio (non ex Combesio, ut asserit) transcripsit nihil de suo addens nisi unam coniecturam: cuius editionis numeros paginarum in margine exteriori adieci. Omnes hi editores codicis lectiones non accurate reddiderunt neque viderunt post f. 111 folium excisum esse. Abhinc tres annos ego codice bis inspecto opus edidi (Programm des K. Maximiliansgymnasiums, München 1898), quam editionem infra p. 19—73 paucis correctam et emendatam repetam.¹⁾ Plurimis locis etiam nunc verba scriptoris corrupta manent; quorum locorum alios a viris litterarum peritis correctum iri spero, alii graviores mihi esse videntur, quam ut credam eos sanari posse.

Lectiones varias codicis P omnes fere adnotavi; sed ubi scriba more Byzantinorum *αι* et *ε*, *ο* et *ω*, *ι*, *η*, *ει*, *υ* commutat, haec omnia omisi nisi in nominibus propriis vel locis corruptis. Neque falsam geminationem aut eiectio- nem consonantium adnotavi velut *ἐκβάλλαι*, *προειρημμένος*, *σφάλεσθαι*. Sed eas litterarum corruptelas in notas recepi, quae etsi haud raro in codd. Byzantinis occurrunt, tamen adhuc minus notae esse videntur, confusionem dico litterarum *ο* (*ω*) et *ου* (*φόσσα*, *φοῦσα*, *συμβολεύσαντος*, *ἐν τοῦ ἀγίω Μάμαντι* etc.) et *ει* (*η*) et *ε* (*ἐλήματι*, *σελένα*, *ἀπειλῆς* pro *ἀπειλῆς* etc.). *ι* mutum omisit scriba; in littera paragoga nulla lege usus est.

Quis fuerit auctor *Παραστάσεων*, nescimus; compositum est opus octavo vel nono saeculo, inter tempora Leonis

De aetate
scriptoris

1) Coniecturas per litteras mihi suppeditarunt Will. Fischer, Ed. Kurtz, R. Wuensch; alia dederunt Alexis quidam (fort. Th. Reinach) *Revue des études grecques* 12 (1899) p. 393, Heisenberg *Berl. philol. Wochenschrift* 1899 col. 678. [Sero mihi afferuntur E. Maassii *Analecta sacra et profana* (Marpurgi 1901), quibus ea, quae p. 26, 4 sqq. narrantur, illustrat.]

Isauri (717—741), quem memorat p. 20, 2 et 67, 9 (cf. 22, 22), et restitutionem moenium a Theophilo (829—842) perfectam, de qua nihil dum comperisse videtur (cf. p. 20, 11 sqq.). Non multo post excerptum est ab Anonymo quodam, cuius opusculum, codice Parisino suppl. gr. 607 A saec. X servatum, Maximilianus Treu accuratissime edidit (Excerpta Anonymi Byzantini, Progr. Ohlau 1880). Partes huius Anonymi exstant etiam in cod. Lips. Tischendorf. XIII^{a-e} et apud Suidam, pauca fragmenta in codd. Vindob. theol. gr. 203 et Paris. gr. 2511. Qui Anonymus Excerptis ex *Παραστάσει* sumptis alia praefixit, quae Laurentio Lydo ex parte debet. Codinus autem, qui fertur, priorem tantum partem *Παραστάσεων* (§ 1—20) ipse excerpsit, reliqua novit ex codice Anonymo Treviano propinquo. Uberius de his egi in programme Monacensi 1895 p. 28—40. Codini lectiones varias quaeras in altero fasciculo; hic satis fuit congruentes eius paragraphos¹⁾ adnotare. Anonymi Treviani autem verba ubi magis discrepabant, integra subieci, reliquis locis graviores lectiones variantes in notis adposui.

De auctori-
bus

Multi auctores in opusculo afferuntur, plerique ficti; quibus re vera usus esse videatur, alio loco exponam.

III.

Narrationis de structura templi S. Sophiae prima editio est Francisci Combefisii in Originum rerumque C/politanarum Manipulo Parisiis 1664 p. 243—283. Adhibuit solum codicem Paris. 1712 pauca addens et corrigens ex Codini editione Lambeciana. Traditur autem opusculum permultis codicibus modo seorsum modo con-

1) Paragraphi sunt editionis meae, quae altero fasciculo prodibit; cum priores editiones paragraphorum numeris careant, insuper paginas et lineas ed. Bekkerianae (B) adscripsi.

iunctum cum Codino aut Anonymo Banduri aut aliis auctoribus. Equidem primum de vetustioribus codicibus et auctoribus agam, deinde de exemplis inferioris aetatis i. e. saeculi XV—XVII.

Integrum opusculum continent hi codices saeculi XII, Codices
vetustiores
a me collati:

1. V = Vaticanus 697 f. 1^r—12^r.

2. P = Parisinus gr. 1712 f. 13^r—18^v; est cod. Dufresnii, quo Combesius usus est. Vaticano tam propinquus est, ut scriba codicem illi similem adhibuisse videatur. Velut ut hoc unum afferam p. 82, 5 pro *κυκλικὸν μετὰ* V habet *κυκλή . . . μετὰ*, P *κυκλή μετὰ*; sed quominus Vaticanum ipsum exemplar Parisini fuisse putemus, obstant paucae lectiones, quibus P non cum V, sed cum R congruit.

3. R = Paris. Coislinianus 296 f. 178^v—190^v.

Sub imperio Alexii I Comneni (1081—1118) Anonymus quidam, quem Banduri in Imperio Orientali 1711 edidit, Origines Codini secundum locorum rationem disposuit. Libro quarto autem integrum opusculum de S. Sophia recepit, ut consensus illius codicum instar sit codicis circa annum 1100 scripti. Quorum codicum contuli Parisin. 1783 saec. XV (= D), Parisin. 1788 saec. XV (= E), Vatic. Palatin. 328 saec. XIV/XV (= F). De reliquis codicibus agam in altero fasciculo; interim vide quae scripsi in programme Monac. 1895 p. 20 sqq. Significabo autem littera C consensum trium codicum DEF vel certe duorum. Qui codices pluribus locis cum R congruunt quam cum PV.

Anno 995 Codinus qui dicitur opusculum de S. Sophia Codinus (K)
in Origines suas C/politanas, etsi non integrum, recepit. Priorem enim partem (c. 1—15), si non verba, sed res spectas, totam recepit; sed inde librum excerpserat, alia transposuit, c. 18 et 24 omisit. Atque nonnullis locis genuina non in PVRC, sed in K servata esse videntur, alibi pauca addita sunt scitu digna. Servatur autem hic

liber de S. Sophia in codicum Codini classe A — cuius contuli cod. Vindobon. hist. gr. 37 saec. XIV (= A₁) et Parisin. 1782 saec. XIV (= A₂)¹⁾; in classe B, cuius integer codex exstat unus Vat. gr. 162 (saec. XVI), denique in codice Mynae, Parisino suppl. gr. 690 saec. XII (= M). Plura de codicibus Codini vide in altero fasciculo (cf. Programma l. l. p. 7 sqq. et 25). Est autem in Narratione de S. Sophia cod. M propinquus codici A₁; B plerumque consentit cum A₂. Littera K significabo consensum horum quattuor vel certe trium codicum.

Radulfus
de Diceto et
Radulfus
Niger

Versio latina aliquot capitum exstat in Radulfi de Diceto († 1202 vel 1203) Abbreviationibus chronicorum (ed. Stubbs I p. 91 sqq. ad annum 532 et 566). Eadem aetate (c. 1206) Radulfus Niger (ed. Anstruther p. 189 sq.) et ipse partem eiusdem versionis exhibet, sed initio paucis locupletiolem (v. ad c. 1 et 7). In Britannia igitur circa initium saeculi tertii decimi versio nota erat non parvi momenti. Paucis enim locis verba opusculi in ea accuratius reddita esse mihi videntur quam in PVRC et K. Velut sola Versio p. 83, 2 Ignatium nominat, quem hic nominatum fuisse discimus ex p. 86, 4; in c. 18, quod agit de portis ecclesiae, ex Versionis testimonio genuina verba restituere possumus.

Codices in-
ferioris
aetatis

Constantinopoli a Turcis capta et Graeci et Itali studebant, ut de aedificiis illius urbis tam graviter afflictatae scitu digna comperirent. Permultis igitur codicibus inde a saeculo XV Narrationem de S. Sophia traditam esse mirum non est. Multi codices nullius fere momenti sunt,

1) Ad initium cap. 12 in cod. A₂ (Par. 1782) in margine adscriptum est: [E]φιλοπονήσαντες και γηρεύσαντες (i. e. γυρ.) και ἀλλαχόθι περι τὰ πάτρια τῆς ἁγίας Σοφίας εὐρῶ μὲν (i. e. εὐρομεν) ἔχοντα και ἄλλα τινὰ περι τε ἱερῶν σκευῶν και ἐτέρων τινῶν· ἃ και γράψαντες ἐνι (?) ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου· ὅτι ἄξιά εἰσι θαύματος και διηγῆσεως· και ζῆτει αὐτὸ ἐπὶ τῷ τέλει. In fine nihil invenitur. Fortasse noverat scriba huius narrationis c. 22.

cum scribae hauserint ex exemplaribus, quae superiore loco enumeravi; hos primo loco afferam. Alii codices, etsi permulta mutaverunt, tamen hic illic genuinas lectiones servaverunt vel nova memoratu digna addiderunt.

4. Vaticanus gr. 973 saec. XIV descriptus est ex V.

5. Dresdensis A 187 saec. XVI ex P i. e. Parisino 1712 descriptus est, id quod ex eis partibus elucet, quas Schnorr de Carolsfeld, v. ill., liberalissime mecum communicavit. Titulo addidit scriba nomen *Συμεῶν λογοθέτου καὶ μεγίστου*, quod sumpsit ex titulo opusculi in Paris. 1712 Narrationem antecedentis.

6—11. Sex codices saeculi XVI Anonymo Banduri auctore usi sunt omnesque ex eodem archetypo fluxisse videntur: Sunt autem hi Vatican. 1175 a Darmario a. 1571 scriptus (cf. infra n. 29) et 1393, Vindob. hist. gr. 118 (Kollar suppl. n. 130), Bodleianus Barocc. 44, Monacensis 131, Athous 3293. Titulus hic fere est: *Διήγησις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας ἥτοι τῆς ἀγίας Σοφίας τῆς ἐν Κ/πόλει πῶς ἀνηγέρθη ἐξ ἀρχῆς καὶ πῶς ἐπληρώθη*. Inc. *Ἡ ἀγία σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία*, expl. . . *κουροπαλάτην ποτε (sic) ὄντα*.

Etiam ex Codino scribae librum de S. Sophia excerpserunt. Atque ex classe B fluxit (12) Ottobon. gr. 98 saec. XVI, ex codice A₂ simili (13) Vatican. 778 saec. XV et (14) Harleian. 5631 (excerptus in cod. Barberino I 69, cf. Byz. Zeitschr. IV 515 sq.). Item ex Codino hausisse videntur, quoad ex catalogis concludi potest, (15) cod. Athous 1579 saec. XV et (16) Constantinopol. S. Sepulcri 303 saec. XIV—XVI. Gravioris momenti fortasse est (17) Vatic. Pal. 239 saec. XIV, quem me obiter tantum inspexisse doleo (v. ad p. 2); ex codice A₁M simili fluxisse videtur.

Hi omnes nihil fere mutaverunt neque — si Palatinum 239 excipis — ullum lucrum afferunt ad textum restituendum.

Reliqui codices longius recedunt ab archetypo; alia mutaverunt, alia addiderunt aut omiserunt; sed hic illic

ad textum restituendum usui sunt, cum partim ex aliis codicibus hauserint quam P V R C et K. Quomodo coniuncti sint inter se et cum archetypo et cum vetustioribus codicibus, vix discerni potest; etenim in multis plures quasi fontes in unum rivum confluisse videntur.

18. Gravissimus horum codicum inferioris aetatis est Vindobon. hist. gr. 88 a Busbequio C/poli emptus, saec. XV (= Z; Lambecius vol. VIII n. 50 p. 968). Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεγίστου ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ἁγία σοφία οὕτως ἐκτίσθη. Expl. κουροπαλάτην τότε ὄντα.* Propinquus est Anonymo Banduri, etiam capita ex Leone Grammatico ab illo addita exhibet, sed multis locis ab eo recedit, modo codd. P V modo ignotos secutus. Initium huius codicis nuper edidit Vilinskij (Jahrbuch des hist.-phil. Vereins an der Un. Odessa. Byz.-slav. Abteilung V p. 288—290).

19. Etiam Leidensis Vossianus Misc. 16 saec. XVI Anonymo Banduri propior est. Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀνακτίσεως τοῦ πανσέμνου καὶ θείου ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας. Ταύτην τὴν θεόκτιστον καὶ ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν κτλ. Expl. στήτε καὶ τῆς ῥωμαίων γῆς μὴ ἐπιβῆτε διὰ τὴν ἁγίαν σοφίαν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ (cf. p. 80 Band.)¹⁾*

20. Cod. Vatican. 1701 f. 137^r—143^v saec. XV continet Narrationem de S. Sophia initio mutilam. Inc. | *καὶ ποτηροκαλύμματα διὰ μαργάρων (v. c. 23), expl. καὶ ἔκτοτε ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ πολλῇ (v. Codin. p. 146, 24 B). Ἔως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης καὶ περιωνύμου ἁγίας ἐκκλησίας τῆ (sic) ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας οἰκοδομηθείσης.* Prior igitur pars codicibus R C propinqua est (v. p. 25. 26. 27), posterior Codino (K).

21. Ex parte codicis R est Vindobin. suppl. gr. 77

1) Codex idem fortasse est, quem Dousa ex C/poli attulit; v. Omont Revue des ét. gr. 1897 p. 70 n. 1.

(olim Neapolitanus) saec. XVI (Kollar. suppl. n. 132 p. 760). Incipit *συμεών μαίστρον. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσε ἔτει. λγ.* Expl. *ψεύδονται οἱ ταῦτα λέγοντες.* Cum Symeonis nomen in titulo afferatur, aut scribam codicis ipsius aut scribam exemplaris, unde hausit, codicem Parisino 1712 (P) similem novisse verisimile est.

22. Symeoni Narrationem adscribit praeter Dresdensem (n. 4) et Vindob. suppl. 77 (n. 21) etiam Vindobon. hist. gr. n. 94 saec. XVI Constantinopoli emptus (Kollar suppl. n. 128). Inc. *Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ συμεών μαρίστρον καὶ λογοθέτου περὶ τοῦ θαυμαστοῦ ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας.* Inc. *Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσεν ἔτη τριάκοντα καὶ τρία.* . . Expl. *ὅτι καὶ ἰουστῖνος ἔκτησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλα πεποίηκεν οἴμοι (= ἢ μὴ) τὸ χάλασμα τοῦ τρούλλον μόνον καὶ τὸν ἄμβωνα.* Adduntur preces. Per multa mutavit; inscriptionem Sanctae mensae inseruit; enumerationem impensarum ex alio auctore (cf. quae referam in Byz. Zeitschr. X 1901) sumpsit. Huic codici simillimus esse videtur, quoad ex titulo et initio concludere licet

23. Cod. Constantinopolitanus S. Sepulcri n. 363 (anni 1596) f. 213^r—217^r. *Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ Συμεών κτλ.* (Cf. Catalogum Papadopuli-Ceramei).

24. Item ex solo catalogo novi cod. Sinaiticum n. 1189 Gardthausen saec. XVI. Inc. *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κτλ.* Ἔστι δὲ ἡ οἰκοδομὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐν Κ/πόλει; expl. *προσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαροθένου Μαρίας.* Haec ultima verba in inscriptione Sanctae mensae occurrunt, ut inde fortasse concludere possis codicem Vindobonensi 94 et Radulfo de Diceto propinquum esse. (Cf. app. crit. ad p. 96, 6.)

25. 26. Vulgari sermone scripti sunt cod. Vindobonensis hist. gr. 129 a Busbequio C/polii emptus, saec. XV/XVI (Kollar suppl. n. 131 p. 756) et qui inde descriptus esse

videtur Parisin. gr. 1765 saec. XVII. Incipiunt *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*. *Τὴν ἁγίαν σοφίαν πρῶτον ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὡσὰν βλαχέροναν τὸν ναόν*. Expl. *οἱ δὲ λέγοντες ὅτι ἀτελίωτον ἀφῆκε τὸν ναόν ἰουστινιανὸς ἐτελείωσε δὲ ἰουστῖνος ψεύδονται*. Anonymo Banduri (C) propinqui sunt.

27. Item vulgari sermone utitur cod. Vatican. Otton. 309 cf. 57^r—71^r saec. XVI. Ex iis, quae ex hoc codice notavi, elucet, eum Vindobonensi 129 simillimum esse, sed in initio capita Leonis Grammatici adiuncta sunt. Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομήσεως τῆς ἁγίας σοφίας*. Inc. *Ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστινιανοῦ, ὁ ἐπίσκοπος βυζάντιος* (v. p. 62 Band.); expl. *οἱ δὲ λέγοντες ὅτι ἀτελεύτητον ἄφηκε τὸν ναόν ὁ ἰουστινιανὸς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψεύδονται*. *ἔτελείωσε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν θεῖον ναόν εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁ. πνεύματος· ἀμήν*.

28. Nihil certi scio de cod. Athoo 3733 saec. XV. Lampros solum titulum affert: *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης ἁ. Σοφίας*.

29. Secundum Milleri catalogum (p. 402 n. 397) cod. Escorialensis X IV 4 saec. XVI a Darmario a. 1574 scriptus continet: 'Sur l'église de S. Sophie à Constantinople, peut-être de Codin.' Neque titulus neque initium neque finis notatur; sed cum idem Darmarius Vaticanum 1175 (supra n. 6) scripserit ex Anonymo Banduri totum pendentem, verisimile est etiam Escorialensem illis codicibus (6—11) adscribendum esse.

Chrono-
graphi inf.
aetatis

Complures chronographi inferioris aetatis Narrationem de S. Sophia suis operibus intexuerunt. Atque Michael Glycas in Annalibus p. 495, 14—498, 5 Codini redactione (K) usus est neque quidquam addidit. Multo longius ab Narratione recedit Chronographus anni 1570, sub nomine Dorothei Monembasiotae editus. Praeter editionem Ven. 1818 p. 249—252 adhibui Manuelis Malaxi codicem Parisinum gr. 1790, in quo opusculum nostrum exstat p. 489—504. Haud pauca addidit, ex quibus nonnulla

textui subieci.¹⁾ Chronographus denique codicis Marciani app. cl. VII 43 — qui codex non anno 1719, id quod dicit Krumbacher Byz. Litt.² p. 399, sed anno 1619 (ἔτει ,αχιθ') scriptus est — in fine narrationem, de qua agimus, addidit multis ineptiis et nugis locupletatam. Titulus est: *Διήγησις πολλὰ ὥραϊα περὶ τῆς ἁ. Σοφίας, ποῖος τὴν ἔκτισε καὶ πόσαις κολώναις ἔχει καὶ πόσος ἔξοδος ἔγινεν.*

In textu graeco restituendo apparet inprimis adhibendos esse vetustos codices PVR et C i. e. consensum codd. DEF, deinde K, qui in verbis multo longius recedit ab archetypo; tertium locum tenent Versio Radulforum et codices inferioris aetatis, quorum gravissimus est Z. Sed oritur quaestio, quem ex codicibus primae classis i. e. PVR C ducem sequamur. Lectiones horum codicum non tantum hic illic diversae sunt, sed plerisque locis. Nullus ex his alios auctoritate ita superat, ut eum solum sequi possimus; modo RC, modo PV meliora praebere videntur. Quid quod saepissime omnino discerni nequit, quae lectio praefenda sit? Qua enim ratione discernas e. gr., utrum *ὁ μέγας Κωνσταντῖνος* an *K. ὁ μέγας* an *ὁ μέγας βασιλεὺς K.* genuinum sit, utrum *ἔφη* an *λέγει*, *ὑπάρχει* an *ἔστιν*, *ὁ αὐτὸς βασιλεὺς* an *ὁ αὐτὸς* scripserit auctor? Itaque si isdem legibus usus essem, quas recte usurpant viri docti in sublimis et elegantis elucutionis scriptoribus, oportuit horum quattuor codicum — C enim unius codicis instar est — omnes variantes lectiones in notis afferre. Quod si fecissem, eae plus spatii occupavissent quam verba scriptoris. Ne igitur mole lectionum opprimeretur liber,

De recensionem

1) Ex chronico anni 1570 sumpta est narratio codicis Petropolitani gr. 482, id quod ignorat Vilinskij, qui nuper huius codicis redactionem publici iuris fecit (Jahrbuch des hist.-phil. Vereins an der Un. Odessa. Byz.-slav. Abt. V p. 291 —304).

unum codicem secutus sum, nempe cod. R, qui paululo propius abesse ab archetypo mihi videtur quam ceteri, etsi non raro homoioteleutis mancus est. Eius solius discrepantias omnes (praeter leviusculas corruptelas) invenies in apparatu; sicubi autem lectio, quam in textum recepi, a R discrepat, etiam PVC respexi, ut his locis eorum lectio aut ex silentio aut ex notis cognoscere possis. Praeterea eorum verba omnibus iis locis notavi, ubi textum corruptum esse putaverit aliquis et ubi res discrepant, deinde in nominibus propriis et in multis formis sermonis vulgaris. Non respexi itacismum quem dicunt neque alias corruptelas orthographicas, quibus codices abundant, neque discrepantias temporum verbi, pronomina aliaque vocabula nullius momenti transposita addita omissa. Quodsi notas inspicias, me etiam sic iusto plura attulisse forsán putabis.

De scripto-
ris aetate

Opusculum octavo vel nono saeculo scriptum esse demonstrare conabor in dissertatione, quae prodibit in Krumbacheri annalibus Byzantinis (Byz. Zeitschr. X 1901). Ibidem agam de fide scriptoris.

Scribebam Monachii idibus Ianuariis MCML.

Theodorus Preger.

	p.	n.
Petropolitanus gr. 482	XVII	adn. 1
Parisinus gr. 1712 (P)	XI	1
" " 1765	XVI	26
" Coislinianus 296 (R).	XI	3
Sinaiticus 1189	XV	24
Vaticanus gr. 697 (V)	XI	2
" " 778	XIII	13
" " 973	XIII	4
" " 1175	XIII	6
" " 1393	XIII	7
" " 1701	XIV	20
" Ottobon. gr. 98	XIII	12
" " " 309	XVI	27
" Palat. gr. 239	XIII	17
Vindobonensis hist. gr. 88 (Lamb. 50) (Z)	XIV	18
" " " 94 (Koll. 128)	XV	22
" " " 118 (Koll. 130).	XIII	8
" " " 129 (Koll. 131).	XV	25
" suppl. gr. 77 (Koll. 132).	XIV	21

b) auctores, quorum operibus inserta est

	p.
Anonymus Banduri (C i. e. consensus codicum DEF)	XI
Chronicon anni 1570 (Dorotheos Monemb., Manuel Malaxos)	XVI
" " 1619 (cod. Marcian. app. class. VII 43)	XVII
Codinus (v. infra)	XI
Glycas.	XVI
Radulfus de Diceto	XII
Radulfus Niger	XII

4) Codini (K) codd., qui in hoc fasc.
memorantur.

- A_1 = Vindobonensis hist. gr. 37
 A_2 = Parisinus gr. 1782
 B = Vaticanus gr. 162
 B_1 = codices mutili
 G = Parisinus suppl. gr. 657
 J = Monacensis gr. 218
 M = Parisinus suppl. gr. 690.

Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως
κατὰ Ἡσύχιον Ἰλλούστριον.

1. Δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου
Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν τῇ πρεσβυτέρῳ
5 Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμένων
Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπ-
τρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην ἴσην αὐτὴν τῇ πρώτῃ
χρηματίζειν προστάξας. Ἦδη μὲν γὰρ καὶ τυράννοις καὶ
βασιλεῦσι χρησαμένην πολλάκις ἀριστοκρατίας τε καὶ δημο-
10 κρατίας πολιτευσαμένην τρόπον τέλος ἐπὶ τὸ προκείμενον
<συνέβη> ἐξηγηνοχένοι μέγεθος. 2. Λεπτέον δὲ ἡμῖν, ὅπως
τε ἐξ ἀρχῆς γέγονε καὶ ὑπὸ τίνων ἀπωκρίσθη, ἐκ τῶν ἀρχαίων
ποιητῶν καὶ συγγραφέων τὴν ὑπόθεσιν ποιουμένοις.

Auctores et testes. L. 3—7 (ἀνίστησι Ῥώμην) praeter
Codinum I 42 (p. 14, 19 Bekker) transcripsit etiam Suidas s. v.
Κωνσταντῖνος, ubi τριακόσιοι ἐξήκοντα ἐνιαυτοί error scribarum
esse videtur. Cum autem Hes. § 42 consentiens cum ceteris
scriptoribus urbem anno XXV imperii Constantini, i. e. anno
p. Chr. CCCXXX, conditam esse dicat, putandum est eum
initium imperatoris Augusti falso anno XXXII a. Chr. tribuisse.

1 sq. Titulum omisit Ang. 3—14 contraxit Ang.: ἀλλ'
οὔτω μὲν ἡ πόλις κοσμίως ἐναπετελέσθη μετὰ δύο καὶ ἐξή-
κοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας
ἐνιαυτῶν. Ἄξιον δὲ καὶ τὰ ταύτης τῆς βασιλίδος πάτρια
προζειπεῖν ὅπως τε ἐξ ἀρχῆς αὕτη γέγονε καὶ ὑπὸ τίνων ἀνωθεν
ἐπωκρίσθη ἐκ τῶν ἀρχ. ποιητῶν καὶ συγγο. ἀναλαβόμενοι τὴν
ὑπόθεσιν 8. ἤδη] ἔδει Bast, ἤδη δεῖ Cuper 11 συνέβη
inseruit C. Mueller

3 (1). Φασὶ μὲν Ἀργείους πρώτους χρησάσης αὐτοῖς
τῆς Πυθίας οὕτως

„Ὀλβιοι, οἳ κείνην ἱερὴν πόλιν οἰκήσουσιν
ἀκτὴν Θρηκικὴν στενυγρὸν παρὰ τε στόμα Πόντου,
ἔνθα δύο σκύλακες διερὴν μάρπτουσι θάλασσαν,
ἔνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται ἐς αὐτόν“

πήξασθαι τὰς οἰκήσεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ Κύδαρός τε
καὶ Βαρβύσης ποταμοὶ τὰς διεξόδους ποιοῦνται, ὁ μὲν τῶν
ἀρκιῶν, ὁ δὲ τῶν ἐσπερίων προορέοντες καὶ κατὰ τὸν τῆς
λεγομένης Σεμέστρης νύμφης βωμὸν τῇ θαλάσῃ μιγνύμενοι. 10

4 (2). Ἐπεὶ οὖν εἰς τὴν εἰμαρμένην ἀφίκοντο <χώραν>
καὶ θυσίαις τοὺς ἐγχωρίους ἐξιλάσκοντο δαίμονας, κόραξ
τῆς ἱερουργίας ὑφαρπάσας βραχὺ τι μέρος εἰς ἕτερον μετέθηκε

L. 1 sqq.: Inde usque ad § 39 verbo tenus transcripsit Codinus, cuius paragraphos uncis inclusi. § 3 et 4 aut Hes. ex ipso Dionysio Byzantio 23—25 sumpsit aut utrique scriptori idem auctor est. Cf. Stephanus Byz. s. v. Βυζάντιον (inde Eustath. ad Dion. Per. 803): Χρησμός δ' ἐδόθη ἐρωτησάντων εἰς Δελφοὺς Μεγαρέων τοιοῦτος: Ὀλβιοι, οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν | ἀκτῆς Θρηκικῆς ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου, | ἐνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν | στέλλειν δ' ὡς ὠκιστα καὶ εἰς φρένα πάντα λαβόντα.

1 Φασὶ μὲν *τινες* B *χρησ.* — οὕτως] τῇ θεᾷ χρησάση A₁B, οὕτως om. etiam Ang. 3 Ang K Dion. Byz. duos priores versus omittunt, Dionysii scholiasta eosdem quattuor habet atque P 4 τ' ἐννυγρὸν P et schol. Dion., corr. Bergk comm. crit. 2 p. 9 5 πολὴν λάπτουσι P, sed Dion. Schol. et P infra § 32 πολὴν μάρπτουσι; διερὴν μάρπτουσι Ang K 6 βόσκουσι Stephani codd. praeter Π R V ἀν' αὐτόν Dion. et Schol., τὸν αὐτόν Ang K Steph. 8 Βαρβύσης] βορβύξης B, βοβύξης A₁, βαρβάσης G (de variis nominis formis cf. Pauly-Wissowa s. v.) 10 λεγομένης om. A₁B σεσιμέστρης A₁, σεσιμήστρης B, om. G (σημύστρα Dion.) 11 εἰς] ἐς P, κατὰ B, om. A₁ χώραν supplevi ex G 12 θυσίαις (θυσίαν B) τοῖς ἐγχωρίοις ἐξιλάσκοντο δαίμοσι A₁B; ἐξιλεώσαντο P 13 τι om. Ang A₁B μετέθηκε Ang A₁B] μετατέθεικε P

τόπον, ὃς ἔχει τὴν τοῦ Βοσπόρου προσηγορίαν βουκόλου
 τὴν τοῦ ὄριθος ὑποδείξαντος πτήσιν, ἀφ' οὗπερ καὶ
 Βουκόλια ἐκείνο τὸ χωρίον ἐκλήθη. 5 (3). Ἔτεροι δὲ
 Μεγαρεῖς ἰστόρησαν ἀπὸ Νίσου τὸ γένος κατάγοντας εἰς πλουν
 5 ἐν αὐτῷ ποιησαμένους τῷ τόπῳ ὑφ' ἡγεμόνι Βύζαντι,
 οὗπερ τὴν προσηγορίαν μυθεύουσι τῇ πόλει προστεθῆναι.
 Ἄλλοι δὲ Σεμέστρης τῆς ἐπιχωρίου νύμφης παῖδά τινα
 γεγονότα τὸν Βύζαντα ἀναπλάττουσιν. 6 (4). Οἱ μὲν οὖν
 διαφόροις ἐχρήσαντο λόγοις, ἡμεῖς δὲ πιθανὴν τὴν ἱστορίαν
 10 τοῖς ἐντυγχάνειν ἐθέλουσιν παραστῆσαι βουλόμενοι ἐκ τῆς
 Ἰνάχου θυγατρὸς Ἰοῦς τὴν ἄρχὴν προσφόρως ποιούμεθα.
 Ἰνάχου γὰρ τοῦ Ἀργείων βασιλέως γέγονε θυγάτηρ Ἰώ.
 Ταύτης τὴν παρθενίαν ἐφύλαττεν Ἄργος, ὃν πολυόμματον
 λέγουσιν. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς τῆς κόρης πείθει τὸν
 15 Ἐρμῆν δολοφονῆσαι τὸν Ἄργον, λυθείσης δ' αὐτῇ τῆς
 παρθενίας ὑπὸ Διὸς εἰς βοῦν μεταβάλλεται. 7 (5). Ἦρα
 δὲ χολωθείσα ἐπὶ τῷ γενομένῳ οἴστρον ἐπιπέμπει τῇ δαμάλει
 καὶ διὰ πάσης αὐτὴν ἐλαύνει ξηρᾶς τε καὶ ὕγρᾶς.
 8 (6). Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὴν Θρακῶν ἀφίκετο χώραν,

§ 6—9 Dion. Byz. § 24 p. 12, 6 sqq. W, Stephan. Byz. s. v.
 Βυζάντιον, inde Etym. Magn. s. v. Βύζαντες

1 τὴν βόσπορον (βοσπόρου Ang) προσηγορίαν Ang B
 (Βόσπορος = Βοσπόριος ἄκρα; cf. Dion. Byz. § 24 et infra
 § 11 et 12) 3 βουκολία BG (βουκόλος Dion. § 25) 4 με-
 γαρέας Ang A₁ B νίσου ex νήσου corr. P eadem ut videtur
 manu, νήσου Ang 5 ὑφ' ἡγεμόνα Βύζαντα A₁ B, σὺν ἡγε-
 μόνι Βύζαντι G 6 ὄνπερ Meursius προσγράφειν B
 7 ἄλλοι — 8 ἀναπλάττουσιν om. K 8 sqq. § 6 — 9 omisit Ang
 10 παραστ. βουλ.] παραδώσομεν A₁ B 11 προσφόρως om.
 K ποιούμενοι A₁ B 13 ταύτης δὲ A₁ B 14 ἐπεὶ δὲ Z.]
 ἐπεὶ Ζεὺς B, ὁ δὲ Ζεὺς G 15 δ' om. A₁ B, in P ab ipso
 scriba δ', quod omiserat, insertum est, cf. p. 7, 14; καὶ λυ-
 θείσης G αὐτῆς A₁ 16 μετετρέπετο B, βάλλεται A₁
 17 ἐπὶ om. K τῶν γεγεννημένων (τῶν γενομένων marg.) G
 18 αὐτὴν om. K τῆς ξηρᾶς B 19 ἐπεὶ K

ὄνομα μὲν τῷ τόπῳ καταλέλοιπε Βόσπορον, αὐτὴ δὲ πρὸς
 τὸ καλούμενον Κέρας ἐπανεληθοῦσα, καθ' ὃ Κύδαρός τε καὶ
 Βαρβύσης συμμίγονται τοῖς ἐνοικοῦσι προθεσπίζοντες τὰ
 ἐσόμενα, παρὰ τὸν Σεμέστρης βωμὸν τὴν λεγομένην Κερόεσσαν
 ἀπεκύησε κόρην, ἐξ ἧς καὶ Κέρας ὁ τόπος ὠνόμασται. 5
 Ἄλλοι δὲ μᾶλλον τῇ θέσει τοῦ χωρίου τοῦνομα προστιθέασιν,
 οἱ δὲ τῇ τῶν καρπῶν εὐφορίᾳ τὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς
 κέρας προσαγορεύουσιν. 9 (7). Ἡ τοίνυν Κερόεσσα παρὰ
 τῇ Σεμέστρη νύμφῃ τραφεῖσα καὶ παραδόξῳ μορφῇ λαμ-
 πρυνθεῖσα πολλὰ τὰς Θρακικὰς ὑπερέβαλε παρθένους, τῷ τε 10
 θαλαττίῳ μιγεῖσα Ποσειδῶνι τίκτει τὸν καλούμενον Βύζαντα,
 τοῦνομα τοῦτο λαβόντα ἐκ τῆς θρηψάσης αὐτὸν κατὰ τὴν
 Θράκην νύμφης Βιζύης, ἧς μέχρι καὶ νῦν οἱ πολῖται τῶν
 ὑδάτων ἀρύονται. 10 (8). Ὡς οὖν ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τῆς
 ἡλικίας ὁ νέος προέβαινε καὶ τοῖς Θρακίοις ἐνδιέτριβεν 15
 ὄρεσι φοβερῶς πρὸς τοὺς θῆρας καὶ τοὺς βαρβάρους φερό-
 μενος, πρεσβείας ὑπὸ τῶν τοπαρχούντων ἐδέχετο σύμμαχος
 αὐτοῖς εἶναι καὶ φίλος προτρεπόμενος. 11 (9). Ὡς οὖν καὶ
 Μελίας αὐτὸν ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τοῦ θηρῶς

1 κατέλιπε K 2 καθὸ P 3 βορβύσης B, βοβύσης A₁
 συμμίγννται K προθεσπίζονται A₁, προθεσπίζουσα edd.
 sine codicum fide 4 παρὰ τὸν Σ. βωμὸν om. K 5 κόρην
 om. K 6 μᾶλλον om. G, μάλιστα A₁B τ' οὖνομα P
 7 εὐφορία P, cf. Euagrius p. 111, 28 Bidez (εὐφορία καρπῶν)
 8 παρὰ τῇ Σ. νύμφῃ om. A₁B, παρὰ τῇ σεμέστρη G
 9 σεμέστραι P 10 θρακείας A₁B 12 τ' οὖνομα P inde
 ab θρηψάσης orditur cod A₂ 13 βοζύης P, βοζίης A₂B,
 βύζης Lamb.; sed cf. notam marg. P πόθεν τῇ πόλει βιζύη
 τὸ ὄνομα; non diversum videtur esse a Bizye (Ulpiæ Bize)
 Thraciæ oppido; cf. praef. 14 § 10 et 11 om. G Ὡς
 ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ. προβάς καὶ κτλ. Ang ἐπὶ τῆς ἀκμῆς
 AB 15 ἐβaine AB διέτριβεν AB 16 φοβερός codd.,
 correxi; καὶ φοβερός πρὸς τε τοὺς Ang 17 ὑπὸ] ἀπὸ vel
 παρὰ coni. Bekker 18 ὡς τ' οὖν A₂B 19 Μελίας] cf.
 Dion. Byz. § 17 αὐτὸν om. AB ἐπὶ τὸν κτλ.] ἐπὶ τὸ κτλ.
 A₁, ἀκούσας τὸ κτλ. A₂B, ἐπὶ τῇ τοῦ θηρῶς ἄγρα ἄθλον Ang

ἄθλον μετεπέμψατο καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ δόξας ὁ Βύζας ἀπηνέγκατο τὸν ὑποταγέντα ταῦρον τῇ ἱερουργίᾳ προσφέρων καὶ τοὺς πατρώους ἐξιλασκόμενος δαίμονας κατὰ τὴν τῶν εἰρημένων ποταμῶν σύμμειξιν, ἀετὸς ἀθρόως φανείς τὴν καρδίαν ὑφαρπάζει τοῦ θύματος καὶ κατὰ τὴν ἄκρην τῆς Βοσπορίας ἀκτῆς (ἀποπτὰς ἔστη) ἀντικρὺ τῆς καλουμένης Χρυσοπόλεως, ἣν Χρύσης ὁ παῖς ἐκ Χρυσῆϊδος γεγωνὸς καὶ Ἀγαμέμνονος φεύγων τὴν Κλυταιμνήστρης ἐπιβουλήν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀναίρεσιν καὶ πρὸς τὴν τῆς Ἰφιγενείας ζήτησιν ἐπειγόμενος μνηῆμα τῆς ἑαυτοῦ ταφῆς τοῖς ἐγγωροῖς τοῦνομα τοῦτο κατέλιπε φθασάσης αὐτὸν ἐκεῖ τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. **12** (10). Ὁ μὲν οὖν Βύζας κατὰ τὴν ἄκρην τῆς Βοσπορίας ἀλὸς διέγραψεν πόλιν. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ὡς φασὶ συνεργοῦντων ἀνοικοδομεῖ τὰ τείχη λόγου τε παντὸς κρείττονα μηχανώμενος. **13** (11). Τοὺς γὰρ ἐν αὐτοῖς πύργους ἑπτὰ ὄντας ἀντιφθέγγεσθαι

L. 7 sqq. Dion. Byz. p. 33 W. (inde etiam Steph. Byz. s. v. Χρυσόπολις) § 13 sq. Cf. fragmentum de septem turribus et de Apoll. Tyaneo, editum et a Lambecio ex „antiquo“ codice bibliothecae Regiae Parisiensis et ab Hudsonio (Geogr. gr. min. III p. 6) ex codice Vatic. Pii n. 39 (olim ecclesiae S. Andreae della Valle) f. 228: Ὅτι Βύζας ὁ τὸ Βυζάντιον κτίσας τὴν πόλιν ἀνήγειρεν τείχεσι μεγάλοις καὶ πύργοις περικαλλέειν ἑπτὰ. Ξένην δὲ τινα καὶ ἀξιοθαύμαστον οἱ πύργοι

3 κατὰ τὸν εἰρημένον ποταμὸν θῆραν (θ. om. A₁) συμμίξας AB 4 ἄστος Ang 6 ἀκτῆνος AB ἀποπτὰς ἔστη om. P Ang A, ex B suppl. Meursius καλουμένης om. Ang AB 7 καὶ om. P Ang, exstat in AB, Dion. Steph. 8 ἀγαμέμνι δς P κλυταιμνήστρας A, κλυταιμνήστραν B 9 τὴν Ἰφιγενείης Ang 11 τοῦνομα om. P, restitui ex AB Ang; est obiectum loco prioris obiecti (ἦν) repetitum κατέλειπεν P ἐκεῖ omisit P 13 βοσπορίας] ἀπορρίης AB 14 δὲ] τε Ang AB (om. G) ὡς om. Ang ἀνωκοδόμει AB (ἀνωκοδόμησε G) 15 τὰ τείχη καινῶς λόγου κτλ. G τε om. G, δὲ A₂ 16 ἐν αὐτῷ P, ἐν αὐτῇ A₂ BG ἑπτακαίδεκα G (Codin I 52 p. 25, 7B memorantur κτ̄ turres veteris Byzantii in codd AB, ξ̄ in G)

τε καὶ διηγεῖν ἀλλήλοις συνήρμοζεν. Εἴποτε γῆρ σάλπιγξ ἢ φωνή τις ἑτέρα τοῖς πύργοις ἐπεφοίτα, ἕτερος ἐξ ἑτέρου τὴν ἡχῶ μετελάμβανεν, καὶ τῷ πρὸς τὸ πέρας κειμένῳ παρέπεμπον. 14 (12). Ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλο τι τοῖς ταῦτα συγγράφασιν εἰρημένον οὐ παραλείψομεν· τὸν γὰρ Ἡρακλέους 5 καλούμενον πύργον τὰ τῶν πολεμίων τοῖς ἐντὸς οὔσι τοῦ τείχους μεταδιδόναι μυστήρια λέγουσιν. 15 (13). Μετὰ δὲ τὴν τοῦ τείχους στεφάνην καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἀπειργάζετο· Ῥέας μὲν κατὰ τὸν τῆς Βασιλικῆς λεγόμενον τόπον νεῶν τε καὶ ἄγαλμα καθιδρύσατο, ὅπερ καὶ Τυχαῖον τοῖς 10 πολίταις τετίμηται. Ποσειδῶνος δὲ τέμενος πρὸς τῇ θαλάττῃ

οὔτοι τὴν ἐνέργειαν εἶχον. Εἴποτε γάρ, φησὶ (om. Vat.), σάλπιγξ ἢ φωνή τις ἑτέρα ἀνθρώπου τυχὸν ἢ ἄλλον ζῶον ἢ καὶ λίθου βολή (βολῆς Par.) ἐνὸς (ἐντὸς Vat.) τῶν ἐπὶ τούτων πύργων ἐπεγένετο, εὐθύς εἰς τὸν μετ' αὐτὸν ὁ ἡχος διέβαινε καὶ καθέξῃς διὰ τῶν ἄλλων μέχρι τοῦ ἐσχάτου παρεπέμπετο καθαρὸς, οἷος ἐξ ἀρχῆς ἐξεφωνήθη, εἴτε ἔναρθρος εἴτε καὶ ἀναρθρος. Ἀλλὰ καὶ ὁ εἰς τῶν ἐπὶ τούτων πύργων (ὁ εἰς τῶν πύργων τούτων Vat.) ὁ καὶ τοῦ Ἡρακλέους καλούμενος τὰ τῶν πολεμίων ἔξωθεν μυστήρια τῶν εἰς πολιορκίαν τυχὸν τῆς πόλεως καθισταμένων, ἐνηγα ἐποίει τοῖς ἐντὸς καὶ ἀκουστά. Ἰδρυντο δὲ ὁ πύργος οὗτος ἐν τῷ τῆς ἀκροπόλεως λόφῳ, ὃς νῦν Κυνήγιον ὀνομάζεται. — De his septem turribus v. etiam Codin. p. 25, 7 et 86, 6 B, Dio ap. Zonaram 13, 3 p. 182 Dind., Cedren. I p. 442 Bonn. (Praechter B. Z. 5, 524), Suidas s. v. Βυζάντιον; quorum nemo turris Herculeae mentionem facit.

1 συνηγεῖν G 2 ἄτερος Ang 3 τὸν ἡχὸν A₂B μετελάμβανεν fuerat in P, nunc extrema littera erasa est; μετεδίδου Ang K (ἕτερος τῷ ἑτέρῳ τὴν ἡχῶ λαμβάναν μετεδίδου βαδίζουσαν G) 4 παρέπεμπεν Ang G 5 παραλείψομεν Ang 6 post πύργον inserunt AB ἰστάμενον ἐντὸς τοῦ τείχους omissis verbis τοῖς — τείχους; magis etiam turbavit G (πύργος ἦν ὅτι μάλιστα ὑψηλότατος τῶν τειχῶν ἔσωθεν καλούμενος Ἡρακλέους πύργος· οὗτος βέλη τὰ πεμπόμενα παρὰ τῶν πολεμίων λαμβάνων ἀντεδίδου τοῖς πέμπουσιν) 6 τοῖς om. Ang 7 λέγουσιν] λόγος ἦν Ang AB 8 στεφάνωσιν G τὰ om. P 10 νεῶν Ang ὃ, τε P, ὅπερ Ang AB (ὅπερ — τετίμ. om. G); ὅτι edd. τείχεον AB, τυχῆιον Bast epist. crit. 11 τετίμητο AB δὲ] τε PAB

ἀνήγειρεν, ἔνθα νῦν ὁ τοῦ μάρτυρος Μηναῖ οἶκος δια-
κεκόσμηται, Ἐκάτης δὲ κατὰ τὸν νῦν τοῦ Ἱπποδρομίου
τόπον, τῶν δὲ Διοσκουράων, Κάστορός τε φημι καὶ τοῦ
Πολυδεύκους, ἐν τῷ τῆς Σεμέστρης βωμῷ καὶ τῇ τῶν
5 ποταμῶν μίξει, ἐν ᾧ καὶ λύσις τῶν παθῶν τοῖς ἀνθρώποις
ἐγίνετο. 16 (14). Ἐγγὺς δὲ τοῦ καλουμένου Στρατηγίου
Αἰαντός τε καὶ Ἀχιλλέως βωμούς ἀνεθήρατο· ἔνθα καὶ τὸ
Ἀχιλλέως χρηματίζει λουτρόν. Ἀμφιάρεω δὲ τοῦ ἥρωος ἐν
ταῖς λεγομέναις Συκαῖς ὠκοδόμησεν, αἱ τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ
0 τῶν συκοφόρων δένδρων ἐδέξαντο. Ἀνωτέρω δὲ μικρὸν
τοῦ Ποσειδῶνος ναοῦ καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης προσαγορεύεται
τέμενος Ἀρτέμιδος τε πρὸς τὸ τῆς Θράκης ὄρος.
17 (15). Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἰς τὴν αὐτοῦ δικήσατο πόλιν,
ἐχορῆν δὲ λοιπὸν τοὺς ἐπιόντας ἀποθνεῖσθαι βαρβάρους,
5 μάλιστα τὸν Αἴμον, ὃς τῆς Θράκης τύραννος ἦν καὶ πρὸς
αὐτὴν ἤμεν τὴν τοῦ Βύζαντος πόλιν αὐτόν τε τὸν ἥρωα
προκαλούμενος εἰς μάχην καὶ διαπορθεῖν ἅπαντα προθυ-
μούμενος. <Ὁ δὲ> οὐχ ὑπομείνας τὴν ἔφοδον τοῦ βαρβάρου

1 ἔνθεν P τοῦ θείου μάρτυρος Ang, τοῦ μάρτυρος μηναῖ
θεῖος οἶκος G 2 νῦν] νοῦν Ang 3 τὸν δὲ διοσκουράων P
διοσκουράων Ang B τέ φημι om. Ang, φημι et τοῦ om. K 4
τῷ τῆς Σ. βωμῷ καὶ om. K 5 ἐν ᾧ AB τῶν παθῶν ὡς φασί
Ang 7 τοὺς Αἰαντός τε καὶ Ἀχ. βωμούς Ang ἔνθεν P, ἔνθα
καὶ Ἀχ. Ang, ἔνθα καὶ νῦν τὸ Ἀχ. K 8 ἱερώος A, ἱερέως B 9
ὠκοδόμησεν αὐτόν vel αὐτὴν A, ὠκοδόμησε ναὸν Codini edd.
10 μικρὸν om. K 12 τε] δὲ καὶ A₁B, τε καὶ A₂, δὲ G ante
θροῦς exstat lacuna in B (Ἀρτέμιδος δὲ καὶ Ἀθηναῖς B₁)
Θράκης] ἀφροδίτης B₁ 13 ἐπειδὴ ταῦτα Ang, ἔπειτα δὲ
ταῦτα A εἰς] πρὸς AB 14 ἐχορῆν λοιπὸν B; ad δὲ cf.
p. 3, 15 ἐπιόντας αὐτῷ ἀποθῆσαι β. AB (ἐπιόντας αὐτῷ τρο-
ποῦσθαι ἐχθροῦς G) 15 αἴμωνα et αἴμων (ubicunque oc-
currit) G ἦν] ὦν BG 17 προσκαλούμενος B, προσκαλού-
μενον A 18 ὁ δὲ suppl. Mueller; οὐχ ὑπομείνας <δὲ ὁ Βύζας>
Lamb., <ὁ δὲ Βύζας> οὐχ ὑπομείνας Heyne, οὐ vel ὅτε ὑπο-
μείνας Bekker (cf. G: ὁ οὖν βύζας προθύμως τὸν λόγον δεξι-
άμενος τοῖς θεοῖς αὐτοῦ πεποιθῶς μόνος πρὸς μόνον κτλ.)

μόνος πρὸς μόνον διαγωνίζεται καὶ καταβάλλει τὸν Αἴμον ἐπὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ λόφον. 18 (16). Ὁ μὲν οὖν Βύζας μετὰ τὴν εἰρημένην νίκην ὡς ἐπὶ τὴν Θοράκην ἤλαυσε τοὺς πολεμίους, Ὀδρύσης ὁ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς περαιωθεὶς τὸν Ἴστρον καὶ πρὸς αὐτὰ διελθὼν τὰ τῆς πόλεως 5 τείχη ἐπολιόρκει τοὺς ἔνδον. Πρὸς ὃν ἡ τοῦ Βύζαντος γυνή, ἡ θαυμαστή Φιδάλεια, μηδέν τι καταπλαγεῖσα τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, ἀλλὰ τῇ γυναικείᾳ χρησαμένη χειρὶ διηγωνίσαστο σοφισαμένη τὸν βάρβαρον τῇ τῶν δρακόντων συμμαχίᾳ. 19 (17). Ὡς γὰρ τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄφεις 10 εἰς ἓν τι χωρίον συλλαβοῦσα ἐφρούρει, ἀθρόως τοῖς ἐναν-

§ 19. Cf. Tzetz. chil. II 60 v. 933 sq. Ποτὲ γὰρ ἔθνος βάρβαρον ἐλάυνει Βυζαντίοις, | ἀποδημοῦντος ἀνακτος τότε τοῦ Βυζαντίων, | οἱ βάρβαροι τῇ πόλει δὲ προσέβαλον ἀθρόως. | Ἡ τοῦ κρατοῦντος δὲ γυνή τῶν ἐχεφρόνων οὔσα, | ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν ὄφειός πως βαλοῦσα, | πᾶσι πολίταις δέδωκε τοῖς ἐαυτῆς πατρίδος | ἀπὸ τοῦ τείχους σφενδονᾶν πρὸς στρατιᾶν βαρβάρων κτλ.

2 Post λόφον inserit Ang haec: Οὗτος οὖν ὁ Αἴμος πολεμήσειν μέλλων τὸν Βύζαντα χρησμούς ἤτειτο παρ' Ἀπόλλωνος καὶ τοιοῦτους ἐλάμβανεν·

Οὐ σέ γε Φοῖβος ἄνωγεν ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
κείνον γὰρ θεὸς αὐτὸς ἔην ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὃν πάσα γῆ τρομέει καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν.

Καὶ ταῦτα μὲν τῷ Αἴμῳ ὁ χρησμός προηγόρευσεν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄνωθεν περὶ τὸ Βυζάντιον τοῦ θεοῦ θαυμάζω πρόνοιαν, ὅπως αἰεὶ σύννηθες τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ, διὰ τὴν πρόγνωσιν ἣν ἔχει προλαμβάνειν αἰεὶ ταῖς εὐεργεσίαις τοὺς περὶ αὐτὸν εὐσεβεῖν μέλλοντας, ὡς καὶ τοὺς χρησμούς εἰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ὅμως τῷ Βυζαντίῳ λυσιτελήσειν μέλλοντας ἀναδίδοσθαι. Quae ab Hesychio certe aliena sunt 4 πολέμους P (τοὺς πολ. secl. Heyne) Ὀδρύσης] ὁ δὲ δρύσης Ang, δρύσης δὲ A₁, δρύσης G (qui pergit: ὁ μετὰ τὸν αἰμίωνα τῶν θρακῶν βασιλεὺς), κρύσης δὲ A₂ B 5 πρὸς αὐτὸν AB 6 ἐπολιόρκει τὰ τῆς πόλεως τείχη AB 7 ἢ om. Ang φιδάλεια Ang καταπλαγ.] καταλογισαμένη AB (εἰς οὐδὲν λογισάμενος (sic) τὸ πολυπληθὲς τῶν βαρβάρων G) 10 ὡς] οὖς edd. Codini nescio unde τοὺς om. Ang A₂ BG τὴν om. P

τίοις ἐπιφανεῖσα δίκην βελῶν ἢ ἀκοντίων ἔπεμπε τὰ θηρία
καὶ πλείστους λυμηναμένη τούτῳ τῷ τρόπῳ διέσωσε τὴν
πόλιν. Ἐντεῦθεν τοίνυν ἀρχαῖος μῦθος φέρεται μὴ δεῖν
τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ἀλισκομένους ἀπολλύειν ὄφεις, οἷα
5 εὐεργέτας αὐτοὺς γενομένους. 20 (18). Οὐ μετὰ πολὺν δὲ
χρόνον Στρόμβος ἀνὴρ τοῦνομα καὶ αὐτὸς ἐκ Κεροέσσης
τεχθεὶς πόλεμον ἐπιφέρει τῷ Βύζαντι πολλὴν ἐπαγόμενος
δύναμιν. Ἀνεκινεῖτο τοίνυν ἅπαντα τὰ Σικυθικὰ γένη,
συνέτρεχον δὲ καὶ οἱ τῆς Ἑλλάδος κρατοῦντες καὶ Ῥοδίων οὐκ
10 εὐκαταφρόνητος δύναμις ὅ τε τῆς γείτονος Χαλκηδόνος
τοπάρχης Δίνεως, ἐκ Μεγαρέων ἄποικος ἐκεῖσε γενομένου δέκα
καὶ ἑννέα ἔμπροσθεν ἔτεσιν τῆς Βύζαντος αὐταρχίας.
(21 (19). Χαλκηδὼν δὲ ὠνόμασται τὸ χωρίον, ὡς μὲν τινὲς
φασιν, ἀπὸ τοῦ Χαλκηδόνος ποταμοῦ, ὡς δὲ ἕτεροι, ἀπὸ
15 τοῦ παιδὸς Κάλχαντος τοῦ μάντεως ὕστερον τοῦ Τρωικοῦ
πολέμου γενομένου, ὡς δὲ ἄλλοι, ἀπὸ Χαλκίδος πόλεως τῆς
Εὐβοίας ἀποίκων ἐκεῖ πεμφθέντων· οὓς δὴ καὶ τυφλοὺς
ἀπεκάλεσαν παρεωρακότας τὸ Βυζάντιον.) 22 (20). Ὡς
οὖν σὺν πλείοσι ναυτῶν ὁ Δίνεως εἰς συμμαχίαν ἦκεν τοῦ

§ 20 l. 11 sqq. Δεινίας dux Megarensium nominatur in
Narratione de depositione vestis S. Mariae in Blachernis (ed.
Combefis Hist. Haeres. Monothel. col. 755 D) § 21 l. 17.
Caeci coloni nominantur ab Herodoto 4, 144, Tacito Ann.
12, 63, Strabone p. 320, Plinio N. H. V 149 aliis

1 ἦ] καὶ G 3 μῦθος φέρ.] νόμος ἐτίθη καὶ φέρεται
μέχρι τοῦ νῦν G 4 κατὰ τήνδε τὴν Ang G ἀπολλύειν P,
ἀπολεῖν AB ὡς οἷα P (οἷα — γεν. om. G) 5 αὐτοὺς] αὐτῆς
AB (et Meurs.), αὐτῆι Ang δὲ om. Ang AB (μετὰ δὲ γε
πολὺν χρόνον G) 10 χαλκηδόνος A 11 hic et infra διναῖος
Ang, δηρναῖος vel δεινέως A, διναῖος B, δεινέω G ἐκ
μεγαράων BG 12 αὐταρχίας] ἐπαρχίας „alii“ teste Bekkero
13 χαλκηδὼν G, χαλκηδόνα δὲ (τε A₁) ὠνόμασε AB 14
χαλκηδόνας K 16 γενομένου πόλεμον Ang ὡς δὲ ἄλλοι]
ἄλλοι δὲ Ang B Χαλκίδος] χαλκηδόνας K 17 Εὐβοίας]
ἀβίας AB 18 ἐκάλεσαν K 19 οὖν σὺν] δὲ Ang AB
πλείοσι] εἰος in rasura P ὦν post Δίνεως inserit P

Βύζαντος, μὴ δυνηθεῖς προσορμηῆσαι τῇ πόλει ἄρτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν Βύζαντος μεταλλάξαντος καὶ τοῦ δήμου παντὸς ἐν ἀγωνίᾳ τυγχάνοντος πρὸς τὸν καλούμενον Ἀνάπλου ἀφίκετο, ἔνθα καὶ διατρέψας Ἐστίας τὸν τόπον ὠνόμασεν. 23 (21). Μικροῦ γε μὴν ὕστερον διαβὰς ἐν τῇ πόλει καὶ 5 τοὺς βαρβάρους ἀπωσάμενος δεύτερος αὐτὸς ἐστρατήγησε τοῦ δήμου τῶν Βυζαντίων. Καθ' οὓς δὴ χρόνους καὶ δρακόντων πλεῖστα γένη ἐπεφοίτησεν τῇ πόλει, ὡς τοὺς οἰκοῦντας αὐτὴν διαφθείρεσθαι· οὓς δὴ τῇ τῶν καλουμένων πελαργῶν ὀρνίθων ἐπιφορᾷ διεχρήσαντο Ποσειδῶνος αὐτοῖς 10 ὡς φασὶ συνεργήσαντος. 24 (22). Οὐ μετὰ πολὺ δὲ καὶ τῶν ὀρνίθων αὐτοῖς ἐναντία φρονούντων καὶ θανάτων αἰτίαν ἐπαγόντων τοὺς τε ἀλισκομένους αὐτοῖς ὄφεις πρὸς τὰς τῶν ὑδάτων δεξαμενὰς ἀκοντιζόντων καὶ τοῖς γε πολίταις ἐν ταῖς λεωφόροις ἀφανῶς ἐπιβαλλόντων ἐν ἀφασίᾳ διετέλουν. 15

§ 24 sqq. Fragmentum de VII turribus et de Apollonio Tyaneo (v. ad § 13): "Ὅτι ἐνοχλουμένων ὕστερον τῶν Βυζαντίων (Καὶ ὕστερον ἐνοχλουμένου τοῦ Βυζαντίου Vat.) ὑπὸ τῶν ὄφεων διαφθειρόντων αὐτοῖς (αὐτὰ Vat.) τὰ ὕδατα ὁ Τυανεύς Ἀπολλώνιος ἀπὸ λίθου ξεστοῦ τρεῖς ἀνέστησε πελαργούς, οἵτινες οὐκ ἔῶσιν (εἶων Vat.) ἐπιφοιτῆσαι τῇ πόλει πελαργούς (τοὺς ὄφεις Vat. qui his verbis finem facit). Ἐκεῖνοι γὰρ πνίγοντες τοὺς ὄφεις πρῶην ἠκόντιζον νεκροὺς κατὰ τῶν δεξαμενῶν. Tzetzes chil. II 60 v. 929: Καὶ πελαργούς ἐγγλύψας δὲ πάποτε μαρμαρίνους | ἐν Βυζαντίου πελαργούς ἐξήλασε μακρόθεν | ὄφεις νεκροὺς δεξαμεναῖς ῥιπτοῦντας Βυζαντίων | καὶ τῶ φαρμάκῳ κτείνοντας τοὺς πίνοντας ἀθρόως. Cf. etiam v. 946 sqq. Eandem historiam alii quoque scriptores tradunt

1 μὴ δυνηθεῖς — 2 Βύζ. om. Ang (homoiotel.) πρὸς-
ορμηῆσαι K 4 ἐνθεν P 6 δεύτερος om. P, δεύτερον AB
(δεύτερος οὗτος βασιλεὺς τῶν βυζαντίων ὑπῆρξε G) 9 αὐτὴν]
αὐτῇ AB 10 ὀρνίθων om. Ang K διεχειρίσαντο AB
(οὓς ὁ Ποσ. δι' ἐπιφορᾶς πελαργῶν ἐξηφάνισε G) 11
συνεργ. ὡς φασίν Ang οὐ secludit Orelli ne temporum ratio
turbetur 12 θανάτου αἰτίαν Ang G, θάνατον ἔτι (sic) AB
13 αὐτοῖς om. Ang AB (παρ' αὐτῶν G) 15 ἐπιβαλλ.]
ἐφαλλομένων K

25 (23). Ἄνηρ δέ τις τῶν ἐκ Τυάνων, τοῦνομα Ἀπολλώνιος, ἐκ λίθου ξεστοῦ τρεῖς ἀνεστήσατο πελαγοῦς ἀντιπροσώπως ἀλλήλοις ὀρῶντας, οἳ καὶ μέχρι τῶνδε διαμένουσι τῶν χρόνων οὐ συγχωροῦντες ἐπιφοιτῆσαι τῇ πόλει τὸ τῶν πε-
 5 λαργῶν γένος. 26 (24). Ἐπὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις Δίνεω τοῦ στρατηγοῦ μεταλλάξαντος Λέων τὴν τῶν Βυζαντίων ἀριστοκρατίαν ἐδέξατο· ἐφ' οὔπερ Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, ὁ Ἀμύντου παῖς γεγονώς, πολλὴν ἐπαγόμενος δύναμιν ἐπολιόρκει τὴν πόλιν διώρουξί τε καὶ παν-
 10 τοίοις πολεμικοῖς μηχανήμασι τοῖς τείχεσι προσπελάζων. 27 (25). Καὶ δὴ ἂν ταύτην ἐξεῖλε ῥαδίως νυκτὸς ἐπιλαβόμενος ἀσελήνου καὶ ὄμβρου καταρραγέντος ἑξαισίου, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τοῦ θείου γέγονε συμμαχία τοὺς κατὰ τὴν πόλιν κύνας πρὸς ὑλακὴν ἀναστήσαντος καὶ νεφέλας πυρὸς
 15 τοῖς ἀρκιῶσις ἐπαγαρόντος μέρεσιν. Ἐξ οὔπερ οἱ δῆμοι διεγερθέντες καὶ θερμοῶς τοῖς πολεμίοις συνενεχθέντες ἤδη τὴν πόλιν ὑπὸ τῷ Φιλίππῳ γενομένην ἐρρῶσαντο ἀναλαβόντες τοὺς διαφθαρέντας πύργους τοῖς ἐκ τῶν τάφων παρακειμένοις λίθοις καὶ ἀνυφάναντες τὰς ἐπάλξεις τοῦ
 20 τεύχους· οὗ δὴ χάριν Τυμβοσύνην τὸ τεῖχος ἐκάλεσαν λαμπαδηφόρον Ἐκάτης ἀναστήσαντες ἄγαλμα. Αὐθὶς τε πρὸς

L. 21. Cf. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος· . . ἡ Ἐκάτη φωσφόρος οὕσα δᾶδας ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανήναι

2 ἀντιπροσώπους A₁ (fort. recte), ἐν τε προσώποις B, ἄντε προσώποις A₂, ἀντιπρόσωπον G 3 ἀλλήλους Ang AB ὀρῶντας Ang 4 τῇ πόλει om. Ang AG 6 λέων τις τῶν Βυζ. τὴν ἀριστ. AB 7 ἀριστοκρ.] ἀρχὴν G 8 ὁ ante Ἀμύντου om. Ang AB 9 παντοίοις om. Ang K 10 πολεμικαῖς μηχαναῖς Ang K 11 ῥαδίως om. P, ἀνεῖλε vel καθεῖλε ῥαδίως K 14 κύνας hic om. Ang K ἀναστήσαντα κύνας Ang, ἀναστήσαντος κύνας K νεφέλας πρὸς τοὺς ἀρκιῶσις ἐπαγρόντος τόπους A 15 μέρεσιν] τόποις Ang BG 16 ἐπεγερθέντες K 17 ὑπὸ τὸν φιλίππον AB ἐρρῶσαντο P 19 ἀνυφάναντες] ἀνοικοδομήσαντες AB (διὰ νυκτὸς ἀνακτίσαντες G) 20 τὸ τεῖχος τυμβοσύνην Ang K, Τυμβοσύνην Heyne 21 αὐθὶς δὲ K

ναυμαχίας τραπέντες περιφανῶς τοὺς Μακεδόνας ἐνίκησαν. Καὶ τοῦτω τῷ τρόπῳ διαλυθέντος τοῦ πολέμου Φίλιππος παραχωρεῖ Βυζαντίοις.

28 (26). Ἐπειδὴ δὲ καὶ Λέων τὸν βίον μετήλλαξεν, Χάρης ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς σὺν ναυσὶ τεσσαράκοντα 5 εἰς συμμαχίαν τῶν Βυζαντίων ἔλθων πρὸς τὸν κατὰ Φιλίππου πόλεμον κατέλαβε τὴν ἄκραν τῆς Προποντίδος, ἣτις μεταξὺ κεῖται Χρυσοπόλεως καὶ Χαλκηδόνος, καὶ ἐν ἐκείνῳ προσορμίσας τῷ τόπῳ ἀπόπειραν ἐλάμβανε τοῦ πολέμου. 29 (27). Ἐνθα δὴ τὴν ἐπομένην αὐτῷ γυναῖκα 10 νόσῳ βληθεῖσαν ἀποβαλὼν κατέθηκεν ἐν τάφῳ ἀναστήσας αὐτῇ βωμὸν καὶ κίονα σύνθετον, ἐν ᾧ δάμαλις δεικνυταὶ ἐκ ξεστοῦ συγκειμένη λίθου. Οὕτω γὰρ μᾶλλον ἐκείνη τὴν ἐπωνυμίαν ἐκέκλητο, ἣτις διὰ τῶν ἐγγεγραμμένων στίχων μέγχοι τῶν καθ' ἡμᾶς διασώζεται χρόνων. 30 (28). Εἰσὶ 15 δὲ οἱ στίχοι οὗτοι·

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

Κεῖνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον· ἦδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκνυς.

20

§ 30. Epigramma exstat ap. Dion. Byz. p. 36 W, Anth. Pal. (et Plan.) VII 169, Constantin. Porph. de them. II 12, Ps.-Symeon Logoth. p. 729 Combefis (in Scriptor. post Theophanem). Cf. Inscriptiones Graecae metricae ed. Preger n. 190.

1 ναυμαχίαν G, συμμαχίαν AB 4 ἐπειδὴ δὲ] ei et ἡ
in rasura P, ἐπεὶ δὲ K 5 Χάρης] ησ in rasura P στρα-
τηγὸς] βασιλεὺς A 9 προσορμίσαντες et ἐλάμβανον A 10
ἐνθεν P 12 σύνθετον om. AB, συνθεῖς Ang G 13 λίθου
ἀνακειμένη P, συγκειμένη λίθου Ang BG (ἐξῆστον κειμένον λίθου
A) 13 μᾶλλον om K 14 ἣτις] ὅπερ καὶ Ang K διὰ τῶν
ἐγγεγρ. ἐκείσε στίχων ἀριθῆλως ἐμφαίνεται (huiusque etiam G)
μέγχοι τῶν καθ' ἡμᾶς διασωζομένων (sic) χρόνων B 15 δια-
σώζεται] ai in ras. P 16 οἱ στίχοι om. Ang 17 sqq. In
A verba epigrammatis misere corrupta sunt (e. gr. 17 κα-
χείης οὐκ εἰμὶ, 20 ἔπαφοναδε δεγῶ κροπίς) 20 ἐς πάρον PG,
ἐς πάρον Ang ἦδε δ' AG, ἃ δὲ Ang νέκροπος G

Εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτε πλῶεν ἐκεῖνος
τῆδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφῶν·

Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε· νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἠπείροις τέρομαι ἀμφοτέραις.

5 **31** (29). Τοῦ δὲ Χάρητος εἰς Ἀθήνας ἐκπλεύσαντος Πρω-
τόμαχος τὴν στρατηγικὴν ἀρχὴν διαδέχεται, ὃς τοὺς ἐπανα-
στάντας Θοῤῃκας καταδουλώσας τοῖς ὅπλοις ἐν τῷ καλουμένῳ
τῆς πόλεως Μιλίῳ χάλκεα ἀνέθηκε τρόπαια. **32** (30). Κατοι-
χομένου δὲ καὶ τούτου Τιμήσιος ἀνὴρ τῶν ἐν Ἀργείοις
10 τραφέντων πρῶτον μὲν κατὰ τὸν Εὐξείνου προσαγορευόμενον
Πόντον πρὸς τῷ λεγομένῳ Ἐφεσιᾷτῃ (ἐνθα ποτὲ Ἐφέσιοι
ἀποικίας πέμψαντες καὶ πόλιν οἰκοδομεῖν πειραθέντες αὐθις
τοῦ Βυζαντίου ὑπήκουσαν λογίου·

ἐνθα δύο σκύλακες διερὴν μάρπτουσι θάλασσαν,

15 ἐνθ' ἰχθύς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται ἐς αὐτόν)

ἀντικαταστῆσαι πόλιν ἐπιχειρήσας καὶ διαμαρτῶν τῆς ἐλ-
πίδος συνοικίζεται Βυζαντίοις· καὶ στρατηγὸς τοῦ παντὸς
ἀναδειχθεὶς δήμου πᾶσαν ὁμοῦ τὴν πόλιν εἰς τὸ μεῖζον καὶ

1 ἦν] nota marginalis in P: ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἀπτικῶς ὅτ'
ἔπλων B 3 βοίδιον B οὖνομα — τότε] δ' ἦκουον ἐγὼ τότε B,
δὲ καλεῦμ' ἂν ἐγὼ ποτε Ang G, δὲ καλεώμην ἐγὼ τε τότε A
ἦεν] v in rasura P χάρητ' Ang 6 στρατιωτικὴν A 7 κατα-
δουλωσάμενος BG 10 γραφέντων P (ἀπὸ τῶν ἀργείων G, nil
ultra) πρῶτα Ang A προσαγορ. om. BG, πόντον προσαγορ.
Ang A 11 πρὸς τὸν λεγόμενον (καλούμενον τόπον BG) ἐφεσιᾷτην
(ἐφασάτην A₂ G, ἐφισάτην A₁) K ἐφεσιᾷτη Ang; cf. Dion.
Byz. 100: Ephesiorum portus 12 ἀποικίαν AG πειρα-
σθέντες Ang post αὐθις inserit B: μετὰ τοῦ τοιοῦτον Τι-
μησίου 13 βυζαντίων Ang ἐπήκουσαν Ang B, ἐπήμουσεν
A, ἦκουσαν G λογίου] χρηστηρίον B 14 quattuor oraculi
versus sine codicum auctoritate exhibent Codini edd. διερὴν]
Ang K, πολίην P 15 versum om. BG ἐνθα Ang A
ἰχθύς P, ἰχθύς τ' Meursius νομὴν A₁ βόσκονται τὸν
αὐτόν Ang A 17 καὶ στρατηγὸς δὲ AB, καὶ στρατηγός τε
Ang 18 ἀποδειχθεὶς Ang, ἀποδεχθεὶς G εἰς τὸ μεῖζον
ὠφέλιμον A, εἰς τὸ μεῖζον καὶ περιφανέστερον BG

ᾠφέλιμον μετερούθμισεν, νόμους τε περὶ τῶν καθ' ἡμέραν
 συμβόλαιά τε τιθέμενος καὶ ἔθνη καθιστὰς πολιτικά τε καὶ
 ἡμερα, δι' ὧν ἀστείους τε καὶ φιλανθρώπους τοὺς πολίτας
 ἀπέδειξεν. **33** (31). ἱερά τε θεῶν πλεῖστα τὰ μὲν αὐτὸς
 ἀνεστήσατο, τὰ δὲ καὶ πρὶν ὄντα ἐπεκόσμησεν· τὸν γὰρ 5
 πρὸς τῇ ἄκρῃ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης κείμενον ναόν, ὃν
 Ἰάσων ποτὲ τοῖς δώδεκα θεοῖς καθιέρωσε, κατηρειπωμένον
 ἀνήγειρε καὶ τὸν ἐπὶ τῷ Φοίξου λεγομένῳ λιμένι τῆς
 Ἀρτέμιδος οἶκον ἀνεκαίνισεν. **34** (32). Ἐπὶ δὲ τούτῳ
 Καλλιάρχης στρατηγῶν τοῦ Βυζαντίου ἀριστά τε πρὸς τοὺς 10
 ὀθνεῖους τε καὶ ἐμφυλίους πολεμίους ἀγωνισάμενος τὸ περι-
 βόητον τοῦ Βύζαντος ἀγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην Βασιλικὴν
 ἀνέθηκε καὶ ἐπέγραψεν οὕτως·

Τὸν κρατερόν Βύζαντα καὶ ἑμερτὴν Φιδάλειαν
 εἶν ἐνὶ κοσμήσας ἀνθετο Καλλιάρχης.

15

§ 34. Epigramma ex Hesychio sumpsit Anth. Plan. 66 Jac. :
 Καλλιάρχης στρατηγὸς Βυζαντίου τὸ περιβόητον τοῦ Βύζαντος
 ἀγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην Βασιλικὴν ἀνέθηκεν ἐπιγράφας
 οὕτως· Τὸν κτλ. Cf. Inscr. gr. metr. ed. Preger n. 165.

1 μετερούθμισεν P 1 sq. νόμους καθ' ἡμέραν συντιθέμενος
 συμβόλαιά τε καὶ ἔθνη καθιστῶν BG, νόμους τε περιόντας καθ' ἡ-
 μέραν συντιθέμενος συμβασιλεύσι (συμβασιλέων A₂) καὶ ἔθιμα
 καθιστάμενος A, νόμους περιῶν καθ' ἡμέραν συμβολαίων τιθέ-
 μενος καὶ ἔθνη καθιστάμενος Ang 2 συμβολαίων (om. τε) P Ang;
 corr. ex BG 2 sq. πολιτικά καὶ ἡμερα Ang A (τε καὶ ἡμερα
 om. BG) 4 ἀνέδειξε Ang AB 5 διεκόσμησε Ang, διε-
 κόσμησε AB (διακοσμῶν G) 6 προποντικῆς A, προποντιδος
 BG 7 δεκαδύο Ang καθίδρυσσε A (ὄν — καθιέρωσε om.
 BG); de hoc templo cf. Ath. Mitteil. 1897 p. 188 et Monats-
 ber. der Berl. Akademie 1877 p. 475 κατηρειπωμένον P, καὶ
 κατηρειπωμένον A 8 ἐπὶ τοῦ φοίξου Ang, ἐπὶ τῷ φοίξῳ
 BG; de hoc portu cf. Dion. Byz. 99, Steph. Byz. s. v. Φοίξος
 11 πολέμους P Ang K 14 κραταῖον K φιδάλειαν
 Ang 15 εἶν ἐνὶ κοσμ. ἀνθ.] ἐν ἐνὶ κοσμ. ἀνθ. Ang, ἦν ὡς
 οἶκος ἀνέθετο A₁, ἦν ἐνεὶ ἀνέθετο A₂, ἐνθάδε ἔστησε BG,
 κίονι κοσμ. ἀνθ. Dousa; ad εἶν ἐνὶ cf. Kaibel Epigr. gr. 879
 et Anth. Pal. V 292, 12

35 (33). Ἄλλα ταῦτα μὲν καὶ ἀριστοκρατουμένων καὶ δημοκρατουμένων τῶν Βυζαντίων, ἔτι δὲ καὶ τυραννουμένων κατὰ διαφόρους συμβέβηκε χρόνους. Ὡς δὲ τῇ τῶν ὑπάτων ἐπικρατεία ἢ Ῥωμαίων ἀρχὴ πάσας ὑπερεβάλετο τὰς δυνα-
 5 στείας, κατεδούλωσε δὲ καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἔθνη, εἰκότως αὐτῇ καὶ Βυζάντιοι πειθόμενοι διετέλουν. **36** (34). Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τινας χρόνους Σεβήρου βασιλεύσαντος τῆς Ῥώμης αὐτοὶ τὴν τοῦ τυραννήσαντος τῶν ἑφῶν Νίγρου προτι-
 10 μήσαντες ἐλπίδα εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἐτόλμησαν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἀφαιρεθέντες παρ' αὐτοῦ τῶν πολιτικῶν δικαίων καὶ τῆς στεφάνης αὐτοῖς καταλυθείσης τοῦ τείχους Πειρινθίοις προσετάχθησαν δουλεύειν τοῖς καλουμένοις Ἡρακλεώταις. **37** (35). Πανσαμένον δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Σεβήρου αὐθις εἰς μείζονα κόσμον ἐπανῆλθον λουτρὸν μὲν αὐτοῖς μέγιστον
 15 κατὰ τὸν τοῦ Διὸς Ἰππίου βωμόν, ἦτοι τὸ Ἡρακλέους ἄλσος καλούμενον (ἐνθα τὰς Διομήδους αὐτόν φασι δαμάσαντα

§ 35 sqq. Hesychium legisse videtur Ignatius Selymbrianus Vita Constantini (ed. Joannu in *Μνημεῖα ἀγιολογικὰ*) p. 195 sqq. § 36 v. Commentar. in canon. 3 synodi 2 Cpolit. (Rhallis et Potlis II 173): . καὶ καθηρέθη μὲν τὰ τεῖχη αὐτοῦ, ἀφηρεῖθη δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ δίκαια καὶ ὑπετέθη Πειρινθίοις.

§ 37. Lyd. de mens. p. 7 Wuensch: Σεβήρος . . κτίζει μὲν ἐνεῖσε διὰ τὸ τῆς πόλεως ἐπιτερεπὲς λουτρὸν παμμέγεθες· εὐρῶν δὲ καὶ τὸν παρακείμενον τόπον τοῖς Διοσκόροις ἀνακεί-

1 sq. καὶ δημοκρατουμένων om. Ang K 4 ἐπιστρατεία P, ἐπιστατεία Bekker ἢ τηρουμένη ἀρχὴ vel sim. K ὑπερεβάλλετο Ang, ὑπερέβαλλε K 5 τε καὶ G 6 οἱ Βυζάντιοι edd. 7 βασιλεύοντος K 8 νίγρος προτιμήσαντος Ang (locus misere corr. in K) 10 παρ' αὐτοῦ om. Ang K 11 πειρινθίοις B (πινθορίοις A) 13 πανσαμένης B post αὐθις inserunt BG: τοῦτον ἔσχον εἰς βασιλέα, ὅς καὶ εἰς μείζονα καὶ περιφανῆ κόσμον ἐπανήγαγε τὸ βυζάντιον· λουτρὸν κτλ. 14

ἐπανῆλθε A 15 ἦτοι] ἦ P Ang, corr. ex K ἄλλος P, c eadem, ut videtur, manus suprascripsit, ἄλλον A 15 sq. καλούμενον ἄλσος Ang K 16 sq. δαμάσαντες et ὠνόμασαν BG

ἵππους Ζεύξιππον τὸν τόπον ὀνομάσαι), πολυτελῶς ἐγείραντος καὶ τὸν τούτῳ πλησιάζοντα χώρον τῆς ἵπποδρομίας τοῖς τοῦ Διὸς ἀνακειμένον κούροις ἰκρίοις τε καὶ στοαῖς διακοσμήσαντος (ἔνθα καὶ νῦν οἱ καμπτήρες δηλοῦσι τὰ τῶν ἐφόρων γνωρίσματα διὰ τῶν ἐπικειμένων ὧν τοῖς χαλκοῖς ὀβελίσκοις), ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ στρατιωτικὰ τέλη προσνείμαντος. **38** (36). Μέχρι μὲν οὖν περιῆν Σεβῆρος καὶ ὁ τούτου παῖς Ἀντωνῖνος, ἡ πόλις Ἀντωνίνα προσηγορεύετο· ἐπειδὴ δὲ † τοῖς θεοῖς τῶν βασιλέων ἀπεδόθη, αὐθις τὸ Βυζάντιον ὠνομάζετο. **39**. Κωνσταντίνου δὲ τὸ Ῥωμαϊκὸν κῦρος παρειληφὸτος καὶ αὐτὴ Κωνσταντινούπολις ἐκλήθη, προθύμως ἀνασχομένη τὴν προσηγορίαν ἀνταλλάξαι τῇ ὑπερβαλλούσῃ τοῦ αὐτοκράτορος φιλοτιμίᾳ, θαναμαστήν μὲν αὐτὴν ἀπεργασαμένου τῷ κάλλει, πόρρω δὲ μεταγαγόντος τὰ τείχη κατὰ τοὺς λεγομένους Τρωαδησίους ἐμβόλους, πρότερον αὐτῶν

μενον ἐποίησε τοῦτον ἵπποδρόμιον, ἰκρίοις καὶ στοαῖς διακοσμήσας αὐτόν, καὶ ἄλλος ἐκκόψας κτλ. § 38. Eustath. ad Dionys. 803 (p. 357, 18 Mueller in Geogr. Gr.): Ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν (sic codd. nisi quod unus habet ἀντωννίαν), ἕως περιῆν Σεβῆρος καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος. — Huc usque (— προσηγορεύετο) Hesychium ad verbum descripsit Codinus, qui fertur; reliqua, quae tradit Hesychius, Codinus in posteriore parte libri § 43—46 et § 57 (p. 15 sqq. Bekker) recoquit. Vide alterum fasciculum.

1 ἀνήγειρεν BG 2 τούτῳ] αὐτῷ Ang BG (αὐτῶν A)
 3 διεκόσμησαν A, διεκόσμησεν μετὰ νίγερσ BG 4 καμπτοὶ B;
 ad rem cf. Svoronos Ἐφημερίς ἀρχαιολ. 1889 p. 92 ἐφόρων
 A₁, ἐφοδῶν A₂, ἐφόρων <θεῶν> Menrad 6 ἐπὶ — προσ-
 νείμαντος om. BG 7 μέχρι μὲν οὖν Ang Σεβῆρος ἀπὸ
 τούτου παιδὸς Ἀντωνίνου ἢ πόλις κτλ. Codini edd. ex con-
 iectura 8 ἀντωνία P, ἀντωνίνα K, ἀντωνίνου Ang, Ἀντω-
 νινία edd., sed cf. colonia Agrippina et similia προσηγ.]
 κατωνομάζετο B, ἀντωνομάζετο G ἐπειδὴ — 13 φιλοτιμίᾳ
 om. K 9 ἀπεδόθησαν Lamb. („cum in numerum divorum
 imperatorum relati essent“) 14 πόρρωθεν Ang K

οὐκ ἔξω τῆς ἐπανύμου ἀγορᾶς τοῦ βασιλέως κειμένων,
 λουτροῖς τε καὶ ἱεροῖς οἴκοις ἐπιδείξαντος φαιδροτέραν,
 δίκαιά τε πάντα πρὸς ζῆλον τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης δωρησα-
 μένου, καθὰ καὶ ἐν τῷ Στρατηγίῳ λεγομένῳ φόρῳ, ἔνθα ποτὲ
 οἱ στρατηγοῦντες τῆς πόλεως ἄνδρες τὰς τιμὰς ὑπεδέχοντο,
 ἐπὶ λιθίνης ἀνέγραψε στήλης. 40. Καὶ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς
 Ἑλένης ἐπὶ κίονος ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ τὸν τόπον ὠνό-
 μασεν Ἀγούσταϊον· καὶ τοῖς ἀκολουθήσασιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 μεγάλης Ῥώμης συγκλητικοῖς ἐφιλοτιμήσατο οἴκους, οὓς
 αὐτὸς κατεσκεύασεν ἐκ χρημάτων ἰδίων. 41. Ἐπὶ δὲ τούτῳ
 [Κωνσταντίου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου] καὶ ὁ τῶν ὑδάτων
 ὄλκός προσετέθη τῇ πόλει· ἀνέστησαν δὲ καὶ αἱ δύο ἀψίδες
 πρὸς τῷ καλουμένῳ φόρῳ καὶ ὁ πορφυροῦς καὶ περιβλεπτός
 κίων, ἐφ' οὗπερ ἰδρῦσθαι Κωνσταντῖνον ὀρῶμεν δίκην ἡλίου
 προλάμποντα τοῖς πολίταις. Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ τοὺς τῆς
 συγκλήτου βουλῆς ἀνφοδόμησεν οἴκους, Σενάτα τούτους
 ὀνομάσας, ἐν οἷς καὶ τοῦ Ἀωδωναίου Διὸς ἀνέστησεν

1 προκειμένων Ang 2 ἀποδείξαντα Ang 5 ὑποδέχονται
 Ang, ἀπεδέχοντο A₂B 6 ἑαυτὸν ἐπὶ λιθίνης κτλ. BG
 αὐτοῦ Ang K 7 Ἑλένης om. P 8 ἀγούστια ABJ,
 ἀγούστεῶνα G αὐτῷ ἄρχουσιν ἀπὸ Ῥώμης συγκλητικοῖς AJ
 10 ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ang, ἐπὶ δὲ τούτοις A, ἐπὶ δὲ
 τούτου BG 11 Κωνστ. τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου om. Ang K;
 est glossema manifestum καὶ τῶν ὑδάτων ὄλκον προσετίθει
 τῇ π. A 12 ἀνέστησαν δὲ αἱ δύο ἀψ. P, ἀνέστησε δὲ καὶ
 δύο (δ. om. A) ἀψίδας AB ἀψίδες P 13 πρὸς τὸν
 καλ. φόρον A 15 post πολίταις inserit Ang: Τούτου δὲ τοῦ
 κίονος τοῖς θεμελίοις τε καὶ προσβάσει καὶ ξύλα τίμια καὶ
 ἀγίαν λειψάνα καὶ ὅσοι τοὺς τῆς εὐλογίας ἄρτους ἔφερον κό-
 φηνοι καὶ οἱ τῶν ληστῶν δύο σταυροὶ καὶ τὸ τοῦ ἀγίου μύρον
 ἀλάβαστρον πρὸς στηριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν παρετέθησαν. εἰ δὲ
 καὶ τὸ Παλλάδιον, εὐτυχίας θρυλλούμενον σύμβολον, ἐκ Ῥώμης
 ἀνακομισθῆναι τότε ἢ συγκλητος ἔπεισεν, ὡς φασι τινες, καὶ
 τοῖς θεμελίοις προστεθῆναι τοῦ κίονος, τοῦτο πάντως ἔργον
 ἐκείνοις ἀνδράσιν ἐστὶ πρὸς μνησὶν λήρον εὐδαιμονίας ἐπιση-
 μένοις. V. praeef. 17 ἐν οἷς — ἰδρύματα om. P τοῦ ante
 Ἀωδωναίου om. Ang

ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Παλλάδος ἰδρύματα καὶ τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. 42. Πάντα δὲ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον πληρώσας ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τὴν τῶν ἐγκαινίων ἡμέραν κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐπιτελέσας ἐν ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἵπποδρόμιον θεωρήσας 5
διέταξεν οὕτω τὴν αὐτοῦ στήλην ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους τῆ τῶν γενεθλίων ἡμέρᾳ ὀραῖσθαι μετὰ τῆς εἰθισμένης τιμῆς τῷ κατὰ καιρὸν βασιλεύοντι καὶ τῷ δήμῳ. Οὕτω μὲν οὖν ἡ Κωνσταντινούπολις πρὸς τότε τὸ μέγεθος ἕξενήνοχεν ἐκ διαδοχῆς βασιλευομένη μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. 10

1 τὴν βασιλικὴν αὐλήν A 2 post αὐλήν inserit Ang: Ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ μόνον οἴκους ἐν Κ/πόλει περιφανεῖς κατὰ μίμησιν Ῥώμης καὶ τὸ Καπετώλιον ἔκτισεν, ἀλλὰ καὶ θεῖους τε καὶ ἱεροὺς ναοὺς πολυτελῶς ἀνεδείματο, τὸν τε τῆς ἀγίας Εἰρήνης ναὸν καὶ τῶν σεβασμίων καὶ κορυφαίων Χριστοῦ μαθητῶν καὶ τοῦ ἀγίου Μωκίου καὶ τὸν τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τοῦ ἐν τῷ Ἀνάπλω καὶ τοῦ ἐν τῷ Σωσθένει, ἐν ᾧ Σωκράτης δισχυρίζεται Κωνσταντῖνον πολλὰ παράδοξα σημεῖα καὶ ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι. V. praef. 5 εἰκοστῷ πέμπτῳ εἰκάδι ἑβδόμῃ Ang 7 εἰρημένης K 10 ἐκ διαδοχῆς θεοῦ χάριτι καὶ συνεργία βασ. κτλ. Ang

Παραστάσεις σύντομοι χρονικά.

1. Δείον γινώσκειν ὅτι ὁ ἅγιος Μώκιος πρώην μὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου παροικοδομήθη Ἑλλήνων πλήθη ἐκεῖσε κατοικούντων πολλά· καὶ ναὸν εἶναι τοῦ Διὸς ἐκεῖσε, καθ' ἣν <καὶ ἐκ τῶν λίθων αὐτοῦ> ἔκτισε τὸν ναόν· πίπτει δὲ ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐν τῇ τρίτῃ αὐτοῦ ὑπατεία. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐξορίζονται οἱ Ἀρειανοὶ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ ἐλθόντες ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου ἠρώσθησαν καὶ παρακαλοῦσι τῷ βασιλεῖ κατοικεῖν αὐτοὺς ἐκεῖ, ὃ καὶ γέγονεν. Παρευθὺ σὺν ἀνεγείρουσι τὸν αὐτὸν ναὸν οἱ Ἀρειανοὶ καὶ δοξάζεται παρ' αὐτῶν ὁ ναὸς ἔτη ζ'· καὶ πίπτει, ὡς λόγος ἔχει, λειτουργούντων αὐτῶν ἐν τῷ ζ' ἔτει· καθ' ὃν Ἀρειανοὶ ἀπεκτάνθησαν πολλοί. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνεγείρεται ὁ αὐτὸς ναὸς καὶ ἴσταται ἕως ἡμῶν· ἐν δόλῳ Μάρκελλος ἀνα-

§ 1 l. 2—5 (ναόν) et 6—15 (Ἐν—ἡμῶν): Codin. II 110 (p. 72, 17 Bekker. v. app. crit.)

3 πλήθη πολλά est attributum vocis Ἑλλήνων; de eiusmodi barbarie v. Dindorf ad Malal. p. 128, 19 et 227, 5, Doberschütz Christusbilder 214**, 5 παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τὰ Ἀμαντίου προσαγορευόμενα 5 καὶ ἐκ τῶν λίθων αὐτοῦ supplevi ex Codino 6 Κωνσταντίου? 9 ἠρώσθησαν] ἠθροίσθησαν Alexis

12 ὡς λόγος ἔτει P (ἔτι edd.), correxi conl. § 7, 82, 85

13 καθ' ἣν? 15 ἡμῶν ἐν δόλῳ // μάρκελλος P, 'falso Marc. etc.' vertit Banduri; pro ἐν δόλῳ conicit Lamb. ὅλως vel σὺν θόλῳ iungens periodo praecedenti. ἐν δ' λόγῳ Comb.

γνώστης φησὶν ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνωνος τοῦ Ἰσαύρου πίπτει ὁ ναός.

2. Ὁ ἄγιος Ἀγαθόνικος ὑπὸ Ἀναστασίου τὸ πρότερον καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου τὸ δεύτερον οἰκοδομήθη· ἐν ᾧ καὶ πατριάρχαι ἐπισκόπησαν ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ζ' ἐπὶ χρό- 5
νους ν'· καὶ βασιλεῖς στεφηφοροῦσιν ἐκεῖσε. Δι' ἣν αἰτίαν μετεποιήθη † ὑπὸ θυμοῦ, οὐ γινώσκειται. Τοῦτο δὲ παρέ-
δωκαν οἱ πρὸ ἡμῶν ὅτι καὶ παλάτιον μέγιστον πλησίον τοῦ
ναοῦ τούτου ἦν· ὑπὸ δὲ Τιβερίου τοῦ πρώτου μετεποιήθη
διολεσθὲν εἰς τὰ νῦν βασίλεια. 10

3. Τὰ τεῖχη τὰ πρὸς θάλασσαν ἀνακαινίζονται ἐπὶ Τι-
βερίου Ἀψιμάρου· ἕως γὰρ αὐτοῦ ἡμελημένα ἦσαν πάνυ.
Τὰ δὲ τεῖχη τῆς δύσεως τῶν μεγάλων πορτῶν ἐπὶ Λέοντος
τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς· καθ' ἣν καὶ ἐλιτάνευσαν καὶ
τὸ κύριε ἐλέησον· τεσσαρακοντάκις ἐβόησαν καὶ ὁ δῆμος 15
τοῦ Πρασίνου ἔκραξαν· Ἄέων Κωνσταντῖνον εἰς κράτος
ἐνίκησεν'.

4. Ἐν τῇ κατωγαίᾳ πόρτῃ τῇ πληρესτάτῃ στοιχειῶν
ἴστατο Φιδαλείας τινὸς Ἑλληνίδος. Ἀρθείσης δὲ τῆς στήλης
θαυμά <ἦν> ἰδέσθαι μέγα, τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπὶ πολὺ 20

§ 2 Codin. II 107 (p. 71, 1 B) § 3 Codin. II 109 et 108
(p. 71, 8 B) § 4 Codin. II 86 (p. 59, 3 B)

4 Ἰουστινιανοῦ P 6 ἐστεφηφόρου Band. 7 θυμοῦ]
P, adulterinum esse videtur; Τιβερίου Lamb., ἀπὸ θεμελίων?
cf. § 75 10 διολισθὲν edd. et Codin., sed cf. Theophan.
p. 299, 17 etc. 13 τῆς δύσεως] τῆς πόλεως Lamb. Λέον-
τος κτλ.] scriptoris errore Leo Macelles muros instauravisse
dicitur, cum id Isaurum suscepisse sciamus; cf. Banduri 2,
780 (δυσεβεοῦς idcirco scribere voluit Comb.) 15 τεσσαρ.]
μ' P 16 κωνσταντῖνος P, corr. Comb., cf. § 35; Ἄέων καὶ
Κωνσταντῖνος . . ἐνίκησαν Lamb., Ἄέων Κωνσταντῖνος καὶ Θεο-
δόσιος . . ἐνίκησαν Codin. 18 πληρესτάτῃ Lamb. 19 φι-
δαλείας P 20 ἦν suppl. Comb. ex Codino

σειέσθαι, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα θανατάσαι καὶ λιτὴν ἀπελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ καὶ οὕτως παῦσαι Σάβα τοῦ ὀσίου δι' εὐχῶν τοῦτο ποιήσαντος.

5 Ἐν τῇ λεγομένῃ Νεολαία ἵστατο γυναικεία στήλη καὶ βωμὸς <μετὰ μος>χαρίδιον μικρὸν· ἐν οἷς καὶ ἵπποι χρυσίῳ διαλαμπεῖς τέσσαρες· ἐπὶ <δίφρου δὲ καὶ> διαφορέτου θη|<λείας στήλη> ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα στήλιδιόν τι, ἄγαλμα διατρέχον. Τοῦτο οἱ μὲν λέγουσι Κωνσταντίνου κατασκευήν, <οἱ δέ?> τὴν Ζεῦσιν μόνην, τὴν δὲ λοιπὴν ἀρχαίαν 10 εἶναι καὶ μηδὲν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθῆναι. Ἔως γὰρ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου θέαμα παρὰ τῶν πολιτῶν γέγονεν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ, μετὰ κηρῶν καὶ λευκῶν χλαμύδων φοροῦντας πάντας εἰσέρχεσθαι τὴν αὐτὴν στήλην μόνην ἐπάνω ἄρματος [ἦγουν καρούχα] ἕως τοῦ στάματος ἀπὸ τῶν καγκέλ- 15 λων. Τοῦτο δὲ ἐξετέλουν, ὅτε τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως ἐορτάζετο. Ἐκεῖ δὲ ἐν ζώδοις ἐστηλώθησαν εἰς τοὺς κίονας ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ καὶ ἡ Εὐθηνία καὶ ὁ Λιμός.

5a. Ἐν τῇ λεγομένῃ λίμνῃ τοῦ Νεωρίου βοῦς ἵστατο χαλκοῦς παμμεγεθέστατος πάνυ. Κράζειν δὲ ἔλεγον αὐτὸν ὡς βοῦν 20 μίαν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ γίνεσθαι παραπτώματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἣ ἔκραξεν. Ἐπὶ δὲ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ τῇ λίμνῃ κατεχώσθη.

§ 5 Codin. II 87 (p. 59, 11 B)

1 βασιλέα] aut Anastasium aut Justinianum fuisse Sabae vita a Cyrillo conscripta docet 2 παῦσαι] de verbi usu intransitivo vid. de Boor in ind. ad Theophanem 4 νεολαία P; locus circi fuisse videtur unde νεολαία spectare solebat 5 βωμὸς καρίδιον P; corrigebam corruptelam ex homoioteleuto natam Codinum (μετὰ μοςκαρίδιον) secutus: in exemplari fuerat βωμὸς μετὰ μοςκαρίδιον; de μετὰ cum accus. cf. § 10 et 32, de tenui pro aspirata v. index s. v. phonetica; καὶ μοςχάριον Lamb., καὶ ἀριον μικρὸν Comb. 6 δίφρου δὲ καὶ supplēvi ex Codino, ubi legitur ἐπὶ δίφρου καὶ διαφορέτου γυναικὸς (sc. στήλη); καὶ διαφορέλατης ἐπὶ δίφρου Lamb. 7. Post θη excidit folium ex codice; supplēvi 1. 7—p. 22, 26 ex Codino II 87—90 (p 59, 14—61, 18 B). Ad rem cf. § 38

5b. Τοῦ Μαυρικίου στήλη καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ ἵσταται ἄνωθεν τῆς θεανδρικῆς εἰκόνοσ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευάσθησαν. Αἱ δὲ δύο στήλαι αἱ ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ὁ εἰς τῷ ἐτέρῳ ἐκ τῆς Ἀθηναίων γῆς ἤκαστιν· φιλοσόφων δὲ φασιν εἶναι, ὡς φησιν 5 Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός.

5c. Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐγένετο Εὐτύχους τινὸς μαθητῆσ ὀνόματι Ἀκατος, διάκονοσ ὑπάρχων τοῦ ναοῦ τῆσ ἀγίας Εὐφημίας· ὃσ ἰδῶν ἠττηθέντασ τοὺσ κατὰ Εὐτύχην κατέλαβε Σεραπίωνα (?) τὸ κάστρον· τοῦτο δὲ ἦν ἐν 10 τῶν Περσῶν, Ῥήγιον τοῦνομα. Ἐμήνυσε δὲ Περιττίῳ τῷ καστροφύλακι τὰ τῆσ ἀσθενοείασ τῶν ἐν Καλχηδόνι οἰκούντων· ὃσ παρευθὺ τοῦ ἄρματοσ ἐπιβάσ — οὕτωσ γὰρ τοῖσ ἐν Ῥηγίῳ καστροφύλαξι πέφυκε — μετὰ ἐβδομήκοντα χιλιάδων ἔρχεται ἐπὶ τὴν Καλχηδονίων μητρόπολιν· οἱ δὲ ἐκεῖσε προγόντεσ ἔφυγον 15 ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἄραντεσ μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τίμια λείψανα τῆσ ἀγίας Εὐφημίας· ὅπερ αὐτὸσ Ἀκατοσ ἀμυνόμενοσ διὰ τὸ μὴ συχωρηθῆναι Εὐτύχει τὴν ἐκκλησίαν κατὰ ταύτησ τὸν Πέρσην Περιττίωνα ἤγαγε. Τότε ἠρπάγη παρὰ τῶν Περσῶν ὁ Ἥλιοσ θεὸσ ὁ λεγόμενοσ Κρόνοσ, ὃσ ἵστατο ἐν Καλχηδόνι· ὃν καὶ ἀπή- 20 γαγον εἰσ Περσίαν.

5d. Ἐπὶ Λέοντοσ τοῦ Ἰκαύρου πολλὰ θεμάτια παρελύθησαν ἀρχαῖα διὰ τὸ τὸν ἄνδρα ἀλόγιστον εἶναι. Τότε τὸ λεγόμενον Τρίζωδον τὸ εἰσ τὰ κοῦφα τοῦ ἀγίου Μωκίου κάτωθεν ὑπάρχον ἐπήρθη· ἐν αὐτῷ ἡστρονόμουσ ἕωσ τότε πολλοί· καὶ 25 τύμβοι Ἑλληνῶν καὶ Ἀρσειανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι καὶ ἄλλα εἰσ πλήθοσ σκηνώματα.

6. Τὸ δὲ Πάνορμον κάστρον ὑπὸ τοῦ Πανόρμου Ἑλληνοσ ἐκτίσθη διπλότειχον ὑπάρχον σιδήρου καὶ χαλκοῦ δίκην ἀναμειγμένον. Ἐν δὲ τῇ πρὸσ βοροῶν πόρτη τοῦ 30 αὐτοῦ κάστρον ἵστατο στυράκιον ἰκμῶδη καὶ στήλη γυναι-

§ 6 l. 4 — p. 23, 8 (— *vñv*): Codin. II 92 (p. 62, 1 B)

28 Πάνορμον] portus Cyzici significari videtur 31 στυ-
ράκιον] πυργίον vel πυργίδιον Comb. et Band. Sed στυρ.

κεία δικέφαλος. Ἐνθα καὶ θέαμα γέγονεν· ἐμπυρισμοῦ γάρ ποτε τὸ κάστρον κατειληφὸς καὶ πάσης τῆς πόλεως ἔδαφισθείσης μετὰ καὶ τῶν τειχῶν ἴστασθαι τὸ πυργίον ἐκεῖνο τῆς πόρτης, ἔνθα καὶ ἡ στήλη συνίστατο. Ἀλλὰ πολλάκις
 5 καὶ τοῦ πυρὸς προσεγγίζοντος τῷ τόπῳ ὡς ὑπὸ τινος διώκοντος αὐτὸ ὀπισθεν ὡς ὀργυιᾶς εἴ ὑπεχώρει τῆς στήλης. Αὕτη δὲ παρελήφθη ὑπὸ Χοσρόου τοῦ Περσῶν τυράννου καὶ ἔστιν εἰς Περσίδα λατρευομένη ἕως τοῦ νῦν, καθὼς ὁ Παραδείσιος διοικητῆς ἐκεῖσε κρατηθεὶς καὶ ἐκφυγὼν δῆλα
 10 πεποίηκεν ἐν τῷ χρονικῷ Ἰππολύτου τὸ τρίτον δημοσιευομένῳ. [Ζήτει ἱστορίαν ἐξαίσιον.]

7. Τὸ δὲ καλούμενον Σμύριον πλησίον τοῦ Τετραδισίου ἐμβόλου ἔχει ὑποκάτω τῆς γῆς, τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος ὀργυιᾶς ι', στήλας θ' πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοδώρου. Εἰσὶν
 15 δὲ αἱ στήλαι αἱ μὲν τέσσαρες Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστας καὶ Ἰλαρίωνος πραιποσίτου καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ τρίτου Κωνσταντίνου τοῦ ὁμωνύμου,

§ 7 l. 12—p. 24 l. 11: Codin. II 93 (p. 62, 19 B)

Byzantinis esse turriculam vel 'columnam intus cavam gradibusque instructam' docet Reiske ad Const. Porph. de caer. p. 151, 14, cf. p. 601, 2, Theoph. cont. p. 140, 16, Codin. III 190 et 202 (p. 124, 11 et 127, 10 B) ἰκμάδη] ἡχμῶδι P, correxi, de forma cf. § 43 ζώδιον πορφυροειδῆ (ἀχμῶδι Comb., αἰχμῶδη Du Cange, αἰχμῶδες vel ἡ αἰχμῆ Lamb.) 1 θαῦμα? ἐνπυρισμοῦ P 2 τοῦ κάστρου P ἐδαφηθείσης P 9 παραδείσιος appellative accipit Comb.: 'vivarii comes' vel praefectus; de dioecetae munere v. Reiske ad Const. Porph. de caer. 717, 19, Du Cange Gloss. lat. s. v. Dioecetes 10 Ἰππολ.] cf. Hippolyt. Theb. ed. Diekamp p. 33 δημοσιευόμενον P 11 extrema verba seclusi 15 τέσσαρες] τρεῖς P (etiam Codini codd.) 17 Falsa tradit scriptor, sed noli corrigere (καὶ Κρίσπον τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου vel καὶ τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ ὁμωνύμου καὶ ἕτερον Κρίσπον ὀνομαζομένου Lamb.), καὶ τετάρτη τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κρίσπου Comb.); inter-

ὄν Ἡρόδοτος καὶ Ἰππόλυτος χρονογράφοι λέγουσιν ἀποκε-
 φαλισθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς· ὄν καὶ λυπηθεὶς ὁ πατὴρ
 μετενόησε καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ μ' ἡμέρας, ὡς ὁ λόγος ἔχει,
 μὴ λουσάμενος τὸ σῶμα, μὴ ἀναψύξας ἐν κοίτῃ. Ἐποίησε
 δὲ τὴν στήλην ἐξ ἀργύρου καθάρου βάφας αὐτὴν χρυσῷ 5
 πλειστῶ, τὴν δὲ κεφαλὴν μόνην ἐκ χρυσοῦ τελείου γρά-
 φουσαν ἐν τῷ μετωπίδι· ἡδικημένος υἱὸς μου'. Ταύτην
 στήσας μετάνοιαν βάλλον ἐλιπάρει θεῷ ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέ-
 λησεν. Αἱ δὲ λοιπαὶ ε' στήλαι ὑπάρχουσιν Σενήρου, Ἀρμα-
 τίου, Ζευξίππου, Βιγλεντίου (τοῦ τὰ Βιγλεντίου) κτίσαντος 10
 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εἰς τὸ Σινάτον τὸ παλάτιον κτίσαν-
 τος. Οὗτοι πάντες ξίφει παρεδόθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδική-
 σαντος στηλωθέντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ πλημμελήσαντος
 ἐδυσωποῦντο. Παρέλαβον δὲ καὶ τὰ οἰκεῖα τέκνα τοῦτο
 αὐτὸ ποιεῖν καὶ ἐκ τούτων πολλοὶ ἕως Οὐάλη τοῦ Ἀρεια- 15
 νοῦ. Οἱ οὖν Ἀρειανοὶ μὴ φέροντες τὴν ἥτιαν τὴν διὰ
 Κωνσταντίνου ἐν τῷ εἰρημένῳ Τετραδισίῳ ἐμβόλῳ πλη-
 σίον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ταύτας κατέχωσαν ἕως τῆς σή-
 μερον.

8. Ἐν δὲ τῷ Σινάτῳ ἀπετέθησαν ἠνίοχοι ἐν ζευξίπ- 20

§ 8 Codin. II 94 (p. 64, 3 B)

polavit locum Codinus, quem sequitur cod. Mosqu. Georgii
 Monachi p. 428 (cf. Patzig B. Z. VI 332) 1 Ἡρωδίων
 coll. § 61 Lamb. Ἰππολ.] cf. ad p. 23 l. 10 4 μηδὲ?

9 σεβήρου P ἀρμάτου P 10 τοῦ τὰ Βιγλ. ex Codino
 suppl. Lamb. 18 ἕως τὴν σή· P, sed cf. § 19, 23, 26 20 Hoc loco
 valde obscuro narrari videtur in senatu *statuas* aurigarum, quae
 erant ἐν ζευξίπποις (curruum genere?) sublatas et in organo
 astronomico positas esse; currus vero in fornice esse defossos

ἀπετέθησαν] = ἀφηρεθήσαν? cf. § 11 Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 στήλαι ἀφηρεθήσαν. Cui adversari videtur vis verbi in § 60
 ἠνίοχοι ἐν ζευξίπποις] quales significantur aurigae nescio;
 'ζευξίπποι iunctores' Corp. Gloss. Lat. III 241, 5, 'ζευξίππος
 desultor' C. Gl. L. II 46, 20; an ἐν ξίπποις ('ξιάπποι sex-

ποις καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ ἀστρονομικῷ ὄργανῳ, ἔνθα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἴστανται στήλαι· ἐν αἷς σκυτάλαις ἀπεκεφαλίσθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν Ἀρκάδιος ἀρχιδιάκονος τῆς ἀγίας Εἰρήνης· ἔνθα καὶ λέγουσι σείεσθαι τὰς στήλας ἕως τριῶν ἡμερῶν τοῦ θανάτου τούτου. Αἱ δὲ καροῦσαι ἐν τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

9. Καὶ τοῦτο δὲ ἐμφέρεται, ὅτι οἱ δώδεκα κόφινοι δέκα ἔτη ἐν τῷ νέῳ παλατίῳ τοῦ Σινάτου πεποιήκασιν· μετὰ δὲ ταῦτα <ἐν> τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν Μητροφάνους ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦτο συμβουλευσάντος τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ.

10. Καὶ τοῦτο δὲ ἐμφέρεται εἰς τοὺς πολλούς, ὅτι Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Παύλου αἱ εἰκόνες ἐν σάνισι γεγόνασιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· καὶ ἴσταντο ἐν τῷ Φόρῳ πλησίον τῆς μεγάλης στήλης τῆς ἐν τῷ κίονι κατὰ τὴν ἀνατολήν· ἄστυνας εἰκόνας οἱ Ἀρειανοὶ μετὰ τὸ κρᾶτῆσαι τῷ πυρὶ παραδέδωκαν ἐν τῷ κορονίῳ Μιλίῳ μετὰ καὶ τῆς Θεοτόκου ἀπεικόνισμα καὶ αὐτοῦ τοῦ νηπιᾶσαντος σαρκὶ Ἰησοῦ, καθὰ Ἀγκυριανὸς χρονο-

§ 9 l. 8—10 (κατεχ.): Codin. II 95 (p. 64, 9 B) § 10
Codin. II 106 (p. 70, 4 B)

iugae' C. Gl. L. III 302, 69 et alibi)? 1 καὶ ἐτέθησαν secl. Band. 2 ἴστανται στήλῃ P, correxi ex Codino ἐν αἷς] καὶ Lamb. σκυτάλαις] 'στυτάλη rutrum' C. Gl. L. III 263, 14 6 εἰλήματι P, εἰλήματι τοῦ Ἰπποδρομίου GB 8 ἐμφέρεται P, corr. Lamb., cf. § 10, 59 10 ἐν suppl. Comb. (etiam Codini codd. GB) εἰλήματι τοῦ Φόρου GB; cf. quae tradit Constant. Rhod. 76 (πρὸς Θέμεθλα τοῦ στόλου sc. τοῦ πορφυροῦ) et adn. ad Hesych. p. 17, 13 11 συμβολεύσαντος P 18 sq. ὠρεῖῳ Μιλίῳ Lamb. coll. § 38 19 ἀπεικόνισμα P] cf. § 32 adn. crit. 20 Ἀγκυριανὸς 'Ancyra oriundus' Lamb.

γράφος ἐν τῇ Δεκαλόγῳ αὐτοῦ ἀκριβέστερον παρὰ Ἀναστάσιον ἡμῖν παραδέδωκεν. [τὸ δ' αὐτὸ καὶ αὐτὸς Ἀναστάσιος.]

11. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν ὀνομαζομένη ἁγία Σοφίᾳ στήλαι ἀφηρέθησαν νκζ', αἱ πλείαι μὲν Ἑλλήνων 5 ὑπάρχουσαι· αἵτινες ἐκ τῶν πολλῶν ὑπῆρχον τοῦ τε Ζεῦ [καὶ τοῦ Διὸς] καὶ Κάρου τοῦ πατροῦς Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωδον καὶ ἡ Σελήνη καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρκτουρος ἀστὴρ παρὰ δύο Περσικῶν στηλῶν βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἰέρεια τῆς Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ 10 τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύουσα. Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγαι μὲν ὡσεὶ π' καὶ δέον ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγας μνημονεῦσαι· Κωνσταντίνου, Κωνσταντίου, Κώνσταντος, Γαληνοῦ κναίστορος, Ἰουλιανοῦ Καίσαρος καὶ ἐτέρου Ἰουλιανοῦ ἐπάρχου), Δικινίου Ἀνγούστου, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ 15 Ἄρκαδίου [καὶ] τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Σεραπίωνος ὑπατικοῦ καὶ

§ 11 l. 4 — p. 27, 4 in.: Codin. II 96 (p. 64, 12 B); Anon. Treu p. 9, 14 (Suid. s. v. Σοφία). — Eadem a Codino retractantur I 49 (p. 16, 16 B)

1 ἐν τῷ δεκάτῳ λόγῳ Codini codd. AMB 2 Glossema indicavi 4 ἐκ τῆς κτλ. . . Σοφίας Lamb. ἁγία bis extat in P 5 πλήαι P (αἱ πλείαι-ὑπῆρχον om. Tr. Suid.), πλείσται Band. 6 τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διὸς Lamb. ex codd. A Codini I 49 7 καὶ τοῦ Διὸς seclusi πατροῦ P; Κάρου τοῦ πατρὸς καὶ Διοκλ. Lamb., Κάρου τοῦ πρὸ Διοκλ. Meursius 8 καὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων Tr. καὶ σελήνη ἡ ἀφροδίτης P, recte Tr. et Codin. 9 βασανίζόμενος P, recte Tr. et Codin. 10 νομάτιος P, recte Tr. et Cod. ἰέρεια] ἡ ἐριθία P, ἰεριθία Comb. fort. recte 11 ἥρωνα P μαντεύειν τινὰ 'alicui vaticinari' non alienum videtur esse ab hac aetate, cf. πολεμῆιν, ἐγγίζειν τινὰ § 54 et § 28, Hatzidakis Einleitung p. 220 sq. 12 ὀλίγοι P, οὐκ ὀλίγαι Lamb., sed opponi videtur p. 26, 5 αἱ πλείαι 13 γαλλίνου Tr. 14 Ἰουλιανοῦ — ἐπάρχου supplēvi ex Tr. et Cod. 16 καὶ interpolationem esse apparet ex Tr. et Cod. σεραπίωνος Tr. et Codini codd. aliquot

Ἐλένης μητρὸς Κωνσταντίνου τρεῖς· ἡ μὲν μία πορφυρᾶ διὰ μαρμάρων, ἡ δὲ ἑτέρα διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν ἐν χαλκῷ κίονι καὶ ἡ ἄλλη ἔλεφαντώδης Κύπρου ῥήτορος προσενέγκαντος· ἄστυνας Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν ναὸν τὸν μέγιστον ἀνεγείρει μετὰ πίστεως καὶ πόνου. Οἱ δὲ πεπειραμένοι τῶν προειρημένων περιερχόμενοι τὴν πόλιν καὶ ζητοῦντες εὐρήσουσιν οὐκ ὀλίγας.

12. Μαναΐμ στρατηγοῦ νικήσαντος Σκύθας κατὰ κράτος, στήλη ἠξιώθη τιμηθῆναι ἐν τῷ καλουμένῳ Ὁρειῶ, ὃ τινες 10 καλοῦσι Μόδιον· <ἦν δὲ καλούμενον ὠρολόγιον, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες καὶ ἀψὶς πρὸς τὸν οἶκον τὸν νῦν λεγόμενον Κρατεροῦ· ἔνθα ἴσταται καὶ μόδιος χαλκοῦς καὶ ὠρεῖον καὶ δύο χεῖρα χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων>. Τὸ δὲ Μόδιον δέον ἐστὶ μὴ παραδραμεῖν ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ ἐτυπώθη.

§ 12 Codin. II 97 (p. 64, 14 B) fere ad verbum. Treu p. 9, 26 (Suidas s. v. Μαναΐμ): Ὅτι Μαναΐμ τοῦ στρ. νικήσαντος Σκύθας ἔστησαν στήλην αὐτοῦ ἐν τῷ καλ. Ὁρειῶ, ὃ τινες καλ. Μόδιον· ἦν γὰρ ὠρεῖον, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἴστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς πλησίον τῶν χειρῶν· ἦν δὲ ὁ μόδιος δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ καὶ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπρᾶται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδονται τὸ σιτηρέσιον· τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανός· πιπράσκεσθαι δὲ τὸν σίτον μοδίους δώδεκα τῷ νομίσματι μηδενὸς ἀντιλέγοντος. Ὅθεν τις ναύτης βασιλεῖ σίτον ἀπεμπαλῶν καὶ ἀδικῶν φωραθεὶς ἐν τῇ πράσει τὴν δεξιὰν ἀφηρέθη χεῖρα· οἱ δὲ φασιν, ὅτι μᾶλλον ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ ὡς ἀδίκως νομοθετήσαντι καὶ διὰ τοῦτο ἀφηρέθη τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὅθεν ἐτυπώ-

2 χαρκῶ P 4 ἰον//////ιανὸς P 8 μανααναῆς P, cf. Tr.
Idem nomen in fragmentis Papiæ ed. de Boor Texte u. Untersuchungen V 2, 170 (τὴν μητέρα Μαναΐμον et alibi Pape-Benseler s. v. Μανᾶημος); cf. Acta Apost. 13, 1 Μαναῆν νικήσαντες P 9 ὠρίῳ P 10 ἦν—13 ἀκοντίων suppl. ex Codino; casu excidisse docent Tr. et Suid. 14 βαλεντινιανοῦ P

Τότε γὰρ καὶ ἀρχιμόδιον παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκούντων ἀνηρευνήθη δεκαδύο † τοῦτο τοῦ ἀργύρου τυπώσαντος· ἀργυροῦν <δὲ> ἀπ' ἀρχῆς ἐτυπώθη τὸ νόμισμα. Τοῦτο δὲ καὶ Θεοδώρητος διαφατεύει τρανότηα. Αἱ δὲ χαλκαῖ χεῖραι ἔκτοτε ὑπεράνω ἐτυπώθησαν· τοῦ γὰρ βασιλέως τοῦτο ⁵ τὸ κουμούλιον μόδιον νομοθετήσαντος, μὴ ἀνταίρειν δὲ τ<οῖς> ναυτιοῦσιν προστάξαντος, κατὰ τὰ σιτηρέσια εἰς ἕξ ἀμφοτέρων τῶν ναυτῶν τῷ βασιλεῖ τ<ὸν> σῖτον ἀπεμπωλῶν ἐν τοῖς ἐκεῖσε δίκην ἄδικον καταγγείλαντος ἐν τῷ κατωγαίῳ Μοδίῳ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀπώλεσεν. Ὅθεν καὶ ἐτυπώθησαν ¹⁰ αἱ χεῖραι τοῖς λαμβάνουσιν καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν προστεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. Ὅθεν καὶ Οὐλαεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἕξαμον ἐν δεξιᾷ χεῖρὶ κατέχουσα ἀρπαγῆναι εἰς πάκ<τον> διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι ἀργυρᾶν † μικρὰν ὑπὸ <τοῦ> Κυρίου προτίκτορος ἐπὶ Ἰου- ¹⁵ στινιανοῦ τῷ <β' ἔτει>.

θησαν κτλ. ad verbum transcripsit. Cf. etiam Codin. II 51 (p. 45, 16 B) et Treu p. 21, 20

1 ἀρχὴ μοδίων Lamb. 2 ἀνηρευνήθη Comb. p. 308 δεκα-
δύο P. Incertum exciderint necne post δέκα una vel duae litterae
margine subciso τοῦτο κτλ.] locum non expedio; quid dixerit
auctor, ex Tr. apparet. Exspectamus; δεκαδύο (sc. μοδίων)
τούτου (= τοῦ βασιλέως) τῷ ἀργύρῳ (τὸ ἀργυρον Byzantinis =
νόμισμα) <πιπράσκεισθαι> τυπώσαντος 3 ἀργυροῦν δὲ] ἀργυ-
ρόν P, δὲ supplevi ex Codino 6 ἀνταίρειν P, correxi coll.
§ 26 7 ναυτιοῦσιν P, derivatum est a * ναυτιῶ vel * ναυ-
τίζω = ναύτης εἰμί; v. Hatzidakis p. 395 sqq. de similibus
verbis κατὰ] καὶ P, corrigebam εἰς ἕξαμφοτέρων P (ἀμ-
φότεροι = πάντες cf. § 17) 8 τὸν] exstat in folio initium
litterae τ; reliqua abscisa sunt ἀπεμπώλων P 9 δίκην
ἄδικον] = δίκην ἀδικίας καταγγείλαντος] sc. τοῦ βασιλέως
vel τοῦ δικαστοῦ 12 βαλεντινιανοῦ P 13 ἕξαμον = examen?
cf. § 37; an ἐξάγιον? 14 ἀρπαγῆναι] καὶ ἠρπάγη Lamb.,
ὥστε ἀρπαγῆναι Comb. εἰς πάκ | P reliquis abscisis, item
l. 15 et 16 τοῦ et β' ἔτει perierunt cum margine 15 μικρὰν
Comb. κυρίου P, correxi ex Tr. et Cod.

13. Μενάνδρου μάντεως Κρητῶν ἦκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰκῶν, ἣν ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἀρτοτυριανὸν οἶκον εἰς θέαν διὰ τὸ εἶναι τὴν στήλην εἰς μῆκος πηγῶν ιε', πλάτος δὲ <η'> ἦντινα χυτὴν μὴ ὑπάρχουσαν, ἀλλ' ἔλατὴν Μαρκιανὸς εἰς ὀβολοὺς ἐλάσας τοῖς δημοσίοις προσέθηκεν.

14. Ἀρδαβούριος στρατηγὸς ἐπὶ Λέοντος τοῦ πάνυ ἐν τοῖς Θρακείοις μέρεσιν Ἡρωδιανοῦ στήλην εὐρῶν ἐπίκλυ(ρον) πάνυ καὶ παχεῖαν θυρωθεὶς ὤλεσεν· ἦντινα ὀλέσας χρυσίου λιτρῶν ρλγ' τάλαντα εὔρεν, ἃ μετὰ προθυμίας τῷ βασιλεῖ κατεμήνησεν. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἐσφάτιετο καὶ ὀδυνώμενος ἔλεγεν· οὐδεὶς μολίβδῳ χρυσὸν καταμίξας ἐπὶ ζημίας † ἠνδρίζετο, οἷα παρὰ τῷ κυριῷ τούτῳ βασιλεῖ εἰς ἐμὲ συμβέβηκεν. Ἐνθεν καὶ οἱ διερχόμενοι τῷ τόπῳ καὶ μάλιστα φιλόσοφοι οὐ τοῖς προτέροις κακοῖς τῷ θανάτῳ Ἀρδαβούριον ἔβαλλον, ἀλλ' εἵνεκεν στήλης Ἡρωδιανοῦ καταλύσεως· ὅτε καὶ Ἀσπαρ σὺν αὐτῷ τὸ πέρας ἐδέξατο. Ἀσπαρος δὲ

§ 13 Codin II 98 (p. 66, 14 B) paucis discrepat; v. adn.
§ 14 Codin. II 99 (p. 67, 3 B)

1 κριτῶν P; Menander quidam, γόης καὶ ἀπατεύων, memoratur a Cedreno I 433, 14; 437, 7, Ps.-Pol. p. 212 H.

2 ἔστησεν P 4 ἦ' periit cum margine, suppl. ex Codino χυμευτὴν ὑπάρχουσαν καὶ ἀργυροελατὴν καθαρὰν Codin. 6 Similes historias collegit Art. Graf Roma nella mem. del medio evo I 161—171 7 ρτον periit cum marg.

8 χρυσίου P, corr. ex Codino 10 ὀδυνώμενος Lamb.

11 χρυσῶ P ἐπιζήμιος ἠνδρ. P, ἐπὶ ζημίας vel ἐπιζήμιος ἠνδρ. Codini codd. mel., ἐπιζήμιος ἠνδρίζετο ex Codini codd. deterioribus vel ἐπὶ ζημίας ἠλίσκετο Comb., ἐπὶ ζημίας <οὕτως> ἠνδρίζετο Wuensch (poenas dans sic afflictus est), ἐπιζήμιος ἐνομίζετο W. Fischer; an ἐπὶ ζημίᾳ ἠναρίζετο? 13 τὸν τόπον Codin. 15 ἐνέβαλον Codini codd. praeter IA₁; de βάλλω pro ἐμβάλλω v. Usener Theodosios p. 141; an τὸν θάνατον Ἀρδαβουρίῳ ἔβαλλον? Cf. Passio S. Perpetuae p. 125, 5 Franchi: καὶ γὰρ ἦτις ἦδειν πρὸς θηρία με καταδικασθεῖσαν, ἐθαύμαζον ὅτι οὐκ ἔβαλλον μοι αὐτά

στήλη ἐν τοῖς Ταύρου σώζεται ἕως τῆς δεῦρο κατοχυρία ἐν ἵππῳ † ἀννώ δεξιολαβεῖ καθὼς ὁράται.

15. <Ἐν> δὲ τῷ Φόρῳ τῷ δεξιῷ τῆς ἀνατολῆς μέρει ἐδέξατο στήλας πορφυρᾶς διὰ μαρμάρων <ι>β' καὶ σειρήνας ἰβ' ἄστυνας σειρήνας οἱ πολλοὶ ἵππους <θαλασσίους> κα- 5
λοῦσι χρυσεμβάφους. Ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἑπτὰ καὶ μόναι καθο-
ρῶνται τὰς δὲ τρεῖς ἐξ αὐτῶν ὁ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις
ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Μάμαντος μετέθηκε μέρεσιν, αἱ δὲ δ'
σώζονται ἕως τῆς δεῦρο.

16. Λέον γινώσκειν ὅτι ὁ σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν ἀνα- 10
γινώσκόμενος 'ἄγιος' παρὰ τοῦ προστατοῦντος τῷ Φόρῳ
ἀνηγέρθη· ἔνθεν καὶ ταχυδρόμων δύο καὶ αὐτοῦ Κωνσταν-

§ 15 Codin. II 100 (p. 67, 19 B) § 16 Codin. II 102
(p. 68, 8 B) fere ad verbum. Treu p. 10, 15 (Suid. s. v. Ἐλένη
et σταυρός): Ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου
ἴστανται δύο στήλαι Ἐλένης καὶ Κωνστ. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ
αὐτῶν γράφων· εἰς ἄγιος· καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στήλαι·
ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Ὅτι ἐπὶ τὸ
μέρος τὸ βόρειον τοῦ φόρου ἴστατο σταυρὸς, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν
τῷ οὐρ. Κωνσταντῖνος, χρυσεμβάφους ἐν τοῖς ἀκρ. στρ. μή-
λοις· ἔνθεν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶνται χρυσεμ-
βαφοί. [Inde Codin. II 16 (p. 28, 11 B) et II 18 (p. 29, 9 B);
v. Beitrage z. Textg. p. 36]

1 κατοχυρία P, est participium praesentis perfecti more for-
matum; cf. ἦκεν ἦκασιν ἠμένασι similia (καθεζόμενος Codin.)

2 | ἀννώ P; ante α una littera videtur cum margine periisse;
γαννώ edd., sed ζαννώ fuisse mihi ex vestigiis magis probatur;

ἐρρωμένῳ Codin. (ζωννῶ?) δεξιολαβεῖ cf. Leo Gramm. p. 252, 18
Bonn. τοῦ δεξιῷ ἵππου οὗ ἤλαννε; ἵππος ἀδέστρατος vel ἀδί-
στρατος (a dextra) in Sophoclis lex. s. v. 3 ἐν et 4 ι pe-
rierunt cum margine δεξιῷ Codin., δευτέρῳ P 4 ἐδέ-
ξατο P] sc. Λέων? ἐδέξαντο edd. et Codini A₂ 5 θαλασσίους
addidit Lamb. ex Codino 6 ἑπτὰ καὶ μόναι P, ἑπτὰ μόνον
Comb., sed cf. § 28 et 56 et Malalas ed. Dind. ind. s. v. καὶ
10 μεσοσυλλαβῶν] activum pro passivo: cf. γράφειν § 7, 17,
26, 44a, τοῖς προαναδεδηλωκόσι § 17 12 ἀνηγορεύθη P

τίνου καὶ Ἑλένης ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων σώζονται
στήλαι. Τὸ δὲ προσέρχεσθαι πρὸς βορρᾶν καὶ ἀπέρχεσθαι
πρὸς ἀνατολήν, σταυρὸς ἀργυρέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηρια-
κοῖς τρογγύλοις μήλοις ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ὑπὸ Κωνσταν-
5 τίνου τοῦ μεγάλου ἀνηγέρθη, ὡς ἐθεάσατο <αὐτὸν ἐν τῷ
οὐρανῷ>· ἔνθεν οἱ υἱοὶ καὶ αὐτὸς καθορῶνται χρυσέμ-
βαφοι.

17. Ἐν αὐτῷ τῷ Φόρῳ καὶ ἔλεφαντος στήλη φοβερὰ
ἴστατο ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι πλησίον τῆς μεγάλης στή-
10 λης· ὃ καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα. Σεισμοῦ γὰρ γενο-
μένου ποτὲ καὶ αὐτὸς πεπτωκὼς ἀπώλεσεν ἓνα τὸν ὀπισθεν
πόδα. Οἱ δὲ τοῦ ἐπαρχοῦ βοήσαντες ταξεῖται — ἔθος γὰρ
τὰ τοῦ Φόρου παρ' αὐτοῖς φυλάττεσθαι — συνδραμόντες
ἐγείραι εὖρον ἐν τῷ αὐτῷ ἔλεφαντι ἀνθρώπου ὅστ' ἀμφό-
15 τερα ὅλου τοῦ σώματος καὶ πυξίον μικρόν, ὃ ἐν τῇ κεφαλῇ
ἔγραφεν· Ἐφροδίτης παρθένου ἱεράς οὐδὲ θανούσης χωρί-
ζομαι. Ὅπερ ὁ ἐπαρχος τῷ δημοσίῳ προσέθηκεν εἰς νομίαι
τοῖς προαναδεδηλωκόσι.

18. Ἐν δὲ τῷ λεγομένῳ Μιλίῳ Θεοδοσίου στήλη ἴστατο

§ 17 Codin. II 102 (p. 68, 10 B) fere ad verbum § 18
Codin. II 104 (p. 69, 12 B); Treu p. 10, 26 (Suid. s. v. Θεοδοσίος)

2 τῷ δὲ προσέρχεσθαι = ἐν τῷ δὲ πρ. E. Kurtz 3 σταυρὸν
ἀργυρέμπλαστον P καὶ ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τρογγύλοις μήλου
Band. Globi extremis crucis partibus affixi ex argento erant
5 ἀνηγορεύθη P ἐθεάσατο P αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ
ex Codino suppl. Lamb. 10 δ] ἐνθα Codin., οὐ Lamb.
11 ἓνα τῶν ὀπισθεν Lamb. 15 δ] οὐ P et Codin., correxī
ex consuetudine auctoris cf. § 7, 26, 44a 16 ἱεράς οὐδὲ
θανούσα P; corrigebam; Ἐφροδίτη est hominis nomen. Locum
variis coniecturis tentant Lamb. et Comb. (Ἐφροδίτης Παρ-
θένου ἱερά· οὐδὲ θανούσης χωρ. Alexis) 17 νομίαι P
18 προαναδεδ.] forma activa pro passiva, v. p. 30, 10; spectat
ad p. 29, 5

ἔφιππος χαλκῆ· ἦν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρέσια τῇ πόλει προσέθηκεν.

19. Αἱ δὲ ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στήλαι γένος Γρατιανοῦ ἅπαν καὶ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ· ἐξ αὐτῶν καὶ κυρτοῦ Φιομιλλιανοῦ πρὸς γέλωτα γέγονεν· ὃ καὶ σώ- 5 ζεται ἕως τῆς σήμερον.

20. Τὸν δὲ Ξηρόλοφον πρόην θεάματινες ἐκαλοῦσαν· καὶ ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ἰς' καὶ Ἄρτεμις, συνθετὴ στήλη, καὶ Σευήρου τοῦ κίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπου. Ἐνθα καὶ θυσίαι πολλαὶ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σευήρου γεγόνασιν· 10 ἔνθα καὶ χρῆσμοὶ πολλοὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ γεγόνασιν· καθ' ὃν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη· καὶ ἀστρονομικὴ θέσις εἰς λς' χρόνους διήρκεσε.

21. Τὸ δὲ Ἐξακιόνιον τὸ λεγόμενον ἔσχε ποτὲ πτώκα καὶ κύνα καὶ Νεβρώδ παμμεγέθη, τὰ τρία ἀπὸ ἐνὸς σιδή- 15 ρου· καὶ πολλὰ ἕτερα θεάματα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐσώζοντο. Ταῦτα Μαρκιανὸς παρέστειλε καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἀγίου Μάμαντος μέρεσι προσέθηκε. Καὶ λουτροὺν δὲ ἦν εἰς μέγεθος, ἐν ᾧ καὶ πολλοὶ ἐκινδύνεον διὰ τὸ λέγειν μὴ δέξασθαι χρῆσμόν. 20

§ 19 Codin. II 104a (deest in edd.); Treu p. 10, 29, Suid. s. v. στήλη et Γρατιανός (Cod. p. 53, 16 B), v. Beiträge zur Textg. p. 37 § 20 Cod. II 105 (p. 70, 1 B); Treu p. 11, 1, Suid. s. v. Ξηρόλοφος (Cod. p. 30, 1 B), v. Beiträge etc. p. 38

1 ἐφ' ἵππον P Tr. Suid. χαλκοῦ P, corr. ex Tr. Suid.
 4 βαλεντινιανοῦ P ἐξ αὐτοῦ P, correxi ex Cod. 5 δ] ἦ
 Lamb., sed cf. p. 31, 10 et 15 6 τῇ P 7 τὸ δὲ ξηρ. P
 (cf. § 71) θεμα Suid. 8 κοχλῖαι Tr. Suid.; columnae
 Traiani et M. Aurelii in Notitia regionum Urbis Romae c. 8
 et 9 'coclides' dicuntur 9 β' P, ἰς' Codin. Tr. Suid.
 9 τίπου P 12 καθ' ὃν καιρὸν καὶ Suid. 13 διαρκέσασα
 Tr. Suid. 15 ὑπὸ P 19 διὰ τὸ λέγειν <τινάς>? p. 33, 5
 20 χρῆσμόν? (χρησιμὸς = χρῆσμα? multi ut ferunt periclitati
 sunt propter unctionem neglectam?)

22. Ἐν δὲ τῷ ἀγίῳ Μάμαντί ποτε ἴστατο γέφυρα φοβερὰ περὶ δώδεκα λόφους καὶ καμάρας ἔχουσα. Ποταμὸς γὰρ κατήρχετο ἐκεῖσε παμμεγέθης καὶ μάλιστα, ὡς ἔλεγον, τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. Ἐνθα καὶ δράκων ἴστατο χαλκοῦς
 5 παμμεγέθης διὰ τὸ λέγειν τινὰς δράκοντα κατοικεῖν ἐν τῷ γεφυρίῳ ἐκείνῳ· ἐν αὐτῷ οὖν πολλὰ παρθένοι ἐτύθησαν καὶ προβάτων καὶ ὀρνέων πλήθη πολλὰ καὶ βοῶν. Βασιλίσκος γὰρ τις ἐρασθεὶς τὸν τόπον, ὃς εἷς τῶν ἀπὸ Νου-
 10 μεριανοῦ Καίσαρος ὑπῆρχε, κίσας κατώκησεν ἐν αὐτῷ· ἔνθα καὶ ναὸν παμμεγέθη τοῦ Διὸς ἤγειρεν. Ταῦτα δὲ Ζήνων ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας καιρῷ παρέλυσε.

23. Ἐν τῷ Φόρῳ κάτωθεν τῆς μεγάλης στήλης ὑπάρχουσι σταυροὶ εἰς πλῆθος, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ μεγάλου φέροντες· ἔνθα καὶ τῶν δύο ληστῶν τῶν συσταυρω-
 15 θέντων τῷ Χριστῷ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κεχωσμένοι εἰσὶν ἕως τῆς σήμερον· ἀλλὰ καὶ βίβσιον ὑελοῦν μύρου, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλείψατο, καὶ πολλὰ ἕτερα εἰς πλῆθος σημειοφορικὰ ὑποκάτω τοῦ Φόρου ὑπάρχουσιν, <τεθέντα> παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἀσφα-
 20 λισθέντα, ἅτινα κατ' ὄνομα εἰς μῆκος τοῦ μνημονεῦσαι ἐξαγόμεθα.

24. Πολλὰ ἐν τῷ Στρατηγίῳ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνος

§ 22 Treu p. 11, 13, Suid. s. v. Μάμας; inde Codin. II 21 (p. 30, 14 B) § 23 Treu p. 11, 9 et Suid. s. v. Φόρος paucis omissis; inde Cod. II 20 (p. 30, 10 B)

1 ἐν δὲ τοῦ ἀγίῳ (sic) P 2 μαρμάρας P 7 βασιλικὸς P 8 τοῦ τόπου Tr. Suid. εἰς τὸν P νομηρίον P 11 κατέλυσεν Tr. Suid. 12 ὅτι κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσιν κτλ. Tr. Suid. στήλης] πύλης P, corr. Lamb. 13 ταυροὶ P 15 ἕως τῆ P 16 βηκίον Tr., βίκιον Suid.; sed cf. Usener Acta Anastasii ind. s. v. βίσσα ἐν ᾧ] ὁ Tr. Suid. 18 τεθέντα inserui ex Tr. Suid.

ὁ μέγας ἠρέσκειτο· ὅθεν καὶ νομμία Ἑλληνικὰ εἰς χάος
 † πλῆθος παρέδωκεν. Ὡς δὲ ἐγγράφως μὲν τοῦτο οὐχ εὔρο-
 μεν, παρὰ δὲ ἀνδρῶν τῶν ἐν πείρα τῆς γραφῆς τυγχανόν-
 των ἠκούσαμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ Στρατηγίῳ καὶ χρυσὸς εἰς
 πλῆθος κατεχώσθη εἰς χάος πολὺ. Καὶ οὐκ ἠπίστησα ἀκού- 5
 σας, ὅτι [ἄ] καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐξέδωκαν ἡμῖν
 τὰ πλείω ἀγράφως καὶ οὐκ ἐγγράφως, ὡς ἴσασι οἱ φιλο-
 μαθεῖς. Ἐν δὲ τῷ μικρῷ Στρατηγίῳ μόλιβδος πολὺς χρη-
 ματίζει, ἢ αὐτὸς ὁ μόλιβδος ἢ μολίβδου διάθεσις ἐγγραφός·
 ἀλλὰ καὶ χρυσίου καὶ ἀργυρίου διὰ μαρμαρ(ίν)ων γραφῶν 10
 ποίησις· τοῦτο δὲ ἐκ στίχων πινακιδίων μαρμαρίνων ἢ ἀνα-
 γνῶστες ἢ παρὰ τῶν ἀναγνωσάντων ἐρευνήσαντες ταῦτα γε-
 γραφήκαμεν.

25. Ἐν δὲ τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρουμα εὐρέθη
 μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὅσα ἀνθρώπων γιγάντων εἰς 15
 πλῆθος, ἅτινα θεασάμενος ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀναστάσιος καὶ
 ἐκπλαγεὶς ἐν τῇ Φόσῃ κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξάισιον.

26. Ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Προκοπίου τοῦ

§ 25 Treu p. 11, 24, Suid. s. v. Μηνᾶς; inde Codin. II 22
 (p. 31, 3 B) § 26 Treu p. 11, 29, Suid. s. v. Προκοπίος;
 inde Codin. II 23 (p. 31, 7 B)

2 <εἰς> πλῆθος? cf. lin. 4 et 15; pertinet ad νομμία Cf.
 Socrat. I 1, 1 ὅσα ἢ ἐγγράφως εὔρομεν ἢ παρὰ τῶν ἰστορησάν-
 των ἠκούσαμεν, διηροῦμενοι 3 τῆς γραφῆς secludit Alexis;
 sed ἐγγραφον παράδοσιν significare videtur 5 ἠπίστησα P
 6 ἄ seclusi ἡμεῖς sc. ἐκτιδοῦμεν τοῖς ἄλλοις 9 ἢ
 αὐτὸς . . ἢ μολίβδου P, correxi (καὶ αὐτὸς Lamb.): aut plum-
 bum ipsum aut compositio(?) plumbi litteris descripta? (διά-
 θεσις ἐγγρ. idem significare videtur quod ποίησις διὰ γρα-
 φῶν) 10 μαρμαρῶν P, corrigebam 11 ποίησις P διὰ
 γραφῶν ποίησις χρυσίου καὶ ἀργυρίου] fabricatio auri et ar-
 genti descripta in marmore ἐκ στοιχείων? μαρμαρικῶν P,
 correxi, cf. § 40 et 66 17 ἐν τῇ Φόσῃ] εἰς τὸ παλάτιον
 Tr. Suid., cf. § 73

ἐν τῇ Χελώνῃ στήλῃ ἴστατο εὐνούχου τινός, ἢ ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν· ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. Ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλέως Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. Τῶν δὲ γονέων

5 αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ οὐκ ἐκώλυσεν. Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μάρτυρος ναὸν μετετέθη εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον· οἱ δὲ οἴκοι τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ ἕως τῆς σήμερον.

10 27. Ἐκ τῶν Ἰμερίου χαρτουλαρίου † φράσις τῶν παρὰ Θεοδώρου, ὅτε παραγέγονεν ἐν τῷ Κυνηγίῳ θέας χάριν. Πολλὰ γὰρ ἡμῖν ἐμελέσθη περὶ τοῦ ἐρευνῆσαι ἀκριβῶς περὶ ὧν παρεκάλεσας καὶ φανερῶσαι τῇ σῆ ἀρετῇ, ὧ Φιλόκαλε.

15 28. Ἀπελθόντων ἡμῶν ποτε ἐν τῷ Κυνηγίῳ σὺν Ἰμερίῳ τῷ προλεχθέντι ἐνδόξῳ χαρτουλαρίῳ τὰς ἐκεῖσε ἱστορῆσαι εἰκόνας, ἐν οἷς εὔρομεν μίαν στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ

§ 28 l. 15—p. 36, 6 et p. 36, 11—22 transscripsit Anon. Treu p. 12, 7 (Suid. s v. *κυνήγιον*) paucis omissis et mutatis. Initio addit haec: *περὶ τῶν ἐν τῷ Κυνηγίῳ στηλῶν· ἐν τῷ Κυνηγίῳ τὸ πρότερον ἐρρίπτοντο οἱ βιοθάνατοι· ἦσαν δὲ τινες ἐκεῖσε στηλαι· καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ Ἰ. χαρτ. εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν κτλ.* (nihilò secius pergit ἐμοῦ δὲ θαναμάζοντος κτλ.). Inde Cod. II 24 (p. 31, 17 B)

5 τῷ βασιλεῖ] αἰτεῖν τινι etiam § 64, cf. Marci Diaconi indicem 6 ἀντεροῦσι P 9 Fini capitis ornamentum scriba adpinxit et inferiorem paginae partem vacuam reliquit

10 ἐν τῶν <περὶ> Ἰμερίου Heisenberg ἡμερίου hic et rell. locis (l. 15, p. 36, 2 et 6) P φράσις τῶν] an (ἐκ)φρασθέντων vel (ἐκ)φραστῶν? ἐν τῶν Θεοδώρου ἀναγνώστου φράσις τῶν περὶ Ἰμερίου χαρτ. ὅτε κτλ. Lamb. 12 ἐμελήθη edd.

14 Φιλόκαλε] cf. § 28, 41, 42; nomen proprium esse mihi videtur (φιλόκαλε edd.) 17 ἐν οἷς sine vi relativa

πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. Ἐμοῦ δὲ θαναμάζοντος καὶ μὴ ἱστοροῦντος φησὶν ὁ Ἰμέριος· ῥαύμαζε, ὅτι ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιόν ἐστιν. Ἐμοῦ δὲ εἰπόντος ῥαξίμιανός ὁ κτίσας καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας παρευθὺν πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους οὗ τοσοῦτου ὑπάρχοντος καὶ δοῦναι τῷ Ἰμερίῳ καὶ παραυτὰ θανατωῖσθαι. Ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος διὰ τὸ μὴ εἶναι ἕτερον ἐκεῖ ἢ μόνους τοὺς τοὺς ἡμίονους ἡμῶν κατέχοντας καὶ αὐτοὺς ἕξω τῶν ἀναβαθμῶν ὑπάρχοντας δειλιάσας μὴ κινδυνεύσω σύρας τῷ δεξιῷ ποδί, ἔνθα τοὺς καταδίκους, ῥίπτειν ἐπεχείρουν. Δειλιάσας δὲ τὸ ἄχθος ἀφήσας ἐν τῷ στόματι τοῦ ὄχθου ἀνεχώρησα πρὸς φρυγὸς γε- νόμενος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ καταγγέλλων τὸ πραχθὲν ἐν ἀληθείᾳ οὐκ ἐπιστενύομεν ἕως εἰς ὄρκου βεβαίωσιν ἐλθεῖν με διὰ τὸ τότε καὶ τοῦτο μόνον τηρῆσαι με τὸ κατόρθωμα. Οἱ οὖν οἰκειοὶ τοῦ τελευτήσαντος καὶ οἱ τοῦ βασιλέως φίλοι σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτώμα τοῦ ἀνδρὸς προσεγγίσει τὸ πτώμα τῆς στήλης ἠτένιζον θαναμάζοντες. Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφός φησιν, ὅτι ῥα τὴν θεῖαν πρόνοιαν οὕτως εὐρίσκω ἐν τοῖς Δημοσθένους συγγραμμάσιν ὑπὸ τούτου τοῦ ζωδίου ἀποκτανθῆναι ἔνδοξον ἄνδρα. Ὅς καὶ παρευθὺν τῷ βασιλεῖ Φιλιππικῷ πληροφρήσας κελεύεται καταχῶσαι τὸ αὐτὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ὃ καὶ γέγονεν διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι καταλύσειν. Ταῦτα, Φιλόκαλε, μετὰ ἀληθείας ἐρευνῶν εὐχου μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμὸν καὶ ταῖς ἀρχαίαις στήλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἑλληνικαῖς πρόσεχε θεωρῶν.

2 φησὶν Ἰμέριος καὶ αὐτὸς θαναμάζων, ὅστις ὁ κτίσας κτλ. Lamb. μὴ ραύμαζε cod. G Codini ex coniectura 3 μαξιμίμος Tr. et Suid. 5 οὗ] οὐ? (οὗ τοσοῦτου ὑπάρχ. om. Tr. Suid.) 7 τοὺς τοὺς] cf. Usener Theodosios p. 173 sq. 14 ποτε P καὶ τοῦτο μόνον] cf. adn. p. 30, 6 16 τῷ πτώματι Lamb., sed cf. adn. p. 26, 11 20 ἀποκτανθῆναι] τεθνηξόμενον Tr. Suid. 22 τῷ αὐτῷ ζωδίῳ P 23 καταλύσεως P, corrigebam

Θεοδώρου ἀναγνώστου ἔτι συντομία
γυναικῶν.

29. Βερίνης γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου πλησίον τοῦ
ἀγίου Ἀγαθονίκου ἄνωθεν τῶν βάρθρων ἐν κίονι χαλκῇ· ἔτι
5 τῆς αὐτῆς ἐν τῷ Ἀνεμοδουρίῳ πρὸς νότον πλησίον τῆς
ἀγίας Βαρβάρας. Ἄλλ' ἢ μὲν πρώτη ἐν τῷ ἀγίῳ Ἀγαθονίῳ
ἔτι τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ζῶντος ἔστη· ἢ δὲ ἄνωθεν τῆς ἀγίας
Βαρβάρας μετὰ τὴν τελευταίην Λέοντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
φυγὴν Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, ὅτε Βασιλίσκον ἔστειψε
10 τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς κράζοντος τοῦ Πρασίνου μέρους· Ἐβρί-
νης ὀρθοδόξου Ἐλένης πολλὰ τὰ ἔτη· ἦν γὰρ ὀρθόδοξος πάνυ.

30. Εὐφημίας <γυναικὸς> Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆς ἐν
τοῖς Ὀλυβρίου πλησίον τῆς ἀγίας Εὐφημίας, ἣτις ἐκκλησία
ὑπ' αὐτῆς ἐπίσθη, στήλη ἐν ἀναβάσει μικρὰ πάνυ χρυσεύ-
15 βαφος ὑπάρχουσα.

31. Εὐδοξίας γυναικὸς Ἀρκαδίου μεγάλη πάνυ καὶ
Πουλχερίας θυγατρὸς αὐτῆς καὶ ἑτέρων δύο θυγατέρων αὐ-
τῆς, ἀμφοτέρων ἀργυραῖ· ἔτι τῆς αὐτῆς Εὐδοξίας ἐν κίονι
χαλκῇ καὶ ἑτέρα ἐν τοῖς Ἀύγουστειοῖς, δι' ἣν ὁ Χρυσόστο-
20 μος ἐσκευάσθη.

§ 29 l. 3—10: Treu p. 12, 26 sqq. (Suid. s. v. Βηρίνα): Βη-
ρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγ. Α. δύο στήλαι εἰσι· μία μὲν βο-
ρειοτέρα τοῦ ἄ. Ἀγαθ. μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἀναβαθμῶν·
ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἄ. Βαρβ.· καὶ ἢ μὲν τοῦ ἄ. Ἀγαθ.
γέγονε ζῶντος Λέοντος, τῆς δὲ ἄ. Βαρβ. μετὰ τελευταίην αὐτοῦ,
ἦνίκα Βασ. τὸν ἀδ. αὐτῆς ἔστειψε φηγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμ-
βροῦ αὐτῆς. Inde Codin. II 25 (p. 33, 1 B) § 30 Treu
p. 13, 1 (Suid. s. v. Εὐφημία): in brevius coactum; inde Codin.
II 26 (p. 33, 8 B)

1 ἔτι = item συντομία = ἱστορία σύντομος? Ex-
spectamus <στήλαι> ἐν συντόμῳ γυναικῶν 3 βερίνας P
4 Post κίονι sive subaudias sive addas <στήλη ἐστὶ>, cf. § 31
9 in voce βασιλλισκον P extremam litteram ex σ mutavit
10 βερίνας P 12 γυναικὸς om. P 19 ἀύγουστειοῖς P (ἀύγον-
σταίοις Comb., ἐν τῷ ἀύγουστειῳ Lamb.) Basis cum titulo
huius statuæ etiam exstat (CIG IV 8614) 20 ἐσκευάσθη] in-

32. Ἀρκαδίας γυναικὸς Ζήνωνος τῆς δευτέρας ἐν τοῖς πλησίον μέρεσιν τῶν βάρθρων τῶν λεγομένων Τόπων ἐν τοῖς τοῦ ἀγίου Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ σέκρητον τὸν τόπον πεποίηκεν. Ἔτι τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς Ἀρεάδνης μετὰ καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ.

33. Ἐν αὐτῇ τῇ Χαλκῇ πλησίον ἄνωθεν Πουλχερίας τῆς αἰοιδίμου, ὡς ἐν τῷ Περιπάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ ἔμπρὸς ὑπάρχοντι.

34. Ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς ἐν τῷ Μιλίῳ τῷ πρὸς ἀνα-10 τολὴν Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἄνωθεν τῆς καμάρας· ἔνθα καὶ σταυρὸς <καὶ ἡ Τύχη> μέσον τοῦ σταυροῦ τῆς πόλεως.

35. Ἐν τῷ αὐτῷ Μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ μετὰ τὸν μέγιστον Ἰουστινιανὸν καὶ Ἀραβίας θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης ἀνεψιᾶς Σοφίας εὐμορφοτάτης 15 πάνυ κεχρυσωμένη.

35a. Ἀρκαδίου καὶ Θεοδοσίου υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς πλησίον Θεοδοσίου στήλης τοῦ πατρὸς, ἀμφοτέραι ἔφιπποι· ὅτε

§ 32 Treu p. 13, 4 περὶ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Ἀρκαδιανὰς (Suid. s. v. Ἀρκαδία); inde Codin. II 27 (p. 33, 10 B) § 33 Treu p. 13, 10 (Suid. s. v. Πουλχερία); inde Cod. II 28 (p. 34, 1 B)

§ 34 Treu p. 13, 14 (Suid. s. v. Μίλιον): ἐν τῇ καμάρα τοῦ μιλίου στήλαι Κωνστ. καὶ Ἑλένης· ἔνθα κτλ.; inde Cod. II 29 (p. 35, 3 B) § 35 Treu p. 13, 17 (Suid. s. v. Μίλιον): paucis discrepant, v. infra; inde Codin. II 30 (p. 35, 11 B) § 35a l. 1 et 2 Treu p. 13, 20 (Suid. s. v. Μίλιον); inde Cod. II 38 (p. 38, 10 B)

sidiis vexatus est; cf. Cramer Anecd. II 110, 94, Ps.-Polyd. p. 166 et 170 Bianc.; eodem sensu usurpatur συνκενάξειν ab Malala; σκενή = insidiae Theophan. 4 βασιλίσκου P (cf. p. 26, 6) 8 ὡς πρὸς τὸν περιπάτον τὸν ἐν τῷ παλατίῳ Tr., πλησίον τοῦ παλατίου ὡς πρὸς τὸν περιπάτον Suid. 12 ante μέσον in P est rasura 7--8 litterarum; supplevi ex Tr. ('καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως μέσον τοῦ σταυροῦ') 18 στήλη P (πλησίον τῆς στήλης Θεοδ. τοῦ μεγ. Tr.) ἐφ' ἵπποις P Treu; corr. ex Suid., cf. § 19. 80

καὶ σιτηρέσια ἐδόθη πολλά, ἑξαιρέτως δὲ τῷ Πρασίῳ μέρει κρᾶζοντος τοῦ δήμου· Ὁ γόνος Θεοδοσίου Κωνσταντίνου ἐνίκησεν'.

36. Ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβουναλίῳ Εὐδοκίας γυναικὸς Θεοδοσίου, τοῦ ἔγγονος Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου· ἔνθα καὶ ὀρχήσεις πλείσται ἕως Ἡρακλείου τοῦ τε Πρασίνου καὶ Βενέτου μέρους γεγόνασιν.

Περὶ Θεαμάτων.

B(ekker p.) 166

37. Θεάμα α'. Τὸ ἐν τῇ Βασιλικῇ † σειρᾷ τῇ χρυσο-
10 ρόφῳ ἀνδρείκειλον ἄγαλμα ὑπάρχον χρυσέμβαφον (ἔνθα τὸ

§ 36 Treu p. 13, 23 (Suid. s. v. *στήλη*): paucis discrepant, v. infra; inde Cod. II 32 (p. 36, 12 B) § 37 l. 9—p. 41, 13: Treu p. 13, 28 sqq. (Suid. s. v. *Βασιλική*) non paucis discrepans: Τῷ (an Ἐν τῷ?) ἐν τῇ Βασιλικῇ χρυσορόφῳ ὀπίσω τοῦ Μιλίου ἦν ἀνδροεῖκελον ἄγ. χρυσέμβαφον· ἔνθα ἦν τὸ ἕξαμνον (ἕως add. Suid.) Ἡρακλείου τοῦ βασ.· καὶ γονυκλινῆς Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου· ἐκεῖ ὁ Τέρβ. ἔδημηγόρησεν. Ἐν οἷς ἐλέφας ἴστατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σευήρου κατεσκευασμένος. Ὅρος δὲ ἦν πρὸ τοῦ μέρους τῶν ἀναβαθμῶν, ἔνθα καὶ σχολή φυλ. ὑπῆρχεν (σχολή φυλ. πολλή· Suid.) ἔμενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος. Καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένον ἠπέλλει τῷ τὸν ἐλ. φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτο κρατήσῃ. Ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου. Ὀν φονεύσας ὁ ζυγοπλ. δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι. Τὸ δὲ θηρίον ἀτιθ. ὄν καὶ αὐτὸν ἀνεῖλε. Καὶ ὁ Σευήρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ θυσίας ἤνεγκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρευθῆναι καὶ ἀνετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. Ἐνθα καὶ

1 an ἐδόθησαν secundum consuetudinem auctoris? *πρασίων* P 2 *ἔγγονος* Comb. *Κωνσταντίνου* P 4 *ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου* Tr. Suid.; sed cf. § 15 *ἐν τῷ Φόρῳ τῷ δεξιῷ μέρει*, § 44b, 48, 54 5 *τοῦ ἔγγονος* P (*ἔγγονον* edd., sed cf. de Boor ind. Theophan.), om. Tr. et Suid., qui eius loco καὶ αὐτοῦ praebent, ut quattuor statucae sint 6 *πλείσταις* P 9 *σειρᾷ τῆς χρυσορόφου* P, *κινστέρην τῇ χρυσορόφῳ* Lamb., *τῇ χρυσορ.* (σειρᾷ secl.) Comb., cf. p. 40, 6 et 14. An ἐν τῇ βασ. στοᾷ τῇ χρυσορ.? (cf. Procop. hist. arc. 14 p. 90, 3 Bonn. et infra p. 40, 16) 10 *ἀνδρείκειλον*] § 64 *ἀνδροεῖκελον*

ἔξαμον Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως κατεσκευάσθη), τὸ γουγκλινές,
 Ἰουστινιανοῦ ἐστὶ κατὰ τὸ δεύτερον <αὐ>τοῦ τὴν Κωνσταν-
 τινούπολιν τυραννήσαντος, καὶ πλησίον αὐτοῦ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ, ἀδελφῆς Ἰβουζήρου Γλιαβάνου, μετὰ τὴν ἦτταν Τι-
 B 167 βερίου τοῦ Ἀψιμάρου· ὅτε καὶ | Φιλιππικὸς ἐν αὐτῷ τῷ 5
 τόπῳ τῆς χρυσοφόρου Βασιλικῆς ἀπεδοκιμάσθη, Τερβέλι τοῦ
 Βουλγαρίας ἐκεῖσε πολλάκις καθίσαντος καὶ Γλιαβάνου Χα-
 ζάρι· πάγκα οὖν οὐκ ὀλίγα ἐκεῖσε ἐδόθησαν, ἔνθα αὐτοῦ
 τοῦ τυράννου καὶ τῆς γυναικὸς τὰ ἀγάλματα. Ἐν οἷς ἐλέφας
 ἴσταται παμμεγέθης· ὡς οἱ θηριοδεῖκται ἡμῖν ἐβεβαίωσαν, 10
 μὴ γίνεσθαι ἐπάνω αὐτοῦ τὸ μέγεθος τῶν ἐλεφάντων, τῶν
 δὲ μεγάλων ἕως οὕτως. Οὗτος ὁ ἐλέφας ὑπὸ Σευήρου τοῦ
 Κάρου Ἑλληνος ἐτυπώθη θεάματι κατὰ τὴν παράδοσιν.
 Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ χρυσοφόρῳ Βασιλικῇ τὸν ἐλέφαντα παρα-
 μένειν εἰς θεάμα ἐξαίσιον· ὄρον γὰρ εἶναι πρὸ τοῦ μέρους 15
 τῶν ἀναβαθμῶν τῶν οβ' ἔλεγον· ἔνθα καὶ σχολὴ φυλαττόν-
 των πολλή. Ἐν αὐτῷ δὲ φασι τῷ ἐλέφαντι παραμένειν τῷ
 τόπῳ ἐκείνῳ Καρκινήλον ἀργυροκόπον ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς·

Ἡρ. ἐλατρεύθη πολλὰς θυσίας σεξάμενος, ὃς ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ
 μετετέθη. Ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ Ρώμης ἦλθεν ἐπὶ
 τὸ Βυζάντιον καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ νηὶ καὶ στηλῶν (sic) ἰ'.
 Inde Codin. II 41 (p. 39, 5 B)

1 ἔξαμμον Tr., cf. p. 28, 13 ἕως Ἡρακλείου Suid. (cf. supra
 p. 39, 6) 2 κατὰ] μετὰ P, τοῦ κατὰ τὸ δεύτερον τὴν κτλ. Comb.
 τοῦ P, corrigebam 4 ἡβουζήρου γλιαβάνου P (v. l. 7),
 Βουσήρου vel Βουζήρου edd. (nomen Βουζηνός anno 1401 oc-
 currit in Actis et Diplom. ed. Müller et Miklosich II 493)
 5 τοῦ] υἱοῦ P, corr. Lamb. 6 τερβέλι P, correxi 7 πλια-
 βάρου P 9 ἐλέφας P 10 θηριοδεῖκται P (θηριοδέκται
 edd.); cf. Du Cange gloss. lat. s. v., C. Gl. Lat. III 272, 5:
 'θηριοδήκτης marsus' 12 σεβήρου P 13 καροῦ P, cf.
 § 57 θεάματι P, corr. Lamb.; an <εἰς> θεάματι coll.
 p. 41, 11? 15 φόρον Comb. προτον P, πρότον Lamb. et
 Comb., πρὸς τοῦ Band., cf. Treu 17 πολλή] πόλιν Lamb.
 Ἐν αὐτῷ δὲ κτλ.] eodem loco atque elephantus 18 καρ-
 κινῆλω ἀργυροκόπῳ P, correxi coll. Tr. πλατῶς P

ὥστε <τῷ> διατρέφονται τὸν ἔλέφαντα, φασίν, <θάνατον>
 ἀπειλεῖν, ὅτι κατεπορθεῖτο τούτου τὸ οἶκημα· καὶ πολλάκις
 διαβεβαιωσαμένον θάνατον τῷ θηριοτρόφῳ, εἰ μὴ τοῦτον
 κρατήσῃ· αὐτὸς δὲ διὰ † τὰς βαγύλας ἐλαιοφόρους κρατήσαι
 5 οὐκ ἐνεδίδου· ὃν καὶ φονεύσας ὁ αὐτὸς ζυγοπλάστης τῷ
 ἔλέφαντι εἰς βρῶσιν προέθηκε· τοῦ δὲ θηρίου ἀτιθάσου ὄν-
 τος, καὶ αὐτὸν ἐξανήλωσεν. Ὁ καὶ Σευῆρος ἀκούσας θυσίας
 τῷ θηρίῳ οὐκ ὀλίγας προσήνεγκεν. Ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ
 παρευθὲν καὶ ἀπετυπώθησαν. Ἐνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη
 10 παμπόλλας θυσίας δεξάμενος· καὶ ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ μετε-
 τέθη εἰς θεάμα τι μέγιστον· τὸ δὲ πρότερον ἀπὸ | Ῥώμης B 168
 ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον εἰσῆχθη μετὰ
 καρούχας καὶ νηὸς καὶ στηλῶν δώδεκα. Αὕτη φησὶν ἡ ἱστορία
 τοῦ θεάματος Σευήρου ἢ ξένη γέγονεν ἐπὶ Ἀνθίμου ὑπά-
 15 του· οὗτινος τὰ Ἀνθίμου κατὰ τὴν κέλευσιν Νουζαμήτου
 ὑπάρχον, τοῦ ἀπὸ Περσῶν, ἀντὶ πάκτων ἐχορηματίσθησαν, ἐν
 ταῖς ἡμέραις Βύζα καὶ Ἄντη· ὃ καὶ ἕως τῆς σήμερον τοῖς
 φιλοσοφοῦσιν ἐν πείρᾳ προτέθειται θέαμα.

38. Θεάμα β'. Τοῦ ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ Ἡλίου.
 20 Ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ Ἡλίου Διὸς ἄρμα ἐν τέτρασιν ἵπποις

§ 38 Treu p. 14, 15 sqq. (Suid. s. v. Μίλιον): Ὅτι ἄρμα
 ἡλίον ἐν δ' ἵπποις πυρ. ἰστάμενον (ἰπτάμενον Suid.) παρὰ
 δύο στ. ἐκ παλ. τῶν χρ. ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὠραίῳ μιλίῳ· ἐνθα εὐφη-

1 τῷ suppl. Lamb. τῷ ἔλέφαντι P <θάνατον> suppl.
 ex Anon. Treu 2 ὅτε? κατεπορθήτω P (καὶ ἐπορθεῖτο
 Comb.) 3 τοῦτο PTr. 4 διὰ τοὺς βαιούλους ἐλαιοφόρους
 Lamb. (qui conf.); locum non expedio (ἐν λεωφόροις?) 7 σεβή-
 ρος P 13 ταύτη P φασίν edd., sed cf. Malal. ind. s. v.
 φημί et § 68 15 ἀνθιμίον (ἀνθίμον l. 14) P. Dubium utrum
 Anthimus an Anthemius nominatus sit consul ille ficticius.

16 Post ὑπάρχον addunt edd. 'τῆς πόλεως' nullo nixi testi-
 monio 17 ἀντί P. Byzas et Antes (cf. infra p. 42, 3 et
 48, 5) heroes ex nomine urbis Βυζ-άντιον ficti ὄν P 18 προ-
 τέθηται P 20 τῶν ἐν τῷ ὠρέῳ (paulo post ὠραίῳ P) μιλίῳ
 ἡλία P, corr. Lamb.

πυρίνοις, ἰπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν, ἐκ παλαιῶν χρόνων ὑπάρχον· ἔνθα Κωνσταντῖνος ὁ μέγας εὐφημίσθη μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον καὶ Βύζαν καὶ Ἄντην, κρᾶζοντος τοῦ Βετίτου μέρους

ἔειλες παλίνορσον ἱμάσθλην,
ὡς δὲ δις ἠβήσας μαίνεαι ἐν σταδίῳ,

5

τοῦ δὲ Πρασίνου μέρους λέγοντος ὁ οὐ χρήζομέν σε, λωβέ· οἱ θεοὶ ἀνώτεροι αὐτοῦ εἶλον· τοῦ δὲ Ἑλλίου ἄρματος κατενεχθέντος ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ, δορυφορούμενον εἰσῆει στηλίδιον καινόν, παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθέν, ὑπὸ Ἑλλίου 10 φερόμενον, Τύχη πόλεως· ἐν βραβείοις πλείστοις εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ ἔλαβεν ἄθλα παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, B 169 καὶ στεφανωθὲν ἐξῆει | καὶ ἐτίθετο ἐν τῷ Σινάτῳ ἕως τῶν <ἐπιόντων> γενεθλίων τῆς πόλεως. Ὑπὸ δὲ Ἰουλιανοῦ διὰ τὸν χαραχθέντα σταυρὸν ἐν αὐτῷ, βοθύνῳ, ὅπου τὰ πλείστα 15 θεάματα, καὶ αὐτὸ παρεδόθη. Τοῖς δὲ πίναξιν ἕάν τις ἐρευνῆσει ἀκριβῶς τοῦ Φόρου, ἐπὶ πλεῖον θαυμάσοι.

μίσθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημίσθη· κατενεχθὲν δὲ τὸ ἄρμα ἐν τῷ Ἱπποδρ., δορυφορ. στηλ. καινόν παρὰ Κ. κατασκ. ὑπὸ ἡ. φερ., Τύχη πόλεως εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ στεφανωθὲν ἐξῆει· ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σεν. ἕως τῶν ἐπιόντων γεν. τῆς π.· διότι δὲ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξεν Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσεν. Inde Codin. II 42 (p. 40, 1 B)

1 ἰπτάμενον P et Suid., ἰστάμενον Treu; neutrum placet, exspectamus βασταζόμενον (cf. p. 26, 9) 2 ὑπάρχων P μετὰ τῶν ἐκεῖσε P 5 sq. Anthol. Pal. XV 44, 5: δῆμον μὲν βοῶντος εἶλες κτλ. Est epigramma monumenti positi in honorem Porphyrii aurigae; quod monumentum inferioris aetatis fabulatores ad Constantini Magni victoriam rettulisse videntur παλίνορσον καὶ ἱμάσθλην P 6 μαίνε P σταδίῳ Anth. 8 αὐτοῦ εἶλεν P, αὐτοὺς εἶλον? 11 βραβεῖον 'insigne honoris' Reiske ind. Const. Porphyr. de caer. 13 σηνάτω P 14 ἐπιόντων om P 15 βοθύνῳ P

39. Θέαμα γ'. Τῶν ἐν τῷ Φόρῳ. Βαλμασὰ κεντυ-
 ρίων φίλος εἰδώλων πάννυ κατέαξε τὸ εἶλημα τοῦ ἱ πυροῦ
 ὠρολογίου, θέας χάριν, ὡς ἔλεγεν· ὡς δὲ ἐν τῷ δοκεῖν μάλ-
 λον, ἔνεκα τοῦ κλέμματος· καὶ τοῦτο ποιήσαντος, ἔκλεψε τὸ
 5 Παλλάδος εἶδωλον ἀργυροῦν. Καὶ τὰ βαλάντια Ἀσκληπιο-
 δώρου εὐρέθησαν τῶν τριῶν λιτρῶν καὶ ἡ κορωνὶς Κλεο-
 πάτρης, κατασκευασθεῖσα σμαράγδινος πάννυ ἀλάβαστρος.
 Τοῦτο γνοὺς ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τῷ αὐτῷ κεντυρίῳ
 Βαλμασὰ ἐπετίμησεν ἄξιον θανάτου. Τοῦ δὲ ἀναισχυντοῦντος
 10 καὶ θεοὺς ἐπικαλουμένου, ἀπετιμήθη εἰς ἓν τῶν σκαλίῳ
 τοῦ αὐτοῦ Φόρου, ἔνθα τὰ ἄριστα τὰ πρῶτα ὑπῆρχον. Τὸ
 δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ καμάρᾳ γεγονὸς ἄθεσμον οὐ σιωπήσωμεν·
 τὸ τοῦ μοιχοῦ Μαξεντίου εἶδωλον ἐκεῖσε προσεκυνεῖτο λα-
 τρευόμενον, καὶ τοῖς πολλοῖς εἰδωλολάτραις ἀγνοούμενον θεὸς
 15 ἰππόσυννος ἐλατρεύετο· διὸ Κωνσταντῖνος αὐτὸ μὲν κατέβαλε,
 τοὺς δὲ τοῦτο τολμήσαντας ξίφει ἀπεκεφάλισεν. Ἐνθα καὶ
 Ἀρειος μετὰ ταῦτα τὸν μικρὸν θάνατον ὑπέστη, χεῖρονα
 Ἑλλήνων βλασφημηῆσαι ἀποτολήσας ὁ δελταῖος | μετὰ λιτῆς B 170
 καὶ τιμῆς ὁ ἄθλιος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως βασι-

§ 39 Exiguam partem (l. 16 sqq.) exhibet Anon. Treu p. 14,
 26 sqq.: Ἐνθα Ἀρειος τὸν αἰσχιστογ ὑπέστη θάνατον· ἀπὸ τῆς
 καμάρης ὡσεὶ κθ' παλαιστὰς ἐντῶπθῃ ὑπὸ τοῦ θεοφιλοῦς Θεο-
 δοσίου Ἀρειος ἐν μαρμαρῷ (μαρμαρίῳ?) ἀναγλύφῳ γειτνιῶντι
 τῇ γῆ καὶ σὺν τῇ τοῦ Ἀρείου τοῦ Σ. Μ. Εὐ. πρὸς αἰσχύνην αὐ-
 τῶν, ὡς ἂν οἱ παρερχόμενοι κόπρον καὶ οὖρα καὶ ἐμπύ-
 σματα ἐπιρρίπτωσιν αὐτοῖς. Inde Codin. II 43 (p. 40, 10 B)

2 φόρου Lamb., an πύργου τοῦ? 4 ἔνεκα] Lamb.,
 ἕως P ποιήσας Lamb. 5 παλάθης P, corr. Lamb. 6 ἡ
 κορωνὶ ἐκλεοπάτρις P, corr. Lamb. Κλεοπ.] Cleopatra regina
 in alchymistarum numero erat; v. Berthelot Coll. des anc.
 alch. II ind. 7 σμαρ. πάννυ <καὶ> ἀλαβάστρινος? 8 τὸν
 αὐτὸν κεντυρίῳνα Lamb. 12 σιωπήσομεν edd. 14 sq. non
 sanus locus esse videtur; an ἀγνοούμενος = ἄγνωστος? (Maxentii
 statua ut ignotus deus eques colebatur?) 16 sq. τοῦ τολμή-
 σαντας P 17 μορὸν P, corr. Lamb. 18 ἀποτολήσαι P

λικῇ χειρὶ καθαρπάσαι βουλόμενος. Ἄλλ' οὐκ Ἀλέξανδρος ὁ πολλὸς ἐν θεογνωσίᾳ τοῦτο παρεσ ἕως τῷ ὀλεθρίῳ θανάτῳ τοῦτον παρέδωκεν. Ἐν αὐτῷ οὖν τῷ τόπῳ τῷ ἀπὸ τῆς καμάρας ἕως καθ' παλαιστάς ἔχοντι ἐπὶ θεοφιλοῦς Θεοδοσίου ἀπετυπώθη Ἄρειος ἐν μαρμάρῳ συγγεινιδῶντι τῇ γῆ, 5 καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιος, Μακεδόσιος, Εὐνόμιος, πρὸς αἰσχύνην τοῖς διερχομένοις † σφετερίζειν τούτοις καὶ κόπρους καὶ οὔρα καὶ ἐμπτύσματα καὶ ἀτιμίαις ὀνειδίζεσθαι τοὺς τὸν τοῦ θεοῦ υἱὸν ἀτιμάσαντας. Ἄτινα καὶ καθορῶνται σῶα ἕως τῆς σήμερον τοῖς τὰ γεγραμμένα παρ' ἡμῶν μετὰ φιλοσο- 10 φίας καὶ πόνου διερευνῶσιν.

40. Θέαμα δ', τὸ ἐν τοῖς Ἀρτοπωλίοις † πύροις ὑπάρχον. Κυνάριον ἀπὸ μαρμάρου, οὐθατα πλείστα † ἐν τῇ νεμέσει περιφέρον ὡσεὶ κ' [ουθ' μυρμηῆκοι] † λατρεύειν . . . χεῖρον, τοῖς θεωρεῖν κατὰ πᾶν ἐθέλουσιν τοῖς πᾶσι 15

§ 40 l. 12—p. 45, 5 et p. 45, 10 sqq. = Treu p. 15, 1 sqq.: Ἐν τοῖς Ἀρτοπωλίοις κυνάριόν ἐστιν, οὐθατα ἕως τῶν ἡ φέρον ταῶνες δὲ καὶ ἀετοὶ καὶ λέαιναὶ λαγωοὶ τε καὶ κριῶν κάραι καὶ στρουθῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος μιᾶς καὶ γαλέας καὶ δαμά-

1 καθαρπάσαι P 2 in P lacuna 5—6 litterarum, παρ-
 ρέσχεν Lamb., exspectamus παρέβλεψεν, παρεχώρησεν simile
 3 τοῦτο P 4 ἕως] cf. § 59 ἕως λ' (στήλας), Treu p. 15, 2
 ἔχων P 7 <ὥστε> τοὺς διερχ. ἐφεδρίζειν τούτοις καὶ
 κόπρω καὶ οὔρῳ καὶ ἐμπτύσματι Lamb.; an τοὺς διερχομένους
 ἐπιρριπίζειν (cf. Tr.) τούτοις καὶ κόπρους κτλ.? κόπροις P
 12 ἀρτοπωλείς πύροις P, an πυροῖς? (πυροὶ = horreum
 triticarium?) cf. p. 45, 6; φόροις Comb. 13 κινάριον Lamb.
 qui statuam Naturae innumeris mammis et animalium capi-
 tibus circumdatam esse putat ἀφ' μαρμάρου P ἐν τῇ νεμέσει
 P, non expedio (ἐν . . μέση?). 14 ὡς εἰκονθ' μυρμηῆκοι λα-
 τρεύειν . . . χεῖρον P (ante χεῖρον lacuna trium litterarum);
 ὡσεὶ μυρμηῆκια (verrucae), λατρεύειν ἐπιχειροῦν vel ὡσεὶ τέκνοις
 μυρίοις δαιτρεύειν ἐπιχειροῦν Lamb. Initio certe legendum
 coll. Tr.: ὡσεὶ κ'; ουθ' μυρμηῆκοι glossa esse videtur ad οὐθατα
 ex margine in textum transposita (οὐθατα μυρμηῆκια). Reliqua
 non expedio (<δ> λατρεύειν ἐπεχειροῦν?) Neque quae sequuntur
 verba mendo carere videntur

προέκειτο· ταοῦ δὲ καὶ ἀετοῦ καὶ λεαίνης λαγωῦ τε καὶ
 κριῶν κάραι, καὶ στρουθῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος μιᾶς
 καὶ γαλέας καὶ δαμαλίδες † ἑμαοῦσαι καὶ Γοργονίδες δύο,
 ἀμφότεραι ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ἢ μία τῇ ἑτέρᾳ κατ'
 15 ὄψιν βλέπουσα, ἀπὸ μαρμάρων ἀναγεγλυμμένα † τὰ φουρα-
 θέντα κάτω τῶν αὐτῶν † πυρῶν ἦτοι Ἀροποπάλιων θέας
 τοῦνεκεν, Κωνσταντίνου δρᾶμα. Ἄλλὰ καὶ Βούλαρος ὑπὲρ |
 βοῶς † κατάραος ὑπάρχων, ὡς τῇ γῆ διορῦττειν ἐθέλων, B 171
 τοῖς ὄρωσι θέαμά τι μέγιστον. Διέκειτο δὲ τοῦτο ἕως <ἐ>τῶν
 10 πολλῶν καὶ μέχρι Ζήνωνος ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν. Γαληνὸς
 δέ τις ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος ὑπάρχων, ὡς αὐτὸς ἐδίδαξεν
 ἀπὸ χρονογράφων, <ἐκεῖσε> περαιωθεὶς ἐβεβαιώθη τὰς Γορ-
 γονίδας τὰς μαρμαρίνους, ἅτε τὴν μίαν ἐκ δεξιῶν, ἅτε δὲ
 καὶ τὴν ἐξ εὐωνύμων, ἱερογλυφικά τινα καὶ ἀστρονομικά
 15 ἐχίδνια συλλαβούσας, τῶν βασιλέων γράφειν τὰς ἱστορίας,

λεως καὶ γοργόνες δύο, μία ἐκ δεξιῶν καὶ ἡ ἑτέρα ἐξ εὐωνύ-
 μων, ἢ μία τῇ ἑτέρᾳ κατόψιν βλέπομεναι, ἀπὸ μαρμάρων
 γεγλυμμένα. Ἰσταντο μέχρι Ζήνωνος. Γαληνὸς δέ τις, ἰατρὸς
 καὶ φιλ. ὑπ., ἐκεῖσε περαιωθεὶς τὰς Γοργόνας ἔλεγεν ἱερογλ.
 καὶ ἀστρ. ὄντα τῶν βασιλέων γράφειν τὰς ἱστορίας, Κωνστ. τοῦ
 μεγ. τυπώσαντος· τοῦ δὲ αὐτοῦ Γ. ἐπὶ πλείστον συγχνάσαντος
 καὶ τοῖς ἀναγν. προσέχ., τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι παρὰ
 Βηρόνης καὶ γελῶσαντος, Καλλ. τις συρφετὸς τῷ γένει, κάπ. δὲ
 τῇ τέχνῃ, μετὰ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος διαβάλλει εἰς αὐτὸν τὸν
 Γαληνόν· ὁ δὲ Ζήνων τοῦτον ἀνηγῆκει. Inde Codin. II 46
 (p. 41, 14 B)

1 πρόκειτο P 3 γάλας P, καὶ μνὸς καὶ γαλῆς Lamb.
 ἑμαοῦσαι] an ε' μυκοῦσαι (= μνῳόμεναι)? 5 ἀναγεγλυμμέ-
 νων P, corr. Lamb. τὰ φουραθέντα] exspectamus ἀσφαλι-
 σθέντα, στοιχειωθέντα simile 6 πόρων Lamb., cf. p. 44, 12
 7 βούλαρος P, corr. Lamb., cui adversatur Comb., nomen
 proprium Βούλαρον esse ratus 8 καθάρως Band., an ὑπὲρ (ἐπὶ)?
 βοῶς καὶ ἀρότρον ὑπάρχων; cf. statuas Reinach Répertoire
 II 556 ἐθέλειν P, correxi 9 τῶν P, correxi 15 συλ-
 λαβῶν P, corr. Comb., i. e. anguibus cinctas, v. indicem s. v.
 Genera verbi. Erant igitur βασιλογράφια, qualia tradunt non-

Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τοῦτο ποιήσαντος. <Τοῦ δὲ αὐτοῦ Γαληνοῦ ἐπὶ πλεῖστον συγχράσαντος> καὶ τοῖς ἀναγνώσμασιν τούτου προσέχοντος, τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι παρὰ Βερίνης προσέχων ἐγέλασε. Καλλίστρατος δέ τις, συρφετὸς μὲν τῷ γένει, κάπηλος δὲ τῇ ἀξίᾳ, ἐμβατεύοντι τῇ ἱστορίᾳ τῶν Γοργονίδων Γαληνῶ καὶ μάλιστα συγχῶς μετὰ τὴν ἀνάκαμψιν Ζήωνος τὴν ἀπὸ Ἰσαυρίας τὸ δεύτερον — φατριασθεῖς ὁ αὐτὸς Γαληνὸς παρὰ τοῦ αὐτοῦ Καλλιστράτου τσοοῦτους ἐμπαιγμοὺς ἐπ' ἐνιαυτοῦ καὶ βολίδας ὑπέμεινεν, ὥστε μέχρι τέλους [τὸ πέρας] ἐν τῇ αὐτῇ Ἀρτοπωλίων καλενδία, ἐν αὐτοῖς τοῖς ζωδιακοῖς τετραπόδοις καὶ πετεινοῖς, σελεντίου ὑπάρχοντος ξίφει ἀποκεφαλίσθῃναι, κράξαντος τοῦ Πρασίνου μέρους καὶ τοῦ ὄχλου 'δικαία ἢ κρίσις'. Ἀριστείδης δὲ φιλόσοφος ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ τόπῳ τοιούδε, ὃ καὶ φαίνεται ἕως τῆς σήμερον, 'Γαληνοῦ θηρία, ἀδικία † νενομένῳ Ζήνωνι'. Καὶ τυπώσας τὴν γραφίδα ἀπέδρα ἐν Χερσῶνι, καὶ ἐσώθη ἕως τῆς σήμερον.

B 172 41. | Θέαμα ε'. Τὸ ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῦ. Καρακάλλου τοῦ πραιποσίτου θεαμάτιον ἦτοι εἰδωλεῖον τῆς Βυ-

§ 41 Pauca decerpsit Anon. Treu p. 15, 18 sqq.: Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. Ζεὺς ἥλιος ἐν ἄρματι μαρμαρίνῳ καὶ Ἡρακλῆς ὁ ἀνακείμενος· ἐνθα ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκων λατρευόμενος· καὶ ἐν αὐτῷ χελῶναι μεστὰι ὀρνίθων καὶ δράκαιναί η'. ἐγίνοντο δὲ ἐκεῖσε δαιμόνων ἐπιστασίαι. Inde Codin. II 52 (p. 45, 11 B)

nulli codd.; cf. Nic. Chon. p. 405, 20 schol., cod. Hierosol. Sabbait. n. 422 (βασιλογράφιν), Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Gesch. XV (1890) 155 sqq. (Vasilographus)

3 τοῦτο P, corr. Lamb. 4 βερίνης P 5 fortasse inserendum <ἐπιβουλεύει> ἐμβατεύοντι κτλ. 7 Et φατριασθεῖν et φατριάζειν (= insidiari) Byzantinis in usu est 10 τὸ πέρας seclusi ἀρτοπωλίῳ (sic P) καλενδία] sanumne sit dubito. Cf. 'calenda: locus ubi territorium aliquod incipit' Du Cange Favre s. v. (saec. XIII) 11 Σελεντίου ὑπ' ἄρχοντος edd. 14 τοιῶδε P, correxi 15 νενομένη Comb., νενομένην? 17 ἐσώθη] sc. ἡ γραφίς 19 θεαμάτιον? cf. p. 32, 9 et 35, 2

ζαντίων πόλεως πρωτεύον ἀπὸ Τραιανοῦ, <ὡς> Μεκᾶς καὶ
 Γλαῦκος· ἐξ ὧν Θεόδωρος χρονολόγος ἀναρρωσθεῖς ἀνα-
 γνώσασιν. Ζεὺς Ἥλιος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐν ἄρματι μαρ-
 μαρενδέτω· † Διὸς σκυταλίδης, Ἀριστείδης, Ἡρακλῆς ὁ
 5 ἀνακείμενος, ἠνίοχος θεῶν ἐπιγράφων Ἐπόλλων παγκρα-
 τῆς· Ἐνθα ὁ ποταμὸς † ὁ κύτλου, ἀέτιος ὁ ἀπὸ Λύκου
 [μυκο]λατρευόμενος· ἐν αὐτῷ χελῶναι μεσταὶ ὀρνίθων· ἐν
 αὐταῖς δράκαιναι ἰη', Κουκοβύτιος φιλόσοφος εἰδώλων πρω-
 10 τοστάτης καὶ θύτης γυναικὸς καὶ δύο τέκνων, μητρὸς Ἀγλαϊ-
 δῆς καὶ ἀδελφῆς Γραφεντίας· Ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ δαιμόνων
 ἐπιστασίαι καὶ πτώσεις, ἅτε βασιλέων, <ἐγίνοντο> τοῖς φιλο-
 σοφοῦσι· μάλιστα ἐὰν πόρνοι εἴεν τῇ γλώττῃ ἢ τῇ σποροῦ οἱ
 βασιλεῖς ὀλέθριοι. Διὰ τοῦτο τῷ γυμνῷ προσεχέτωσαν ζωδίῳ,
 καὶ σιδηρεάν βοτάνην σὺν κοχλίδι περιζέσαντες καὶ τοῖς
 15 μυκτῆρσιν ὀπτῆσαντες † γαλουχεῖτε τοῖς φίλοις τοῦ ἀνακτος·
 † καὶ ἦν γνωστὰ ἐκ τούτων ἴσως θέλεται εἰς αὐτοὺς γενέ-

1 πρωτεύων P, προτερεῦον Comb.; corrigebam ὡς du-
 bitanter supplevi 2 ἀναρρωσθεῖς] ἀναγνωρισθεῖς Comb.,
 ἀναρρωθῆεις E. Kurtz (nomen ducens ex ..) 3 μαρμαρεν-
 θέτω P, correxi, cf. Anon. post Leon. Gramm. 348, 2 ἀμάξας
 σιδηρενδέτας; χρυσόδετος et χρυσένδετος (Pauly-Wissowa s. v.).
 Etiam μαρμαρενδύτω licet scribere coll. λιθένδυτος p. 50, 22 ubi
 videsis. μαρμαρεῖω ἐτέθη vel μαρμαρεῖω λευκῷ Lamb. 4 Διο-
 σκουρίδης? ὁ ἀνακείμενος] i. e. accubans velut statua
 musei Chiaramonti 5 ἐπὶ δίφρων, Ἀπ. παγκρ.? παγκρα-
 τῆς P, παγκρατιασθῆς Comb. 6 Κύτλου et Ἀέτιος pro
 propriis nominibus accipiunt edd. 7 μυκο dittographia
 interpolatum esse videtur (cf. p. 48, 14). Ad rem cf. Mala-
 las p. 264 8 Κουκοβύτιος] καὶ Ἀκούντιος edd. nescio unde;
 fort. Κουκουβύτιος scribendum; cf. Κουκουζέλης aliaque no-
 mina; de Cobida vel Cubidio (v. Zach. v. Lingenthal Gesch.
 d. gr.-röm. Rechts p. 11) cogitavit W. Fischer 9 <ἀλλὰ
 καὶ> μητρὸς κτλ.? 11 ἅτε βασιλέων appositio vocis δαιμό-
 νων (Comb.) ἐγίνοντο suppl. ex Anon. Tr. 15 γαλουχεῖται
 P, fort. γαλοῦ vel γαλῆς (sc. μυκτῆρσιν) χεῖτε τοῖς φίλοις
 16 καθ' ἣν γνωστὰ ἐκ τούτων ἴσως θέλει τὰ εἰς αὐτοὺς γενέ-
 σθαι ὁμῖν? ἦν Comb

σθαι ὑμῖν. Πολὺς δὲ ἄργυρος καὶ μάλιστα δηναρίων κατέ-
 χρωσται κάτωθεν, ἅτε δὴ καὶ θησαυρὸς χρυσίου. Ὅτι θέατρον
 B 173 † ὑπάρχον καὶ τοῖς πολλοῖς βλέπειν ἐν ἡμέρᾳ | Διὸς θυσίας
 καὶ θαυμάζουσιν· σεισμοῦ δὲ γενομένου ἀποθανεῖν ἐν αὐτῷ
 τῷ πέλματι ὡς ἐπὶ Βύζα καὶ Ἄντιη, πρὶν Κωνσταντῖνος τῇ 5
 πόλει † ἀλλὰ τῇ Ῥώμῃ θεὸν γινώσκων ἐφαίνετο. Οἱ δὲ
 ἵπποι καὶ αἱ κιννύρες Γαλινδουχίου τοῦ δουκὸς· ἅτινα καθ-
 ορῶνται ἐν τῷ † πυρὶ Ἀρτεμισίῳ ἕως τῆς δεῦρο. Ὅθεν,
 Φιλόκαλε, πολλοὺς κόπους διὰ τὴν σὴν ἀρετὴν ὑπομείναντες
 οὐδὲν ἠγανακτήσαμεν. 10

42. <Θέαμα 5'.> Περὶ τοῦ Βοός. Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ
 τῷ Βοῦ θέαμα τρανῶς σοι ὑποδείξομεν, ὅπερ πλειστάκις δι'
 ἐπιστολῶν ἡμῖν ἐσήμανας δηλὸν σοι γενέσθαι, ὧ Φιλόκαλε.
 <Ἵπὸ δὲ> Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ πραιποσίτου Κώνσταντος
 ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ οἰκοδομηθῆναι γινώσκομεν. Κάμινος δὲ 15

§ 42 lin. 15—p. 49, 9 = Treu p. 15, 22 sqq.: Περὶ τοῦ βοός.
 Κάμινος ἦν ἐκεῖ ἐκτισμένη παμμεγέθης βοός ἔχουσα κε-
 φαλήν· ἐνθα οἱ κακοῦργοι ἐτιμωροῦντο· ὅθεν καὶ Ἰου-
 λιανὸς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῷ χριστιανοὺς
 κατέκασεν· ἦν δὲ ἡ κάμινος βοός τύπος παμμεγεθεστάτου
 θεάμα, οὗ κατὰ μίμησιν καὶ ἐν τῷ νεορίῳ βοῦς ἀπειτυπώθη·
 ἦν δὲ ὁ βοῦς ἡ κάμινος ἕως Φωκῆς, ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλείου ἐχω-
 νεύθη λόγῳ νομμίων. Inde Codin. II 53 (p. 46, 1 B)

1 ὑμῖν] ὕμνον Comb. 3 sq. ὑπάρχον P. Quae se-
 quantur, non minus obscura sunt; exspectamus ὅτι θέατρον
 ὑπάρχον (vel ὑπῆρχεν) καὶ τοὺς πολλοὺς βλέπειν . . καὶ θαυ-
 μάξειν θυσίαις P 5 ἄντι P 6 ἄλλη τῇ Ῥώμῃ Comb.,
 τῇ ἄλλῃ Ῥώμῃ? θεός P 7 κιννύρα vel κινύρα musicae
 instrumentum est; κιννυρίδες 'quod Hesychius exponit τὰ
 μικρὰ ὄρνιθάρια' Lamb. παλινδουχίου vel μεγαλινδουχίου
 Δουκὸς Comb. (cf. l. l. p. 310); nomen Γολινδούχ occurrit in
 Actis SS. Mai IV 170 B (Theophil. Simoc. 5, 12, 1), 13. Juli III
 509 sq. 8 πυρὶ P, πόρῳ vel φόρῳ Comb. Ἀρτεμισίου loci
 nomen alibi quod sciam non traditur; an Ἀμαστριανῶ vel
 Ἀρτοπάλῳ? 11 θέαμα 5' suppl. Bekker 13 σήμανας P
 14 ὑπὸ suppl. Lamb. βαλεντινιανοῦ P κώνστανταντος P

παμμεγέθης μεγάλη ἕως ἡμῶν διασωθεῖσα, ἔνθα Ἰουλιανὸς ὁ θεοστυγῆς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανοὺς κατέκασε. Ἦν δὲ ἡ κάμινος φέρουσα βοῦς χαλκοῦ παμμεγεθεστάτου θέαμά τι, οὔπερ κατὰ μίμησιν <καὶ βοῦς> ἐν τῷ Νεωρισίῳ λιμένι κατετυπώθη. Τῷ δὲ αὐτῷ βοῖ τῷ χαλκῷ ἔνεκεν καύσεως παρηκολούθησέ τι μῶμον ἕως Φωκᾶ τοῦ ἀναξίου· καὶ μετὰ τὸ καυθῆναι τὸν αὐτὸν Φωκᾶν ὑπὸ Ἡρακλείου χωνευθῆναι τὸν βοῦν εἰς σκουλκαταμίον καὶ εἰς τὸν Πόντον περάσαι ἔνεκεν στρατολογίας | (ἦν δὲ τὸ B 174
10 σκουλκάτον ἐν τῷ Πόντῳ) † σταθμῶν τοῦ ἀργυρίου κδ' διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ χυτόν. Ὅπερ καὶ ἐνταῦθα σώζεται ἕως τῆς σήμερον τοῖς ὁρῶσιν εἰς λαιμία χωνευτὰ σκνθρωπὰ πάνν.

43. <Θέαμα> ζ'. Ἐκ τοῦ † Μιλίου θεάματος τοῦ † ὀφικίου Διοσκόρου· ἐκ τῶν καθ' ὥραν ἐπὶ Μαυρι-
15 κίου Ἀυγούστου. Ὅτι τὸ Σινάτον τὸ λεγόμενον τοῦ Φόρου οὐδὲν ἄλλο ἐτυμολογεῖται ἢ μόνον Σινάτου οἰκοδομήσαντος τὸ Σινάτον· καὶ τὸ ἐν αὐτῷ τρίλιθον ζῳδιον ἦτοι τρικέφαλον πορφυροειδῆ, ὃ ἔλεγόν τινες Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν μέσον,

4 ὅπερ P <καὶ βοῦς> inseruit Lamb. 5 κατεπόθη P
8 εἰς ἀκουλκαταμίον P, correxi; σκουλκα = excubiae (Du Cange gloss. graec. et Du Cange-Favre s. v. sculca, Theophyl. Sim. 6, 9, 14, cf. προσκουλκάτορες Malal. p. 330, 2); 'in aerario excubiarum' 10 κουλκάτον P; σκουλκάτον = σκουλκα? (cf. φοσσάτον et φόσσα) <ὑπήρχε δὲ sc. τὸ θεάμα> σταθμῶν?

11 <χρυσόν> χυτόν Comb., χρυσεγγυτόν Band. 12 λαιμία P; λαιμίον (a λαιμός) significat effigiem collo tenuis ut στηθάριν imaginem pectore tenuis; cf. Malal. p. 265, 1, Acta et Diplom. V p. 323 sq., Typicon Stramnitzae ed. Omont in Mélanges Weil p. 309 sqq., Synops. Sath. p. 149, 20 τὰ νομίσματα τούτων (sc. τῶν ε' βασιλείων) τοὺς τύπους φέροντα πενταλαίμια

ὀνομάζοντο 13 θεάμα suppl. Lamb. ζ'] ζῆ P, corr. Lamb. ἐν τοῦ βιβλίου τοῦ θεάματος Lamb.; neque enim de Milio agitur in insequentibus 14 καθόραν ἐπὶ P 16 σινᾶ τοῦ P, corr. Lamb. 17 τὸν σινᾶτον P, correxi 18 πορφυροειδῆς Lamb.; sed cf. p. 22, 31 ἐκμῶδη an Κωνσταντῖνον τὸν τοῦ μεγάλου?

Κωνσταντίον εὐώνυμον, Κώνσταν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσιν, εἰς πόδας ἀρκούμενον δύο, εἰς δὲ χεῖρας ἕξ· ξένον τοῖς ὀρθῶσι θέαμα, ἄλλος ἀλλοχόθεν ὀρῶν, καὶ ἡ κεφαλὴ μία. Ἐμπυρισμοῦ δὲ ποτε γενομένου ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καὶ πάντων ἐκεῖσε ἀσχολουμένων, ὡς εἰπεῖν, κλαπῆναι τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου, ὃς εὐθύς διὰ ταχυδρόμου ἐν τοῖς διαστατοῖς καὶ ἐν τοῖς θαλαττίοις μέρεσι μετὰ ἀπειλῆς (<...>), εἰ μὴ φάνειεν τὸ θέαμα· καὶ οἱ τοῦτο τολμήσαντες οὐκ ἰσχύσαντες εἰς τὴν ἰδίαν πατριδα ἀπενεργεῖν, φθαζόμενοι δὲ τῷ δρόμῳ τῷ βασιλικῷ ἀπο- 10 ποιησάμενοι ἑαυτοὺς τὸ τε θέαμα καὶ ἑαυτοὺς ἐν τῷ βυθῷ

B 175 ῥίψαντες | κατεποντίσθησαν· ὡς πολλῶν πλοίων καὶ σαργάνων ἐλθόντων καὶ κολυμβητῶν τινῶν διὰ τὸ ἀδημονεῖν τὸν βασιλέα, δῶρά τε εἰς πλήθος ταττομένου καὶ ὡς φ' κεντηναρίων μεθ' ὄρκων φορικτῶν βεβαιουμένου τοῖς μέλλουσιν 15 αὐτὸ ἐκβάλλαι ἐκ τῆς θαλάσσης, οὐκ ἰσχυρὴ τις. Τότε ὀργισθεὶς ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος καὶ τὸν Σινάτου οἶκον τῷ πυρὶ παραδέδωκεν ὑπὸ τεσσάρων κίωνων βασταζόμενον. Καὶ μετέδθηκεν τὴν στήλην Ἐλένης μητρὸς Κωνσταντίνου καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστης, θυγατρὸς Διοκλητιανοῦ, 20 ἐν τῷ αὐτῷ Σινάτῳ· αὐτοῦ μὲν καὶ τῆς γαμετῆς χαλκεγγύτων ὑπαρχόντων καὶ μέρος λιθενδύτων, αὐτῆς δὲ ἐκ πορ-

2 ἀρκούμενον] vix genuinum 3 ἄλλον Comb. ὀρῶντι? 7 διαστατοῖς] quid sit, nescio, cf. διάστημα Theophan. p. 146, 12; an διαβατοῖς? 8 ἀπελῆς P, lacunam indicavi; excidisse videtur ἐκήρυξε vel ζητεῖν ἐκέλευσε vel simile quid 10 δρόμῳ P, corrigebam 12 σαργάνων] de accentu vide Krumbacher Studien zu Romanos p. 259 et Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 646, Hippol. Theb. ed. Diekamp p. 10, 2 14 δῶρα δὲ P, corr. Band. ταττόμενον P, corr. Lamb. ὡς] ἕως? 20 θυγατρὸς <Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου, γαμβροῦ> Διοκλ. suppl. Lamb. 21 Σινάτῳ] mirum quod in senatu, quem modo combustum esse narravit, statuas positas esse dicit 22 λιθενδύτων] cf. ἀργυρένδυτος infra in H. Soph. § 28; χρυσίον et ἀργυρίον ἐπέδυσσε ibid. § 21 et 22 αὐτῆς δὲ <τῆς Ἐλένης>?

φυροῦ μαρμάρου † περιφέρουσα· ἄτινα καὶ σώζονται ἕως τῆς δεῦρο.

Παπία.

44. Ἐν τῷ λεγομένῳ Στατήρι, ὅπερ λέγεται Μόλιον, ἀλωπὸν εἶναι ἐκ μαρμάρου Πηγανουσίου εἰς μῆκος ὄργυιὰς ε', πλάτος δὲ ὄργυιὰς δύο ἡμισυ, πρὸς νότον ἐν τοῖς ἀνακτορικοῖς οἴκοις, πρὸς δὲ βορρᾶν πρὸς τὸν παλαιὸν νεῶν ὅπερ ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν δι' ἐμπλαστῶν χρυσέων καὶ ἀργυρέων γραμμάτων Ἐφροδίτη Σελήνη· ἐδόθη Πέρσαις εἰς πάκτον ἐπὶ Ἀναστασίῳ βασιλέως ἀντὶ σταθμῶν χιλίων χρυσοῦ.

44a. Καὶ τοῦτο δὲ ὁ αὐτὸς Παπίας ἐδίδαξεν ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὅτι αἱ γοργοειδεῖς [† δεματερίδε γυναικοειδεῖς] κεφαλαὶ ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, πρὸς μὲν τὸ πρόσθεν περιπατοῦντι εὐωνύμως, πρὸς δὲ τὸ ὕπισθεν δεξιῶς, τῆς Ἀρτέμιδος θεᾶς ἐκ τοῦ ναοῦ Ἐφεσίων ἦκασιν <ὀκτώ>. τὰ μὲν τέσσαρα ἐν τοῖς Ταύρου μέρεσιν, ἐν τοῖς παλαιοῖς

§ 44a l. 13—p. 52, 10 negligentius excerpisit Anon. Treu p. 15, 30 sqq.: Ὅτι ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ γοργοειδεῖς γυναικοειδεῖς κεφαλαὶ ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἦκασιν ὀκτώ· καὶ αἱ μὲν δ' ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν ἐν τοῖς παλαιοῖς παλατιοῖς προσεπάγησαν Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν νιῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου, τὰ δὲ δ' ἐν τῇ Χαλκῇ εὐωνύμῳ μέρει· ἔνθα καὶ σταυρὸς ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ πέπηγεν καὶ Βελισαρίου καὶ Τιβέριου ὁ κρητοειδῆς Θραξ καὶ Ἰουστίνος ὁ πρῶτος λεπτοειδῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἑπτὰ, αἱ μὲν ἀπὸ μαρμάρου, αἱ δὲ χαλκαῖ. Inde Codin. II 28 (p. 34, 5 B)

1 περιέχουσα Comb., an περιφεροῦς ut duabus illis statusis partim aeneis partim marmoreis opponatur? 4 μόλιον] an μῶλον? (cf. Theophan. ind. verb.) 7 νεὸν P, cf. § 57 9 σελένα P ἐδόθη <δὲ>? 12 πατίας P 13 δεματερίδε (i. e. δειματοειδεῖς?) et γυναικοειδεῖς glossae esse videntur ad γοργοειδεῖς 16 ἦκασιν τὰς μὲν τέσσαρας P, corrigebam (subaudiendum est γοργόνεια)

παλατίοις προσηχθέντα Κωνσταντίνου, ἔνθα καὶ Ἰουλιανοῦ καὶ τῆς τούτου γαμετῆς, ἀλλὰ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου καθορῶνται ἀγάλματα· τὰ δὲ τέσσαρα ἐν τῇ προειρημένῃ πύλῃ εὐωνύμῳ μέρει· ἔνθα καὶ σταυρὸς πεπηγὼς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάλαι καὶ Βελισαρίου <καὶ ἄλλων στήλαι> καινουργηθεῖσαι ἴστανται· ἐν ἧ καὶ αὐτὸς Βελισάριος καθορᾶται χρυσέμβαφος, ἠλιοκέφαλος, καὶ Τιβέριος ὁ κυρτοειδῆς Θράξ καὶ Ἰουστίνος αὐτόθι ὁ πρῶτος λεπτοειδῆς, ἐπίφορος κατ' ἰδέαν πάνν, καὶ τῶν συγγενῶν ἑπτὰ, αἱ μὲν ἐκ μαρμάρου, αἱ δὲ καὶ χαλκαῖ, ἐκ τῶν ζωσμάτων ἐπιγινωσκόμεναι ἀκριβῶς τοῖς παριούσι.

45. Πολλὰ τῇ βασιλίδι Πουλχερίᾳ Λέων ὁ μέγας ἐμάκαριζεν· ὄθεν καὶ μνήμην αὐτῆς τῆς τελειώσεως ἐπετέλει, καὶ ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς αὐτὸς ἰστορήσε τὸ ταύτης ἰνδαλμα. Καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις δὲ θεωρῶν αὐτὴν ἐν ἱστορίᾳ τὸν βίον ὅλον αὐτῆς ἐμάκαριζεν. Μαρκιανοῦ δὲ στήλην καὶ Πουλχερίας ὁ αὐτὸς Λέων ἐν τοῖς Θεοδοσιανοῦ ἐμβόλοις μεταστήσας τῇ βασιλίδι πόλει προσέθηκεν.

46. Ἰουλιανοῦ χαραγὰς Θεοδόσιος ὁ μέγας ἠμάυρωσε· μεθ' ὧν καὶ τὴν τούτου στήλην ἔξω τῆς Χαραγῆς ἐστηκυῖαν θεασάμενος ἠρῳθρίασε, καὶ τοῖς συνοδένουσιν ἐπύθετο, τίνας ἂν εἶη | τὸ χάραγμα. Τῶν δὲ Ἰουλιανοῦ φησάντων, εὐθύς ἐκεῖνον εἰπεῖν ὅτι μέλαν ἄνθρωπον τὴν στήλην τεθέαμαι καὶ πάνν ἠρῳθρίασα· καὶ παραντίκα ταύτην κατέαξε, καὶ δόγμα προσέθηκεν, ὅτι ὅπου ἐὰν εὐρεθεῖν ἐν χαραγαῖς νομίων τὸ

4 τὰς δὲ τέσσαρας Comb. ἐν τῆς προειρημένης πύλης εὐων. μέρει Lamb., sed cf. § 15. 36. 48 5 τοῦ πάνν Comb.

6 καὶ νουρηγηθῆσαι P, καὶ Ναρσοῦ στήλαι Lamb., καὶ ἄλλων στήλαι supplebam 9 ἐπίφορος? 11 [ζωσμάτων] γραμμάτων? παροῦσι P, corrigebam 20 Χαραγῆς] officinae monetarum; cf. Const. Porph. de caer. p. 11, 12 et schol. p. 8

23 μέλανος ἀνθρώπου στήλην Lamb. 25 εὐρεθῆ ἢ P; de optativo cum coniunctivo iuncto v. Büttner-Wobst Zonaras III p. 175, 14

τοιούτον ὑπόδειγμα καὶ μὴ τῷ δημοσίῳ καταμηνυθῆ, δημευθεις ὁ τοιοῦτος ἐξόριστος Κωνσταντινουπόλεως γένηται.

47. Πολὺς ἦν Ἰουλιανὸς ἐν μαργγανείαις· ὅθεν καὶ τοῖς εἰδώλοις· εἰς στήλας βασιλικάς, φασίν, ἐξεικόνιζε καὶ προσκυνεῖσθαι ταύτας ὡς βασιλέων εἰκόνας ἠνάγκαζεν· μεθ' ὧν καὶ ἐν τῇ Νικομηδέων μητροπόλει τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα χρυσέγκανυστον κατασκευάσας καὶ τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος νόμοις ὁμοίοις ἐνομοθῆτει προσκυνεῖσθαι, ὡς αὐτοῦ φησιν εἶναι καὶ τῆς γαμετῆς τὰ ἰνδάλματα· ὅθεν καὶ ἄπειρον πλῆθος κλαπὲν εἰς εἰδωλολατρείαν κατέπεσεν.

48. Ἐν τοῖς Πανεάδος μέρεσι τῇ ἐπονομαζομένη Καισαρεία τῆς Φιλίππου διερχομένου Ἰουλιανοῦ, τὸ τῆς αἰμορροούσης ἰνδαλμα θεασάμενος καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ τὸν ἀνδριάντα ὡς ἔλεγον ὑπ' αὐτῆς κατασκευασθέντα· ἐν οἷς κεκρυφαῖα ἢ γυνή καὶ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἀνδριάντος Ἰησοῦ ἀπτομένη· μέσον που βοτάνης εἶδος, ἀλεξητήριον φάρμακον πρὸς πᾶσαν νόσον ἐπιτήδειον ἐκφυὲν καὶ τυφλοὺς ὡς φασὶ τοὺς ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐξελθόντας λάσασθαι (τοῦτο δὲ καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου καὶ ὁ Διακρινό- B 178 μενος ἀκριβέστερον μέμνηται) — ταῦτα Ἰουλιανὸς θεασάμενος ἐπύθετο τὸ μυστήριον, καὶ μαθὼν Ἰησοῦ εἶναι τὸν ἀνδριάντα κατέκλασεν· ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς Βερονίκης, ὡς ὁ Διακρινό- μενος μέμνηται καλεῖσθαι τὴν αἰμόρρουν· καὶ τὸ φυτὸν δὲ κατέκαυσε καὶ Διὸς εἶδωλον καὶ Ἀφροδίτης ἐν τῷ τόπῳ ἀνατεθεικῶς καὶ ἑαυτόν· ἐν οἷς καὶ ναὸν οἰκοδομήσας ἐπέγραψε τάδε· Ἐθεῶ Διὶ παντεπόπη· Ἰουλιανὸς Πανεάδι εἰς δῶρον ἄγει· Ἐνθα καὶ Μαρτύριος ἐπίσκοπος πολλὰ ἐξου-

3 τὰ εἶδωλα? 5 ταύταις P 7 χρυσέγκανυστον P
9 κλαπτὲν P, κλαπὲν Lamb. (= κλοπιμαίως?) 11 De variis de
Veronica narrationibus cf. Dobschütz Christusbilder p. 197 sqq.
et 250* sqq. Καισ. τῇ Φιλίππου Lamb.; sed cf. Theophan.
49, 9, Cedr. 534, 8; 535, 3, Sozom. 5, 21 12 αἰμορροούσης P
16 <καὶ> μέσον? ποῦ P 19 Euseb. hist. eccl. 17, 18
25 ἑαυτοῦ Comb.

θενήσας αὐτὸν ἐκάη πλησίον τοῦ ναοῦ, ὡς ἔλεγον, εἰς θυ-
σίαν θεοῖς.

49. Ἰουλιανοῦ βασιλεύοντος, πρὶν ἢ τὴν Ῥώμην κατα-
λαβεῖν, στήλην ἐν Βυζαντίῳ τούτου ἀνέστησαν ἐν τοῖς Κων-
σταντινιανοῦ ἐμβόλοις· καὶ ὁ στρατηλάτης δὲ Δημόφιλος 5
χαίρων τῇ τῶν εἰδώλων θρησκείᾳ ἐν πορφυρῷ κίονι ταύ-
την ἀνέθηκεν· † μέγας θεοσεβῆς ὑπάρχων Ἰουλιανός.
Διὰ τοῦτο ἢ μόνον ἐβασίλευσεν, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ εἰκόνας αὐτῷ ἔν τε σανίσι καὶ χαλκουργήμασι μεγί-
στοις ἀνέθετο. 10

50. Γρατιανὸς μετὰ τὸ γῆμαι ἐν Ῥώμῃ παρεγένετο καὶ
ἐαυτὸν καὶ τὴν γαμετὴν ἐν ἀργυραῖς στήλαις εἰς ἄλλο θέαμα
τῇ Ῥώμῃ προέθηκεν.

51. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεωτέρου ἐν τοῖς Λεοντίου ἐμ-
βόλοις ὑπῆρχε στήλη θανμάσιος, ἔνθα Ζήνων τὰς ἐποψίας 15
ἐποιεῖτο. Ζήνων Οὐαλεντινιανοῦ τὴν στήλην θεασάμενος
ἀτυχεῖν ἔφησε τοὺς μὴ εἰκόσιν εἰς μνήμην καθορᾶσθαι Καί-
σαρας.

B 179 52. | Ἐν τῷ Βοῦ Κωνσταντίνου φωσάτον παρεσκευάσθη
μέγιστον, καὶ πόλεμον αὐτῷ Βύζας παρετάξατο, καὶ ἀπέθανον 20
Ἕλληνες, ὡς ὁ Σωκράτης φησὶν, εἴκοσι χιλιάδες. Παρευθὺ
δὲ ἐν αὐτῷ τῷ Βοῦ σταυρὸς ἀργυροῦς κεχρυσωμένος ἐτυπώθη
καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰκόνες, ἀμφοτέρων αἱ χεῖρες
τὸν σταυρὸν κατέχουσαι φασι τὸν θεόδουλον.

4 ἀνέστησεν P, corr. Comb. 7 Ante μέγας in P tantum
spatium relictum est quantum in capitum initiis; forte ἐπι-
γράφας inserendum est ὑπάρχει? 8 εἰ μόνον P, corr.
Band. 8 sq. ἐβασίλευσεν sc. Ἰουλιανός 10 ἀνέθετο] ἀνέ-
θεντο? 12 ἀλλότριον? 13 προέθηκεν] cf. § 59. 64 (προσέθηκε
§ 17. 18. 21. 45) 15 ἐποψίας ποιεῖσθαι vectigalia et tributa in-
spicere, cf. de Boor Theophan. ind. s. v. 17 καθορωμένους vel
καθορᾶσθαι (μέλλοντας)? 19 φωσάτον P 22 ἀργυρὸς P
24 φασι τὸν θεόδουλον (θεόδουλ in rasura) P in initio
§ 53 exhibet. In fine § 52 ponit Comb. scribens φησὶ τῶν θεο-
δούλων (sc. Κωνστ. καὶ Ἑλ.). Immo ad σταυρὸν pertinere videntur

53. Ὅτι τὰ λεγόμενα Κοντάρια βίγλαν εἶχον ἕως ἔτη ζ'· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πόλεμος ἕως ἔτη β' καὶ ναὸς εἰδώλων μικρὸς πάνυ, ὃν ἔλεγον Γαληνοῦ εἶναι· ὃν καθελὼν Κωνσταντῖνος τῆς Θεοτόκου οἶκον ἀνήγειρε καὶ ἑαυτὸν ἐγχαράξας καὶ τὴν μητέρα καὶ Ἰησοῦν καὶ τὴν Παρθένον πανηγυρικὰς ἑορτὰς ἐπετέλει εἰς ἡμέρας ιβ'.

54. Ἐν τοῖς Βιγλεντίου ὑπῆρχεν ἡ ὀχυρωτάτη βίγλα Κωνσταντίνου, ἣν πρὸ τῆς ὀπτασίας <ἕξω> τῆς πόλεως ἔστησεν· ἐκεῖ γάρ, ὡς ἔλεγεν, καὶ τὸν σταυρὸν περὶ δειλινὸν ὀφθαλμοφανῶς ἐθεάσατο. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ τοῖς Βιγλεντίου Σευῆρος Γάζους κατόικισεν, οὓς καὶ πολεμήσας Μαξιμῖνος στρατηγὸς Κωνσταντίνου ὡσεὶ ὀκτὼ χιλιάδας ἀπέκτεινεν. Καὶ τότε οἱ λοιποὶ καταβάντες τῶν ἵππων καὶ τὰ ξίφη κλάσαντες τοῖς ποσὶν Μαξιμίνου ἐγκυλινδούμενοι σωτηρίας τυχεῖν ἐκέτευον· καὶ τυχόντες ἐκ τῶν ἰδίων χαλκουρρημάτων Κωνσταντίνῳ στήλην ἀνέθεντο.

55. Ἐν τῷ Φόρῳ μ' ἡμέρας Κωνσταντῖνος ἐδοξάσθη καὶ εὐφημίσθη παρὰ τοῖς μέρεσι καὶ παρὰ τοῖς ἄρχουσι τῆς αὐτῆς πόλεως. Κανονάρις δὲ φιλόσοφος ἐν ὑψηλῷ τόπῳ ἀνελθὼν μετὰ τὸ πεσεῖν τοὺς ὄχλους μεγάλη φωνῇ

§ 53 Treu p. 16, 9 sq.: Τὰ λεγ. Κοντάρια βίγλα ἦν μεγάλη τὸ πρότερον καὶ ἕως ζ' ἔτων ἐφυλάττετο ἐκεῖσε καὶ πολέμου γενομένου ἐκεῖσε δύο ἔτη ναὸς ὠκοδομήθη εἰδώλων μικρὸς ὑπὸ Γαλλίνου· ὃν καθελὼν Κ. τῆς Θεοτόκου ναὸν ἤγειρεν καὶ ἐνεχάραξε τὸν Χριστὸν καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐπετέλεσε πανήγυριν ἡμέρας δώδεκα. Inde Codin. II 66 (p. 51, 12 B) § 54 Anon. Treu p. 16, 15 sq. nihil nisi prima verba (usque Κωνστ.) excerpisit. Inde Codin. II 67 (p. 52, 3 B)

3 ὃν ἔλ.] ὡς ἔλ. P, corr. Band. Γαληνοῦ Lamb. 6 εἰς] ἕως Comb., ὡς Band. 7 ἰσχυρωτάτη Tr. βίγλη P 8 Post ὀπτασίας inseruit Comb. <τῆς τοῦ σταυροῦ ἐπί>, ego ἕξω vel πρὸ excidisse puto 9 ἔλεγον Lamb. 20 παῦσαι Lamb., σιωπῆσαι?

ἔκραξεν· ὑπὲρ προγόνων μὴ φρόνει, ὁ τῶν προγόνων καθαιρέτης.’ Ὁν ὁ Κωνσταντῖνος μετακαλεσάμενος συνεκρότει καὶ παρεκάλει τοῦτον παύσασθαι ἑλληρίζειν. Ὁ δὲ ἰσχυρῶς τῇ βοῇ ὑπὲρ προγόνων καὶ ἀποθνήσκειν ἐλόμενος ἔκαρτομήθη ἐν τοῖς αὐτοῖς Βιγλεντίου ἐμβόλοις εἰς φόβον τῶν 5 καταληφθέντων Γάζων.

56. Ἡ στήλη ἢ ἐν τῷ Φόρῳ πολλὰς ὑμνωδίας ἐδέξατο. Ἐν αὐτῇ τὸ πολίτευμα καὶ Ὀλβιανὸς ἔπαρχος καὶ οἱ σπαθάριοι, οἱ κουβικουλάριοι καὶ μόνον καὶ σιλεντιάριοι μετὰ κηρῶν λευκῶν ὀψικεύσαντες, λευκὰς στολὰς ἀμφότεροι περι- 10 βεβλημένοι, ἀπὸ τὸ καλούμενον ἀρτίως Φιλαδέλφιν, τότε δὲ Προτείχισμα καλούμενον (ἐν οἷς καὶ πόρτα ἦν τὸ πρότερον ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα) ἀνήνεγκαν ἐποχουμένην εἰς καρούχαν· ὡς δὲ ὁ Διακρινόμενός φησιν, ὅτι ἐκ τῆς καλουμένης Μαγναύρας. Ἐν οἷς ἐν τῷ Φόρῳ τεθεῖσα καὶ πολ- 15 λὰς, ὡς προείρηται, ὑμνωδίας δεξαμένη εἰς Τύχην τῆς πόλεως προσεκυνήθη παρὰ πάντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐξέρχεται ἔσχατον πάντων τότε ὑποῦτο ἐν τῷ κίονι, τοῦ ἱερέως μετὰ τῆς λιτῆς παρεστηκότος καὶ τὸ ‘Κύριε ἐλέησον’ πάντων βοῶντων ἐν ρ’ μέτροις. Πολλὰ οὖν ὁ Διακρινόμενος ἄνω- 20 θεν τοῦ κίονος φάσκει πράγματα τεθῆναι, ἔνθα ἡ στήλη

§ 56 lin. 11 usque ad finem Treu p. 16, 19 sqq.: Ὅτι νῦν τὸ Φιλ. τὸ παλαιὸν ἐπὶ Κωνσταντῖνον προτείχισμα ἦν καὶ πόρτα ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα· ἐκεῖ ἴστατο πρῶτον ἡ στήλη τοῦ φόρου, ἦν ἀπὸ τοῦ Φιλαδελφίου εἰς καρούχαν ἤνεγκαν, ὡς δὲ κτλ. non paucis omissis, sed re non discrepans. Inde Codin. II 48 et 49 (p. 43, 19—44, 11 B)

6 καταλειφθέντων Lamb. (cf. p. 55, 13 οἱ λοιποί) 8 ἐν αὐτῇ] ἦν αὐτήν Menrad 9 κουβικουλάριοι Lamb. (qui magistratus saepe iungitur cum silentiariis); idem conicit σπαθαροκουβικουλάριοι; κουδινέλλιοι P, qualis magistratus nusquam memoratur καὶ μόνον] cf. § 15 καὶ μόναι, indicem Malalae etc.; καὶ μὴν Comb. 11 ἀπὸ τοῦ κτλ. Lamb. 15 ἐν οἷς] ἢ (ἢ cod.) Tr. 17 ἐξέρχεται P, corr. Lamb. (sc. προσεκύνησαν αὐτήν) 20 ἐν ρ’ μέτροις] ἑκατοντάκις Tr.

ἴσταται, ἐν οἷς καὶ χαραγὴ βασιλικὴ Κωνσταντίνου ἢ λεγο-
 μένη σωτηρίκιος, χίλια κεντηνάρια. Τότε εὐφημίσθη ἡ πόλις
 κληθεῖσα Κωνσταντινού|πολις, τῶν ἱερῶν βοώντων· εἰς B 181
 ἀπείρους αἰῶνας εὐόδωσον ταύτην, Κύριε'. Καὶ οὕτως μετὰ
 5 πολλῆς δορυφορίας ἐμμέτρως μ' ἡμέρας πανηγυρίζαντες, τοῦ
 βασιλέως σιτηρέσια πάμπολλα τοῖς ὄχλοις χαρισσαμένου, ἀπῆλ-
 θεν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ. Καὶ οὕτως τῇ ἐπαύριον τὸ
 γενέθλιον τῆς πόλεως γέγονεν καὶ ἱπποδρόμιον μέγα, πολλὰ
 κάκεισε χαρισσαμένου, καταλείψας τὰ τοιαῦτα γενέθλια εἰς
 10 μνήμην αἰώνιον.

57. Ἐν τοῖς πλησίον τοῦ Ταύρου μέρεσιν Κωνσταντῖνος
 ὁ μέγας ἐν τῷ θερεὶ ἀδεῶς διέτριβεν· ἐνθα Σευήρου τοῦ
 υἱοῦ Κάρου ὑπῆρχε παλάτιον καὶ νεῶς, εἰδῶλον θεοῦ Σευήρου
 ὀνομαζόμενον· ἐνθα καὶ τέσσαρες συνθεταὶ καμάραι παμ-
 15 μεγέθεις καὶ αὐταὶ ὑπὸ Σευήρου κατασκευασθεῖσαι, πολλὰ
 μαντείας εἰς χρῆσιν † οἰδμισμούν θεῶν μακάρων καὶ θεῶν
 Βητγάμων ἔχουσαι εἰδῶλα, ἀργυρᾶ τε καὶ χαλκᾶ καὶ ἐξ ἑλε-
 φαντίνων καὶ μαριάρων, ὡς λόγος φέρει πολλῶν, ὡς εἶχε,
 φησὶν, ἐν αὐταῖς ταῖς καμάραις· καὶ πόλεμος Κωνσταντίνου
 20 γέγονε καὶ Σευήρου τὸν Ἑρκούλιον ἐνίκησε καὶ ἐν ταῖς κα-
 μάραις τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ
 ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας ἐκρέμασε· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ εἰδῶλα συγ-

2 σωτηρίκιος P, -ίκιος vel -ήσιος Comb. (cf. p. 319)

11 τοῦ στῆρον (i. e. στανροῦ) P, corr. Lamb. 13 εἰδῶλον P,

εἰδῶλων Band., εἰδῶλον Comb.; an <καὶ> εἰδῶλον? 14 ὀνο-

μαζόμενος vel -μένον Lamb. 15 σεβήρου P πολλὰς P,

corrigebam (πολλὰ — εἰδῶλα); πολλῆς Lamb. 16 οἰωνισμούν

τε Lamb., αἰωνίων Band., an τῶν νενομισμένων vel ὀνομασμέ-

νων? 17 βητγάμων] Comb. confert Βητάγων, nomen Saturni

apud Phoenices inferosque deos significari putat ἔχουσα P

18 ὡς εἶχε (sic) φησὶν P; verba obscura sunt; ὃν εὐξα-

σθαί φασιν Comb. 20 Σευήρον Band. (ᾧ Μαξέντιον τὸν

Ἑρκ. Lamb., καὶ Μαξ. τοῦ Ἑρκ. Band.) 22 ἡμέραις P, cor-

rigebam ex consuetudine scriptoris συγκαλέσας P, corr.

Lamb.

κλάσας εἰς μέρος αὐτουργικὰ ὑπάρχοντα ἐν τῶν αὐτῶν μαρ-
 μάρων εἰς θεῖαν ἔασεν. Ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἕως Ἰουλιανοῦ
 ἐτιμωροῦντο κατάδικοι. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὑπερκειμένη πλάκα
 εἰς μῆκος ἄγαν καὶ ζωδίοις ἀναγεγλυμμένοις τοὺς πολέμους
 Κωνσταντίνου ἕως τοῦ τρίτου σεισμοῦ προέκειτο δεικνύουσα. 5
 B 182 Κωνσταντίνου στήλη | ἐκεῖσε ἄνωθεν τῆς καμάρας τῆς πρὸς
 τὸ ἄνωθεν μέρος ἐτύπωτο, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ
 δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα.

58. Ἐν τοῖς Φιλαδελφίου τῆς καλουμένης πόρτης μέ-
 ρεσιν ἐνυπνιάσθη Κωνσταντῖνος· ἐκεῖ πρῶτον πάντων τὸν 10
 τύπον τοῦ σταυροῦ ἐθεάσατο, τυπώσας αὐτὸν εἰς μῆκος καὶ
 πλάτος, ὡς εἶδεν, ἐν κλίονι πορφυρῷ τετραπλεύρῳ, χρυσώσας
 αὐτόν, καὶ σημεῖον σπόγγου ἐν τοῖς ποσίν τοῦ σταυροῦ
 ἀσφαλισάμενος· <καὶ στήλην> τῆς μητρὸς Ἑλένης καὶ αὐτοῦ
 καὶ τῶν υἱῶν ἐξ αὐτοῦ <τοῦ> τετραπλεύρου κίονος ἀνατυ- 15
 πώσας εἰς θρόνους ἐτίμησε. Πολλὰς ὑπατείας ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πεποιήκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ
 ἐτιμῆθησαν κεντυρίονες διὰ τὸ τὸν σταυρὸν βασιτάζειν ἐν
 προτιμῆσει γενόμενοι, ὑπεράνω † βαλλέριον καθίσαντες.

§ 58 lin. 9—16 = Treu p. 17, 1 sqq.: Ὅτι εἰς τὸ Φ. ἔστη-
 σεν ἐπὶ κίονος ὁ ἅγιος Κ. κεχρυσωμένον σταυρὸν κατὰ τὸν τύ-
 πον, ὃν εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐκ τοῦ κίονος τοῦ σταυροῦ
 τοῦ πορφυροῦ αὐτοῦ στήλην· καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ στήλας ἀνε-
 τύπωσε καὶ εἰς θρόνους ἐτίμησεν. Inde Codin II 50 (p. 44, 12 B)

1 αὐτουργικὰ idola pagana Du Cange in glossario inter-
 pretatur, cum αὐτουργοὶ coloni i. e. pagani sint (?) an ἐκ τῶν
 αὐτῶν καμαρῶν e regione harum camerarum? cf. ind. s. v. ἐξ
 2 ἔασεν Lamb. 3 πλάξ Band. 7 ἐτυποῦτο Band.; de
 neglecta reduplicatione cf. § 41 κατέχωσται 14 καὶ στήλην
 (vel στήλας) supplevi 15 τοῦ suppl. Comb. 16 εἰς θρό-
 νους ἐτίμ.] cf. τὴν εὐεργέτιν ἐτίμησεν ἐ(σ) στήλην Sterrett The
 Wolfe exped. n. 330 18 διὰ τὸ τὸν σταυρὸν ἐν προτιμῆσει
 βασιτάζειν γενόμενοι P, corrigebam 19 ὑπεράνω τοῦ λαβάρου
 καθίσαντες vel καταστήσαντες (sc. τὸν σταυρὸν) Lamb., ὑπερ-
 ἄνω καβαλλαρίων καθίσαντες Comb. †ut superiori equitibus

59. Πολλὰς Κωνσταντῖνος στήλας ἐν τῷ Φόρῳ προ-
 ἔθηκεν, μεθ' ὧν καὶ ἐξ ἰδίας κατασκευῆς ἕως λ'. Πρῶτος
 ὑπατος ἐν τῷ Φόρῳ Καλλίστρατος ἐτιμήθη· καὶ ἕως βασι-
 λείας Κωνσταντίνου ὑπατοὶ κωδικέλλου ἐν τῷ Φόρῳ ἐλάμ-
 βανον. Ὁ δὲ Καλλίστρατος ὑπατος μεγάλως ἐτιμήθη ἐν τῷ
 Φόρῳ, ὡς πρῶτος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου δεξάμενος, τοῦ
 Πρασίνου μέρους βοῶντος· 'Καλλίστρατος εὐτυχῆς καὶ εἰς
 ἄλλο προκόψει'. Ὁ δὲ φοβηθεὶς τῷ τοῦ ἀγίου < . . > τεμένει
 καταλαμβάνει, καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ ἐξήτει πρεσβείαν. Πολλὰ
 10 Κωνσταντῖνος τῷ Καλλιστράτῳ ἐξωμόσατο μὴ ἀδικῆσαι· | δ B 183
 δὲ οὐκ ἠνέσχετο καὶ χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος τῆς ἐκκλη-
 σίας ἐξέροχεται· ὃς καὶ ἐπισκόπησεν ὕστερον· ὅθεν μοι τὰ
 πολλὰ ἐμφέρεται διηγήματα.

60. Ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ ἀπετέθησαν εἰδῶλα ἐκ τῆς Ῥώ-
 15 μης ἦκοντα ὡσεὶ ξ', ἐν οἷς καὶ Αὐγούστου, ὡς οὐ γέγραπται
 μὲν, λέγεται δέ, τὸ ὁμοίωμα.

§ 59 Treu p. 17, 7 sqq.: Περὶ τοῦ σενάτου· ὅτι ὁ φόρος
 τιμὴν ἔσχεν· ὡς οἶμαι δὲ τὸ σενάτον λέγει, ὅτι ἐξ ἀρχῆς
 τοὺς κωδικέλλους οἱ πατρίκιοι ἐνεῖσε ἐλάμβανον ἕως Κων-
 σταντίνου· πρῶτος δὲ Καλλ. τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου ἐνεῖσε ἐδέ-
 ξατο τοῦ δήμου κρᾶζοντος· Κ. εὐτυχῆς καὶ εἰς ἄλλο προκόψει·
 ὁ δὲ φοβηθεὶς προσέφηνεν τῇ ἐκκλησίᾳ. Κωνστ. δὲ ἐξωμόσατο
 μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος ἐχειροτονηθῆναι πρεσβύ-
 τερος, εἶτα ἐπίσκοπος· ὅθεν πολλὰ μοι ἐκφέρεται διηγήματα.
 Inde Codin. II 44 (p. 40, 17 B) § 60 lin. 14 sq. (-Αὐγούστου)
 = Treu p. 17, 17 sq. Inde Codin. II 73 (p. 52, 18 B)

loco considerent'. Hoc magis placet: similem militum hono-
 rem memorat Malalas p. 351 2 πρῶτον P, Callistratus
 consul ficticius est 4 κωδικέλλου P 7 eadem fere accla-
 matio Codin. III 123 (p. 107, 15 B) 8 τὸ . . τέμενος Comb.;
 sed saepe καταλαμβάνειν cum dativo iungitur a Byzantinis.
 Lacunam indicavit Comb. 9 πρεσβείαν i. e. Sancti illius
 auxilium et preces, cf. lexica; ἄδειαν Comb. 15 ὡσεὶ ξ']
 ἐξάιρετα δὲ ξξ' Treu (ubi ἐξάιρετα δὲ ἐξήκοντα scribendum esse
 docet Codinus)

61. Πολλὰ ἡμῖν διεβεβαιοῦτο Φίλιππος ἑπαρχος, ὅτι τὸ ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ ὑπάρχον ὁμοίωμα Θετταλικὸν κατασκευάσμα ὑπάρχει Ποντίου τινός, τὸ ἄνωθεν τῆς βασιλικῆς καθέδρας ἰστάμενον. Ἐν δὲ τοῖς γυναικείοις ὁμοιώμασιν, τὸ πλησίον τῶν Μήδων τοῦ ἐλεγείου, αἱ γεννώσαι θῆρας 5 καὶ ἀνθρώπους ἐσθίουσαι· τὴν μὲν μίαν Ἡρωδίων μοι ἐτρᾶνωσεν Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀθέου δηλοῦσαν τὴν ἱστορίαν <τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων>· τὸ δὲ δεύτερον, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει, μὴ πληρωθῆναι, ἀλλὰ περιμένειν. Ὅπερ ἀκούσας ἐδάκρυσα, εἰ ἄρα γ' ἔτι τοιοῦτον πάλιν τῆ Κων- 10 σταντινουπόλει ἐπέλθοι ἀλόγημα. Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας ἐν τοῖς τοῦ καθίσματος † κατ' ἔπος ἐποχεῖτο ἐν ἵππῳ χαλκῷ μετὰ τὴν νίκην Μήδων. Ἡ ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ καὶ αὐτὴ ἄνωθεν, ὡς προείπομεν, ὁ μὲν Ἡρωδίων ἐδίδαξε Βερίναν εἶναι τοῦ μεγάλου Λέοντος· 15 ὡς δὲ ἐγὼ παρὰ πλειόνων ἤκουσα, ἐξ Ἑλλάδος εἶναι τὸ εἶδωλον μᾶλλον τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ καὶ ἐπίστευσα.

62. Πολλὰ Φίλιππος ἰστόρησεν ὁ δυνάστης, μεθ' ὧν καὶ τοῦτο παρέδωκεν, ὅτι τὸ δρακονταῖον Ἀρκαδίου μὲν

§ 61 lin. 5—9 = Treu p. 17, 19 sq.: Περὶ τῆς γεννώσης θῆρας ἐν τῷ Ἰπποδρ.: Αἱ γεννώσαι θῆρας καὶ ἀνθρώπους ἐσθίουσαι· ἡ μὲν μία ἐστὶν Ἰουστ. τοῦ τυράννου δηλοῦσα τὴν ἱστορίαν τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων· ἡ δὲ ἕτέρα, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει, μὴ πληρωθῆν μεῖλλι γενέσθαι. Inde Codin. II 77 (p. 53, 19 B) Lin. 13—17 = Anon. Treu p. 17, 25 sq. qui pauca omisit; inde Codin. II 78 (p. 54, 8 B) § 62 p. 61 l. 3 sq. = Treu p. 17, 29 sq.; inde Cod. II 79 (p. 54, 11 B)

2 τεθθαλικὸν P, θετταλὸν Comb. 5 θῆραις P 6 ἐσθί-
ουσι P 7 δηλοῦσα P, δηλῶσαι Lamb. τῶν δευτ. κτλ.
om. P 10 γέτη P, γε edd. 11 ἐπέλθη P 12 τοῦ καθ-
ίσμασι P, corr. Comb. κατεποχεῖτο Comb., cf. § 14 στήλη
κατοχυρία ἐν ἵππῳ; fort. exciderunt quaedam· κατ' ἔτος ἐπο-
χεῖτο <ἐνθεν καὶ ἐτυπώθη> ἐν ἵππῳ κτλ. 18 μεθ' ὧν P,
μαθῶν edd.

ἐκτύπωμά ἐστιν, | Ὀνωρίου δὲ ἀδελφοῦ, αὐτοῦ ἐπίδειξις ἐν B 184
 Ῥώμῃ βασιλεύοντος. Ἐνθεν καὶ χρησιμοὶ καὶ πρὸ ἡμῶν καὶ
 ἕως τῆς δευρο οὐκ ὀλίγοι γεγόνασιν. Ἡ δὲ ἄνωθεν τοῦ
 δρακονταίου ὕαινα ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς πρώτης εἰς Κων-
 5 σταντινουπόλιν ἐλήλυθεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου,
 καθὼς ὁ προειρημένος Φίλιππος ἰστόρησεν.

63. Ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ πολλοὶ φόνοι καὶ κακὰ γεγό-
 νασιν καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρὸ ἡμῶν· ἐν οἷς καὶ ἐφ' ἡμῶν
 Ἀναστάσιος ὁ μοναχὸς δι' ἀληθείας τρόπον ἀντιλέγων τῷ
 0 βασιλεῖ ἐκαύθη.

64. Εὐδοκίας Ἀθηναίας κατὰ μοῖραν δικασθείσης κατὰ
 χάριν ἠύρατο τύχην, καθ' ἣν οἱ αὐτάδελφοι, τὸ ξένον τῆς
 συγγόνου ἀκηκοότες εὐτύχημα, ἀνελθεῖν συνεπειρῶντο φιλο-
 σόφοις ζ' καὶ τῇ τύχῃ ἐξ ἀτυχίας ἐδεήθησαν ἱλασθῆναι.
 5 Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἱππικὸν ἤλατο, τοῖς φιλο-
 σόφοις ἀρέσων· καὶ τίς αὐτῶν οὐκ ἐνείλησεν; Ἦσαν δὲ τὸν
 ἀριθμὸν ζ'· Κράνος, Κάρος, Πέλοψ, Ἀπελλῆς, Νερούας,
 Σιλβανός, Κύρβος. Οὗτοι συνῆσαν εἰς τὸ Ἱππικὸν τῷ βα-

§ 64 l. 17—p. 63, 12 in. et p. 63, 20—64, 8 = Treu p. 17, 31—
 18, 24: inde Codin. Π 82 (p. 56, 1 B). Sed Anon. Treu nonnulla con-
 fudit; etenim initio responsum Crani exhibit, tum reliquorum re-
 sponsa, inter quae Crani dictum iterum occurrit Cyrbi Pelopis-
 que verbis interpositum. Verbis non paullum discrepat: Ὅτι
 Κράνος ὁ φιλόσοφος εἰς ὧν τῶν ἐπτά φιλοσ. τῶν σὺν τῇ Εὐδ.
 ἀνελθόντων ἐξ Ἀθηνῶν, ἤτησε τὸν Θεοδ. ἰδεῖν τὰ ἐν τῷ Ἱπποδρ.
 στοιχεῖα· καὶ ἰδὼν τὸν περιχύτην καὶ τὸν ὄνον εἶπε· τίς ὁ
 στήσας; τοῦ δὲ ἀναγνώστου εἰπόντος· Οὐαλεντινιανός· ὃ συμ-
 φροά, ἔφη, ὅτι ἀνθρωπος ὄνω ἀκολουθεῖ· ἦσαν δὲ οἱ φιλόσ.
 οὗτοι οἱ ἐπτά· Κράνος κτλ. — Κύρβος· θεωροῦντων δὲ ἱπ-
 πεύοντα τὸν βασιλέα καὶ θαυμαζόντων ἔφη βασιλεὺς· τί
 θαυμάζετε; ἀπεκρίθη δὲ Ἀπελλῆς· θαυμάζω εἰδώς, ὅτι τῶν

8 εὐφημῶν P, corr. Comb. 12 κατὰ χάριν Θεοῦ?
 16 ἀρέσκων Comb. καὶ τις P (?) ἐνέλησεν P, corrigebam:
 cf. ἐξαιλέω apud Theophanem, περιέλησε in cod. R infra in
 narratione de H. Sophia § 16 18 οὐλβανός P

σιλεῖ θεάς <χάριν> Ὀλυμπίων. Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὄρῳν τοὺς φιλοσόφους θαυμάζοντας φησὶν πρὸς αὐτούς· ὧ φιλόσοφοι, εἰ θαυμάζετε, κατεφιλοσοφήθητε.' Ὡς παρατιτικά ἀποκριθῆναι ἓνα ἐξ αὐτῶν, Ἀπελλῆν ὀνόματι, καὶ εἰπεῖν· ἢ μὴ θαυμάσιν ἐμὲ τοὺς ἵππους τῷ ἐπιβάτῃ, εἰδῶς ἀκριβῶς ὅτι ἵπποι ἀνθρώπων ἐπιβάται γενήσονται, ἀλλασσομένων τῶν Ὀλυμπίων, καὶ τὸ θαυμάζον ἀμβλυωπιάσει.' Νερούας δὲ ἀπεκρίνατο· 'κακὸν τῇ βασιλίδι στοιχεῖον· ὄρῳ B 185 τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις συντρέχοντα.' | Καὶ ὁ Σιλβανὸς ἰδῶν τὸ πρὸς μεσημβριαν ζώδιον, εἰς τὸ ἄνω τὸ γόνυ 10 ἢ κάβου δίκην κεκμηκότα, φησὶν· 'καλῶς ὁ στοιχειωσάμενος'

Ὀλυμπίων ἀλλασσομένων ἵπποι γενήσονται ἀνθρώπων ἐπιβάται καὶ τὸ θαυμάζον ἀμβλυωπιάσει. Νερούας ἔφη· κακὸν τῇ βασιλίδι, ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις ἐπακολουθεῖ· καὶ ὁ Σιλβανὸς <ιδῶν> τὸ ὀκλάζον ζώδιον ἔφη· καλῶς ἐστοχάσατο· καιροὶ γὰρ ἐπὶ τούτου ἀγόνατοι ἔσονται· ὁ δὲ Κύβητος κτλ., tum ὁ δὲ Κράνος . . (v. quae supra dixi) Πέλοψ δὲ . . Κάρος δὲ . . -συνέστηκεν haec fere congruentia. Cf. praeterea Tzetzae iambos 270 sqq. in calce chiliad. ed. Kiessling p. 519: Ὀνος δὲ χαλκοῦς ἱππικοῦ πινύσκειται | ἔμπροσθεν ἐστῶς, ἐκ δὲ τῶν ὀπισθίων | ἀνθρώπος οἰκτρὸς ζωγραφῶν τὸν νῦν βίον, | ὡς εἶπε τὸ πρὶν Ἀττικὸς σοφὸς Κράνος, | ἔφασε καὶ γὰρ τῷ κρατοῦντι τῷ τότε· | Φεῦ συμφορᾶς, ἀνθρώπος ἤττων ὢν ὄνον· | ἔσται χρόνος γὰρ τοῖς μεθύστερον χρόνοις, | ὅταν ὀνόδεις δυσγενεῖς καὶ κανλίαι | καὶ πᾶς ἄμουσος εἰςρνεῖς κτηνωδίαν | κρείττων νομισθῇ τῶν σοφῶν καὶ κοσμίαν.

1 θεάς ὀλύμπιον P, corr. et ξνεκεν suppl. Comb.; cf. § 39 θεάς χάριν, § 40 θεάς τούνεκεν 2 an θαυμάζοντας <ἰπεύοντα αὐτόν>? 5 μὴ θαυμάζειν ἐμὲ κτλ. Lamb. in textu, μὴ θαυμάζομεν τῶν ἵππων τοὺς ἐπιβάτας, ἀλλ' εἰδότες κτλ. idem in notis; fortasse μὴ θαυμάζειν τοῦ ἵππου τὸν ἐπιβάτην εἰδῶς κτλ., quod pro εἰδῶτα posuisse scriptorem non mirum 6 γεννήσονται P 7 ἀμβλωπιάσει P, ὁ μὴ θαυμάζων ἀμβλωπήσει Lamb. cui adversatur Comb. ('tanta futura miraculi vis, ut oculos hebetet') 8 κακὸν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ὅτι στοιχεῖον ὄρῳ τῷ στοιχείῳ τῆς τύχης συντρέχον Lamb. 9 ὁ ἡλβανὸς P 11 καμπτόν, δίκην κεκμηκότος Lamb., κα-

καιροὶ γὰρ ἐπὶ τούτου ἀγόνατοι ἔσονται. Ὁ δὲ Κύρβος ἐν τῷ δήμῳ ὄρων εἶπεν· ὦ δήμε, δι' ὃν δήμιοι περισσεύουσι. Πέλοψ δὲ τοὺς ὄρους τῶν ἵππων ἰδὼν εἶπε· τίνος τὸ πρόβλημα; Θεοδοσίου δὲ φήσαντος Ἐκωνσταντίνου, εἰπεῖν ἐκέεινον· ἢ φιλόσοφος ἄκυρος ἢ βασιλεὺς οὐκ ἀληθής. Ἐώρα γὰρ τι ὁ φιλόσοφος θηλύμορφον ζώδιον, τετραμερέςι ζωδιακοῖς γράμμασι γεγραμμένον, καὶ εἶπεν· ὦ τετραπέρατε, ἐξ οὗ Ἐκωνσταντίνος καὶ ἀπέρατοι ἔσονται. Κάρος δὲ προτραπείς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λαλήσαι φησίν· δυστυχή μοι τὰ πάντα φαίνεται, ὅτι, εἰ ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὡς πειρῶνται, ἀληθεύσουσιν, ἵνα τί ἡ Ἐκωνσταντινούπολις συνέστηκεν; Κράνος δέ, ὅστις καὶ λογιστὴς τῆς Ἀθηνῶν φιλοσοφίας ἐλέγετο, μειδιῶν ἐπεκοκκυῖα. Τοῦ δὲ βασιλέως πυνθανομένου τίς ἢ αἰτία; † (< . . .)ατο ἐναρκία τὸ πλεῖον γελῶν ἢ σκόπτων. Νάρκισσος δὲ πραιπόσιτος δίδωσι τῷ φιλοσόφῳ ῥάπισμα εἰπὼν πρὸς αὐτόν· τῷ Ἠλίῳ ὡς Ἠλίῳ ἀποκρίνου, σκότος ὑπάρχων. Τοῦ δὲ καὶ τὴν ἄλλην στρέψαντος, δίδωσιν ὁ Νάρκισσος. Ὁ δὲ φιλόσοφος τῷ Ναρκίσσῳ ἔφη· οὐ διὰ σὲ λαλήσω, ἀλλὰ τοῖς γράμμασι δυσωπούμενος. Τὸ δὲ πρόβλημα τοῦ Κράνου τοιοῦτόν ἐστιν· ἤτησεν τῷ βασιλεῖ τὰ ἐν τῷ Ἰππικῷ στοιχεῖα θεάσασθαι, καὶ

μίλλου δίκην κευμηκότος (!) Comb., καμήλου δίκην κευμηκότος Du Cange; an κάβον (a *κάβος = καβάλλος? cf. Thesaur. Gloss. ed. Goetz s. v. cabo = caballus) vel καμήλου δίκην κευφότα (sc. ζώδιον)? cf. Treu τὸ ὀκλάζον ζώδιον καλὸς P στοχασάμενος P, corr. Lamb. 2 ἐν τῷ δήμῳ] τὸν δήμον Tr. 3 ὄρους Tr. 5 οὐκ ἀληθής] εὐήθης Comb. 6 τι] τινὰ P; hic inserunt vocem Κάρος Lamb., Κράνος alii 10 πηρῶνται P, locus corruptus esse videtur 11 ἀληθεύουσιν Tr. 12 λογισθεῖς P, corr. Lamb. Ἀθηναίων Lamb. 13 ἐπεκοκκυῖα P; ἐπεκόκκυζεν? 14 lacunam indicavi; ἀπεκρίνατο τάναντία Lamb., ἐναντία Comb., magis placet ἀπεκρ. ἄναρθρα vel διεμεινάτο ἐν ἀργία 15 γελῶ εἰσκόπτειν P, γελῶν καὶ σκ. Lamb. 16 ῥάπισματα Comb. 19 διὲ σὲ P 20 κρόνον P 21 ἤτω ἐν τῷ βασιλεῖ P; αἰτεῖν τινι etiam p. 35, 6

τοῦ βασιλέως κελεύσαντος εἴλετο εὐθύς ἐκεῖνος. Ἔστι δὲ
 B 186 ἀνδρσεῖκελον τὸ ἄγαλμα περικεφαλαίαν τῇ κεφαλήν περιέχον,
 γυμνὸν τοι ὄλως καὶ ἐν τοῖς βρετγάνοις διδύμοις ἐπικεκα-
 λυμένον. Τοῦ δὲ φιλοσόφου πνθομένου 'τίς ἄν' ἔφη ὁ
 στήσας;' ἔφη τις ἀναγνώστης ὅτι 'Οὐαλεντινιανὸς τοῦτο
 προὔθηκεν' εἶπεν δὲ ὁ φιλόσοφος· 'πότε καὶ τὸν ὄνον;'
 τοῦ δὲ φήσαντος ὁμοῦ, εἶπεν ἐκεῖνον· 'ποτὲ ὄνος ὡς
 ἄνθρωπος ἔσται· ὦ συμφορὰ, ὅτι ἄνθρωπος ὄνω ἀκολουθεῖ.'
 Ἀλλὰ μὴ ἔστω <τὸ> τοῦ μάντεως. Τοῦτο τὸ πρόβλημα εὐ-
 ρέθη ἐν τοῖς τόμοις Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὃ ἐφιλοσόφησε
 Κράνος, παρὰ Λιγυρίου ἀστρονόμου καὶ ὑπάτου τοῦ αὐτοῦ
 βασιλέως Λέοντος.

65. Ἀσκληπιόδωρος ἐπὶ Ἀναστασίου ἰδὼν τὸ ζώδιον τὸ
 μέγα, τὸ ἐν τῷ Ἰππικῷ τὴν χειρὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου κατέ-
 χοντα, ἔφη· ὦ βία, ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη ἔνδεια εἰς μίαν
 ἀνθρώπου φρόνησιν ζυμωθεῖσα. Καὶ τις αὐτῷ ἐπέδειξε
 γράμματα ἐν τῷ μαρμαρῷ· τοῦ δὲ ὑπαναγνόντος, φησὶν·
 ἄγαθὸν μὴ φθάσαι τοῖς τότε μέλλουσιν εἶναι· ὡς κάμοι τι
 κέρδος τοῦ μὴ ἀναγνῶναι'.

66. Λέον γινώσκειν ὅτι ἡ στήλη ἡ καλουμένη Ταῦρος
 Θεοδόσιός ἐστιν ὁ μέγας· ἐν ἧ ποτε ἐδέχτο ὁ βασιλεὺς τοὺς

§ 65 Treu p. 18, 25 sq.; inde Codin. II 83 (p. 57, 9 B)

§ 66 l. 20—p. 65, 1 = Treu p. 19, 1 sqq.: Ὅτι ἡ ἐν τῷ ταύρω

1 εἴλετο] εἰσῆλατο? 2 Eadem statua ('Nicon' post Ni-
 candrum asinum) memoratur a Niceta Acom. de sign. Cpol. 6
 τὸ P] τι edd. ἐπικεφαλαίαν P 3 βρετγάνοις = αἰ-
 δοίοις? vox alibi non occurrit 5 βαλεντινιανὸς P 8 ὦ
 τῆς συμφορᾶς Treu altero loco; cf. infra l. 15 ὦ βία
 9 τὸ inserui; ἀλλὰ μὴ ἔστω· τοῦ μάντεως τοῦτο κτλ. inter-
 pungunt Comb. et Band. 11 κρόνος P Λιγυρίου Lamb.
 in textu, Ὀλυβρίου in notis; cf. § 5b ἀστρονόμων ὑπάτου?
 Comb. 13 Ἀσκληπιόδοτος Lamb. 14 κατέχον Tr. 16 ἔξυ-
 μώθη Tr. ὑπέδειξε Tr. 17 φράσαι τὰ τότε μέλλοντα Lamb.
 τὰ τότε μέλλοντα εἶναι Tr. 18 κάμῃ P, corr. ex Tr.

ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάστας. Ἀργυραῖα δέ τις ἦν πρόην, ὡς ὁ Σωζομενὸς διδάσκει. Κλήμης δὲ τὰς ὁμοίας καὶ πολυμόρφους μαρμαρίνας Κωνσταντίνου εἶναι φάσκει τοῦ υἱοῦ Κώνστα.

- 5 67. Ὁ Πιττάκης ὁ λεγόμενος Λέων ὁ μέγας ἐστίν, ὁ παρὰ τ<οῖς> πολλοῖς Μακελάριος λεγόμενος· καθ' ἣ<ν> τὰ δεξίματα τῶν βασιλέων ἐκεῖσε ἐγένοντο. Ἀλλὰ καὶ παλά- B 187
τιον ἦν ποτε συνιστάμενον πλησίον τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Εἰρήνης, καθὼς Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος λέγει.
- 10 68. Λέον γινώσκειν ὅτι τὸ λεγόμενον Ἀγυουσταῖον στήλας τρεῖς διαδέχεται· Κωνσταντίνου τὸ πρῶτον, ἐν ο<ῖς> καὶ βασιλικαὶ ἦσαν κάτω ε' τοῦ κίονος, Κωνσταντίου, Κωνσταντος καὶ Κωνσταν<τίνου> [Κώνσταν] τε καὶ Δικινίου· ἀλλὰ καὶ ὕστερον Ἰουλιανοῦ. Ἐπὶ Θεοδοσίου οὖν τοῦ με-
15 γάλου στήλη ἑτέρα τῷ κίονι διαδέχεται, ἀργυραῖα καὶ αὐτή, ἀλλὰ καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου προ<ός> τῆ γῆ, ὡς ὁ Θεόδωρός φησι. Ἐν δὲ τοῖς Σωζομενοῦ γράμμασι, φησίν, Ἰουστινιανὸς ἐστίν, ὃ νῦν καθορᾶται τὸ μέγιστον τοῦ Φόρου

στήλη τοῦ Θεοδοσίου ἐστίν· ἦν δὲ πρόην ἀργυρᾶ· ἔνθα τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἤγοντας ἐδέχετο· ἦσαν γὰρ πρόην ἐκεῖ παλάτια. (Verba extrema Anon. Tr. ex fine § 67 excerpisit). Inde Codin. II 47 (p. 42, 15 B)

2 σωζόμενος P 3 i. e. Constantini Pogonati 5 πῆ-
ταξ an πῆταν(ις) scriptum fuerit in P, ob marginem succi-
sum discerni non potest. Item post παρατ (sic) et καθη
(6) margo abscisus 7 τὰ δεξίματα P. Corrigerе posses τὰ
δέξιμα τὰ τῶν κτλ., sed nominis δέξιμον casus etiam suf-
fixis -ατος κτλ. formari posse, etsi aliud exemplum non novi,
tamen ex analogia vocis ἀλλάξιμον negare non licet 11 ἐνο |
margine absciso P; ἐν ᾧ editores 12 βασιλικαὶ sc. στήλαι
an ε' κάτω? 13 Post Κώνσταν priore loco positum
margo abscisus; alterum seclusi (Κωνσταντίας Band.) 15 δια-
δέχεται passive 16 post προ margo abscisus 17 σωζο-
μένον P

ζώδιον. Καθὰ φησι Θεοδώρητος καὶ Εὐσέβιος, ἐν οἷς δοκοῦσι σφάλλεσθαι βιβλίαις, Ἑλληνας εἶναι στήλην· καθ' ἣν ἀφιερῶσας ὁ μακάριος Κωνσταντῖνος δι' εὐχῆς ἔστησεν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀπολλιναρίου καὶ Ἀλεξάνδρου συγγράμμασιν Κωνσταντῖνου εἶναι τοῦ μεγάλου, καθὰ καὶ Μιλίχιος ὁ χρονογράφος ἐξηγήσατο.

69. Ὁ τρίπους ὁ ἐν τῷ Στρατηγίῳ τῷ μεγάλῳ, καθὰ Προμούντιος Ἀλέξανδρον λέγει εἶναι τὸν Μακεδόνα. Ἐπιστάσατο δὲ καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων, καὶ ὅσοι τοῖς γράμμασιν αὐτοῦ ἐμφιλοχωροῦσι, μάλιστα οἱ ταῖς μαντείαις στοιχοῦντες, ἐπιγινώσκουσι τὸν Ἀλέξανδρον εἶναι. Γράφει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἅγιον ἐκεῖ πρῶτον φόρον τῇ πόλει ταύτῃ ἀναστήσαι.

B 188 70. | Τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιν Κωνσταντῖνου εἶναι τοῦ μεγάλου τοὺς υἱούς, ἀπὸ Γαλλίας τὸν ἕνα πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐλθόντα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός· μεγάλης τε ὑπαντῆς καὶ χαρᾶς γενομένης ἀσπάσασθαι ἀλλήλους καὶ παρευθὺ στήλας αὐτῶν ἀνεγείραι τῇ πόλει τὸ σχῆμα ὑποσωζούσας. Ἰουλιανοῦ δὲ στήλη καὶ Ἀναστασίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, ἣν διὰ τὸ εἶναι Χριστιανὴν ἐξέβαλε τῆς βασιλείας. Αὐτὴ δὲ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν Προμούντου ἀπε-

§ 70 l. 14—19 = Tr. p. 19, 5 sqq.: Τὸ καλ. Φιλαδέλφιν υἱοί εἰσι τοῦ μ. Κ. ἠνίκα γὰρ Κ. ἐτελεύτησε, τοῦ Κωνσταντῖνου ὄντος ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρει, Κωνσταντῖνος ἀπὸ τῶν Γαλλιῶν ἐρχόμενος συνήφθη Κώνσταντι καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους· οὐχ ὅτι ἐκεῖ συνήφθησαν, ἀλλὰ τῆς ὑπαντῆς αὐτῶν ἐκεῖσε ἀναστηλωθείσης. Inde Codin. II 48 (p. 43, 13 B)

1 Dubito utrum interpungam post καθορᾶται (p. 65, 18) an post ζώδιον 2 exspectamus ἢ ἀφιερῶσας, sed cf. p. 68, 5 4 συγγράμμασιν <φέρεται>? 10 στοιχειοῦντες P, corr. E. Kurtz; cf. Malal. p. 460, 5 δεξάμενος τὰ γράμματα καὶ στοιχῆσας ('acceptis litteris et perlectis') 19 ὑποσωζούσαν P Iuliani coniux ab aliis scriptoribus Helena Constantia nominatur

κείρατο. Αἱ δὲ αὐταὶ στήλαι μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐν τῷ Φιλαδελφίῳ.

71. Ὁ λεγόμενος Ξηρόλοφος στήλην μὲν ἔχει, καθὼς ὁ Διακρινόμενος λέγει, τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ κάτωθεν τοῦ κίονος καὶ Μαρκιανοῦ. Σεισμοῦ δὲ γενομένου πεπτωκέναι τὴν στήλην, καὶ ὡς λόγος λέγει, ἀνελθεῖν αὐτὴν ἄνωθεν τῶν ἑπτὰ κίωνων· καὶ ὑποστρέψαι <τὴν> Μαρκιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ.

72. Ὁ λεγόμενος Νεώριος ὁ καὶ Ἀρκάδιος· ὃν Κόνων ἐστοιχειώσατο, εὐρῶν τὸν τόπον πλείστοις πόνοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου πονηθέντα· ἐν ᾧ καὶ αἱ ἀγοραὶ τῶν θαλασσίων ἐμπορευμάτων πρώην ὑπῆρχον ἐκεῖ· ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ δὲ μετεποιήθησαν εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα.

73. Ὁ Ζεῦξιππος τὸ λουτρὸν Σευῆρος καλεῖται· ὑπὸ Σευῆρου γὰρ ἐκτίσθη. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸ Ἴπποδρόμιον τὸ πρῶτον ἔλαβε κτίσμα ἐν ὀλίγῳ. Αἱ Κωνσταντιαναὶ ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐκτίσθησαν, καὶ ἡ λεγομένη Φόσσα. Στήλαι B 189 δὲ πολλαὶ οὖσαι ἐν Κωνσταντιαναῖς διέπεσαν ἄξια θαύματος.

74. Ὁ ἀγωγὸς ὑπὸ Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανοῦ ἐκτίσθη, καθὼς γράφει Θεόδωρος· ἡ βασιλικὴ κινστέρον ὑπὸ Κων-

§ 71 l. 3—6 (—στήλην) = Tr. p. 19, 13 sq.; inde Codin. II 19 (p. 30, 1 B) § 72 Treu p. 19, 18 sq.: Ὅτι τὸ νεώριον ὁ Κόνων ἐστοιχειώσατο· ἐν ᾧ κτλ.; inde Codin. II 68 (p. 52, 5 B) § 73 l. 14—16 (—ὀλίγῳ) = Treu p. 19, 22 sq.; inde Codin. II 33 (p. 36, 16 B) § 74 l. 19 = Treu p. 19, 25; inde Cod. II 69 (p. 52, 8 B). — L. 20—p. 68, 3 = Treu p. 19, 27 sq.

3 εἶχε Tr. 4 βαλεντινιανοῦ P 5 κάτωθεν τοῦ κίονος post Μαρκ. ponit Tr. 7 τὴν vel τὰς supplendum esse censeo 8 βάλεντος P 9 τὸ λεγόμενον Νεώριον ὁ Ἀρκάδιος ἐτειχίσσατο Lamb. 13 ἰουστιανοῦ P 14 Σευῆρος καλ. om. Tr., Σευῆρου Du Cange, Banduri 16 αἱ] καὶ Comb. 17 φοῦσσα P; φόσσα scribit P p. 34, 17, φωσάτον p. 54, 19 (scripturam codices saepissime variant; cf. de Boor ind. Theophan.) 20 στέρον P

σταντίνου τοῦ μεγάλου· ἡ δὲ Χρυσορόη ὑπὸ Λικινίου κατ'
 ἐπιτροπὴν Κωνσταντίνου. Ἡ δὲ χαλκῆ στήλη ἢ ἐν τῇ βασι-
 λικῇ κινστέρνῃ καθημένη Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐστίν.
 Ἡ στήλη ἢ ὀπισθεν τῆς Μαγναύρας κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος
 τοῦ Ἡλιακοῦ μετεώρου Φωκᾶ ἐστίν, καθ' ἣν ἐν τῷ ἐβδόμῳ 5
 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ σπουδὴν πολλὴν περὶ τοῦ ἀνελεθεῖν
 ἐπεδείξατο. Μοναχὸς δὲ τις ἐκ τῆς τοῦ ὀσίου Θεοδώρου τοῦ
 λεγομένου Σικεῶν μονῆς — κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ ὁ μακά-
 ριος Θεόδωρος ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐτοῦ Φωκᾶ ἐπὶ
 Θωμᾶ τοῦ νέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὃς καὶ σύν- 10
 θημα ἐποίησε παρακαλέσας τὸν ὀσιον Θεόδωρον εἰπεῖν τῷ
 Φωκᾶ παύσασθαι ἐκ τῶν ἀκαίρων φόνων· ὃ καὶ ποιήσας ὁ
 ὀσιος παρήγει τῷ βασιλεῖ μὴ ἀπανθρώπως χρῆσθαι τοῖς
 ὑπηκόοις. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτησεν σημεῖον παρὰ τοῦ πατρὸς
 εἰς αὐτὸν γενέσθαι διὰ τὴν ποδάγραν καὶ παύσασθαι τῶν 15
 πολλῶν φόνων. Εὐξαμένου δὲ τοῦ ὀσίου ἐρρυσέθη τῆς νόσου.
 Αὐτὸς δὲ οὐδὲ οὕτως ἐπαύσατο ἀποκτείνων. Ὁ δὲ προειρη-
 μένος μοναχὸς ἐθάρορσέ τιμι περὶ τοῦ Φωκᾶ, ὅτι κατὰ τὸν

inde Codin. II 40 (p. 38, 15 B). — L. 4 sqq. = Treu p. 19, 30 sqq.:
 Περὶ στήλης τοῦ ἀρμαμέντον (cf. Theophan. p. 274, 22—24):
 ἡ στήλη ἢ εἰς τὸ ἀρμαμέντον τοῦ Φωκᾶ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ
 ἐβδόμῳ <ἔτει> τῆς βασιλείας αὐτοῦ περὶ τὸ τέλος σπουδάζων
 ἀναγαγεῖν αὐτὴν ἐν τῷ κτιστῷ κίονι μετὰ τὸ ἀναγαγεῖν αὐτὴν
 δεκακοτῶ παρελθουσῶν ἡμερῶν κατηρέχθη τῆς βασιλείας· τότε
 δὲ ἦν Σικεῶν (cod. σικεῶν [?]) ὁ ὀσιος. Inde Codin. II 34
 (p. 36, 20 B)

1 Χρυσορόη? 4 μέρους P 7 sqq. Eadem historia
 in vita S. Theodori qui dicitur Syceota ap. Theoph. Joannu
 Μνημεῖα ἀγιολογ. p. 480 sqq. 8 σικαιῶν P, σικεῶν Lamb.,
 sed cf. cod. Paris. gr. 1534 fol. 95 βίος Θεοδώρου τοῦ Σικεῶν.
 Inc. Ὁ . . . Θεόδωρος ὁ λεγόμενος Σικεῶν κτλ. (Catal. codd.
 graec. hagiogr. bibl. Paris.) ταῦτα P, ταυτὸν Comb.
 15 παύσεσθαι? 17 ἀποκτείνων P; Byzant. codd. et κτένειν
 et κτέννειν scribunt, cf. ind. Theophan. s. v. ἀποκτείνω
 18 κατὰ] μετὰ Comb.

καιρὸν τοῦτον δεινῷ θανάτῳ θνήσκει, ἔτι φιλοσοφοῦντος
 Σεργίου τοῦ μετὰ τὸν νέον Θωμᾶν ἐπισκοπήσαντος· αὐτὸς
 γὰρ καὶ τῷ μοναχῷ ἐθάρορσεν. Ἔρχεται οὖν τοῦτο ἐν τοῖς
 ὡσὶ τοῦ βασιλέως Φωκᾶ ἔτι | τῆς στήλης ἐλαυνομένης· καὶ B 190
 5 τοσαύτη σπουδῇ ἐχρήσατο περὶ τῆς ἀναβάσεως τῆς στήλης,
 ὥστε, καθὼς οἱ τότε ἐξηγήσαντο, ἔτι καὶ ἔτι πλείω φόνους
 αὐτὸν πεποιηκέναι. Ἄλλὰ καὶ χρήματα πάμπολλα τοῖς δου-
 λεύουσιν ἐχαρίσατο πρὸς τὸ ταχῦναι· καὶ μετὰ ἡμέρας
 τοῦ σταθῆναι τὴν αὐτὴν στήλην κατηνέχθη τῆς βασιλείας,
 10 οὐδὲν ἄμεινον ὧν ἔπραξεν ἀπενεγκάμενος, τὸν πικρὸν θάνατον.

75. Ἐν τοῖς λεγομένοις Μαρινακίου στήλῃ ἴστατο, ἐν
 ἧ καὶ παράδοξον θέαμα γέγονε. Σεισμοῦ γὰρ γενομένου καὶ
 παντὸς τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπὸ θεμελίου φθαρέντος καὶ τῆς
 στήλης πεσοῦσης κάτω τοῦ κίονος σταθῆναι αὐτὴν ὀρθήν,
 15 ὡς οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγήσαντο. Δοκιμασθείσης γὰρ τῆς στή-
 λης εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατεθῆναι, ἔμεινεν ἄχθος βαρύτερατον
 ἔχουσα. Τοῦτο δὲ ἔλεγον γίνεσθαι ἕως πλείονων καιρῶν.
 Τὴν δὲ στήλην εὐρίσκομεν εἶναι Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεω-
 τέρου· ὡς τινα φιλόσοφον διασαφήσασθαι τότε διὰ τὸν
 20 ἄδικον θάνατον Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεωτέρου † σημειω-
 θῆναι τὴν στήλην· ἕως γὰρ τότε δικαίαν ψῆφον ἀπένεμον
 τὸν θάνατον τοῦ Ἀετίου.

76. Ἐκ τῆς λεγομένης Νικομηδείας στήλαι πλείσται ἐν

§ 76 Treu p. 20, 4 sq.; inde Codin. II 73 (p. 53, 1 B)

9 τὸ σταθῆναι P 10 ἢ τὸν πικρὸν θάνατον Comb., cui
 adversatur E. Kurtz ('er trug nichts Besseres davon, als das
 gewesen war, was er gethan hatte, nämlich den bitteren Tod')

11 μαρινακίου Lamb.; sed cf. index Synax. Sirmondi in
 Anall. Bolland. 1895 p. 425: πέραν ἐν τοῖς Μαρινακίον

18 et 20 βαλεντινιανοῦ P 20 σημειωθῆναι = στοιχειωθῆ-
 ναι? Comb. 21 locus item corruptus; exspectamus hanc sen-
 tentiam: ἕως γὰρ τότε δικαίαν ψῆφον (= iudicium) ἀπένεμον
 (= ἐνόμιζον?) τὸν θάνατον <αὐτοῦ διὰ τὸν θάνατον> τοῦ
 Ἀετίου 22 ἀνετίου P, corr. Lamb.

τῇ Κωνσταντινουπόλει ἤκασιν. Ὅθεν καὶ Διοκλητιανοῦ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ σώζεται ἕως τῆς δευρο, ἐπίκουρος οὔσα, ἀνά- μέσον τοῦ λεγομένου καθίσματος.

77. Μαξιμιανοῦ στήλη ἐν τοῖς τῆς Χαλκῆς μέρεσι ὑπάρχει βαρυτάτη πάνυ. Ἐνθα καὶ τὸ γένος ἅπαν Θεοδο- 5 σίου τοῦ Σπάνου καθορᾶται ἐν στήλαις ἕως τῆς σήμερον.

B 191 78. | Αἱ Γοργοῖδαι λεγόμεναι αἱ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐφέ- σον ἤκασιν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ναοῦ, αἱ κατὰ τὸν σηκὸν τῆς Χαλκῆς περιφέρονται, ἔνθα καὶ σταυροῦ σημεῖον ἀνω- 10 θεν αὐτῶν ἴσταιται.

79. Τῆς λεγομένης Ἀρτέμιδος ἡ στήλη ἐν τῷ Ἱππο- δρομίῳ ἴσταιται, ἔνθα γυμνάζονται οἱ παλαιοῦτες.

80. Ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ τοῦ παλατίου Ζήνωνος καὶ Ἀρεάδνης τῆς σώφρονος ἔσχατον καὶ αἰσχρᾶς τὸ πρότερον ἐν κίοσιν ἴστανται περὶ στήλαι, ἰάμβους ἐλεγείους ἔχουσαι παρὰ 15 Σεκούνδου φιλοσόφου μερισθεῖσαι.

81. Ἡ στήλη ἡ πρὸς τὸ Ζεύξιππον θεωροῦσα, ἥτοι ἔμπροσθεν, Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας ἐστίν· καθ' ἣν καὶ ἐδοξάσθη Ἰουστινιανός, ὅτε ἐτίθετο ἡ αὐτῇ στήλη, κρᾶζοντος τοῦ Πρασίνου μέρους· Ἰουστινιανός καὶ Κωνσταντῖνος νέοι 20 ἀπόστολοι· ἐν οἷς καὶ Σοφία ἡ αὐτοῦ γαμετὴ παρὰ Πλούμβα τοῦ φιλοσόφου ἰαμβικοῖς μέτροις τοὺς ἐπαίνους ἐδέξατο.

§ 77 Treu p. 20, 8 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 20 B)

§ 78 Treu p. 20, 11 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 5 B) § 79
Treu p. 20, 15 sq.; inde Codin. II 74 (p. 53, 12 B) § 80 Treu
p. 20, 18 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 3 B)

2 ἐπίκουρος Lamb. 7 γοργόνες Tr. 8 σηκὸν] οἶκον
Tr. (καταντικρὺς τῆς Χαλκῆς Lamb.) 9 φέρονται Tr.

12 δοκιμάζονται Tr. 15 ἐλεγεία (ἰάμβους om.) ἔχ. Σεν. φιλ.
Tr. De Secundo philos. cf. Krumbacher Byz. Litt.² p. 557 et
Orelli Opuscula Graecorum veterum sententiosa I 208 sqq.

16 μερισθεῖσαι] cf. p. 27, 4 21 Σοφία] aut cum Lamb.
Θεοδώρα scribas necesse est aut pro αὐτοῦ ponas Ἰουστίνου
Πλουμβάτον Lamb.

82. Ἡ ἐν τῷ παλαιοτάτῳ λουτρῷ ὑπάρχουσα στήλη ἐκ χρωμάτων, ἥτοι τὸ Ζευξίππον, Φιλιππικοῦ τοῦ πρώτου ἐστὶν τοῦ κατὰ ἄγνοιαν πλαηθηθέντος· ὡς δὲ ἔχει λόγος, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι οἶον τὸ πρωτότυπον. Μεγάλως γὰρ ἐπήνεσαν 5 οἱ ζωγράφοι τὸν γράψαντα, ὅτι οὐκ ἐχώρησε τὴν τοῦ βασιλέως μορφήν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον.

83. Ἐκ τοῦ λεγομένου Ἰκονίου στήλαι ἤκασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει πλειῖσται, καθ' ἣν καὶ τοῦ Διὸς ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ σώζεται.

10 84. | Τὰ τέσσαρα ἱππάρια τὰ χρυσοβάφα τὰ φερόμενα B 192 ἄνωθεν τοῦ Ἰππικοῦ ἐκ τῆς Χίου νήσου ἤκασιν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.

85. Ἐκ τοῦ προειρημένου Ἰκονίου Περσέως στήλη καὶ Ἄνδρομέδας θυγατρὸς Βασιλίσκου ὑπαρχούσης, ὡς οἱ μῦθοι 15 φασὶ καὶ τις τῶν ἱστορικῶν, δίδοσθαι θυσίαν τῷ ἐκεῖσε ἐμφωλεύοντι δράκοντι. Οὕτως γὰρ ἦν ἐκ παλαιᾶς συνηθείας δίδοσθαι παρθένον κόρην τῷ θηρίῳ· καθ' ἣν Ἄνδρομέδα δεθεῖσα θανάτου † αἰτία τῷ θηρίῳ ἐμελλεν δίδοσθαι. Ὁ γοῦν προειρημένος Περσεὺς ἐκεῖσε ἤκων πύθεται κλαιούσῃ 20 τῇ Ἄνδρομέδῃ, τί ἂν εἶη δεδεμένη καὶ θρηνοῦσα. Ἡ δὲ τὸ

§ 82 l. 1—2 = Treu p. 20, 21 sq.: Ἡ ἐν τῷ Ζευξίππῳ λουτρῷ ὑπάρχουσα στήλη ἐκ χρωμάτων τοῦ Φιλιππικοῦ ἐστὶ τοῦ πρωτοτάτου. Inde Codin. II 39 (p. 38, 13 B) § 84 Treu p. 20, 24 sq.; inde Codin. II 75 (p. 53, 14 B) § 85 Anon. Treu p. 20, 27 sq. pauca omisit, reliqua fere ad verbum exscripsit. Inde Codin. II 85 (p. 58, 4 B)

2 τῷ Ζευξίππῳ Lamb. (cf. Tr.); sed appositionem alio ac legitimo casu poni huic aetati non alienum; v. Malal. p. 128, 19 et not. Dind. 5 Fort. ἐχώρισε, ut χωρίζειν τι dictum sit pro χωρίζεσθαι τινος 13 Ad rem cf. Joh. Antioch. F. H. Gr. 4, 544, 18 (cum notis), Malal. p. 36, 18 (= Chron. Pasch. p. 71), Glycas p. 264, 17 στήλαι Tr. 14 ὡς] ἦν Lamb. 18 θανάτου αἰτία] vix significare potest morti destinatum; pro eo βορά Tr.

συμβὰν ἐξηγήσατο. Τοῦ δὲ καθίσαντος ἤκε τὸ θηρίον. Αὐτὸς δὲ Γοργόνης κεφαλὴν ἐν πήρᾳ κατέχων ὀπισθοφανῶς στραφείς δείκνυσι τὸ θηρίον· ὅπερ ἰδὼν ἐκείνος ἀπέφυξεν. Ἐκλήθη οὖν Ἰκόνιον παρὰ λογιστοῦ Φιλοδώρου ἢ πόλις διὰ τὸ ἠκέναι τὸν Περσέα καὶ σῶσαι τὴν Ἀνδρομέδαν, φαῖ- 5
νον εὐτύχημα τῇ πόλει ἐκ τοῦ ἤκοντος Περσέως. Ἦν δὲ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἀπὸ γενέσεως Δορία, ἔπειτα ἐκλήθη Θρηνηφδία, παρὰ δὲ Φιλοδώρου τοῦ λογιστοῦ ἐκ τοῦ ἤκειν τὸν Περσέα ἐκλήθη Ἰκόνιον. Ἐνθα ἐστηλώθη ὁ αὐτὸς Περσεὺς σὺν τῇ Ἀνδρομέδῃ ἐπάνω τῆς πόρτης τῆς πόλεως· καθ' ἣν 10
καὶ θυσίαι πολλαὶ γεγόνασιν ἐκεῖσε παρὰ Δεκίου καὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ· ἐνθα πλείστοι ἄγιοι ἐμαρτύρησαν. Ἦκασιν οὖν τοῦ τε Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας αἱ στῆλαι, 15
ὡς | λόγος ἔχει, ἐπὶ Κωνσταντίου μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν, ἐν τῷ Κωνσταντιαναῖς λουτρῷ. 15

86. Ἀναστασίον στήλη ὑπάρχει ἢ ὀπίσθεν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μηνᾶ, ἣτις στήλη ἐστάθη μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν βοοθύσιαν τῶν εἰδώλων καὶ γενέσθαι πορνεῖον τὸν τόπον, τοῦ βασιλέως τοῦτο κελεύσαντος ἐπὶ τὸ ἀτιμασθῆναι τὸν τόπον.

87. Ἐν τῇ καλουμένῃ Ἀετίου κινστέρη, ἣτις ὑπὸ Ἀετίου 20

§ 87 Treu p. 21, 13 sq.: Ἐν τῇ καλ. Ἀ. κινστέρη, ἣτις ὑπὸ Ἀ. πατρικίον ἐκτίσθη ἐπὶ Οὐάλεντος, στήλη ἵστατο τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου (nil ultra). Inde Codin. II 71 (p. 52, 14 B)

3 τῷ θηρίῳ Lamb., sed cf. Byz. Zeitschr. VII 377; Treu addit τὸ δηλητήριον ἐκείνο Tr.; sed subiectum subauditur δράκων; ὅπερ ἰδὼν ἐκείνην Lamb. 4 Φιλod.] φιλοσόφον P, Φιλοχόρον hic et l. 8 Lamb. 5 ἠκέναι—6 Περσέως] τὸν Περσέα δεῖξαι τὴν εἰκόνα ἐκεῖσε Tr. φόνους ἀτύχημα P, corrigebam 6 Περσέως] περσαίου P 7 Δορία] δάνεια Tr. (δαναεῖα Lamb.); ad nomen cf. Δορίειον, Δορναῖον, Δορηνοί(?) Buresch Aus Lydien p. 78 ἐπλήσθη Θρηνηφδία Tr. (ἐπλήσθη Θρηνηφδίας καὶ ἔκτοτε ἐκλήθη Θρήνος Codin.) 9 ἐτελειώθη P et Tr., corrigebam 10 post πόλεως Band. inserit ἐστηλώθη ἀμφοτέρως καθ' ἣν—12 ἐμαρτύρησαν om. Tr. 15 ἐν τῷ Κωνστ. λουτρῷ in P falso initium sunt capitis insequentis; recte Anon. Treu (ubi Κωνσταντιανῷ) 20 κηστέρη P

πατρικίου πισθεῖσα ἐν ταῖς ἡμέραις Οὐαλεντινιανοῦ· ἔνθα ἢ στήλη αὐτοῦ τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν τῇ κινστέρνη σώζεται δορυφοροῦντος αὐτὴν τοῦ Ἀετίου.

88. Ἡ λεγομένη Ἀσπαρος ὑπὸ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβου-
5 ρίου τῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου οἰκοδομεῖται· καθ' ἣν
Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος πληρωθείσης αὐτῆς τὸν ὄλεθρον
ὑπομένουσιν.

89. Τὴν λεγομένην Κράνον νῆσον ἐστοιχειώσατο Βερίνα,
καθ' ἣν οὐδεμία εὗρίσκεται φροντίς, τίνος χάριν ταύτην
10 στοιχειοῦται. Ἐν δὲ τῷ στοιχειωθῆναι τὴν αὐτὴν νῆσον
ἀθρόως θάνατοι γεγόνασι πλείστοι, ὅθεν ἐρημοῦται διαρκέ-
σασα μέχρι τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ τρίτου τὴν θά-
λασσαν προστάζαντος ἀναπλῶσαι ἐν αὐτῇ εἰς τέλειον ἀφα-
νισμόν.

§ 88 Treu p. 21, 17 sq.; inde Codin. II 70 (p. 52, 10 B)

1 et 2 οὐαλεντος P, correxi; est Valentinianus III; cf.
p. 67, 8 3 δορυφορούσης P, correxit Comb. 4 utroque
loco ἄσπαρος P ἐπὶ P, ὑπὸ Tr. 10 αὐτὴν bis scribit P

12 τρίτον = τρίς saepe apud Const. Porphyrog.; τρίτου
legit et scribit Lamb. ceterique 13 ἀναπλεῦσαι P, ἀνα-
πλοῦσαι Comb., ἀναπλῶσαι Bekker (ἀναπλοῦν = ἀναπληροῦν,
cf. Wendland Rh. Mus. 1898, p. 30).

Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης ἁγίας Σοφίας.

Ἔστιν δὲ ἡ οἰκοδομὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει οὕτως

5

Ba(ndurip.) 65 1. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ἁγία Σοφία, πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος δρομικῆν, ὁμοίαν τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἀκακίου. Καὶ πληρώσας αὐτὴν στήλας ἔστησε πολλὰς. Διήρκεσε δὲ τὸ κτίσμα ἐκείνο χρόνους οὐδ'. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου 10 εἰς τὴν δευτέραν σύνοδον τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενο-

Discrepantia antiquae versionis Latinae, i. e. Radulfi de Diceto (et Radulfi Nigri): 7 δρομικῆν] amplam

1—5 Titulus exstat in PVR, de K et C vide alterum fasciculum 6 post Σοφία inserit Z οὕτως ἐπίσθη 6—8 Τὴν δὲ μεγάλην ἐκκλ. ἤγουν τὴν ἁ. Σοφίαν, εἰδωλεῖα ὄντα ἐκεῖσε πολλὰ καὶ ἀγάλματα ἰστάμενα ἀφείλεν αὐτὰ καθὼς προείρηται ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ Ἰουστινιανός· ὅμως ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πρόωγν αὐτὴν ἀνήγειρε δρομικῆν ὁμοίαν τοῦ ἁ. Ἀγαθονίου καὶ τῆς ἁ. Δυνάμεως καὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς τῆς οὔσης πλησίον τῆς ἁ. Σοφίας· ἤγουν εἰρήνην, δύναμιν καὶ σοφίαν καὶ νίκην. Πλησίον τῆς μεγ. ἐκκλ. στήλας ἔστησε πολλὰς (ὡς προείπομεν add. B) K 7 δρομικῆν] cf. Codin I 49 (p. 16, 15 Bekk.)

ὁμοίαν κτλ.] ὡσάν τὴν Βλαχέρναν τὸν ναόν Vind. 129

8 Ἀνδρονίου sine codicum auctoritate Comb. 10 sqq. Falsa tradit auctor, sed nolui corrigere, v. ad p. 75, 8 11 ἐν κωνσταντίνου πόλιν RD

μένην στασιάσαντες οἱ Ἀρειανοὶ κατέφλεξαν τὴν στέγην τῆς
 αὐτῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὄντος πατριάρχου Νεκταρίου τοῦ
 ἀγιωτάτου ἐν τῇ ἀγίᾳ Εἰρήνῃ τῇ παλαιᾷ καθεζομένου, ἦν
 καὶ αὐτὴν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. Διήλθον δὲ
 5 χρόνοι δύο καὶ ἴστατο ἀσκεπής. Προστάξας δὲ Θεοδοσίος ὁ
 βασιλεὺς Ῥουφῖνον τὸν μάλισταρον αὐτοῦ καὶ ἐστέγασεν αὐτὴν
 διὰ κυλινδρικών καμάρων. Μετὰ δὲ ρλβ' χρόνους τοῦ Θεο-
 δοσίου, σῆ' ἑτῶν διελθόντων ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
 τίνου, εἰς τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
 10 τοῦ μεγάλου μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν σφαγὴν ἐν | τῷ Ἰππικῷ Ba 66
 (λε' χιλιάδων ἐκεῖσε ἀναιρεθέντων διὰ τὸ ἀναγορευθῆναι ὑπὸ
 τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν Ὑπάτιον πατρίκιον καὶ δῆμαρχον
 μέρους Βενέτων) — ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ
 τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐπέπνευσεν ὁ θεὸς εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ
 15 τοῦ οἰκοδομῆσαι ναόν, οἷος οὐκ ἐκτίσθη ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ.

2. Ἐγραψε δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ σατράπαις καὶ
 κριταῖς καὶ φορολόγοις τοῖς ὑπὸ τῶν θεμάτων ἅπασιν ἔρευ-

7 rotundis marmoribus (Rad. Niger) 16 Scripsit autem
 Iustinianus tributariis omnibus qui erant in provinciis omni-
 bus etc.

5 δύο] ιβ' A₂, ις' B 7 μαρμάρων M Vind. 94, cf.
 Rad. ρλβ'] τριάκοντα R, λβ' PVC, correxi ex K Pal. 239
 τοῦ Θεοδοσίου om. M 8 πε' codd. praeter M, qui ἔτους
 διακοσιοστοῦ habet, et Pal. 239, qui σε' ἔτους, et Z qui δια-
 κοσίων πέντε. σῆ' ego scripsi; nam etsi auctor falsa tradit de
 Theodosio, tamen reliqui numeri optime consentiunt (324 +
 74 + 2 + 132 = 532 i. e. quintus annus Iustiniani) ἔτη
 διελθόντα R, sequor VF (ἔτη διελθόντων PE, ἔτη διελθόντι
 D, χρόνοι διήλθον A, om. BM) 9 τῆς βασιλείας om. R
 13 αὐτοῦ τοῦ om. R 15 ἐκτίσθη R 17 ἀκριταῖς?
 τοῖς] ταῖς R, τοὺς C ἅπασιν] ἅπαντας PVRC, cf. Radulf.
 (ἔγραψε δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοπάρχας καὶ σατράπας
 καὶ δοῦκας καὶ πάντας τοὺς ὄντας ἀρχηγέτας πάντων τῶν
 βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως κτλ. A, simi-
 liter BM)

νᾶν πάντας αὐτούς, ὅπως εὗρωσι κίονας τε καὶ συστηματία
 στήθεά τε καὶ ἀβάκια καὶ καγκελλοθυρίδια καὶ τὴν λοιπὴν
 ὕλην τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ ἀνεγεῖραι ναόν. Πάντες δὲ οἱ
 παρ' αὐτοῦ ὀρισθέντες ἀπὸ εἰδωλικῶν ναῶν καὶ ἀπὸ πα-
 λαϊῶν λουτρῶν τε καὶ οἴκων ἔπεμπον τῷ βασιλεῖ Ἰουστι- 5
 μιανῶ μετὰ σχιδέων ἀπὸ πάντων τῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε
 καὶ δύσεως, βορέα τε καὶ νότου καὶ ἐκ πάντων τῶν νήσων.
 Καὶ τοὺς μὲν ὀκτὼ κίονας τοὺς Ῥωμαίους, καθὼς φησιν ὁ
 Πλούταρχος πρωτασηκρήτης καὶ ἐπιστολογράφος Ἰουστινιανοῦ,
 μετὰ σχιδέας ἀπέστειλε χήρα γυνὴ ἀπὸ Ῥώμης, ὀνόματι 10
 Μαρκία· εἶχε δὲ αὐτοὺς εἰς προῖκα αὐτῆς. Ἴσταντο δὲ εἰς
 Ῥώμην εἰς τὸν ναὸν Ἡλίου τὸν κτισθέντα παρὰ Αὐρηλιανοῦ
 βασιλέως Ῥώμης τοῦ προδώσαντος ἑαυτὸν Πέρσαις. Ἡ δὲ
 προειρημένη Μαρκία ἔγραψε τῷ βασιλεῖ οὕτως· ὅτι ἀπο-
 στέλλω κίονας ἰσομήκους, ἰσοπλάτους, ἰσοστάθμους ὑπὲρ 15
 ψυχικῆς σωτηρίας μου. Τοὺς δὲ ὀκτὼ πρᾶσινοὺς κίονας
 τοὺς ἀξιοθανμάστους ἐκόμισε Κωνσταντῖνος στρατηγὸς ἀπὸ

1 πάντας om. PV συστηματία R; in hac voce valde discrepant codd. (cf. Schweizer Gramm. der pergam. Inschr. p. 47 sq.)

2 καγγελοθυρίδια R, καγκελλοθύριδα EF, καγκελλοθυρίδας PVD, καγγελοθυρίδα B, καγκελλοθυρίδες AM 4 ante ἀπὸ inserunt εὐρόντες PVM καὶ παλατίων καὶ λουτρῶν K

5 λουετρῶν RD, λουετρῶν P ante ἔπεμπον inserunt καὶ συναγαγόντες PV 6 σχηδαίων R (σχιδέων E, σχιδαίων M), σχηδεῶν PV, σχεδιῶν AB, ///δίων F, om. D, σχεδέων Z Voss.

Post σχιδέων inserit Vindob. 77 ὡς οἶμαι τοῦτο λογιζόμενος ἵνα μὴ τῶν ἀλόγων ζώων στεναζόντων διὰ τοῦ βάρους γένηται τὸ ἔργον ἀπροσδόκητον τῷ θεῷ (similia tradit Marc. app. VII 43) 7 βορᾶς R, βορᾶ C νησίον DF 9 ἀσικρίτης RMA₁, om. PV, ἀσύγκριτος EF, sequor A₂BDZ 10 σχιδέας vel σχηδαίας PVRC (σχεδιῶν A₂B, om. MA₁, σχεδέων Z, σχεδαίας Voss.) 11 Μαρκία] cf. Codin. p. 76, 6 et 108, 8 B

12 τοῦ κτισθέντος codd. praeter MA₁ 13 Ἡ δὲ—16 μου in PVRDF post ἀμφοτέρους (p. 77, 1) ponuntur. Correxī ex KE

15 ἰσομηκοπλάτους PV, ἰσομήκεις DF (ἰσομήκους, ἰσοκύκλους, τολμῶ εἰπεῖν καὶ ἰσοστάθμους K) 17 Κωνστ. στρατ.] ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης MA₁Z

Ἐφέσου λελατομημένους ἀμφοτέρους. Τοὺς δὲ λοιποὺς κίονας
 τοὺς μὲν ἀπὸ Κυζίκου, τοὺς δὲ ἀπὸ Τρωάδος, ἄλλους ἐκ
 τῶν Κυκλάδων νήσων οἱ ἄρχοντες τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλαν·
 καὶ λοιπὴν ἱκανὴν ὕλην ἀπετίθουν. Ἀπεσωρεύθη δὲ πᾶσα
 5 ἡ ὕλη διὰ χρόνων ἑπτὰ ἡμισυ. Τῷ δὲ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς
 βασιλείας Ἰουστινιανὸς τὸν προειρημένον ναὸν τὸν παρὰ
 τοῦ μεγάλου βασιλέως κτισθέντα Κωνσταντίνου ἐκ θεμελίων
 κατέστρεψε. Τὴν δὲ ὕλην ἰδίως ἀπέθετο· οὐδὲ γὰρ χρεῖαν
 αὐτῆς εἶχε διὰ τὸ πολλὴν καὶ ἄπειρον ὕλην ἐτοιμάσαι.

10 **3.** Ἦρξατο δὲ ὠνεῖσθαι οἰκήματα τῶν ἐκεῖσε οἰκούν- Ba 67
 ταν· καὶ πρῶτον μὲν χήρας τινὸς γυναικὸς, ὀνόματι Ἄννης,
 οἰκήματα· καὶ ἀπετιμήθησαν νομίσματα πε'. Ἐκείνης δὲ μὴ
 βουλομένης ταῦτα διαπωλῆσαι τῷ βασιλεῖ ἔλεγεν· ὅτι 'μέχρι
 15 ὁ βασιλεὺς τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ πολλοὺς ἀποστείλας εἰς
 ἱκεσίαν τῆς γυναικὸς, οὐδὲν ἤνυον. Παραγενόμενος τοίνυν
 ὁ βασιλεὺς εἰς ἱκεσίαν τῆς γυναικὸς ἐδέετο αὐτῆς περὶ τῶν
 οἰκημάτων. Ἡ δὲ θεασαμένη τὸν βασιλέα προσέπεσε τοῖς
 20 μὲν οὐκ ὀφείλω λαβεῖν εἰς τὰ οἰκήματα· τὸν δὲ ναὸν ὄν

20 sqq. sed precor, domine, ut sepeliatur corpus meum in

2 κυζίκου PV τροάδα R 3 νήσω R. Plura etiam
 loca enumerantur in Vind. 77 et 94 οἱ ἄρχ. (δὲ add. C.) τοῦ
 βασιλέως RC ἀπέστειλαν om. RC 4 καὶ οἱ λοιποὶ ἱκανὴν
 ὕλην ἀπετίθεισαν C, καὶ λοιπὸν ἱκανὴ ὕλη ἀπετέθη PV (τὴν
 ἑτέραν λοιπὴν ἅπασαν ὕλην ἐπισυνάξαντες ἀπέστελλον κτλ. A₂,
 πᾶσαν δὲ ὕλην εὐρόντες καὶ ἀποστείλαντες κτλ. MA₁, om. B
 5 διὰ χρόνους R, εἰς χρόνους K τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτη RC, cor-
 rexi ex K Vind. 77 6 Ἰουστινιανοῦ codd., correxi 12 καὶ om. RC
 νομίσματα] II PV, νομίσματα λίτρας C, om. A₂B 13 τῷ
 om. R μέχρι λίτρων ὀκτώ MA₁, μέχρι νομισμάτων λίτρας φ'
 A₂B, ἄρχ. (in D corrupte χρυσίων) ν' κεντηναρίων C
 14 παρέχεις R, παράσχεις (παράσχης) PVK, ἐπιδώσης C
 δάσω PVC 16 τῆς γυναικὸς om. RFD ἤννε CV (ἡ
 δὲ οὐκ ἤννε A₂B, ἡ δὲ οὐκ ἐπίθετο MA₁)

βούλει κτίσαι, αἰτοῦμαί σοι, ἵνα ἔχω καὶ ἐγὼ <κοινωνίαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔχω> ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως μισθὸν καὶ ταφῶ εἰς τὰ οἰκήματα πλησίον.’ Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπέσχετο αὐτῇ ταφῆναι ἐκεῖσε μετὰ τὸ τελειωθῆναι τὸν ναόν, ὡς ἴδιον κτήμα δοῦσα, καὶ μνημονεύεσθαι διηνεκῶς. Ἔστιν δὲ ὁ τόπος τῶν 5 οἰκημάτων αὐτῆς τὸ σκευοφυλακεῖον ὄλον.

4. Τὸ δὲ ὀνομαζόμενον ἄγιον φρέαρ καὶ τὸ θυσιαστήριον ὄλον καὶ ὁ τόπος τοῦ ἄμβωνος καὶ ἕως τὴν μέσην τοῦ ναοῦ ὑπῆρχεν οἶκος Ἀντιόχου εὐνούχου ὀστιαρίου καὶ ἀπειτιμήθη λίτρας λη’. Τοῦ δὲ δυσχεραίνοντος μὴ πρᾶσαι 10 τὸν ἴδιον οἶκον τῷ βασιλεῖ, φιλοδίκαιος ὢν ὁ βασιλεὺς καὶ μισοπόνηρος πρὸς τὸ μὴ θέλειν τινὰ ἀδικῆσαι ἠθύμει ἀδημονῶν, τὸ τί ἂν πράξει. Στρατήγιος δὲ μάγιστρος, ὁ τῶν

habitationibus meis; unde contigit quod sola ipsa in templo sepulta est.

1 αἰτοῦμαι σε PVC αἰτοῦμαι κτλ.] θέλω δὲ κοινωνὸν καὶ μετέσθαι εἰς τὸν κτιζόμενον ναόν, ἵνα ἔχω καὶ ἐγὼ μισθὸν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ μετὰ θάνατόν μου ταφῶ πλησίον τῶν οἰκημάτων μου καὶ διηνεκῶς μνημονεύεσθαι ὡς κτήμα δοῦσαν αὐτά A₂B (similiter A₁M), καὶ θέλω νὰ ἔχω μνημόσυνον εἰς τὸν ναόν καὶ μισθὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ νὰ ταφῶ καὶ εἰς τὰ ὡσπίτια μου πλησίον Vind. 129; κοινωνίαν — ἔχω inserui coll. K et Vind. 129 3 αὐτὴν τοῦ ταφῆναι P

4 τὸν ναόν] hic addit E: καὶ τὴν γυναῖκα ἐτυχε τότε ἀποθανεῖν καὶ ἐτάφη ὑποκάτω τοῦ σκευοφυλακείου 5 δοῦσαν EA₂B ὁ τόπος] ἀπὸ R 6 αὐτῆς et ὄλον om. R σκευοφυλάκιον PVC M; τὸ βῆμα ὄλον καὶ τὸ σκευοφ. E, τὸ σκευοφ. ὄλον σὺν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου πέτρον K 7 τὸ στάδιον τοῦ ἁ. φρέατος Vind. 77 θυσιαστήριον] βῆμα MA₁

8 ἕως τῆς μέσης DFA₂B, ἕως τὸ μέσον E Vind. 77, ἕως τοῦ μέσου Z, ἢ μέσης PV (καὶ ἕως — ναοῦ om. MA₁) 10 λιτρῶν PV (εἰς ὑπέριπνα λίτρας ν’ A₂B) τοῦ μὴ πιπράσαι ἀξίως τὸν ἴδιον κτλ. A₂B, δυσχεραίν. καὶ μὴ θέλοντος αὐτὸν πωλῆσαι A₁M 12 θέλων VRDE, θέλ P, πρὸς τοῦ μὴ θέλειν F, καὶ μὴ θέλων λυπηθῆναι τινα A₁M; sequor A₂B 13 τί πράξει CAB, τί πράξει PVM μάγιστρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν κτλ. REF ὁ τῶν βασιλ. κτλ.] προκαθῆ-

βασιλικῶν χρημάτων φύλαξ, ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφοποιητός,
 ὑπισχνεῖται τῷ βασιλεῖ διοικῆσαι τοῦτο διὰ τινος μηχανῆς.
 Ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἀντίοχος ὀστιάριος φιλοῦπόδρομος ὢν, ἰπι-
 κοῦ ἀγομένου ὁ μάγιστρος Στρατήγιος καθείρξεν τὸν εὐ-
 5 νοῦχον ἐν τῇ φρουρᾷ. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ ἰππικοῦ ἤρξατο
 στριγγίσειν ἐκ τῆς εἰρκτῆς· 'θεάσωμαι τὸ ἵπποδρόμιον καὶ
 τὸ θέλημα τοῦ βασιλέως ποιήσω.' Ἦγαγον δὲ αὐτὸν ἐν τῷ
 στάματι τοῦ καθίσματος, ἐν ᾧ ἐκαθέζετο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
 ἵπποδρομίῳ, καὶ ἐκεῖσε ἐποίησε τὴν διάπρασιν ὑπογράψαν-
 10 τος ἐκεῖσε τοῦ κναίστορος καὶ τῆς συγκλήτου πάσης πρὸ
 τοῦ τοὺς ἵππους γυμνάσαι. Τύπος δὲ ἦν ἐκ παλαιοῦ, ἡνίκα
 ἀνήρχετο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ καθίσματι, παρευθὺς ἔτρεχον οἱ
 ἡνιοχεντικοὶ ἵπποι· διότι δὲ ἤρρησαν εἰς τὴν προᾶσιν τῶν
 οἰκημάτων τοῦ εὐνούχου, μέχρι τῆς σήμερον ἀργῶς ἐξέρχονται
 15 τὰ ἡνιοχεντικὰ ἄρματα τῶν ἵππων.

5. Τὸ δὲ δεξιὸν μέρος τοῦ γυναικίτου ὄλον καὶ ἕως Ba 68
 τοῦ κίονος· τοῦ ἀγίου Βασιλείου καὶ ἐκ τοῦ ναοῦ μέρος
 τι ὑπῆρχον οἰκήματα Χαρίτωνος εὐνούχου τὸ ἐπίκλην

μενος τοῦ βεστιαρίου Vind. 129 2 τοῦ διοικῆσαι PVCZ,
 τοῦ νικῆσαι A₂B (νὰ μηχανήσεται τὸν εὐν. Vind. 129) τοῦτο]
 αὐτὸν K, cf. Vind. 129 3 ἐφίλει τὸ κνάνεον χρῶμα φιλοῦπ-
 πόδρο. ὢν καὶ ἀντεποιεῖτο αὐτοῦ λίαν καὶ ἔχαιρεν ἐπ' αὐτῶ·
 ἰππικοῦ δὲ κτλ. K; ἡγάπα πολλὰ νὰ βλέπει εἰς τὸ ὑποδρόμην,
 ὅταν ἐκράζουσι (sic) αἱ καρούχαι Vind. 129 4 καθείρξας
 αὐτὸν εἰς τὸ πραιτώριον K 5 ἄξατο R 6 εἰ θεάσομαι
 M, ἄς θεάσομαι A, ἴδω B 7 Ante ἤγαγον inserunt A₂B
 ὑπομνησθέντος δὲ τοῦ βασιλέως (ὑπομνησθέντος δὲ ὁ β. A₁M)
 7 sq. ἐν τῷ σένσζω Vind. 77 9 ἐπόισε τὴν ὄνην R
 10 Post πάσης addunt A₂B ἐπράθησαν δὲ εἰς ὑπέρπυρα (pro
 hac voce χάριν (!) A₂) λίτρας πε' πρὸ τοῦ—15 ἵππων
 om. K πρὸ τοῦ τοὺς] πρὸ τοὺς V, πρὸς τὸ τοὺς R (πρὸ τοῦ
 ἐναντιοκράζουσι αἱ καρούχαι· καὶ τότε ἐγένετο ἡ συνέσις (σύνδεσις?)
 τῶν ἀλόγων Vind. 129) 11 γυμνάσαι] δραμεῖν Z ὡς
 ἡνίκα Z 12 ἀπῆρχετο RV 16 Τὸ δὲ δεξιὸν μέρος—
 μέρος τι] τὸ δὲ δεξιὸν μέρος τοῦ ναοῦ K (nil ultra) τοῦ γυ-
 ναικίτου om. C

Χηνοπούλου, ἃ καὶ ἐξωνίσθησαν μετ' εὐχαριστίας. Τὸ δὲ ἀρι-
 στερὸν μέρος τοῦ γυναικίτου καὶ ἕως τοῦ κίονος τοῦ ἀγίου
 Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ὑπῆρχον οἰκήματα Ξενοφῶν-
 τός τινος τῆ τέχνη βασιλισκαρίου· ὃς θέλων ἐξωνισθῆναι
 τὰ οἰκήματα αὐτοῦ ἠτήσατο τῷ βασιλεῖ μὴ μόνον τίμημα 5
 διπλοῦν λαβεῖν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα ποιήσῃ τοῦ-
 τον ἐν τῷ ἀγομένῳ ἵππικῷ, ἐν ᾧ ἐπιτελεῖται, τιμᾶσθαι καὶ
 προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν τεσσάρων ἡνιόχων. Τοῦ δὲ βασι-
 λέως προστάξαντος τοῦτο, πρὸς γέλωτα πεποίηκεν εἰς τὸ
 διηνεκές, ἵνα τυπωθῆ εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ 10
 τοῦ ἀγομένου ἵππικοῦ καθέξεσθαι τοῦτον ἐν τοῖς καγγέλλοις
 μέσον καὶ τὰ ὀπίσθια αὐτοῦ προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν ἡνιό-
 χων πρὸς γέλωτα πρὸ τοῦ ἀναβῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμά-
 των· καὶ τοῦτο διήρκεσε μέχρι τῆς σήμερον· ὃς καλεῖται
 ἄρχων τῶν καταχθονίων· ἀμφιέννυται δὲ χλαμύδα λευκὴν 15

1 χηνοπόλου PF, χηνοπόλω V, χηνόπουλος DE, χηνοπόδη
 A₂B, χηνόποδο MA₁, χιονοπούλου Z ἐξωνήθησαν EF καὶ
 μετὰ εὐχαριστίας πολλῆς δέδωκεν αὐτὰ (om. A₂B) τῷ βασιλεῖ
 ἐπὶ (om. A₂B) διπλῶ τιμήματι ἀποτιμηθέντα (om. M)
 λίτρας (νομίσματα AB) δώδεκα K 4 βασιλισκαρίου] δά-
 πτου K ἐξονηθῆναι PV, ἐξωνήσασθαι C 5 ἠτήσατο τὸν
 βασιλέα ἵνα λάβῃ διπλοῦν τὸ τίμημα λίτρας (νομίσματα A₂B)
 ιδ' K τὸν βασιλέα PVC 6 λάβῃ R τοῦτον] αὐτὸν K
 7 ἐν τῷ κτλ.] τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἵππικοῦ K ἐν ᾗ PV ἐπιτελ.
 —παρὰ τῶν exciderunt in R ἐν ᾧ ἐπιτελ. μέχρι τὴν σήμε-
 ρον E 8 ἑτεσσάρων R ἡνιόχων τῶν ἐγκραζόντων καρούχαί
 Vind. 129 8—p. 81, 1 Τῶν δὲ δήμων (δημοτῶν A₁M) καὶ πάσης
 τῆς συγκλήτου εἰπόντων τῷ βασιλεῖ· οὐκ ἔξεστι προσκυνεῖσθαι
 αὐτὸν οὕτως εἰ μὴ μόνον τὸν βασιλέα, προστάξεν ὁ βασιλεὺς
 πρὸς γέλωτα καθέζεσθαι ἐξόπισθεν προσκυνεῖσθαι αὐτὸν καὶ
 ὀνομάζεσθαι ἄρχοντα τῶν καταχθ.· καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ
 νῦν K 9 κεν εἰς τὸ διη exciderunt in R 10 ἀεὶ] διηνε-
 κείς R 11 τοῦτον] absurde dicit scriptor Xenophontem usque
 ipsius aetatem adorari (l. 14); immo mos fuisse videtur, ut
 homo quis, quem forse βασιλισκάριον dicebant, hoc modo in
 circo illuderetur καγγέλλοις RD 12 προσκυνουσιν οἱ
 ἡνιόχοι οἱ ἐγκράται Vind. 129 15 ἀμφιένοιτο (i. e. ἀμφιέν-
 νυτο) R

μετὰ βύσσου ἡμφιεσμένην. Τὸ δὲ ἐπίπεδον τοῦ ναοῦ καὶ οἱ τέσσαρες νάρθηκες καὶ ὁ λουτήρ καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ ὑπῆρχον οἰκήματα Μαμιανοῦ πατρικίου Σελευκίας· ἅπερ ἀπειμῆθησαν λίτρας C'· καὶ μετὰ πολλῆς περιχαρίας δέ-
5 δωκεν αὐτὰ τῷ βασιλεῖ.

6. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τὸν τόπον καταμετρήσας καὶ εὐρῶν στεφαναίαν πέτραν ἀπὸ τε τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μέχρι τῆς κάτω ἀψίδος ἐθεμελίωσεν αὐτὴν γύροθεν τὰ βάρθρα τοῦ μεγάλου τρούλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἀψίδος μέχρι τοῦ ἔξω-
10 τάτου νάρθηκος εἰς τὸν χαῦνον καὶ ἀλσώδη τόπον ἐθεμελίωσεν. Ἀρξάμενος δὲ τὸ θεμέλιον κτίζειν προσεκαλέσατο Ἐντύχιον πατριάρχην καὶ ἐποίησεν εὐχὴν περὶ συστάσεως

11 *Chron. anni 1570 (Doroth. Monemb. p. 249 ed. 1818)*: καὶ τῷ δωδεκάτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, καὶ ἐξῆλθεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἁ. Ἀναστάσεως μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἐν γὰρ τῷ 5ῃ (scribe 5μ') χρόνῳ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, Ἰνδικτιῶνος ιε', τῇ κγ' Φεβρουαρίου μηνός, ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας τὴν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀνοικοδομὴν ἀρ-

1 ἡμφιεσμένην vix genuinum 2 νάρθηκαι PV αὐτῶν PVKZ 3 δαμιανοῦ CK πατρικίου] προμικυρίου Z σελευκίου DM, σελεύκιον AB 4 C'] ἔξ K, ἡ' D 7 στεφαναίαν] στερεὰν Vind. 77; idem coniecit Comb.; Du Cange in Glossario affert Eustath. in Iliad. 13, 138: Στεφάνην ἢ τὴν τοῦ ὄρους ἔξοχὴν φησιν ἢ κατὰ τινὰς τὴν πλατύτητα· ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ φράσις στεφαναίαν τινὰ πέτραν λέγει θυσιαστηρίου] βήματος K 8 τῆς κάτω ἀψ.] i. e. occidentalis, cui opponitur ἡ ἄνω ἀψίς i. e. θυσιαστήριον p. 88, 9 αὐτὴν om. PAM (deest locus in B): an αὐτῆς γύροθεν? βάρθρα] om. R, βάρρα PV, βάρραθρα DF 9 ἀπὸ δὲ τῶν ἀψίδων RCPV, ἀπὸ δὲ τὴν ἀψίδα Vind. 129; corr. coll. K: ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης (om. A) ἀψίδος μέχρι τῶν δ' νάρθηκων εὐρε τόπον ἀλσώδη καὶ χαῦνον καὶ ἐθεμελίωσεν. (ἀπὸ δὲ τῶν νάρθηκων τῶν ἔξω καὶ μέχρι τῶν ἀψίδων Z) 10 εἰς τὴν χαῦνωσιν καὶ ἀλσώδη PV χαῦνον R ἀλσῶδες Z, ἰλσῶδη Lamb. τόπον om. PVR, inserui ex KC, cf. Codin. p. 101, 15 B

ἐκκλησίας· τότε ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς λαβὼν ἰδίαις χερσὶ τὸ ἄσβεστον μετὰ τοῦ ὀστράκου καὶ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ ἔβαλεν ἐπὶ τῶν θεμελιῶν πρὸ πάντων. Πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι κτίζειν τὸν ναὸν προέκτισεν εὐκτήριον χρυσοφόρον καὶ περικαλλῆς κνυλικὸν μετὰ λίθων πολυτίμων· ὅπερ ὠνόμασε 5
 Ba 69 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (ὅπερ ἐστὶ | πλησίον τοῦ ὠρολογείου τὸ καλούμενον βαπτιστήριον), ἵνα ἐκεῖσε παραμένη μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, πολλάκις δὲ καὶ ἐσθίη. Τότε γὰρ καὶ τὰ διαβατικά ἀπὸ τοῦ παλατίου μέχρι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἔκτισεν, ἵνα διέρχεται καθ' ἑκάστην συνεχῶς 10 καὶ μὴ ὀραῖσθαι παρὰ τινος πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ ναοῦ.

7. Ὑπῆρχον δὲ τεχνίται μαῖστορες ἑκατόν, ἔχοντες ἕκαστος αὐτῶν ἀνὰ ἑκατόν ἀνδρῶν, ὁμοῦ γινόμενοι χιλιάδες δέκα. Καὶ οἱ μὲν πεντήκοντα μαῖστορες μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν τὸ δεξιὸν μέρος ὠκοδόμουν, οἱ δὲ ἕτεροι πεντήκοντα ὁμοίως τὸ εὐώνυμον μέρος ὠκοδόμουν διὰ τὸ εἰς ἔριον καὶ σπουδῆν ταχέως κτίζεσθαι τὸ ἔργον. 15

χῆσε. (*Similia inserit* A₁: τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἀχθείσης (i. e. ἀρχθείσης) κατὰ τὸ ζμ' ἔτος ἰνδ. ιε' ἐν φεβρουαρίῳ μηνί)

13 Erant autem magistri operis de omni arte centum etc. (*Rad. Niger*)

1 λαβὼν] κύψας καὶ D, om. EF 2 καὶ om. RC 3 πρὸ ante πάντων om. R 4 χρυσοφόρον R 5 κνυλή... μετὰ V, κνυλή μετὰ P 6 εἰς τὸ ὠρολόγιον K (ὠρολογεῖον B) 7 τὸν λεγόμενον βαπτιστήρα καὶ τὰ πλησιάζοντα τοῦ Μηταταρίου K (μιταταρίου M, μιταρίου BA₁); πλησίον τοῦ ὠρολογίου, ὁμοίως καὶ τὸ μετακώριον nescio qui codex Lambecii 8 πολλάκις καὶ ἐσθίειν RPV, restitui ex EF (ἐσθίειν D) 9 διαβατικά σκεπαστά Vind. 129 10 διέρχεται AM; διερχόμενος . . . μὴ ὀράται C, ὀράται etiam Z καθ' ἑκ. συν.] ὁσάκις ἂν θέλη PVK 13 ἔχοντες ἑκ. αὐτῶν om. R 14 γενόμενοι PV, γινομένων RD, corr. ex FZ Voss. 15 τῶν λαῶν RZ 17 εἶχε δὲ αὐτοὺς ἔρις καὶ πολλή σπουδῆ εἰς (διὰ A₁ M) τὸ ταχέως κτίζεσθαι K

8. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ναοῦ ἄγγελος κυρίου ἔδειξε κατ' ὄναρ τῷ βασιλεῖ. Ὑπῆρχε δὲ ὁ πρωτοοικοδόμος (Ἰγνάτιος) μηχανικὸς καὶ λίαν φρονήσεως ἀντεχόμενος καὶ εἰς τὸ ἐγείραι ναοὺς ἐπιτήδειος. Εἰς τοὺς κακάβους δὲ ὀπτεῖτο ἢ κριθῆ·
 5 καὶ τὸν χυλὸν αὐτῆς ἐμίγνυον τῷ ἀσβέστῳ σὺν τῷ ὀστράκῳ ἀντὶ ὕδατος· ὁ δὲ αὐτῆς χυλὸς ὑπάρχει γλίσχρος καὶ μιξώδης καὶ κολλητικὸς. Ὅμοίως καὶ τὸν φλοῦν τῶν δένδρων τῶν πετελεῶν κατατέμνοντες ἐνέβαλον τοῖς κακάβοις μετὰ τῆς κριθῆς· καὶ ἐποίησαν μάζας τετραγώνους ἐχούσας ἀνά πη-
 10 χῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος καὶ πεντήκοντα τὸ πλάτος καὶ εἴκοσι τὸ πάχος· καὶ ἐτίθουν εἰς τοὺς θεμελίους καὶ οὔτε θερμὸν τοῦτο ἐτίθουν οὔτε πάλιν ψυχρὸν, ἀλλὰ χλιαρὸν διὰ τὸ εἶναι κολλητικόν· καὶ ἐπάνω τῆς μάξης ἐτίθουν λίθους εὐμεγέθεις ἰσομήκους καὶ ἰσοπλάτους· καὶ ἦν ἰδεῖν τότε
 15 αὐτοὺς κρατεῖν οἷάπερ σίδηρον.

2 Erat autem operis magister Ignatius, cui die etc.

2 ἦν δὲ εἰς μαῖστορ μηχανικὸς κτλ. K πρῶτος οἰκοδόμος RC Ἰγνάτιος supplevi ex Rad. Dic., cf. p. 86, 4 sq.

4 ὀπτεῖτο] στήτω P, ὀπτῶ V, ὀπτῆτω R, ἔπτῃ C, ἐψεῖτο Z, de K v. infra ἢ κριθῆς R, τὴν κριθῆν C 4—12 ἢ δὲ κριθῆ (κριθῆς A₂) ἴστατο βράζουσα εἰς (τοὺς add. A₁ M) κακάβους λίαν εὐμεγέθεις· καὶ τὸν ζωμὸν αὐτῶν ἐμίγνυον μετὰ τοῦ ἀσβέστου καὶ τοῦ ὀστράκου ἀντὶ ὕδατος· ὑπάρχει οὖν (ὑπάρχων A₂ B) ὁ ζωμὸς τῆς κριθῆς γλίσχρος (χλιαρὸς A₂ B). ἐκοπτον δὲ καὶ τοὺς φλοιοὺς τῆς πετελέας καὶ ἐμίγνυον μετὰ τοῦ ἀσβέστου καὶ ἐποίουν μάζας καὶ οὔτε ἄγαν θερμὸν κτλ. K 5 σὺν τοῦ ὀστράκου P, σὺν τῆς ὀστράκου V 6 ὑπῆρχε PVC γλίσχρος PVRC, γλίσχρος A₁ MZ, χλιαρὸς A₂ B μιξώδης RP 7 φλοῦν] φλωῶν (i. e. φλοῖον) D, φλωμον E, φλόμον F τῶν δένδρων καὶ τοὺς ἀκραίμονας (sic) τῶν πετελεῶν E 8 πετελεῶν RD, ἰτεῶν PV (ἰτέων Vind. 77 et 129, ἰτέων Z) 9 ἐπόισαν R πήχεις C, ποδῶν PV 12 ἀλλ' ὅλον χλιαρὸν PV 14 εὐμεγέθους PV ἰσομηκοπλάτους PVZ, ἰσομήκεις ἰσοπλάτους C 15 κρατοῦντας Z σίδηρος PV (καὶ τοὺς λίθους διακρατεῖν (κολλᾶν B₁) δίκην σιδήρου K)

9. Δύο δὲ πηχῶν τοῦ θεμελίου ὑψωθέντος ἐκ τῆς γῆς, ὡς φησιν ὁ προειρημένος <Στρατήγιος ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφο- > ποιητὸς ὁ καὶ ἀπογράφων τὴν ἔξοδον, ἐξωδιάσθησαν χρυσοῦ κεντηνάρια υνβ'. Μιλιαρίσια γὰρ ἀργυρᾶ καθ' ἐκάστην ἐκομίζοντο ἐκ τοῦ παλατίου καὶ ἐτίθοντο εἰς τὸ ὠρολογεῖον καὶ ὅσοι ἀνεβίβαζον λίθους, ἐλάμβανον καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνὰ ἀργυροῦ ἑνός, διὰ τὸ μὴ ἀκηδιάσαι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ βλασφημῆσαι. Εἷς δὲ τῶν βασταζόντων λίθους ἀγανακτήσας καὶ στενάξας εἰς γῆν κατηρέχθη καὶ συνετριβή. Τὴν δὲ ἔξοδον ἐποίει ὁ προρορηθεὶς Στρατήγιος, ὁ φύλαξ τῶν βασι-

4—p. 86, 5 K in his ita a PVRC discrepant, ut integra verba codicis M, ad quem AB proxime accedunt, hic apponam: μιλιαρίσια δὲ ἔφερον καθ' ἐκάστην καὶ ἐμίγνον εἰς τὸν χρῶν· καὶ ἔχνον εἰς τὸ ὠρολόγιον καὶ πέριξ τῶν κτισμάτων· καὶ ἠνίκα ἡσύχαζον ὀψίας καὶ ἔμελλον οὗτοι ὑποχωρεῖν, γυρεύοντες τὸν χρῶν ἕκαστος αὐτῶν διαφόρως εὐρίσκεν καὶ ἀπῆει μετὰ χαρᾶς (cf. infra p. 97, 11 sqq)· καὶ ἔτερα μιλιαρίσια ἀπέκλειτο εἰς τὸ ὠρολόγιον· καὶ ὅσοι ἀνεβίβαζον ἐκ τούτων καὶ ἐκόμιζον ἢ λίθον ἢ ὄστρακον μετὰ ἀσβέστου ἢ βῆσαλον, καθ' ἓνα ἕκαστον καὶ μίαν φορὰν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἐδίδου αὐτῶ ἀργύριον, διὰ τὸ μὴ βλασφημῆσαι καὶ στενάξαι τινὰ. Ἐξ αὐτῶν δὲ εἷς στενάξας καὶ εἰπὼν τὸ οὐαὶ ἔπεσεν ἀθρόως καὶ συνετριβή καὶ ἀπέφυξε. Τῶν δὲ πινσῶν . . . σταθέντων ἔμελλον καὶ τοὺς Ῥωμαίους κίονας μετ' αὐτῶν τιθέναι· ἀλλ' οὐκ ἐποίησαν καὶ ἔστησαν εἰς τὰς (δ' add. A, B) κόγχας. ὁ δὲ βασιλεὺς σπεύδων τὸ δειλινὸν οὐκ ἐκάθειδεν, ἀλλὰ πολλὴν σπουδὴν ἐποιεῖτο τοῦ ἔργου· καὶ ἐπορεύετο βλέπων τοὺς λιθοκόους καὶ τοὺς οἰκοδόμους· ἤρχετο δὲ μετὰ Τρωῖλον τοῦ κουβικουλαρίου αὐτοῦ· τὴν δὲ ἔξοδον κατεῖχε Στρατήγιος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ φύλαξ τῶν βασιλικῶν χρημάτων· σπουδῆ δὲ αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ὁ βασιλεὺς ὡς ἂν ἔξωθεν τῶν μισθῶν αὐτῶν καὶ τῶν καθημερινῶν ἀργυρίων δις τῆς ἑβδο-

2 ὁ προειρημένος ποιητῆς omnes codd.; supplebam coll. p. 78, 13 et 89, 11 3 ὁ om. RC 4 υνβ' PV, φμη' Z

5 ὠρολόγιον RD, ὠρολόγιον rell. 6 . . . λίθους εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν πησῶν εἰς ἕκαστος καθ' ἕκαστον λίθον ἐλάμβανεν ἀργυροῦν ἓν διὰ κτλ. Z 10 Στρατήγιος ὁ] βασιλεὺς καὶ C

λικῶν χρημάτων, ὁ καὶ ὑπάρχων πνευματικὸς ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ. Τῶν δὲ πινσῶν ὑψωθέντων καὶ τῶν κίωνων τῶν μεγάλων τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν πρασίνων σταθέντων ὁ βασιλεὺς τὸ δειλινὸν οὐκ ἐκάθευθεν, ἀλλ' εἶχε
 5 πολλὴν τὴν ἐπιμέλειάν τε καὶ σπουδὴν εἰς τὸ ὄρᾶν τοὺς τε λιθοξόους καὶ λατόμους καὶ τεκτονικοὺς καὶ πάντας τοὺς οἰκοδόμους· μετὰ καὶ Τρωῖλου κουβικουλαρίου τούτους ὄρῶν σπουδὴν αὐτοῖς ἐπηγγέλατο· καὶ διὰ τοῦτο ἕξωθεν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν τῶν ἐργατῶν τῇ ἐβδομαδί ἅπαξ ἢ δις εὐεργέτει
 10 τούτους, ποτὲ μὲν ἀπὸ νομίσματος ἑνός, ἄλλοτε δὲ καὶ πλεῖον. Πορευόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς ἠμφιέννυτο ὀθόνην λευκὴν καὶ ψιλὴν | καὶ σουδάριον ἀμυδρὸν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, Ba 70
 ἐν δὲ τῇ χειρὶ θάβδον πτενὴν κατεῖχεν.

10. Ἀνεγείραντες δὲ τὰς ἀψίδας τῶν τε ὑπερώων εὐώ-
 15 νύμων τε καὶ δεξιῶν καὶ ταύτας στεγάσαντες κεφαλικάς

μάδος εὐεργετεῖν αὐτούς (αὐτόν M). μετὰ δὲ ταῦτα ὁσάνις ἀνήρ-
 χετο (ἄν ἤρχετο M) εἰς θεωρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιν καὶ
 (om. M) τῇ χειρὶ κατεῖχε θάβδον λεπτήν. Σκεπάσαντες (-ος
 M) δὲ ἐπάνω τὰς ἀψίδας ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῶν ἐμ-
 βόλων τῶν γυναικῶν καὶ ἀναλαβόντες εἰς τοὺς πινσοὺς μέχρι
 τῶν κατηγουμένων προσέταξε Στρατήγιος ἡμέρα σαββάτου (ἐβ-
 δόμη AB) ὥρα τρίτη μιλιαρῖσια προσαγαγεῖν εἰς πλῆθος καὶ
 τοὺς μαῖστωρας κατελθεῖν εἰς τὸ ἄριστον· ὁ δὲ τούτων μαῖστωρ
 Ἰγνάτιος κατέλιπε κτλ.

1 ὄς καὶ ὑπάρχων R, ὄς καὶ ὑπῆρχε C 4 ἀγωνιῶν οὐκ
 ἐκάθευθεν Z 5 σπουδὴν πολλὴν καὶ ἐπιμέλειαν PVC
 6 ἐλατόμους R 7 Τρωῖλον πρωτοβεστιάριον temporibus Iustini
 minoris florentem noscimus ex Codino p. 86, 11 B 8 αὐτοῖς ἐπηγγ.]
 αὐτοὺς ἐπεγγ. PV, αὐτοὺς ἐποίησατο R 10 νομισμάτου RP,
 II V, om. C 11 πλέον R 14 ἀνεγείραντων et 15 στεγα-
 σάντων C; ἀνεγείραντες δὲ τὰς ἄνω ἀψίδας τὰς ἐν τῷ ὑπερώω
 τῷ μεγάλῳ Vind. 77, ἀνεγεροθέντων δὲ τῶν ὑπερώων ἀψίδων
 καὶ στεγασθέντων εἰς κεφαλικάς ἀψίδας Voss. 15 ταῦτα R,
 ταύταις D σκεπάσαντες PV, σκενάσαντες Z σκαφικὰς PVZ
 (σκυφικὰς legit Comb.), κεφαλικάς R

ἀψίδας, ὠρίσθη ἀγαγεῖν μιλιαρίσια ἐκ τοῦ παλατίου τῷ κρα-
 τοῦντι ἡμέρα σαββάτου· ἦν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας καὶ
 προσέταξεν ὁ Στρατήγιος τοῦ ἐξελεῖν τοὺς ἐργάτας καὶ
 τεχνίτας εἰς τὸ ἄριστον· κατερχόμενος δὲ καὶ ὁ προρρηθῆεις
 Ἰγνάτιος, ὁ πρῶτος τῶν οἰκοδόμων, ὁ μηχανικός, κατέλιπεν 5
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἄνωθεν, ἐν ᾧ ἔκτιζον δεξιὸν μέρος ἄνω-
 θεν τῶν ὑπερώων, εἰς τὸ ὁρᾶν τὰ πρὸς οἰκοδομὴν ἐργαλεῖα
 ἅπαντα. Ὁ δὲ παῖς ἦν ὡσεὶ χρόνων δεκατεσσάρων. Καθε-
 ζομένου οὖν τοῦ παιδὸς ἐφάνη αὐτῷ εὐνοῦχος λαμπρὰν
 ἐσθῆτα ἡμφιεσμένος, ὠραῖος τῷ εἶδει ὡς δῆθεν ἐκ τοῦ πα- 10
 λατίου πεμφθεὶς καὶ λέγει τῷ παιδαρίῳ· ἔτινος χάριν τὸ
 ἔργον οὐκ ἐκπληροῦσι τοῦ θεοῦ οἱ κάμνοντες ταχέως, ἀλλὰ
 καταλιπόντες αὐτὸ ἀπῆλθον ἐσθίειν; Ὁ δὲ παῖς λέγει ὅτι
 ἑκείνου δὲ πάλιν εἰπόν-
 τος· ἑπορευθεὶς λάλησον αὐτοῖς· σπεύδω γὰρ τοῦ ταχέως τε- 15
 λειωθῆναι τὸ ἔργον· τοῦ δὲ παιδὸς φήσαντος αὐτῷ μὴ ἀπελ-
 θεῖν διὰ τὸ μή πως ἀπολεσθῶσι τὰ ἐργαλεῖα ἅπαντα, ἔφη
 ὁ εὐνοῦχος· ἄπελθε ἐν σπουδῇ καὶ φώνησον αὐτοῖς τοῦ
 ταχέως ἐλθεῖν καὶ ἐγὼ ὁμνύω σοι, τέκνον, οὕτως· μὰ τὴν
 ἁγίαν σοφίαν, ἣτις ἐστὶ λόγος θεοῦ, τὴν νῦν κτιζομένην, 20
 οὐχ ὑποχωρῶ τῶν ὧδε — ἐνταῦθα γὰρ ἐτάχθη καὶ δου-
 λεύειν καὶ φυλάττειν παρὰ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ —, ἕως ὅτου
 καὶ ὑποστρέψεις. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παῖςδρομαῖος ἐπορεύθη

1 ἀψίδες R ὠρίσθη δὲ R τοῦ μὴ ἀγαγεῖν PVRZ
 ὁ κρατῶν C 2 σαββάτω RD ὥρα ἕκτη C 6 ἐν ᾧ ἔκτιζον]
 ἐν ᾧ ἔκτιζε PV, om. C, qui praebet ἄνωθεν εἰς τὸ ὑπερώων (ἄνω-
 θεν τῶν ὑπερώων D) δεξιῷ μέρει Z, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος C
 8 δεκαπέντε Vind. 129 9 λαμπρὴν ἐσθ. R, λαμπρὰ ἐσθῆτι PVF
 11 τὸ παιδίον RD (τῷ παιδίῳ E) 12 ἐκπληροῦν PV 14 πα-
 ραγίνονται CK 15 λάλησον αὐτούς VC 17 μὴ ὅπως R,
 μή πως om. P, πως om. V (sequor CZ) ἀπολεσθῆναι C,
 ἀπόλωνται C (διότι ἀπολισθῶσι alioqui delaberentur Comb.)
 18 φώνησον αὐτούς C τοῦ om. C, τὸ R 19 ὁμνυμί
 PVEZ 20 ἣτις—θεοῦ] om. PV, τὸν λόγον τοῦ θεοῦ C
 22 ὅτου] ὅτε P, ὅτι V, οὗ Z, om. K

καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπερφῶν κτίσματι τὸν ἄγγελον Κυρίου φυλάττειν. Ὡς δὲ κατήλθεν ὁ παῖς, εὐρῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν πρωτοκτίστην μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἐξηγήσατο πάντα· καὶ ὁ πατήρ λαβὼν τὸν παῖδα ἤγαγεν ἐπὶ τὸ ἄριστον τοῦ βασιλέως· ἐκεῖσε γὰρ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐσθίων ἐπὶ τὸ εὐκτήριοιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ ὠρολογεῖῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ῥήματα τοῦ παιδὸς προσεκαλέσατο πάντας τοὺς εὐνούχους καὶ ὑπεδείκνυεν ἕνα ἕκαστον αὐτῶν τῶν παιδαρίῳ λέγων· ‘μήτι οὗτός ἐστιν;’ Ὁ δὲ παῖς βοήσας μήτινα εἶναι ἐξ αὐτῶν τῆς θεωρίας ἐκείνου τοῦ εὐνούχου ὃν ἐν τῷ ναῷ ἐθεάσατο — ἔγνω τότε ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστὶν καὶ τὸ ῥῆμα γνώριμόν ἐστιν καὶ ὁ ὄρκος αὐτοῦ· εἰπόντος δὲ τοῦ παιδός, ὅτι λευκοφόρος ἐτύγγανε καὶ αἰπαρειὰ αὐτοῦ πῦρ ἀπέπεμπον καὶ ἐνηλλαγμένη ἦν ἡ πρόσ-
 15 οψις αὐτοῦ, μεγάλως ἐδόξασε τὸν θεὸν ὁ βασιλεὺς λέγων ὅτι ‘εὐδοκεῖ ὁ θεὸς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ὅτι ἔφρασις πολλὴ μοι ὑπῆρχε, πῶς δὴ καλέσω τὸν ναόν;’ καὶ ἔκτοτε ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ὁ ναὸς ‘ἁγία Σοφία’, ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐρμηνευόμενος. Καὶ σκοπήσας ὁ βασιλεὺς εἶπεν οὕτως· ‘μὴ ἐάσαι
 20 τὸν παῖδα ὑποστρέψαι εἰς τὴν οἰκοδομήν, ἵνα εἰς τὸ διηνεκέες φυλάττη ὁ ἄγγελος, καθὼς εἶπεν ἐν ὄρκῳ. Ἐὰν γὰρ ὁ παῖς ὑποστρέψῃ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῷ κτίσματι, καὶ ὁ ἄγγελος

Ba 71

1 φυλάττοντα PVZ 2 καὶ εὐρῶν PV, εὐρε R (εὐρῶν C) 4 ἐπὶ τὸν ἄριστον PVRE 5 ἐπὶ τὸ — ὠρολογεῖῳ] ἐν τῷ βαπτιστήρι K 6 ὠρολογεῖῳ R 8 ἐπεδείκνυεν PV, ὑπέδειξε C τὸ παιδαρίον R 10 ὅμοιον τῆς θεωρίας EF ὃν] οὗ R (ὄντινα ἐθεασάμην PV) 12 ἐστὶν ὁ λαλήσας σε P, ἐστὶν ὁ λαλήσας V γνώριμόν μοι ἐστὶν R ἐστὶν] ἦν PV 14 ἦν om. RCPV, suppleni ex K πρόσοψις] ὄρασις PVCZ, ὄψις K 15 ἐδόξαζε R 16 εὐδόκησεν PV, εὐδοκεῖ R καὶ ὅτι κτλ.] καίπερ (sic) διασκεπτομένον τοῦ βασιλέως τί καλέσει μετὰ ταῦτα τὸν ναόν K ἔφρασις πολλὴ καὶ κόπος PV (καὶ σκοπὸς Z) 17 ὑπάρχει R 18 ἡ ἁγία Σ. PVZ 19 ἐάσω PV 20 τὴν οἰκοδομήν, ἵνα εἰς om. RC (homoiotel.) 21 φυλάττει codd.

κυρίου ὑποχωρήσει.' Βουλευσαμένου [δὲ τοῦ βασιλέως τοὺς κρείττους τῆς συγκλήτου καὶ ἱερατικούς ποιμένας, εἶπον αὐτῷ μὴ ἀποστεῖλαι τὸν παῖδα εἰς τὴν οἰκοδομὴν κατὰ τὸν ὄρκον τοῦ ἀγγέλου, ὅπως ἐκ θεοῦ φυλάξει τὸν ναὸν ἕως τέλους κόσμου. Ὁ δὲ βασιλεὺς πλουτίσας τὸν παῖδα καὶ 5 ἀξιώμασι δοξάσας, ἀπέστειλε μετὰ βουλῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἐξορίᾳ εἰς τὰς Κυκλάδας νήσους. Ἐγένετο δὲ τὸ ῥῆμα πρὸς τὸν παῖδα τοῦ ἀγγέλου ὅπως ἐκ θεοῦ φυλάξει τὸν ναὸν φήσαντος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ πινσοῦ τῆς ἄνω ἀψίδος τῆς ἀνερχομένης ἐπὶ τὸν τροῦλον. 10

11. Φθασάντων δὲ τῶν οἰκοδόμων εἰς τὰ δεύτερα ὑπερῶα καὶ ἐγειράντων τοὺς ἐπάνω κίονας καὶ τὰς καμάρας καὶ σκεπασάντων τὰ περίξ, ἠθύμει ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρυσοῦ ποσότητα. Ἰσταμένου οὖν αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπερῶα τῶν κτισμάτων μέλλοντος ἐγειραῖ τὸν τροῦλον κατὰ <ἐκ>την ὥραν 15 τοῦ σαββάτου, ὡς ἤδη βαθέου ἀρίστου, ἀδημονοῦντος τοῦ βασιλέως, ἐφάνη αὐτῷ εὐνοῦχος λευκοφόρος εἰρηκῶς αὐτῷ· τί λυπῆσαι, δέσποτα, περὶ χρημάτων; πρόσταξον ἐξελθεῖν αὐριον ταχὺ ἐκ τῶν μεγιστάνων σου καὶ κομίσω σοι χρυσοῦ χάραγμα ὅσον ἂν βούλη. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐλθὼν ὁ εὐνοῦχος 20

1 τοὺς κρείττους κτλ.] πολλοὺς ὁσίους καὶ ἀρετὴν μετιόν-
τας K 6 μετὰ καὶ τῆς βουλῆς PV 7 sqq. Ad rem cf. Anton.
Novgor. p. 91 (à la gauche du grand autel) 9 τοῦ πινσοῦ
πλησίον τοῦ συλλαγόνοῦ K; quid sit nescio. τοῦ συλλο-
γιαίου Comb., architecturae terminum esse ratus 10 τοῖς
ἀνερχομένοις Band. 11 ὑπερῶα] om. PV, κατηχούμενα K (...
κατηχούμενα καὶ τοὺς κίονας, ἀνηγέρθησαν αἱ καμάραι· σκε-
πασθέντων δὲ τῶν περίξ ἐγένετο τὸν βασιλέα ἀθυμῆν κτλ. A₂B,
sim. MA₁) 12 Καὶ ante σκεπ. om. RC 13 σκεπασάντες
PVR τὰς περίξ E μὴ ἔχειν κτλ.] ἐπλήρωσε τὸ βεστιαρίον Vind.
129 14 χρυσοῦ ποσότητα K εἰς τὰ ὑπερῶα τῶν κτισμά-
των] ἐν τῇ ἀψίδι ὑπερῶα καὶ (om. A₁M) ὄρων τὰ κτί-
σματα K 15 κατὰ τὴν ὥραν omnes codd. praeter Voss. qui
habet κατὰ ἕ πάλιν ὥραν 16 ὡς] εἰς R, καὶ E (εἰς ἤδη βα-
θέως ἀρίστον ὥραν Z) βαθέος C 18 λυπῆ DEZ 19 χρυ-
σίον RD 20 βούλει RZB, κελεύεις PV, ὀφείλης C, θέ-

καὶ εὐρῶν τὸν βασιλέα ὅτι ἐπορεύετο ἐπὶ τὸ ὄρᾶν τὰ κτί-
 σματα, δέδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν τε Στρατήγιον καὶ Βασιλίδην
 τὸν κναίστορα καὶ Θεόδωρον πατρίκιον τὸ ἐπίκλην Κολο-
 κύνθη τὸν καὶ ἔπαρχον καὶ ὑπηρέτας μέχρι τῶν πεντή-
 5 κοντα καὶ ἡμιόλους εἴκοσι μετὰ εἴκοσι βουλγιδίων ζυγῶν·
 τούτους λαβὼν ὁ εὐνοῦχος ἐξῆλθεν τῆς χρυσοῦς πόρτης. Καὶ
 ἐλθόντες εἰς τὸ τριβουνάλιον ἐφάνησαν μὲν τοῖς ἀποστα-
 λείσι παλάτια κτιστὰ θαυμαστά· ἐκ τῶν ἵππων δὲ καταβάν-
 10 τες ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ὁ εὐνοῦχος εἰς κλίμακα θαυμαστήν·
 καὶ ἐκβαλὼν κλεῖδα λαμπρὰν χαλκῆν ἤνοιξεν κουβούκλιον·
 καὶ ὡς φησιν Στρατήγιος ὁ μάλιστα, ἦν τὸ ἔδαφος ἐστρω-
 μένον καὶ πεπληρωμένον χρυσοῦ χαράγματος. Καὶ λαβὼν
 πτύον ὁ εὐνοῦχος ἔβαλεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον βουλγίδιον κεν-
 15 τηράρια χρυσοῦ τέσσαρα, ὁμοῦ κεντηράρια ὀγδοήκοντα· καὶ
 δοὺς αὐτοῖς ἀπέστειλεν εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ κλειδώσας ἔμ-
 προσθεν αὐτῶν τὸ κουβούκλιον, ἐν ᾧ ἦν τὸ χάραγμα, ἔφη
 αὐτοῖς· ὕμεις κομίσασθε ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰς τὸ κατακενώσαι
 εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατελείφθη
 20 ἐκεῖσε. Καὶ ἐλθόντες ἤγαγον τῷ βασιλεῖ τὸ χρυσίον, καὶ ἐκ-
 πλαγεῖς ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτοῖς· Ἐν ποίῳ τόπῳ ἀπέλθατε καὶ
 τίς ἦν ὁ εὐνοῦχος; Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὸν τε τό- Ba 72
 πον τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ καὶ ὅτι χρυσίον εἶχεν κεχυμένον
 ἐπὶ τὸ κουβούκλιον αὐτοῦ εἰς πλῆθος πολὺ. Καραδοκῶν δὲ

λης AM ἐλθὼν κτλ.] ἰδοὺ καὶ ὁ φανεῖς τῷ βασιλεῖ εὐνοῦχος
 λέγων· δός μοι ἄνθρωπον καὶ πορευθῶμεν M, sim. AB
 1 ἐπὶ τὸ om. VC, περὶ τὸ R 2 βασιλείδῃ P 3 κνέστω-
 ραν R τὸν ἐπίκλην V 4 καὶ ἔπαρχον τὸν κολοκύνθη K
 (κολοκύνθη A₁, κολοκύνθη A₂) πεντήκοντα] ὀκτώ K
 6 τούτους λαβὼν ὁ εὐνοῦχος (l. 6) post ἡμιόλους εἴκοσι posuit R
 χρυσίας PV πόρτας P 7 ἀποσταλῶσι PV 10 κλεῖ-
 δαν R 13 βουλγίδιον] σαμάριον B, σαμάριον A, σαμα-
 ριον M 14 τέσσαρα ὁμοῦ om. C, ὁμοῦ om. R κεντ. ὀγδοήκ.]
 λίτραι ἑκατὸν ἐξήκοντα R, λίτρας ξδ' DE, λίτρας δ' F 15 αὐτοὺς
 R, αὐτὰ E, αὐτῷ D πρὸς τὸν βασιλέα K, τῷ βασιλεῖ PV
 20 ἀπήλθατε P, ἀπήλθετε DZ

ὁ βασιλεὺς τὸν εὐνοῦχον ἔλθειν εἰς αὐτὸν καὶ ὡς οὐ παρεγένετο, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἀκόλουθον αὐτοῦ εἰς τὸν εὐνοῦχον· καὶ εὐρῶν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔθεάσατο τὰ παλάτια, ὅλον ἄοικον καὶ ὑποστρέφας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ πάντα. Ἐκπλαγεῖς δὲ καὶ γνοὺς εἶπεν ὅτι ἄληθῶς τοῦτο τοῦ θεοῦ 5
θαῦμα γέγονεν, ἵνα γνῶμεν· καὶ μεγάλως ἐδόξασε τὸν θεόν.

12. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τὸ ἅγιον θυσιαστήριον τελειῶσαι καὶ διὰ τῶν στοῶν φωταγωγῆσαι τῶν διὰ τῶν ὑελίων ὄντων προσέταξε τὸν μηχανικόν, ἵνα γένηται ὁ μύαξ μονοκάμαρος· καὶ πάλιν μεταμεληθεὶς προσέταξεν γενέσθαι δίφωτον μετὰ 10
δύο ἀψίδων διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρους, ὅτι ἐκεῖσε κριώματα οὐκ ἔθεντο, ὥσπερ ἐν τῷ νάρθηκι καὶ ἐπὶ τὰς πλευρὰς τοῦ ναοῦ. Τῶν δὲ λοιπῶν τεχνιτῶν ἀντιλεγόντων, ὡς μία καμάρα φωτίζει τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀδημονοῦντος τοῦ πρωτοοικοδόμου τὸ τί ἂν ποιήσει, ὅτι ποτὲ μὲν λέγει ὁ βα- 15
σιλεὺς μίαν ἀψίδα γενέσθαι, ἄλλοτε δὲ δύο, καὶ ἐστῶτος αὐτοῦ ἐκεῖσε καὶ ἀκηδιῶντος, ἡμέρα δ' ὥρα ε' ἐφάνη αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν ὁμοιώματι Ἰουστινιανοῦ μετὰ βασιλικῆς ἐσθῆτος καὶ ἐρυθρῶν πεδίλων καὶ φησι τῷ τεχνίτῃ· θέλω

6 *In fine huius capituli addit Chron. anni 1570 (v. Doroth. Monembas. p. 250 ed. 1818):* ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ καὶ ἔσωθεν ἦσαν κολώναις χιλίαις καὶ πσαμιᾶς κολώνας ἦτον τὸ κεφαλοκόλωνον καὶ τὸ ὑποπόδιον χρυσοῦ ἐνθρονισμένον μετὰ λειψάνων 19 volo ut facias mihi altare [i. e. θυσιαστήριον] cum tribus porticibus et illumina illud per tres absides etc.

1 πρὸς αὐτὸν PV 3 ὁρῶν PV 5 τοῦτο om. R
6 γνῶ R, γνῶμεν πάντα PV 8 στοῶν] et στοαὶ et ἀψίδες (l. 11) et καμάραι (l. 9 et 14 et p. 91, 7) fenestrae dici videntur (διὰ ὑελίων) τῶν — ὄντων] τὸ δ. τ. ὑ. ὄτας R 9 γέ- νετε R 10 δίφωτον κτλ.] δικάμαρον ἦτοι διὰ δύο ἀψίδων Z; διὰ δύο ἀψ. etiam PVC 11 διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρους τὸν τόπον μήπω ἐκεῖσε κριωμάτων γενομένων K ἰκριώ- ματα DF 13 τεχνιτῶν R 15 πρῶτον οἰκοδόμου R 19 ἐρυ- θριῶν PE in K angelus nil dicit nisi: τρεῖς καμάρας ἔγειρον διὰ τὸ ἐλαφρότερον (ἐλαφρόν MA₁)

ἵνα μοι ποιήσῃς τρίφωτον τὸν μύακα καὶ διὰ τριῶν στοῶν εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος.' Παρευθὺν δὲ ἀφανῆς ἐγερόνει καὶ καταπλαγείς ὁ μαῖστωρ παρεγένετο πρὸς τὸ παλάτιον καὶ ἀντέλεγε τῷ βασιλεῖ αὐστηρῶς ὅτι 'σύ, βασιλεῦ, λόγον ἕνα οὐκ ἔχεις' μέχρι τῆς ἄρτι ἐβόας ποιεῖν με μίαν στοάν, ἄλλοτε δὲ δύο ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ ὅταν ἐτελείωσα τὸ ἔργον, παρέστης μοι λέγων ὅτι ἐν τρισὶ καμάραις φώτισον τὸ θυσιαστήριον διὰ τὴν τῆς Τριάδος πίστιν.' Ὡς δὲ ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐκ τοῦ παλατίου αὐτοῦ οὐκ ἐξῆλθε, ἀκριβῶς ἐπέγνω ὅτι ἄγγελος κυρίου ἦν ὁ λαλήσας σοι, καὶ ὡς εἶπέν σοι, οὕτως καὶ ποιήσον.'

13. Πάντες δὲ οἱ πινσοὶ ἕξωθεν καὶ ἔσωθεν ὑπὸ σιδηρῶν μοχλῶν κρατοῦνται ἐγγυλιασμένοι πρὸς τὸ ἀλλήλους κρατεῖν καὶ εἶναι ἀμετακινήτους. Ἡ δὲ ἔμπλασις αὐτῶν πάντων τῶν πινσῶν μετὰ ἐλαίου καὶ ἀσβέστου· καὶ οὕτως ἐπάνω ἀνέστησεν τὰς ποικίλας ὀρθομαρμαρώσεις.

14. Ἀπέστειλε δὲ ὁ βασιλεὺς Τρωῖλον κουβικουλάριον Ba 73

4 . . . dixit regi: Austerus tu rex et unum verbum verum non habes 13 *haud paucis discrepat K*: Πάντες δὲ οἱ πινσοὶ (μοχλοὶ A₂B) ὑπὸ σιδηρῶν κατέχονται μοχλίων ἐγγυλιασμένοι σὺν μολίβδῳ· ἕξωθεν (δὲ add. A₂B) τῶν συνδέσμων (τοῦ σ. AB) τοῦ ὅλου κτίσματος ἢ ἀσβεστος μετὰ ἐλαίου χριστοῦ ἐστὶν ἐμπεπλασμένη (ἐπιπεπλ. AB) ἐντὶ ὕδατος διὰ τὸ ἐδραῖον καὶ πάγιον· οὕτως ἕστησαν καὶ τὰς ὀρθομαρμαρώσεις.

1 μοι] με R, om. C 3 ἐγένετο PVD, γέγρονε EF 4 ἀντέλεγετο R στερῶς R, cf. Rad. ἐσὺ βασιλεὺς P 5 οὐ στέργεις εἰς ἕνα λόγον Voss. 7 ὅτι τρεῖς καμάραι φωτίζουσι (—οῦσαι V) PV 12 Vind. 129 in fine addit καὶ ἐποίησε κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀγγέλου θυρίδας τρεῖς 14 κρατοῦν R ἐγκεχυλιασμένοι PV, ἐγκεχειλιασμένοι C (ἐγγεχειλ. D); ἀνεγγυλιασμένων? cf. Const. Porphyr. Adm. p. 138, 8 σιδηρῶν ἐν μολίβδῳ ἐγγυλιασμένων 15 εἶναι ἀμετακίνητοι R, εἰσὶν ἀμετακίνητοι C, εἶναι ἀμετακινήτους PV 17 ἀνέστησαν PVC 18 σπαθοκουβουλάριον Vind. 129

καὶ Θεόδωρον ἑπαρχὸν καὶ Βασιλίδην κναίστορα ἐν τῇ Ῥόδῳ
 νήσῳ καὶ ἔκαμον ἐκεῖ μετὰ τῆς πηλοῦ βήσαλα ἰσόσταθμα
 καὶ ἰσόμνηκα παμμεγέθη σφραγίζοντα οὕτως· ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
 αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς
 πρῶτ' ἠρωτῶν· Καὶ διαμετροῦντες αὐτῶν τὴν ποσότητα ἀπέ- 5
 στελλον τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ σταθμὸς τῶν δώδεκα βησάλων
 ἐκείνων ἡμετέρων βησάλων ἐστὶ σταθμὸς ἐνὸς διὰ τὸ εἶναι
 τὴν πηλὸν ἐκείνην ἐλαφρὸν πάνυ καὶ σπογγοειδῆ καὶ κοῦ-
 φον καὶ λευκόχροιον. Διὸ ὁ λόγος ἰδιωτικὸς ἐμφέρεται ὅτι
 κισσηρίου ἐστὶν ὁ τροῦλος· ἄλλ' οὐκ ἔστιν μὲν, ἐλαφρὸν δὲ 10
 ὑπάρχει. Μετ' αὐτῶν δὲ ἀνοικοδομήσαντες τὰς τέσσαρας με-
 γίστας ἀψίδας καὶ ἀρξάμενοι κυλλεῖν τὸν τροῦλον ἕως δώ-
 δεκα βησάλων ἐτίθουν καὶ ἀναμεταξὺ τῶν δώδεκα βησάλων
 ἐποιοῦν οἱ ἱερεῖς εὐχὴν περὶ συστάσεως ἐκκλησίας· καὶ
 ἐποιοῦν οἱ κτίσται κατὰ δώδεκα βήσαλα ὀπήν, ἐμβάλλοντες 15
 ταῖς ὀπαῖς τίμια καὶ ἅγια λείψανα διαφόρων ἁγίων, ἕως οὗ
 ἐτελείωσαν τὸν τροῦλον· ἦν δὲ νεωτερικὸς ὄρθιος ἰστάμενος.

15. Καὶ εἶθ' οὕτως πληρώσαντες τὰς τετρυνὰς καὶ περι-

1 ἑπαρχὸν] πατρίκιον C βασιλίδην PV (βασίλειον D)
 κναίστωσαν RP 2 ἔκαμον PVC 3 παμμεγεθῆς σφραγίζε-
 ται R 4 αὐτῆς] αὐτῶν M 6 δώδεκα] πέντε K 8 φλο-
 γοειδῆ C, πυρροειδῆ Voss. 9 Locus in omn. fere codd. cor-
 ruptus: διὸ ὁ (καὶ C) λόγος ἱστορικὸς ἐμφέρεται RC (ὥστε καὶ
 λόγος ἱστορ. ἄδεται Voss.), διολίγω φαίνεται ἰδιωτικῶς PV; ge-
 nuinam lectionem ostendunt διὸ καὶ ἐμφέρεται ἰδιωτικὸς λόγος
 Z et ἐξ οὗ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν φέρεται λόγος K 10 κισσηρίου
 R, κισσηρίου Z Voss. 11 ὑπάρχει sc. τὸ βήσαλον μετ'
 αὐτῶν] μετὰ ταῦτα PV ἀνοικοδομήσει R, ἀνωκοδόμησαν
 PV 12 τροῦλον δώδ. βήσαλα C 14 ἐποίησε δὲ ὁ ἱερεὺς K

15 ὀπάς AB (τρύπας M) 17 ἐτελείωσαν R ὁ νεωτερικὸς
 codd. praeter K ὄρθιος R 18 Inde usque ad c. 27 K
 verba scriptoris in brevius coegit. C. 15: εἶθ' οὕτως ἐμονσεῖω-
 σαν καὶ ὠρθομαρμάρωσαν αὐτὸν εἰς πάντα· καὶ εἰς τοὺς πινθοὺς
 καὶ τὰς στοᾶς καὶ εἰς τὰ μεγάλα κίονια λείψανα ἔβαλον ἁγίων
 ἐπισήμων (v. infra p. 99, 6). Τὸν δὲ πάτον διὰ ποικίλων καὶ
 πολυτελῶν μαρμάρων κατέστρωσαν διὰ Πηγαονοσίων καὶ Ῥω-
 μαίων καὶ ῥοδοποικίλων καὶ βαθυγκηνηῶν (βαθαννινῶν A₁, om.

καλλεῖς ὀρθομαρμαρώσεις, κατεχρύσωσε τὰς τε ζεύξεις τῶν
 ὀρθομαρμαρώσεων καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν κιονίων καὶ τὰ λα-
 καρικὰ καὶ τοὺς κοσμήτας τῶν ὑπερῶων τῶν τε διορόφων
 καὶ τριορόφων. Ἐχρύσωσε δὲ πάντα ἐκ χρυσίου καθαροῦ
 5 ὑπερτελείου, τὸ σύμ<παν> πάχος τοῦ χρυσώματος δακτύλων
 δύο· τοὺς δὲ ὀρόφους πάντας ἀπὸ τε τῶν ὑπερῶων καὶ τῶν
 ἐκ πλαγίου καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ καὶ τῶν τεσσάρων
 ναρθῆκων κατεχρύσωσε [τὰ ὄροφα] ἐξ ὑελίνου χρυσοῦ λαμ-
 προτάτου καὶ μέχρι τῶν πέριξ προαυλίων [κατεχρύσωσε τὰ
 10 τε ὑπερῶα καὶ τοὺς κίονας καὶ τὰς ὀρθομαρμαρώσεις]. Τὸ
 δὲ ἔδαφος τοῦ ναοῦ κατεκόσμησε διὰ ποικίλων καὶ πολυτε-
 λῶν μαρμάρων· καὶ στιλπνώσας κατέθηκε καταστρώσας αὐτά·
 τὰ δὲ πλάγια τὰ ἔξω καὶ τὰ πέριξ κατέστρωσε διὰ λευκῶν
 λίθων πολυτίμων μεγίστων.

6 Omnes autem cameras et tecta superiorum sursum et
 deorsum et quae sunt in circuitu atrii deauravit omnia aureo
 vitro candidato

A₂B) καὶ λοιπῶν. Ex eadem paragrapho (p. 93, 2) inferiore loco
 (v. infra p. 102, 9) decerpit K haec: ἐς τῆς χρυσοθέου θείας τῶν
 κοσμητῶν καὶ λαγαρικῶν καὶ τῶν κεφαλοκίωνων πάντων
 1 μαρμαρώσεις R κατεχρύσωσαν PV 2 ὀρθομαρμαρώσει
 R, ὀρθομαρμάρων rell., correxi καὶ τὰς κεφ. τῶν κιονίων om. R
 λακαρικὰ] λαγαρικῶν K (v. supra), ἐγγλύμματα PV; λακα-
 ρικά (laquearia) etiam ap. Theophan. contin. 140, 13, Const.
 Rhod. 725 5 ὑπὲρ ἡλίου R, τελείου C, πετάλου PV, om. Z
 (χρυσάφην δὲ μάλαγμα πρῶτον Vind. 129); corrigebam τὸ
 σύμπαχον PVC, τὸ σύμπασχον Z, τὸ σύμπαχος Voss., τὸ σύν-
 ταχον R, τὸ δὲ πάχος Vind. 129; corrigebam 6 post ὑπε-
 ρῶων inserunt τῶν διορόφων PV, καὶ διορόφων καὶ τριορό-
 φων Vind. 129, τῶν τριορόφων Z 7 τῶν ἐμπλαγίων RVD,
 τῶν πλαγίων Vind. 129, τῶν ἐπιπλάγων EF, τῶν ἐπιπλαγίων
 ZVoss. καὶ τοῦ ναοῦ om. C 8 τὰ ὄροφα seclusi, τὰ τε
 ὄροφα C λαμπρότατα codd., corr. ex Radulfo 9 πέριξ]
 ἐκτὸς Voss. κατεχρ.] ὡσαύτως ἐχρύσωσε C κατεχρύσωσε—
 10 ὀρθομαρμαρώσεις seclusi; desunt eadem in Voss. et Vind. 129
 τὰ τε πέριξ ὑπερῶα V 12 στιλβώσας PVC κατεστρώ-
 σας αὐτῶν R 13 τὰ δὲ πλάγια καὶ τὰ ἔξω RCZ διὰ
 λευκοῦς λίθους πολυτίμων μεγίστων R

Ba 74

16. Τὸ δὲ ἅγιον θυσιαστήριον ἐξ ἀργύρου λαμπροῦ· | τὰ
 τε στήθεα καὶ κίονας ἀργύρῳ πάντα περιέκλεισε σὺν τοῖς
 πυλεῶσιν αὐτῶν, πάντα ἀργυρᾷ καὶ χρυσεύβαφα. Τραπέζας
 δὲ ἀργυρᾶς τέσσαρας τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς
 κίονας καὶ αὐτοὺς κατεχρύσωσε. Τὰς δὲ βάσεις τὰς ἐπὶ τῶν
 ἱερῶν ἐν αἷς καθέξονται, σὺν τοῦ ἀρχιερέως θρόνου
 καὶ τῶν τεσσάρων κίωνων τῶν ἀργυρέων κατεχρύσωσε, στήσας
 ἑκατέρῳ μέρει ἀνὰ δύο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ἐν τῷ εἰλήματι
 τῷ καλουμένῳ κυκλίῳ, ὅπερ ἐστὶν ὑποκάτω τῶν βαθμίδων·
 τοῦτο ἅγια ἁγίων προσηγόρευσε. Ἔστησε δὲ κίονας εὐμεγέ- 10
 θεις καὶ αὐτοὺς ἀργυροχρύσους σὺν τοῦ κιβουρίου καὶ τῶν
 κρίνων. Τὸ δὲ κιβούριον ἀργυροέγκανστον ἐποίησεν. Ἐπάνω
 δὲ τοῦ κιβουρίου ἔστησε σφαῖραν ὀλόχρυσον ἔχουσαν σταθμὸν
 χρυσοῦ λίτρας ρη΄ καὶ κρίνα χρυσαῖα στήσαντα λίτρας ε΄ καὶ
 ἐπάνω αὐτῶν σταυρὸν χρυσοῦν μετὰ λίθων πολυτελῶν καὶ 15
 δυσπορίστων, ὅστις σταυρὸς εἴλεκε σταθμὸν χρυσοῦ λίτρας ο΄.

17. Ἐποίησε δὲ μηχανὴν τοιαύτην· βουλόμενος γὰρ

1 λαμπροτάτου στήθεα PV 2 κίονας εὐμεγέθους PV
 περιέλησε R (corruptum ex περιείλησε?), περιενύκλωσε C ταῖς
 πυλεῶσιν RP, τοῖς πυλῶσι C 3 καὶ τραπέζας Voss. 4 δὲ
 om. RC ἀργυρᾶς om. PV καὶ τὸ ἅ. θυσιαστήριον C
 5 αὐτοὺς] αὐτὰς Z ἐπὶ βάσεις ὅπου καθέξονται οἱ
 ἱερεῖς εἰς τὸ σὺνθρόνον Vind. 129 6 σὺν τῷ . . . θρόνῳ
 καὶ τῶν κτλ. RC 6—8 σὺν τῷ τοῦ ἀρχ. θρόνῳ καὶ τοῖς τέσ-
 σαρσι κίοσι τοῖς ἀνὰ ἑκάτερον μέρος τῶν βαθμίδων
 (lacuna) τὸ καὶ κύκλιον καλούμενον ἅγια ἁγίων προσηγόρευ-
 σεν Z 7 τῶν ἀργυρέων om. PV ante κατεχρύσωσε in-
 serunt ὧν PVR 8 ἑκάτερα μέρη R Voss. ἀνὰ δυνῶν P,
 ἀναδύων V, β΄ Voss. ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι] solus Voss., καὶ
 εἰσπορεύεσθαι rell. 10 εὐμεγέθους PV 11 σὺν τῷ κιβωρίῳ
 καὶ τοῖς κρίνοισι C κιβωρίον V (cf. C) 12 et 13 κιβώριον
 VC 13 σφαῖραν] μῆλον K 14 χρυσοῦ om. PV λίτρας
 om. C Vind. 129 ρη΄] κεντηνάρια ιη΄ C Vind. 129 (corruptum
 ex ρ΄ ιη΄) χρυσαῖα om. RC λίτρας] κεντηνάρια R; C habet
 στήσαντα ρις΄, id quod est corruptum ex ρ΄ ο΄ (i. e. κεντηνά-
 ρια) ε΄ 15 χρυσεῖον R 16 χρυσοῦ om. PV λίτρας οε΄ C
 (λίτρων ο΄ PV)

κρείττονα τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ πολυτελεστέραν ποιῆσαι ὑπὲρ χρυσίου προσεκαλέσατο ἐπιστήμονας πολλοὺς εἰρηκῶς αὐτοῖς τοῦτο. Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ· εἰς χωνευτήριον ἐμβάλωμεν χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους καὶ παντοίους καὶ 5 μαργαρίτας καὶ ζάμβυκας, χαλκόν, ἤλεκτρον, μόλιβδον, σίδηρον, κασσίτερον, ὕελον καὶ λοιπὴν πᾶσαν μεταλλικὴν ὕλην· καὶ τρίψαντες ἀμφοτέρω αὐτῶν εἰς ὄλμους καὶ δῆσαντες, ἐπὶ τὸ χωνευτήριον ἔχυσαν. Καὶ ἀναμαζάμενον τὸ πῦρ, ἀνέλαβον ταῦτα οἱ τεχνίται ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἔχυσαν εἰς τύπον· καὶ 10 ἐγένετο χυτὴ πάμμυγος ἡ ἁγία τράπεζα ἀτίμητος· καὶ εἰθ' οὕτως ἔστησεν αὐτήν· ὑποκάτω δὲ αὐτῆς ἔστησε κίονας καὶ αὐτοὺς ὀλοχρῦσους μετὰ λίθων πολυτελῶν καὶ χυμύσεων, καὶ τὴν πέριξ κλίμακα, ἐν ἧ ἴστανται οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἀσπασασθαι τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ αὐτὴν ὀλοἄργυρον. Τὴν δὲ 15 θάλασσαν τῆς ἁγίας τραπέζης ἐξ ἀτιμῆτων λίθων πεποίηκε καὶ κατεχρῦσωσεν αὐτήν. Τίς γὰρ θεάσεται τὸ εἶδος τῆς

8 Et sufflavit ignis et congregantur omnia in se intus et tulerunt artifices haec de igne etc. 10 Chron. anni 1570 (Dor. p. 251) addit: ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔβλεπαν τὸν ἄγγελον ὁποῦ τὰ ἐπαράστικα καὶ ἔκαμνε τὴν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὰ ἡγουν τὰ ἀνάδενε μέσα εἰς τὸ χωνευτήριον 11 καὶ ἔβαλεν αὐτὴν ἀπάνω εἰς δώδεκα (δέκα Par. 1790) κίονια ἄργυρᾶ καὶ τὴν ἐνθρονιάσε καὶ τὴν ἔστρεώσε δυνατὰ μετὰ λειψάνων μαρτύρων.

Subtus autem mensam statuit IX columpnas aureas cum margaritis et variis lapidibus. Pavimentum autem quod est

1 πολυτελεστέραν solus Z, πολυτελεστάτην RC, πολυτελεῖ PV 2 ὑπερχρυσίς R, ὑπερχρυσὴν C, χρυσὴν Z 4 παντοίους] πολυτελοῦς R 5 ζάμπικας C; ad vocem cf. Cedren. I 623, 10 et Constant. Rhod. 669 (ζάμβυκας) et infra p. 105, 20 6 κασίτηρον R καὶ πᾶσαν ὕλην τετριμμένην· καὶ καταμίξαντες ἀμφοτέρω καὶ χωνεύσαντες ἔχυσαν ἀβάκιον AB (similiter M) 7 ἀμφοτέρω αὐτῶν] αὐτὰ ἀμφοτέρω C 8 ἀναμαζάμενον τὸ πῦρ PRF (postquam ignis materiam miscuit), ἀναμαζάμενον (αὐτὰ add. Z) τοῦ πυρὸς Z Voss., ἀναμαζάμενοι τὸ πῦρ VDE 9 τυπάρια EF, τυπάριν D 10 πάμμυξος R, παμμυγῆς CZ Vind. 129 16 θεάσεται F

ἀγίας τραπέζης καὶ οὐκ ἐκπλαγείη; ἢ τίς δυνήσεται κατανοῆσαι ταύτην διὰ τὸ πολλὰς χροιάς καὶ στυλπνότητος ἐναλλάσσειν, ὡς ὀραῖσθαι τὸ ταύτης εἶδος ποτε μὲν χρυσίζον, ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ ἀργυρίζον, εἰς ἄλλο σαμφειρίζον, ἐξαστράπτειν καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀποστέλλον ὀβ' χροιάς κατὰ τὰς φύσεις 5 τῶν τε λίθων καὶ μαργαρίτων καὶ πάντων τῶν μετάλλων;

18. Ἐποίησε δὲ καὶ πυλεῶνας, κάτωθεν καὶ ἄνωθεν [ἐξ ἐλεφαντίνων μεγάλων γλυπτῶν κεχρυσωμένων] τὸν ἀρι-
Ba 75 θμόν τξε'. Ἐν δὲ τῇ εἰσόδῳ τῇ πρώτῃ τοῦ λουτήρου | ἐποίησε
πυλεῶνας ἡλέκτρους καὶ ἐν τῷ νάρθηκι ἡλέκτρους πύλας 10
ἐμμέτρους. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νάρθηκι ἐποίησεν ἐλεφαντί-
νους πύλας < . . . > καὶ πυλεῶνας τρεῖς, δύο ἐμμέτρους καὶ

subtus IX columpnas est totum argenteum; gradum autem etc. 6 Chron. anni 1570 addit: ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς γύρωθεν τῆς ἀγίας τραπέζης ταῦτα· 'τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοι προσφέρωμεν οἱ δοῦλοι σου κτλ. . . . πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.' Quae inscriptio exstat etiam in Vind. 94, Sinait. 1189; v. Cedren I 677 Bonn. (CIGr 8643). Item Radulfus: Posuit ergo in sancta mensa in circuitu labia aurea cum margaritis et lapidibus et sunt subscripta sic: 'Tua de Tuis tibi offerimus, Domine, Iustinianus et Theodora' 7 Fecit autem ianuas numero CCCLXV sursum deorsum (iustum Stubbs, correxi); in exteriora atria et in circuitu (introitu?) et in claustro fecit ianuas aereas magnas. In capitulis autem fecit ianuas eburneas sculptas, deauratas, tres in dextera parte templi et tres in sinistra. In medio autem earum statuit ianuas tres maiores valde argenteas auro textas et misit intus in eas pro vilibus lignis ligna de archa Noae.

4 σαμφειρίζον V 5 ἀποστέλλει F, ἀποπέμπει R, ἀποτελοῦν Z Voss., ἀποστέλλειν rell., corrigebam ὀβ' χροιάς] τὰς ἀπάσας χροιάς Z, ὀλίγην χροιάν C 6 μαργαρίτων EF, μαρμαρίων D καὶ πάντων τῶν om. R 7 C. 18 deest in K Ἐποίησε—γλυπτῶν bis scripserunt RC πυλεῶνας codd.

8 ἐξ ἐλεφαντ.—κεχρυσ. seclusi; κάτωθεν—κεχρυσ. desunt etiam in Z ἐξ ἐλεφάντων μεγάλων R priore loco, ἐξ ἐλεφαντίνων γλυπτῶν posteriore R et PV, δι' ἐλεφαντίνων μεγάλων ὀσῶν γλυπτῶν C 10 ἐν τῷ πρώτῳ νάρθηκι Z 11 εὐμέτρους PVR 12 lacunam indicavi; an πύλας < τρεῖς κατὰ τὸ ἀριστερὸν

μέσον τῶν δύο μεγίστην ἀργυρέαν χρυσέμβαφον, τὰς πάσας πύλας καταχρυσώσας· ἔσωθεν δὲ τῶν τριῶν πυλῶν ἀντιξύλων κοινῶν ἔβαλεν ἐκ τῶν τῆς κιβωτοῦξύλων.

19. Βουλόμενος δὲ καὶ τὸν πάτον ὀλοάργυρον ποιῆσαι, οὐ συνεβούλευσαν αὐτῷ διὰ τὸ εἰς τὰ ἔσχατα πένητας ἀρπάσαι αὐτά. Οἱ δὲ αὐτὸν ἀναπείσαντες ἦσαν Ἀθηναῖοι φιλόσοφοι καὶ ἀστρολόγοι, Μαξιμιανὸς καὶ Ἰερόθεος καὶ Σύμβουλος, λέγοντες ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις βασιλεῖαι ἀμυδραὶ ἐλεύσονται καὶ ταῦτα ἀφέλονται· καὶ ἐκ τῆς βουλῆς αὐτῶν ἔασε τοῦτο.

20. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἔβαλλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν χοῦν χιλιάδας δύο μιλιάρισια· καὶ ὅτε ἐπλήρουν τὸ ἔργον οἱ τεχνῖται τῇ ἐσπέρα, ἐσκύλευον τὸν χοῦν καὶ εὗρισκον τὰ μιλιάρισια. Τοῦτο δὲ εἰς χαρὰν τοῦ λαοῦ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε καὶ εἰς προθυμίαν. — Καὶ ἡ μὲν ὕλη ἀπεσωρεύθη, καθὼς προεῖπον, εἰς χρόνους ἑπτὰ ἡμισυ καὶ ἀπετέθη. Ὁ δὲ ναὸς ἐκτίζετο καὶ ἐτελειώθη παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν δέκα χιλιάδων μετὰ ἐπιμελείας καὶ πολλῆς σπουδῆς εἰς χρόνους ἑννέα παρὰ μῆνας δύο, ὁμοῦ χρόνοι ις' καὶ μῆνες δ'.

μέρος καὶ τρεῖς κατὰ τὸ δεξιόν· μέσον δὲ αὐτῶν ἔστησε) καὶ πυλεῶνας τρεῖς κτλ.? Cf. Radulfum εὐμέτρος PVR 1 μεγίστην om. R ἀργυρῆν PV, ἀργυρᾶν C; exspectamus μέριστον ἀργυροῦν πάσας πύλας] παραπύλας αὐτῆς PV
2 an τῶν τριῶν μεγάλων πυλῶν? 3 καινῶν PV (cf. Rad.)
4 ὀλόχρυσον C 5 ἀρπάξειν PV 7 ἀστρονόμοι PV
μαξιμῖνος MZ Vind. 129 μαξιμιανὸς ἰερόθεος RF καὶ σύμβουλος om. PV, ὁ καὶ σύμβουλος B, καὶ σύμβολος FAM (συμβουλευόντες E, nomina omisit D) 8 βασιλειῶν αἱ ἀμυδραὶ R, αἱ μὲν βασιλείαι ἀμυδραὶ C 9 post ἐκδαφιοῦσι (= ἀφέλονται) addit K: εἰ δὲ εἰσι λίθοι, συνίστασθαι ἔχει ὁ ναὸς ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου αὐτῶν] αὐτῆς R
11—14 In K haec bis narrantur, et hic et in iis quae dedi ad c. 9 δὲ om. R 12 δύο ἡμισυ χιλιάδας ἀργύρια K post μιλιάρισια addunt καὶ ἑμίγνον εἰς τὸν χοῦν PVZ
15 ἐπενόησε RZ 16 ἀπετίθη R 19 παρὰ μηνῶν δύο R,

21. Τὸν δὲ ἄμβωνα ἐποίησε σὺν τῆς σωλέας μετὰ σαρο-
 ονώχων, ἐντιθέμενος καὶ πολυτίμους λίθους σὺν κιώνων
 ὀλοχρύσων καὶ κρύων καὶ ἰασπίων καὶ σαμφείρων· καὶ χρυ-
 σίον πολὺ ἐνέδυσσε τὰ ἐπάνω τῆς σωλέας. Εἶχε δὲ τροῦλον
 χρυσοῦν μετὰ μαργαριταρίων καὶ λυχνιταρίων καὶ σμαράγδων. ⁵
 Ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ ἄμβωνος ἔστενε χρυσοῦ λίτρας ρ'· εἶχε
 δὲ καὶ σειστὰ καὶ λυχνίτας σὺν μαργαριταρίων ἀπιδωτῶν·
 ὀλόχρυσά δὲ πετάσια ἀντὶ στηθῆων εἶχεν ἄνω ὁ ἄμβων.

22. Τὸ δὲ στομίδιον αὐτὸ τοῦ φρέατος ἤχθη ἀπὸ Σα-
 μαρείας· τούτου χάριν ἐκλήθη ἅγιον φρέαρ, ὅτι ἐν αὐτῷ ὠμί- ¹⁰
 λησε τῇ Σαμαρίτιδι ὁ Χριστός. Αἱ δὲ τέσσαρες σάλπιγγες
 αἱ χαλκαῖ, ἃς ἔστησεν ἐν τῷ φρέατι τῷ ἁγίῳ, ἀπὸ Ἰεριχώ
 ἐκόμισεν αὐτάς, ἃς εἶχον τότε οἱ ἄγγελοι ἢ εἰς μίμησιν, ὅτε
 ἔπεσον τὰ τεῖχη Ἰεριχώ. Ὁ δὲ τίμιος σταυρὸς ὁ ἱστάμενος
 σήμερον ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ τὸ μέτρον ἐστὶ τῆς ἡλικίας ¹⁵

παρὰ μῆνας ἡ' EF, παρὰ μῆνας τρεῖς Vind. 129, καὶ μῆ-
 νας δύο PV, καὶ μῆνας δ' DK, correxi ex Z ὡς ὁμοῦ
 χρόνους V, ὡς ὁμοῦ χρόνοι P, ὡς εἶναι τοὺς πάντας χρό-
 νους C καὶ μῆνας ἡ' PV, om. C, ἡμῖσιν Voss. p. 97,
 20 Hoc loco addit K πολλοὶ δὲ τῶν χρονογράφων λέγουσιν
 εἰς ἰζ' ἔτη κτισθῆναι δηλονότι καταριθμοῦντες τοὺς ἐπτά χρό-
 νους οὓς συνήγετο ἡ ὕλη 1 σὺν τῇ σωλέα C 2 ἀντιθέμενος
 codd.; corrigebam 3 ἰασπίων] ἰασπίων PV σαμφεί-
 ρων V χρυσίον χυμετοῦ K 5 χρυσοῦν R καὶ λυχνι-
 καὶ σμαράγδων om. RC 7 κατὰ σειστὰ CZ, μετὰ κατασει-
 στῶν Voss., καὶ σειζὰς Swainson p. 139; sed cf. indicem s. v.
 σειστόν καὶ ante λυχν. om. RC (σειστὰ λυχνιτάρια Vind. 129)
 σὺν μαργαριταρίοις ἀπιδωτοῖς C 8 ἀντὶ] ἐπὶ Swain-
 son 9 τὸ δὲ στόμιον τὸ λίθινον K αὐτὸ] αὐτοῦ C, om.
 PV ἀπὸ σαμαρείαν R 10 τούτου γὰρ χάριν PV 11 σάλ-
 πιγγαί PV 12 ἀπὸ Ἰεριχοῦ αἱ ἠχῆσασαι καὶ τὰ τεῖχη πεσόντα
 (ἔπεσον A₁) AM 13 <ἐκείνων> ἃς εἶχον? ἄγγελοι] ἰερεῖς
 Vind. 129 εἰς μίμησιν om. K Vind. 129, κατὰ μίμησιν Voss.

14 Post Ἰεριχώ inserit K: ἡ δὲ σέλλα τοῦ ἁ. Κωνσταν-
 τίνου ὑπερθεῖν ἵστατο τοῦ ἁγίου φρέατος ἐπάνω τῶν
 σαλπίγγων. Cf. Vatic. 1701 ad p. 103, 4 De cruce Christi
 cf. Dobschütz Christusbilder p. 299**, Anton. Novg. p. 88

15 σήμερον om. RCZ ἐν τῷ σκευοφυλ. om. C

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἀκριβῶς ἐμετροῦθη
 παρὰ πιστῶν καὶ ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ
 διὰ τοῦτο ἐνέδυσεν αὐτὸν ἄργυρον καὶ λίθους παντοίους
 καὶ κατεχύρωσεν αὐτόν· καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἰάσεις
 5 ποιεῖ νοσημάτων καὶ δαίμονας ἐλαύνει. Ἐν δὲ | ἑκάστον Ba 76
 κίονιον τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ἅγιον λείψανον ἔχει ἐνθρο-
 νιασμένον.

23. Ἐποίησε δὲ καὶ σκευὴ δόλοχρυσα, τῶν δώδεκα ἑορ-
 τῶν ἄλλα καὶ ἄλλα, ἀπὸ τε εὐαγγελίων ἱερῶν, χερνιβοξέστου,
 10 ὀρκειολίων, δισκοποτηρίων, δίσκων· ἐποίησε δὲ πάντα ὀλό-
 χρυσα διὰ λίθων καὶ μαργάρων· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν

5 ·Tota enim ecclesia S. Sophiae constructa est cum
 reliquiis multorum et diversorum Sanctorum (cf. p. 92, 15)

8 Chron. anni 1570 (cod. Paris. 1790); quocum consentit
 cod. Vindob. hist. gr. 94: "Ἐκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὰ σκευὴ τῶν
 ἰβ' ἑορτῶν χωρὶς τῶν καθημερινῶν καὶ ἄλλα πολύτιμα χερνό-
 ξυστα καὶ ποτήρια καὶ λαβίδας (καὶ σφουγγήτας καὶ ἀπλῶς
 εἶπεῖν add. Vind.) διὰ χρυσοῦ ἢ λίθων πολυτελῶν· ὑπῆρχε δὲ
 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν σκευῶν χίλια καὶ ἕνα· καὶ στέμματα ἦγον
 τὴν πλάτῃ τῶν ἰβ' ἑορτῶν ἀνὰ ἰβ', ὁμοῦ φορέματα τῶν ἱερῶν ρυθμῶν
 σοληνίτας (σοληνωτῆς Vind.) τ', ποτηροκαλύμματα καὶ ἄερας
 χρυσοῦφάντους διὰ λίθων καὶ μαργάρων χιλιάδας γ', εὐαγγέλια
 χρυσόγραφα ἐγκοσμημένα μετὰ λίθων καὶ μαργάρων κδ' τιμῆς
 χρυσαφίου λιτρῶν ιε'· θυμιατήρια χρυσὰ καὶ ἄργυρὰ τ' καὶ λυ-
 χνίτας (λυχνίας Vind.) χρυσὰς ἀνὰ λιτρῶν εἴκοσι τ'· τὰ δὲ πολυ-
 κάνδηλα καὶ βαστάγια (βοστρίδες Vind.) τοῦ ὕλου ναοῦ χιλιάδας
 γ' (λ' Vind.) ἐξ ἀσημείου καθαροῦ χρυσοῦσμένα

2—7 om. K 3 ἄργυρον—4 αὐτόν om. R (homoiotel.) ἀρ-
 γύρω καὶ λίθοις Z 5 καὶ νοσήματα PVC 5—7 haec tradit K
 in c. 15; v. adn. δὲ om. DF, γὰρ E; ἐν παντὶ δὲ κίονι τῶν
 ἄνω καὶ τῶν κάτω ἐν ἑκάστον (ἐν ἕκ. om. Z) ἅγιον λείψ. κτλ.
 PVRZ 8 τῶν δώδεκα—11 ὀλόχρ. om. R (homoiotel.)
 9 post ἑορτῶν inserunt Voss. et Vind. 129 παραλλαγμένα ἄλ-
 λοῖα καὶ ἄλλοια C ἀπὸ] initium faciens ab . . εὐαγγελίων]
 ἀγγελίων? evangelia enim p. 100, 4 memorantur 11 ὁ δὲ
 om. PVC ὁ δὲ ἀριθμὸς ἐνὸς ἑκάστον τῶν σκευῶν εἶδους
 ἔστιν ἀνὰ χιλίων Z

σκευῶν χιλιάς α'. Ἐνδυτὰς διὰ λίθων χρυσᾶς σωληνωτὰς τ', στέμματα ρ', ἵνα ἔχωσι ἐν μιᾷ ἐκάστη ἑορτῇ ἴδια· ποτηροκαλύμματα, δισκοκαλύμματα ὀλόχρουσα διὰ μαργαριταρίων καὶ λίθων ἀτιμῆτων χιλιάδα α'. εὐαγγέλια, ἔχοντα <σταθμὸν> ἀνὰ κεντηναρίων δύο, εἴκοσι καὶ τέσσαρα· θυ- 5
ματήρια ὀλόχρουσα λς' διὰ λίθων, λυχνίας χρυσᾶς τ', ἐχούσας σταθμὸν ἀνὰ λιτρῶν μ', πολυκάνδηλα καὶ βοτρύδια τοῦ νάρθηκος καὶ τοῦ ἄμβωνος καὶ τοῦ βήματος ὀλόχρουσα σὺν τῶν δύο γυναικίτων χιλιάδας ἕξ. Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα τξέ' ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐφᾶς καὶ δύσεως 10
ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην ἑορτὴν δίδοσθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἴνου μέτρα τ', ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους. Ὁμοίως καὶ τὰς ἐφημέρους ἐξέθετο κληρώσας ἱερεῖς τε καὶ ἕως ἐσχάτου τῶν ὑπουργούντων τῷ ναῷ χιλιάδα μίαν, ἀδούσας ρ', μεριζομένας εἰς 15
δύο ἐβδομάδας. Δέδωκε δὲ τῷ κλήρῳ κέλλας εἰς τὰ πέριξ

9 possessiones et villas

1 χιλιάδα μία R, χιλιάδας μβ' C, χιλ. μ' Voss. Vind. 129
ἐνδυτὰς] sc. ἐποίησε διὰ λίθους REF 2 τ'] ἐκατὸν
καὶ R ποτηροκαλύμματα V 4 χιλιάδα μία R, χιλιάδας
μβ' C, χιλ. β' Vind. 129 5 σταθμὸν supplevi ἀνὰ κεντ.
δύο] ἀνὰ κεντην. δύο λίτρας C, ἀνὰ κεντ. τέσσαρα Vind. 129;
fort. ἀνὰ δύο λίτρας vel λιτρῶν scribendum est εἴκοσι καὶ
τέσσαρα] δῶδεκα καὶ τέσσαρα R 6 ὀλόχρουσα ἔτερα λς' R
λυχνίας PV (διὰ λίθων λυχναρίων C, διὰ λιθομαργάρων
ἀτιμῆτων Voss.) τ' om. RC 7 χρυσοῦ σταθμὸν λίτρας
(ἕκαστον add. E) μ' C πολυκάνδηλα βοτρύδια RC (βοστρίδες
Vind. 94) 8 σὺν om. RC γυναικίτων ER χιλιάδες
RP, χιλιάδαι V κτήματα] προάστεια K; an κτήματα καὶ
προάστεια? cf. Radulf. 11 καὶ ὑπάρχοντα R μιᾷ ἐκά-
στη ἑορτῇ CZ, μιᾶς ἐκ. ἑορτῆς PV 12 καὶ οἴνον—15
χιλιάδα μίαν om. R (homoiotel.) 13 τὰς ἐφημέρους sc. λει-
τουργίας, nisi forte cum Z τὰς ἐφημερίας scribendum est
(ὁμοίως ἐκάστης ἡμέρας κληρώσας ἱερεῖς κτλ. Vat. 1701) 15 χι-
λιάς μία PV, correxi (CR desunt) 16 κέλλια PVC εἰς
τὸν πέριξ R

κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ταῖς ἀδούσαις σκηνώματα, δύο ἀσκητήρια.

24. Σταυροῦς δὲ ἐποίησε πέντε στένοντας χρυσοῦ ἀνὰ κεντηνάριον ἕν, καλλωπίσας αὐτοὺς ἀπὸ παντοίων λίθων πολυτελῶν ὡς διατιμᾶσθαι τούτους κεντηνάρια ἡ' καὶ μανουάλια δύο ὀλόχρυσα διὰ λίθων σὺν μεγίστοις μαργαριταρίοις, ἃ καὶ ἀπετιμῆθησαν χρυσοῦ κεντηνάρια ε' καὶ ἕτερα μανουάλια β' ὀλόχρονα γλυπτὰ παμμεγέθη· τοὺς δὲ πόδας αὐτῶν ὀλόχρυσους τιμωμένους χρυσοῦ κεντηνάριον ἕν. Καὶ ἐποίησε φατλία διάχρυσα διὰ λίθων τέσσαρα τιμώμενα κεντηνάριον ἕν, ἵνα ἴστανται ἐπάνω τῶν χρυσῶν καὶ κρύων μανουαλίων. Ἔτερα δὲ εὐμεγέθη ἐποίησεν μανουάλια ὀλοάργυρα ν' καὶ ἀνδρόμικτα ὀλοάργυρα σ' τοῦ ἴστασθαι εἰς τὸ θυσιαστήριον.

25. Εἰς δὲ τὸν ἄμβωνα ἐξωδίασε χρόνου πάκτον, ὅπερ Ba 77
15 ἐλάμβανεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου μόνης, κεντηνάρια τξέ'. Ταῦτα εἰς τὸν ἄμβωνα ἐξωδίασεν σὺν τῆς σωλέας· πάντα γὰρ ἐλάμ-

14 tributum de uno anno. Chron. anni 1570 (Par. 1790):
ἐνὸς χρόνον εἰσδόμημα

3—13 om. K πέντε] ζ' C στένοντα RPV, correxi (στήσαντας C) ἀνὰ κεντ. ἕν] om. Z, κεντηνάρια ἐξ R, λίτρας ριὰ C 4 παντῶν R, πάντων C 5 διατιμῆσθαι R ἀνὰ κεντηνάρια ἡ' PV, λίτρας ρη' C μανουάλια C] μενάλια R, μενάλια P, μανάλια V; in hac voce omnibus deinceps locis codd. maxime variant 6 σὺν] ποσὺν (sic) R 7 κεντηνάρια ε' PV Vind. 77, λίτρας ρξ' R, λίτρας ρλε' C, λίτρας ρε' Z, κεντ. ε' Vat. 1701, κεντ. σ' Vind. 129 8 ὀλόχρονα] ὀλόχρυσα CZ 9 κεντ. ἕν] λίτρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα R, κεντηνάρια ια' C, ἀνὰ κεντηναρίον ἐνὸς Vat. 1701 10 διάχρυσα] διάφορα C τεσσάρων τιμωμένων R κεντ. ἕν] λίτρας ρλ' R, om. C 12 μανουάλια — ἴστασθαι om. RC καὶ ἀνδρ. κτλ.] καὶ et ὀλοάργ. σ' om. PV; restitui ex Z Vind. 77, 129, Vat. 1701 13 ἀνδρομική Z Vat. 1701, ἰσόμικτα Vind. 77, ἰσόμικτα Vind. 129 14 ἐξωδίασε om. R, ἐξωδίασθη PV χρόνον πάκτον — 16 ἐξωδίασεν om. PVR (homoiotel.), restitui ex Z et Vat. 1701 (corrupte exstant in C: διὰ πάντων χρυσόν, ὅπερ (ὅπερ D) ἐδόθη ἐκ τῆς Αἰγ. μόνης κτλ.)

βανε μέχρι χίλια κεντηνάρια· ὁ γὰρ μέγας Κωνσταντῖνος ἐτύπωσεν <πάντα λαμβάνειν> ἀπὸ Σαρβάρου Περσῶν βασιλέως καὶ ἐτέρων πολλῶν. Ὁ δὲ ναὸς ὅλος σὺν τῶν ἔξω καὶ τῶν πέριξ ἔχει ἔξοδον χωρὶς τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ τῶν κατὰ δωρεὰν προσελθόντων ἀπὸ πάσης 5 τῆς βασιλείας χρυσοῦ χάραγμα ὁμοῦ κεντηνάρια γσ'.

26. Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μόνος ἤρξατο καὶ μόνος ἐτελείωσε τὸν ναὸν μηδενὸς ἐτέρου συνδρομῆν ποιήσαντος ἢ οἰανδήποτε οἰκοδομῆν. Θαῦμα δὲ ἦν ιδέσθαι ἐν τῷ κάλλει καὶ τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ναοῦ· ὅτι πάντοθεν ἔκ τε χρυσοῦ καὶ 10 ἀργύρου ἐξήστραπτεν. Καὶ εἰς τὸ ἔδαφος θαῦμα ἦν τοῖς εἰσιούσι ἐν τῇ πολυποικιλίᾳ τῶν μαρμάρων δίκην θαλάσσης ὄρασθαι καὶ ποταμοῦ ἀεὶ ῥέοντα ὕδατα. Τὰς γὰρ τέσσαρας

3 intus et foris et in circuitu 6 milia ducenta. Chron. anni 1570 (cod. Par. 1790) quocum facit Vindob. 94: κεντηνάρια χρυσάφη βχνη'. (v. quae exronam de his codd. in 'Byz. Zeitschr.' 1901) 13 quatuor autem venas virides etc.

2 ἐτύπωσεν R, ἐποίησεν ἐκτυπώσας PV, ἐτύπωσεν ZC Vat. 1701; supplebam (ἐκτυπώθησαν παρὰ τοῦ μεγ. Κωνστ. ἀπὸ κτλ. K) Σαρβάρου K, σαροβάρους PV, τε βαρβάρους R, βαρβάρων CZ (βουλγάρων Vat. 1701); cf. Codin. p. 20, 9 sqq. et 21, 3 Bekk. βασιλεῖς PVR, βασιλέων C (βαβυλωνίων Vat. 1701); restitui ex K 3 ἔξω] ἔσω R, ἔσω καὶ ἔξω πέριξ Vat. 1701, cf. Rad. 4 ἔχων PVR Vat. 1701 σκευῶν om. R, τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ om. C τῶν λοιπῶν εἰδῶν] τῶν ἐνδυτῶν K 5 καὶ τῶν κατὰ—6 βασιλείας om. RC 6 γσ'] sic REA, BZ Vind. 77, corruptum in rell. 8 μηδενὸς κτλ.] τὴν κατὰ τοῦ ναοῦ συνδρομῆν μηδενὸς ἐτέρου ποιήσαντος οἰανδήποτε οὖν οἰκομῆν (sic) R, τὴν οἰκοδομῆν μηδενὸς ἐτέρου ποιήσαντος τοῦ οἰουδηποτοῦν C 9 turbavit K: θαῦμα δὲ ἦν ιδεῖν ἀπὸ γὰρ τῆς πολυποικιλίας τοῦ ἐδάφους δίκην θαλάσσης ἐφαίνοντο ἐκ τῆς χρυσοθέου θείας κτλ.; cf. ad c.15 p.93 10 ἐν τε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ C 11 ἐξέστραπτον R, ἐξαστράπτον C, ἐξήστραπτον Z, ἐξήστραπται Vat. 1701 (deest locus in PV), corrigebam 12 ἐν τῷ δίκην κτλ. Z 13 καὶ] ἢ CZ ποταμὸν (i. e. ποταμῶν) D Vat. 1701 ποταμῶν ἀειρρῶτων Z (ὑδατα om.) ἀεὶ om. C

φίνας τοῦ ναοῦ ὠνόμασε τοὺς τέσσαρας ποταμοὺς τοὺς ἔξερχομένους ἐκ τοῦ παραδείσου καὶ ἔδωκεν νόμον κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἵστασθαι ἐν αὐτοῖς ἕνα ἕκαστον ἀφοριζομένους. — Ἐποίησε δὲ καὶ εἰς τὴν φιάλην γύρωθεν στοᾶς φρεατίας ἰβ' 5 καὶ λέοντας λιθίνους ἐρέυγεσθαι τὸ ὕδωρ εἰς ἀπόνιψιν τοῦ κοινοῦ λαοῦ. Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ πλευρᾷ τοῦ δεξιοῦ γυναικίτου ἐποίησε θάλασσαν μέχρι σπιθαμῆς, ἵνα ἀνέρχεται τὸ ὕδωρ, καὶ κλίμακα μίαν, ὅπως ἄνω τῆς θαλάσσης διέρχονται οἱ ἱερεῖς. Ἔστησε δὲ κατὰ πρόσωπον δεξαμενὴν ὀμβρικήν να- 10 μάτων καὶ ἔγλυψε λέοντας δώδεκα, παρδάλεις δώδεκα, δορκάδας δώδεκα, ἀετοὺς καὶ λαγωὺς καὶ μόσχους καὶ κορώνας καὶ αὐτοὺς ἀνὰ δώδεκα· καὶ ἐκ τῶν φαρυγγῶν αὐτῶν ἐμείσθαι τὸ ὕδωρ διὰ μηχανημάτων εἰς τὸ τοὺς ἱερεῖς νίπτεσθαι

6 Chron. anni 1570 (cod. Par. 1790): Εἰς δὲ τὸ δεξιὸν μέρος ἔκαμε θάλασσαν ὅπου ἐδέχεται τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, πήρεις ξε'· ἐπάνω δὲ τῆς θαλάσσης αὐτῆς ἔβαλεν σκάλαν ἵνα περνοῦν οἱ ἱερεῖς. Ἔστησε δὲ στήλας ἀπὸ ὄλα τὰ ζῶα ἐκ μαρμάρων μετὰ τέχνης πολλῆς, διὰ τὰ εὐγένη τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ στόματα αὐτῶν καὶ ἐκεῖ τὰ νήβονται οἱ ἱερεῖς καὶ οὐχὶ ἄλλος τις· λέγεται δὲ ὁ τόπος ἐκεῖνος μεταστήρια (sic)

1 σφῆνας C Vind. 129, an βῆνας? (cf. Rad.); διὸ καὶ δ' ποταμοὺς ὠνόμασε τὰ δ' τῶν μαρμάρων τμήματα Voss.

2 ἵνα κατὰ PV 4 ἐποίησε δὲ καὶ τῆς φιάλης γύρωθεν C φρεατίας PV, φρεατίας C, φρεατίας Z ἰβ'] πέντε Vat. 1701. Hoc loco idem cod. addit: ἐπάνω αὐτῶν ἵστατο ἢ σέλα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ὀλοχρῶση (v. ad p. 98, 14)· ἐκ τὴν χρυσόθεον θεῶν τῶν οἰκημάτων τηλαγαρικῶν καὶ τῶν κερφαλοκίωνων πάντων θαναμάζεσθαι πάντα ἀνθρώπων τὸ τοιοῦτον ἔργον τῆς πολυποικιλίας κτλ. (cf. K ad c. 15 p. 93) 5 ἐρέεσθαι R 7 <ἐν ᾗ> μέχρι σπιθαμῆς ἀνέρχεται? (ὡς πεθαμὴν τὸ βάθος ἵνα ἀναβαίη τὸ ὕδωρ Vind. 129; θάλασσαν φερομένην τὸ ὕδωρ εἰς τὰ τῆς φιάλης φρέατα καὶ κλίμ. κτλ. Voss.) 9 κατὰ πρόσωπον om. C (καταντικρὸν Vind. 129, κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης Voss.) δεξαμενὴς ὀμβρικήας C (nisi quod ὀμβρικήας E)

10 παρδάλεις ἰβ', δορκάδας ἰβ'] om. R δορκάς PV D 11 λαγῶνους codd. καὶ κορώνας—δῶδ. om. R 12 ἐμείσθαι] ἀνιμᾶσθαι C, ἐμίσεσθαι R 13 καὶ διὰ μηχανήματος R

μόνον. Ἐκάλεσε δὲ τὸν τόπον Λεοντάριον· καὶ Μητατόριον, ὅπερ ἐκεῖσε ἀνήγειρεν κοιτῶνα ὠραιῶν διάχρυσον, ἵνα πορευομένου αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ἐκεῖσε καθεύδη. Τὴν δὲ ὠραιότητα καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους τοῦ κεχρυσωμένου καὶ διηργυρωμένου ναοῦ ἀπὸ ὀρόφους ἕως ἐδάφους τίς διηγῆ- 5
σεται;

27. Ὅμως τελειώσας τὸν ναὸν καὶ τὰ ἱερὰ ἀναθήματα τῇ κβ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς εἰςῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου μετὰ προελεύσεως ἕως τῶν πυλῶν τοῦ Αὐγουστιῶνος τοῦ ἐξερχομένου εἰς τὸ ὠρολογεῖον, καθεζόμενος ἐφ' ἄρματος 10
τετραίππου καὶ ἔθυσε βόας α, πρόβατα ς καὶ ἐλάφους γ' καὶ σῦας α, ὄρνεις καὶ ἀλεκτρονάς ἀνὰ δέκα χιλιάδας. Καὶ δέδωκε πέννησι καὶ τοῖς δεομένοις σίτου μόδια τρισμύρια· ταῦτα δέδωκε τοῖς πέννησιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μέχρι ὠρῶν γ'.
Ba 78 καὶ τότε εἰσώδευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μετὰ τοῦ σταυροῦ 15

10 sedens super armos (= ἐφ' ἄρματος) quatuor equorum, coronatus, tenens sceptrum in manu etc. 11 oves VII milia

10 sqq. Alios numeros mactatorum animalium et frugum et vini praebebat Chron. anni 1570 et Vindob. 94, de quibus videsis quae disseram in Byz. Zeitschr. 1901 14 usque horam ter-

1 καὶ μόνους PV, μόνους Z λεοντάρια καὶ μητατόρια R, λεοντάρια καὶ κοιτατόριον Z; λεοντάριν C; μητατόριον om. C Vind. 129, pro eo κοιιδί' F 2 ὅπερ] δι' ὄν Z, ἐν ᾧ Voss., ὄνπερ (καὶ κοιτῶνα ἀνήγ. ἐκεῖσε) C 3 ἐν τῷ ναῷ] ἀπὸ τοῦ ναοῦ C 5 ὀρόφον C ἕως ἐδάφους om. R 8 κβ'] τῇ εἰκάδι δευτέρῃ R νοεμβρίου C 9 ἕως τῶν πυλῶνων Vind. 129 et C (qui ἕως om.), τὸν πυλῶνα PV, ἕως τῆς πύλης K ἀγουστιῶν R Vind. 129, ἀγουστιῶνος vel ἀγουστιῶνος rell. τοῦ ἐξερχομένου PV, τῶν ἐξερχομένων Z, om. K 10 ἀπὸ τοῦ ὠρολογεῖον Voss. (ὠρολόγιον PVF, ὠρολογίον RD, ὠρολογεῖον E) 11 α] χιλιάδας τρεῖς R γ'] φ' PV 12 α] χιλιάδας τρεῖς R ὄρνας PV ἀνὰ χιλιάδων δέκα PV 13 τρισμύρια τριακόσια R, μυριάδας τριακοσίας Z; μούδιους τρισμυρίους C, μόδια χιλιάδας τλ', κρισίν (κριθῆν?) μέτρα διακοσίας χιλιάδας καὶ ρη'. ταῦτα κτλ. Vind. 129 14 δέδωκε] διελὼν PV ὥρας γ' PV

καὶ τοῦ πατριάρχου Εὐτυχίου. Καὶ ἀποδράσας ταῖς χερσὶ
 τοῦ πατριάρχου ἀπὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἔδραμε μόνος
 μέχρι τοῦ ἄμβωνος καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἶπε· Ἐπί-
 5 κησά σε, Σολομών. Καὶ μετὰ τὸ εἰσοδεῦσαι ἐποίησεν ὑπα-
 τείαν καὶ δέδωκε κεντηνάρια τρία τῷ λαῷ Στρατηγίου μαγί-
 στρου ταῦτα χύνοντος εἰς τὸ ἔδαφος· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐποίησε
 τὰ ἀνοίξια τοῦ ναοῦ, τσαῦτα καὶ πλείονα ὀλοκαυτώματα
 θύσας, καὶ μέχρι τῶν ἁγίων θεοφανίων δι' ἡμερῶν πεντε-
 10 καίδεκα κλητορῶν πάντας καὶ χορευῶν καὶ εὐχαριστῶν τῷ
 Κυρίῳ. Οὕτως ἐτελείωσε τὸ ἐφετὸν ἔργον αὐτοῦ.

28. Αἰτήρησε δὲ ὁ νεωτερικὸς τροῦλος ὁ ὑπὸ τοῦ με-
 γάλου Ἰουστινιανοῦ κτισθεὶς καὶ ὁ ἄμβων ὁ πολυτίμητος
 καὶ πολύολβος καὶ πολυθαύμαστος σὺν τῆς σωλέας καὶ τοῦ
 15 ποικίλου πάτου τοῦ ναοῦ χρόνους ἰζ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνα-
 τον τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ
 τῆς βασιλείας καὶ εἰς τὸν δεύτερον χρόνον αὐτοῦ ἡμέρα ε',
 ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας, ἐγένετο πεσεῖν τὸν τροῦλον καὶ συν-
 20 τε σαρδονύχους καὶ σαμφείρους καὶ ζάμβυκας καὶ μαργαρίτας

tiam et tunc venit in templum. Quando vero venit in oro-
 logium, descendit de caruca et intravit in atrium templi et
 quando venit ad ianuas argenteas templi tenens manum pa-
 triarchae Euticii etc. 3 ascendit solus in lectorium 6 auri
 libras tres

1 Εὐτυχίου—2 πατριάρχου om. R (homoiotel.) 3 τὰς χεί-
 ρας εἰς τὸν οὐρανὸν PV 4 νενίκηκα PVBM 5 ἀπαν-
 τήν C, ὑπάτια A, M 7 χύνοντος] χέοντος C, ταχόναντος R
 9 διὰ δέκα ἡμερῶν R, διὰ δεκά ἡμερῶν F, διὰ κ' ἡμερῶν
 E (deest D) 11 τὸ ἐφετὸν του ἔργου αὐτοῦ R, τὸ ἐφετὸν
 τοῦ ἔργου αὐτοῦ C, τὸ ἐφετὸν αὐτῶ ἔργον Z 12 ὁ ἰσοτερι-
 κὸς το. R, ἑσωτερικὸς F (om. E, deest D) 15 πατοῦ R, πλά-
 τους C 16 Ἰουστίνος ὁ ἀν. αὐτοῦ] Ἰουστινιανὸς ὁ θράξ AM
 17 τὴν βασιλείαν R 20 ζαμβύκους PV

σὺν τῶν χρυσῶν στηθέων καὶ κρύων καὶ κίωνων ὀλοαργύρων, καὶ τὸν πολύτιμον πάτον· αἱ δὲ τέσσαρες ἀψίδες καὶ οἱ κίονες καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα ἔμειναν ἀσάλευτα. Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προσκαλεσάμενος τὸν ζῶντα καὶ καμόντα ἐκεῖσε μηχανικὸν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, τί τὸ συμβῆν εἰς 5 τὸ χαλάσαι τὸν τροῦλον. Ὁ δέ, φησὶν, εἶπεν ὅτι ὁ θεῖός σου σπεύσας ἐπῆρεν τοὺς ἀντινύκτας τοὺς ὄντας ἐν τῷ τροῦλῳ ξυλίνουσ καὶ ταχέως ἐμουσεῖωσεν αὐτόν, καὶ ὅτι ὑψηλὸν ἐποίησεν αὐτὸν πρὸς τὸ πανταχῆ ὁραῖσθαι καὶ ὅτι τὰς σκαλώσεις κόπτοντες οἱ τεχνῖται ἔρριπτον, καὶ ἐκ τοῦ βάρους 10 ἐσπαράδδοντο τὰ θεμέλια καὶ ἔλαβε ἧ πέψιν ὁ τροῦλος.' Ἐφησαν δὲ οἱ τεχνῖται τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπον αὐτῷ ταῦτα· 'εἰ κελεύεις, δέσποτα, ἵνα γένηται ὁ τροῦλος ἐπίπεδος κυμ-

3 Rex autem Iustinus advocavit Ignatium, qui construxit templum. Cui dixit Ignatius: 'Avunculus tuus, domine, festinavit et abstulit perticos ligneos qui erant in trullo et continuo posuerunt musium et deauraverunt illud cito. Faciamus igitur trullum rotundum et planum inferiorem priore quinque passibus.' Aedificaverunt itaque trullum et dimiserunt ligna et pilones usque novem annos

1 σὺν cum dativis iungit C (στηθέοις etc.) κρύων κίωνων καὶ ὀλοαργύρων PV, τῶν ἱερῶν κίωνων καὶ τῶν ἠλεκτροίνων Z
 2 ἀψίδαι PV 4 προσκαλέσας R τοὺς καμόντας ἐκεῖσε μηχανικοὺς PV, qui etiam infra pluralem ponunt (παρ' αὐτῶν, οἱ δὲ εἶπον), τεχνίτην τὸν ἔτι τότε περιόντα ἐκ τῶν ἐκεῖσε καμόντων A₁M, τεχνίτας . . . περιόντας κτλ. A₂B (pluralis etiam in Z) 5 εἰς τὸ χάλασμα τοῦ τροῦλου R, εἰς τὸ τοῦ τροῦλλον τοῦ τοιοῦτου χάλασμα Z 6 εἶπον τῷ βασιλεῖ PV
 7 ἐπῆρεν] ἐπάρας C, ἀπῆρε Z Vind. 129, ἐπῆρεν K ἀντινύκτας] ξύλινα στηρίγματα Vind. 129; ἀντινύκτας καὶ τὰς παντορῶσεις, αἵτινες ἐδέχοντο τὸν τροῦλλον K 9 ἐποίησεν PV
 10 ἔρριπτον] ἐκοπτον R βάρους om. PV, κρότου K
 11 τὰ θεμέλια] τὰ ἄνω K ἔλαβε πέψιν R, ἔλ. πίψιν Z (a πίπτειν?), ἔπεσεν K Vind. 129 12 ἔφησαν δὲ καὶ οἱ τεχνῖται ταῦτα οὕτως ἔχειν· ἄλλ' οὖν εἰ κελεύεις C 13 ἐπίπεδος] ἐπίπλαστος DF, ἐπὶ πλάτος E κυμβαλ.] τυμβωνικός C

βαλικός, ἀπόστειλον ἐν νήσῳ τῇ Ῥόδῳ, καθὼς καὶ ὁ θεῖός σου ἐποίησεν, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ καὶ τῆς αὐτῆς σφραγίδος ἰσοστάθμα βήσαλα τοῦ πρώτου μέτρον ἄς ἀγάγωσι. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἤγαγον τὰ βήσαλα ἀπὸ τῆς Ῥόδου καθὼς καὶ τὸ πρότερον· οὕτως τοίνυν καὶ πάλιν ἐκαμαρώθη ὁ τροῦλος· κόψαντες ἐκ τοῦ προτέρου ὕψους τοῦ τρούλου ὀργυιάς ε΄, ποιήσαντες αὐτὸν τυμπανικόν, πτούμενοι, ἵνα μὴ τάχιον πάλιν καταπέσῃ, ἐάσαντες τὰ ξύλα καὶ τοὺς κριοὺς τῶν ἀντινύκτων χρόνον ἕνα, ἕως οὗ ἔγνωσαν ποιῆσαι πῆξιν τὸν τροῦλον. Τὸν δὲ ἄμβωνα καὶ τὴν σωλέαν μὴ δυνάμενος ποιῆσαι τοιοῦτον πολυέξοδον καὶ πολύτιμον, ἐποίησεν αὐτὸν οὐδαμινὸν διὰ λίθων καὶ κίωνων ἀργυροενδύτων καὶ στηθέων ἀργυρῶν καὶ βήλων καὶ περιφε|ρίων ἀργυρῶν μετὰ καὶ Ba 79 τῆς σωλέας. Τροῦλον δὲ τοῦ ἄμβωνος οὐκ ἠθέλησε ποιῆσαι, ὡς εἶπεν, διὰ τὴν πολλὴν ἕξοδον. Εἰς δὲ τὸν πάτον οὐκ ἠδύνατο εὔρεῖν τοιαῦτα πολυποίκιλα καὶ μέγιστα ἀβάκια, καὶ ἀποστείλας Μανασσῆ πατρίκιον καὶ πραιπόσιτον ἐν Προκοννήσῳ ἔκρισεν ἐκεῖ τὰ μάρμαρα εἰς ὁμοιότητα τῆς γῆς,

(v. p. 107, 7 adn.), τυμπανικός Voss., τυμπανοειδής cod. quidam Lambecii, βησαλικός Z 2 καὶ post ἐποίησε om. RC ἐκ τῆς αὐτῆς σφρ.] τοιοῦτας σφραγίδας R, ἐκ τοῦ τοιοῦτου σφρ. PV 3 ἰσοστάθμια R προτέρου PV ἄς ἀγάγωσι om. RC καὶ προσέτ.—5 τοίνυν om. CR 5 καὶ (τοῦτο ποιήσας add. R) πάλιν ἐνεκαμώθη ὁ τροῦλος κάτωθεν (κόψας ἐκ R) τοῦ προτέρου ὕψους τοῦ τρούλου ὀργυιάς ε΄ RC ἐκαμώθη PV, corrigebam 7 ὀργυιάς ιε΄ K ποιήσαντες κτλ.] καὶ ἐποίησαν καμόντες τοῦτον τυμβωνικόν· πτούμενοι δὲ κτλ. C πτούμενος δὲ μήπως λάβη (sic), εἶασε κτλ. Z 8 τοὺς τὰ ξύλα R [τοὺς κρ. τῶν ἀντιν.] τοὺς ἀντίποδας Z 9 post ἀντινύκτων inserit καὶ τὰς παντουρώσεις K ἕως ἔλαβε τὸ ἔργον πῆξιν A₂B (μέχρις ἂν συνέπιξε καὶ ἐξηράνθη καλὰ τὸ κτίσμα Vind. 129, cf. Rhallis et Potlis II 582 ἢ πῆξις τοῦ θεμελίου πέψιν CPVZM, πέψιν RA, 10 ὁ τροῦλλος PV, om. R δυνάμενοι et 11 ἐποίησαν PV 12 οὐδαμινόν] ὡς ἔστι τὴν σήμερον C 13 περιφεριῶν E 16 τοιοῦτα R 17 μανασ(σ)ῆν C, ναρσῆν K 18 ἐποίησεν PV post μάρμαρα inserunt καθὼς ὁρῶνται PV 18 et p. 108, 1 ὁμοιώματα PV

τὰ δὲ πράσινα εἰς ὁμοιότητα τῶν ποταμῶν τῶν ἐμβαινόντων ἐν τῇ θαλάσῃ.

29. Ὅταν δὲ ἔκοψαν τὰς σκαλώσεις τοῦ τρούλου καὶ ἤθελον καταβιβάξαι τὰ ξύλα, ἐγέμισαν τὴν ἐκκλησίαν ὕδωρ μέχρι πηγῶν πέντε καὶ ἔρριπτον τὰ ξύλα καὶ ἀπεθύμουν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ οὐκ ἐσπαράσσοντο οἱ θεμέλιοι. Καὶ εἶδ' οὕτως ἐτελείωσεν αὐτόν· καὶ τούτου χάριν λέγουσί τινες, ὅτι Ἰουστῖνος ἔκτισεν· ἀλλὰ ψεύδονται οἱ ταῦτα λέγοντες.

3 Quando autem volebant magistri proicere omnia ligna perticorum, impleverunt templum aqua usque quinque cubitos. Incidebant ligna et proiciebant super aquam et natabant supra et non commovebant fundamenta templi

1 τὰ δὲ πράσινα ποτάμια τὰ τέσσαρα κατὰ μίμησιν τῶν δ' ποταμῶν ἐγένοντο τῶν ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξερχομένων K

4 καταβάξαι P, καταβάσειν R, καταβιβάσαι C ὕδατος EF

5 μέχρι πηγῶν ε'] om. EF, ἕως οὐργίας οὐκὼ D, ἕως τῶν πρώτων κατηχομένων K καὶ ἔρριπτον—ὕδωρ om. C,

pro his: καὶ κατερχόμενα τὰ ξύλα οὐδεμίαν βλάβην ἐποίουν τοῦ κτίσματος Z ἀπεθύμουν] vix genuinum; ἀπεθήμαιαν

Ottobon. 309, ἐπέθυμον Vind. 77, ἀπωθύμενοι Comb. 6 καὶ

εἶδ'—7 αὐτόν om. RCZ 7 ἐτελείωσεν] sic Vind. 77 et 129, Ottobon. 309 (ἐτελείωθη ὁ ναός Vind. 94); ἐμουσίωσεν PV

καὶ τούτου χάριν—λέγοντες] C scribit: ψεύδονται γὰρ οἱ λέγοντες ὅτι καὶ Ἰουστῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἔκτισεν· τρεῖς γὰρ

εἰσιν· Ἰουστῖνος ὁ Θράξ καὶ Ἰουστινιανὸς ὁ κτίσας καὶ μετ' αὐτόν Ἰουστῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ· περὶ ὧν ὁ λόγος δηλώσει

(διέξειεν E qui insuper addit ἐν τοῖς χρονικοῖς πλατυνότερον καὶ ὁ ἀναγινώσκων εὐρήσῃ). 8 Ἰουστῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ

PV In fine addunt preces PV: Ἡμεῖς δὲ δῶμεν δόξαν τῷ ἁγίῳ Θεῷ κτλ. In classe C subsequuntur paragraphi ex Leone

Grammatico p. 127, 3—130, 19 Bonn. sumptae, in K fabula de Ignatio architecto; v. fasc. II.

Index¹⁾ auctorum.

1) In Παραστάσεις συντόμους χρονικάς.

- ²Αγκυριανός 25, 20
²Αλέξανδρος 66, 4
²Αναστάσιος 26, 1. 2
 (Anthologia Palatina XV 44:
 42, 5)
²Απολλινάριος 66, 4
 Γλαῦκος 47, 2
 Δημοσθένης 36, 19
 Διακρινόμενος v. Ἰωάννης
 Διόσκορος (?) 49, 14
 Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου 53, 19;
 66, 1
⁴Ἡμέριος v. Ἰμέριος
⁴Ἡρόδοτος 24, 1
⁴Ἡρωδίων 60, 6. 15
 Θεοδώρητος 28, 4; 66, 1
 Θεόδωρος τις 35, 11 (falso hunc
 ἀναγνώστην dicit Anon. Treu)
 Θεόδωρος ἀναγνώστης 37, 1;
 47, 2; idem videtur esse 65,
 16; 67, 20
⁴Ἰμέριος (?) 35, 10
⁴Ἰππόλυτος χρονογράφος 24, 1;
 -ον χρονικὸν τὸ τρίτον δη-
 μοσιευόμενον 23, 10
²Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος 53,
 19. 22; 56, 14. 20; 65, 9;
 67, 4
 Καλλίστρατος(?) 59, 10, cf. 59, 12
 Κλήμης 65, 2
 Λέοντος τοῦ μεγάλου τόμοι
 64, 10
 Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός 22, 6;
 64, 11
 Μάρκελλος ἀναγνώστης 19, 15
 Μεκᾶς (?) 47, 1
 Μιλίχιος χρονογράφος 66, 5
 Παπίας 51, 3. 12
 Παραδείσιος διοικητὴς ἐν τῷ
 χρονικῷ Ἰππολύτου 23, 9
 Προμόντιος 66, 8
 Σωζομενός 65, 2. 17
 Σωκράτης 54, 21 (cf. not. ad 18, 2)
 Φίλιππος ἑπαρχος 60, 1
 — ὁ δυνάστης (idem?) 60, 18;
 61, 6

2) In Narrationem de S. Sophia.

- Πλούταρχος πρωτασεκρήτης καὶ
 ἐπιστολογράφος Ἰουστινιανοῦ
 76, 9
 Στρατήγιος ὁ τοῦ βασιλ. ἀδελφο-
 ποιητὸς, ὁ καὶ ἀπογράφων
 τὴν ἔξοδον 84, 2; 89, 11

1) Indicem hominum ac rerum alteri fasciculo adiciam.

Index graecitatis.¹⁾

1) In Hesychium.

- ἀγωνία* 10, 3
*ἀναλαμβάνειν τοὺς διαφθαρέν-
 τας πόρους* 11, 18
ἀναπλάττω 3, 8
ἀντιπρόσωπος 11, 2
ἀντωπός 12, 18 (epigr.)
ἀνυφαίνειν τὰς ἐπάλλξεις 11, 19
*ἀπόπειραν λαμβάνειν τοῦ πο-
 λέμου* 12, 9
ἀριστοκρατεῖσθαι 15, 1
αὐταρχία 9, 12
ἐν ἀφασίᾳ διετέλουν 10, 15
ἀψίς 17, 12
*γράφω· τὶς τῶν ἐν Ἀργείοις
 γραφέντων* 13, 10 (P)
δαίμονες ἐγγώριοι 2, 12; — *πα-
 τῶσι* 5, 3
δεξαμενὴ ὑδάτων 10, 14
δέχεσθαι τὴν ἐπωνυμίαν 7, 10
 — *τὴν ἀριστοκρατίαν* 11, 7
δημοκρατεῖσθαι 15, 2
διαγράφειν πόλιν 5, 13
ἐκ διαδοχῆς 18, 10
διαχρῆσθαι 10, 10
διερός 2, 5 et 13, 14 (orac.)
διηχεῖν 6, 1
τὰ δίκαια 15, 10; 17, 3
διοικεῖσθαι 7, 13
διῶρυξ 11, 9
δολοφονεῶ 3, 15
εἶν ἐνὶ 14, 15 (epigr.)
*ἐκφέρω· ἐπὶ τὸ προκειμένον
 ἐξενήνοχεν μέγεθος* 1, 11; 18, 9
ἔμβολοι Τρωαδῆσιοι 16, 15
ἐξάσιος ὕμβρος 11, 12
*ἐξιλάσκεσθαι θυσίαις τοὺς δαί-
 μονας* 2, 12; 5, 3
ἐπάλλξεις τοῦ τείχους 11, 19
ἐπιφοιτάω 6, 2; 10, 8; 11, 4
εὐκαταφρόνητος 9, 10
εὐφορία (εὐπορία?) καρπῶν 4, 7
ἔφοδος τοῦ βαρβάρου 7, 18
*ἔφοροι· τὰ τῶν ἐφόρων γνω-
 ρίσματα* 16, 4
*θεῖος· τοῖς θείοις (?) τῶν βασι-
 λέων ἀπεδόθη* 16, 9
θερμῶς συμφέρεσθαι 11, 16
ἱερουργία 2, 13; 5, 2
ἴκρια 16, 3
καθιεροῦν 14, 7
καμπτήρες 16, 4
κατερεπιπῶ 14, 7
κῦρος τὸ Ῥωμαϊκόν 16, 10
λαμπαδηφόρον ἀγαλμα 11, 20
λεωφόρος 10, 15
λοιπὸν adv. 7, 14
μάρπτω 2, 5 et 13, 14 (orac.).
μεταλλάττω = morior. 10, 2;
 11, 6; — *τὸν βίον* 12, 4
ἔστος λίθος 11, 2; 12, 13
ὄθνεϊος 14, 11
ὀλκὸς ὑδάτων 17, 12

1) Asterisco notabo ea vocabula, quae alibi occurrere non constat. Ubique autem apparatus criticum inspicias.

πληροῦν consummare 18, 3	στρατιωτικὰ τέλη 16, 6
ποιεῖσθαι διεξόδους 2, 8	συμβόλαια 14, 2
— εἰςπλοῦν 3, 5	συνεργεῖν 5, 14; 10, 11
— τὴν ἀρχὴν 3, 11	σύνθετος κίων 12, 12
— τὴν ὑπόθεσιν 1, 13	
πολιτεύεσθαι τρόπῳ ἀριστοκρα- τίας κτλ. 1, 10	τοπάρχης 9, 11; τοπαρχοῦντες 4, 17
προσφόρος 3, 11	
προτιμήσαντες τὴν Νίγρον ἐλ- πίδα 15, 8	ὑποδέχομαι ἀρχάς 17, 5
	φθάνω· φθασάσης αὐτὸν τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς 5, 11
σοφίζεσθαι τινα 8, 9	
στενυγρός 2, 4 (orac.)	χρηματίζω sum 1, 9; 7, 8
στεφάνη τοῦ τείχους 6, 8; 15, 11	ὡς οἷα 9, 4 (P)
(στοιχειώω nota marg. ad § 25 v. praef.)	

- Formae declinationis: Σεμέστρης 2, 10; 3, 7; 4, 4; 7, 4
(sed Σεμέστρα 4, 9), Κλυταιμνήστρης 5, 8
- Formae coniugationis: ἀνεθήκατο 7, 7; ἀπολλύειν 9, 4;
augmentum neglectum κατεριπωμένον 14, 7
- Status quietis et motus saepe confunditur: εἰςπλοῦν ποιεῖ-
σθαι ἐν τόπῳ 3, 5, cf. 2, 6; διαβὰς ἐν τῇ πόλει 10, 5 (ἐνθεν
pro ἐνθα saepius in P)
- Temporibus praeteritis promiscue utitur Hes.: e. gr. ὑπερέ-
βαλε καὶ τίπτει 4, 10; ὑφαρπάζει καὶ ἔστη 5, 5; ἐξείλεν ἄν,
εἰ μὴ γέγονε 11, 11
- Participio pro infinitivo utitur: ἔτεροι ἰστόρησαν Μεγαρεῖς
ποιησαμένους 3, 5
- Sententiarum constructio: Apodosis particula δὲ iungi
videtur 7, 14; 3, 15. Particula τε praeter consuetudinem oc-
currit 5, 15; 6, 10 (P)

2) In Παραστάσεις χρονικάς.

Ἀγόνατος 63, 1	ἀλλασσομένων τῶν Ὀλυμπίων 62, 6
ἄγειν εἰς δῶρον 53, 27	ἄλλομαι festino 61, 15, cf. 64, 1 adn.
ἄκνυρος 63, 5	ἄλόγημα = ἄλογος ἄνθρωπος 60, 11
ἀκρωτηριακὰ στρόγγυλα μῆλα 31, 3	
ἀλάβαστρος 43, 7	

- ἄλωπος 51, 5
 ἄμβλωπιάω 62, 7
 ἀμφοτέροι = πάντες 28, 8; 31, 14; 37, 18 (?); 56, 10 (?); = ambo 28, 11; 38, 18; 45, 4
 ἀνάβασις τῆς στήλης 69, 5; clivus, locus proclivis 37, 14; cf. Passio Perpetuae ed. Franchi p. 127, 22
 (ἀνάγλυφον Anon. Tr. ad § 39)
 ἀναγορεύω 30, 12 (P); 31, 5 (P)
 ἀνάκαμψις 46, 6
 ἀνακείμενος accubans 47, 5
 ἀναμέσον 70, 2
 ἀναπλώω = ἀναπληρώω 73, 13
 ἀναρροσθεῖς ἀναγνώσμασι 47, 2
 ἀνατυπώω 58, 15
 ἀναψύχω 24, 4
 ἀνδρείκελος 39, 10; ἀνδροεικέλος 64, 2
 ἀνδρίζομαι (?) 29, 11
 ἀνερευνάω 28, 2
 ἀνταίρω 28, 6; 35, 6
 ἀνώτεροι θεοί (?) 42, 8
 ἄξιος: ἐπιτιμᾶν τινι ἄξιον θανάτου 43, 9; κάπηλος τῆ ἀξία 46, 5; ἀξία τοῦ ὑπάτου 59, 6
 ἀπανθρώπως 68, 13
 ἀπεικόνισμα 25, 19
 ἀπεμπωλάω 28, 8; cf. Berl. philol. Wochenschr. 1899 col. 647
 ἀπέρατος 63, 8
 ἀποδοκιμάζω 40, 6
 ἀποκείρομαι 66, 21
 ἀποκεφαλίζω συντάλαις rutris neco 25, 3
 ἀποκτένω 68, 17
 ἀπονέμω δικαίαν ψῆφον 69, 21
 ἀποποιεῖσθαι ἑαυτὸν 50, 10
 ἀποτίθημι tollo 24, 20; colloco 59, 14
 ἀποτολμάω 43, 18
 ἀποτυπώω 44, 5 etc.
 ἀποψύχω 72, 3
 ἀργυραῖος 65, 1. 15; cf. Byz. Z. VII 371
 ἀργυρέμπλαστος 31, 3
 ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς 40, 18
 ἄργυρον miliarisium 28, 2
 ἀργυρός = ἀργυροῦς 28, 3 (P)
 ἀρετή: ἡ σὴ ἀρετή 35, 13; 48, 9
 ἀρκέω: μέχοι Ζήνωνος ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν 45, 10; εἰς δύο πόδας ἀρκούμενον (?) 50, 2
 ἀρπάζω tollo 28, 14
 ἀρχιμόδιον 28, 1
 ἀσπάζομαι 66, 17
 ἀσφαλίζω instauro 33, 19 (cf. Malal. p. 79, 1), defigo 58, 14
 ἀσχολεῖσθαι 50, 5
 ἀτενίζω 36, 17
 αὐτουργικός sensu incerto 58, 1
 ἀψίς 27, 11; cf. An. Tr. ad § 16
 *Βαγύλη (?) 41, 4
 βαλάντιον 43, 5
 βαλλέριον (?) 58, 19
 βάλλω = ἐμβάλλω 29, 15 (cf. Usener Theodosios in indice), β. μετάνοιαν 24, 8
 βάπτειν χρυσῶν 24, 5
 βασιλογράφια cf. adn. ad 45, 15
 *βητγάμοι (?) θεοί 57, 17, v. adn.
 βιοθάνατος Anon. Treu ad § 28 (Theophan., De Vit. Gloss. Lat.)
 βίσσιον ὑελοῦν 33, 16
 βόθιννος 42, 15
 βολίς cavillatio 46, 9
 βοοθυσία 72, 18
 βραβεῖον insigne honoris 42, 11
 *βρέτγανα (?) 64, 3; v. Addenda
 βρόχος 35, 2
 βύθιννος (?) 42, 15 (P)
 Γαλέα 45, 3
 γαλουχέω (?) 47, 15
 γόνος: ὁ γόνος Θεοδοσίου 39, 2

γονυκλινής 40, 1
 γοργοειδής 51, 13
 γραφή = ἔγγραφος παράδοσις
 34, 6
 γραφίς tabella inscripta 46, 16
 γυναικοειδής 51, 14
 Δειλιάω 36, 9. 10
 δεκαδύο 28, 2
 δεκάλογος (?) 26, 1
 δεξίματα 65, 7
 *δεξιολαβής ἵππος 30, 2
 δέχεσθαι 64, 21, πέρως 29, 16,
 χρησμόν αὐτ̄ χρ̄ισμόν 32, 19,
 κατάλυσιν 36, 23, θυσίας 41,
 10, ὑμνωδίας 56, 7. 16, τὴν
 ἄξιαν 59, 6, τοὺς ἐπαίνους
 70, 22, στήλας 30, 4; cf. δέ-
 χεσθαι ἡλικίαν Theoph. Cont.
 6, 11 Bonn.
 δημεύω 53, 1
 δήμιος 63, 2
 δημοσιεύω edo librum 23, 10
 δημόσιον publ. aerarium 29, 5;
 31, 17; 53, 1
 διαβατός? 50, 7 (not.)
 διαβεβαίονμαι 41, 3; 60, 1
 (Theophan.)
 διαδέχομαι active et passive
 65, 11. 15
 διάθεσις ἔγγραφος μολίβδου
 34, 9
 δικάειμαι 45, 9
 διαλαμπής 21, 6
 διαπίπτω 67, 18
 διασαφέρομαι 69, 19
 διαστατός· ἐν τοῖς διαστατοῖς
 μέρεσιν 50, 7
 *διαφατεύω 28, 4
 δίδαμι τινι ferio aliquem 36, 5;
 — ῥάπισμα 63, 16
 διέρομαι τῷ τόπῳ 29, 13
 δικασθείσης κατὰ μοῖραν (sc.
 Εὐδοκίας) 61, 11
 δίκην ἄδικον καταγγέλλειν 28, 9

διοικητής 23, 9
 διολεσθεῖς 20, 10
 *διπλότειχος 22, 29
 διαφορελάτης 21, 6
 δοκιμάζω conor 69, 15 (Theo-
 phan., Const. Porph.)
 δόλος: ἐν δόλῳ falso? 19, 15
 δοξάζειν ναόν 19, 11; βασιλέα
 55, 17; 70, 19
 δορυφορέω prosequor 42, 9,
 largior 73, 3 (cf. Theophyl.
 Simoc. 4. 7. 2)
 δορυφορία 57, 5
 *δρακονταῖον 60, 19; 61, 4; an
 signum militare, idem quod
 δρακόντιον ap. Const. Porph.
 caer. p. 641, 2?
 δρᾶμα Κωνσταντίνου 45, 7
 δρόμου 50, 10 (ex coniect.)
 δυνάστης 60, 18; 65, 1
 δυνωπέω posco 24, 14; 63, 19
 *δωδεκάζωδον 26, 8 (cf. Lydus
 de mens. p. 121, 23 W. cod. B)

Ἔγγραφος 34, 2. 7. 9
 ἔγγων, -ονος 39, 5
 ἐγκυλινδέομαι 55, 14
 ἔδαφίζω (ἔδαφέω?) 23, 2
 ἔθνος natio pagana 65, 1
 εἴλημα arcus, fornix 25, 6 et
 10 (cf. Corp. Gloss. Lat. III
 312, 61; Malal. p. 339, 8;
 CIGr. 2782, ubi item fornix
 hypogaeus significari vide-
 tur), εἴλημα τοῦ ὠρολογείου
 43, 2. Cf. etiam Reiske ad
 Const. Porph. caer. p. 27, 13
 (II 131, 11) et indicem ad
 S. Sophiam s. v.
 εἶς: ἡ μία — ἡ ἑτέρα — ἡ ἄλλη
 27, 1 sq.; cf. Anon. epistula
 de caelo et infernis ed. Ra-
 dermacher p. 14, 13; Hippol.
 Theb. ed. Diekamp 9, 4 A;
 20, 23

- ἐκβάλλω extraho 50, 16
 ἐκδίδωμι trado 34, 6
 ἐκτόπωμα 61, 1
 ἐλαιοφόρος βαγύλη 41, 4
 ἐλατός 29, 4
 ἐλαύνειν εἰς ὀβολούς 29, 5; στή-
 λην 69, 4
 ἐλεγείον 60, 5; Ἰαμβοὶ ἐλεγείοι
 70, 15
 ἐλεφάντινος 57, 17
 ἐλεφαντώδης 27, 3
 Ἐλληὴν paganus 19, 3; 22, 18;
 26, 5; 40, 13; 66, 2
 ἐλληνίζειν 56, 3
 Ἐλληνίς 20, 19
 ἐμαοῦσαι † 45, 3 loco corrupto
 ἐμβατεύω τινὶ adeo aliquid
 46, 5
 ἐμβολος 23, 13 etc.
 ἐμμέτρως 57, 5
 ἐμπλαστός 51, 8
 ἐμπορεύματα θαλάσσια 67, 12
 ἐμπρός 38, 8
 ἐμπνρισμός 23, 1; 50, 4
 ἐμφέρεται 25, 8 et 13; 59, 13;
 absolute utitur auctor, cum
 plerique scriptores significa-
 tionem loci addant
 ἐμφιλοχωρέω 66, 10
 ἐμφωλεῖν 71, 15
 ἐνδίδωμι 41, 5
 ἐνειλέω confero me 61, 16 (ex
 coniect.)
 ἐξαγόμεθα τοῦ μνημονεῦσαι
 33, 20
 ἐξαιρέτως 39, 1 (ἐξαιρέτος 59,
 15 Treu)
 ἐξάισιος 23, 11; 40, 15
 ἐξειονίζω 53, 4 (Theophan.)
 ἐξουθενέω 53, 27 (Theophan.,
 Theophyl. Sim.)
 ἔπαρχος praefectus urbis 26,
 14; 31, 12. 17; 56, 8; 60, 1
 ὁ ἐπέχων τὸν φόρον An. Treu
 ad § 16
 ἐπιβάτης 62, 5. 6
 ἐπίδειξις sensu incerto 61, 1
 *ἐπικοκινῶ (?) = ἐπικοκινῶ
 63, 13 (v. adn.)
 ἐπίκνητος 29, 7
 ἐπίκνητος 70, 2
 ἐπιστασίαι θαμνόνων 47, 11
 ἐπιτιμᾶν τινὶ ἄξιον θανάτου
 43, 9
 ἐπίφορος 52, 9
 ἐποφίας ποιεῖσθαι 54, 15 (Theo-
 phan.)
 ἔτι item 37, 1. 4. 18; 38, 4
 εὐδόω 57, 4 (Const. Porph. caer.
 430, 15)
 εὐφημιζῶ 42, 2; 55, 18; 57, 2
 (Theophan.)
 ἔφιπποι στήλαι 32, 1. 3
 ἐχίδνια ἀστρονομικὰ καὶ ἱερο-
 γλυφικὰ 45, 14
 Ζεύξιππος sensu incerto 24, 20,
 v. adn.
 ζυγοπλάστης 41, 5
 ζυγός 40, 18
 ζυμός 64, 16
 ζωδιακὰ τετράποδα 46, 11; —
 γράμματα 63, 7
 ζώδιον 36, 20 etc.
 Ἡ μόνον ubi primum 54, 8
 (Chron. pasch., Malal.)
 ἠλιοκέφαλος 52, 7
 Θανατόω 36, 6
 θαρρέω 'committo alicui ar-
 canum' 68, 18; 69, 3 (Theo-
 phan., Malal.)
 θανμάζω 36, 1 sqq.
 θέαμα idem fere quod θαῦμα
 23, 1; 32, 7. 16; 39, 8 sqq.
 θεαμάτιον 46, 19
 θεματίον 32, 9; 35, 2
 θεογνωσία 44, 2
 θέσις ἀστρονομική 32, 12

- θηλύμορφος 63, 6
 θηριοδεικτής 40, 10, v. adn.
 θηριοτρόφος 41, 3
 Ἰαμβοὶ ἔλεγεοὶ 70, 15; ἰαμβι-
 κοῖς μέτροις 70, 22
 ἰδέα 52, 9
 ἱερογλυφικὰ ἐχίδνια 45, 14
 *ἱερίδια = ἱέρεια (?) 26, 10 (P)
 ἰκμώδης 22, 31
 ἰνδαλμα 52, 14; 53, 9. 13 (Theo-
 phyl. Sim.)
 ἰππάριον 71, 10
 ἵππος: ἐν ἵππῳ † ἀννύφ δεξιό-
 λαβεῖ 30, 2
 ἰππόσυννος θεός 43, 15 (Eurip.
 Orest. 1392)
 ἰπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν
 42, 1
 ἰστορέω pictura describo 52,
 14; — εἰκόνας 35, 16; inter-
 rogo 36, 2, narro 60, 18;
 61, 6
 ἱστορία historia pictura vel
 sculptura expressa 41, 13;
 45, 10. 15; 46, 5; 52, 15; 60, 7
 *Κάβος (?) caballus (?) 62, 11,
 v. adn.
 καινουργέω 52, 6
 καιρός annus 33, 11
 καμάρα arcus 33, 2; 38, 11
 κάμινος 48, 15
 κάμνω: κευμηκότα (?) sensu in-
 certo 62, 11
 κατατομέω 56, 4
 καταγγέλλω δίκην 28, 9
 καταλαμβάνω τῷ τεμένει 59, 9
 (Theophan., Theophan. con-
 tin.)
 καταποντίζομαι 50, 12
 κατατυπώω 49, 5
 καταφιλοσοφῶ 62, 3
 κατόρθωμα affirmatio 36, 14
 κατοχῆ 30, 1
 κατώγειος 20, 18; 28, 9 (cf.
 Schweizer Grammm. der per-
 gam. Inschriften 59; Typik.
 Mich. Attal. ed. Sathas p. 9,
 26; 51, 27)
 καῦσις 49, 6
 κεφαλή πυξίου 31, 15
 κινδυνεύω 32, 19; 36, 9
 κιννύρες 48, 7
 κλαπέν (?) 53, 9
 κολυμβητής 50, 13
 κοίτη 24, 4
 κορωνίον Μίλιον 25, 18
 κορωνίς corona 43, 6
 *κοχλῖς columna in cochleaemo-
 dum torta 32, 8, v. adn. (κο-
 χλῖδαι P, κοχλίαι Treu Suid.;
 ὁ κοχλίας sc. κίων saepius
 apud Byzantinos)
 κοχλῖς parva concha 47, 14
 κρατεῖν 25, 18; 41, 4; capio,
 comprehendo 23, 9 (Malal.)
 κτίσας κατώκησεν ἐκεῖ 33, 9;
 cf. Malal. p. 220, 20
 κυνάριον 44, 13
 κύπτω 53, 15
 κυρτοειδής 52, 8
 κυρτός 29, 12; 32, 5
 κύτλον † 47, 6
 Λαιμίον capitis effigies 49, 12,
 v. adn.
 λαμβάνειν κτίσμα 67, 16
 λεπτοειδής 52, 9
 *λιθένδντος 50, 22, v. adn.
 λιπαρεῖν θεῶ 24, 8
 λιτανεύω 20, 14
 λιτή 21, 1; 43, 18
 λογιστής 72, 4. 8; 63, 12
 λόφος pilus lapideus: γέφυρα
 ἰβ' λόφους ἔχονσα 32, 2; v.
 Procop. de aed. I p. 175, 25
 Μαγγανεία 53, 3
 μακαρίζω τινι 52, 12. 16

- μάλλον immo 60, 17
 μαντεύω τινά 26, 11
 *μαρμαρένθετος 47, 3 (μαρμα-
 ρένθετος P); cf. 50, 22 adn.
 μαρμάρινος 45, 13 (cf. 34, 10.
 11); 65, 3
 μεγαιστᾶνες 57, 21
 μέλας ἄνθρωπος 52, 23
 μερίζω distribuo 27, 4; 70, 16
 μέρος factio circi saepissime
 velut 37, 10; τὰ μέρη regio
 29, 7 (ἐν τοῖς Θρακίοις μέ-
 ρεσι); 32, 18; 50, 8; 53, 11;
 εἰς μέρος et μέρος = partim
 50, 22; 58, 1
 μέσον πον 53, 16; μέσον τοῦ
 σταυροῦ in media cruce 38, 12
 μεσοσυλλαβῶν σταυρός, crux
 quae utrimque tenetur 30, 10
 μετάνοιαν βάλλειν 24, 8
 μεταποιεῖν 20, 9; 67, 13
 μετέωρον ἡλιακόν 68, 5
 μέτρον ἐν ρ' μέτροις 56, 20;
 ἱαμβικά μέτρα 70, 22
 μετωπίδιον 24, 7
 μῆλα globi cruci affixi 31, 4
 (cf. Const. Porph. caer. p. 700,
 19 μῆλα τῆς καρούχας)
 μοῖρα pars hereditii? 61, 11
 μόνος· καὶ μόνον = tantum 30,
 6; 56, 9, v. adn.
 *μοσχαρίδιον 21, 5
 μυκολατρύω (?) 47, 7, v. adn.
 μυκτῆρ 47, 15
 μυρμήκοι (?) 44, 14
 μῶμος 49, 6

 *Ναντιῶ = ναύτης εἰμί 28, 7
 νέμεσις (?): οὐδατα ἐν τῇ νεμέ-
 σει περιφέρων 44, 14, v. adn.

 Ξένος mirus 41, 14; 50, 2; 61, 12

 Οἰκεῖος 24, 14
 (ὀκλάζω Anon. Treu ad § 64)

 ἐν ὀλίγῳ paulatim (?) 67, 16
 ὀπισθοφανῶς 72, 2 (Theophan.)
 ὀπτασία 55, 8
 ὄραν ἐν τῷ δήμῳ 63, 2; εἰς
 λαίμια 49, 12
 ὄργανον ἀστρονομικόν 25, 1
 ὄρος 40, 15; ὄροι τῶν ἵππων
 metae, carceres 63, 3
 ὀφθαλμοφανῶς 55, 10

 Παμμεγεθέστατος 49, 4; παμ-
 μεγέθης μεγάλη 49, 1
 πάνν saepissime; cum superlat.
 38, 16; 70, 5
 παραδείσιος appellative? 23, 9
 παρατάττομαί τινι πόλεμον
 54, 20
 παρατρέχω omitto 27, 14
 παύω = παύομαι 21, 2
 πεζαὶ στήλαι 70, 15
 πείρα· ἐν πείρᾳ τυγχάνειν =
 ἔμπειρον εἶναι 34, 3; ἐν πείρᾳ
 προτέθειται θέαμα 41, 18
 πειρώ· οἱ πεπειραμένοι τῶν
 προειρημένων 27, 5; εἰ τὰ
 στοιχεῖα ὡς πειρῶνται ἀλη-
 θεύουσιν 63, 10
 πέλημα arena circi 48, 5 (Theo-
 phan., Malal. etc.)
 περαιοῦσθαι 45, 12
 περῶα 49, 9
 περιφέρομαι 70, 9
 (περιχότης Anon. Treu ad § 62)
 πηγανούσιος μάρμαρος 51, 5
 πινακίδιον 34, 11
 πίπτω· μετὰ τὸ πεσεῖν τοὺς
 ὄχλους 55, 20
 πιστόομαι 66, 8
 πλάκα ἢ = πλάξ 58, 3
 πλαστοὶ ζυγοὶ 40, 18
 πλευρόν 26, 10
 πλήθος· εἰς πλ. = πολὺς 34, 4;
 50, 14 etc., v. Praepositiones;
 πλήθῃ πολλά 19, 3
 πλημμυλέω 24, 8. 13

πληροφορέω 36, 21
 πληρώω perficio opus 60, 9;
 72, 14; 73, 6 (Theophan.)
 ποιεῖν = μένειν 25, 9
 ποίησις χροσίου fabricatio chy-
 mica auri 34, 11
 πολίτευμα magistratus 56, 8
 (Const. Porph. caer.)
 πονεῖν 67, 12
 πορφυροειδής 49, 18
 προσβεία auxilium et preces
 59, 9 (Const. Porph., Synops.
 Sath. 109, 5, Usener Theod.
 ind.)
 *προαναδηλώω 31, 18
 πρόβλημα 63, 20; 64, 9
 πρόκειμαι 45, 1; 58, 5
 προκόπτω 59, 8
 προτείχισμα 56, 12
 προτίμησις 58, 19
 πρωτεύω 47, 1
 πρωτοστάτης ειδώλων 47, 8
 πρωτότυπον 71, 4
 πτώμα τῆς στήλης 36, 17; — τοῦ
 ἀνδρός (= corpus) 36, 16
 πτώσεις δαιμόνων 47, 11
 πτώξ 32, 14
 πύθομαι et πυνθάνομαι τινι
 71, 19; 52, 21
 πυξίον tabella 31, 15
 πυργίον 23, 3
 πυρίκανστος 35, 4
 πύρινοι ἵπποι 42, 1
 *πυροί = horreum tritici? 44,
 12; 45, 6
 πυρός?: τοῦ πύρον ὠρολογεῖον
 43, 2; ἐν τῷ πυρὶ (sic P) Ἄρ-
 τεμισίῳ 48, 8
 ῥάπισμα 63, 16
 ῤανίς 25, 15; 54, 9
 σαργάνη 50, 12
 σειρὰ (?) βασιλική 39, 9
 σειρήνες 30, 4

σηκός (templum) τῆς Χαλκῆς
 70, 8 (Const. Porph., Eua-
 grius)
 σημεῖον σταυροῦ 33, 13; 70, 9;
 σπόγγου 58, 13
 *σημειοφορικός 33, 17
 σημεῖω (?) 69, 20
 σιδηρέα βοτάνη 47, 14
 σιτηρέσιον 28, 7; 32, 1; 39, 1;
 57, 6
 σκενάζω insidiis persequor 37,
 20, v. adn.
 σκήνωμα 22, 27 (Niceph. patr.,
 Theophan.)
 σκντάλη rutrum 25, 2, v. adn.
 σκνταλίδης (?) 47, 4
 σμαράγδινος 43, 7
 στάμα locus in hippodromo 42,
 11; cf. 21, 14
 στεφηφορεῖν 20, 6
 στήλη = κίων 26, 9; saepius
 = ἀνδριάς
 στηλώω 24, 13; 35, 5; 72, 9
 στοιχειον simulacrum miracu-
 losum 20, 18; 62, 8. 9 et Anon.
 Tr. p. 18, 1 (adn. ad § 64),
 34, 14 (e con.); Diels Ele-
 mentum p. 55
 στοιχειοῦμαι aedifico 67, 10,
 arte magica afficio 73, 8.
 10; 62, 11 (e coniect.); cf.
 Diels l. l.
 στοιχέω (στοιχειώω P) assentior
 66, 10
 στόμα τοῦ ὄχθου aditus collis?
 36, 11
 στρατηλάτης 54, 5
 στρατολογία 49, 9
 τυρράκιον turricula gradibus
 pervia 21, 31; v. adn.
 συγγεινιάω 44, 5
 σύγγονος, ἡ = ἀδελφή 61, 13
 συγκροτεῖν τινα 56, 2 (Theo-
 phan.)
 συλλαβέω aut συλλαμβάνω· Γορ-

- γονίδας ἐχίδνια συλλαβούσας
 45, 14; v. Genera verbi.
 συμπειράομαι 61, 13
 (συνάπτομαι Anon. Treu ad
 § 70)
 συνθεται καμάραι 57, 14; συν-
 θετή στήλη 32, 8
 σύνθημα ποιεῖν 68, 10
 συντομία (?) γυναικῶν 37, 1
 συρφετός 46, 4
 συχνάζω 46, 2
 συχνῶς 46, 6
 σφετερίζω (?) 44, 7
 σωτηρίκιος χαραγή 57, 2, v.
 Du Cange Gloss. s. v.
 Ταξεῶται 31, 12
 ταχυδρόμος 30, 12; 50, 7
 τέλειος ἐκ χρυσίου τελείου 24, 6
 τελειοῦσθαι mori 72, 9 (P)
 τελειώσεις mors 52, 13
 τετραμερής 63, 6
 τετραπέρατος 63, 7
 τετραπλευρος 58, 12 15
 τρανός 28, 4; 48, 12
 τρανώ 60, 6
 τρίλιθον ἦτοι τρικέφαλον ζώ-
 διον 49, 17
 τρίπουν θεμάτιον 32, 9; τρί-
 πους 66, 7
 τρόπος δι' ἀληθείας τρόπον
 61, 9
 τυπόω 27, 14; 28, 2 sqq. etc.
 τυραννεῖν τὴν Κπόλιν 40, 3
 Ὑμνωδία 56, 7. 16
 ὑπαναγινώσκω 64, 17 (Theo-
 phan.)
 ὑπαντή 66, 17
 ὑπαρχος 41, 16
 ὑπατεία 19, 6; 58, 16
 ὑπατικός 26, 16; 41, 12
 ὑπατος 41, 14
 ὑπερκείσθαι 58, 3
 ὑπόδειγμα 53, 1
 ὑποσώζω 66, 19
 Φατριάζω τινά insidior 46, 7
 φησί = ὡς φασι nempé 41, 13;
 53, 8; 57, 19; cf. 65, 17
 (Krumbacher, Theodosios
 267)
 φθάζω assequor 50, 10
 φθάνω τινί pervenire ad 64,
 18
 φιλοσοφεῖν τι τὸ πρόβλημα ὃ
 ἐφιλοσόφησε Κράνος 64, 10
 φιλοσοφούντος Σεργίου 69, 1
 φοβερός ingens 31, 8; 33, 1
 (Theophan.)
 φρικτοὶ ὄροι 50, 15
 φροντίς ratio, causa 73, 9
 φυράω (?) 45, 5
 *Χαλκέγγυτος 50, 21
 χάος εἰς χάος παραδιδόναι et
 καταχωρνῶναι 34, 1. 5
 χαραγή officina monetarum
 52, 20, v. adu.; nota nummis
 incusa vel nummus 52, 19.
 25; 57, 1
 χάραγμα vultus, species? 52, 22
 χεῖρῶ τινά 42, 7
 χρηματίζω = εἰμί 34, 8; ἀντι
 πάντων ἐχρηματίσθησαν 41,
 16
 χεῖσις 57, 16
 χρισμός (?) 32, 20
 χρόνος annus 32, 13
 χρυσέγμαντος 53, 7
 χρυσέμβαφος 30, 6; 31, 6; 37,
 14 etc.
 χρυσέμπλαστος Anon. Treu ad
 § 16
 *χρυσόβαφος 71, 10
 χρυσόροφος 39, 9; 40, 6 etc.
 χρωμα στήλη ἐκ χρωμάτων
 71, 2
 χυτός 29, 4; 49, 11
 ἐχώρησε (ἐχώρισε?) πρὸς τὸ
 ἀρχέτυπον 71, 5

Ψηφίδες tesserae operum mu-
sivorum 27, 2
ψηφον δικαίαν ἀπονέμειν 69,
21, v. adn.

Ἦρα· ἐν τῶν καθ' ὥραν 49, 14
ὠρολόγιον 43, 3; cf. 27, 10
ὡς = ὅτι? 57, 18; ὡς εἰπεῖν 50, 5

Vocabula graecolatina.

*βαγύλη(?) 41, 4. Cf. Glossae
Isidori: Pagula: frena
βίγλα vigilia 55, 1. 7
δηνάριον 48, 1
δούξ 48, 7
*ἔξαμον examen? 28, 13; 49, 1,
a. adn.
ἐξέρεκτον exercitus 56, 17
καβαλλάριος(?) 58, 19; cf. κά-
βος(?) 62, 11
καλενδία Ἀρτοπωλίων 46, 10.
Cf. Du Cange-Favre s.v. cal.:
'Initium cuiusvis rei; locus,
ubi territorium aliquod in-
cipit' (saec. XIII). Corp.Gloss.
IV 531, 34: Kalendas, initium
καρούχα carruca 25, 6; 41, 13;
56, 14
κάστρον 22, 10; 23, 2; κάστρο-
φύλαξ 22, 11. 13
κεντηνάριον 50, 14; 57, 2
κεντηρίαν 43, 1. 8; 58, 18
κινστέρη 67, 20 etc.
κουβικονλάριος 35, 3; 56, 9 (not.)
κουνδικέλλιοι 56, 9; κουνδικέλλιοι
59, 4
κουμούλιον μόδιον 28, 6
κνίστωρ 26, 14
μόδιον 27, 10. 13; 28, 10 (ἀρχι-
μόδιον 28, 1); μόδιος 27, 12
(genere masc. et neutro prom-
iscue utuntur Byzantini, cf.
Gelzer Leontios p. 180, W.
Nissen Diataxis 116)

νονμίον 31, 17; 34, 1; 52, 25
ὄφικιον(?) 49, 14
ὄψικεύω obsequor 56, 10
πάκτον 28, 14; 40, 8; 41, 16;
51, 10
παλάτιον 20, 8 etc.
πατρίκιος 73, 1 (An. Tr. ad
§ 39)
πόρτα 20, 13 etc.
πραιπόσιτος 23, 16; 46, 19; 48,
14; 63, 15
προτίκτωρ 28, 15
σέκηρητον ('Bureau') 38, 4 (Theo-
phan., Const. Porph.)
σελέντιον (consilium ab impe-
ratore convocatum) 46, 11
σελλίον 60, 14
σιλεντιάριοι 56, 9
σινάτον 24, 11 etc.
σκαλίον 43, 10
*σκουλκάτον et σκουλκαταμεῖον
(σκουλκατοταμεῖον?) 49, 8. 10
(not.)
σπαθάριοι 56, 8
τάλαντον 29, 9
τριβοννάλιον 39, 4; 67, 8
φόρος passim
φόσσα 34, 17; 67, 17; φοσσά-
τον 54, 19
χαρτονλάριος 35, 10. 16
ὠρεῖον horreum 27, 9. 12
ὠρεος aureus: ἐν τῷ ὠρέῳ Μι-
λίῳ 41, 19

Varia grammatica.¹⁾

Phonetica et orthographica: ἡχιῶδι 22, 31, ἐξέρχεται 56, 17, σωτηρίχιος 57, 2, <μοσ>καρίδιον 21, 5, ἀφ' μαρμάρον 44, 13, λογιστής (pro λογιστής) 63, 12, τεθαλικόν 60, 2, καταρπάσαι 44, 1; ἐνπυρισμοῦ 23, 1; χαρκῶ 27, 2, Ἀνεμοδουρίω 37, 5; κηστέρη 72, 20 (στέρη 67, 20; cf. G. Meyer Neugr. Studien III 30).

Formae declinationis: Βερίνα 73, 8, -ας 37, 3 et 10, -ης 46, 4, -αν 60, 15; Ἄνδρομέδας 71, 14 et 72, 13, -η 71, 20 et 72, 10, -αν 72, 5; Φαύστας 23, 16, -ης 50, 20; Κλεοπάτρης 43, 7. — ἐπὶ Βύζα καὶ Ἄντη 41, 17 et 48, 5, Βύζαν 42, 3; Κώνστα 65, 4, -αντος 26, 13; 48, 14; 65, 12, -αν 50, 1; Οὐάλη 24, 15, -εντος 67, 19 et 73, 1. 2; Τερβέλι 40, 6, Χαζάρι 40, 7. — Ζεῦ (Genet.) 26, 6 (cf. Byz. Z. I 565). — τῆς γάλας 45, 3; καρούχας 41, 13; αἱ κοχλίδαι 32, 8, γοργονίδαι 70, 7, αἱ κιννύρες 48, 7, (τὰς) θυσίαις 48, 3, ὀρχήσεις πλεισταίς 39, 6, τῶν σαργάνων pro σαργανῶν 50, 12 (not.). — Ἐξακτιόνιον 32, 14, Φιλαδέλφιν 56, 11; 66, 14, Κανονάρις 55, 19. — νεῶς 57, 13; 51, 7 (saepius ναός), χρυσέων καὶ ἀργυρέων 51, 8; ἀργυρός = ἀργυροῦς 54, 22; 28, 3 (cf. Byz. Z. II 278, VII 371); τὰ δεξίματα (a δέξιμον 65,

7. — ἡ πλάκα 58, 3, αἱ χεῖραι 27, 13; 28, 11; τοὺς θῆρες 60, 5; αἱ πλείαι 26, 5; πλείω φόνους 69, 6. — στυράκιον ἰκμῶδη 22, 31, ζῶδιον πορφυροειδῆ 49, 18, τινὰ ζῶδιον 63, 6, ζῶδιον κεκμηκότα 62, 11, ζ. κατέχοντα 64, 14, στοιχεῖον συντρέχοντα 62, 9. — μέλαν ἄνθρωπον 52, 23. — ταύτη = αὐτή 41, 13.

Formae coniugationis: augmentum neglectum οἰκοδομήθη 19, 3; 20, 4, ἐπισκόπησαν 20, 5; 59, 12, ἔασεν 58, 2, ἐποχεῖτο 60, 12; σήμανας 48, 13, (πρόκειτο 45, 1, sed cf. 58, 5; 59, 1; 64, 6); reduplic. negl. ἐτύπωτο 58, 7, κατέχονται 48, 1. — ἐκβάλλαι 50, 16, διέπεσαν 67, 18, προσενέγκαντος 27, 3, ἠῦρατο 61, 12; ἀφήσας 36, 11, ἀναγνωσάντων 34, 12; παρέδωκαν 20, 7, ἐξέδωκαν 34, 6; παραδέδωκαν 25, 18, γεγραφήκαμεν 34, 12, ἀναγνώτες 34, 11; κατοχία 30, 1, ἦμασιν, ἦμεν, ἦμέναι 29, 1; 51, 16; 70, 1. 8 etc.; ἐκαλοῦσαν 32, 7, ναντιοῦσιν 28, 7; πύθεται 71, 19; διολεσθέν 20, 10, ἐμελέσθη 35, 12.

Articulus saepe desideratur contra priscum morem; cf. e. gr. ἔνεκεν στήλης Ἡρωδιανοῦ καταλύσεως 29, 15, ἐν δεξιᾷ χειρὶ 28, 13, βίσιον ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλείψατο 33, 16.

1) Etiam formas codicis P a me non receptas afferam.

Congruentia generum: στήλη . . ὁ καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα 31, 10 (cf. 31, 17), στήλη . . ὁ σώζεται 32, 5 (cf. 49, 11), ἐν τῷ Στατήρι ὅπερ λέγεται Μόλιον 51, 4, αἱ γεννώσασαι . . τὴν μὲν μίαν . . τὸ δὲ δεύτερον 60, 5 sqq., αἱ κεφαλαί . . τὰ μὲν δ' . . προσπηχθέντα . . τὰ (τὰς P) δὲ δ' 51, 14 sqq. — Congruentia casuum: ἐν τῷ Χρονικῷ τὸ τρίτον δημοσιευόμενον 23, 10, ἐν τῷ λουτροῦ ἦτοι τὸ Ζεύξιππον 71, 2, ἐν τόπῳ . . ἔχων 44, 4. — Appositio: μέλαν ἄνθρωπον τὴν στήλην 52, 13, ἕνα τὸν ὅπισθεν πόδα 31, 11, Ἑλλήνων πλήθη κατοικούντων πολλὰ 19, 3, θέαμα, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὄρων καὶ ἡ κεφαλὴ μία 50, 3; ἐν τῇ πύλῃ εὐωνύμῳ μέρει 52, 4, ἐν τῷ τόπῳ τοῖς Βιγλεντίου 55, 10; cf. adn. ad p. 52, 4.

Casuum rectio: Genetivus: ἐμπυρισμοῦ τοῦ κάστρου κατεilahφότος 23, 2, δέχεσθαι καταλύσεως 36, 23, ἕως γ' ἡμερῶν τοῦ θανάτου 25, 5, μετὰ ἡ' ἡμέρας τοῦ (τὸ P) σταθῆναι 69, 9, ἕξαγόμεθα τοῦ μνημονεύου 33, 20.

— Dativus: παρακαλεῖν τινι 19, 9 (τινα 56, 3), αἰτεῖν τινι 35, 5; 63, 21, πύθεσθαι τινι 52, 21; 71, 19, μακαρίζειν τινί 52, 12 (cf. 16), τῇ γῆ διορῶνται 45, 8, διερχόμενοι τῷ τόπῳ 29, 13, μερισθῆναι τῷ πάλει 27, 4, καταλαμβάνει τῷ τεμένει 59, 9; φθάνειν τοῖς μέλλουσιν εἶναι 64, 18, τῷ κεντροῖονι ἐπετίμησεν

ἄξιον θανάτου 43, 9, τοῖς κακοῖς τῷ θανάτῳ Ἀρδαβούριον ἔβαλλον 29, 14; μολίβδῳ χρυσῷ καταμίξας (29, 11) et similia saepe exhibet codex, v. adn. crit.

Casuum rectio: Accusativus: δείκνυσι τὸ θηρίον τὴν κεφαλὴν 72, 2 sq. (cf. Byz. Z. VII 377), δικαίαν ψῆφον ἀπένεμον τὸν θάνατον 69, 21, ἐρασθεῖς τὸν τόπον 33, 8, προσγγίξειν τι 36, 17; (τινι 23, 5), μαντεύειν τινά 26, 11, πρόβλημα ὁ ἐφιλοσόφησε Κράνος 64, 10, πολεμεῖν τινά 55, 11, φατριάζειν τινά 46, 7, οὐκ ἐχώρησε (ἐχώρισε?) τὴν μορφήν πρὸς τὸ ἀρχέτηνον 71, 5, χροῖζω τινά 42, 7.

Praepositiones. Status quietis et motionis saepissime confunditur. — Ἀπὸ τὸ Φιλαδέλφιν 56, 11 (rell. locis cum genet.); ἀπὸ Λύκων λατρευόμενος 47, 6, τὰ τρία (sc. ἀγάλματα) ἀπὸ ἐνὸς σιδήρου 32, 15, ἐδίδαξεν ἀπὸ χρονογράφων 45, 12. — Διὰ στήλη διὰ μαρμάρων — διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν 27, 1 (cf. Malal. ind.), ἀργυρίου ποιήσεις διὰ μαρμαρ(ίν)ων γραφῶν 34, 10, δι' ἀληθείας τρόπον 61, 9. Saepissime δὲ τὸ cum infinitivo occurrit. — Εἰς εἰς θρόνου ἐτίμησε 58, 16, εἰς δῶρον ἄγειν 53, 27, εἰς Τύχην προσεκινήθη 56, 16, εἰς πάντων 28, 14; 51, 10 (cf. ἀντι πάντων 41, 16); εἰς θέαμα, θαῦμα, θέναι εἶναι sim. 29, 2; 34, 17; 41, 11; 54, 12; 58, 2 (cf. Thumb gr. Spr. im Zeitalter d. Hell. 132); εἰς πλη-

θος = πολὺς 22, 27; 33, 13. 17 etc., εἰς μέγεθος = μέγας 32, 18, εἰς μῆκος 33, 20; 51, 5; 58, 4, 11; εἰς μέρος partim 58, 1, εἰς πόδας ἀρούμενον δύο 50, 2, ὀρῶσιν εἰς λαιμία 49, 12. — Ἐν οἷς saepissime sententias nectit coniunctionis modo 21, 5; 40, 9; 56, 12. 15. 17; 57, 1 etc. (cf. 35, 17); τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἐν πείρα προτέθειται 41, 18, τῶν ἐν πείρα τῆς γραφῆς τυγχανόντων 34, 3, ἐν ὀλίγῳ (paulatim?) 67, 16, ἐν δόλω (falso?) 19, 15, ἐν ἀληθεία 36, 13, ἐν τῷ δοκεῖν μᾶλλον 43, 3, ἡνίοχοι ἐν ζευξίπποις 24, 20, ἀργυροκόπος ἐν ζυγοῖς 40, 18, ἄρμα ἐν δ' ἵπποις 41, 20; instrumentaliter ἐν χειρὶ κατέχειν 58, 7, ἐν ἱστορίᾳ μακαρίζειν 52, 15, βίσιον, ἐν ᾧ ἠλείφατο 33, 16, ἀρέσκεσθαι ἐν τινι 33, 22 (cf. ἔχαιρον εἰς τὸ Πράσινον μέρος Malal. p. 295, 15); ἐν τῷ δήμῳ ὀρῶν 63, 1 (cf. 49, 12); ἐν αὐτῇ (sc. στήλῃ) ὀψικεύσαντες 56, 8; εἰκόνας ἐν σάνισι καὶ χαλκουρρήμασι 54, 9; cf. 25, 14. — Ἐξ αὐτοῦ τοῦ κίονος 58, 15 (= e regione), cf. 32, 4; 58, 1 (?); ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐδωνύμων 31, 1; ἐκ τῶν φόνων παύεσθαι 68, 12 (cf. Leontios ed. Gelzer p. 72, 1). — Ἐπὶ πολὺ diu 20, 20. — Ἐως saepissime cum gen.; ἕως τῆν σήμερον (P) 24, 18 (τῆς σήμερον 35, 9; 46, 17 etc.); ἕως ἔτη ζ' 55, 1. 2; ἕως πλειόνων καιρῶν 69, 17; ἕως στήλας λ' 59, 2, cf. 44, 4; ἕως (ὡς P) φ' κεν-

τηναρίαν 50, 14; ἕως οὕτως 40, 12. — Κατὰ μοῖραν δικασθείσης κατὰ χάριν ἤρωτο τύχην 61, 11; καθ' ἣν levius nectit sententias 19, 5; 61, 12; 65, 6; 66, 2 etc.; καθὰ 25, 20; 66, 1. 5. 7. — Μετὰ cum accus. pro genetivo: μετὰ ἀπεικόνισμα 25, 19; 21, 5; 38, 3; μετὰ καρούχας 41, 12; μετὰ κηρῶν λευκῶν 56, 9 (cf. 21, 12), μετὰ δορυφορίας 57, 4; μεθ' ὧν levius nectit sententias 52, 20; 53, 9; 59, 2; 60, 18. — Παρὰ τινος et τινι iungitur cum verbis passivis 19, 11; 24, 13; 33, 18 sq.; 31, 13; 55, 18 etc.; ἀκριβέστερον παρὰ Ἀναστάσιον 26, 1 (cf. Hatzidakis Einleitung 211); παρατὰ 36, 6. — Περὶ τοῦ ἐρευνῆσαι πολλὰ ἡμῖν ἐμελέσθη 35, 12. — Ἐπεὶ προγόνων μὴ φρόνει 56, 1.

Pronomina: relativum pro interrogativo δι' ἣν αἰτίαν μετεποινήθη, οὐ γινώσκεται 20, 6; ὅς et ὅστις promiscue usurpantur 26, 6; 29, 2. 4. 8 etc. Et ὁ αὐτός et αὐτός ὁ idem significant quod οὗτος, cf. e. gr. 58, 2. 3; αὐτός = idem 42, 15; οὗτος = αὐτός 41, 2; αὐτός δὲ = ὁ δὲ 41, 4; 68, 17. — ἐκ τοῦ ὕψους οὐ τοσοῦτον (?) 36, 5; ἐν οἷς sine vi relativa 35, 17.

Genera verbi: Activum pro passivo στήλην γράφουσαν ἐν τῷ μεταπιδίῳ 24, 6, πυξίον ὃ ἔγραφεν 31, 16, στήλη, ἣ ἔγραφεν 35, 2; 51, 8, ἡνίοχος θεῶν ἐπιγράφων 47, 5; σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν 30, 10; γοργοῖδας ἐχίδνα συλ-

λαβούσας 45, 15; τοῖς προ-
αναδεδηλωόσι 31, 18, διὰ
τὸ λέγειν (= λέγεσθαι) 32,
19. — Activum pro medio
παύειν 21, 2, κατοχεῖν 30, 1.
— Medium pro activo ιδέ-
σθαι 20, 20 (cf. B. Z. VII
373), βεβαιοῦσθαι 41, 3; 45,
12; 50, 15; 60, 1 (sed ἐβε-
βαίωσαν 40, 10). — διαδέχο-
μαι active 65, 11 et paulo
post 65, 15 passive (cf. Anall.
Bolland. II 198, 12 sq.); ὁ
σταυρὸς ἀναγινωσκόμενος 30,
10 sq.

Temporibus praeteritis pro-
miscue utitur auctor.

Modi: ἐπὶ πλείον θανατόσοι
42, 17; οὐ σιωπήσωμεν 43,
12; δόγμα προέθηκεν ὅτι γέ-
νηται 53, 2; ὅπου ἐὰν εὐρε-
θῆι καὶ μὴ μνησθῆ 52, 25,
ἐὰν εἶεν 47, 12; ἐὰν τις
ἐρευνήσῃ 42, 16.

Infinitivus: συνδραμόντες
ἐγείραι 31, 14, ἀπελθόντων
ἱστορῆσαι 35, 15 sq., ἐτυπώ-
θησαν αἱ χεῖρες ἀμφοτέρους
μὴ ἀγανακτεῖν 28, 10 sq. Saep-
issime cum praepositioni-
bus iungitur.

Sententiarum construc-
tio: Pro verbo finito saepi-
sime infinitum ponitur
subaudita locutione quali
χρὴ γινώσκειν. Interdum ver-
bum finitum et infinitum
iunguntur: δίκητο τοῦτο καὶ
ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν 45, 9 sq.,
δέον γινώσκειν ὅτι κατοικο-
δομήθη καὶ ναὸν εἶναι 19,
2 sq. Saepe ἐστὶν vel εἰσὶν
omittuntur velut ὅθεν καὶ
στήλη Οὐαλεντινιανοῦ 28, 12.
Etiam participium occur-

rit loco verbi finiti in enun-
tiatis subordinatis: ὅτι πᾶσα
ἐνδεια ζυμωθεῖσα 64, 16, κιν-
στέρνη ἥτις κτισθεῖσα 73, 1, cf.
Dindorfii indicem Malalae.

Participium genetivi ab-
solutum saepe ponitur pro
relativo: τοῦ πυρὸς προσεγ-
γίζοντος ὑπεχώρει τῆς στή-
λης (sc. τὸ πῦρ) 23, 5, Μα-
ναῖμ νικήσαντος ἡξιώθη 27,
8, ἀπελθόντων ἡμῶν . . εὐ-
ρομεν 35, 15 etc. etc.

— Nominativus absolutus:
Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλένης εἰ-
κόνες ἐτυπώθησαν ἀμφοτέ-
ρων αἱ χεῖρες τὸν σταυρὸν
κατέχουσαι 54, 24; τὸ γενέθ-
λιον γέγονε . . πολλὰ χαρι-
σαμένον . . καταλείψας τὰ
γενέθλια εἰς μνήμην 57,
8 sqq.

Constructio turbatur in-
sertis verbis ὡς λέγει ὁ δεῖνα
vel similibus: ὡς δὲ ἠκού-
σαμεν, ὅτι χροσὸς κατεχώσθη
34, 2 sqq., ὡς δὲ ὁ Διακρι-
νόμενός φησιν ὅτι ἐκ τῆς
Μαγναύρας ἦνεγκαν 56, 14,
ὡς οἱ θηριοδεῖνται ἐβεβαίω-
σαν, μὴ γίνεσθαι 40, 10, καθά
φησιν Θεοδώρητος, Ἕλληνας
εἶναι στήλην 66, 1 sq., ὡς
ἔχει λόγος, τοιοῦτον αὐτὸν
εἶναι 71, 3 sq.

Alia anacolutha: ὁ τρίτους
καθὰ Προμούντιος Ἀλέξαν-
δρον λέγει εἶναι 66, 7 sq.; ὅθεν
στήλη . . ἔξαμον ἔχουσα . .
ἀρπαγῆται 28, 12 sq.; Καλ-
λίστρατος . . ἐμβατεύοντι Γα-
ληνῶ . . φατριασθεῖς Γαληνὸς
παρὰ Καλλ. ὑπέμεινε 46,
4 sqq., cf. 68, 7 sqq. — Νεώ-
ριος ὁ καὶ Ἀρκάδιος, ὃν Κό-

νων ἐστοιχειώσατο 67, 9; ἐν τῇ Ἀετίου κινστέρῃ, ἥτις . . κτισθεῖσα· ἐνθα σώζεται 72, 20 sq.; ἡ γυνή . . ὡς προσιπομεν, ὁ μὲν Ἡρωδίων ἐδίδαξεν Βερίναν εἶναι 60, 14 sqq.; πολλάνις διαβεβαιωσαμένον (sc. τοῦ ζυγοπλάστου) θάνατον τῷ θηριοτρόφῳ, αὐτὸς δὲ (sc. ὁ θηριοτρόφος) κρατῆσαι οὐκ ἐνεδίδου 41, 2 sqq.

Abundantia sermonis: ἐν ᾧ καὶ πατριάρχαι ἐπισκόπησαν ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ 20, 5, ἐν ᾧ καὶ αἱ ἀγοραὶ ὑπῆρχον ἐκεῖ 67, 11; similia 32, 11; 33, 14 sq.; 49, 1 sq.; πολλὰ ἕτερα εἰς πλήθος 33, 17, μέ-

χει τέλους τὸ πέρασ(?) 46, 10; τοῦ φιλοσόφου πνυθόμενον· τίς, ἔφη, ὁ στήσας 64, 4. Saepissime καὶ abundat velut in ἐνθα καί, ὅθεν καί, ὅτε καί, καὶ μόνος (30, 6; 36, 14; 56, 9) etc. — παμεγέθης μεγάλη 49, 1.

Deminutiva: μοσχαρίδιον μικρόν 21, 5, στυράκιον 22, 31, πυργίον 23, 3, θεμάτιον 32, 9; 35, 2, θεαμάτιον 46, 19, πινακίδιον 34, 11; σελλιον 60, 14, σκαλιον 43, 10, γεφυριον 33, 6 (de eodem ponte γέφυρα φοβερά 33, 1), ἱππάριον, κυνάριον, μετωπίδιον alia.

3) In Narrationem de S. Sophia.¹⁾

Ἀβάκιον 76, 2; 107, 16
 ἄγια ἀγίων 94, 10
 ἀδελφοποιητὸς 79, 1
 ἄδουσαι, αἱ cantatrices 100, 15;
 101, 1
 ἀήρ = κάλυμμα (sudarium)
 Vindob. 94 ad p. 99, 7
 ἀκηδιάω 84, 7; 90, 17
 ἀκόλουθος τοῦ βασιλέως 90, 2
 ἀκρεμών 83, 7
 ἀκρίτης (?) 75, 17
 ἀλώδης τόπος 81, 10
 ἄμβων v. ind. topogr.
 ἀμετακίνητος 91, 15
 ἀμυδρός 85, 12; 97, 8
 ἀμφιέννημι 81, 1 (χλαμύδα
 μετὰ βύσσον ἡμφιεσμένην)

ἀμφοτέροι = πάντες 77, 1; 95, 7
 ἀναβιβάζειν λίθους 84, 6
 ἀναμάσσομαι 95, 8
 ἀνδρομήκης 101, 13
 τὰ ἀνοίξια 105, 8
 *ἀντινόκτης fulcimentum 106,
 7; 107, 9
 *ἀπιδωτός piri formam habens
 98, 7
 ἀπογράφειν τὴν ἔξοδον 84, 3
 *ἀποθυμαίνω 108, 5
 ἀποσωρεύω 77, 4; 97, 15
 ἀργέω moror 79, 13
 ἀργῶς 79, 14
 ἀργυρένδυτος 107, 13
 ἀργυρίζω 96, 4
 ἀργυροέγκανστος 94, 12

*) Ubique inspicias apparatus criticum.

ἀργυρόχρυσος 94, 11
 ἄριστον· βαθέου ἀρίστον 88, 16
 ἄρχων τῶν καταχθονίων 80, 15
 ἄς ἀγάγουσιν 107, 3; cf. 79,
 6 adn.

ἀσάλεντος 106, 3
 τὸ ἄσβεστον 82, 2; 83, 5; 91,
 16 (ubi ἡ ἄσβεστος K)

ἀσκεπής 75, 5
 ἀσητήριον 101, 2
 ἀστήτηρός 91, 4
 ἀφορίζω excommunico 103, 3
 ἀπίς arcus: passim

Βαθμῖς 94, 9
 βάθρα τοῦ τρούλου 81, 8
 βάλλω = ἐμβάλλω impono 89,
 13; 97, 3; cf. Usener Theo-
 dosios p. 141

βασιλισκάριος (ῥάπτης K) 80, 4
 βάσεις τῶν ἱερῶων, ἐν αἷς κα-
 θέζονται 94, 5

βῆμα = θυσιαστήριον 78, 7;
 100, 8

βοάω = λέγω 91, 5
 *βοτροῦδιον lychnuchus pensilis
 uvae formam habens 100, 7
 (βοστρίδες Vindob. 94)

βουλγίδιον ζυγόν 89, 5. 13 (σα-
 γμάριον K)

βουλῆ = voluntas? 88, 6

βράζω 83, 4 (K)

βύσσος 81, 1

Γλισχρος 83, 6 (γλισχρός codd.)
 γλυπτός 96, 8; 101, 8

γνώριμος = σαφής, δηλός 87, 12
 γυμνάζω· πρὸ τοῦ τοὺς ἵππους
 γυμνάσαι 79, 11

γυναικίτης dextra et sinistra
 pars ecclesiae 79, 16; 80, 2;
 85, 14 (K); 100, 9; 103, 6

γυρεύω 84, 4 sqq. (K); vestigo
 A₂ in praef. XII not.
 γύροθεν 81, 8; 103, 4

Δειλινός· τὸ δειλινόν adv. 85, 4
 δεξαμενὴ ὀμβριαία 103, 9
 δέχεσθαι βάρος 90, 11
 δέω· δήσαντες μεταλλικὴν ὕλην
 95, 7

τὰ διαβατικά 82, 9

δικάμαρος 90, 10 (Z)

διοικέω τι 79, 2 (v. adn.)

διοίκησις τοῦ ναοῦ 100, 11

διόροφος 93, 3. 6; cf. Corp.
 Gloss. Lat. III 268, 51

δισκοκάλυμμα 100, 3 (sudarium
 quo lanx operiebatur)

δισκοποτήριον 99, 10 (lanx et
 calix)

δίσκος 99, 10 (lanx cui impone-
 bant panem sacrum)

δίφωτος 90, 10

δρομαίος 86, 23

δρομικὴ ἐκκλησία i. e. oblonga
 74, 7; cf. Codin. p. 16, 15 et
 73, 8 B, Vita Constantini ed.
 Papad.-Ker. in Prawoslawni
 Palstinski Sbornik IV 11
 p. 257

Ἐγγλύμματα 93, 2

ἐγγυλιάζω 91, 14 (v. adn.)

εἰδωλεῖον 74, 6 (K)

εἰδωλικὸς ναός 76, 4

εἰλημα 94, 8

εἰρκιτή 79, 6

εἰς ἕκαστος 24, 8. 14; 100, 11;
 103, 3

ἐμβαλῶν κλειδαν 89, 10

ἐκπλάγιος 93, 7

ἐκπληροῦν perficere 86, 12

*ἐλεφάντινον (sc. ὀστοῦν) ebur
 96, 8

ἐμβολος 85, 14 (K)

*ἔμμετρος (var. l. εὐμέτρος) =
 σύμμετρος 96, 11. 12

ἐμπλασις 91, 15

ἐμπνέω· ἐνέπνευσεν θεὸς εἰς
 τὴν διάνοιαν αὐτοῦ 75, 14

- ἐναλλάσσω 96, 2; ἐνηλλαγμένη
 ὄρασις 87, 14
 ἐνδυτή 100, 1; 102, 4 (K); 'ta-
 pes altari impositus' Reiske
 ad Const. Porph. 108, 1; 141,
 16; 886, 26; Theoph. Contin.
 430, 5
 ἐνθρονιάζω 99, 6 (Theophan.
 Cont. 377, 21; Codin.)
 ἐξαστράπτω 96, 4; 102, 11
 ἐξοδιάζω expendo 84, 3; 101
 14. 16
 ἔξοδος expensa 84, 3, 10; 102,
 4; 107, 15 (Leont. Neap.,
 Codin.)
 ἐξορία 88, 7
 ἐξωνίζω 80, 1. 4
 τὸ ἐπίκλην 79, 18; 89, 3
 ἐπικυρώω 100, 9
 ἐπίπεδος planus 106, 13; τὸ
 ἐπίπεδον τοῦ ναοῦ super-
 ficies soli 81, 1
 ἐπιπλάγος 93, 7 (adn.)
 ἐρεύγω 103, 5
 ἐρνθριός = ἐρνθρός 90, 19 adn.
 ἐσωτερικὸς τροῦλος 105, 12
 εὐμεγέθης 83, 14; 94, 10
 εὐχαριστία 80, 1
 ἐφήμερος τὰς ἐφημέρους sc.
 λειτουργίας 100, 13
 Ζάμβυξ margaritae species 95,
 5; 105, 20; ζάμμυξ et ζάμ-
 βυξ traditur apud Andream
 Cret. Migne* vol. 97 col. 1293
 ζεῦξις 93, 1
 ζωμός 83, 4 sqq. (K)
 ἤλεκτρον 95, 5
 ἤλεκτρος adiectivum 96, 10
 ἡλικία statura 98, 15
 ἡνιοχεντικὸς 79, 13. 15
 Θάλασσα τῆς ἁ. τραπέζης 95,
 15; alia 103, 7. 8
 θέματα 75, 17; 76, 6
 θεμέλιον et θεμέλιος 81, 11;
 82, 3; 83, 11; 84, 1; 106, 11;
 108, 6
 θεοφάνια, τὰ ἄγια 105, 9
 θεωρία 87, 10
 θνυματήρια 100, 5 (θνυματοῦς M)
 θνυσαστήριον 78, 7 etc.
 Ἰασπις 98, 3
 ἰδιωτικὸς λόγος 92, 9
 ἰερατικὸς ποιμὴν 88, 2
 ἰκρίωμα v. l. pro κριώμα 90, 11
 ἰσόκνηλος 76, 15 (K)
 ἰσομήκης 76, 15; 83, 14; 92, 3
 ἰσομηκοπλάτης (?) 76, 15; 83, 14
 ἰσοπλάτης 76, 15; 83, 14
 ἰσόσταθμος 76, 15; 92, 3; 107, 3
 ἰτέα 83, 8
 Καίπερ sine vi concessiva 87,
 16 (K)
 κἀκ(κ)αβος olla testacea 83, 4. 8
 καμάρα 75, 7; 88, 12; 90, 14;
 91, 7
 καμαρόω 107, 5
 κάμνω 86, 12; 92, 2; 106, 4 sqq.
 καραδοκέω 89, 23
 κασσίτερον 95, 6
 καταβιβάζειν τὰ ξύλα 108, 4
 κατακενώω 89, 17
 τῶν καταχθονίων ἄρχων 80, 15
 κατηγούμενα K in 85, 14 sqq.;
 88, 11; 108, 5
 κεφαλή κίονος 93, 2
 κεφαλικάι ἀψίδες 85, 15 (quid
 significet nescio)
 κεφαλοκίονιον 93, 2; cf. Acta
 et Diplom. V 324
 κισσούριον 94, 12 sqq. (v. l. κισ-
 βούριον)
 κισσός 97, 3
 κισσηρίον pumex 92, 10
 κλειδώω 89, 15

κλητορεύω invito 105, 10 (Theophan. 375, 19)
κόγχη 84, 4 sqq. (K)
κοινός vilis (v. l. *καινός*) 97, 3;
κοινός λαός 103, 6
κοιτών 104, 2
κολλητικός 83, 7. 13
κολόβιον dalmatica 85, 12 (K)
κοσμήτης epistylum 93, 3
κρατέω contineo 91, 14; *contineor* 83, 15
κριθή 83, 4. 9 (*κριθής* R)
κρίνον 94, 12. 14 (ornamentum lilio simile)
κριοί τῶν ἀντινύκτων 107, 8
κριώματα capreoli 90, 11 (v. l. *ικριώματα*)
κρύον crystallus 98, 3; 106, 1 (schol. Aristoph. nub. 768, Rhein. Mus. 1898 p. 567)
**κρύος crystallinus* 101, 11; 106, 1
κυκλικός 82, 5
κυκλίον (εἶλημα) 94, 9 (*κυκλίν* Const. Porph. de caer. 15, 24; 636)
κυλινδρικοί (κυλινδροειδεῖς K) *καμάραι* 75, 7
**κυμβαλικός paterae formam habens* 106, 13 (v. l. *τυμβωνικός*); cf. Du Cange Gloss. s. v.
Λαβίς (Vind. 94) p. 99 adn.
λατομείν 77, 1
λατόμος 85, 6
λευκοφόρος 87, 13; 88, 17
λευκόχροιοι 92, 9 (Const. Rhod. v. 669)
λιθοξόος 85, 6 (Const. Rhod. 671, 731, Codin.)
λουτήρ 81, 2; 96, 9
λουτρόν (λοετρόν) 76, 5
λυχνία candelabrum 100, 6

λυχνιτάριον = λυχνίτης (λίθος) 98, 5; 100, 6
λυχνίτης (sc. *λίθος*) 98, 7; 100, 6

Μάζα 83, 9. 13
μαργαριτάριον 98, 5. 7; 100, 3; 101, 6
μαργαρίτης 95, 5; 96, 6; 105, 20
μάργαρος 96, 6; 99, 11 (Theophan. 123, 7, Const. Rhod. 646; cf. 725. 746)
μεγιστᾶνες 77, 15; 88, 19
**ἡ μέση τοῦ ναοῦ* 78, 8 (Doroth. Monemb. p. 491, 1)
μεταλλική ὕλη 95, 6
μῆλον ornamentum globosum (= σφαῖρα) 94, 13 (K); cf. Reiske ad Const. Porph. 430, 41
μηχανικός 83, 3; 86, 5; 90, 9; 106, 5
μίμησις· εἰς μίμησιν 98, 13
μιξώδης 83, 6
μονοκάμαρος 90, 9
μονσειῶ (= μονσειῶ κοσμῶ) 92, 18 (K); 106, 8; 108, 7
μοχλός 91, 14 (*μοχλίον* M)
μύαξ (concha thysiasterii) 90, 9; 91, 1

Νάματα 103, 9
νάρθηξ 90, 12; 96, 10; 100, 8;
ὁ δεύτερος v. 96, 11; *ὁ ἐξώτατος v.* 81, 10; *οἱ δ' v.* 81, 2; 93, 8
νεωτερικὸς τροῦλος 92, 17; 105, 12

Ὀθόνη 85, 11
ὄλμος 95, 7
ὀλοκαντώματα 105, 8
ὀλόκρος 101, 8
ὀμβριαία δεξαμενή 103, 9 (v. l. *ὀμβριμαῖα*)

- ὀπή 92, 15, 16
 ὀπίσθια, τὰ 80, 12
 ὀπτᾶν 83, 4
 ὄρασις 87, 14
 ὄραω recognosco 85, 5. 7; custodia 86, 7
 ὄρθιος 92, 17
 ὀρθομαρμαρώ 92, 18 (K)
 ὀρθομαρμαρώσις 91, 17; 93, 1. 2. 10 (Cedren. II 31, 10, Leo Gramm. 202, 14; Acta et Diplom. VI p. 6)
 ὄρνις gallina 104, 12
 ὄροφος· τοὺς ὀρόφους 93, 6; τὰ ὄροφα 93, 8; ἀπὸ ὀρόφους 104, 5
 ὄστρακον testa trita 82, 9; 83, 5 (τῆς ὄστράκου V)
 οὐδαμινός 107, 12
 *Πάμμυγος 95, 10
 *παντούρωσις 106, 7; 107, 9 (K). Du Cange vertit 'fulcimentum'. Cf. Codin p. 110, 8 B (ubi πανδουρώσεις J, παντουρώματα BH)
 *παραπύλη (?) 97, 1
 πάτος 92, 18 sqq. (K); 97, 4 sqq.; 105, 15; 106, 2; 107, 15 (Constant. Rhod. 671, Codin.)
 πέδιλον 90, 19
 περιειλέω? 94, 2
 περικλιέω 94, 2 (περικυκλώω C)
 ἡ περιφέρεια vel τὸ περιφέριον 107, 13 (μετὰ περιφερίων ἀργυρῶν): margo et crepido tabulae. Saepe occurrit vox in inventariis monasteriorum velut Acta et Diplom. V p. 324 sqq., p. 472; Byz. Z. I 511 sq.; Mélanges Weil p. 313 sqq.
 περιχαρία 81, 4
 πετάσιον 98, 8
 πέψις coagmentatio? 106, 11; 107, 9
 ἡ πηλός 92, 2. 8; ὁ πηλός 107, 2
 πῆξις 107, 9; cf. Const. Rhod. 93 σύμπηξις
 πινσός pila 85, 2; 88, 9; 91, 13. 16 (K in 92, 18 sqq.); cf. Reinach ad Const. Rhod. p. 64, 4 et 65, 2 (Theophan., Cedren, Dobschütz Christusbilder p. 16**, 11)
 πλάγιος· τὰ πλάγια sensu incerto 93, 7; item τὰ ἐν πλάγιον 93, 13
 πλενρά 90, 12; 103, 6
 πληροῦν perficere 74, 8; 92, 18; 97, 12
 πνευματικὸς ἀδελφός qui eodem sponsore in baptismo usus est 85, 1
 πολνέξοδος sumptuosus 107, 11
 πολνποικιλία 102, 12
 πολνκάνδηλον 100, 7
 ποσότης χρυσίου 88, 14 (Codin.)
 ποτηροκάλυμμα 100, 2; Acta et Diplom. V 326
 προάστειον 100, 9 (Codin.)
 προαύλιον 93, 9
 τῆς προθέσεως ἄρτοι 100, 13
 προῖξ 76, 11
 προσχειράριος K 82, 14 (pro ἀνδρῶν)
 πρωῖ πρωῖ 92, 5 (Ps.-Sym. Mag. p. 694, 7 Bonn.)
 πρωτοκτίστης 87, 3
 πρωτοικοδόμος 83, 2; 90, 15
 πτελέα 83, 8
 πτενός = λεπτός 85, 13
 πτοέομαι· πτούμενοι 107, 7 (Codin.)
 πτύον 89, 13
 πύλαι βασιλικαὶ 105, 2
 πυλεών (v. l. πυλών) 96, 7 sqq.; 104, 9

Ροδοποίκιλος 92, 18 sqq. (K)
(Theophan. contin. 143, 21)

Σαγμαρίον 89, 13 (K)

σαλεύω 92, 4

σαμφειρίζω 96, 4

σάμφειρος 98, 3; 105, 20 (v. l.
σάπφειρος)

σαρδόνυξ 98, 1; 105, 20 (Const.
Rhod. 668)

σατράπης 75, 16

σειστόν 'fila margaritarum' 98,
7; Reiske ad Const. Porphyr.
caer. 582, 15; 688; cf. Swain-
son S. Sophia p. 108

σκιαφικαὶ ἀψίδες v. l. 85, 15
sensu incerto

σκηνή 80, 6

σκήνωμα 101, 1

σκυλεύω = σκύλλω 97, 13

σμάραγδος 98, 5

σπαράσσω 106, 11; 108, 6

σπιθαμή 103, 7 (Codin.)

σπογγοειδής 92, 8

στάμα in hippodromo 79, 8

στέμμα 100, 2

στένω 98, 6; 101, 3

στεφαναία πέτρα 81, 7

στήθος recta marmoris tabula
76, 2; 94, 2; 98, 8; 106, 1;
107, 12 (Ps.-Sym. Mag. post
Theophan. cont. p. 681, 10;
p. 748, 16; Theoph. cont.
p. 432, 1; Reiske ad Const.
Porph. p. 112, 25)

στήλη statua? 74, 9

σιλπνώω 93, 12 (σιλβώω v. l.)

σιλπνότης 96, 2

στοά = καμάρα 90, 8; 91, 1. 6;
cf. 92, 18 sqq. (K); στοαὶ

φρεατῖαι 103, 4

στομίδιον τοῦ φρέατος 98, 9

στριγγίζω clamo 79, 6

σύνδεσμος 91, 13 sqq. (K)

συνδρομήν ποιεῖν stipem con-
ferre 102, 8 (Codin.)

συστεμάτια (v. l. συστήματα,
συστημάτια, συστεμμάτια) 76,
1; tigna, contignationes; cf.
Codin., Ps.-Sym. Mag. post
Theoph. cont. p. 688, 20; Leo
Gramm. 254, 18; Reiske ad
Const. Porph. p. 768, 41

σφαίρα ἐπάνω τοῦ κιβουρίου
94, 13

σφραγίζω 92, 3

σφραγίς 107, 2

*σχιδέα = σχεδία (v. l. σχηδαία,
σχεδία) rate 76, 6. 10 (Codin.)

σωληνωτός ἐνδυται σωληνωταὶ
stolae rugosae 100, 1; cf.
Cedren. I 688, 20; Reiske ad
Const. Porph. II 186 et 187

Τεκτονικός 85, 6

τετραίπνον ἄρμα 104, 11

τίμημα pretium 80, 5

τοπάρχης 75, 17 (K)

τράπεζα altare 94. 3; 95, 1 sqq.

τριόροφος 93, 4

τρίφωτος 91, 1

τρύπη 92, 15 (M)

τυμπανικός 107, 7 tympani for-
mam habens (v. l. τυμβωνι-
κός 106, 13)

τύπος (τυπάρια C) 95, 9

τυπώω 80, 10

Ἰέλιος 93, 8

ἰέλιον vitrum 90, 8

ἰπατεία sparsio consulis 105, 5

ἰπερτέλειος 93, 5 (e coniect.)

ἰπερχουσοῦς 95, 2 (v. l.)

ἰπερῶνον superior porticus ec-
clesiae 85, 14; 86, 7; 88, 11;
93, 3. 6. 10; ἐν τῷ ἰπερῶν
κτίσματι 87, 1; εἰς τὰ ἰπερῶνα
τῶν κτισμάτων 88, 14

Φάρυγξ 103, 12
 φατλίον cereus 101, 11; cf. Byz.
 Zeitschr. III 155
 φθάνω pervenio ad aliquod
 88, 11
 φιάλη 103, 4
 φιλοῖππόδρομος 79, 3
 φλοῦς (v. l. φλοιός, φλωμός,
 φλόμος) τῶν δένδρων 83, 7
 φορολόγος 75, 17
 φρέαρ, τὸ ἄγιον 78, 7; 98, 9
 φρεατίαι στοαί 103, 4
 φωνεῖν τινὶ vel τινὰ 86, 18
 φωταγωγέω 90, 8
 φωτίζω 91, 8

Χαλάω 106, 6
 χάραγμα χρυσίου 88, 20; 89,
 12. 16
 χαῦνος 81, 10 (v. l. χάνωσις)
 χειρὶβόξεστον pelvis cum hy-
 dria 99, 9; cf. Reiske ad

Constant. Porph. II 61, 41;
 Theophan. cont. 96, 15
 χλιαρός 83, 12
 χοῦς 97, 12 sqq.
 χοιὰ 96, 2. 5
 χρόνος annus passim e. gr. 74,
 10; 75, 5. 7. 9
 χρύσειος 89, 6
 χρυσέμβαφος 94, 3; 97, 1
 χρυσίω 96, 3
 χρυσική ποσότης 88, 14 (K)
 χρυσόροφος 82, 4
 χρύσωμα 93, 5
 χυλός 83, 5. 6
 χύμενσις 95, 12 (χυμεντὸν χρυ-
 σίον 98, 3 K)
 χύνω 105, 7 (ἔχυσαν 95, 8. 9)
 χωνεντήριον 95, 3. 8

Ὡρολογεῖον 82, 7; 84, 5; 87, 6;
 104, 10

Vocabula graecolatina.

ἀσηκρήτης 76, 9
 βεστιάριον 78, 13
 βήλον 107, 13
 βήσαλον 92, 2 sqq.; 107, 2
 δούξ 75, 17 (K)
 καγκελλοθυρίδιον 78, 2
 κάγκελλος 80, 11
 κανδήλα cf. πολυκάνδηλον 100, 7
 καρσῦχα 79, 3
 κέλλα (v. l. κελλίον) 100, 16
 κεντηνάριον 84, 4 etc.
 κουβικουλάριος 85, 7; 91, 18
 κουβούκιον 89, 10. 23
 κωβίστωρ 79, 10; 89, 3; 92, 1
 λακαρικά laquearia 93, 2
 λίτρα passim

μάγιστρος 75, 6; 78, 13; 89,
 3 etc.
 μαῖιστωρ 82, 13. 15; 91, 3
 μαρονάλιον (v. l. μανάλιον, με-
 νάλιον etc.) candelabrum
 manuale 101, 5. 7 etc.
 μητατόριον 104, 1
 μιλιαρίσιον 84, 4; 86, 1; 97,
 12. 14
 μόδιον 104, 13
 ὀρκιόλιον urceolus 99, 10; cf.
 Corp. Gloss. lat. III 380, 14
 ubi scribas 'in urceolum εἰς
 ὀρκεόλιν'
 ὀστιάριος 78, 9; 79, 3
 πάκτον 101, 14 sqq.

παλάτιον 82, 9 etc.
 πατρίσιος 75, 12; 81, 3 etc.
 πόρτα 89, 6
 πραιπόσιτος 107, 17
 πραιτώριον 79, 4 (K)
 πρωτασηκρήτης 76, 9
 ῥογένω 105, 10
 σέλλα 98, 14 (K)
 σκάλωσις (scalae) 106, 9; 108, 3

σουδάριον 85, 12
 σωλέα 98, 1.4; 101, 16; 105, 14.
 19; 107, 10. 14; cf. Reiske
 ad Const. Porph. II 102, 28;
 675, 27
 τριβοννάλιον 89, 7
 τροῦλος (v. l. τροῦλλος) 81, 9;
 88, 10. 15 etc.
 φήνη finis 103, 1

Varia grammatica.

Phonetica et orthographica: κάγγελος 80, 11; 76, 2, ἔγγεχειλιασμένοι 91, 14. — σάμφειρος et σαμφειρίζω 96, 4; 98, 3; 105, 20. — Λοετρόν et λουετρόν 76, 5, ὠρολογίω 87, 6. — ἔτεσσάρων 80, 8; ἑλατόμους 85, 6, ἐσὺν 91, 4. — ἐπίσια 79, 9; 83, 9

Nomina subst.: Heteroclita: ὀ et τὸ ὄροφος, ὀ et ἡ πηλός, ὀ θεμέλιος et τὸ θεμέλιον, τὸ ἄσβεστον et ἡ ἄσβεστος, τὸ ὄστρακον et ἡ ὄστρακος. — 1. Declin.: ἡ κριθῆς hordeum 83, 4 (cf. ἡ γῆς neogr.). — καμάρων 75, 7, σχιδέων 76, 6; πελέων et ἰτέων 83, 8, γυναικίτων 100, 9, τεχνίτων 90, 13; de hoc accentu vide K. Krumbacher Studien zu Romanos p. 259, Preger Berl. philol. Wochenschr. 1899 col. 646. — βορέα et βορᾶς 76, 7. — 2. Decl.: λαγώσους 103, 11; -ιν = ἰων: σαγμάριν 89, 13, λεοντάριν 104, 2. — 3. Decl.: ὀ βασιλῆς 79, 8 (R, cf. Thumb. neugr. Volksspr. § 55, 2); μία χιλιάδα 100, 1. 4. — νο-

μισμάτων 85, 10. — κνέστοραν 29, 3, προΐταν, κλειδαν 89, 3. 10; 92, 1. — νάρθηκαι et νάρθηκοι 81, 2; ἀψίδαί, σάλλιγγαί 81, 2; 98, 11; 106, 2. — στηθῆεις 106, 1. — κεφαλικαῖς ἀψίδες 85, 15; ζαμβύκους, σαρδονύχους 105, 20; ὄρας 104, 12, δορκάς (pro δορκάδας) 103, 10.

Adjectiva et numeralia: χρυσέον 94, 15, ἀργυρέαν 97, 1; λαμπρήν 86, 9. — βαθέον ἀρίστον 88, 16; εὐκτιήριον περικαλλῆ 82, 15, ἐφ' ἕνα ἕκαστον βουλγίδιον 89, 13. — κίονας ἰσομήκους ἰσοπλάτους 76, 15; cf. 83, 14; 94, 2. 10; βήσαλα ἰσόμηκα 92, 3, ἀνδρόμηκα 101, 13; πάμιγος pro παμμιγῆς 95, 10.

Verba: Augm. et Redupl.: ἔασε 97, 10, ἀπέλθατε 89, 20, ἀπεσυνάχθη 97, 15 (C), ἐπεγγεῖλατο 85, 8, ἐξέστραπτον 102, 11; ἐγγυλιασμένος 91, 14, ἐνθρονισμένος 99, 6. — Formae coniugationis: ἐκπληροῦν pro ἐκπληροῦσιν 86, 12, δίδω 77, 14, ὀμνῶ 86, 19, πτούμενος pro πτού-

- μενος 107, 7; ὀπτεῖτο 83, 4, ἐτίθουν 83, 12, ἐτίθοντο 84, 5; διήλθοσαν 75, 4 (K), προδῶσαντος 76, 13, ἐπιδώσης 77, 14, ἀπέλθατε 89, 20, τοῖς ἀποσταλάσει 89, 7, γενάμεναι 82, 14, ἀπολισθῶσιν 86, 17; φησὶν pro φασὶν 106, 6.
- Articulus: τὸ τί ἂν ποιήσῃ 90, 15, τὸ τί ἂν πράξῃ 78, 13, τὸ πῶς δὴ καλέσω 87, 17 (PV), διὰ τὸ μὴ ἀπολεσθῶσι 86, 17; saepissime cum infinitivo.
- Congruentia generum: πάντων τῶν νήσων 76, 7, στανροὺς στένοντα 101, 3. — numerorum: pluralis substantivorum gen. neutrius fere cum plurali numero verborum iungitur; sed ἄπερ ἀπετιμήθη 81, 4 (PV), μιλιάρισια ἐνομίζετο 84, 4 sq. (V). — casuum: ταφῆναι αὐτὴν ὡς δοῦσα 78, 4 sq.
- Casuum rectio: Gen.: ἀπετιμήθησαν λιτρῶν (v. l. λίτρας) 78, 10.
- — Dat.: τῷ θυσιαστηρίῳ ἔστησεν 94, 4, αἰτοῦμαι τινι 78, 1; 80, 5, φωνεῖν τινι 86, 18.
- — Acc.: σπονδὴν αὐτοὺς ἐπηγγείλατο 85, 8, ἐνέδυσεν αὐτὸν ἄργυρον 99, 3, ἐγάμισαν τὴν ἐκκλησίαν ὕδαρ 108, 4, ὑπεδείκνυνεν ἕναστον τὸ παιδάριον 87, 8. — αἰτοῦμαι τινά 78, 1; 80, 5, προστάσσειν τινά 75, 5; 90, 9; λέγει τὸ παιδίον 86, 11 aliisque locis pro dativo, cf. 86, 15; 89, 15; δεομένη τὸν βασιλέα 77, 19.
- Praepositiones: ἂν ἄ distri-
- butivum iungitur et cum genetivo et cum accusativo (ἂν ἄνδρῶν et ἂν ἄνδρας). — ἀπὸ raro cum accus. 77, 2: 98, 9; ὀρισθέντες ἀπὸ τοῦ βασιλέως 76, 4; εὐεργέται τοῦτους ποτὲ μὲν ἀπὸ νομίσματος ἑνός 85, 10, κατεχρῶσσε τοὺς ὀρόφους ἀπὸ τῶν ὑπερώων μέχρι τῶν προανλίων 93, 6; cf. p. 81, 7, 9, ἐποίησε δὲ σκευὴ ὀλόχρῳσα . . ἀπὸ τε εὐαγγελίων 99, 9 (initium faciens ab . .). — διὰ λίθων, διὰ μαργαριταρίων saepe (sed ἐνδοτῆς διὰ λίθους 100, 1 R C). διὰ τὸ saepissime cum infinitivo iungitur. — εἰς προῖκα εἶχε τοὺς κίονας 76, 11, ἀπετιμήθησαν εἰς λίτρας 78, 10. — ἐν K/πόλιν 74, 11; instrumentaliter φώτισον ἐν τρισὶ καμάραις 91, 7, ἐν χειρὶ κατέχειν 85, 13; ἀπελθε ἐν σπονδῇ 86, 18; ἐν ᾧ = dum 80, 7; 86, 6. — ἕως δώδεκα βησάλων ἐτίθουν 92, 12. — μετὰ: λαβὼν τὸ ἄσβεστον μετὰ τοῦ ὀστράκου 82, 2, προέκτισεν εὐκτήριον μετὰ λίθων 82, 5; cf. 90, 10 etc.; ἔμπλασις τῶν πινσῶν μετὰ ἐλαίου 91, 16. — μέχρι τῆς σήμερον et μέχρι τῆν σήμερον codd. praebent, v. 79, 14; 80, 14; 99, 4; μέχρι τῆς ἄρτι 91, 5. — σύν et cum genetivo et cum dativo iungitur; genetivum omnes codd. habent his locis 94, 7; 101, 16; 102, 3; 105, 14.
- Adverbia postponuntur εἰς τὰ οἰκήματα πλησίον 78, 3, αὐτὴν γύροθεν 81, 8, εἰς τὴν φιάλην γύροθεν 103, 4. . .

Pronomina: ὁ αὐτός et αὐτός
ὁ saepissime = αὐτός; οὗτος
pro αὐτός 80, 6 (?)

Genera verbi; activum pro
passivo: βήσαλα σφραγίζοντα
οὕτως 92, 3.

Temporibus praeteritis pro-
miscue utitur scriptor.

Modi. Propter itacismum saepe
discerni nequit, utrum in-
dicativo an coniunctivo utatur
auctor. *ἵνα* cum indica-
tivo, coniunctivo, optativo
iungitur. Cum infinitivo: *ἵνα*
διέρχεται καὶ μὴ ὄρασθαι
82, 10, *ἵνα παραμένῃ καὶ*
ἐσθίειν 82, 7 sq., *ἵνα ἴστα-*
σθαι 103, 2. — *ὅταν* et *ἐάν*
cum indicat.: *ὅταν ἔκοψαν*
108, 3, *ὅταν ἐτελείωσα* 91, 6;
cum coniunct.: *ἐὰν ὑποστρέ-*
ψῃ καὶ εὐρεθῇ 87, 22, *ἐὰν*
παράσχῃ 77, 14; rell. locis
modus discerni nequit. —
Coniunctivus pro futuro: *ὅτι*
ἐλεύσονται καὶ ἀφέλονται
79, 9, *ταχέως παραγένονται*
86, 14, *τίς θεάσεται* 95, 16;
cf. 96, 1; *θεάσομαι* (v. l. ἴδω,
ὡς θεάσομαι) καὶ ποιήσω 79,
6; ὡς ἀγάγωσι 107, 3.

Infinitivus: *δυσχεραίνω μὴ*
πράσαι 78, 10. Saepe cum
τοῦ iungitur 86, 3. 15. 18 etc.,
item cum praepositionibus
et articulo *εἰς τὸ, πρὸς τὸ,*
διὰ τὸ. *Διὰ τὸ* vi finali:
διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρος
90, 11, *διὰ τὸ μὴ ἀκηδιάσαι*
τινά 84, 7, *διὰ τὸ ταχέως*
κίτξασθαι 82, 17, *διὰ τὸ εἶναι*
κολλητικόν 83, 12. — Infm.
cum nominativo: *ἔως οὐ*
ἔγνωσαν ποιῆσαι πῆξιν ὁ
τροῦλος 107, 9 sq., *πρὸς τὸ*
εἶναι ἀμετακίνητοι 91, 15.

Participium genetivi abso-
lutum ponitur pro relativo,
e. gr. *ἐκείνης μὴ βουλομένης*
ἔλεγεν (sc. ἐκείνη) 77, 12, τοῦ
βασιλέως προστάξαντος τοῦτο
πεποίηκεν (sc. ὁ βασιλεύς) 80,
9. — Nominativus absolutus
saepissime: ὁ βασιλεὺς πολ-
λοὺς ἀποστείλας οὐδὲν ἤνουν
77, 15 sq.; ἀνεγείραντες τὰς
ἀψίδας . . . ὠρίσθη κτλ. 85,
14 sqq. etc. etc.

Constructio turbatur: ἡ ἐκ-
κλησία . . . πρῶτον μὲν ἀνή-
γειρεν αὐτήν 74, 6 sqq.

Addenda et corrigenda.

- P. 1, 15 sq. *scribe* Suidas s. v. *Κωνσταντίνος* et *Κωνσταντί-
νον πόλις*
- p. 26, 4 sqq. De his nuperrime egit E. Maass *Analecta sacra*
et *profana Marpurgi* 1901.
- p. 26, 17 *dele*: l. 4 — p. 72, 4 in.
- p. 32, 22 *scribe*: (Codin. II 76, p. 53, 16 B)
- p. 32, 24 „ (Codin. II 19, p. 30, 1 B)
- p. 38 in *app. crit.* l. 4 *scribe*: (cf. p. 25, 19)
- p. 41 in *app. crit.* l. 4 *pro* μῶλον? (cf. Theophan. ind. verb.)
scribe: μόδιον?
- p. 62 in *app. crit.* l. 2 *scribe*: an *θανμάζοντας* <*ίππεύοντα τὸν
βασιλέα*>? Cf. Anon. Tr. De statua enim equestri
in hippodromo posita agi videtur.
- p. 62 in *app. crit.* l. 11 *scribe*: κάμπτον.
- p. 63, 10 ὥσπερ <ὄρ>ῶνται?
- p. 64, 3 ἐν τοῖς βραχιόνοις διδύμοις?
- p. 79, 8 in *app. crit.* *adde*: ὁ βασιλεὺς R.
-

Wissenschaftliche Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern.

- Aetna. Von S. Sudhaus. geh. n. M. 6.—, in Leinw. geb. n. M. 7.—
Lucrez Buch III. Von R. Heinze. geh. n. M. 4.—, in Leinw.
geb. n. M. 5.—
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. n. M. 6.—, in Leinw.
geb. n. M. 7.—

Kritische und kommentierte Ausgaben.

Neue Erscheinungen 1895—1900.

- Acta Apostolorum: s. Lucas.
Aristophanis Equites rec. A. v. Velsen. Ed. II cur. K. Zacher.
n. M. 3.—
Caesaris, C. Iuli, belli civilis libri III rec. A. Holder. n. M. 10.—
Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Accedunt
canonum qui dicuntur apostolorum et Aegyptiorum reliquiae.
Ed. Edm. Hauler. Fasc. I: Praefatio, fragmenta, imagines.
geh. n. M. 4.—
Euripidis fabulae edd. R. Prinz et N. Wecklein.
Vol. I. P. I: Medea. Ed. II. n. M. 2.40. | Vol. II. P. I: Iphig. Taur. n. M. 2.40.
" I. " II: Alcestitis. Ed. III. n. M. 1.80. | " II. " II: Supplic. n. M. 2.—
" I. " III: Hecuba. n. M. 1.60. | " II. " III: Bacchae. n. M. 2.—
" I. " IV: Electra. n. M. 2.— | " II. " IV: Heraclidae. n. M. 2.40.
" I. " V: Ion. n. M. 2.80. | " II. " V: Hercules. n. M. 2.40.
" I. " VI: Helena. n. M. 3.— | " II. " VI: Iphig. Aul. n. M. 2.80.
" I. " VII: Cyclops. n. M. 1.40. | " III. " I: Andromacha. n. M. 2.40.
" III. " II: Hippolytus. n. M. 2.80.
" III. " III: Orestes. n. M. 2.80.
" III. " IV: Phoenissae. n. M. 2.80.
Q. Horati Flacci opera rec. O. Keller et A. Holder. Vol. I.
Carminum libri IV, Epodon liber, Carmen saeculare. Iterum
rec. O. Keller. n. M. 12.—
[Lucas.] Acta Apostolorum s. L. ad Theophilum lib. alter. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. M. 2.—
[—] Evangelium sec. Lucam s. L. ad Theoph. lib. prior. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. M. 4.—
Novatianus epistula de cibis Iudaicis, hrsg. von Landgraf und
Weyman. n. M. 1.20.
Pindari carmina prolegg. et comm. instr. ed. W. Christ. n. M. 11.—
— ed. Schroeder. 5. Auflage. n. M. 14.—
Platonis Sophista ed. O. Apelt. n. M. 5.60.
Pollucis Onomasticon recensuit et adnotavit Eriens Bethe.
(Lexicographi Graeci vol. IX.) Fasciculus prior. n. M. 14.—
Statius' Silvae, herausg. u. erkl. v. Fr. Vollmer. n. M. 16.—
Theophrasts Charaktere, hrsg., übers. u. erkl. v. d. Philol. Gesellsch.
zu Leipzig. n. M. 6.—
Thucydidis Historiae rec. C. Hude. Tom. I. n. M. 10.—
Vergili Maronis, P., opera iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll. gr. 8.
Vol. I. Buc. et Georg. n. M. 5.— | Vol. III. Aen. VII—XII. n. M. 7.20.
— II. Aen. I—VI. n. M. 7.20. | — IV. App. Verg. n. M. 3.—

**Bibliotheca Scriptorum
Graecorum et Romanorum Teubneriana.
Neue Erscheinungen.**

- Apulei Apologia et Florida ed. J. van der Vliet. geh. n. *M.* 4.—
geb. *M.* 4.50.
- Aristeae ad Philocratem epistula ed. Paulus Wendland. geh.
n. *M.* 4.— geb. *M.* 4.50.
- Augustini, S. Aureli, Confessionum l. XIII rec. Knöll. geh.
M. 2.70, geb. *M.* 3.20
- Babrii fabulae rec. O. Crusius. Acc. fab. dact. et iamb. rell. Ign. al.
tetr. ast. rec. C. F. Müller. Ed. mai. geh. n. *M.* 8.40, geb. *M.* 9.—
— Ed. min. geh. n. *M.* 4.—, geb. 4.60.
- Bacchylidis carmina ed. F. Blass. geh. n. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.90.
- Demetrii Cydonii de contemnenda morte oratio ed. Henricus
Deckelmann. 8. geh. *M.* 1.—, geb. *M.* 1.40.
- Dionysii Halicarnasei opuscula edd. H. Usener et L. Rader-
macher. Vol. I. geh. n. *M.* 6.—, geb. *M.* 6.60.
- Favonii Eulogii disputatio de somnio Scipionis ed. Alfred Holder.
geh. n. *M.* 1.40, geb. *M.* 1.80.
- Firmicus Maternus edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. geh.
n. *M.* 4.—, geb. *M.* 4.50.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera rec. R. Helm. geh. n. *M.* 4.—,
geb. *M.* 4.50.
- Germanici Caesaris Aratea iterum ed. A. Breysig. Accedunt
Epigrammata. geh. n. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.40.
- Heronis Alexandrini opera quae supers. omnia. Vol. I. von W.
Schmidt. geh. n. *M.* 9.—, geb. 9.80.
— — — Supplementheft: geh. n. *M.* 3.—, geb. *M.* 3.40.
— — — Vol. II, 1 ed. Nix u. Schmidt. geh. n. *M.* 8.— geb. *M.* 8.60.
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt ed. Bremer. P. I.
geh. n. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.60. P. II, 1. geh. n. *M.* 8.—,
geb. *M.* 8.60.
- Lydi, Laurentii, d. mens. lib. ed. R. Wünsch. geh. n. *M.* 5.20, geb. *M.* 5.60.
- Lysiae orationes rec. Theodorus Thalheim. Ed. maior. geh.
n. *M.* 3.—, geb. à *M.* 3.60.
- Musici scriptores Graeci rec. prooem. et in. instr. C. Jan. geh. n. *M.* 9.—,
geb. *M.* 9.80. Suppl.: melod. reliq. geh. n. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Mythographi Graeci. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis
Catasterismi rec. A. Olivieri. geh. n. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Odonis abb. Cluniac. occu. ed. Swoboda. geh. n. *M.* 4.— geb. *M.* 4.50.
- Palladii, Rutillii Tauri Aemiliani, opus agriculturae rec. J. C.
Schmitt. geh. n. *M.* 5.20, geb. *M.* 5.60.
- Philoponi de officio mundi ll. VII rec. W. Reichardt. geh. n.
M. 4.—, geb. *M.* 4.50.
- Procli Diadochi in Platonis rem publicam commentarii ed.
W. Kroll. Vol. I. geh. n. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.60. Vol. II. geh.
n. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60.
- Ptolemaei, Claudii, opera. Vol. I. Syntaxis ed. Heiberg. geh.
n. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60.
- Senecae, L. Annaei, opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. II. De bene-
ficiis libri VII. De clementia libri II. Ed. C. Hosius. geh. n.
M. 2.40, geb. *M.* 2.80.
— — — Vol. III. L. A. S. ad Lucilium epistul. moral. quae
supers. ed. O. Hense. geh. n. *M.* 5.60, geb. *M.* 6.20.
- Status, P. Pap. Vol. I. Silvae ed. Klotz. geh. n. *M.* 2.— geb. *M.* 2.50.
— — — Vol. III. Lactantii Placidi commentarii rec. R. Jahnke.
geh. n. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60
- Zacharias Rhetor, des, die sogenannte Kirchengeschichte. V.
K. Ahrens u. G. Krüger. geh. n. *M.* 10.—, geb. *M.* 10.80.

SCRIPTORES
ORIGINVM CONSTANTINOPOLITANARVM

RECENSUIT
THEODORVS PREGER

FASCICVLVS ALTER
PS.-CODINI ORIGINES CONTINENS

ADIECTA EST FORMA VRBIS CONSTANTINOPOLIS

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI · LIPSIAE MCMVII

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

§ 1. Auctorem libelli qui inscribitur *Πάτρια Κων-^{De Ps.-Codi-}σταντινουπόλεως* falso Codinum nominari neque decimo^{no eiusque} quinto, sed decimo saeculo floruisse abhinc undecim annos^{aetate.} demonstrabam in programmate gymnasii Maximilianeii Monacensis.¹⁾ Nomen enim Georgii Codini invenitur solum in codicibus classis B, qui sunt omnes saeculi decimi quinti extremi aut sexti decimi; vetustiores codices nomine auctoris carent, in omnibus praeter B et redactionem C, de qua infra agetur, ultimus imperator affertur Basilius II. (976—1025) p. 283, 5 eisque laudibus extollitur, ut facile colligas eo regnante opus esse scriptum. Accedit, quod p. 264, 16 et 284, 8 anni adscribuntur, qui praeterierunt a condito monasterio τῶν Ῥωμαίων et templo S. Sophiae extracto; quibus item deducimur ad regnum Basilii Bulgarocidae et annum p. Chr. n. 995.

§ 2. Infimae notae scriptorem esse inde apparet,^{De auctori-} quod ea, quae ex aliis libris deprompsit, pessime com-^{bus Ps.-Co-}posuit neque curae habuit idem bis enarrare et ea^{dini.} transcribere, quae ad Constantinopolim eiusque monumenta minime pertinebant, cuius generis sunt II 1—14a, 80, 81, 84, 92 et excerptum de synodis IIa. Atque magnam partem libri primi (I 1—36) et quarti (IV 1—29) ex Hesychio Illustri et Anonymi Narratione de S. Sophia transcriptam vel excerptam esse manifestum est; quae

1) Beiträge zur Textgeschichte der *Πάτρια Κπόλεως*. Muenchen 1895.

opuscula cum priore fasciculo edidissem, has partes iterum typis mandare omisi. Etiam in eo libro, quem secundum inseripsi — etenim numeri librorum a me additi sunt neque in codicibus exstant — Ps.-Codinus magna ex parte *Παραστάσεις συντόμους χρονικάς* (v. Fasc. I p. 19—73) et alterius Anonymi libellum, qui plenus exstat in codice Parisino a Trevio edito¹), duces sequitur: ex ipso libro Parastaseon sumptae sunt II 86—100, 102, 102 a, 104—110, ex Anonymo Treviano, qui partem alteram sui libelli ex eisdem Parastasis excerpserat, II 1—34, 38—44, 46, 47—53, 66—71, 73—85. Sed cum Ps.-Codinus non pauca aliunde adderet memoratu digna et haec additamenta si seorsum edidissem, facile memoria codicum obscurata esset, e re duxi esse totum librum, qualis in codicibus legitur, edere. Idem feci in l. I 42—46. Ut autem clare cognosci posset, quid ex eis operibus, quae ad nostram aetatem pervenerunt, scriptor sumpsisset, eas partes hastis | et || inclusi et in notis auctores notavi. Reliqua quoque i. e. II 35—37, 45, 46 a, 54—65, 72, II a, IV 30—35 totumque librum tertium ex chronico vel chronicis deperditis desumpta esse verisimile est.

§ 3. Multae quidem narrantur ineptiae, quales monumentis urbis affingere solent homines indocti et superstitiosi, futilia proferuntur de nominibus locorum, fabulosa traduntur de imperatoribus, imprimis de Constantino Magno, ut historia rerum non multum fructus inde capere possit, plus historia superstitionis. At magni momenti

1) Progr. Ohlau 1880. Alii codices sunt Lips.-Tischend. XII^{a-e}, cod. a Suida adhibitus, Vatic. Reg. Suec. 184 (nullius momenti, nuper a Lambro editus, *Νέος Ἑλληνομνήμων* II p 161 sqq.), Parisin. gr. 2511, Vind. theol. gr. 203. V. Beiträge zur Textgesch. p. 28 sq.

sunt narrationes ad topographiam Constantinopolis illustrandam. Ut enim hic illic adscribitur, quibus locis monumenta sita sint, ita centum fere annis post plurimae paragraphi ab Anonymo quodam topographice dispositae sunt, qua ex dispositione facile colligere possis, qua parte urbis monumenta fuerint.

§ 4. Opus Ps.-Codini permultis codicibus traditum est, qui solito magis inter se differunt. Neque enim eadem in codicibus paragraphi exstant neque eundem ordinem servant; accedit varietas inscriptionum et contextus: inde facile discerni potest, cui classi singuli codices adscribendi sint. De codicibus.

§ 5. In codicibus, quos classi A attribuo, inscriptio est haec: *Πάτρια (τῆς) Κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον καὶ πόθεν κατάγεται Βύζας*. Paulum differunt Ambros., Paris 1784, Nicolsburg. Incipit: *Φασὶ μὲν Ἀργεῖους πρώτους* (p. 135, 2). Expl. *ποιήσαντος ἐκεῖ καὶ ξενῶνα* (p. 289, 9). Continent autem I praeter 45 a (54 et 56 desunt in A₁), II 1—81, 84—110, IIa, III 1—47, 49—140, 142—215, IV. Eius classis sunt codices hi: Classis A.

1. Vindobon. hist. gr. 37, saec. XIV/XV, chart., duabus columnis scriptus, a Busbequio C/ poli emptus (A₁). Hoc codice Hesychii Milesii *Πάτρια Κ/πόλεως* contineri falso asserit Kollarius (Suppl. ad Lamb. comm. I n. 126). F. 1^r—40^r exstant Origines; extremo capiti (IV 35) ut ipsa quoque pars operis subiciuntur haec: *Κατὰ μὲν τὸ ἑπτὰ καὶ δέκατον ἔτος τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ κτλ.* expl. *κίονα*; quae sunt desumpta ex Zonara XIV 6 p. 63 C. Sequitur Chronicon Symeonis Logothetae, de quo v. de Boor Byz. Zeitschr. VI (1897) 275. Codex negligenter scriptus est. A viro docto, quem Lambeçium fuisse putaverim,

margini hic illic notae latinae adscriptae sunt, velut f. 8 ad II 1: Exstat in Meursii editione.

2. Parisinus graecus 1782 (olim 3058, 3) saec. XIV, bombycinus (A₂). Initio unum folium deest. Inc. f. 1^r *θρεψάσης αὐτὸν κατὰ τὴν θράκην* (= p. 4, 12). Subscriptum est f. 66^v: *Ἐτελειώθησαν τὰ πάτρια τῆς θεοφρονητοῦ κωνσταντινουπόλεως ὥρα δ' τῆς νυκτός*. De reliquis partibus codicis cf. Omonti catalogum. Adhibitus est a Bandurio in Imperio Orientali ('codex Regius 2').

3. Monacensis gr. 48 saec. XVI., chart., continet f. 335—367^v *τὰ ὀφφίκια*, f. 367^v—414^r Origines, f. 414^v catalogum imperatorum et patriarcharum. Alia manu additur: *καὶ τοῦτο ἐξισώθη τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ ὃ οὐκ εἶχεν λίαν ὀρθῶς*. Inde Gretser (Georgius Codinus de officiis et officialibus Paris. 1625 p. 294 sqq.) additamenta ad Dousae editionem prompsit.

4. Romanus Collegii Graeci n. 4 saec. XV. chart. Origines continentur f. 1^r—121^v. Expl. *βασιλοπάτορος τοῦ τζαουτζη· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκεῖσε ἀπεχαρίσατο* (=289, 4). Deest igitur IV 35. Paucis lineis vacuis relictis sequitur fragmentum epistulae cuiusdam, quam edidi Byz. Zeitschr. XV (1906) p. 508. De reliquis partibus v. Krumbacher, Sitzungsber. der philos.-philol. und histor. Klasse der Bayr. Akademie 1905 p. 342 sq. Codex eo nomine memorabilis est, quod f. 13—82 ante singulas paragraphos dimidiae fere partes paginarum vacuae relinquuntur, nimirum ut monumenta verbis descripta etiam penicillo illustrentur. F. 82^r ante partem de synodis pictura atro delineari coepta est, qua tres viros in porticibus sedentes videre licet. Etiam f. 118^v et 119^r non litteris descripta sunt, sed effigiem templi S. Sophiae et statuae equestris, Iustiniani forsan, ostendunt.

5. Palatin. gr. 111 saec. XV/XVI, chart. f. 11^r—124^v.

6. Vatic. gr. 562 saec. XV/XVI, chart., nunc constat

ex tribus partibus, quae olim seiunctae erant; quarum altera f. 245^r—276^v continet Origines in fine mutilas; expl. ima pagina: τὸν δὲ ξενῶνα καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν = p. 249, 3. Ex hoc codice transcripti sunt, id quod inde concludimus, quod textus ab eisdem verbis finitur media pagina: (7) Vatic. gr. 438 saec. XVI/XVII, chart. f. 148—185^r, et (8) Berolin. gr. 239 (olim Phillipp. 1642, Meermann. 400, Claromont. 238) anni 1597, chart., f. 22^v—77^r. In Berolinensi sequuntur alia excerpta ex eiusdem operis codice classis B; vide infra n. 40.

Exiguas partes exstant in (9) Vat. gr. 778 saec. XIV/XV, chart., f. 575^v—586^v, nempe III 215 et IV 1—35; (10) Harleianus 5631 saec. XVI f. 306^v—328^v continet III 215 et IV 1—33.¹) Solam narrationem de S. Sophia (IV 1—31) exhibent (11) Palat. gr. 239 saec. XIV, (12) Athous 1579, (13) Constantinopolitanus S. Sepulcri 303. De his codicibus 9—15 vide Fasc. priorem p. XIII.

Quodsi codicum 1—6 varias lectiones inter se conferimus, invenimus, omnes praeter A₁ fere consentire (v. Beiträge p. 11; cod. A₁ tum nondum excusseram). Idcirco in apparatu critico solos A₁ et A₂ adhibui eorumque consensum littera A notavi.

Paulo longius a textu horum codicum recedunt:

14. Ambrosianus gr. 395 (G 50 sup.) saec. XV, chart., ex libris Io. Vincentii Pinelli. Continet Gemisti Plethonis excerpta Strabonis, imperatorum catalogum, officia Ps.-Codini, Constantini Manassis chronicon, denique f. 195^r Πάτρια τῆς Κ/πόλεως ὅπως τε ἐκτίσθη ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅπως ἐκλήθη βυ-

1) Notitiam de hoc codice debeo benignitati Ioh. Graeven amici, cuius praematuram mortem lugent, quicumque eum novere. Latinam huius codicis versionem esse in bibliotheca musei Hunteriani Glasgoviae (V 6, 12) me certiore fecit John Youngs, vir doctissimus.

ζάντιον. Inc. Φασίν μὲν ἀργείους, expl. πρὸς ὄντινα ναὸν καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο (= IV 34). Sequuntur f. 238^r Περὶ τῆς ἀγίας οἰκουμηνικῆς ἡ' συνόδου ἣτις ἀποκατέστησεν φώτιον κτλ., denique f. 252^v inscriptiones C/politanae.

Huic simillimus est (15) Parisin. gr. 1784 (olim Colb. 3558, Regius 3063) saec. XVI ex libris Phil. Portae, postea Tulloie. Et titulus Originum (f. 2^r—61^r) idem est et initium finis (πρὸς ὄντινα ναὸν καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο καὶ ἀφιερῶσατο θαυμασία). Subscribitur Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς Θεοδοσίου τοῦ νοταρίου. Ex collatis aliquot paragraphis colligitur, codicem ex Ambrosiano vel eius simili exemplari descriptum paulumque (velut in extremis verbis) mutatum esse.

16. Etiam cod. Nicolsburgensis I 132, olim in bibliotheca insulae Chalcae,¹⁾ chart., saec. XV/XVI, huc referendus esse videtur. De eo pauca attulit Gollob, Wiener Sitzungsber. CXLVI (1903) p. 70. Ipse quoque ut Ambrosianus Gemisti Plethonis excerpta Strabonis, catalogum regum, officia Ps.-Codini, Constantini chronicon continet, denique f. 204—251 Πάτρια τῆς Κ/πόλεως ὅπως τε ἐκτίσθη καὶ ὅπως ἐκλήθη βυζάντιον. Inc. Φασίν ἀργείους, expl. καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο. Verisimile igitur est codicem eundem fere textum praebere atque Ambrosianum. Qui quomodo distet a ceteris codicibus classis A, illustravi in programme l. l. p. 11; cum autem nullius pretii sint eius lectiones, eas afferre supersedi.

Restat (17) Marcianus app. class. VII 14, saec. XV, chart., formae minimae, olim ecclesiae S. S. Ioannis et Pauli. Valde corruptus est vetustate et aqua, quaterni-

1) Cf. W. Weinberger, Berl. philol. Wochenschrift 1905, 166; Le Grand, Jean et Theod. Zygomalas p. 210, Gerlach, Türk. Tagebuch p. 425, M. Crusius Turcograecia p. 512.

onum et foliorum ordo turbatus. F. 1 et 2 catalogus imperatorum, f. 3^r—114^v Origines continentur, initio mutilae. Inc. ///// νέαν ἀνήστησι ρώμην (p. 137, 17); expl. ποιήσαντος ἐκεῖσε καὶ ξενῶνα (p. 289,9). Rubro additur: ἀπὸ τῆς ἐνσά^κ παρουσίας ἕως οἰκοδομῆς ^{στα} κων χρόνοι τλζ. Tum I 55 iterum ponitur. Non pauca mutavit scriba; sed ex lectionibus variis elucet eum exemplari classis A usum esse neque quidquam conferre ad genuinum textum restituendum.¹⁾

§ 6. Priusquam de classe B et C agam, oportet Codex J. aliquot codices afferre seorsum tractandos. Vetustissimus omnium est (18) cod. Monacensis 218 (J), saec. XI/XII, membranaceus. Liber anno 1578 a Stephano Gerlach Constantinopoli per Theod. Zygomalam emptus duodecim Venetorum ducatis et Tubingam allatus est, v. Mart. Crusii Turcograeciam p. 510. Inde venit Monachium. Continet foliis 1—106 chronicon Theodosii Meliteni, quod ex eo edidit Tafel, ff. 107^r—135^v Origines. Titulus est πατριᾶς (sic) κωνσταντινουπόλεως. Inc. δύο καὶ ξ' καὶ τριακόσια

1) Afferam lectiones varias codicis Marciani ad textum II 93, qualem dedi in programmate l. l. p. 11 (ubi etiam codicum A 2—6 et 14 praesto est memoria): 1 σμύριον 2 ἐμβούλον βορὰν οὐργίας 4 σπορακίου πέντε om. τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου 5 ἰλαρίωνος] οἰκαρίωνος 6 καὶ τοῦ τρίτου ὁμονόμιον 7 οἱ om. 8 φανύστα 9 ἐκέλευσεν γὰρ ἐκείνην μὲν βαλανεῖον ἐκπυρώσας ἔνδον κατακαίηται 10 ἀκρότως 11 τοῦ νέου τὴν ἀναίρεσιν τῆς om. 12 ἠδολέσχει—13 κωνστ.] ἀδολεσχούσα συνέβη ἐπὶ τὴν τοῦ ναίου ἀνέρεσιν· ἐστήλωσεν δὲ κωνσταντίνος τὸν νῆον αὐτοῦ 14 ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τοσαύτας 15 καὶ μὴ] μηδὲ 16 ἀργύρον διὰ πλῆστον χρυσοῦ τὴν—γράφουσαν] τὴν κεφαλὴν δὲ μόνον ποιήσας ἐν χρυσῷ γράψας 18 μετανοίαν β.] μετῆνα λαβῶν 19 σενηριανοῦ ἀρμάτου 20 βιγλέντα τοῦ καὶ τὰ βιγλέντα 21 sq. αὐτοῦς ἐπὶ οὐάλεντος κατέχωσαν τὰς στήλας ταύτας ἐκεῖσε.

ἔτη ἀπὸ τις ἀγούστου καίσαρος κτλ. = p. 137, 13. Expl. f. 135^v (quod folium nunc misere corruptum est) . . . καὶ τὸ ἐξάερον κο////////// | = p. 283, 12. Ultimum folium quaternionis, quod nunc deest, certe paragraphi III 215 reliquam partem continebat, fortasse etiam initium libri quarti, quem alio quaternione deperdito finitum esse suspicari possumus. Continet autem hic codex: I 42—73 (desunt 45a, 54, 56), II 1, 15—26, 28—31, 33—41, 43—71, 73—79, 85, 88—89 (89a deest), 90—96, 98—105. 107—110, IIa, III 1—33, 35—47, 49—55, 57—77, 79—95, 97—104, 106—117, 119—132, 134—136, 138—142, 144—197, 199—200, 202—206, 208—215. Multae igitur paragraphi desunt, quae in A exstant. Etiam lectio passim diversa est. Codex a scriba rectae elocutionis et sermonis ignaro scriptus est; accedit quod neglegenter exemplar suum inspiciens saepissime erravit in clausulis vocabulorum aliisque formis.¹⁾ In phoneticis et orthographicis minime sibi constitit; quorum mendorum hic exempla afferam, cum ea in apparatu critico perscribere non sit in animo: A. Consonantes: geminantur εἴττα, ἐννεοί, τρίππους, ἄννασσα, ὄττα (= ὠτα), εὐφιππος (ἔφιππος), μεγάλλων; omittuntur τὸ κάλος, παλάδος, πολούς, καβαλάριν, θαλάσης, ἄλας, σαλούστιος, ἀνελιπῆ, πιτάκης, δίπην (δίππιν vel διίππιον); nasalis inseritur: σκίνπτρων, κινστέρινα, ἀντίθασος, λήμψανον, λαγκέρναις, τρινκύμβalos: omittitur ῥαγαβέ. Aspirata et tenuis mutantur: εὐταλύχνου (i. e. ἑφταλύχνου pro ἐπταλύχνου), καθρούπτην (pro κατόπτριν), καθιδίαν, καθοπτεύειν, θεσσαρονθάμερος; διέρχεστε (= εσθαί), σωστένιν, ἐρασίς (= -σθείς), ὀπιστεν, κιστέν, ἐκτίστι, ὀνομάστι; media et

1) Falso lecta: κάρδας pro βάρδας; τὴν βυμονήν pro τὴν δὲ μονήν, βημοτῶν pro δημοτῶν, βινμάρχων pro δημάρχων.

tenuis: κάγγελος, ἔγγυος (pro ἔγκυος), μαγγλαβίτης, γιστέρνα, ἔγχώρας, γαμπρός, κονδοῦρον (et κοντοῦρον), πανδούρωσις, κοντάριον et κονδάριον. P et λ mutantur: ἀνεμοδοῦρον, ξιρόκερκος et ξερόκερκος (pro ξυλόκερκος). Metathesis: Πλουχερία, Φοιμιλιανός, καθρύπτην, Πορτάσιος, Τριβέλις, Γαρτιανός, Βρασισινιανός. — τι: φυλάττειν, περιττεύειν. — ν pro μ: ἐνπρισμός, ἐνπτύσματα. — ν finalis omittitur: ἐροῦμαι (= ἐροῦμεν), κατὰ κερῶ (= κερῶν) πρὸς βορᾶ, ποιήσω (= ποιήσον), ἰσχύη et ἀπέχει (infin. praes.), τί στίλι (= τὴν στήλην) etc.; ν finalis additur: ἐγένετων, ἐκάθιτων, ἀνιρέθην (3. pers.) — B. V. ocales. o (ω) et ou commutantur: ἀποκοροπαλάτης, Ὀρβίκιος, κορτίνων, κονντοῦρον, τῶν πολώντων (= παλούντων), παρακοιμούμενος, ἀποιχόμενος. — ou et v: Τζουκανιστήριον, Δουράχιον. — Alia notabilia: Πεφλαγωνία, σιενάτον et σινάτον, σιβίρου et σεβήρου. Itacismum quem vocant abundare atque ω et o promiscue usurpari obiter moneo. Memorabiles formas, quae ad grammaticam pertinent, permultas adscripsi in apparatu critico, etiam plures contuli in indicem p. 325 sqq.

§ 7. (19) Codex Parisinus gr. 854 saec. XIV, chartae Codex H. orientalis (H), duo fragmenta Originum continet ex integro quodam exemplari inserta. F. 5 obsoleta, ut vix legi possint, exstant II 79—83, 96, 97 a, 98. (expl. lemme 99: περὶ τῆς στήλης ἄρδαβούρου). F. 6 et 7 legitur opusculum de synodis alienum ab Πα. F. 8^r inc: πάλιν περὶ κτισμάτων. Ὁ ἅγιος ἀγαθόνικος = II 107. Expl. f. 16^v εἰς τὰς πέτρας δηγγυμένη γαληνιᾶ. — τέλος (= III 215). Continet autem altera pars II 107—110, III 1—11, 13—36, 38—79, 81—90, 92, 91, 93—105, 107, 106, 108—114, 116, 117, 119—122, 124—139, 142—148, 141, 149—153, 156—188, 190—197, 199—214, IV 33—35, III 215. Codex a Lambecio ad editi-

onem adhibitus est (cod. Regius); diligentissime est scriptus ab homine grammaticae et orthographiae veteris perito et raro ab usu communi abhorret (velut in *σεπτεμβρίω, σεκσίλλιος*).

Codex G.

§ 8. (20) Codex Parisinus suppl. gr. 657 saec. XIII, bombycinus, formae parvae (G). Folia exstant nunc 36: sed inter f. 34 et 35 certe duo perierunt. Codex est eo nomine memorabilis, quod res sermone elegantiore narrantur et quod ordo paragraphorum longe alius est atque in reliquis codicibus. Titulus est *πάτρια κωνσταντινουπόλεως*. Inc. *Ἱστορία φέρεται ὅτι τῶν ἀργείων κτίσαι βουλομένων πόλιν περίφημον καὶ τῇ πυχθία χρῆσαμένων ἐφ' ᾧ δεῖ τόπω ταύτην κτίσαι κτλ.* = 135, 2 (2, 1). Expl. *παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις κωνσταντίνου ἐκτίσθη πρότερον* = p. 260, 23. Continet autem paragraphos hoc ordine: I 1—71 (45a, 54, 56, 72, 73 desunt). II 2, 3, 5, 4, 6—10, 16—20, sequuntur quaedam de Marciano (v. p. 161), III 179, II 55, 65, III 4, 89, 184, II 33, IV 33, II 31, 40, 46a, 48, 69—71, 81, 85, 96, III 24, 47, 49, 50, 111, 114, 119, 133, 136, 147, 159, 180, 200, II 11—14, 15, 21—30, 32, 34—37, 41—46, 49, 47, 50—54, 56—64, 66—68, 73, 74, 76—80, 82—83, 86—95, 97a—103, 104a, 106—110. *Περὶ κτισμάτων*. III 1—3, 5—11, 13—18, 20—23, 28—32, 37, 40, 42—46, 49—53, 57, 58, lacuna uno vel duobus foliis perditis, 150—155, 74, 75, 77, 79, 83—85, 102—104, 142—144. Apparet scribam exemplar suum bis perscrutum esse; secunda excerpta incipiunt a II 11; prioribus inserta est pars (inter II 20 et II 31), ubi rationem ordinis non perspicio. III 49, 50 bis excerpta sunt. Codex a docto viro scriptus est permultis abbreviationibus.

Classis B.

§ 9. Classis B unus exstat codex integer. Is est (21) Vaticanus gr. 162 saec. XVI, chart. (B). F. 1^r *Ἐντεῦθεν*

ἔρξου τὴν καταρχὴν τῶν πατριῶν. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατριῶν τῆς κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδινοῦ. Inc. Φασὶ μὲν τινες ἀργεῖους κτλ. = p. 135, 2, expl. f. 39^v ὅτε ὠκοδόμησεν τὴν νέαν καὶ τὸν φόρον = p. 288, 15. Continet I 1—73 (54 deest, 56 in margine additur). II 2, 3, 5, 4, 6—61, 64—66, 68—70, 72—79, 81, 80, 82, 83, 85—96, 97^a—109, III 2—26, 28—47, 49—55, 57—84, 118—122, 124—129, 131, 132, 85—114, 116, 117, 133—139, 141—180, 182—188, 190, 191, 194—197, 199—214, IV 33—35, III 215, IV 1—32. Sequuntur inscriptio ecclesiae S. Sergii et Bacchi, Officia et chronicon breve, utrumque ab editoribus Codino adscriptum, catalogus regum et patriarcharum iambice, alia. Ex codice huic Vaticano simillimo, cuius media pars perierat (B₁), fluxerunt multi libri saeculi XVI et XV extremi. Qui codices mutili eundem fere titulum quem Vaticanus 162 praebent; in omnibus desunt p. 144, 14 τῆς ἐπιτεύχου usque ad p. 239, 18 τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ ὁ στρατός (v. app. crit.). Post III 215 (p. 283, 19) sequuntur in multis eorum Officia et Chronicon „Codini“, catalogus regum, deinde liber quartus de S. Sophia. Ex hoc mutilorum numero sunt (22) Barberinus gr. I 64 et (23) Brit. Musei Old Royal 16 C XIV, uterque a Darmario scriptus a. 1584 et Lambecio notus, ille per v. cl. Peirescium, hic per Is. Vossium, qui apographum miserat; (24) Bernensis gr. 459, (25) Bodleian. Canon. 56, (26) Borbon. gr. III B 23, (27) Medico-Laurent. plut. 70, 15, (28) Mutinensis III A 19, (29 et 30) Parisini 1726 et 1785, (31 et 32) Taurinenses B V 13 et B VI 32, (33) Vallicellanus gr. D 23 a Lambecio adhibitus, (34—36) Vaticani gr. 975 et Pal. gr. 70 et 301, (37) Romanus Vittorio Emanuele 2, (38) Vratislaviensis Rehdig. 212.

Codices
mutili.

Partem horum codicum textus praebent (39) Vaticanus Regin. 98 (usque p. 140, 9 cum versione latina, saec. XVI extremi), (40) Berolinensis gr. 239 (f. 77 sqq.) p. 239, 18 sqq. i. e. alteram partem transscriptam ex Vat. 975. V. supra p. VII n. 8. Librum de S. Sophia denique ex codice quodam huius classis sumpsit (41) Vatic. Ottonianus gr. 98. Huc pertinuisse etiam duos (42 et 43) codices olim Escorialenses verisimile est, qui in catalogo bibliothecae a. 1671 combustae a Millero p. 239 edito inveniuntur (n. 100 et 101: „Codine sur les origines de C/ple“). De cod. 101 cf. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial p. 221 sq.

Codices huius classis soli nomen Georgii Codini praebent; inveniuntur in solis Occidentis bibliothecis omnesque saeculi XVI aut XV extremi sunt. Inde verisimile fit Georgium Codinum et ipsum in Occidenti, fortasse in Italia saeculo XV vixisse. Neque is Origines excerpserit, id quod ex titulo *παρεκβολαί* concludere liceat, sed omnia fere transscripsit verbis saepe mutatis. Aliquot res, quae bis in Originibus narratae sunt, semel praebet; pauca omisit velut p. 286, 8, quia suae aetati non iam conveniebant. Solus exhibet I 45a i. e. historiam de ruina columnae Constantini Magni a. 1106. Praeterea ubicumque monumentum, de quo iam antea actum erat, inferioribus foliis memoratur, addidit verba *ὡς ἔφημεν*, *ὡς προείρηται* similia. Lectiones nullius fere pretii sunt, cum partim ex codice A₂, partim ex illa redactione, quae elegantiore sermone usa est et quae codice G servatur, fluxerint. Iis solis locis, qui desunt in G, Codinus sive B maioris momenti est. Hanc autem elegantio rem redactionem B secutus est in I 26—73, II 2, 3, 80—103, III 28—215, IV 33—35, codicem A₂ vel eius similem in I 1—25, II 4—79, 104—109, III 1—26 et IV. Infra p. XXI sq. et

Byz. Zeitschr. XIII (1904) p. 371 has partes textus B significavi siglis Bg et Ba.

§ 10. Banduri in Imperio Orientali (Paris. 1711) ex duobus codicibus Parisinis redactionem Originum edidit, quae, quod ad ordinem paragraphorum attinet, toto caelo aliena est ab iis codicibus, quos tractavimus. Atque in tres partes monumenta disposita sunt, quae p. 292, 3—10 (quod caput poni debuit ante p. 291, 15) describuntur. Continet autem prima pars (7—66) aedificia aliaque monumenta magni palatii et viae mediae a palatio ad portam auream ferentis, altera (67—154) monumenta, quae in primo colle et inter Mediam et Cornu aureum usque ad Blachernas sita sunt, tertia denique (155—186) monumenta inter Mediam et Propontidem sita. Adiciuntur cetera monumenta hoc ordine: 187—192 cisternae; 193. 194 portae; 195—226 monasteria urbis antea non memorata; 227—229 moenia; 230—232 monasteria et ecclesiae suburbana Thraciae; 233—247 monasteria trans Cornu in Europa sita; 248—254 monasteria et aedificia suburbana in Asia; 255—259 adiciuntur alia quaedam memoratu digna. Subicitur denique Narratio de S. Sophia, qualis exstat in Fasc. I 74—108, in initio et fine aucta excerptis ex Leone Grammatico (v. p. 305). Cum gravissimi momenti sit haec dispositio, lemmata paragraphorum atque quaecumque nova addita sunt, subieci huic editioni p. 290—305. Ex carmine quod opus ipsum antecedit, videmus id compositum esse imperante Alexio Comneno; quem priorem eius nominis esse, ab a. 1081 usque 1118 regnantem, docent p. 225, 7 et 305, 7. Incipiunt autem codices huius redactionis, quam siglo C¹)

Recensio
topogra-
phica C.

1) In apparatu critico siglo C noto consensum trium codicum DEF aut duorum ex his.

noto, *Χρὴ γινώσκειν* (p. 140, 14) expl. *κουροπαλάτην τότε ὄντα* (p. 305, 22). Codices mihi hi innotuerunt:

(44) Parisinus 1783 (Regius 3058, 4), saec. XV, chart. (D), a Bandurio adhibitus (sub nomine Regii 1); sed quae de lectionibus adnotat, accurata non sunt.

(45) Parisinus 1788 (olim Colbertinus 3607, Regius 3063, 4), chart. (E) et ipse a Bandurio adhibitus (sub nomine Colbertini). Ff. 1^r—67^v, quibus Origines servantur, sunt saeculi quinti decimi, alia manu scripta atque reliqua, quorum pars a Gennadio exarata est (minus accurate totum codicem a Gennadio scriptum esse dicit Omont in Catalogo). Folia falso ligata sunt, aliquot periere; series antiqua erat f. 1, 2, x, 3—16, 18—21, 23—33, 34, 17, 36—39, 22, 41, 42, 35, 43—46, 40, 47, 48, 49—67. F. 33^r altera pars et f. 33^v vacua relicta est: f. 33^r expl. *ἔστηλωμένος ἐπάνω* = p. 278, 2 (§ 129 redactionis C), f. 34^r inc. *Τὰ ὄντα δὲ κίσματα εὐμεγέθη* = p. 279, 1 (§ 157 redact. C). Non pauca de suo addidit scriba huius codicis memoratu dignissima (cf. p. 230, 11; 265, 2; 277, 3; 278, 10; 281, 4; 282, 3).

(46) Vaticanus Pal. gr. 328, saec. XIV/XV, chart., nisi quod f. 65—72 membran. (F). Origines continentur f. 1^r—120^r; initio et ante f. 65 et 81 folia exciderunt. F. 1 in margine superiore adscripsit manus recentior: *ὁ γράψας τὴν παροῦσαν βίβλον ἤκμασε πρὸ (sic) τῶν τπς ὑπὸ Κωνσταντίνου δούκου*. Scripta igitur sunt haec verba (quae spectant ad p. 225, 7) c. annum 1450. Ex hoc codice transcriptus est (47) Vatic. Pal. 302, saec. XVI/XVII.

(48) Constantinopolitanus Seraglii n. 6, chart., saec. XV; de quo Fr. Blass *Hermes* 23 (1888) p. 220 („*Μιχαὴλ Αἰχμάλωτος* Antiquités de Constantinople“), et Déthier, *Der Bosphor und Constantinopel* Wien 1873 p. 24 sq. Déthier dicit codicem a. 1474 a Michaele Aichmalota scriptum esse; ex tabula I, qua

primam paginam codicis delineavit, videmus codicem pertinere ad classem C. Titulus est: *Ἱστορία περὶ τοῦ βύζαντος καὶ ἐτέρων ἄλλων βασιλέων ἐξηγήσεις θαυμαστή καὶ περὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου μετὰ καὶ ἄλλ(λ)ων(?)*. Inc. *Χρῆ* (sic) *γινώσκειν κτλ.* = § 1 red. C. Saepius memoratur hic codex ab Dethiero in *Nouvelles découvertes archéologiques*, Const. 1867.

(49) Parisinus Coislinianus gr. 344, chartaceus. Post f. 191 unum et viginti folia, quorum ultimum vacuum est, alligata sunt, duabus columnis saec. XV extr. conscripta. F. 192^r incipit | *ἐν κιλικίας οὔσα γιγαντογενῆς* = Leo gramm. p. 124, 3, sequuntur cetera excerpta ex Leone et liber de S. Sophia; expl. f. 200^v *κουροπαλάτου τότε ὄντος* (sic). + *τέλος τὰ πάτρια τῆς ἁγίας σοφίας.* — + *πάτρια τῆς πόλεως* + Inc. *Χρῆ γινώσκειν* = § 1 red. C; expl. f. 205^r *καθοροῶνται χρυσέμβαφοι* = § 30 red. C. Sequitur *τμήμα μικρὸν ἀπὸ φυσιολόγου.*

Etiam pauciora exhibent (50) codex Athous 3816 saec. XVI, de quo Lambros I p. 401 haec habet: f. 83a *Τὰ τῆς Κ/πόλεως πάτρια. Ἀρχ. χρῆ γινώσκην ὅτι τὸ βύζαντιον πόλις ἦν τοῦ βύζαντος βασιλέως. Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας· μένει δὲ ἀτελές.* Liber de S. Sophia cum antecedentibus aut cum subsequentibus excerptis ex Leone Grammatico exstat in (51) codice Vaticano Ottoboniano gr. 309 saec. XVI (v. priorem fascic. p. XVI) et in (52. 53) Vatic. 1175 et 1393, (54) Vindobon. hist. gr. 118 (Kollar Suppl. n. 130), (55) Bodleiano Barocc. 44, (56) Monacensi 131, (57) Athoo 3293, omnibus saeculi sexti decimi. Cf. Fasc. I p. XIII n. 6—11.

§ 11. Alius codex ipse quoque recensionem topographicam continens est (58) Parisinus suppl. gr. 690 saec. XII, membran., olim Mynae (M). Diligentissime et pulcherrime duabus columnis scriptus est, litteris initiali-

Recensio
topogra-
phica M.

bus et lemmatum auratis. F. 224^r—242^v continent *περὶ τῶν πατριῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν τοποθεσιῶν καὶ τῶν στηλῶν*. Inc. *Χρῆ γινώσκειν* = § 1 redact. C, expl. *ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ κτίτωρ* (= p. 284, 11). Ex M transcriptus est (59) codex Vindobonensis hist. gr. 100 saec. XVI, chart., a Busbequio Constantinopoli emptus.

In M omnia quae C ad Ps.-Codium addidit, velut carmen dedicatorium, §§ 14, 76, 191, 192, 259, excerpta ex Leone Grammatico desunt; neque narrationis de S. Sophia genuina forma est, sed qualem AB praebet. Sed multa, quae C ex Ps.-Codium transscribere omisit, in M exstant. Praeterea dispositio capitum ut in § 1—66 (praeter 14, *μβ'* et 60) prope consentit cum C, ita alia est in reliquis (v. p. 306—313). Inprimis § 155—186 redactionis C (= § *οε'*—*ρη'*) in M post § 74 (*οδ'*) insertae sunt. Inde concludere possis in exemplari, quo usus est scriba codicis M, dispositionem hanc fere fuisse, ut pars prima (*α'*—*ξζ'*) eadem esset atque in C, altera (*ξζ'*—*ρη'*)¹) monumenta Tzycanisterii et Propontidis contineret, tertia (*ρθ'*—*ρπη'*) ea, quae in parte orientali primi collis et inter Mediam et Cornu aureum sita sunt. Reliqua eodem fere modo disposita sunt quo in C. Quae ratio intercedat inter M et C, haud facile est ad discernendum. Equidem verisimile esse puto auctorem redactionis M et ex exemplari aliquo redactionis C et classis A hausisse. Textus certe modo cum A modo cum C consentit.

Reliqui
codices.

§ 12. Supersunt nonnulli codices, qui aut nullius alterius similes neque ullius momenti sunt aut de quibus nihil certi constat. Sunt autem hi: (60) Vaticanus gr. 1144 saec. XV,

1) Verba quae post *ρς'* leguntur: *τέλος τῆς μιᾶς μερίδας*, haud scio an non pertineant ad dispositionem topographicam.

chart., inter varia scripta f. 274^r — 277^r pauca excerpta ex Originibus continet nullo certo ordine. Inc. *ὁ λεγόμενος πιττάκης στήλη ἐστὶ* = II 31, sequuntur excerpta ex II 33, 47, 80, 96, 1 sqq. expl. *περιτιθέασι κέρατα* = II 14 (p. 157, 15). Nihil comperi de Thomae Galei codicibus (61. 62), qui memorantur in Bernardi Catal. codd. Angliae et Hiberniae n. 5928 („Constantinopolis descriptio et antiquitas“) et n. 6094 („de conditu Cpoleos“), neque de codice (63), quem viderat Montfaucon bibl. p. 674a n. 1094 in Westminster („Origo Cpolis“). Neque ille liber (64), qui olim fuit in Anonymi cuiusdam bibliotheca, cuius catalogum edidit Rich. Förster De antiquitatibus Constantinopolitanis (n. 11 *ῥηδ' τὰ πάτρια Κπόλεως*), ubi nunc exstet, dici potest.

§ 13. Editio princeps Georgii Dousae, Iani f., prodiiit a. 1596: *Γεωργίου τοῦ Κωδινού παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως*. Continet non totum opusculum, sed fragmenta haec: I 1—50, 55, 57—73, II 1—25, 40—44, IV 1—32. Praeter codicem aliquem mutilum (B₁) Dousam etiam codice classis A et Suida usum esse apparet. Repetita est editio (Aureliae Allobrogum 1607), nihil mutata nisi quod praefatio Ioannis Meursii eiusque notae ad Georgium Codinum additae sunt. Tum Iacobus Gretser, cum a. 1625 Officia Ps.-Codini in lucem daret, pauca supplementa ex codice Bavarico i. e. Monacensi 48 (supra p. VI n. 3) adiunxit, quae sunt II 26—39 et 45—65. Totum Codinum dare Lucas Holstenius in animo habuit.¹⁾ A. 1629 rogat Peirescium, ut sibi codicem mittat, quem

Editiones
priors.

1) Cf. Holstenii epistolulae ed. Boissonade p. 71, 130 sq., 225; Wilckens Leben des gelehrten Luc. Holstenius p. 7, Omont Annales du midi III p. 16.

ille inter libros ex Iulii Pacii bibliotheca erutos habebat. Qui codex cum multis aliis libris Holsteni devenit in bibliothecam Barberinam et est eius I n. 64 (v. supra n. 22). F. 103^v legitur *δαπάνη καὶ ἀναλώματι τῶ λογιωτάτῳ καὶ φιλέλληνι κυρίῳ ἰουλίῳ πακίῳ, ἄκρωτι* (sic) *φιλοσόφῳ*.¹⁾ Neque autem quae voluit perfecit, sed anno 1646 Petro Lambecio nepoti Codinum edendum tradidit (v. Holstenii epist. p. 349, 383 etc.) eique codicem Peirescii et supplementa ex Vaticanis aliisque codicibus collecta transmisit. Is denique a. 1655 Codinum publici iuris fecit una cum Parastasis et Leonis Imperatoris oraculis, multum adiutus ab avunculo, ut Dufresnius in Glossario graeco iudicaret ex Holsteni schedis compactas esse illius notas ad Codinum (Wilekens Lambecius p. 118). Codices sex quos se adhibuisse in praefatione dicit, sunt hi: Vallicellanus, Vaticanus 562, Vossianus nunc deperditus transcriptus ex Britannico (Old Royal 16 C XIV), cod. Peirescii = Barberinus gr. I 64, Regius = Par. 854, Sirmondi = Berolin. 239. Sed ex editione et ex schedis Lambecii, quae Vindobonae asservantur (cod. suppl. gr. 92*, 2 voll.) videmus eum praeter Vaticanum 562 etiam 162 adhibuisse; saepe enim duo Vaticani citantur. Textum imprimis ex his Vaticanis constituit et ex codice Regio (i. e. ex codice classis A, cod. B et H).²⁾ Quodsi in editione Lambecii com-

1) Anno 1631 Holstenius Peirescio scribit illud Codini exemplar multo integrius esse edito et non solum Gretseriana supplementa habere, sed et alia longe plurima quae ex Vaticano codice describere stauisset. Quae dicit de supplementis Gretserianis, vera non sunt; etenim in codice Barberino, cum unus ex mutilis sit, alter liber deest. Quae ego de codice Peirescii in programme (Beiträge etc.) p. 20 dixi, falsa sunt.

2) Schedae Lambecii scitent farragine lectionum plerumque codicis nota non adscripta: hic illic additur cod. Vallicell., Vatican., Regius, Bavar. vel Gr. (i. e. Gretser). Cod. Sirmondi et Vossianus et Peirescii nusquam afferuntur; etenim mutili

pluribus locis textum invenimus qui nullo horum codicum neque B₁ (cui classi adscribendi sunt cod. Peirescii, Vallicellanus, Vossianus; cod. Sirmondi est classis A et B₁) traditur, eum illius sive Holstenii coniectura niti censendum est (cf. p. 140, 14; 225, 19; 252, 10 etc.).

Anno 1711 Bandurius in Imperio Orientali recensione topographicam edidit ex codd. D et E, praeterea codicem A₂ (Par. 1782) adhibuit; sed cave fidas eius auctoritate. Tum in Corpore Scriptorum Historiae Byzantinae I. Bekker a. 1843 Codini Origines publicavit neque novos codices adhibens neque quidquam fere emendans in textu Lambecii; sed in notis lectiones varias Anonymi Banduri et Parastaseon adscripsit et perpauca coniecturas adpersit.¹⁾ Denique Mignius in Patrologiae seriei graecae tomo CLVII anno 1866 textum ex editione Bekkeri (non ex ed. Lambecii, id quod falso p. 2 asserit) reprimendum curavit, ex Lambecio ipso solum paragraphos II 1—13 addens, quas Bekker omiserat.

§ 14. Ego abhinc quindecim annos memoriam codicum denuo investigandam mihi proposui et in Programme Monacensi anni 1895 (Beiträge zur Textgesch. der *Πάτρια Κ/πόλεως*) et in Annalibus Byzantinis (Byz. Zeitschr. XIII (1904) 370—388) de affinitate et auctoritate codicum scripsi. Quarum curarum summam hic repetam.

De hac
editione.

Codices non tam rebus enarratis quam elocutione et sermone tantum inter se variant, ut ABa, CM, GBg, J, H quinque redactionum fere instar sint. Cum autem aliquot

sunt neque alia praeberunt atque Vaticani et Vallicellanus. Codicis Regii duo exempla schedis alligata sunt. Ceterum codices a Lambecio sive Holstenio non accurate collati sunt.

1) Bekkeri sigla haec sunt: C = textus Banduri, Vat. et Vat. alter secundum Lambecii levem auctoritatem modo Vat. 562 modo 162 significant; cod. Reg. = H, F = Parastaseis.

auctores, quibus usus est Ps.-Codinus, adhuc exstant, Parastaseis dico et Anonymum Treu, facile de auctoritate codicum discernere possumus. Atque primum quidem utrorumque verba conferentem fugere non potest elegantiore illam et copiosiorem redactionem G et Bg longius recedere ab auctoribus quam brevioris et simplicioris: deinde redactionum et codicum duas classes esse, quarum alterius sunt J et H et exemplar, unde fluxerunt GBg, alterius ABa et CM. Neque autem una alteram auctoritate ita superat, ut ex ea sola genuinum textum restituere possimus; immo videmus modo hunc modo illum codicem congruere cum auctore neque nos ullum codicem alterius utrius classis certum ducem sequi posse. Quod aegre non ferimus in iis partibus quarum auctores exstant; in reliquis difficillimum est rectam viam ac rationem invenire. Ego in eis partibus, quarum auctores non exstant, praefractions nego nos genuinam textus formam constituere posse. Velut, ut exempla afferam, modo in J modo in ACM paragraphi particula *δέ*, modo in hoc codice modo in illo coniunctione *ὅτι* iunguntur, modo in altera classe coniunctio plane deest: quem codicem sequamur? Saepissime aliis verbis idem dicitur, in epithetis, in verborum collocatione variatur. Si igitur apparatus ita instituissem, ut ex eo cerni posset, quid quoque loco singuli codices traderent, multo maior redditus esset quam textus neque facile quis hanc vastam variarum lectionum farraginem perspicere potuisset. Itaque minuere et eliminare studii quae scire lectoris minus interesset. Atque primum in iis partibus libri secundi quae ex Anonymo et Parastaseis sumptae sunt, semper eum codicem secutus sum, cuius lectio congruit cum auctore, neque autem adnotavi quis codicum esset neque reliquorum codicum discrepantias sermonis in iis partibus attuli. Dedi solum eis locis,

ubi nullus codex ea servavit, quae in auctoribus exstant, sed quae a Codino scripta esse verisimile est. Velut p. 166, 7 Anon. Tr. praebet *στῆλαι Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης*, idem cod. G; *στήλη Κ. καὶ Ἐ. τῶν μεγάλων* scribit J, *στήλη Κ. καὶ Ἐ.* reliqui; quas discrepantias non attuli, cum consensus codicis G et Anonymi Treu hoc loco ostenderet, quid scripisset Codinus. Sed. p. 166, 2 *Μαξιμιανοῦ* Anon. Treu, *μαξιμίνου* codices Codini omnes praebent; id notavi. Deinde in eis partibus, quarum auctores nobis desunt, plerumque J, codicem vetustissimum, ducem secutus sum, cuius totam fere discrepantiam praeter levicula menda adnotavi, omnes autem reliquorum codicum discrepantias omisi quae ad stilum et elocutionem pertinent. Eas igitur varias lectiones dedi, quibus res novae adduntur (quarum aliquot etsi certum est non genuinas esse, tamen alicuius momenti sunt ad topographiam C/polis), deinde eas ubi quis suspicari possit textum corruptum esse, denique discrepantiam nominum propriorum. Ubi codices solito magis discrepant in rebus, eorum textum seorsum dedi velut p. 135, 228, 231 etc. Praeterea codicem M omnibus eis locis afferre omisi, ubi consentit cum C, item B (Bg et Ba), ubi consentit cum G et A₂. Brevitatis studio excusari velim annotationes quales p. 267, 2. Ibi in textu est *μετὰ καὶ τοῦ Φόρου καὶ τῆς Νέας*. Cod. B habet *καὶ τὸν Φόρον καὶ τὴν Νέαν εἰς τὸ παλάτιον*. Illam stili variationem *καὶ* pro *μετά* cum afferre paeniteret, adnotavi: (*τὴν νέαν*) *εἰς τὸ παλάτιον* B. Simile est p. 267, 8, ubi in cod. H activum pro passivo ponitur. Eadem de causa saepe verba alicuius codicis afferre omisi et adscripsi: 'similiter B' sive: 'H cui B propinquus est'. Etiam sic apparatus solito copiosorem redditum esse facile quis opinetur.

Quod ad textum attinet, respicias Ps.-Codinum etiam

menda quae in auctore quo usus est exstabant, translulisse; quae ne corrigas cavendum est. Velut p. 20, 7 Parastaseis praebent ὑπὸ θυμαῶ: idem Ps.-Codinus p. 208, 7; Parast. p. 31, 16 *ἰέρως οὐδὲ θανοῦσα*, idem Ps.-Cod. p. 206, 8; Parastas. p. 23, 17 *Κωνσταντίνου τοῦ ὁμωνύμου*, idem Cod. p. 200, 8, qui haud ignorans non Constantinum a patre interfectum esse sed alium filium, cuius nomen non bene memoria tenebat, insuper addidit: *Κρίσκεντος ὀνομαζομένου*. Ibidem et Parast. p. 23, 15 et Codin. p. 200, 5 falsum numerum *τρῆϊς* pro *τέσσαρες* exhibent. Cf. etiam 203, 4. Neque in grammaticis formis auctor sibi constitit; solum orthographica et phonetica aequare studui.

Libros eorumque partes numeris distinxi; numeri uncis inclusi spectant ad ordinem redactionum topographicarum atque arabici quidem ad C (p. 291—305), graeci ad M (p. 306—313). In margine adscripsi Imperatorum annos praeter annos Constantini Magni saepius memorati. Inter textum et apparatus criticum non solum auctorum, unde hauserit, locos adscripsi, sed etiam scriptorum posterioris aetatis, qui Codino usi sunt, quoad mihi innotuerunt. In fine denique adieci indices, quibus priores editiones carent, et formam Urbis Constantinopolis, qua ordo quem recensiones topographicae sequuntur, videri posset. Ibi non omnia monumenta, quae a Codino memorantur, invenies, sed pauca quaedam quorum situs certus exploratusque est.

Restat ut gratias agam bibliothecariis, qui codices librosque liberalissime mihi suppeditaverunt, nec non Guilelmo Fritz amico, qui indefesso studio plagulas inspexit et non pauca menda sustulit.

Scribebam Onoldi, Kalendis Septembribus 1906.

Conspectus codicum.¹⁾

	n.		n.
Athous 1579	12	** Parisinus gr. 854 (H)	19
— 3293	57	* — 1726	29
— 3816	50	** — 1782 (A ₂)	2
Bernensis gr. 459	24	** — 1783 (D)	44
Berolinensis gr. 239	8 et 40	* — 1784	15
Constantinopolitanus		* — 1785	30
S. Sepulcri n. 303	13	** — 1788 (E)	45
— Seraglii n. 6	48	* — Coislin. gr. 344	49
— ap. R. Förster De anti- tiquitat. CP	64	** — suppl. gr. 657 (G)	20
Escorialenses	42 et 43	** — — 690 (M)	58
* Florentinus Med. Laur.		* Romanus Barber. gr.	
70, 15	27	I 64	22
Glasgowianus	p. VII 1)	* — Collegii Graeci 4	4
Londin. Mus. Brit. Harl.		* — Vallicell. D 23	33
5631	10	** — Vaticanus gr. 162 (B)	21
— Old Royal 16 C XIV	23	* — — 438	7
— Westminster(?)	63	* — — 562	6
* Mediolan. Ambros. G 50		* — — 778	9
sup.	14	* — — 975	34
** Monacensis gr. 48	3	* — — 1144	60
— gr. 131	56	* — — 1175	52
** — gr. 218 (J).	18	* — — 1393	53
* Mutinensis III A 19	28	* — Vat. Pal. 70	35
* Neapolitanus Borbon.		* — — — 111	5
gr. III B 23	26	* — — — 239	11
Nicolsburgensis I 132	16	* — — — 301	36
* Oxoniensis Bodl. Ca- non. 56	25	* — — — 302	47
— — Barocc. 44	55	** — — — 328 (F)	46
		* — — Regin. 98	39
		* — — Ottobon. 98	41

1) Secundum ordinem alphabeticum urbium dispositus. — Asterisco uno notavi codices a me inspectos, duobus eos, quorum textum cum editione Bekkeri contuli.

*Romanus Vat. Ottobon.	n.	* Vindobonensis hist. gr.	n.
309	51	118	54
* — Vittorio Emanuele 2	37	Vratislav. Rehdig. 212	38
* Taurinensis B V 13	31		
* — B VI 32	32		
* Venetus Marc. app. cl.			
VII 14	17	Codices Thomae Galei	61. 62
** Vindobonensis hist. gr.		— Peirescii	22
37 (A ₁)	1	— Sirmondi	p. XX
** — — 100	59	— Is. Vossi	p. XX

I.

Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως.

Paragraphi 1—36 (Φασὶ μὲν Ἀργεῖους usque ad Ἀντωνίνα προσηγορεύετο) ad verbum ex Hesychio § 3—38 transcriptae sunt: v. fasciculum priorem p. 2, 1 — 16, 8.

5 Deinde pergīt:

37. Ἀπὸ δὲ τοῦ Βύζαντος μέχρι τοῦ Σευήρου B(ekker p.) 13 ἔτη γνέ'. Ὁ δὲ Σευήρος εἰρηνικὰς σπονδὰς ποιήσας μετὰ Νιγέρου τοῦ Βυζαντίου βασιλέως, τοῦ υἱοῦ Τιμησίου, εἰσῆλθον <αὐτὸς καί> οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον

L. 7—p. 136, 4: Ἄλλ' ἐπανατέον τὸν λόγον καὶ διηγητέον, ὅπως Σεβήρος τοῦ Βυζαντίου ἐκράτησεν. Ἀναστὰς ἐκ Ῥώμης Σεβήρος κατεῖληφε τὸ Βυζάντιον κρατοῦντος τῷ τότε αὐτοῦ Νίγερ τοῦ υἱοῦ Τιμησίου· καὶ εἰρηνικὰς σπονδὰς μετὰ Νίγερ ποιήσας εἰσῆλθε μεθ' ὧν εἶχεν (ἦγεν B) ἀπὸ τῆς Ῥώμης μεγιστάνων αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον. Ἐπεὶ δὲ οἱ Βυζάντιοι ὑπὸ Μακεδόνων κακῶς ἐπολιορκοῦντο καὶ ἐλυμαίνοντο, ἐξῆλθεν ὁ Σεβήρος κατὰ Μακεδόνων ὑπερμαχῶν Βυζαντίων. Μέλλων δὲ ἐξερχεσθαι τὴν ἰδίαν θυγατέρα τῷ τοῦ Νίγερ υἱῷ εἰς γυναῖκα παρεδωκεν. GB

1 πάτρια κωνσταντινουπόλεως AG, πατριᾶς κωνσταντίνου πόλεος J, deest inscriptio in H, de CM v. Appendicem; καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον καὶ πόθεν κατάγεται βύζας addit A. — Ἐντεῦθεν ἄρξου τὴν καταρχὴν τῶν πατριῶν· παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατριῶν τῆς κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδικοῦ B **37—41** AGB 7 χπε' GB 8 βύζαντος A, correxi 9 αὐτὸς καὶ inserui coll. GB (εἰσῆλθε μετὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ Lamb.)

ἀπὸ Ῥώμης· ἐπεὶ οὖν οἱ Βυζάντιοι ἀπὸ τῶν Μακεδόνων
 † διείποντο, ὁ δὲ Σευῆρος ἀνῆλθε πρὸς τὸ <συμ>πολεμῆσαι
 τοῖς Βυζαντίοις· ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ὁ τοῦ Νιγέρου υἱὸς
 τὴν θυγατέρα Σευῆρου. Τὸν μέντοι στρατὸν αὐτοῦ ὁ Σευῆ- 5
 ρος κατέλιπεν ἐν Χρυσοπόλει. Καὶ ποιήσαντες σύλλογον
 πρὸς ἀλλήλους ὃ τε Νίγερος καὶ ὁ Σευῆρος εἰσῆλθον μετὰ
 τριακοσίων μόνων. **38.** Καὶ εὐωχηθέντες μεγάλως, ἐπὶ τὴν
 κάτω μοῖραν τῆς τραπέζης ἤγουν τοῦ διαζυγίου ἔσθησάν
 τινες φιλόσοφοι δύο, ὃ τε Φόρτων καὶ Μαρκίων Ῥωμαῖοι
 καὶ ἠρώτων πρὸς τοὺς Βυζαντίους τοὺς ἐσθίοντας· ‘ἠγά- 10
 γομεν χαρὰν ἀκερδῆ καὶ λύπην ἀζήμιον.’ Προσκαλεσάμενος
 δὲ ὁ Νίγερος τοὺς φιλοσόφους αὐτοῦ, οὐκ ἠδυνήθησαν
 τοῦτο φράσαι· εἷς δὲ τῶν ἀνακειμένων ἐν τῷ συμποσίῳ γη-
 ραλέος ὢν γνούς τὸ ἀπόφθεγμα εἶπεν· ‘τοῦτό ἐστιν ἱππικὸς
 καὶ ἀγωνιστικὸς ἀγών.’ **39.** Τότε ὁ Σευῆρος πρὸς θερα- 15
 Β 14 πείαν τοῦ συμπενθεροῦ αὐτοῦ Νιγέρου ἔκτισε δύο βαλανεῖα,
 ἔσωθεν μὲν τῆς πόλεως καὶ πλησίον τοῦ παλατίου τὸ καλού-
 μενον Ζεῦξιππον, ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως τὰ νῦν καλούμενα
 Καμίνια, λουτρὸν εὐμέγεθες καὶ ἀξιοθαύμαστον. Ἐκ δὲ τῆς
 ὑπερβολῆς τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ἐκάστη ἡμέρα δύο χιλιάδες 20
 ἐλούοντο· ἦπτε δὲ μετὰ τοῦ Μηδικοῦ πυρός. **40.** Τὸ δὲ

21 — p. 137, 2 cf. Chron. Pasch. p. 495, 8 Bekker, Suid. s. v.
 Σευῆρος, Lyd. de mens. p. 7, 11^{Wue}.

1 οὖν om. A₁ βύζαντες A₁ 2 διείποντο] fort. <κακῶς>
 διέκειντο, cf. GB πολεμῆσαι τοὺς βύζαντας A, corrigebam
 3 νίγερος A, correxi 4 τὸν μέντοι — 7 τριακ. μόνων om. G
 5 καὶ ποιήσαντες — μόνων om. B 6 εἰσῆλθε A₁, εἰσῆλθον A₂
 7 καὶ — μεγάλως A, ἐν δὲ τῇ τοῦ γάμου εὐωχία G
 8 τὸ διαζύγιον Krumbacher 9 Φόρτων] φόρτων A₂, Φρόντων
 Lamb., sed est nomen Fortuni, cf. Malal. p. 271, 8 10 ἠρώ-
 των A, εἶπον G βύζαντας A 12 post αὐτοῦ add. GB:
 ἐποίει ἔρουναν περὶ τοῦ ζήματος (δηθέντος G): ἀλλ’ οὐδεὶς ἠδυ-
 νήθη διερωτηθεῖσθαι αὐτό κτλ. 13 γηραλέος A₁, γηραλαιοσ A₂,
 correxi (ἀγγίνους πάνν, ἤδη δὲ γηραιός, ἀναλογισάμενος τὸ ἀπό-
 φθεγμα κτλ. G) 14 ἐστιν] ἦν A 19 καμινεῖα A₁

νῦν σωζόμενον Ἴπποδρόμιον ἐκτίσθη παρὰ Σευήρου κήπων ὄντων ἐκεῖσε ἀδελφῶν δύο καὶ χήρας γυναικός. Μέχρι δὲ τοῦ Χαλκοῦ πεδίου ἦν· ἀπὸ δὲ τοῦ Χαλκοῦ μέχρι τοῦ Σφενδόνης κίονες εὐμεγέθεις ἀνηγέροθησαν (ἐξ οὗ καὶ ἡ ψυχρὰ κινστέρνα ἐστὶ), διότι κρημνώδης ἦν ὁ τόπος. **41.** Τὸ δὲ ἐν μέρος τῶν βαθμίδων ἀνεπληρώθη παρὰ Σευήρου, τὸ ἕτερον καταλιπὼν ἀτελὲς διὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτῶ ἀγγελίαν ὅτι οἱ Γάλλοι πορθοῦσι τὴν Ῥώμην· <ὅ> ἀκούσας ὁ Σευήρος παρεγένετο ἐν τῇ Ῥώμῃ· νόσῳ δὲ ἐπιληψίας τελευτᾷ κρατή-
 10 σας χρόνους ἰς'. Ἀπὸ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρῆλθον χρόνοι ξ' καὶ ἐπέκεινα μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

42. Δύο δὲ καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων τῇ πρεσβυτέρῳ
 15 Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμέ-
 νων Κωνσταντίνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην | Κωνσταντινούπολιν λεγομένην προθύμως ἀνασχομένην τὴν προσηγορίαν. **43.** Θαν- B 15
 μαστὴν γὰρ αὐτὴν ἀπεργασάμενος τῷ κάλλει πόρρωθέν τε

13—17 Hes. 1, 3—7 17 — p. 139, 5 (praeter p. 138, 13 — 139, 1) Hes. 16, 11 — 18, 2

3 χαλκοῦ πεδίου A₁, χαλκοῦ κίονος τοῦ τετραπλεύρου πεδι-
 νός ἦν ὁ τόπος G τῆς σφενδόνης A₂, τῆς σφενδόνης κρημνοῦ
 ὄντος G 4 ante ἀνηγέροθησαν inserit καὶ κτίσματα G
 5 σκημνώδης A₂ 6 sq. τὸ ἕτερον] καὶ τοῦτο A, correxi coll.
 G: κατελείφθη δὲ τὸ ἕτερον διὰ κτλ. 7 ἀγγελία A₁ 8 ὅ
 inserui ἀκούσας κτλ.] καὶ παρεγένεσθαι αὐτὸν ἐν αὐτῇ· ἐν ἧ
 δῆτα καὶ τελευτᾷ νόσῳ ἐπιληψίας βασιλεύσας χρόνους ἰς'. G
 9 κρατήσας χρ. ἰς', νόσῳ δὲ ἐπιλ. τελευτᾷ A, transposui sec. G
42—50 A JBG 13 δὲ om. J 16 post ἀφιγμένων addit
 A₂ in textu: ἀρχὴ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, eadem in margine
 G 16 κόνστας ὁ τοῦ (τοῦ om. A₁) κόνσταντος παῖς JA₁,
 κόνστας ὁ κωνσταντίνου παῖς A₂, κωνσταντίνος ὁ κόνσταντος
 παῖς G, corr. ex Hes. 17 Ῥώμην τὴν νῦν Κωνστ. A 18 ἀνα-
 σχομένη JA, correxi (προθύμως — προσηγ. om. G)

μεταγαγὼν τὰ τείχη κατὰ τοὺς λεγομένους Τρωαδησίους ἐμβόλους λουτρά τε καὶ ἱεροὺς οἴκους ἀπέδειξεν, καθὰ καὶ ἐν τῷ Στρατηγίῳ λεγομένῳ φόρῳ, ἔνθα ποτὲ οἱ στρατηγούντες ἄνδρες τὰς τιμὰς ὑπεδέχοντο, ἐπὶ λιθίνῃς ἀνέγραψε στήλης. **44.** Καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης ἐπὶ κίονος 5 ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ τὸν τόπον ὠνόμασεν Ἀγουστίωνα καὶ τοῖς ἀκολουθήσασιν αὐτῷ ἄρχουσιν ἀπὸ Ῥώμης συγκλητικοῖς ἐφιλοτιμήσατο οἴκους, οὓς αὐτὸς ἔκτισεν ἐξ ἰδίων χρημάτων, οὓσπερ μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν. **45.** Ἐπὶ δὲ τούτῳ καὶ ὁ τῶν ὑδάτων ὄγκος προσετέθη τῇ πόλει, ἀνέστησαν δὲ καὶ 10 αἱ δύο ἀπίδες πρὸς τῷ καλουμένῳ Φόρῳ καὶ ὁ πορφυροῦς καὶ περιβλεπτός κίων, ἐφ' οὗπερ ἴδρυνται Κωνσταντῖνος· ὃν ὀρῶμεν δίκην Ἑλλίου τοῖς πολίταις ἐκλάμποντα. [**45a.** Τοῦτο γοῦν τὸ ἄγαλμα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κίονος καὶ φόνον τῶν ἐκεῖσε παρευρεθέντων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ὥσει δέκα 15 εἰργάσατο κατὰ τὴν πέμπτην δηλαδή τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, 1106 τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους, εἰκοστὸν ἔτος ἀγούσης τῆς βασιλείας τοῦ κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Ὁρα ἦν ὥσει τρίτη, ὅτε καὶ γνόφος γέγονεν καὶ βίαιος νότος ἔπνευσε 20 σφοδρὸν, τοῦ κομήτου ἀστέρος τοῦ ἀκοντίου κληθέντος καὶ τὸν τοιοῦτον τοῦ ἀέρος τάραχον ἐξεργασαμένον, τοῦ φανέντος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρασκευῆς τῆς πρώτης ἑβδομάδος· καθ' ἣν ἐνάτην εἶχεν ὁ Φεβρουάριος μὴν τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ 25

1 τρωαδικούς B 2 λουτρά JG, λουτρούς A₃, λουτρεις A₁
 ἱεροὺς δύο οἴκους μεγάλους B, cf. § 48 ἀπέδειξεν A, ἀνα-
 δίξαντος J, ἀνήγειρε B καθὰ κτλ.] καὶ . . . ἑαυτὸν ἐπὶ λιθί-
 νης στήλης ἀνέγραψε B 5 ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ A
 6 ἀγουστειῶνα G 9 ἐροῦμεν] spectat ad I 64 13 —
 p. 139, 1 exstat in solo B; vide Praefat. 18 εἰκοστὸν] erravit
 auctor 21 σφοδρὸς Lamb. ἀκονσίτου B, corr. Lamb. coll.
 Anna Comn. p. 355 A κληθέντος] ὀλυθέντος B, corr. Lamb.
 23 πρώτη ἑβδομάς sc. τῶν νηστειῶν i. e. hebdomas sep-
 tima ante Pascha; cf. Meurs. ad h. l. 24 φεβρουάριος B

τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους· καὶ οὕτω διηρκέσατο.] 46. Ἐπὶ B 16
τούτοις καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀνφοκοδόμησεν οἴκους
Σενάτον τούτους ὀνομάσας, ἐν οἷς καὶ τὸ Ἀσδωναίου Διὸς
ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Παλλάδος ἰδρύματα, καὶ τὴν
5 τῶν βασιλείων αὐλήν. ||

47. Ἐφιλοτιμήσατο δὲ τῷ δήμῳ καθ' ὃν ὑπάτευσε χρό-
νον ἄρτους ἡμερησίους, ὀνομάσας αὐτοὺς παλατινοὺς ὡς
ἐν τοῦ παλατίου χορηγομένους, καὶ οἶνον καὶ κρέας καὶ
ἔλαιον καὶ σιτηρέσια τάξας, ὧν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἡ πόλις
10 ἀπολαύει τῶν ὑπ' αὐτοῦ δωφέντων καλάμων φέρουσα τὰ
γνωρίσματα, νόμους τε πολλοὺς καὶ συμβόλαια <περὶ τῶν>
καθ' ἑκάστην τιθεὶς ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαίου, τειχεσί-
τε μεγίστοις περιβαλὼν τὴν πόλιν καὶ διαφόροις κοσμήσας
τρόποις | ὡς πρὸς ζῆλον ἀπεργάσασθαι τῆς πρεσβυτέρας Ῥώ-
15 μης||. 48. Ὀικοδόμησεν δὲ παραχορῆμα καὶ ἱεροὺς οἴκους
ἓνα μὲν ἐπάννυμον τῆς ἁγίας Εἰρήνης, ἕτερον δὲ τῶν Ἀπο-
στόλων· καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πάντα καθεῖλε θρησκευόμενα,
πολλοὺς δὲ ναοὺς ἀνήγειρεν, οὔστινας εἶπωμεν μετ' ὀλίγον.

6 sqq. cf. Malal. p. 322 sq. 14 sq. Hesych. p. 17, 3
15—18 cf. Socrates hist. eccl. I 16: Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δύο
μὲν οἰκοδομήσας ἐκκλησίας, μίαν ἐπωνόμασεν Εἰρήνην, ἕτεραν δὲ
τῶν Ἀποστόλων ἐπάννυμον. Καὶ οὐ μόνον ὡς ἔφην ἠῦξει τὰ
τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καθήρει.

3 σιενάτον J, σινάτον G 4 περίβλεπτον ἄγαλμα J καὶ
τὴν βασιλικὴν αὐλήν A 6 διὰ τὸν δήμον A καθῶν ὑπόπτειτε
χρόνον J, om. A, καθ' ἐν ἑκαστῷ ἔτος παρέχων G (inde καθ'
ἐν ἑκαστῷ παρέχων Mendelssohn ad Zosim. p. 89, 10), correxi
coll. Malal. p. 322 7 ὡς — χορ. G, τοὺς ἐν τοῦ παλ. χορ.
A, om. J 11 νόμους κτλ. similia tradit antea § 30 (= Hes.
§ 32 p. 14, 2) de Timesio περὶ τῶν post συμβ. inserui; νόμους
τε περὶ τῶν καθ' ἑκάστην συμβολαίων τιθεὶς Lamb. 12 τιθεὶς
G, om. JA βελτίστου καὶ om. A 13 τι πόλῃ J 14 ὡς —
Ῥώμης] εἰς ζῆλον τῆς πρεσβ. ῥώμης περιφανεστέραν (-στάτην G)
ἀπέδειξεν GB 17 πάντων J

49. Ἐκτισε δὲ δρομικὴν τὴν ἁγίαν Σοφίαν καὶ ξυλό-
 στεγον. | Ἀπὸ δὲ τῆς ἁγίας Σοφίας στήλαι ἀφηρέθησαν ἐξ
 αὐτῆς υκζ', πλεῖαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι, αἵτινες ἐκ
 τῶν πολλῶν ὑπάρχουσιν τοῦ τε Διὸς καὶ Κάρου τοῦ πα-
 τροιοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωρον καὶ ἡ Σελήνη καὶ 5
 ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἄρκετοῦρος ἀστήρ παρὰ δύο Περσικῶν
 στηλῶν βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἰέρεια τῆς
 Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύ-
 οῦσα· ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγαι μὲν ὡσεὶ π'. || **50.** Ἐκ-
B 17 τισεν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον καὶ τὸν ἅγιον Ἀνάκιον 10
 καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, δρομικὴν
 ξυλόστεγον ποιήσας, καὶ μνημοθέσιον τῶν βασιλέων, ἐν ᾧ
 κεῖται αὐτός.

B 24 **51** (1, α').*) Χρῆ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ Βύζαντος τὰ
 παλάτια ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. Ὁ δὲ ναὸς τοῦ ἁγίου Μηνᾶ 15
 ὑπῆρχε πρότερον τοῦ Διὸς· ἐξ οὗ καὶ εἰς τὰς μαρμαρίνους

1 cf. Narr. de S. Sophia 1 (p. 74, 7) 1—9 Parast. 11
 (p. 26, 4 sqq.); cf. infra II 96 9 sq. cf. infra III 1

1 Rubro appinxit J ὁ τόπος τῆς ἁγίας σοφίας δὲ A, μὲν J,
 om. G 2 post ξυλόστεγον addit A: αὕτη δὲ ἦν ἡ νῦν ὀνο-
 μαζομένη ἁγία σοφία 3 αἵτινες — 4 ὑπάρχ.] αἵτινες τοῦ
 ἀπόλλωνός εἰσι A 4 τοῦ πατρὸς AJ, pro hoc: καὶ G, rest. ex
 Parast. 7 ἰέρεια J, ἡ ἐρίδια A, ἡ ἐρίβεια ἰέρεια G 8 τὸν
 ἰέρωνα φιλόσοφον J, τὴν ἦριν ἀφιλοσόφως A, rest. ex Parast.
 μαντεύουσα] μαντευόμενον ἔχουσα G 9 ὡς εἶπον J, om. A,
 rest. ex Parast. 11 καὶ τοὺς α. Ἀπ. A, σὺν τοῖς α. ἀπ. J
 12 μνημοθέσια τῶν β. ᾧ ἐν ἐνὶ καὶ αὐτὸς τέθειται G **51—71**
 ACM—JBG. Lambecius sine ulla codicum auctoritate § 51—53
 post § 71 transposuit 14 σχηματογράφια τοῦ βυζαντίου supra-
 scripsit J Χρῆ γιν., ὅτι τὸ Βυζάντιον πόλις ἦν τοῦ Βύζαντος
 βασιλέως, οὗπερ τὰ παλάτια ἦσαν ἐν τῇ ἀκροπόλει C βύζα J
 16 ἐξ οὗ ἔχει τὰς μαρμ. ἀψίδας A τὰς omittit J

*) Numeri uncis inclusi spectant ad ordinem redactionum
 topographicarum, quem dabo in Appendice.

ἀψίδας τὰς ὑπερθεῖν τῶν μεγάλων δύο κίωνων ὑπάρχουσι
 τοῦ μεγάλου Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου αἱ στήλαι. Ἔθος γὰρ
 ἦν τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰς ἀκροπόλεις κτίζειν τὰς ἑαυτῶν
 κατοικίας ἤγουν παλάτια. **52** (1, α'). "Ἦρχετο δὲ τὸ τεῖχος
 5 ἀπὸ τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως καὶ διήρχετο εἰς τὸν Εὐγε-
 νίου πύργον καὶ ἀνέβαινεν μέχρι τοῦ Στρατηγίου καὶ ἤρχετο
 εἰς τὸ Ἀχιλλέως λοετρὸν· ἡ δὲ ἐκεῖσε ἀψὶς ἢ λεγομένη νῦν B 25
 Οὐρβίκιος πόρτα ἦν χειρσαία τῶν Βυζαντίων. Καὶ ἀνέβαινεν
 εἰς τὰ Χαλκοπρατεῖα τὸ τεῖχος ἕως τοῦ Μιλίου· ἦν δὲ
 10 ἀκεῖσε πόρτα τῶν Βυζαντίων χειρσαία· καὶ διήρχετο εἰς τοὺς
 πλεκτοὺς κίονας τῶν Τζυκαλαρείων καὶ κατέβαινε τὸ τεῖχος
 εἰς τοὺς Τόπους καὶ ὑπέκαμπτεν εἰς ἀκρόπολιν διὰ τε τῶν
 Μαγγάνων καὶ Ἀρκαδιανῶν. Εἶχεν δὲ πύργους τὸ ὅλον
 τεῖχος κζ'. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ σχηματογραφία τοῦ Βύζαντος.
 15 **53** (2, β'). Ἡ δευτέρα σχηματογραφία, ἣν μετέθηκεν
 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἐστὶν αὕτη· προσέθηκεν τὸ τεῖχος
 ἀπὸ μὲν τοῦ Εὐγενίου μέχρι τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἀπὸ δὲ

L. 2 cf. Georon. 11, 2, 9: . . τὰς κατασκευάσεις τῶν βασι-
 λέων, ὡς διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐν ταῖς ἄκραις τῶν πόλεων ὠκοδο-
 μημένας.

1 καιονίων ὑπάρχουσαι J 4 ἤρχοντο codd. praeter G
 τὸ τεῖχος om. codd. praeter G (qui habet ἤρχετο δὲ τὸ τεῖχος
 καθὰ δὴ ἦν ἐπὶ τοῦ Βύζαντος ἀπὸ τοῦ πύργου τῆς ἀκρ.)
 5 τῆς om. J διήρχοντο AC 6 ἤρχοντο A 7 ἀψίδα A (ἢ ἐν τῷ
 (ἐντὸς G) τοῦ Οὐρβικίου ὀρωμένη ἀψὶς πόρτα ἦν χειρσαία Βυζ.
 BG) ἢ λεγ. τοῦ Οὐρβικίου C 8 τῶν Βυζαντίου hic et l. 10 J
 11 τζυκαλαρείων J 12 εἰς τοὺς τόπους] ἀπὸ τῶν τόπων
 AC διὰ τε τῶν G, διὰ τὸν J, διὰ δὲ τῶν M. καὶ Ἀρκ. εἶχε
 πύργους κτλ. AC 14 κζ' CMAB, ηκζ' J, ζ' G, cf. Hesych.
 p. 5, 16 σχηματογραφίη J 15 suprascrispsit σχηματογραφία
 Κωνσταντίνου J σχηματογραφίη J 16 ἐστὶν αὕτη CG, om.
 JA προέθηκεν J προσέθηκεν κτλ.] κατὰ μὲν τὸ παράλιον
 μέρος προσετέθη ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Εὐγενίου
 μέχρι τοῦ Ζεύματος καὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου G 17 τῶν
 Εὐγενίου C

τοὺς Τόπους μέχρι τῆς παναγίας θεοτόκου τῆς Ῥάβδου. Καὶ ἀνέβαινεν ἕως τοῦ Ἑξακονίου τὸ χερσαῖον τεῖχος ἀπὸ τῆς Ῥάβδου καὶ κατέβαινεν μέχρι τῆς παλαιᾶς πόρτας τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς μονῆς τοῦ Δίου καὶ τὰ Ἰκασίας καὶ διήρχετο μέχρι τῆς Βώνου καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ (ἐν ᾧ τόπῳ ἀνηρέθησαν οἱ ἅγιοι) καὶ διήρχετο εἰς τὰ Ἀρματίου καὶ μέχρι τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἔκαμπτεν ἕως τοῦ Εὐγενίου. Διήρχεσε δὲ οὕτως τὸ τεῖχος ἕτη ρλβ', δέκα βασιλέων ἀντοκρατορησάντων. Αὕτη τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἡ σχηματογραφία. [54. Δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἤρξατο κτίζειν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἡμέρας, κρατήσας ἐν αὐτῇ χρόνους ιθ'. Περαιωθέντος οὖν τοῦ ἐνδεκάτου ἐνιαυτοῦ τοῦ αὐτοῦ βασιλείως καὶ ἀρχὴν λαβόντος τοῦ δωδεκάτου ἔτους ἐπεχείρησεν ἡ Βύζαντος πόλις κτίζεσθαι.]

B 17

55 (3, γ'). Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι τῷ ρωλζ' ἔτει τοῦ κόσμου, τῷ τρίτῳ μηνὶ τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως, τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τετάρτῃ ὄντος τοῦ ἡλίου εἰς τοῦ τοξότου τὸ ζῶδον (ὠροσκοπεῖ δὲ Καρκίνος), τὸ

1 τῶν Τόπων CG, τοῦ τόπου A 2 ἕως τὸ ἑξακονίον A. μέχρι τοῦ ἑξακονίου G ἀπὸ τῆς Ῥάβδου G, ἀπὸ τοῦ μιλίου JAC 3 κατέβαινεν] ἤρχετο A₁C 4 δρόμου J Δίου] στουδίου B 5 σαβὲλ J 6 ἔνθα καὶ οἱ ἅγιοι οὗτοι παρὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀνηρέθησαν ἕξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ κατήρχετο εἰς τὰ Ἀρμ. καὶ ἐπληροῦτο εἰς τὸν ἅ. Ἀντώνιον G 7 Ἀντωνίου τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ E 8 ἕως τῶν εὐγενίου A₁ 9 αὕτη τοῦ] τοῦ αὐτοῦ J 10 ἢ om. J 54 Exstat in sola classe A praeter A₁ 12 ἐν αὐτῷ A₂ Vat. 562, Coll. gr., ἐν αὐτῇ Monac. 48, Ambros. 16 de hac paragrapho v. Hermes XXXVI (1901) p. 338 sq. ρωλζ' JGA₂, ρωνζ' A₁, ρων' C τοῦ κόσμου om. J 17 τῆς δευτέρας] πρώτης G, eius loco σπειτεμβρίω (sic) A₁, νοεμβρίω C τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός] τῆς κατὰ τὸν νοέμβριον μήνα AC (κατὰ τὸν natum esse videtur ex κς'), τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ (ἔκτῃ om. G) τοῦ σπειτεμβρίου μηνός GB 18 τετάρτῃ] re vera τρίτῃ 19 τὸν ζῶδον J ὠροσκοπός A₂, ὠροσκοπ A₁

πρῶτον ἔτος τῆς σξέ' ὀλυμπιάδος, ἐπήξαντο τοὺς θεμελίους
 τῶν δυσικῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἰθ'
 μῆσι τό τε χερσαῖον καὶ παραλίον τεῖχος μετὰ καὶ πλείστων
 οἰκοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει δομηθέντων ἀπαρτίσαντες,
 5 τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως γεγό-
 νασι καὶ προσηγορεύθη ἡ πόλις Κωνσταντινούπολις. [56. Ὁ
 αὐτὸς [ἡμέρας δευτέρας ἰνδικτιῶνος τρίτης ἔτους ρωλῆ']
 ἤρξεν ἐν Ῥώμῃ μετὰ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξεντίου ἔτη ἐπτά,
 μόνος δὲ ἔτη ἕτερα ἕξ, ὡς εἶναι ὁμοῦ τὰ ὅλα ἔτη τῆς αὐτοῦ
 10 βασιλείας τριάκοντα δύο, ἐν Ῥώμῃ δὲ δεκατρία, καὶ ἐν
 Κωνσταντινουπόλει δεκαεννέα.]

57 (4, δ'). | Ἐπὶ δὲ τῇ τῶν ἐγκαίνιων ἡμέρᾳ διέταξεν
 ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους τὴν αὐτοῦ στήλην δοῦσθαι μετὰ
 τῆς εἰθισμένης τιμῆς ἵππικοῦ ἀγομένου τῷ κατὰ καιρὸν
 15 βασιλεύοντι καὶ τῷ δήμῳ || καὶ ἀνέροχθεσθαι μέχρι τοῦ στάμα-
 τος. 58 (4, δ'). Ταῦτα ἐπράχθη τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς
 βασιλείας τοῦ μεγάλου καὶ ἐν ἀγίοις Κωνσταντίνου, συμ- B 18
 πραττόντων καὶ συνευδοκούντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς θεο-
 φρουρήτου Κωνσταντινουπόλεως Εὐφρατᾶ τε φημὶ τοῦ πα-
 20 ρακοιμωμένου καὶ Οὐρβικίου καὶ Ὀλυβρίου πραιποσίτου καὶ

10 cf. Georg. Mon. p. 525, 11 de B. 12 sqq. Hesych.
 p. 18, 6—8; cf. infra II 42 (Parast. 38) et II 87.

1 σξέ'] *debebat scribere σοξ', v. Hermes l. l.* 2 *δυσικῶν*
 J, *δυσικῶν* G, *πρὸς δύοσιν* AC καὶ — 6 *Κωνστ.* om. J καὶ
 ἐν ἑννέα μῆσι G, ἰθ' ἡμῖσιν C 56 *Hoc futile additamentum*
exstat in classe A praeter A₁ et in margine codicis B 6 ὁ
 αὐτὸς] *ζήτηι ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντίνος* B 7 *verba inclusa*
 om. B; falso huc inserta sunt; etenim sunt *glossema ad l. 5*
 τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως τρίτης om. Vat. 562, Pal. 111, τρίτου
rell., correxi 8 ἐπτά om. A 9 ἕξ] ε' B 10 δύο om. B
 δεκατρία] ἰθ' et 11 ἡ' B 14 *εἰθισμένης] εἰσημένης codd.*, corr.
 Lamb. ex Hes. 15 καὶ ante ἀνέροχθεσθαι om. J ἀνέροχται A,
 ἀνήροχτο C στέμματος A 19 *εὐφρατᾶ* C, *εὐφρανᾶ* A₁, *εὐφρα-*
τίου J, *εὐφράτου* G, *εὐφραάτη* A₂ τε φημὶ] *τὲ καὶ εὐφμίον* J,
 om. G 20 καὶ ante Οὐρβ. om. JG οὐρβικίου τὲ καὶ λιβε-

Ἰσιδώρου καὶ Εὐστοργίου καὶ Μιχαὴλ πρωτοβεστιαρίου ἀμφοτέρων πατρικίων, καὶ Ὀνωρησίου ἐπάρχου, καθὼς ἱστοροῦσιν Εὐτυχιανὸς πρωτοασηκηρῆτης ὁ γραμματικός, ὁ συμπαρὼν τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ ἐν Περσίδι, Εὐτρόπιός τε ὁ σοφιστῆς καὶ ἐπιστολογράφος Κωνσταντίνου, Ἐλεύσιός τε διάκονος ὁ φιλόσοφος καὶ Τρωΐλος ὁ ρήτωρ ὁ πολλὰς ἀρχὰς διανύσας μετὰ δόξης καὶ Ἡσύχιος ὁ ταχυγράφος — οὗτοι πάντες αὐτόπται καὶ θεαταὶ γενόμενοι τῶν τηλικαῦτα πραχθέντων ἀκριβῶς. 59 (4, δ'). Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐποίησεν ὡς εἴρηται μείζονα τὴν Βυζαντίων πόλιν, ἐκάλεσέν τε αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν· ἔκτισέ τε τὰ παλάτια ἀπὸ τε τῆς Χαλκῆς καὶ τῶν Ἐξκουβίτων καὶ τῶν Σχολῶν· καὶ τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις ναὸν ἀνήγειρεν ἐκεῖσε καὶ τὴν θόλον τῆς Ἐπιταλύνου, ἣ καὶ μέχρι τοῦ νῦν σῴζεται ἔσωθεν τῶν Σχολῶν, καὶ τὸ Τριβουναλίον καὶ τὰ νῦν ὀνομαζόμενα Νούμερα, καὶ αὐτὰ εἰς παλάτιον, καὶ τὰ ἰθ' Ἀκούβιτα καὶ τὸ Στέψιμον καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ὅνπερ εἶχεν χειμέριον κοιτῶνα. B 19 60 (4, δ'). Ἀνήγειρεν δὲ καὶ τὴν Μαγναῦραν καὶ τοῦ

9 δωδεκάτῳ ἔτει] cf. Georg. Monach. p. 499, 10 de B., Hermes XXXVI (1901) p. 341.

ρίον JG, ὄλυβριον A₂C, ὄλυμβριον A₁ πραιποσιτιον J, πραιποσίτου A₁, τοῦ πραιποσίτου C, πραιποσίτων A₂G καὶ ante Ἰσιδ. om. JG 2 ὄνορησιόν J, ὄνωρησιόν G, ὄνωρησιόν B; ὄνοταρσίον A, πρωτονοταρίον καὶ ἐπάρχου τοῦ ὄνοταρίου C; Ὀνωράτου Lamb. (Honoratus quidam fuit praef. praet. a. 354) 3 ὁ συμπαρὼν κτλ.] cf. Malal. p. 332, 9; BG attributum (ὁ συμπαρὼν — περσίδι) post Εὐτρόπιος ὁ σοφιστής ponunt (cf. Eutrop. X 16) 4 ὁ om. J 5 στηλογράφος AC Ἐλεύσιος — 6 φιλόσοφος om. C διάκονος] τοῦ διακόνου G 6 καὶ om. AC, καὶ — 7 ταχυγρ. om. JA₂ 8 γερόνασι AC 9 post ἀκριβῶς add. παντὶ συνεγράψαντο G 11 βύζαντος A₂C 14 τὸν θόλον codd., corr. Lamb. ἐπιταλύνου J ἧς J 16 αὐτὸ J 17 κούβητα J 18 χειμερινὸν AG, χειμωνικὸν C 19 μαγναύραν JG

Κυρίου τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γενικὸν καὶ τὸ Ἴδικὸν καὶ τὸ Βεστιάριον καὶ τὸν Καβαλλάριον καὶ τὸ Σῆγμα καὶ τὸ Ῥάτον τὸ πρὸς τὴν Νέαν κείμενον καὶ μέχρι τῆς Σιδηρᾶς ὀνομαζομένης καὶ τὸ κάτοπτρον τὸ λοετρὸν καὶ τὰ παλάτια τὰ ἐπάνω μέχρι τοῦ Γερανίου καὶ τὸ Χρυσόκλαβον καὶ τὸ μέγα λοετρὸν τοῦ Οἰκονομίου τὸ πλησιάζον εἰς τὸ Τζουκανιστήριον, ἔχον ἑπτὰ ἐνθῆκας καὶ δώδεκα στοὰς καὶ κολυμβήθραν εὐμεγέθη· ἔνζωδον δὲ ὑπῆρχεν· καὶ αἱ μὲν ἑπτὰ ἐνθῆκαι εἰς μίμησιν τῶν ἑπτὰ πλανήτων, αἱ δὲ δώδεκα στοαὶ κατὰ τῶν
 10 ἰβ' μηνῶν τὰς κρᾶσεις. Ἐσώζετο δὲ καὶ ἦπτε μέχρι τοῦ 963—969 Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ. Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ Τζιμισκῆς κατ- 969—976 ἔλυσεν αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς ὕλης ἔκτισεν τὴν Χαλκῆν, ἐν ἧ καὶ ἐτάφη.

61 (4, δ'). Βουλόμενος δὲ κτίσαι ἱππικὸν κατὰ μίμησιν
 15 τῆς Ῥώμης εὗρεν τὸ τοῦ Σευήρου καὶ ἀνεπλήρωσεν αὐτὸ ἥγρον τὸ ἐν μέρος τῶν βαθμίδων καὶ τῶν δύο περιπάτων καὶ τὸ ἄνω τῶν καγκέλλων καὶ τὸν Σφενδόνα καὶ τοὺς καμπτήρας καὶ τοὺς δήμους. **62** (4, δ'). Πάντα δὲ τὰ χαλκουργεύματα καὶ τὰ ξόανα ἐκ διαφόρων ναῶν καὶ πό-
 20 λεων ἀθροίσας ἔστησεν αὐτὰ εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς κίονας τῶν περιπάτων· ἐπάτωσε δὲ τοὺς αὐτοὺς περιπάτους μετὰ συγκοπῆς. Καὶ ἐπετέλεσεν αὐτὸς πρῶτος γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα. Ὁ δὲ ἔχων τοὺς B 20 ὀνικούς πόδας ἦκεν ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας· ἔστιν δὲ

2 τὸ καβαλὰν A₁, τὸν καβαλὰν A₂, τὸ καβαλλάριον B, τῶν καβαλλαρῶν G καὶ post καβαλλ. om. G τὸ σῆμα A

4 τὸ καθρύπτειν J, τὸν καθρύπτειν G 5 τὸ χρυσόκλαβον G, τὸν χρυσόκλινον B 6 τζουκανιστήριον A₁ 7 θῆκας A₁ κολυμβὸν AC 9 μίμ.] ἀνάμνησιν C κατὰ G, om. JAC

11 τζιμισκῆς J 12 ἐν ὧ J 15 εὗρεν τοῦ σευήρου J αὐτὸν J

16 τοὺς δύο περιπάτους διὰ καμαρῶν G 17 τὸ ante ἄνω om. A, τὸ ἄνω τῶν om. C τὴν σφενδόνα G τὸν καμπτήρα A₁

19 χαλκουργεύματα codd. praeter J 20 αὐτῶ J

21 ἐπάτωσε — 22 περιπάτους om. J 24 ὀνικούς JAC, ἱππικούς G, ἀρνικούς et ὀρνιθείους edd. e conii.

ὁ Βελλεροφόντης καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν ἐκείσε. Ὅσα δὲ ἀγάλματα καὶ τίνες εἰσι καὶ πόθεν ἦκασιν ἕκαστον καὶ διὰ τί ἐστηλώθησαν, ἔσχατον λεπτομερῶς ἐροῦμεν εἰς τὰ περὶ κτισμάτων.

63 (5, ε'). Θέλων δὲ οἰκίσει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν πόλιν αὐτοῦ, μάλιστα δὲ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὸ Βυζάντιον ἀγαγεῖν, ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν λαθραίως τὰ δακτυλῖδια αὐτῶν, ἐνὸς ἐκάστου ἰδίως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, ὅστις ἐκαλεῖτο Σάρβαρος, τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν Ἄδδαν, τὸν Πρωτάσιον, τὸν Σκόμβρον, τὸν Φιλόξενον, ὅκτῳ δὲ πατρικίους, τὸν Δομνῖνον, τὸν Πρόβον, τὸν Δαρεῖον, τὸν Μαῦρον, τὸν Ῥοδανόν, τὸν Σαλλουστῖον τὸν ἔπαρχον, τὸν Μόδεστον, τὸν Εὐβουλον. **64** (5, ε'). Μετὰ πλείστου στρατοῦ, ὡς εἴρηται, ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ποιήσαντας ἰς μῆνας ἐν τῇ Περσίδι. Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἀποστείλας εἰς Ῥώμην ἀνελάβετο τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς φαιμῖλιας αὐτῶν· ὥρισε δὲ καὶ κτίστας μηχανικούς, ἵνα θεάσωνται τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς τόπους ἐνὸς ἐκάστου πῶς κεῖνται. Καὶ ὡς εἶδον τὰς οἰκίας

5 sq. cf. Georg. Monach. p. 499, 18 de B. 9—13 cf. Synops. Sathas p. 53, 8—17, Menaion 31. Dec. (Synax. S. Zotici), Glycas p. 463 Bonn. (Pargoire Revue des quest. histor. 1899 p. 88 sqq.) **64**—**66** Exscripsit cod. Mosqu. Georgii Monachi p. 399 not. (ed. Muralt)

1 ἔσεβον A₁ ὁπόσα δὲ καὶ ἄλλα ἀγ. AC 2 καὶ ante τίνες om. J τίνες] ἄτινα C 3 εἰς τὰ περὶ κτισμάτων om. AC 6 δὲ] καὶ J 7 ἀγαγεῖν om. codd. praeter G, κατακρατῆσαι C 9 σάρβαρος J τέσσαρις J 10 ἀδάμ C, ἀδα J, ἀδδάν A₁, ἄδαν GA₂ πορτάσιον J σκάμβρον A₁, σκόλυμβρον A₂ 11 δόμνον J, δομνῖνον AC 12 δάριον J σαλλουστῖον Lamb., σαλτίωνα AC, σαλουστῖονα JG, cf. § 67 et 70 13 εὐβουλον J 15 ποιήσαντες J 19 πῶς] ποῦ τε A ὡς εἶδον] ὅπως ἰδεῖν τε A, ὅπως ἰδεῖν cod. Mosqu. Georgii ὡς — p. 147, 2 κτισμάτων] ὁποῖα παρὰ τὸν αἰγιαλὸν εἰσι καὶ ὁποῖα καὶ ἐπὶ τῆς ἡπείρου ὡσαύτως· ἐθεάσατο δὲ C

αὐτῶν, ἐτέρας ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἄλλας ἐπὶ
 τὰς ἠπείρους, καὶ τὰ σχήματα τῶν κτισμάτων καὶ τὰς ἀνό-
 δους οἶαι ἦσαν κοχλιοειδεῖς, καὶ λαβόντες τὰς φαρμιλίας
 αὐτῶν τῶν συγκλητικῶν ἀνήλθον ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ ἀνθ- B 21
 5 ομοίους ἔκτισαν τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐκείσε
 τὰς φαρμιλίας αὐτῶν. **65** (5, ε'). Ἐλθόντες οὖν ἀπὸ τῆς
 Περσίδος μετὰ νίκης ἀναλαβόμενοι καὶ πάντα κεντηνάρια
 τξέ', δεξάμενος δὲ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ ποιήσας εὐωχίας
 εἶπεν αὐτοῖς· 'θέλετε ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην;' δοκιμάζων αὐτούς·
 10 οἵτινες ἔφησαν μὴ κατελθεῖν μέχρι δύο μηνῶν. Ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἔφη· 'ἀπόψε ἔχω δοῦναι ὑμῖν τὰς οἰκίας ὑμῶν.'
 Προστάξας δὲ Εὐφρατὰν τὸν παρακοιμώμενον αὐτοῦ (ὅστις
 ἐποίησεν τὸν Κωνσταντῖνον Χριστιανόν) ἕνα ἕκαστον ἀπ-
 ἔδωκεν τοὺς αὐτῶν οἴκους. **66** (5, ε'). Ἰδόντες δὲ τοὺς
 15 πυλῶνας αὐτῶν καὶ τὰς αὐλὰς καὶ τὰς ἀνόδους ὅτι ὅμοια
 Ῥώμης εἰσὶ καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ ὕψη, καὶ
 τὴν ἀπόβλεψιν τῶν θυρίδων, ἔδοξαν εἶναι ἐν φαντασίᾳ ἐν
 Ῥώμῃ. Εὐρόντες δὲ καὶ τὰς φαρμιλίας αὐτῶν ἐξεπλάγησαν·
 ὁμιλησάντων δὲ ἐκάστου αὐτῶν τὰς φαρμιλίας αὐτῶν, τότε
 20 ἐπίστευσαν, ὅτι οὐκ ἔστιν φάντασμα, ἀλλὰ φρόνησις τοῦ
 βασιλέως, ὅτι ἄκοντας καὶ μὴ βουλομένους ἡμᾶς ἐνόησεν
 ἐνθάδε. **67** (5, ε'). Ἐκ δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἴληφان
 οἱ τόποι τὰς προσηγορίας. Ὁ δὲ Φιλόξενος ἔκτισεν κιν-

3 ἦσαν] εἰσὶ A₁ 4 ἀνθόμοια ἔκτισαν ἕκαστα A₁ ἔκτισαν
 ὅμοια κτίσματα C 5 ἐκάθισαν AC (εἰσήγαγε G) 8 δεξάμενος
 δὲ J, ἐδέξατο A, ἐδέξατο οὖν C βασιλεὺς] ἀσμένως add. C,
 ὡς ἐχορῆν G 9 αὐτοῖς] αὐτοῦς J 10 δοῦν J 11 ἔφη
 om. J 12 εὐφρατὰ (εὐφράτη A₂) τῷ παρακοιμ. AC παρα-
 κνυόμενον J 13 ἀποδοῦναι A 14 αἱ αὐτὸν (= ἐαυτῶν)
 J, τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ ὀψικίου αὐτοῦ (μετὰ ὀψικίων E) C
 15 ὅτι — 16 εἰσὶ] ὁμοίας τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ A, nil nisi ὁμοίως C
 18 ἐξεπλάγησαν] ὅτι ἔκστασις ἔστιν addit J 19 ὁμιλη-
 σάντων δὲ ἐκάστου αὐτῶν] ἐρωτήσαντες δὲ A₂C αὐτῶν] καὶ
 μαθόντες ἀκριβῶς addit AC 21 ἡμᾶς] αὐτοῦς A₁C 22 εἴλη-
 φασιν AC

στέφαναν τὴν ἐπονομαζομένην Φιλόξενον. Ὁ Πρόβος ἀν-
 741—775 ἤγειρεν ναὸν τοῦ Προδρόμου, ὄνπερ ὁ Καβαλλίνος ἐποίησεν
 ἐργοστάσιον, τὰ λεγόμενα Πρόβου. Ὁ Δουμνῖνος ἔκτισεν
 Β 22 οἶκον εἰς τὰ Μαυριανοῦ, ὃν εἶχεν ὁ Ἀγρικόλαος. Ὁ Δα-
 ρεῖος ἔκτισεν οἶκον τῆς Ἰκανατίσσης τοῦ Σκληροῦ. Ὁ Μαῦ- 5
 ρος ἔκτισεν οἶκον, ὄνπερ εἶχεν ὁ Βελονᾶς. Ὁ Ῥοδανὸς
 ἔκτισεν οἶκον, ὅσπερ καλεῖται τὰ Εὐουράνης· ἔστι δὲ τῆς
 Μαμαίνης. Ὁ Σαλλούστιος ἔκτισεν οἶκον, ὅστις καλεῖται
 τοῦ Κοντομύτου. Ὁ Μόδεστος ἔκτισεν οἶκον εἰς τοὺς ἀγίους
 Ἀποστόλους τοῦ Λαμπροῦ. Οἱ δὲ τρεῖς πυλῶνες ἐκτίσθησαν 10
 παρὰ τοῦ Εὐβούλου.

68 (5, ε'). Ἐκτισε δὲ καὶ τέσσαρας ἐμβόλους ἀπὸ τοῦ
 παλατίου μέχρι τῶν χειρσαίων τειχῶν, ἐγχορήγους θόλους·
 ὁ εἰς ἤρχετο ἀπὸ τοῦ Τζουκανιστηρίου καὶ τῶν Μαγγάνων
 καὶ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν Εὐγενίου καὶ διήρχετο μέχρι 15
 τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Δάφνης καὶ τῶν
 Σοφιδῶν μέχρι τῆς Ῥάβδου· οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἔμβολοι ἀπὸ
 τῆς Χαλκῆς καὶ τοῦ Μιλίου καὶ τοῦ Φόρου μέχρι τοῦ Ταύ-
 ρου καὶ τοῦ Βοῦς καὶ τοῦ Ἐξακιονίου. Ἐπάνω δὲ τῶν

1 τὴν ἐπον. Φιλόξενον A₂, om. A₁ CJ, ἥτις αὐτοῦ καὶ τὴν
 ἐπωνυμίαν κέκτηται G 3 ἐργοστάσιον G, ἐργαλοστάσιον J,
 ἐργοδόσιον AC δόμος J 4 εἰς τοῦ ἀμανριανοῦ J εἶχεν
 JC, ἔχει A (ὅστις λέγεται τοῦ Ἀγρικολάου G) ἀγρηκόλ^α J
 δάριος J 5 κανάτισας J, κανατίσης A, ικαν. rell. Μαῦρος]
 εἰς τὰ μαυριανοῦ add. G (cf. l. 4) 6 ὄνπερ κτλ.] ὃς λέγεται
 νῦν τοῦ βελ. A, ὃς καλεῖται τοῦ βελ. CG δόδαμος A, δάδαμος
 C, δόδων ὀπισθεν τῆς ἀγίας σοφίας G 7 ὅσπερ] ἥτις J
 ἀγοράνης JB, εὐουράνης CG, εὐουράνοισ A, εὐουράνης M,
 ἐν οὐρανοῖς Lamb. 8 ὅστις — 9 οἶκον om. J 9 κονδομύ-
 τον AC, κοντομύτον G, Κοντομίτον Lamb. 10 τὸν λεγόμενον
 τοῦ λαμπροῦ AC (ἀποστόλους, ὅπου καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ
 ἔχει G) πυλεῶνες A 11 εὐόβουλον J 13 καὶ ἐγχορ. J θολω-
 τοὺς G 14 τζουκανιστηρίου A₁ 15 καὶ τῶν Εὐγ. — 18
 Χαλκῆς om. J καὶ διήρχετο μέχρι τοῦ ἁ. Ἀντωνίου habet
 solus A₂ 18 καὶ μέχρι J 19 Ἐξακιονίου] G add.: ὅπου ἦν
 ἡ πόρτα τοῦ χειρσαίου τείχους (cf. Π 54)

ἐμβόλων περιπάτοι πλακωτοὶ λίθινοι καὶ στήλαι χαλκαῖ ἄπει-
 ροὶ εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως ἴσταντο. **69** (5, ε'). Ἐκτίσε
 δὲ καὶ τοὺς μυδρῶνας καὶ τοὺς ἀγωγοὺς ἔφερεν ἀπὸ Βουλ-
 γαρίας· ἐποίησεν δὲ καὶ καράβους ἐγχορήγους ἐπὶ πᾶσαν
 5 τὴν πόλιν βαθεῖς, τῷ ὕψει ὅσον τῶν ἐμβόλων, διὰ τὸ μὴ
 εἶναι δυσωδία τις καὶ ἐνσκήπτουσιν νόσοι πολλαί, ἀλλ' εἰς
 τὸ βάθος διέρχεσθαι τὰς δυσώδεις ὕλας καὶ κατέρχεσθαι εἰς B 23
 τὴν θάλασσαν.

70 (5, ε'). Ταῦτα δὲ ἐκτίσθησαν ὡς εἴρηται παρὰ Οὐρ-
 10 βικίου πραιποσίτου καὶ Σαλλουστίου ἐπάρχου καὶ τῶν λοι-
 πῶν, καταλιπὼν αὐτοῖς κεντηνάρια χρυσίου ἑξακόσια εἰς τε
 τοὺς ἐμβόλους καὶ τοὺς ἀγωγοὺς καὶ εἰς τὰ τεῖχη. Ἐκεῖνος
 δὲ ἦν κατὰ τῶν Σκυθῶν καὶ ὑποτάξας αὐτοὺς ἔκτισεν πό-
 λιν τὴν Περσθλάβαν καὶ τὴν Δίστραν καὶ τὴν Πλίσκουβαν
 15 καὶ τὴν Κωνσταντίαν. Ταῦτα δὲ ἐκτίσθησαν παρισταμένου
 τοῦ Οὐρβικίου εἰς χρόνους δύο ἡμισυ ἀπὸ φωνῆς Ἑρμείου.
71 (5, ε'). Ἐκτίσε δὲ καὶ τὰ Ἀρματίου δι' ὧν ἔπηξεν τὴν
 κόρτην αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐκῆσε ἀπέθετο, ὅτε
 ὑπέταξεν τοὺς Βυζαντίους. Εἰς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν
 20 αὐτοῦ υἱῶν ἔκτισεν παλάτια τὰ καλούμενα Κωνσταντιανὰς

1 ἐμβόλων] θολικῶν καμάρων τῶν ἐμβόλων ὄλων G
 λίθινοι] μαρμάρινοι G 2 sq. G: Μέσον δὲ τῶν ἐμβόλων, ἐνθα
 ἡ λεωφόρος ἐστὶν ὁδός, καὶ ἐπὶ πάντα ἄλλον τόπον τῆς πόλεως
 ἔκτισε κανάλους θολωτούς κτλ. 3 μυδρῶνας codd.; quid sit,
 incertum; sed cum Lamb. ὑδρῶνας aut λυτρῶνας scribere du-
 bito ἔφερεν] δι' ὧν τὸ ὕδωρ φέρεται C 4 καράβους] γάβους
 („cavos“) Lamb. 5 ὅσον] ἦσον (= ἴσον) J 6 δυσωδίαν τινα
 A, δυσωδίας τινὰς C καὶ] ἐνθεν? Bekker ἐνσκήπτουσι G C
 πολοὶ J ἀλλ' om. J 9 ὡς εἴρηται] v. § 58 et 63
 10 σαλουστίου C, σαλουστίνου JA 11 αὐτοῦς J 13 ἦν]
 ἐκίνησε C 14 περσθλάβαν A₁, περσθλαβίτζαν C 15 καὶ
 κωνσταντίαν J ἔκτισαν J παρισταμένου G, παρὰ JA, παρ.
 τοῦ Οὐ. om. C 16 καθὰ δὴ ἱστορεῖ ὁ ἑρμείας G 17 ἀρμα-
 σίου A δι' ἔπηξεν (ὧν om.) A₁, ἐν ᾧ ἔπηξε C, ἐνθα τὸ
 πρῶτον πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸ βυζάντιον ἔπηξε G 19 βύζαν-
 τας A₁ τὰ om. J

καὶ τὰ καλούμενα Κώνσταντος· ἔστιν δὲ ὁ οἶκος τοῦ Του-
βάνη καὶ τοῦ Ἰβερίτζη, ὄνπερ ἔχει ὁ Ἀκροπολίτης. Τοὺς
δὲ ναοὺς καὶ τὰ λοιπά, ὅσα ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταν-
τῖνος, ὕστερον εἰς τὰ περὶ κτισμάτων ἐροῦμεν.

B 25 72 (6, 5). Ὁ δὲ μικρὸς Θεοδοσίος εἰς τὸν πέμπτον 5
B 26 χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμοῦ γεγονότος καὶ τῶν
408—450 τειχῶν εἰς γῆν καταπιπτόντων διὰ τὸ τοὺς Ἀμαλημίτας τοὺς
Χατζιζαρίους οἰκῆσαι ἐν τῇ πόλει καὶ βλασφημεῖν σφοδρῶς
εἰς τὸ Τρισάγιον — ποιήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἱκεσίαν καὶ
λιτὴν εἰς τὸν Κάμπον τοῦ Τριβουναλίου μετὰ τοῦ πατρι- 10
άρχου Πρόκλου κραζόντων τὸ Κύριε ἐλέησον ἐπὶ πολλὰς
ῥάσας, πάντων ὁρώντων ἐπήρθη παιδίον εἰς τὸν ἀέρα καὶ
ἤκουσεν ἀγγέλων μελωδούντων καὶ ὕμνούντων· ἅγιος ὁ θεός,
ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Κατελθόντος
δὲ τοῦ παιδίου ὁ λαὸς ἐμελώδει οὕτως καὶ ἔστη ὁ σεισμός 15
ἔκτοτε. 73 (6, 5). Καὶ ἐξέωσεν ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς
αἰρετικοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ παρεξέβαλεν τὰ τεῖχη ἀπὸ
τοῦ Ἐξακιονίου μέχρι Χρυσείας· ἐξ οὗ καὶ στήλην ἔστησεν
αὐτοῦ ὀπισθεν τῶν ἐλεφάντων. Καὶ ἀνεβίβασεν τὸ παρά- 20
λιον τεῖχος ἀπὸ τῆς Ῥάβδου μέχρι Χρυσείας καὶ ἀπὸ τὸν
ἅγιον Ἀντώνιον τὰ Ἀρματίου μέχρι τῶν Βλαχερνῶν καὶ τῆς
Χρυσείας. Οἱ δὲ δύο δῆμοι ἔκτισαν τὰ τεῖχη παρ' αὐτοῦ
ὀρισθέντες, καθὼς εἰς τὰ περὶ κτισμάτων ἐροῦμεν.

5—21 Ex Theodoro Lectore ut videtur; v. Theophan. p.
93, 5 sqq., Georg. Monach. p. 604, 16 de B.

1 Κώνστα AG 2 ἰβηρίτζη A₂C τοῦ ἰβηρίτζη τὸν οἶκον
ὄνπερ κτλ. J (ἄπερ εἰσὶν οἶκοι δύο τοῦ τουβάνη καὶ τοῦ ἰβε-
ρίτζη G) 72 sq. ACM—JB 5 Suprascriptis σχηματογρα-
φία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ J 7 τὸ om. J καὶ τοὺς χατζ. JB
11 Πρόκλου] καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ add. C 12 πάντων τῶν
ὄρ. J ἐπήρθη] ἠρπάγη AC 15 post οὕτως add. solus A₁:
καθὼς τὸ παιδίον ὑψηλῆσατο σεισμός· ἔκτοτε ἐξέωσεν J
17 ἐξέβαλε AC 18 ἐξ οὗ] ἐφῆν A₁ στίλας J 19 ἀνε-
βασεν J 21 ἀρμασίου A₂ καὶ τῆς Χρυσείας falsum addita-
mentum esse videtur 23 ὀρισθέντος J ἐροῦμεν] cf. II 58, III 140.

II.

(Πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· περὶ στηλῶν,
ἐν ᾧ καὶ περὶ Ἀδιαβηνῆς.)

1. | Περὶ Ἀδιαβηνῆς. Αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς (§ 1—13
Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγριδος. ἀντι- om. Bekk.)
5 κρούς δέ ἐστιν ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη <ν>άφθα· λέγεται
δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείονας ποταμοὺς ἐν αὐτῇ καὶ
δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ Νινευή·
τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος,
ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμι-
10 γεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. Ἐκεῖσε δὲ ἐστὶν
<τὸ> Ἄορον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδεται,
ὥστε ἐπίγειον ζῶον ἅπαν καὶ πᾶν πτηνὸν ἀποφθεῖρειν, εἰ
προστύχοι ὀσφρανθῆναι. † Καὶ σκεδάννυται καὶ οὐ κατ'

1. Anon. Treu p. 3, 1 (Suid. s. v., cod. Tischend.). Cf. etiam
Cassius Dio 68, 27, Cramer Anecd. Par. I 383.

Titulus exstat in A; B in margine adscripsit: περὶ
τῶν ἀγαλιμάτων καὶ στηλῶν; in G post II 13 inseritur: καὶ
ταῦτα μὲν περὶ ἀγαλιμάτων· τῶν δὲ ἐξῆς πάλιν ἐρχόμεθα. Ex
I 62 et 73 et ex inscriptione codicis H II 107 concludere possis
scriptorem hanc partem περὶ κτισμάτων inscripsisse item ac
tertiam partem 1. JA 4 ἀντικρούς] ἐν αὐτῇ Tr. (= Anon.
Treu) 5 ἀφθα A, ἐνθα J, νάφθα Tr. 9 συμμιγνύσα JA₂,
συμμιγῆσαι A₁, συμμιγεῖσα Tr. 11 τὸ suppl. ex Tr. 12 καὶ
εἰ πρὸς τὸ τυχόν ὀσφρήσοιτο Tr. 13 sq. Locus corruptus; recte,
ut videtur, Tr. (et Suid. et Tisch. et Cram. Anecd.): καὶ εἰ
ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ὠπίσθη ὁ χώρος, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἄν-
εἰσιν καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανακλᾷται κτλ.

εὐθειᾶν ἐξέρχεται καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον ἄνεισιν καὶ πάλιν ἀντανακλᾶται· καὶ ἐκ τούτου τὰ ἐν ὑψηλοῖς πετόμενα σώζεται καὶ τὰ πέριξ <νεμόμενα. Λέγει δὲ ὁ Δίων τοιοῦτόν τι ἑωρακέναι ἐν Ἱεραπόλει τῆς> Ἀσίας, ὥστε πάντα τὰ ὀσφραίνόμενα φθείρει πλὴν τῶν εὐνούχων. Ἔστιν δὲ ἐν τῇ 5 Ἀδιαβηνῇ ἢ Κτησιφῶν. ||

2. | Περὶ ἀγάλματος Ἰανουαρίου. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανουαρίου ἱστοροῦσι τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς· ἄλλοι δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλειδα κατέχον<τα> ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοίξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ 10 καὶ θυρεόν, ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ ψήφων κρατοῦντα τ', τῇ δὲ εὐωνύμῳ ξε' ὡς<περ τὸν ἐνιαυτόν· ὅθεν καὶ ὁ Λογγίνος Αἰωνάριον αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι βιάζεται ὡς>ανεὶ αἰῶνος πατέρα. ||

3. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος δόρου. Τῆς Ἀθη- 15 νᾶς τὸ ἄγαλμα δόρου κρατεῖ καὶ ἀσπίδα παρὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον καὶ διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι· ἢ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ νῷ. Καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέα- 20 τον· καὶ ἐλαίαν ὡς καθαρωτάτης αὐτῆς οὐσίας οὔσης· φω-

L. 3. Cf. Cassius Dio 68, 26 2. Anon. Tr. p. 4, 12 (Suid. s. v., cod. Tisch.). Cf. Lydus de mens. p. 63, 16 sqq. Wuensch. 3. Anon. Tr. p. 4, 20 (Suid. s. v. Ἄθηνα, cod. Tisch.)

3 νεμόμενα — 4 τῆς suppl. ex Tr. 4 ὥστε] ὅπερ Tr.
2—14 ABG 7 et 8 Ἰάνου Lamb. post alterum Ἰανου-
αρίου G inserit ὃν καὶ πρῶτον τῶν μηνῶν νομίζουσιν 8 τέσ-
σαρας τοῦ χρόνου τροπὰς G 9 κατέχειν A, κατέχον G, rest.
ex Tr. 11 θυραῖον Tr. 12 post ξε' habet ὡσανεὶ πα-
τέρα τοῦ χρόνου A, τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν G; ego restitui
ex Tr.; etenim G in initio capitis exhibet: ὅτι αἰωνάριος λέγε-
ται παρὰ λογγίνου σοφοῦ τινὸς ὡς αἰῶνος πατήρ 19 διὰ —
ἀθέατον] διὰ τὸν (τὸ A₂) νέον τῆς σοφίας καὶ ἀκρότατον (ἀκρό-
τατον A₂) καὶ ἀθέατον A, διὰ τὸ φρόνιμον καὶ σοφόν G, rest.
ex Tr. 20 ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης Tr., ὡς καθαρωτά-
την οὔσαν αὐτὴν οὐσίας A, correxi (διὰ τὴν καθαρότητα G)

τὸς γὰρ ὕλη ἢ ἐλαία· καὶ Γοργόνα διδάσκει ἐπὶ τὸ στήθος αὐτῆς διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοός. ||

4. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος κιθάραν. Κιθάραν ἐπὶ χειρῶν πλάττουσι τοῦ Ἀπόλλωνος, οἶονεὶ τὸν ἥλιον τὴν τοῦ παντὸς ἀρμονίαν· κινώμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἀστράσι καὶ τίπτει καὶ ζφογονεῖ. ||

5. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος ψαλίδα χαλκῆν. Τὴν Ἥραν λέγουσιν εἶναι τὸν ἀέρα· καὶ ἐπεὶ ὁ ἀὴρ καθαίρει, ποιοῦσι τῆς Ἥρας τὸ ἄγαλμα βαστάζειν ψαλίδα ἀπὸ μεταφορᾶς ψαλίδος τῆς ἀποκειρούσης τὰς τρίχας καὶ καθαρὸν ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα. ||

6. | Περὶ ἀγάλματος βαστάζοντος πύργον. Τὴν Δήμητραν οἱ παλαιοὶ τὴν γῆν καλοῦσιν· καὶ ἐπειδὴ ἔδρα πάσης πόλεως ἡ γῆ ἐστίν, ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις πλάτ-
15 τεται πυργοφόρος. ||

7. | Περὶ ἀγάλματος κτένα φέροντος. Τῆς Ἀφροδίτης τὸ ἄγαλμα κτένα φέρει. ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων αὐτῶν πασῶν γεγόνασιν <αὐταῖς οἱ κτένες> ἀχρεῖοι· εὐξά-
20 μένας δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι, τιμῆσαι τε αὐτὴν

4. Anon. Tr. p. 4, 28 (Suid. s. v. Ἀπόλλων, cod. Tisch.) [cf. Lyd. de mens. p. 107, 19 W.] 5. Anon. Tr. p. 5, 15 (Suid. s. v. Ἥρα, cod. Tisch.) 6. Anon. Tr. p. 5, 20 (Suid. s. v. Δήμητρα, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 114, 6 W.

7. Anon. Tr. p. 5, 24 (Suid. s. v. Ἀφροδίτη, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 116, 18 W.

1 ὕλη] ὄλη A, χορηγόν G, rest. ex Tr. 2 τοῦ νοῦ Tr. διὰ τὸ ταχύονον G 4 οἶονεὶ τοῦ ἡλίον <διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν αἴτιον> τῆς τοῦ παντὸς ἀρμονίας coni. Lamb., qui idem affert locum Procli ex commentario in Cratylum sumptum 10 ἀποκειρ.] ἄνω κειρούσης codd., corr. ex Tr. 13 ante καὶ inserit οἶονεὶ γήμητρα Tr. 18 κνήφην λοιμώδη Tr., κλήφην λιμώδαις A₁, κληφαιλιμώδαις A₂, om. B (συνέβη ποτὲ ἐν τῇ ἑξομῇ λοιμώδεις γενέσθαι τὰς γυν. G) 19 αὐταῖς οἱ κτένες suppl. ex Tr.

ἀγάλματι κτένα φέρουσιν. Πλάττουσιν δὲ αὐτὴν καὶ γένειον ἔχειν, ὅτι τε καὶ ἄρρενος καὶ θηλείας ὄργανα ἔχει· αὐτὴν γὰρ λέγουσιν τὴν ἔφορον γενέσεως τοῦ παντός, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνωθεν λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. Πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ἐπειδὴ καὶ ὁ 5
Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη καὶ τὴν μετέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι. ||

8. | Περὶ ἀγάλματος τοῦ Διός. Ἄγαλμα πλάττουσι τοῦ Διὸς καθήμενον, ἔχον τὰ ἄνω γυμνά, τὰ δὲ κάτω ἐσκε-
πασμένα· κρατεῖ δὲ τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δὲ δεξιᾷ 10
ἀετὸν προτείνει· καὶ τὸ μὲν καθέζεσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυ-
νάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνά ἔχειν, ὅτι φανερὸς τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανόις τοῦ κόσμου μέρεσι· τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, ὅτι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος· τὸ δὲ τῇ λαίᾳ σκῆπτρον κατέχειν τὸ ἐξουσιαστικὸν σημαίνει, τὸ 15
δὲ τῇ ἐτέρᾳ προτείνειν ἀετὸν, ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ, ὡς ἀετὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. ||

8a. <Περὶ ἀγάλματος Ἡρακλέους βασιτάζοντος

8. Anon. Tr. p. 6, 8 (Suid. s. v. Ζεύς, cod. Tisch.) 8a. Cf. Anon. Tr. p. 6, 4 (cod. Tisch.): Περὶ ἀγάλματος τοῦ Ἡρακλέους βασιτάζοντος τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τρία μῆλα· Τὸν Ἡρακλέα τὸν

1 φέροντι A₁, φέρουσιν A₂ Tr. 2 ἔχειν] ἔχουσιν Tr. ὅτι τε A₁, ἔτι τε A₂ (ὅτι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὄργανα Tr. (ὡς ἔφορος τοῦ ἄρρενα καὶ θήλεα τίκτεσθαι G) 5 sqq. ἐπειδὴ καὶ κτλ.] ἔστι δὲ καὶ ὁ αἰνείας υἱὸς κτλ. A, υἱὸς γὰρ αὐτῆς αἰνείας κτλ. B, ὅτι ὁ αἰνείας Tr. (διὰ τὸ τὸν αἰνείαν ὡς μητέρα ἰδίαν οὕτω τιμῆσαι αὐτὴν G), restituebam 8 περὶ ἀγάλμ. τοῦ Διός] περὶ ἀγ. ἡράκλι (om. A₂) βασιτάζοντος τρία μῆλα A (cf. § 8a) 11 et 12 τῷ μὲν—τῷ δὲ G, item l. 14 et 15 sq. 13 τοῖς οὐρ.— 14 ὁ θεὸς om. A, suppl. ex Tr. (licentius G: ὅτι φανερός ἐστιν οἷα θεὸς καὶ τοῖς ἐπιγείοις τοῦ κόσμου μέρεσι καὶ τοῖς οὐρανόις· τῷ δὲ τὰ κάτω ἔχειν σκεπόμενα ὅτι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγν.) 18 Inscriptio deest hoc loco in codd. et reliqua verba coaluerunt cum c. 8. Supplevi inscriptionem ex initio c. 8 (cod. A).

τρια μῆλα.) . . . διὰ δὲ τῶν τριῶν μῆλων δηλοῖ, ὡς σφαιράς εἰς τρία κλίματα κατέχειν τὴν πᾶσαν διακόσμησιν.

9. | Περὶ ἀγάλματος περωτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ. Τὸν Ἑρμῆν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων [Ῥωμαίων] 5 κατὰ τὴν αὐτῶν πεπλανημένην μυθολογίαν νῖδον Διὸς λέγουσι καὶ Μαίας· Διὸς μὲν οἶον τοῦ νοῦ, Μαίας <δὲ τῆς φρονήσεως· ἐκ νοῦ γὰρ καὶ> φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. Διὰ τοῦτο καὶ περωτὸν αὐτὸν <ποιοῦσιν ὡς ταχύν· οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον· ὅθεν καὶ Ὅμηρος ἔφη ἔπεα 10 περόεντα' καὶ ὥσει περόν ἡὲ νόημα'. Πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν> ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον· ἀλλὰ καὶ τεράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. ||

10. | Περὶ ἀγάλματος Ἑρμοῦ βαστάζοντος μάρσιππον. Τοῦ κέρδους αἴτιον λέγουσι καὶ τῶν ἐμποριῶν τὸν Ἑρμῆν· ὅθεν καὶ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἰστώσι βαστάζοντα μάρσιππον· ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάτ-

χρόνον λέγουσιν, ὅς ἐστι τριμερής· ἔαρ, θέρος καὶ χειμῶν [cf. Lydus de mens. p. 120, 14W]. Suidas s. v. Ἡρακλέους ἀγαλμα βαστάζον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα γ' διὰ τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς κεκοσμηθῆναι αὐτόν. Cf. et quae apud Suidam sequuntur (sumpta ex Malala ed. Istrin I 21) et Suid. s. v. Ἡρακλῆς Ἀλκιμήνης νιός. 9. Anon. Tr. p. 6, 18 (Suid. s. v. Ἑρμῆν, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 129, 8W. 10. Anon. Tr. p. 7, 26 (Suid. s. v. Ἑρμῆν, cod. Tisch.).

1 Lacunam codice nescio quo Vaticano sic expletam esse Lamb. testis est: Ἄλλα καὶ πλάττουσιν αὐτὸν (sc. Δία ex falsa Lamb. sententia) τρία μῆλα ἐν τῇ χειρὶ βαστάζειν. διὰ δὲ τῶν κτλ. 2 an σφαῖρα . . . κατέχει? ὡς σφαιράς εἰς secl. Lamb. 4 Ῥωμαίων A (καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι G), om. Tr., seclusi 6 καὶ Μαίας κτλ.] καὶ ῥέας, διὸς μὲν οἶον τοῦ νοῦ μετὰ φρονήσεως A, καὶ ῥέας, διὸς μὲν οἶοντι ἐκ τοῦ τοῦ μετὰ φρον. B (καὶ μαίας, ἡγρονν λόγον ἐκ νοῦ καὶ φρονήσεως· G), suppl. ex Tr. 8 — 11 διὰ τοῦτο τὸν αὐτὸν ἐργάζονται A₂, om. A₁; supplevi B ex Tr. (G habet: διὰ τοῦτο καὶ νέον αὐτὸν ἱστοροῦσι διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον, ἀλλ' αἰεὶ ἀκμάζειν). 16 βαστάζον Tr.

τουςιν ἐπιφέροντας βαλάντιον χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυνα-
στείας· οἱ δὲ Ἕλληνες σιδηροφοροῦντας αὐτοὺς πλάττουσιν
ὡς τοῖς ὄπλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων. ||

11. | Περὶ ἀγάλματος Εὐγνωμοσύνης. Ἄγαλμα
τῆς Εὐγνωμοσύνης τῇ δεξιᾷ χειρὶ σκῆπτρον κατέχει ὡς ἀγ- 5
χίνου οὔσης τῆς εὐγνωμοσύνης, τῇ δὲ ἀριστερᾷ βιβλίον διὰ
τὸ τὸν εὐγνώμονα δέεσθαι ἀναμνήσεως, ἣτις διὰ βιβλίων
γίνεται. ||

12. | Περὶ ἀγάλματος τοῦ Πριάπου. Τὸ ἄγαλμα
τοῦ Πριάπου τοῦ Ὄρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου ἀνθρωπο- 10
ειδὲς ποιούσι, τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὡσανεὶ παρ'
αὐτοῦ φανῆναι τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐ-
ωνύμῳ κρατῶν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, ὅτι τὰ κρυπτά
ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησιν. ἔχει δὲ καὶ πτερὰ 15
διὰ τὴν ταχυτητα τῆς κινήσεως· τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου
<διὰ> τὴν περιφέρειαν· ταῦτόν γάρ εἶναι τῷ ἡλίῳ αὐτὸν
δοξάζουσιν· ὡς εἶρηται γάρ, ἀνθρωπόμορφον ἔχει ἄγαλμα
τῇ δεξιᾷ χειρὶ σκῆπτρον κατέχον, τῇ δὲ εὐωνύμῳ τὸ αἰδοῖον

11. Anon. Tr. p. 6, 28 (cod. Tisch.) 12. Anon. Tr. p. 7,
1 (Suid. s. v. Πριάπος, cod. Tisch.)

1 βαλάντιον χρυσοῦν codd., βαλάντια ὡς τοῦ χρυσοῦ Tr.,
βαλάντια χρυσᾶ ὡς τοῦ χρυσοῦ Lamb. 3 ὑποταττ. τῶν ἀνθρ.
G Tr., ὑποταττομένοις τὸ ἀνθρώπινον A₂ 5 ἀγχίνου] ἰσχυ-
ούσης Tr. 11 παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν Tr., παρὰ τὸ φανῆναι A,
παρὰ τὸ φανῆναι δι' αὐτοῦ B (παρ' αὐτοῦ γῆς τε καὶ θαλάσσης
φανεῖσης G); ὡσανεὶ παρὰ τὸ φανῆναι κατὰ τὴν ξηρὰν καὶ
τὴν θάλ.. 'eo quod terra marique appareat' Lamb.; res-
tituebam 13 τὰ κερυμμένα Tr. 14 sq. τὰ δὲ πτερὰ τὴν
ταχ. (ἔχει om.) Tr. 15 sq. τὸν δὲ κυκλοτερῆ δίσκον ᾧ ἐποχεῖται
διὰ τὸ περιφερὲς τῷ ἡλίῳ τοῦτον δοξάζειν G, μέσον δὲ
τῶν πτερῶν δισκοειδῆς κύκλος δηλῶν τὴν περιφέρειαν. ταῦτόν
κτλ. B, sequor A Tr., nisi quod διὰ inserui; τοὺς δὲ κύκλους
διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν Lamb. nullius codicis auctori-
tate nisus.

αὐτοῦ ἐντεταμένον· ἐπὶ δὲ τούτῳ περὰ· κατὰ μέσον δὲ τῶν
περῶν δισκοειδῆς κύκλος. ||

13. | Περὶ ἀγάλματος τῆς Γῆς. Ὅτι γυναῖκα
λέγουσι τὴν Ἑστίαν καὶ πλάττουσιν οἷονεὶ τὴν Γῆν τύμ-
5 πανον βαστάζουσιν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἢ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν
συγκλείει. ||

14. | Περὶ ἀγάλματος ἔχοντος ἐν τῇ κεφαλῇ B 27
κέρατα. Τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Σελεύκου τοῦ δι' ἀνδρείαν
ὀνομασθέντος Νικάνορος τοῦ δόντος τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἀντιόχῳ
10 Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ
τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρουπτομένῳ,
γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἑρασιστράτου τοῦ ἱατροῦ — φασὶ συν-
όντα Σέλευκον Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδονικῷ ταῦρον θυομένῳ
ἀποδράντα μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ τῶν κεράτων
15 κρατήσαντα· καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ περιτιθέασι
κέρατα ἐν τῇ κεφαλῇ. ||

14a. | Περὶ ἀτραβατικῶν. Ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ
ἐπινικίοις καὶ παρόντων πρέσβεων ἐνεδύοντο χλαμύδας ποι-
κίλας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πορφύρας ἢ ἄλλως πως πολυτελεῖς· B 28
20 ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τῷ χρώματι, ὡς

13. Anon. Tr. p. 7, 13 (Suid. v. Γῆς ἄγ., cod. Tisch.)

14. Anon. Tr. p. 7, 17 (Suid. s. v. Σέλευκος, cod. Tisch.)

14a. Anon. Tr. p. 4, 3 (Suid. s. v. Ἀτραβατικός, cod. Tisch.)

Cf. Lyd. de mag. p. 21, 18 W.

1 ἐπὶ δὲ τούτου Tr. 3 ὅτι γυν. πλάττουσι τὴν ἑστίαν
οἷονεὶ κτλ. Tr., τὴν γῆν λέγουσιν Ἑστίαν καὶ πλάττουσιν αὐτὴν
γυν. τύμπ. βαστ. Lamb. falso, auctoritate cuiusdam codicis nisus
8 τὸ δὲ ἄγ.] περὶ ἀγάλματος Tr. 9 τῷ ἰδίῳ υἱῷ Tr.
Νικάνορος] Νικάτορος Lamb. (falso) 11 ἐπικρουπτόμενον AB
(om. G) 12 φασὶ δὲ Lamb. 13 ἀλεξάνδρῳ τὸν μακεδονικὸν
ταῦρον θυόμενον A₂B, rest. ex Tr. (Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακ. τυθῆραι
μέλλοντος ταύρου καὶ ἀποδρ. κτλ. G) Μακεδόνι Tr. 16 τῇ
κεφαλῇ κέρατα Tr. 14a. AB 18 πρεσβειῶν A 20 τὸ
χρῶμα Tr.

ἐκάλουν ἀτραβατικὰς ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος — τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον ἐκάλουν — ἢ ὅτι μετὰ τὰς τραβέας ταύταις εἰδῶσι χρῆσθαι· τραβέαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. ||

15 (7, ζ'). | Περὶ Ἀύγουστιῶνος. Τῇ πέμπτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχόρευον οἱ ῥηγεωνάρχαι ἐν τῷ [αὐ]γουστιῶνι ἤγουν 5 τῷ ὀψοπωλείῳ εἰς τιμὴν τοῦ βασιλεύοντος κατὰ τὸν καιρὸν. Τὸν αὐτὸν οὖν τόπον νῦν οἱ ἰδιῶται Ἀύγουστιῶνα καλοῦσιν· ἐν ᾧ καὶ στήλην ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔστησεν τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς· διὸ καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον Ἀύγουστιῶνα |, πρότερον Γουστιῶνα λεγόμενον ἤγουν ὀψοπωλεῖον. 10

16 (29, κθ'). | Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου. Ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου ἴστανται δύο στηλαὶ Ἐλένης καὶ Κωνσταντίνου καὶ σταυρὸς μέσων αὐτῶν γραφῶν· εἰς ἄγιος, εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς· ἀμήν. Καὶ δύο ταχυδρόμων 15

15. Anon. Tr. p. 3, 18 (Suid. s. v. Ἀύγουστος, cod. Tisch.) Cf. Lyd. de mens. p. 163, 3W **16.** Anon. Tr. p. 10, 15. (Suid. s. v. Ἐλένη), cuius verba exscripsi ad Parast. 16. Res iterum narratur infra II 102.

2 ἀτρέον codd., rest. ex Tr. 2 καλοῦσιν Tr. ἢ ὅτι] ἢ ἔτι A₁, οἱ ἔστι A₂, ὅ ἔστι B, rest. ex Tr. μετὰ τραβέων Lamb. **15—18.** ABCMJG 4 ἀύγουστιῶνος JA₁D, ἀύγουστιῶνος A₂E, ἀύγουστεῶνος B, ἀύγουστειῶν Tr., (περὶ τὸν) ἀύγουστεῶνα G; hoc modo codd. etiam infra variant 5 οἱ ῥεγεων. καὶ σεβαστοφόροι Tr. ἀύγουστειῶν Suid., Tisch; ἀύγουστιῶνι omnes codd. Codini, nisi quod A₁ ἀὐ rasura delevit; γουστειῶ Tr. ἤγουν τὸ ὀψοπόλιον J 6 τοῦ βασιλέως τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν A₁, Τιβερίου (τοῦ — καιρὸν om.) Tr. 7 τὸν δὲ τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ ἀύγουστου Suid. post καλοῦσιν add.: ὡς ἀπὸ τοῦ ἀύγουστου E, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀύγουστοι τοῦμβικες (i. e. 'Auguste, tu vincas') D 8 sq. ἐν ᾧ καὶ στηλαὶ ἔστησαν τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ A₂B, εἰς τὸ ἄσκεπτον (ἄσκεπον coni. Tr.) τῆς Δάφνης εἰς τὴν μικρὰν ἀλλήν Κωνστ. ὁ μέγας ἔστησε στήλην κτλ Tr. τῆς αὐτοῦ μητρὸς J 9 πρότερον om. J 10 ὀψομοπουλίον J 14 sq. εἰς κύριος — ἀμήν om. Tr.

ὁμοίως στῆλαι περωτῶν ἀνετέθησαν δὲ παρὰ τοῦ τὸν Φόρον ἐπαρχοῦντος. ||

17 (8, η'). | Περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐν τῷ Ἀβγουστιῶνι ἐφίππου κρατοῦντος σταυρὸν καὶ 5 σφαῖραν. Κτίσας ὁ Ἰουστινιανὸς τὴν ἀγίαν Σοφίαν 527-565 ἐκάθηρεν τὴν αὐτὴν καὶ ἐμαρμάρωσε αὐτὴν τὸ πρῶην οὔσαν γουστειὸν ἤγουν ὀψοπωλεῖον· διὸ καὶ ἔστησεν τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐφιππον ἐπὶ κίονος· καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν ἐμπεπηγότες σταυροῦ ἐν αὐτῇ καὶ B 29
10 ὑποσημαίνοντος, ὡς διὰ τῆς εἰς τὸν σταυρὸν πίστεως τῆς γῆς πάσης ἐγκρατῆς γέγονε· σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς τοῦ αὐτῆς σχήματος, πίστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα σαρκὶ θεόν. Τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχει κατὰ ἀνατολὰς στάσιν τῶν Περσῶν 15 σημαίνων καὶ μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς, διὰ τῆς ἀνατάσεως καὶ ἀπόσεως τῆς χειρὸς βοῶν· στήτε, Πέρσαι, καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· οὐ γὰρ συνοίσει ὑμῖν. || [Τὸν οὖν αὐτὸν Ἰουστινιανὸν λέγεται ἐπαρθῆναι τοῖς τοῦ Βελισαρίου εὐτυχήμασιν. Οὗτος οὖν σταλείς κατὰ τῶν Περσῶν καὶ 20 τῶν λοιπῶν τῶν τῆς ἀνατολῆς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ πάντας κατατροπώσάμενος καὶ | Γελίμερα κρατήσας ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς Μαυρουσίαν ἐκεῖσε τηρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Φαρές ὃς εἰς μεγάλην ἔνδειαν ἄρτου γεγωνῶς διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ

17. Anon. Tr., p. 5, 1 (Suid. s. v. Ἰουστινιανός, cod. Tisch.)

L 21 — p. 160, 9. Cf. [Georg Monach.] p. 549 Murlalt (Leo Gramm. p. 131)

1 περωτῶν om. Tr. περωταί A 3 ἀβγουστειῶν Tr. 6 πρὶν Tr. 7 ἀβγουστειὸν Suid. ἤγουν] ὁ ἐρμηνεύεται Tr. διὸ om. Tr. 11 πάσης om. Tr. 14 ἔχων Suid. 16 τῶν χειρῶν A₁, Suid. Πέρσαι om. Tr., Suid. 17 — p. 160, 14 extant in solo C, nisi quod F hac parte mancus est 22 Φάρας nominatur apud Procop. et Gg. Mon. 23 ἐν τῷ τόπῳ] εἰς τὸν τόπον E

τόπῳ τῆς Μαυρουσίας σῖτον γεωργεῖσθαι, ἀλλ' ἐφθὰς τὰς ὀλύρας σιτειῖσθαι, ἔγραψε τῷ βασιλεῖ στεῖλαι αὐτῷ ἄρτον καὶ σπόγγον καὶ κιθάραν. Ὁ δὲ ἐκπλαγείς ἐπὶ τούτοις ἤρτετο τὸν ἐπιστολέα, τίνος χάριν ταῦτά γε ἐπιζητεῖ. Καὶ ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρτον μὲν διὰ τὸ αὐτὸν ἐπιθυμεῖν τοῦ ἰδεῖν τε καὶ φαγεῖν, σπόγγον διὰ τὸ λούειν τὸ ἅπαν αὐτοῦ σῶμα ὑπὸ τῶν δακρύων, τὴν δὲ κιθάραν διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι ἑαυτοῦ ταῖς συμφοραῖς. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκπλαγείς καὶ θαυμάσας ἔστειλε τοῦτον τὰ αἰτηθέντα. || Διὰ ταῦτα οὖν Ἰουστιμιανὸς ἐπαρθεῖς ἔφιππον ἑαυτὸν ἔστησεν ἐπὶ κίνου. Ὅς ὕστερον φθονήσας τῷ ῥηθέντι στρατηγικωτάτῳ Βελισαρίῳ ἐξώρυσσε τοῦτον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ προσέταξε τοῦτον καθ-εσθῆναι εἰς τὰ Λαύσου καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ σκεῦος ὀστράκινον καὶ ἐπιρροῖπτειν αὐτῷ τοὺς διερχομένους ὀβολόν.]

18 (30, λ'). | Περὶ τοῦ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ Φόρου σταυροῦ. Ὅτι ἐπὶ τὸ βόρειον μέρος τοῦ Φόρου ἴσταιται σταυρός, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ οὐρανῷ, χρυσέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις· ἔνθεν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶνται χρυσέμβαφοι || μέγρι τοῦ νῦν.

B 30 19 (σξε'). | Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. Ὅτι τὸν Ξηρόλοφον πρόην τινὲς θέαμα ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστησαν

18. Anon. Tr. p. 10, 21 (Suid. s. v. σταυρός), cuius verba videsis ad Parast. 16., res iterum narratur infra II 102

19. Anon. Tr. p. 11, 1 (Suid. s. v. Ξηρόλοφος) et p. 19, 13 (ex Parast. 20 et 71) Cf. Beiträge p. 38 et infra II 105.

1 ἐφθόν E, ἐνθὰς D 8 ἑαντῷ D βασιλεὺς] Φαράς
Georg Mon. 9 τούτῳ edd., sed nolui corrigere 12 τοὺς
τούτου ὀφθαλμοὺς E καθισθῆναι D 15 τοῦ φόρου τοῦ
σταυροῦ JA₁, correxi 19. ABMJG 21 sq. τὸν ξ. A₂G, τὸ
ξηρόλοφον JB, ξυλοφόρον A₁M (hic etiam in lemmate et p. 161, 6)
22 ἔστησαν om. Tr.

κοχλίας ις' καὶ Ἀρτέμιδος συνθετὴ στήλη καὶ Σενήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπουν. Ἐνθα ἐθνσίαζεν πολλὰς θυσίας Σενήρου· ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασιν· καθ' ὃν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. Καὶ θεσίς
 5 ἦν ἀστρονομικὴ λς' χρόνους διαρκέσασα. || — | Ὁ αὐτὸς δὲ Ξηρόλοφος, καθὼς ὁ Διακρινόμενος λέγει, στήλην εἶχεν τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ κάτωθεν τοῦ κίονος· σεισμοῦ δὲ γενομένου πεπτωκέναι τὰς στήλας. ||

20 (31, λα'). | Περὶ τῶν δύο σταυρῶν τῶν ληστῶν.

10 Ὅτι κάτωθεν τοῦ Φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσιν οὗτοι οἱ δύο σταυροὶ καὶ βικίον μύρου, ᾧ ἤλειψατο ὁ Χριστός· καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. || 379-395

21 (239, σμς'). | Περὶ τῆς γεφύρας τῆς πέραν τῆς

15 πόλεως τοῦ ἁγίου Μάμαντος. | Ὅτι εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα τὸν πέραν ἴστατο γέφυρα μεγάλη οἷα τῆς Χαλκηδόνος, δώδεκα καμάρας ἔχουσα. Ποταμὸς γὰρ κατήρχετο παμμεγέθης καὶ μάλιστα τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. Ἐνθα καὶ

20. G in hac paragrapho longius discrepat: Κάτωθεν δὲ τοῦ πλακατοῦ φόρου περὶ τὸν θεμέλιον τοῦ πορφυροῦ μεγάλου κίονος ἐναπόκεινται οἱ δύο σταυροὶ τῶν ληστῶν καὶ τὸ βικίον τοῦ μύρου, οὗ ἤλειψεν ἡ πόρνη τὸν Χριστόν· καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμαστὰ κατάνεινται, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τεθέντα, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Subiungit etiam narrationem de Pulcheria et Marciano sumptam ex Georgio Monacho p. 607, 7—18 et 611, 18 sq. de Boor

20. Anon. Tr. p. 11, 9 (Suid. s. v. Φόρος) ex Parast. 23

21. Anon. Tr. p. 11, 13 (Suid. s. v. Μάμας) ex Parast. 22.

1 κοχλίας G, κοχλίας J, κοχλιάδας ABM 2 et 3 ἐθνσίαζον et σενήρον codd. nisi quod σενήρω GB, ἐθνσίασεν et σενήρος Tr., ἐθνσίαζεν scripsi 4 καθὼ codd., restitui ex Tr. 6 post Ξηρόλοφος inserit G: ὁ ἐνζωδὸς κίων στήλας εἶχεν ἄνωθεν G 7 μαρκιανὸς codd., corr. ex Tr. 20—25. ABCMJG

11 ᾧ scripsi, ὁ ACJ et Tr., οὗ G 14 sq. Ἀντιπέραν δὲ τοῦ ἁγίου μάμαντος G 16 τὸν πέραν om. Tr. οἷα τῆς Χαλκηδόνος om. Tr.

δράκων ἴστατο χαλκοῦς· διὰ δὲ τὸ λέγειν τινὰς δράκοντα οἰκεῖν ἐν τῇ γεφύρᾳ, πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν καὶ πλῆθος προβάτων καὶ βοῶν καὶ ὀρνέων. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ Νουμεριανοῦ Καί-
 B 31 σαρος, κτίσας κατώκησεν ἐν αὐτῷ· ἔνθα καὶ ναὸν τοῦ Διὸς 5
 475 ἤγειρεν παμμεγέθη. Ταῦτα δὲ πάντα Ζήνων τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ κατέστρεψεν. ||

22 (80, ριγ'). Περὶ τῶν ὀστέων τῶν γιγάντων. | Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ὄρυγμα εὐρέθη, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς 10
 491-518 πλῆθος· ἅτινα θεασάμενος Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαίσιον. ||

23 (110, ριγ'). Περὶ στήλης εὐνούχου ἐν τῇ Χελώνῃ. | Ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Προκοπίου ἐν τῇ Χελώνῃ στήλη ἴστατο εὐνούχου τινός, ἣ ἐν τᾷ στήθει ἔγραφεν· ὁ 15
 475-477 μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. Ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε· τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσιν βασιλεῖ στήλωθῆναι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα, οὐκ 20
 ἐκώλυσεν. Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος ναὸν μετετέθη εἰς τὸ Ἴπποδρόμιον. Οἱ δὲ οἴκοι τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ ἕως τῆς σήμερον. ||

24 (79, ριβ'). Περὶ τοῦ τόπου τοῦ Κυνηγίου.

22. Anon. Tr. p. 11, 23 (Suid. s. v. Μηνᾶς) ex Parast. 25

23. Anon. Tr. p. 11, 28 (Suid. s. v. Προκόπιος) ex Parast. 26

24. Anon. Tr. p. 12, 7 (Suid. s. v. Κυνήγιον) ex Parast. 28

1 δὲ om. A₂ Tr. 2 πολλαὶ] ἔνθα καὶ πολλαὶ Tr. 4 ἀπὸ Νουμεριανοῦ Καίσαρος τὸ γένος ἔλκων . . . καὶ κτίσας διάφορα περιφανῆ οἰκήματα κατώκει κτλ G 8 Lemma sumpsit ex G, sim. C; περὶ τοῦ ἁγίου μηνᾶ JA₂, περὶ ὀστέων Tr., om. A₁ 9 ἐν τῇ ἀκροπόλει. om. Tr. 10 εὐρέθη μέγα Tr. 12 κάτωθεν τοῦ παλατίου G 16 θεαμάτων Lamb.

| Ἐν τῷ Κυνηγίῳ τὸ πρότερον ἐροῦντο οἱ βιοθάνατοι·
 ἦσαν δὲ τινες ἐκεῖσε στήλαι. Ἀπελθὼν δὲ Θεόδωρος ὁ
 ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην B 32
 μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν πάνυ. „Ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντός
 5 φησιν ὁ Ἱμέριος· Ὁ θάυμαζε, ὅτι ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιον
 ἐστίν.“ Ἐμοῦ δὲ εἰπόντος· Ἰμαξίμινος ὁ κτίσας καὶ
 Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺν πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ
 τοῦ ἐκεῖσε ὕψους καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ παραυτὰ
 10 θανατῶσαι. Ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν
 φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὰ πραχθέντα, οὐδεὶς μοι
 ἐπίστευεν, ἕως ὅρκους αὐτοῦς ἐβεβαίωσα τὸ γεγονός. Οἱ
 οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως
 σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ Κυνηγίῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ
 15 πτώμα τοῦ ἀνδρὸς ἐγγίσει (τὸ πτώμα) τῆς στήλης ἐθαύ-
 μαζον.“ Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφος φησιν, ὅτι εὖρον ὑπὸ
 τούτου τοῦ ζώδου ἔνζωδον καὶ ἐνίστορον ἐγγεγλυμμένον
 ἄνδρα τεθνηξόμενον. Ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς 711-713
 πληροφορηθεὶς ἐκέλευσεν τὸ αὐτὸ ζῶδον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
 καταχωσθῆναι. ||

20 **25** (173, γε'). | Περὶ τῶν δύο στηλῶν Βηρίνης B 33
 τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος. Δύο στήλαι εἰσιν
 τῆς Βηρίνης, μία μὲν νοτιωτέρα τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀγαθονί-

25. Anon. Tr. p. 12, 24 (Suid. s. v Βηρίνα) ex Parast. 29
 (ubi verba adscripti)

4 πλατεῖ codd., corr. ex Tr., qui habet πλατεῖαν καὶ
 παχεῖαν 5 μὴ θαύμαζε G (ex coniectura ut videtur) 10 τὸ
 πραχθὲν Tr. 13 κυνηγίῳ] τόπῳ Tr. 14 προσεγγίσει Tr.
 τὸ πτώμα suppl. ex Tr. 16 ζώδιον et 18 ζώδιον Tr. ἔν-
 ζωδον] ἔνδοξον Tr. καὶ ἐνίστορον ἐγγεγλ. om. Tr. ἐγγεγλυ-
 μένον JG, ἐγγεγυμνασμένον ABC (ὅτι ἐγὼ ἐθεασάμην ὑπὸ τούτου
 τὸ ζώδιον ἐγγεγλ. ἄνδρα τεθνεῶτα, ὥστε δοκεῖ μοι ὅτι προσετοι-
 χεῖτο (scr. προσετοιχεῖται) φρονεὺς γενέσθαι ἀνδρὸς G) 17 ἐφ'
 οὗ codd., ὑφ' οὗ edd., ἐξ οὗ Tr. **25.** ABC (praeter F)
 MJG 20 et 22 βερίνης J 22 νοτιωτέρα et βορειοτέρα p. 164, 2
 inverso ordine posita esse videntur νοτιωτέρα] βορειοτέρα Tr.

κου μετὰ τὴν ἀνοδον τῶν ἐκεῖσε βαθμίδων, ἑτέρα δὲ
 βορειότερα ἀντικρυς αὐτῆς πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας
 Βαρβάρας τοῦ Ἀρτοτυριανοῦ τόπου. Καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου
 457-474 Ἀγαθονίκου γέγονεν ζῶντος Λέοντος τοῦ Μακέλλη τοῦ
 ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ δὲ τῆς ἁγίας Βαρβάρας μετὰ τὴν τελευταίην 5
 475 αὐτοῦ, ἠνίκα Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἔστεψεν φυ-
 γόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. ||

26. <Περὶ Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου.> |
 518-527 Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρακὸς στήλη
 ἴσταται ἐν τῇ ἁγίᾳ Εὐφημίᾳ τῇ ὑπ' αὐτῆς κτισθείσῃ. || 10

27 (μβ'). Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν. Ἀρκαδίας τῆς
 474-491 γυναικὸς Ζήνωνος τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ συνοικεσίῳ ἐν τοῖς
 πλησίον μέρεσι τῶν βάρθρων τῶν λεγομένων <Τόπων> ἐν
 τοῖς τοῦ Ἀρχιστρατήγου μέρεσιν εἰς Ἀρκαδιανὰς ἐστηλώθη·
 ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ σέκρητον 15
 τὸν τόπον ἐποίησε. Τῆς δὲ πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς Ἀρι-
 ἄδνης καὶ τοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ || τῆς Χαλκῆς
 ἔστησαν.

B 34 **28** (9, θ'). Περὶ τῆς Χαλκῆς. | Ὅτι ἐν τῇ Χαλκῇ

26. Anon. Tr. p. 13, 1 (Suid. s. v. Εὐφημία) ex Parast. 30

27. Anon. Tr. p. 13, 4 (Suid. s. v. Ἀρκαδία) ex Parast. 32

28. L 19 — p. 165, 2: Anon. Tr. 13, 10 (Suid. s. v. Πουλχερία) ex Parast. 33

2 βορειότερα om. codd. praeter JG, βορ. ἄντ. αὐτῆς
 om. Tr. ἀντικρυς αὐτοῦ AC 3 τοῦ Ἄρτ. τόπου om. Tr., ἐν τῷ
 τόπῳ τῷ τοῦ ἀρτοτυριανοῦ G 4 τοῦ Μακ. — αὐτῆς om. Tr.
 5 sq. ἡ δὲ ἄλλη μετὰ θάνατον αὐτοῦ παρὰ βασιλίσκου τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτῆς, ἠνίκα αὐτὸν κτλ G **26.** ABJG 8 Lemma suppl.
 ex Tr. 10 ἴσταται G Tr., ἴστατο Suid., ἐστηλώθη rell. codd.
27. ABMG 11 Lemma habet solus M, περὶ τῆς ἀρκαδίας
 εἰς ἀρκαδιανὰς Tr. 13 Τόπων suppl. ex Tr., cf. G: εἰς Ἀρ-
 καδιανὰς τοὺς τόπους ἐν τοῖς τοῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιστρ. μέρεσιν
 14 μέρεσιν — ἐστηλώθη om. Tr. 15 ἔνθα κτλ] cf. III 26
 σέκρητον aut σερρέτον codd., correxi 18 ἔστησαν M, ἔστησεν
 AG **28—31.** ABCMJG

πλησίον Πουλχερίας τῆς αἰοιδίμου ὡς πρὸς τὸν περίπατον
 τοῦ παλατίου ἀνηγέρθη στήλη αὐτῆς. || | Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ
 τόπῳ καὶ ὁ Ζήνων καὶ ἡ Ἀριάδνη ἴστανται καὶ ἕτεροι δύο
 5 στήλαι πεζαὶ ἐπὶ κίωνων βραχέων, ἐλεγεία ἔχουσαι Σεκουίνδου
 φιλοσόφου. || | Ἀντικρὺ δὲ τῆς Χαλκῆς ἐπὶ ἀψίδος γοργο-
 νειδεῖς κεφαλαὶ ἡμίσειαι εἰσιν δύο χρυσέμβαφοι γυναικοειδεῖς·
 ἦκασι δὲ ἀπὸ Ἐφέσου ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος στήλαι
 10 ὀκτώ καὶ αἱ μὲν τέσσαρες ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν ἐν
 τοῖς παλατίοις προσεπάγησαν Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ
 καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου·
 τὰ δὲ τέσσαρα ἐν τῇ Χαλκῇ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει. "Ἐνθα
 καὶ σταυρὸς ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ πέπηγε καὶ στήλη χρυσέμβαφος 527-565
 Βελισαρίου καὶ Τιβερίου [καὶ] τοῦ κυρτοειδοῦς Θρακός, 578-582
 καὶ Ἰουστίνος ὁ πρῶτος λεπτοειδῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ 518-527
 15 στήλαι ἐπτά, αἱ μὲν ἀπὸ μαρμάρων, αἱ δὲ χαλκαῖ. || Οἱ δὲ
 δύο ἵπποι οἱ ἐπάνω τῶν γοργονειδῶν ἰστάμενοι ἐν τῇ
 ἀψίδι καὶ οὗτοι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ναοῦ ἀπὸ Ἐφέσου
 ἦκασι παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίσαντος τὴν ἀγίαν Σοφίαν
 καὶ ἐστήλωσεν αὐτὰ διὰ τὸ μὴ ἀντιζηλοῦν ἀλλήλοις τοὺς

L. 2—5: Anon. Tr. 20, 17 ex Parast. 80. — L. 5—15:
 Anon. Tr. 15, 30 qui negligenter excerpisit Parast. 44a (ad
 quem verba illius adscripsi), ita ut apud eum et Codinum
 plane alia legantur. Cf. etiam Anon. Tr. 20, 10 (ex Parast. 78)

2 παλατίου] ἵπποδρομίον J 3 ἡ om. J ἴσταντο J
 καὶ ἕτεροι δύο om. Tr. 4 ἐπὶ κίονος βραχέος codd. praeter
 JG, ἐν κίοσι (βραχ. om.) Tr. 5 ἐπὶ om. AC (ἐν τῇ ἀψίδι G)
 6 ἡμίσειαι εἰσιν δύο om. C αἱ ἡμίσειαι M χρυσέμβαφε J
 10 καὶ τῶν υἱῶν κωνσταντίνου καὶ γάλλου τοῦ ἀδελφοῦ
 τοῦ Ἰουλιανοῦ G (καὶ τοῦ ἀδελφοῦ (υἱοῦ E) αὐτοῦ γάλλου C)
 12 στήλη χρυσέμβ. om. Tr. 13 καὶ seclusi cum. Tr. 14 ἰουστινια-
 νός J, ἰουστινιανοῦ rell., corr. ex Tr. 19 ἐστήλωσε αὐτὰ καὶ ἐστοι-
 χεῖωσε G ἀντιζηλοῦν ἀλλίλοις τοῖς ἵπποις J, ἀντιζηλοῦν ἀλλή-
 λους τοὺς ἵππους E, ἀντιζηλεῖν τοὺς ἵππους (ἀλλ. om.) A₂, ζηλεῖν
 ἀλλήλοις τοὺς ἵππους A₁, correxi; (ἵνα μὴ ζηλώσιν ἀλλήλους οἱ
 ἵπποι· οὗς καὶ μεγάλως ἐτίμων οἱ φιλιππῶται τοῦ ἵπποδρομον G)

ἵππους· ὁμοίως καὶ τὸν σταυρὸν διὰ τὸ ἐδραῖον· | καὶ
Μαξιμιανοῦ στήλη ἐν αὐτῇ τῇ Χαλκῇ ἴσταιται βαρυτάτη·
B 35 ἔνθα νῦν καὶ τὸ γένος ἅπαν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου || ὑπ-
άρχει καὶ τοῦ Μαυρικίου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν
τέκνων.

29 (22, κβ'). Περὶ τοῦ Μιλίου. | Ἐν τῇ καμάρα
τοῦ Μιλίου στήλαι Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰσὶν· ἔνθα
καὶ σταυρὸς ὁρᾶται πρὸς ἀνατολὰς βασιταζόμενος ὑπ' αὐτῶν·
μέσον δὲ τοῦ σταυροῦ ἡ Τύχη τῆς πόλεως, || κατήνιον κλει-
δωμένον καὶ ἐστοιχειωμένον, τοῦ ἅπαντος εἴδους ἀνελλιπῆ 10
εἶναι καὶ νίκην πᾶσαν τῶν ἐθνῶν ἐπιφέρειν, τοῦ
μηκέτι ἰσχύειν προσεγγίσει ἢ προσψαῦσαι ἐντὸς ἢ ἐπι-
φοιτῆσαι, ἀλλὰ πόρρω ἀπέχειν καὶ ὑπονοστεῖν ὡς ἡττωμένους.
Ἡ δὲ κλεῖς τοῦ κατηνίου κατεχώσθη εἰς τὰς βάσεις τῶν κίωνων.

30 (22, κβ'). | Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ Μιλίῳ στήλαι ἴστανται 15
518-527 Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆ καὶ Ἀραβίας
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης ἀνεψιᾶς αὐτῆς. ||

31 (81, ριδ'). Περὶ τοῦ Πιττάκη. Ὁ δὲ λε-

L. 1 — 5 Anon. Tr. p. 20, 8 ex Parast. 77 29. L. 6 — 9.
Anon. Tr. p. 13, 14 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 34 30. Anon.
Tr. p. 13, 17 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 35 31. Ad p. 167, 1
cf. Parast 67: Ὁ Πιττάκης ὁ λεγόμενος Λέων ὁ μέγας
ἐστίν.

2 μαξιμίον codd., corr. ex Tr. 8 πρὸς ἀνατολὰς β. ὑπ'
αὐτῶν om. Tr., κατὰ ἀνατολὰς ὁρῶν G βασιταζ. ὑπ' αὐτῶν AC,
βαστάζωντες αὐτόν J, om. G 9 κατήνιον κλειδωμένων καὶ ἐστοιχι-
ωμένον J, κατηνίω κλειδωμένη καὶ ἐστοιχειωμένη A₁ (μέσον δὲ τοῦ
σταυροῦ ἐστὶ κλεῖς ἡσφαλισμένη ἐσφαγισμένη καὶ ἐστοιχειω-
μένη G) ἐκλειδωμένον C, κλειδόμενον A₂ 11 πᾶσων τῶν
ἐθνῶν JA₁, πᾶσαν τῶν ἐθνῶν A₂, κατὰ πᾶσων τῶν ἐθνικῶν
πόλεων C, κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν G 12 ἰσχύη J, qui idem
post ἐπιφοιτ. inserit ἰσχύειν τινὰ ἐντὸς ἢ ἐπιφοιτῆσαι J,
om. AC (προσεγγίζειν ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ προσψαύειν ἢ ὅπως
ἐπιφοιτᾶν G) 13 ἀπέχει J, ἀπέχειν G, ἀπέχεσθαι AC 15 Post
Μιλίῳ add. G περὶ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀψίδος ἴσταντο JC

γόμενος Πιττάκης στήλη ἐστὶν τοῦ μεγάλου Λέοντος 457-474
 τοῦ Μακέλλη, || ἦν ἀνήγειρεν Εὐφημία ἡ τούτου ἀδελφή,
 διότι οἶκος ἦν αὐτῆς ἐκεῖσε· καὶ ἐκάστη ἐβδομάδι εἰς
 αὐτὴν ἀπήρχετο ὁ βασιλεὺς Λέων διὰ τὸ εἶναι σώφρονα
 5 καὶ παρθένον· καὶ πάντες οἱ ἀδικούμενοι εἴτε πολῖται
 εἴτε θεματικοὶ ἀπὸ πάσης οἰκουμένης ἐκεῖσε εἰς τὰς
 βαθμίδας τοῦ κλονος ἐτίθουν τὰ πιττάκια αὐτῶν, φυλατ-
 τόντων αὐτὰ ἐκεῖσε τῶν ταξεωτῶν. καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ B 36
 βασιλεὺς, ἐδίδουν ἅπαντα ταῦτα οἱ ταξεῶται τῷ βασιλεῖ,
 10 καὶ παρευθὺ ἐλάμβανον τὰς λύσεις αὐτῶν ἕκαστος ἐκεῖσε.
 Ὅταν δὲ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐν παλατίῳ, καθ' ἐκάστην πρωΐαν
 ἔπεμπεν ἐβδομαρίον τινα· καὶ ἀνελαμβάνετο ἐκ τῶν ταξεωτῶν
 καὶ ἐκόμιζεν τὰ ὀπιπτόμενα δεητικὰ πιττάκια. Καὶ ἐδίδον
 καθ' ἐκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν
 15 πιττακίων τοῖς ἐβδομαρίοις ἢ κοιτωνίταις καὶ ἀπήγοντο
 πρὸς τὴν αὐλὴν τοῦ Πιττακίου καὶ ἐδίδουν τοῖς φυλάττουσιν
 στρατιώταις κἀκεῖνοι τοῖς δεομένοις. Διὸ καὶ οἱ μέλλοντες
 διοικεῖσθαι ταχέως ἐσπέρας ἐτίθουν τὰς δεήσεις καὶ τῇ
 ἐπαύριον ἐλάμβανον τὸ πέρας· ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος
 20 Πιττάκια.

1 στήλη A₁, ἡ στήλη J 2 τούτου γνησία ἀδελφή AC
 3 καὶ ἐκάστη κτλ] ἦν καὶ ἀγαπῶν ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ εἶναι
 π. κ. σ. καθ' ἐβδομάδα ἤρχετο πρὸς αὐτὴν G εἶναι αὐτὴν AC
 5 πολιτικοὶ DE 6 καὶ ἀπὸ C 7 sq. φυλ. αὐτὰ ἐκεῖσε
 τῶν τάξ. A, φυλ. αὐτὰ τῶν τάξ. DF, φυλαττόντων αὐτὰ καὶ
 ὑποδικνωμένον παρὰ τῶν ἐκήσε φυλαττόντων τὰ ξεωτῶν J,
 φυλαττόμενα παρὰ τῶν ἐκεῖσε ταχθέντων φυλάκων G 8 sq. ὁ
 βασ. πρὸς τὴν ἀταδέλφην αὐτοῦ G 11 ὅταν κτλ] εἶτα τετύ-
 πωκεν ὁ βασιλεὺς καὶ καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἤρχετο ἀπὸ τοῦ
 παλάτου ἐβδ. κτλ. G 12 ἐβδομαδάριον hic et infra C
 13 καὶ ἐκόμιζεν om. AC δεητικὰ A₂, δεητὰ A₁, δεητικὰ καὶ
 JC καὶ ἐδίδον κτλ] καὶ τὰς ἀποφάσεις ὁμοίως τῶν πιττα-
 κίων καθ' ἐκάστην αἰδίδον τοῖς ἐβδομαρίοις ἢ κτλ. J 15 ἢ]
 τοῖς A₁, καὶ CG κοιτωνίταις αὐτοῦ A ἀπήγαγον AC
 16 πιττάκη A₂ ἐδίδουν C, ἐδίδου JA 20 πιττάκιον E,
 πιττάκης M, πιττάκιος DF

408-450 **32.** | Ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου Εὐδοκίας τῆς
450-457 γυναικὸς Θεοδοσίου καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ
Κωνσταντίνου στῆλαι ἔστησαν· ἔνθα καὶ ὀρχήσεις τῶν δύο
610-641 δημοτικῶν μερῶν ἐγένοντο ἕως Ἡρακλείου. ||

33 (72, ογ'). Περὶ τοῦ Ζευξίππου. | Ὁ δὲ Ζεύ- 5
ξίππος τὸ λοιτρὸν ὑπὸ Σευήρου κατεσκευάσθη || καὶ ἐστοι-
χειώθη μετὰ κανδήλας ὑελίνης ἀπιεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ ζέειν
σφοδρῶς καὶ τὸν ἀέρα τοῦ λοιτροῦ. Ἀλόγιστοι δὲ τινες
ἐλθόντες τοῦτο κατέστρεψαν.

602-610 **34** (73, οδ'). | Ἡστήλη ἡ ἱσταμένη εἰς τὰ Ἀρμανέντου Φωκᾶ 10
τοῦ στρατιώτου ἐστίν· καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ περὶ τὸ τέλος σπουδάζων ἀναγαγεῖν αὐτὴν ἐν τῷ
B 37 κτιστῷ κίονι μετὰ τὸ ἀναγαγεῖν αὐτὴν δεκαοκτῶ παρ-
ελθουσῶν ἡμερῶν κατηνέχθη τῆς βασιλείας. Τότε δὲ ἦν
καὶ ὁ Σικεῶν ὁ ὄσιος. || 15

35 (24, κδ'). Περὶ τοῦ Διυπίου, τοῦ ἀγίου
602-610 Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Ὁ αὐτὸς δὲ Φωκᾶς ἔκτισεν
τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Φωκᾶ ἐν τῷ Μιλίῳ μήπω ὀροφώσας

32. Anon. Tr. p. 13, 23 (Suid. s. v. στῆλη) ex Parast. 36

33. Anon. Tr. p. 19, 22 ex Parast. 73 **34.** Anon. Tr.
p. 19, 31 ex Parast. 74 (p. 68, 4)

32. ABG 3 ἔστησαν A_2 , ἀνέστησαν A_1 , ἵστανται G
ὀρχήσεις καὶ εὐωχίαι G 4 ἐγένοντο A_2 , ἐγίνετο A_1
33—37. ABCMJG 5 τὸ δὲ ξεῦξίππου J 6 post κατεσκ.
addit B ὡς εἴρηται 7 ὑαλίνης A_2 , ὑλίνης M τὸ δὲ ὕδωρ
— ἀέρα] sic A, καὶ τὸ ὕδωρ — ἀέρα C, καὶ θερμίνεσθαι τὸ
ὕδωρ· καὶ καίη σφοδρὸς· καὶ ὁ ἀήρ J, καὶ θερμαίνειν τὸ ὕδωρ
σφοδρῶς G 9 ἐλθόντες καὶ ὑπὸ δουλείαν καὶ πάκτος ἐμβάλοντες
αὐτὸ εὐθέως κατέστρεψαν E (ὑπερ ὁ παραβάτης κατέλυσεν Ἰου-
λιανός, οἷα δὴ φθονήσας τοῖς χριστιανοῖς τοῦ τοιοῦτου θαυμασίου
ζορον καὶ ἀμίσθου ἀγαθοῦ G) In fine addit C: ὃ τῆς
ζημίας 10 ἡσταρμαμέντου J, εἰς τὰ ἀρμαμέντου G, ἐν τῷ ἀρ-
μαμέντω AC 15 σικεῶν Tr. 16 διυπίου J 17 ἔκτισεν ἐν
βάθρων DF 18 ἐν τῷ Μιλίῳ] τὸν ἐν τῷ διυπίῳ τὸν ἀνωθεν
τῶν καγκέλλων τοῦ ἱπποδρομίου G ὀροφώσας αὐτὸν] ὃς
ἐφρονεῦθη δικαίως παρὰ τοῦ μεγάλου ἡρακλείου ἐν τῇ σφενδόνι
τοῦ ἵππικοῦ ἐκκαυθεῖς addit E

αὐτόν. Ἐκεῖσε δὲ ἦν ἕως τότε ἡ ἀλλαγὴ τῶν κουντούρων
 < > καὶ † καθ' ὃν τόπον ἠντζοκόπησεν τὰ κούντουρα
 ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἄρας· καὶ γὰρ ἀλλαγὴ χερσαία ἦν· καὶ ἐκ
 τῶν ἐκεῖσε ἠλλάξεν μέχρι τῆς Χρυσείας πύλης < >.
 5 Μετὰ δὲ τὸ ἀνελθεῖν καὶ βασιλεῦσαι ἔστησεν ἐκεῖσε δύο
 ἵππους κουντούρους ἀντζοκοπημένους ἐπὶ βωμοὺς λιθίνους
 τετραδικοὺς σύνεγγυς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ· ὃν αὐτὸς
 ἀνήγειρεν Δίππιον αὐτὸν ὀνομάσας τὸν τόπον. Ἐκεῖσε
 γὰρ καὶ δύο κίονας διὰ ψηφίδων χρυσῶν Κωνσταντίνου

35. L. 1—4 in DF (cod. E om. l. 1—170, 1) sic exstant: ἐκεῖσε
 γὰρ ἦν ἡ ἀλλαγὴ τῶν κουντούρων καὶ (om. F) καθ' ὃν τρόπον ἠντζοκό- 582-602
 πησε τὰ κούντουρα, ὅτε καὶ μαγκλαβίοις ἐτύφθη παρὰ Μαυρικίου τοῦ
 βασιλέως, τολμήσαντος τοῦ αὐτοῦ Φωκᾶ ἐν τῷ κόντῳ (ὃν F) αὐ-
 τοῦ προσδησαί τὸ πικάκιον, ὕπερ ἀπὸ Λαγγοβαρδίας (Λογγυ-
 βαρδίαν D) ἐλθὼν ἔφερε, τοῦ στρατοῦ ἐκεῖθεν ἀποστείλαντος
 τοῦτον διὰ τὴν ῥόγαν αὐτῶν· καὶ ἐγκαλέσας ἐν ἡμέρᾳ ἵππο-
 δρομίον (καὶ γὰρ σιάσεως οὔσης τοῦ ἵπποδρόμου add. F) ὁ τοι-
 οῦτος εὐρὺν ἄδειαν καὶ ἀναλαβόμενος τὰ κούντουρα ὑπεχώρησε·
 τὰ δὲ καταλειφθέντα ἀντζήσας κατήλθεν ἕως Λογγυβαρδίαν ἔτι
 τὰς πληγὰς ἔχων· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ προετιμήθη εἰς τὴν βασι-
 λεῖαν παρὰ τοῦ στρατοῦ. Μετὰ οὖν τὸ ἀνελθεῖν κτλ. G habet:
 ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ ἀλλαγὴ κουντούρων τῷ τότε ἐτύγχανεν. ἐπεὶ
 δὲ οὗτος ὁ Φωκᾶς παρὰ Μαυρικίου ὀργισθεὶς ἠπειλεῖτο τὸ φο-
 νευθῆναι, λάθρα ἐν νυκτὶ μετὰ τῶν αὐτοῦ φίλων ἀποδιδράσκων
 καταλαβὼν τὸν τοιοῦτον τῆς πρώτης ἀλλαγῆς τόπον ἦρε μὲν τῶν
 κουντούρων ὅσα ἠθέλε, τὰ δ' ἄλλα πάντα ἠντζοκόπησε ὥστε μὴ
 ἐξ ἐτοίμου διωχθῆναι· οὐ τὸ ἴσον ἔπραξε καὶ ἐν τῇ β' ἀλλαγῇ
 τῆς Χρυσείας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς λοιπαῖς καὶ οὕτω τὸν
 κίνδυνον ἀποδράσας μετὰ τὸ ἀνελθεῖν κτλ.

1 et 2 κουντούρων et κούντουρα A, κουνδ. J, (sed l. 6 κουντ.)
 κόντ. C Lacunam hic et l. 6 indicavi; quae perierint videmus ex G
 2 τρόποι codd. praeter G B; an καταλαβὼν τὸν αὐτὸν τόπον?
 3 ἄρας—5 ἐκεῖσε] sic M (nisi quod l. 5 δὲ om.); om. J (homoiotel.);
 pro his ὅτι ἐξημέτισε πρότερον ἀλλαγὴ χερσαία ἐν τῷ ἐκείνω
 (ἠλλάξεν κτλ.) A₁, ὅτι ἐξημέτισε πρότερον ἀλλαγὴ χερσαία καὶ ἐκ
 τῶν ἐκεῖσε A₂ 5 δὲ om. codd. praeter B 6 ἠντζοκοπη-
 μένους DF καὶ βωμοὺς codd. praeter J (nisi quod ἐπὶ βω-
 μοῖς λιθίνους G) 8 δίππιον A₁, δίππιον C, δίπιν J 9 δύο
 κίονας A₁, δ' κίονας DF, εἰκόνας δ' A₂, εἰκόνα J, εἰκόνας G
 κωνσταντίνος καὶ ἐλένη ἰστόρησαν M

610-641 καὶ Ἑλένης ἱστόρησεν. Ὁ δὲ Ἡράκλειος ἐλθὼν καὶ κρα-
 τήσας ἐτίμησεν τὸν ναὸν σκεπάσας αὐτὸν καὶ μετονομάσας
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

36 (27, κς'). Τὰ δὲ Λαύσου οἶκος ἦν Λαύσου πατρι-
 395-408 κίου καὶ πραιποσίτου, ὅστις ἀρχὰς πολλὰς καὶ δόξας δι- 5
 B 38 ἤνυσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεο-
 δοσίου. Ἐκόσμησεν δὲ αὐτὸν διὰ ποικίλων καὶ πολυτελῶν
 μικρῶν κίωνων καὶ μαρμάρων. Οὗτος δὲ ὁ οἶκος ἐκ τῶν
 δώδεκα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπῆρχεν· ἐν ᾧ καὶ
 ἀετοὶ λίθινοι καὶ φιάλαι καὶ βαθμοὶ καὶ βωμοὶ τετράγωνοι 10
 ἐκχέοντες ὕδωρ εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως· ἴστανται δὲ
 μέχρι τῆς σήμερον.

37 (27, κς'). | Πλησίον δὲ τοῦ Μιλίου τῆς ἀψίδος
 στήλη ἔφιππος Τραιανοῦ ἐστίν καὶ πλησίον αὐτοῦ στήλη
 408-450 ἔφιππος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. 15

395-408 **38** (126, ρνη'). | Ἀρκαδίου δὲ καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ
 408-450 αὐτοῦ καὶ Ἀδριανοῦ πλησίον τῆς στήλης Θεοδοσίου τοῦ

L. 1 sq. Ὁ δὲ Ηρακλ. κτλ.] ἀνήγειρε τοῦτον καὶ ἀνεπλήρωσεν
 920-944 Ῥωμανὸς ὁ Λακαπηρὸς καὶ ναὸν εἶναι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολό-
 γου προσέταξεν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ ὀνόματι εἰς ἀεὶ τιμᾶσθαι ἐθέσπισεν·
 καθὰ δὴ καὶ μέχρι σήμερον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
 ἐπικέκληται E L. 9 sq.: ἐν ᾧ καὶ πρὸς τὴν λεωφόρον θαναμά-
 σιᾳ τινα καὶ ἡθονῆς πολλῆς γέμοντα ἔργα ἐτύγχανον· ἦσαν γὰρ
 βαθμοὶ μαρμάρεινοι καὶ βωμοὶ τετράγωνοι καὶ φιάλαι ἐκχέουσαι
 ὕδωρ ἐκ ζωδίων χαλκῶν καὶ κισσοφύλλων μαρμαρίνων ἀέννων G

38. Anon. Tr. p. 13, 20 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 35a

1 κρατήσας] καὶ τὸν φωκῆν τιμωρήσας καὶ καύσας ἐν τῇ τοῦ
 βοῦς ἀγορᾷ addunt DF 2 καὶ μετονομάσας om. J 4 ἦν λαουσινσι-
 ἀνοῦ J, ἦν λαύσου rell. 7 αὐτὸν ἔξωθεν διὰ κτλ G 8 μαρμάρων
 ὀρθῶν χοριακῶν G 9 τοῦ μεγ. Κωνστ. AC, τῶν μεγάλων J 11 ἐκ-
 χέοντες ὕδωρ om. codd., praeter JG ἴστανται A₁ M, ἴσταντο
 J A₂ B, ἱστάμεναι C δὲ om. A₂ C 13 Rubricam περὶ τοῦ
 μιλίου praemittit J, περὶ τῶν β' ἐφίππων μεγάλων στηλῶν τῶν
 ἀντικρὸν τοῦ ἀγνουστεῶνος ἐν τῷ μιλίῳ G, qui pergit ἢ ὑπο-
 κάτωθεν τῆς ἀψίδος τοῦ μιλίου ἔφιππος μεγάλη στήλη κτλ.
 14 τραιανοῦ in γρατιανοῦ mutatum E 15 τοῦ μικροῦ — 16 Θεο-
 δοσίου om. J (homoiot.) **38—39.** ABCMJ

μεγάλου ἀμφοτέροι ἔφιπποι ἴστανται || ἐν τοῖς Ταύρου μέρεσιν
πλησίον τοῦ κίονος κάτωθεν.

39 (126, ρη'). | Ἡ δὲ ἐν τῷ Ζευξίπῳ λουτρῷ ἴστα-
μένη στήλη ἐκ χρωμάτων τοῦ Φιλιππικοῦ ἐστὶν τοῦ πραγ- 711-713
5 οτάτου. ||

40. Περὶ τῆς βασιλικῆς κινστέρουης. | Ἡ δὲ
λεγομένη βασιλικὴ κινστέρουα ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου. Ἡ δὲ καθεξομένη ἐπὶ δίφρου ἐκεῖσε μεγάλη
στήλη ἐστὶν || τοῦ Σολομῶντος, ἣν ἀνέστησεν ὁ μέγας
10 Ἰουστινιανὸς κρατοῦντα τὴν διαγόνα αὐτοῦ καὶ ὀρῶντα τὴν 527-565
ἀγίαν Σοφίαν ὅτι ἐνικήθη εἰς μῆκος καὶ κάλλος ὑπὲρ τὸν Β 39
παρ' αὐτοῦ κτισθέντα ναὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖσε δὲ
ἴσταται στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐπὶ δύο κίωνων
τετραδικῶν χρυσεμβάφων ὅπισθεν τῆς Βασιλικῆς πλησίον
15 τοῦ Μιλίου.

41 (92, ρδ'). | Θέαμα α'. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλικῇ
χρυσόροφῳ ὀπίσω τοῦ Μιλίου ἦν ἀνδροεῖκελον ἄγαλμα
χρυσέμβαφον· ἔνθα ἦν τὸ ἕξαμον Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως· 610-641
καὶ γυνυκλινὲς Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου. Ἐν ἧ ὁ Τετρ- 685-711

39. Anon. Tr. p. 20, 20 ex Parast. 82 40. L. 6—9 Anon.
Tr. p. 19, 27 ex Parast 74; quorum uterque statuum sedentis
non Solomonis, sed Theodosii Magni esse dicit. 41. Anon.
Tr. p. 13, 27 (Suid. s. v. Βασιλική) ex Parast. 37

1 ἴστανται AC, ἴσταντο J 40. ABJG 8 Post Κωνστ. addit G:
ἐκλήθη δὲ βασιλικὴ διὰ τὸ καὶ ἄλλας παρὰ ἀρχόντων κτισθῆναι 9 σο-
λομῶντος A₂ 10 κρατῶντα J, κρατοῦντος (et ὀρῶντος) A₂, κρατοῦντα A₁
11 ὑπὲρ — Ἱερουσ. A, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ κτισθέντι ναῷ· παρὸ
ἔκτισαν τὴν Ἱερουσαλήμ. J 13 ἴστανται στήλαι ἐκ τοῦ μεγ. A₁,
ἴστατο στήλη καὶ τοῦ μεγ. A₂ 14 Post χρυσεμβάφων inserit
J θαίμαα πρώτων (v. l. 16), ut ab ὀπισθεν (sic) incipiat caput
insequens 41. ABCMJG 17 χρυσόροφον codd., corr. ex
Tr. (Εἰς δὲ τὸν ἐν τῇ βασιλικῇ χρυσόροφον κτλ. F, Τὸ δὲ
ἀνδρεῖκ. ἄγ. τὸ ἐν τῷ μιλίῳ ἰστάμενον πρὸς τὸ μέρος τῆς βασιλικῆς
τὸ χρυσέμβαφον ἀπαράλλαντον ἕξαμον ἦν ἡρακλείου G)

βέλις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἔλέφας ἴστατο παμμεγέθης ὑπὸ
 Σευήρου κατεσκευασμένος· ὄρος δὲ ἦν πρὸ τοῦ μέρους
 τῶν ἀναβαθμῶν· ἔνθα καὶ σχολή φυλαττόντων πολλή·
 ἔμνευε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν
 ποιούμενος· καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένου, ἠπείλει
 τῷ τὸν ἔλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατή-
 σει. Ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου· ὃν φονεύσας ὁ ζυγο-
 πλάστης δέδωκε βορὰν τῷ ἔλεφαντι· τὸ δὲ θηρίον ἀτίθασον
 ὃν καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν. Καὶ ὁ Σευῆρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ
 θυσίας ἤνεγκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρευθὺ καὶ ἀν-
 ετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. Ἐνθα καὶ
 Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη πολλὰς θυσίας δεξάμενος· ὃς ἐν τῷ
 Ἴπποδρομίῳ μετετέθη Ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ
 Ῥώμης ἤλθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ
 νηὶ μετὰ στηλῶν ἰ. ||

B 40

42 (32, λβ'). | Θέαμα β'. Ὅτι ἄρμα Ἡλίου ἐν τέτρα-
 σιν ἵπποις πυρίνοις ἰστάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν
 τῶν χρόνων ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ. Ἐνθα εὐ-
 φημίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον·
 ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημίσθη. Κατενεχθὲν δὲ τὸ 20

42. Anon. Tr. p. 14, 14 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 38

1 παμμεγέθης χαλκοῦς G 2 ὄρον J, ὄρους A, ὄρος CG
 Tr., corr. Lamb. πρῶτον μέρους Lamb. 3 φυλαττόντων πολ-
 λῶν J, τῶν φυλασσόντων πολλή G, ἐφυλάττετο πολλή rell.,
 φυλαττόντων ὑπῆρχεν Tr.; φυλ. τὴν πόλιν Band., rest. ex Parast.

4 ἐν πλαστοῖς G, ἐν πλατίοις J, ἐναντίοις rell. 8 γέγονε
 βορὰ codd. praeter G, qui habet δέδωκεν εἰς βορὰν, corr. ex
 Tr. ἀντίθασον J 9 τὸ θηρίον θύσας ἤνεγκεν J 10 ἀν-
 ετυπώθ.] ἐκχαλκοῦ ἀνεστήλωσεν G 12 sq. Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντί-
 νος μετέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἴπποδρ. G 15 καὶ στηλαί ἰ Tr. ιβ' G

(cf. Parast.) 42. ABCMG 16 Θέαμα β πλησίον τοῦ μι-
 λίου A, 17 ἰστάμενον G, ἰπταμένοις A, B, ἰπτομένοις A₁,
 ἀπτομένοις CM 18 τῶν χρόνων om. codd. praeter G.

19 Ἀζώτιον] τὸν ἀρχηγρὸν Βύζαντος addit G

ἄρμα ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ δορυφορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ Ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ στεφανωθὲν ἐξῆει. Ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ Σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς 5 πόλεως. Διότι δὲ ἐπὶ κεφαλῆς σταυρὸν εἶχεν, ὃν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνω κατέχασεν. ||

43 (32, λβ'). | Περὶ Ἀρείου. "Ἐνθα" Ἀρειος τὸν ἔχθιστον ὑπέστη θάνατον, ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ Φόρου τοῦ Σενάτου ὡσεὶ καθ' παλαιστάς, ἐτυπώθη ὑπὸ τοῦ Θεοφιλοῦς 10 Θεοδοσίου Ἀρειος ἐν μαρμάρῳ ἀναγλύφῳ γειτνιῶντι τῇ γῆ καὶ σὺν τῇ τοῦ Ἀρείου Μακεδονίου, Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου πρὸς αἰσχύνην αὐτῶν, ὡς ἂν οἱ παρερχόμενοι κόπρον καὶ οὔρα καὶ ἐμπτύσματα ἐπιρρίπτωσιν αὐτοῖς. ||

44 (33, λγ'). | Περὶ τοῦ Σενάτου. "Ὅτι τὸ σενάτον ὡς 15 οἶμαι λέγει, ὅτι ἐξ ἀρχῆς τοὺς κωδικέλλους οἱ πατρῷικοι ἐκεῖσε ἐλάμβανον ἕως Κωνσταντίνου· πρῶτος δὲ Καλλίστρατος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου ἐκεῖσε ἐδέξατο τοῦ δήμου κρᾶξαντος· Ἐκαλλίστρατος εὐτυχῆς καὶ εἰς ἄλλο προκόψει." B 41 Ὅ δὲ φοβηθεὶς προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ. Κωνσταντῖνος δὲ 20 ἐξωμόσατο μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν. Ὅ δὲ μὴ ἀνασχόμενος ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, εἶτα ἐπίσκοπος· ὅθεν τὰ πολλά μοι ἐκφέρεται διηγήματα. ||

43. Anon. Tr. p. 14, 25, qui misere excerpisit Parast. 39
Hanc paragraphum ex Codino transcripsit cod. Mosqu. Georgii
Monachi p. 415 Mur. not. 44. Anon. Tr. p. 17, 7 ex Parast. 59

2 σκευασθὲν A₂, κατασκευάσθη C, (κατασκευάσας G), παρασκευασθὲν A₁, corr. ex Tr. 3 εἰς τὸ στάμα εἰσῆει] εἰς τὸ τάγμα ἕστη A, om. C; rest. ex Tr. (cf. G ὃ καὶ ἀνήλθε μέχρι τοῦ στάματος) 4 σινάτω G ἕως — γεν.] ἑορτῶν ἐπιόντων (ἐπιουσῶν BCG, καὶ γενεσίαν (γενεθλίωv G) codd., corr. ex Tr. 6 G verba capitis insequentis ἔνθα — θάνατον cum hoc capitulo iungit 43 — 61. ABCMJG 8 sq. τοῦ Σενάτου τοῦ Φόρου Lamb. 14 σενάτου, sed mox σινάτου Tr.

Ὅτι τὸ σενάτον ὡς οἶμαι λέγουσιν εἶναι τῶν κωδικέλλων φυλακτῆριον· ἐκεῖσε γὰρ κτλ. C 21 ὅθεν] ὅτε J, ὅταν A, corr. ex Tr. (ὅθεν — διηγήμ. om. BCG)

45 (34, λδ'). Περὶ τοῦ πορφυροῦ κίονος. Ὑποκάτω δὲ τοῦ κίονος τοῦ Φόρου ἐτέθη καὶ τὸ Παλλάδιον στοιχεῖον καὶ ἕτερα πολλὰ σημειοφορικά. Ὁ δὲ κύκλος τοῦ Φόρου ἐστὶν τὸ ἴσον τῆς ποδείας τῆς κόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν ᾧ αὐτὴν ἐκείσε ἐπηξεν, ὅτε ἀνῆλθεν ἀπὸ 5 Ῥώμης. Οἱ δὲ σιγματοειδεῖς δύο ἔμβολοι ἐτύγγανον τότε σταῦλοι γύροθεν τῆς κόρτης. Καὶ ὁ περίβλεπτος οὗτος κίων καὶ ἡ στήλη τοῦ Ἀπόλλωνος, δίκην Ἑλίου ἔστησεν αὐτὴν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θήσας ἐν τῇ κεφαλῇ ἥλους ἐκ τῶν τοῦ Χριστοῦ δίκην ἀκτίνων, 10 ὡς Ἥλιος τοῖς πολίταις ἐκλάμπων.

46 (42, μγ'). Περὶ τῶν Ἀρτοπωλείων. | Ἐν δὲ τοῖς Ἀρτοπωλείοις κυνάριον ἐστὶν οὐθατα μέχρι τῶν εἴκοσι περιφέρων καὶ ταῶνες καὶ ἀετοὶ καὶ λέαινα λαγωοὶ τε καὶ κριῶν κάραι καὶ στρουθῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος 15 μιᾶς καὶ γαλῆς καὶ δαμάλεως καὶ Γοργόνας δύο, μία μὲν ἐκ δεξιῶν καὶ ἕτερα ἐξ εὐωνύμων, ἡ μία τῇ ἑτέρᾳ κατ' ὄψιν βλεπόμεναι, ἀπὸ μαρμάρων ἐγγεγλυμμένα [καὶ χοίρων

46. Anon. Tr. p. 15, 1 ex Parast. 40, ubi illius textum adscripsi

1 περὶ τοῦ κίονος τοῦ φόρου A₂, om. A₁ 2 τοῦ κίονος ACG, om. J 4 τῆς παιδιᾶς A₁ 5 ἐν ᾧ ἐκείσε αὐτὰ ἐπηξεν A₁, ἐν ᾧ ἐκείσε αὐτὸς ἐπηξεν A₂B, ἦν αὐτὸς ἐπηξεν C, ἐν ᾧ αὐτὴν ἐπηξεν G 8 καὶ—Ἀπόλλωνος] οὐ ἄνωθεν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔστησεν G δίκην—Κωνσταντῖνος JM, ἔστι τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου, ἦν ἔστησεν οὗτος δίκην ἥλιου C 9 θήσας J, θείας A, τιθείας C 10 τῶν om. J 11 ἥλιος—ἐκλάμπων AC, ἥλιον—ἐκλάμποντα J 13 sq. κυνάριον—περιφέρων] locus in codd. valde corruptus; proximus ab auctore abest G, qui insuper pauca addit: κυνάριον χαλκοῦν ἐστήλωται ἄνωθεν τῆς ἀψίδος, οὐθατα (ἂ εἰσὶ μαστοὶ) μέχρι τῶν κ' περιφέρων (κυνάρια ἔστισαν εἴκοσι γύρωθεν δὲ τῶν εἴκοσι κυναρίων J, κυνάρια ἔστησεν κ' περιφερῆ τὰ κ' (sic) MA₁ et similiter ceteri.) 16 μιᾶς] μνός Lamb. 18 ἀπὸ C, ὑπὸ rell. 18 καὶ χοίρων πλ. ἀγ. J et similiter rell.; seclusi, cf. p. 175 12

πλήθος ἀγέλαι] ἴσταντο δὲ μέχρι Ζήνωνος. Γαληνὸς δέ 474-491
 τις, ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος ὑπάρχων, ἐκεῖσε περαιωθεὶς τὰς
 Γοργόνας ἔλεγεν ἱερογλυφικὰ καὶ ἀστρονομικὰ ὄντα τῶν B 42
 μελλόντων δηλούσας τὰς ἱστορίας πάσας σὺν τῶν ὀνομάτων,
 5 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τυπώσαντος ταῦτα. Τοῦ δὲ
 αὐτοῦ Γαληνοῦ ἐπὶ πλεῖστον συχνάσαντος καὶ τοῖς ἀνα-
 γνώσμασιν προσέχοντος τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι
 παρὰ Βηρόνης καὶ γελάσαντος, Καλλίστρατός τις συροφετὸς
 τῷ γένει, κάπηλος τῇ τέχνῃ, μετὰ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος
 10 διαβάλλει τὸν Γαληνόν· ὁ δὲ Ζήνων τοῦτον ἀνηγήκει. ||

46a (42, μγ'). Λέγουσιν δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἔστιν
 ἀληθές, ὅτι αἱ ἀγέλαι τῶν χοίρων ἐκεῖσε διερχόμεναι εἰς τὸν
 Ἄροτουριανὸν τόπον μέσον τῆς καμάρας, ὅθεν ἀνέρχονται,
 ἴστανται ἐνεοὶ καὶ οὐ δύνανται διέρχεσθαι, ἕως ὅτου οἱ χοιρο-
 15 δέται οἱ τούτους ἐλαύνοντες τύψωσιν τὴν ἀγέλην σφοδρῶς·
 μέχρι ὅτου αἷμα ἐκχυθῆ ἀπὸ τῶν ῥινῶν αὐτῶν εἰς θυσίαν
 τοῦ τόπου ἐκείνου, οὐ μεθίστανται ἐκ τῶν ἐκεῖσε· ἡνίκα δὲ
 χυθῆ αἷμα ὀλίγον, ἀθρόως ὀρμᾶ καὶ κινεῖ ἢ ἀγέλη τῶν
 χοίρων. Καὶ οὕτως ἔστιν ἀληθές.

20 47 (48, μδ'). | Περὶ τοῦ Ταύρου. Ὅτι ἐν τῷ Ταύρῳ
 στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἴσταται· ἦν δὲ πρώην ἀργυρᾶ· 379-395

47. L. 20— p. 176, 2 Anon. Tr. p. 19, 1 ex Parast. 66

3 ὄντα om. AC 3 sq. τῶν μελλ.— ὀνομάτων om. Tr. 4 δη-
 λούσας AC, om. J (ἰδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰς γοργόνας εἶπεν
 ἱερογλυφικὰ καὶ ἀστρονομικὰ εἶναι ταῦτα δηλοῦντα πάσας τὰς
 ἱστορίας σὺν τοῖς αὐτῶν ὀνόμασι G) 4 σὺν τῶν ὀνομάτων
 JA₁, σὺν τῷ ὀνόματι A₂, σὺν τοῖς ὀνόμασιν C 5 τυπώσαντος
 Tr., τοῦ τοιπώσαντος J, τυπωσαμένου AC 8 Καλλίστρατος δὲ
 τις συρφ. A, K. δὲ συρφ. J, δὲ om. C 11 καὶ τοῦτο om. A
 (ὑπερ λέγουσιν εἶναι ἀληθές in fine cap. antecedentis ponit C)
 13 ἀνέρχεται A₂ C 14 ἐνεοὶ A, ἐννεοὶ JF παρέρχεσθαι
 A₁ C 15 οἱ τούτους AC, τούτους J 16 ἐκχυθὲν ἐκ A₁, χυ-
 θὲν ἐκ A₂ 17 μεθίστανται AC, μεθίσταται J 18 καὶ κινεῖ
 om. codd. praeter J 19 οὕτως] τοῦτο A

ἔνθα τοὺς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ἤκοντας ἐδέχετο· ἐκεῖσε δὲ
 πρώην παλάτια ὑπῆρχον || καὶ ξενοδοχεῖον τῶν Ῥωμαίων,
 δηλονότι εἰς τὸ καλούμενον Ἀλωνίτζιν. Ἐπάνω δὲ τοῦ
 μεγάλου κίονος ἐστήλωται Θεοδοσίος· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ, ὁ
 μὲν Ὀνώριος ἐπάνω τῆς λιθίνης ἀψίδος τῆς πρὸς δυσμάς, 5
 B 43 ὁ δὲ Ἀρκαάδιος ἐν τῇ πρὸς ἀνατολὰς λιθίνῃ ἀψίδι ὑπερθεν
 τῶν περιβλέπτων μεγάλων κίωνων τῶν τετραδησίων. Μέσον
 δὲ τῆς αὐλῆς ἐστὶν ἔφιππος μεγαλιαῖος, ὃν οἱ μὲν λέγουσιν
 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, ἕτεροι δὲ τὸν Βελλεροφόντην·
 ἤχθη δὲ ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. Τὸ δὲ τετράπλευρον 10
 τοῦ ἐφίππου τὸ λιθόξεστον ἔχει ἐγγεγλυμμένας ἱστορίας τῶν
 ἐσχάτων τῆς πόλεως, τῶν Ῥῶς τῶν μελλόντων πορθεῖν
 αὐτὴν τὴν πόλιν. Καὶ τὸ † ἐμπόδιον, ὅπερ ἀνθρωποειδὲς χαλ-
 κούρογημα βραχὺ παντελῶς καὶ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει ὁ
 ποῦς ὁ εὐώνυμος τοῦ ἵππου τοῦ μεγαλιαίου, καὶ αὐτὸ ση- 15
 μαίνει, τί ἐστὶν ἐκεῖσε γεγραμμένον. Ὅμοίως καὶ ὁ κοῦφος
 κίων ὁ μεγαλιαῖος ὁ ἐκεῖσε καὶ ὁ Ξηρόλοφος τὰς ἐσχάτας

1 ἔνθα πρώην παλάτιον ὑπῆρχε καὶ ξενοδοχεῖον τῶν Ῥωμαίων καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν ἐδέχετο ἐκεῖσε δηλονότι κτλ. Lamb.; quae refutat Tr. 2 ξενοδοχεῖα A₁G τῶν Ῥωμαίων om. G 3 εἰς τὸ καλ. Ἀλ.] πρὸς τὸ μέρος, ὃ καλεῖται ἀλωνίτζιν G 3sq. τοῦ ἐνζώδου κοχλωτοῦ μεγάλου κίονος G 6 ὑπερθεν J, ὑπερθεν δὲ AC (βασταζόμενοι ὑπὸ τῶν μεγάλων κίωνων τῶν τετραδ. G) 8 τῆς αὐτῆς αὐλῆς A₂ μεγαλιαῖος om. AC (στήλη μεγάλη G) 9 Ἰησοῦν AC, om. J; de hac statua Nic. Chon. p. 848 et 857 Bonn. 10 δὲ post ἤχθη om. J 11 λιθόξεστον A, λιθόξεστον JC, om. G ἐγγεγραμμένας codd. praeter JG 12 ῥῶς A₁C, ῥῶν J, ῥῶσῶν A₂, ῥῶσῶν G ἱστορίας τῶν ἐσχάτως μελλόντων ῥῶς πορθεῖν τὴν αὐτὴν πόλιν C 13 ἐμπόδιον AC, ἐμπαιδιον JG; ἐμπρόσθιον Heyne, an ἐν ποδί ὄν? ὅπερ ἔχει ἀνθρ. . . παντελῶς καὶ ὅπερ ἔχει ὁ ποῦς κτλ. G Totum enuntiatum sic restitutum conatur Lamb.: Ὁ ποῦς εὐώνυμος ὁ ἐμπρόσθιος τοῦ ἵππου, ὃς τὸ ἀνθρωποειδὲς χαλκούρογημα βραχὺ παντελῶς καὶ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει, καὶ αὐτὸς σημαίνει, ὅτι ἐκεῖσε ἐγγεγραμμένον 14 παντελ^ὸ δε- μένον J, παντ. καὶ δεδεμ. AC, καὶ δεδ. γονυκλ. om. G 15 με- γάλου codd. praeter J (om. G) αὐτοῦ A₁F 16 ἐγγεγραμμένον AC

ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀλώσεις ἔχουσιν ἐνίστορας ἐγγλυμμένας.

48 (51, νβ'). | Περὶ τοῦ Φιλαδελφίου. Ὅτι τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιον υἱοὶ εἰσιν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Ὅποταν δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐτελεύτησεν, τοῦ Κωνσταντίου ὄντος ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν, Κώνσταντος δὲ ἀπὸ δύσεως καὶ τῶν Γαλλῶν ἐρχομένου, συνήφθησαν ἐκεῖσε καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους· οὐχ ὅτι ἐκεῖ συνήφθησαν, ἀλλὰ τῆς ὑπαντῆς αὐτῶν ἐκεῖσε ἀναστηλωθείσης. || | Ὡς δὲ
10 ἕτεροὶ φασιν, ὅτι νῦν τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιον, ἐν ᾧ ἔστι βόρροθεν ἀψίς, προτειχισμα ἦν καὶ χερσαία πόρτα τὸ παλαιόν, ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα. ||

49 (51, νβ'). Περὶ τοῦ Ἀνηλίου τοῦ ἐν τῷ Φόρῳ. | Ἐκεῖ οὖν ἴστατο πρῶτον ἡ στήλη τοῦ Φόρου, ἣν εἰς καροῦχαν ἤνεγκαν ἀπὸ τοῦ Φιλαδελφίου, ὡς B 44
δὲ ὁ Διακρινόμενος λέγει, ἀπὸ τῆς Μαγναύρας. Ἡ ἐν τῷ Φόρῳ τεθεῖσα στήλη πολλὰς ὑμνωδίας δεξαμένη εἰς Τύχην τῆς πόλεως προσευκνήθη παρὰ πάντων, ὑψωθείσα ἐν τῷ κίονι, τοῦ ἱερέως μετὰ τῆς λιτῆς παρεστηκότος καὶ

48. L. 3—9 Anon. Tr. p. 19, 5 ex Parast. 70 L. 9—12 Anon. Tr. p. 16, 19 ex Parast. 56 49. Anon. Tr. p. 16, 20 sqq. ex Parast. 56

1 ἀλλόσεις J ἐνιστόρους C, ἐν ἱστορίαις A₂ ἐγγεγραμμένας A, om. C 7 καὶ γάλλον ἐρχομένων JAC, sequor cod. G (cf. Tr.) 8 post ἀλλήλους Lamb. ex coniectura inserit: καλεῖται δὲ ὁ τόπος Φιλαδέλφιον; sed talia non in Codino, sed in Anonymi archetypo excidisse videntur. (ἀνεστηλώθη δὲ ἡ ὑπάντησις αὐτῶν ἐκεῖσε οὐχὶ διὰ τὸ συναφθῆναι B, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ ταῦτα ἀνεστηλώθησαν ἐκεῖσε διὰ μαρμαρόν Ρωμαίων G) 9 δὲ A₁ om. JA₂ 10 sq. ἐν ᾧ—ἀψίς om. Tr. G 11 πόρωθεν A₁, βορρειόθεν C, βόρωθεν M, om. G, βορόθεν J, βόθρω A₂ B ἀψίς A₂ B, ἀψίδα JA₁, ἀψίδιον C, ἀψι^o M 13 Rubrica praefigitur in solo J 16 ἡ codd., ἡ Tr.; an ἡ? ab hac voce novum caput incipiunt GB 17 γυναικεία στήλη G

μετὰ κραυγῆς τὸ 'κύριε ἐλέησον' βοώντων ἑκατοντάκις. Καὶ ἄνωθεν ἐκείσε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κίονος πολλὰ ἐτέθησαν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα. Πανήγυρις δὲ περὶ τούτου γέγονεν τεσσαρακονθήμερος καὶ σιτηρέσια πολλὰ τότε ὁ βασιλεὺς δέδωκεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον τὸ γενέθλιον 5 τῆς πόλεως γέγονεν καὶ μέγα ἵπποδρομιον· ὅτε καὶ ἡ πόλις ὠνομάσθη Κωνσταντινούπολις. ||

50 (52, νγ'). | Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Φιλαδελφίου. Τὸν δὲ εἰς τὸ Φιλιαδέλφιον ὄντα σταυρὸν ἀνέστησεν ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐπὶ κίονος κεχρυσωμένον διὰ 10 λίθων καὶ ὑέλων κατὰ τὸν σταυροειδῆ τύπον, ὃν εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐκ τοῦ κίονος ἐκείνου τοῦ πορφυροῦ ἐποίησεν στήλας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀνετύπωσε ἐπὶ θρόνου καθέζεσθαι. || Ἐποίησεν δὲ εἰς τὸν κίονα ἐκείνον ἱστορίας τὰς ἑαυτοῦ ἐνζώδους καὶ γράμματα Ῥωμαῖα τὰ 15 ἔσχατα σημαίνοντα. Ἰσταται δὲ ἀντικρὺ τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἐπὶ θρόνου καθεζομένων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀσπαζομένων.

50. 8—14 Anon. Tr. 17, 1 ex Parast. 58

2 sq. λέγουσι δὲ καὶ ἄνω πολλὰ παράδοξα πράγματα τεθῆναι Tr. 2 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς CG, ἐπὶ — κίονος om. Tr.

3 θαυμαστὰ AC· θαύματα J περὶ τούτου AC, ἐπὶ τούτου J, μετὰ δὲ τὴν καθίδρυσιν G, ὑπὲρ τούτου Tr.

9 τὸν δὲ κτλ. AC, ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ φιλ. ἔστην, ὃν ἔστισεν ὁ ἅ. Κ. J 10 διὰ λίθων καὶ ὑέλων om. Tr., ὑέλων CG

11 κατὰ τὸν σταυρ. κτλ. AC, σταυροειδῆ om. Tr.; κατὰ τύπον ὃν ἶδεν ἐν τῷ οὐρ. σταυρῷ ἰδὸς J 12 καὶ ἐκ τοῦ κίονος τοῦ

πορφυροῦ ἀφ' οὗ δὴ καὶ στήλας τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ ἐποίησε τὰς ἐνθεν κἀκεῖθεν τῆς στοᾶς καθεζομένας ἐπὶ θρόνων G

14 ἐποίει (ἐποίησεν) δὲ καὶ τὸν κίονα codd. praeter J (et G, qui εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τοῦ σταυροῦ κίονι κτλ.) 15 ἑαυτῶν A₁, τούτων C, ἐν αὐτῷ A₂

16 τῶν ἐσχάτων σημαίνοντα J, τῶν ἐσχάτων σημαίνων A₁, τῶν ἐσχ. σημί M, τὰ ἐσχ. σημαίνοντα A₂ (δηλοῦντα περὶ τῶν κτλ. G, τῶν ἐσχάτως μελλόντων γίνεσθαι (σημ. om.) C)

ἴστανται vel ἴσαντο codd. praeter J 17 ἐπὶ θρόνων A₁, θρόνοις C, θρόνω M

51 (53, νδ'). | Περὶ τοῦ Μοδίου καὶ τῶν χειρῶν. B 45
 Ὅτι τὸ λεγόμενον Μόδιον ὠρολογεῖον ἦν, ἤγουν τὸ ἕξαμον
 τοῦ Μοδίου· ἴστατο δὲ ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ Ἀμαστριανοῦ
 μέσον τῶν δύο χειρῶν κατασκευασθὲν ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ
 5 διὰ τὸ καὶ τὴν Λαμίαν εἶναι ἐγγὺς αὐτῶν. || Ὑποκάτω δὲ
 ἐν τῷ εἰλήματι τῶν χειρῶν ἱστορίαι εἰσὶν· οἱ δὲ πεπειραμένοι
 εὐρήσουσιν αὐτάς. Ὁρίσθη δὲ τὸ μόδιον κούμουλον
 πιπράσκεσθαι· εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πέπρακέ τιμι τὸ μόδιον
 ῥῆγλον· γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐχειροκόπησεν αὐτοῦ τὰς
 10 δύο χεῖρας καὶ ἔστησεν ὀραῖσθαι, ὁμοίως καὶ τὸ μόδιον·
 ἐχρημάτισεν δὲ ὠρολογεῖον.

52 (55, νς'). | Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. Ἐν τῷ
 τόπῳ τοῦ Ἀμαστριανοῦ Ζεὺς Ἥλιος ἴστατο ἐν αὐτῷ ἐν ἄρ-
 ματι μαρμαρίνῳ στηλωθεὶς καὶ Ἡρακλῆς ὁ ἀνακείμενος·
 15 ἔνθα καὶ ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκου λατρευόμενος καὶ χελῶναι
 ἐκείσε μεστὰὶ ὀρνίθων καὶ δράκαιναι ἠ΄ || καὶ μαρμάρινος

51. L. 1—5 Anon. Tr. p. 21, 20: Περὶ τοῦ Μοδίου: Ὅτι τὸ
 λεγόμενον Μόδιον ὠρολογεῖον ἦν. τὸ δὲ Μόδιον ἤγουν τὸ
 ἕξαμον τοῦ μοδίου ἦν εἰς τὰ χεῖρα κατασκευασθὲν κτλ. — ἐγγὺς:
 (Deest in Parast.) L. 5 sqq. cf. II 97 et notam **52.** L. 12
 — 15 et p. 180 l. 6 sq. Anon. Tr. p. 15, 17 ex Parast. 41

2 ἤγουν] καὶ conl. Lamb. 3 ἀψίδος] καμάρας C τοῦ
 ἀμαστριανοῦ J, τῶν ἀμαστριανοῦ A, τῶν ἀμαστριανῶν C, corr.
 Lamb. 5 τὴν τοῦ παλατίου λαμίαν G λάμιαν A₁ D
 7 αὐτάς AC, αὐτά J ὄριστο AC 8 sqq. τιμι σίτον (σίτον
 DE) ῥίγλον τὸν μόδιον AC 10 τὸν μόδιον AC 11 δὲ καὶ τὸ
 ὄρολ. J, δὲ ὄρολ. AEG, δὲ ὡς ὄρ. M 13 ἴσταται A₁
 14 ἀνακείμενος] καὶ αὐτὸς μαρμάρινος add. G 15 ποταμὸς
 ἀπὸ λίθων λαξευθεὶς G, ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκου προσαγορευ-
 ὄμενος ποταμὸς ἀπὸ λευκοῦ λίθου ὀρώμενος Lamb. coll. Man.
 Chrysol. epist. ad Joannem de vetere et nova Roma (ed. Lamb.
 post Codinum p. 122 B): ἄλλον (sc. ἀνδριάντος) ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 ὁδοῦ μικρὸν ἐκ λευκοῦ λίθου ἢ μαρμάρου, ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ
 διὰ τῆς πόλεως χειμάρρον, δοκοῦντος εἰς ἀγκῶνα ἀνακείσθαι
 16 post ἠ΄ addit G: λίθιναι ὄλαι

στήλη ἰσταμένη ἐκ χώρας Παφλαγονίας δεσπότου, καὶ ἑτέρα, κεχωσμένη τῇ κόπρῳ καὶ τοῖς οὖροις καὶ τῷ χοῦ, δούλου του ἐκ χώρας Ἀμάστριδος Παφλαγόνος. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ ἐτύθησαν τοῖς δαίμοσιν ἀμφοτέροι καὶ ἀνεστηλώθησαν εἰς θάμβος. Ἐκεῖσε δὲ καὶ καλλωπισμὸς 5 κίωνων λεπτῶν σιγματοειδῶς ἀνεγερθέντων. | Ἐγένοντο δὲ ἐκεῖσε δαιμόνων ἐπιστασίαι || πολλαί.

B 46 **53** (56, νζ'). Περὶ τοῦ Βοῦς. Εἰς δὲ τὸν καλούμενον Βοῦν κάμινος ἦν ἐκεῖσε παμμεγέθης ἐκτισμένη βοῦς ἔχουσα κεφαλὴν· ἔνθα καὶ οἱ κακοῦργοι ἐτιμωροῦντο· ὅθεν 10 καὶ ὁ Ἰουλιανὸς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῷ κατέκασεν Χριστιανούς. Ἦν δὲ ἡ κάμινος βοῦς τύπος παμμεγεθεστάτου θεάματος· οὗ κατὰ μίμησιν καὶ ἐν τῷ 602-610 Νεωρίῳ βοῦς ἀπετυπώθη. Ἦν δὲ ἡ κάμινος ἕως Φωκᾶ, 610-641 ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλείου ἐχωνεύθη λόγῳ φόλλεων. || Ἐν αὐτῷ δὲ 15 τῷ τόπῳ καὶ ἀψίδες ὅμοιαι τῷ Ξηρολόφῳ, ἔχουσαι ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἱστορίας λιθίνας· ἃς οἱ διερχόμενοι εὐρήσουσιν οὐκ ὀλίγας.

54 (59, ξ'). Περὶ τοῦ Ἐξακιονίου. Τὸ δὲ Ἐξακιόνιον χερσαῖον ἦν τεῖχος παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου 20 κτισθέν· διήρκεσε δὲ χρόνους ρλβ' μέχρι τῆς βασιλείας

53. L. 8—15 Anon. Tr. p 15, 22 ex Parast. 42

1 πεφλάγῳ J, παμφλαγονίας A₁ δεσπότου om. A₁
 2 ἐν τῇ κόπρῳ codd. praeter JG καὶ τῷ χοῦ G, καὶ τοῦ χοῦς J, om. rell. 3 δούλου τινός G, δούλου τοῦ A₁C, corr. ἐγχόρας J
 παμφλαγόνος A₁ 4 ἐτύθησαν JA, ἐτύθη F, ἐτυπώθησαν G, ἐτυπώθη D, ἐτέθησαν M ἀμφοτέρα C, ἀμφοτέροις G
 5 εἰς θάμβος om. codd. praeter JG 6 λεπτῶν A₁JG, λευκῶν A₂, om C 7 πολλαί] καὶ διεισηθή ὁ τόπος addit G
 14 ἀνετυπώθη χαλκοῦς· τυραννικὴ τυγχάνων κάμινος G
 16 τῷ ξηρολόφῳ AC, τοῦ ξηρολόφου J, ταῖς ἐν τῷ ξηρολόφῳ G ἔχοντες J, ἔχουσαι rell. 18 ὀλίγα ADF 19 ἐξωκίονιον CG, ἐξακιώνην A₁ 20 χερσαίου τεῖχους πόρτα ἦν G
 21 λβ' AC

Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ἐξώθεν δὲ ἴστατο κίων ἔχων στή- 408-450
 λην τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τούτου χάριν λέγεται
 Ἐξακόνιον. Ἴσταντο δὲ ἐκεῖσε στήλαι πολλαί· συνέτριψε δὲ
 ταύτας ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος. Εἰς δὲ τοὺς νῦν σωζομένους 582-602
 κίονας ἴσταντο αἱ ἀπὸ Κυζίκου ἐλθοῦσαι στήλαι.

55 (61, ξα'). Περὶ τοῦ Τετραπύλου. Τὸ δὲ νῦν
 λεγομένον Τετράπυλον πρόην ὠνομάζετο Τετράβηλον καὶ
 διήρκεσεν ἔτη ρξ' μέχρι Ζήνωνος· ἦν δὲ ἐκεῖσε κουβούκλιον
 ἐπάνω τῶν κίωνων ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθὲν
 10 καθ' ὁμοίωσιν τῆς Ῥώμης. Οἱ δὲ συγγενεῖς τοῦ τελευταί- B 47
 ού βασιλέως καὶ ἡ Ἀγούστα προελάμβανον τὸ ἐξόδιον
 καὶ ἐθρήνον ἐκεῖσε τὸν τελευταῖον ἔσωθεν· ἐρχομένη δὲ ἡ
 κλίνη ἔσωθεν τοῦ κουβουκλίου, ἀπελύοντο τὰ βῆλα εἰς τὸ μὴ
 εἰσερχεσθαι ἢ κατοπτεῦειν τοῦ λαοῦ τινα καὶ κατ' ἰδίαν
 15 ἐκόπτοντο οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἕως ὠρῶν ἕξ· καὶ ἔκτοτε
 ἀνελάμβανον αὐτὸν τὸν ἀποιοχόμενον μέχρι τῶν ἀγίων Ἀπο-
 στόλων καὶ ἐκήδεον αὐτόν· καὶ εἶθ' οὕτως ὑπέστρεφον αἱ
 γυναῖκες.

56 (58, νθ'). Περὶ τοῦ Ἐξακονίου. Ἡ δὲ ἴστα-
 20 μένη εἰς τὸ Ἐξακόνιον στήλη ἐπὶ βραχέος κίονος κατὰ τὸ

2 τοῦ μεγ. Κωνστ.] τοῦ αὐτοῦ (i. e. Theodosii) C 3 ἑξα-
 κόνιον A₂, ἑξωκόνιον C, ἑξακίωνην JA₂, om. G λίθιναι
 στήλαι πολλαί G 7 τετράβιον A 8 ρξ'] ἕξ' A₁, om. B

9 τῶν om. AC, τῶν τεσσάρων κίωνων G κτισθῆν A₁

10 οἱ δὲ A, αἱ δὲ J; καὶ ὅτε τις συγγενῆς βασιλέως ἢ αὐτοῦ
 ἀπέθανε, προελάμβανεν ἡ Ἀγ. καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ τεθνεώτος
 βασιλέως καὶ ἐθρήνον κτλ. C (οἱ τοῦ βασιλέως συγγενεῖς, οἱ
 παῖδες τε καὶ ἡ γυνή G) 12 sq. ἐρχομένη—ἔσωθεν om. AC
 (ἀχθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ καὶ προτεθέντος μέσον τῶν κίωνων G)

13 καὶ ἀπέλυον AC 14 κατοπτεῦειν τοῦ λαοῦ τινα A,
 καθοπτεῦειν τὸν τοῦ λαοῦ τινὰ J 15 οἰμωγὰς σφοδρὰς καὶ
 θρήνους ποιούμενοι C, οἰμ. καὶ θρήνους σφοδρούς A 16 ἐλάμ-
 βανον AC αὐτόν τὸν ἀπ. scripsi, αὐτὸ τὸ ἀπυχοῦμενον J,
 τὸν ἀποιοχ. (om. αὐτόν) rell. 17 sq. αἱ γυναῖκες] ἀπυχοῦντες G

19 et 20 ἑξοκονίου et ἑξοκίωνην J, ἑξοκίωνην A₁, ἑξωκόνιον
 GC, ἑξακόνιον A₂, ἑξακίωνην M 20 τὸ ante Ἐξακ. om. J

780-797 βόρειον μέρος ὑπάρχει Κωνσταντίνου τοῦ τυφλοῦ τοῦ νεω-
τερίζοντος, τοῦ υἱοῦ Εἰρήνης.

57 (62, ξβ'). Ἡ δὲ ἱσταμένη εἰς τὸ Σίγμα στήλη ἐπὶ
408-450 κίονος ὑπάρχει Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου·
ἦν ἀνήγειρεν Χρυσάφιος ὁ εὐνοῦχος ὁ τζουμάς καὶ παρα- 5
κοιμώμενος.

58 (66, ξς'). Περὶ τῶν ἐλεφάντων. Αἱ δὲ στήλαι
τῶν ἐλεφάντων τῆς Χρυσείας πόρτας ἤκαον ἐκ τοῦ ναοῦ
408-450 τοῦ Ἄρεως ἀπὸ Ἀθήνας παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ τοῦ κτί-
τορος τοῦ χερσαίου τείχους μέχρι τῶν Βλαχερνῶν· ὅπερ ἔκτισεν 10
εἰς ἐξήκοντα ἡμέρας· ἐχόντων τῶν δύο μερῶν τῶν δήμων ἀπὸ
χιλιάδων ὀκτώ, ὄντων δημάρχων Μαγδαλαῖ μέρους τῶν Βε-
νέτων καὶ Χαρισίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν Πρασίνων
μετὰ καὶ Εὐλαμπίου συγγενοῦς αὐτῶν. Καὶ ἤρξαντο κτίζειν 15
οἱ μὲν Βένετοι ἀπὸ Βλαχέρνας, οἱ δὲ Πράσινοι ἐκ τῆς Χρυ-
σείας πόρτης· καὶ ἠνώθησαν ἀμφοτέροι εἰς τὴν Μυριάνδρον
πόρταν τὴν καλουμένην Πολύανδρον, τῶν ἰδιωτῶν δὲ κα-
B 48 λούντων αὐτὴν Κολιάνδρον· οὕτως δὲ ἐκλήθη Πολύανδρος
διὰ τὸ ἀμφοτέρα τὰ μέρη ἐκείσε ἐνωθῆναι.

58a (66, ξς'). Περὶ τῶν λοιπῶν στηλῶν τῆς Χρυ- 20
σείας. Αἱ λοιπαὶ στήλαι αἱ ἱστάμεναι εἰς τὴν Χρυσείαν

1 ὑπῆρχε AC 3 εἰς τὸ σίγμα AC, om. JG ἐπὶ
τοῦ μεγάλου κίονος G 5 καὶ] ὁ CG παρακινούμενος J
8 χρυσῆς codd. praeter JG πόρτας JA₁, πόρτης rell.
ἐκ τὸν ναὸν J 9 ἀπὸ ἀθηρῶν C 11 ἐξήκοντα AC,
ἐπτὰ JG τῶν δήμων A₁C, om. J, τοῦ δήμου A₂G
ἀπὸ χιλ.] ἀνὰ χιλιάδας C 12 ὀκτώ AC, πεντικοντα ὀκτώ J (μῆς G)
βινμάρχων J μανδαλαῖ B, μυγδαλαῖ M, μαγδαλα^{βέε} G
τῶν om. J 13 χαρισίου EG, χαρσίον rell. αὐτοῦ] ἐξ οὗ
καὶ ἡ λεγομένη χαρισίου πόρτα add. G. 15 βλαχερνῶν codd.
praeter J 16 πόρτας A₁ ἠνώθησαν κτλ] ἦν. εἰς τὴν λεγο-
μένην ἀγροικικῶς πόρταν κολιάνδρον, πολύανδρον λέγεσθαι
τυπωθεῖσαν G ἀμφοτέροι J, om. rell. 17 πολύανδρον]
κολιάνδρον A 17sq. τῶν ἰδιωτῶν — Κολ. om. AC καλοῦντιν J,
correxī 18 πολύανδροῦ J 19 τὰ om. J In fine addit C: ἔχων καὶ
τὴν χρυσείαν πόρταν, quae explicare non possum. 21 τὴν om. J

ἤκασιν παρὰ Βιγιλίου ἀσηκρήτου καὶ ἀστρονόμου, μετὰ καὶ τῆς γυναικείας τῆς κατεχούσης τὸν στέφανον εἰς τύπον τῆς πόλεως. Ἐνωθεν δὲ καὶ κάτωθεν εἰσι καὶ λοιπὰ μικρὰ ξόανα, ἅτινα σημαίνουσιν τοῖς πεπειραμένοις ἀκριβῶς πολλὴν
5 γνῶσιν.

59 (87, ριθ'). Περὶ τοῦ Στρατηγίου. Τὸ καλούμενον Στρατήγιον ἢ στήλη ὑπάρχει Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνο, ἢ ἐν τῷ μεγάλῳ Ἰσταμένη· ἣτις Ἰστατο πρώην εἰς Χρυσόπολιν, ὅτι τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἐκεῖσε ἐρρόγευσε διπλὴν
10 ῥόγαν τὸν ἕνα χρόνον· καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Χρυσόπολις παρὰ τῶν Μακεδόνων· ἐκ δὲ τοῦ στρατοῦ ὠνομάσθη Στρατήγιον. Ἰστατο δὲ ἢ στήλη εἰς Χρυσόπολιν, ὡς ἀνήγειραν αὐτὴν οἱ λαοί, χρόνους χμῆ· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἔφερεν αὐτὴν ἐν τῇ πόλει. Ἐκεῖσε δὲ ἀπεδοκι-
15 μάζοντο οἱ στρατιῶται, ὅτι πεδίον ἦν ὁ τόπος.

60 (87, ριθ'). Τὸ δὲ Μονόλιθον τὸ Ἰσταμένον ἐκεῖσε ἀπόκλασμα ἦν τοῦ Ἰσταμένου εἰς τὸ Ἰππικόν· ἦκε δὲ ἀπὸ Ἀθήνας παρὰ Πρόκλου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου.

408-450

1 βιγιλίου A₂, βασιλείου G ἀσηκρήτου JA₁, ἀσηκρήτις MG, πρωτοασηκρήτου C 2 γυναικὸς στήλης τῆς ἔξωθεν Ἰσταμένης καὶ κατεχούσης C, τῆς γυναικείας χαλκῆς στήλης G 3 πόλεως] μελλούσης στεφανῶσαι τὸν ἀπὸ δύσεως ἐρχόμενον addit G 3 δὲ om. J 4 σημαίν.] αὐτὰ add. J πεπηρασμένοις J ἀκριβῆ πολλὴν γνῶσιν A (ἄπερ σημαίνουσι καινά τινα μέλλοντα γενέσθαι ἐν τοῖς ἐσχάτοις G) 6 sq. Τὸ καλ. μέγα στρατήγιον στήλη ἐστὶν ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνο καὶ Ἰστατο εἰς χρυσόπ. κτλ. G 7 στήλη JG, ἢ στήλη rell. τοῦ om. J 8 Ἰσταμένη om. J ἐν τῷ μεγάλῳ κίονι edd.; perperam, immo στρατηγίῳ subaudiendum est ἣτις κτλ.] ἔστη δὲ αὐτὸ παρὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐρρογεύθησαν G 12 sq. Ἰστατο κτλ.] ἀνηγέροθη δὲ ἢ στήλη παρὰ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ χμῆ ὄντων C, ἀνήγειρε δὲ τὴν στήλην τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ χμῆ M 12 Post δὲ inserit ὡς εἴρηται A 13 μετὰ χρόνους J 14 αὐτὸ J ἀπεδοκιμ. = ἐδοκιμάζοντο? 15 ὅτε JE, ὅτι rell. 16 τὸν δὲ μ. τὸν J (ὁ δὲ μονόλιθος ὁ—Ἰσταμένου G) 17 ἦκι J | ἀπὸ ἀθηνῶν codd. praeter J

61 (87. 88, ριθ', ρκ'). Ἰστατο δὲ εἰς τὸ αὐτὸ Στρα-
 τήγιον καὶ ὁ τρίπους <ὁ> ἔχων τὰ παρορηκτότα καὶ τὰ ἐν-
 B 49 εστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι· καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ
 ἡ λεκάνη τοῦ Τρικακκάβου ἡ τεθεῖσα εἰς τὰ Στείρου· εἰς
 856-866 τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Βάρδας ὁ Καῖσαρ ὁ θεῖος Μιχαὴλ τοῦ
 βασιλέως μετατέθηκεν καὶ παρέλυσεν αὐτὰ καὶ συνέτριψεν.—
 457-474 Περὶ δὲ τοῦ Μονολίθου ὁ χρονικὸς δηλοῖ τὴν αὐτοῦ ἱστο-
 ρίαν. Ὁ δὲ μικρὸς Στρατήγιος ὑπάρχει ἡ στήλη τοῦ Λεω-
 μακέλλη.

62. Περὶ τῶν Σοφιῶν. Ὁ λιμὴν τῶν Σοφιῶν
 518-527 ἐκτίσθη παρὰ Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου, τοῦ ἀνδρὸς
 Σοφίας τῆς Λαβῆς. Μέσον δὲ τοῦ λιμένος ἴστανται στήλαι
 τέσσαρες, Σοφίας καὶ Ἰουστίνου καὶ Ἀραβίας καὶ Βιγλεντίας
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ αἱ μὲν δύο ἀφηρέθησαν παρὰ Φι-
 711-713 λιππικοῦ· εἶχον δὲ γράμματα τῶν μελλόντων.

63 (172, ρδ'). Περὶ τοῦ Ἐλευθερίου. Ὁ δὲ λι-
 μὴν τοῦ Ἐλευθερίου ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
 τίνου· ἴστατο δὲ στήλη λιθίνη Ἐλευθερίου ἀσηκρήτου,
 φέρουσα ἐπὶ ὤμων καπούλιον καὶ πτύον ἐν τῇ χειρὶ, ἀμφοτέρω 20
 λίθινα. Κτισθείσης δὲ τῆς στήλης τοῦ Θεοδοσίου ἐπὶ τοῦ

2 ὁ supplementi ἔχων | ιστορημένα φέρων G 4 ἡ τεθεῖσα κτλ.]
 ἣτις ἐτέθη εἰς τὸν καιρὸν τῶν στείρου εἰς φιάλην G εἰς τὰ τζύρου
 vel τζίρου codd praeter JG ἥς μαντεῖον ἦν ὁ τόπος C
 6 πόλεως] πρὸ τοῦ ἀρθῆναι addit G δὲ Βάρδας — 7 βασιλ.
 om. J 8 sq. Περὶ — ἱστορίαν om. C τὴν αὐτὴν ἱστ. A
 (περὶ δὲ τῆς ἱστορίας τοῦ μονολίθου λέγει ὁ χρονικὸς G) 9 ἡ
 om. AC **62.** A, JG 12 ἀπὸ κοροπαλάτου J, ἀπὸ (τῶν)
 κουροπαλατῶν AG 14 loco Viglentie statue Narsis me-
 moratur III 37 15 αὐτῶν JG, αὐτὸν A, αὐτοῦ Lamb.

63. ACM, JG 17 sqq. cf. III 91 19 ἴστατο δὲ καὶ στ. A
 πρωτασηκρήτου C 20 καπούλιον A₂C, κάπου A₁, κα-
 ποῦλην J, κόφινον G, σκαπούλιον Lamb. nescio unde. Est arca
 lignea aut corbis. De significatione vocis v. Reiske ad Const.
 Porph. 670. 17 21 κτισθέντος δὲ ἡ στήλη τοῦ κίονος τοῦ
 ταύρου ὁ χοῦς κτλ. J, κτισθέντος etiam A₁

κίονος τοῦ Ταύρου ὁ χοῦς ἐχύνετο εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐγεμίσθη.

64 (43, μδ'). Περὶ τοῦ σταυρίου. Τὸ δὲ σταυρίον τὸ ἰδρυνμένον ἐπὶ τοῦ κίονος πλησίον τῶν Ἀρτοπωλείων ἐν τῇ αὐτῇ τῇ λιθοστρώτῳ ἀνηγέρθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅταν ἐκτίσθη ἡ πόλις. Τὸ δὲ παλαιὸν ἔφερον ἐκεῖσε τοὺς ἵππους ἑκατέρων τῶν μερῶν οἱ ἡνίοχοι καὶ εὐφημίζοντες ἔλεγον· 'τοῦ σταυροῦ ἡ δύναμις, βοήθει B 50 αὐτοῖς.' Ἐκεῖσε δὲ ἴσταντο καὶ πύλαι χαλκαῖ τέσσαρες ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν καὶ περίπατοι γύροθεν τέσσαρες καὶ σημειοφορικὰ πολλὰ· καὶ διήρκεσαν μέχρι Θεοφίλου. Ἐκ- 829-842 τοτε δὲ ἐκλήθη κοιλὰς κλαυθμῶνος παρ' αὐτοῦ καὶ προσετάγησαν οἱ σωματοπρᾶται ἐκεῖσε πιπράσκειν τὰ οἰκειτικὰ πρόσωπα.

65 (120, ρνβ'). Περὶ τοῦ ξενῶνος τῶν Θεοφίλου. Ἐν τῷ καλουμένῳ Ζεύγματι ἐπάνω τοῦ λόφου, ὕπερ ὁρᾶται εὐμηκες κτίσμα νοσοκομείου, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν αὐτὸ εἰς πορνεῖον. [Γέγονε δὲ καὶ οἶκος Ἰσιδώρου πατρικίου, εἶτα μοναστήριον γυναικείον· καὶ ὁ Θεόφιλος 829-842 ἐποίησεν αὐτὸ ξενῶνα.] Ἰστατο δὲ στήλη ἐπὶ κλωστοῦ λιθίνου κίονος, ἡ Ἀφροδίτη· τῶν δὲ ἐρώντων ἀπερχομένων καὶ συνουσιαζόντων τὰς ἐκεῖσε οἰκούσας μοιχαλίδας, ἔξω δὲ

L. 20 sqq. A, quocum faciunt CM, longius discrepat a J: Ἰστατο δὲ στήλη ἐπὶ κλωστοῦ λιθίνου κίονος τῆς Ἀφροδίτης· τῶν δὲ ἐρώντων ἐκεῖ ἀπερχομένων καὶ συνουσιαζόντων τὰς

64—66. ABCMJG 3 sqq. Περὶ τοῦ σταυρίου τοῦ δεδεμένον ἐπὶ κίονος πλ. τῶν ἀρτ. . . ἀνηγέρθη κτλ. C 4 δεδεμένον M (cf. lemma in C), ἰδρυνμένον ἐπικίονος J 5 τοῦ λιθοστρώτου A₁ 7 τῶν om. J 8 φμιζώντες JC, εὐφημίζοντες A 9 αὐτοῖς JA₂, αὐτὰ A₁, ἡμῖν C ἐκ om. C 10 περίπατοι πλκωτοὶ γύροθεν G 11 διήρκεσαι J 12 κνκλὰς J 15 περὶ τοῦ τρικλίνου τῶν θεοφ. G, περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου M τοῦ θεοφ. A₁F 16 τοῦ κρημνώδους λόφου G 17 κτίσμα νοσ.] τὸ ὁρώμενον ἐπίμηκες τρικλινάριον G 18 Γέγονε — 20 ξενῶνα addit solus C

τοῦ οἴκου μὴ εὐρίσκεσθαι ἕτερον πορνεῖον ἢ τοιαύτην μοιχαλίδα γυναικα· ἔσωθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ἦσαν διάχωρα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κρικίων καὶ κορτίνων· καὶ οὕτως οἱ ἐν ἀσωτία ἐκεῖσε ἐρώμενοι ἐτέρποντο. Ἦν δὲ σημεῖον ἡ στήλη τῶν ἐν ὑπολήψει ὄντων καθαρῶν γυναικῶν καὶ παρ- 5
 θένων, πλουσίων τε καὶ πενήτων· ἐάν τις ἔλυσεν τὴν παρ-
 θενίαν τινός, ἐκείνων πολλῶν τε καὶ ὀλίγων μὴ ὁμολογούν-
 των ἔλεγον αὐταῖς οἱ γονεῖς καὶ φίλοι· ‘ἀπέλθωμεν εἰς τὸ
 τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα καὶ, εἰ καθαρὰ εἴης, ἐλεγχθήσει.’
 Ἐκεῖσε δὲ ὑπὸ τῆς στήλης πλησιαζουσῶν, εἰ μὲν ἄμεμπτος 10
 B 51 ὑπῆρχεν, διήρχετο ἀβλαβῆς, εἰ δὲ ἐμιάνθη ἢ ἐλύθη
 αὐτῆς ἡ παρθενία, ἡνίκα ἐπὶ τὸν κίονα τοῦ ἀγάλματος
 ἐπλησίασαν, ἄκουσαν καὶ μὴ βουλομένην ἐπιστασία ἀθρόα

ἐκεῖσε οἰκούσας μαχλάδας ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ οἴκου οὐχ εὐρίσκετο ἕτερον πορνεῖον. Καὶ ἦσαν διάχωρα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κρικέλλων καὶ κορτίων· καὶ οὕτως ἐκεῖ ἐν ἀσωτία οἱ ἐρώντες ἐτέρποντο. Ἦν δὲ καὶ στήλη τῶν ἐν ὑπολήψει οὐσῶν γυναικῶν καθαρῶν καὶ παρθένων, πλουσίων τε καὶ πενήτων· ἐάν τις ἔλυσεν αὐτῶν τὴν παρθενίαν, ἐκείνων δὲ μὴ θελουσῶν (θελόντων A₁) ὁμολογεῖν, ἔλεγον αὐταῖς οἱ γονεῖς τε καὶ φίλοι· ‘ἀπέλθωμεν εἰς τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα· καὶ εἰ καθαρὰ εἶ, ἐλεγχθήσει ἐκεῖ ἐπὶ τῆς στήλης.’ καὶ ὅτε ἐπλησίαζον, ἡ μὲν ἄμεμπτος διήρχετο ἀβλαβῆς· ἡ δὲ ἐφθαρμένη, ἡνίκα ἐπὶ τὸν κίονα τοῦ ἀγάλματος ἐπλησίαζεν, ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ἐπιστασία ἀθρόα ἐσηκοῦντο τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ ἐδεῖννευεν τὸ ἑαυτῆς αἰδοῖον. Ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἔχουσαι ἄνδρας, ἐὰν λαθραῖως ἐμοιχεύοντο, τοῦτο ἐγίνετο, καὶ οὕτως ἀπηλέγχοντο. Καὶ ἐθαύμαζον πάντες καὶ ἐπίστευον τῇ γενομένη πορνείᾳ, ἐκείνων παρεσθὴ ὁμολογουσῶν. Τῆς δὲ γυναικὸς ἀδελφῆ Ἰουστίνου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν συνέτριψε τὴν στήλην διὰ τὸ αὐτῆς αἰδοῖον φανῆναι μοιχευσάσης, διερχομένης δὲ ἐφίππον ἐκεῖσε ἐν τῷ λούματι τῶν Βλαχερνῶν διὰ τὸ ἐξαίσιον ὄμβρον γενέσθαι τότε καὶ μηκέτι δύνασθαι τινα πλεῖν ἐν τοῖς βασιλικαῖς δρόμοισιν.

2 εἰς τὰ διάχωρα τῶν κίωνων κελλῖα σκεπόμενα μετὰ κορτίνων G 8 αὐτὰς J 13 sq. ἀθρόον δαιμονία ἐπιστασία ἐσκοτίζεν αὐτὰς καὶ αἰρῶσαι τὰ ἱμάτια κτλ. G

ἔσκοτίζεν αὐτὴν καὶ σηκόνουσα ἐν πᾶσιν τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ἐδεικνυεν πᾶσιν τὸ ἑαυτῆς αἰδοῖον· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ὕπανδροι, ἐὰν λαθραίως ἐμοιχεύοντο, τοῦτο καὶ ἐν αὐταῖς ἐγένετο. Καὶ ἐθαύμαζον πάντες καὶ ἐπίστευον πάντες τῇ
 5 γενομένη πορνείᾳ ἐκείνων ὁμολογουσῶν. Ἡ δὲ γυναικαδέλφη Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου συνέτριψε τὴν στήλην διὰ 518-527
 τὸ καὶ αὐτῆς τὸ αἰδοῖον φανῆναι μοιχευσάσης καὶ διερχομένης ἐπίππου ἐκεῖσε ἐν τῷ λουμάτι τῶν Βλαχερνῶν διὰ τὸ
 ἐξαίσιον ὄμβρον γενέσθαι καὶ μηκέτι δύνασθαι τινα πλεῖν
 10 ἐν τοῖς βασιλικοῖς δρομωνίοις.

66 (169, γγ') | Τὰ δὲ λεγόμενα Κοντάρια, βίγλα ἦν ἐκεῖ μεγάλη τὸ πρότερον καὶ ἕως ἑπτὰ χρόνων ἐφυλάττετο ἐκεῖσε· καὶ πολέμου γενομένου δύο ἔτη ναὸς ὠκοδομήθη εἰδώλων μικρὸς ὑπὸ Γαλλίνου· ὃν καθελὼν ὁ μέγας Κων-
 15 σταντῖνος τῆς θεοτόκου ναὸν ἤγειρεν καὶ ἐχάραξε τὸν Χριστὸν καὶ τὴν θεοτόκον καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ ἑαυτὸν καὶ ἐπετέλεσεν πανήγυριν ἡμέρας δώδεκα. || Ὅστις ναὸς μετωνομάσθη ἢ ἀγία Θέκλα. Τότε δὲ καὶ τοῦ Μιλίου ἢ καμάρα χερσαία ἦν πόρτα· καὶ εἰς τὸ Δίππιν ἦν ἡ ἀλλαγῆ.
 20 Αὐτὰ δὲ τὰ λεγόμενα Κοντάρια μέγα ὄρος ἦν, ἐξ οὗ καὶ Β 52
 ἐφυλάττετο ἡ βίγλα τῶν Βυζαντίων πτιουμένων τοὺς δυτικούς.

66. L. 11 — 17. Anon. Tr. p. 16, 9 ex Parast. 53.

2 ὕπανδροι (= οἱ ὕπανδροι) J 6 συνέτριψε καὶ τῇ θαλάσση ἔδωκε G 7 διερχομένη J αὕτη ποτὲ ἐκ τοῦ παλατίου τῶν Βλ. πρὸς τὸ μέγα παλάτιον ἀπερχομένη ἅμα τῇ βασιλίδι Σοφίᾳ καὶ ἀνταδέλφῃ αὐτῆς καὶ ἐξαίσιων ὄμβρων γενομένων ἐκ τῶν πλοίων ἀποβᾶσαι δι' ἔππων ἐφέροντο G 11 τὰ δὲ νῦν λεγ. J 12 τὸ πρότερον πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸν μέγαν Κωνστ. τὸ Βυζάντιον G 14 Γαλλίηνον Lamb. (de imperatore Gallieno cogitans) 16 τὴν θεοτόκον καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα C, τὴν αὐτοῦ μητέρα τὴν ἀγίαν θεοτόκον A, καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα om. J; cf. Anon. Tr., apud quem καὶ τὴν θεοτόκον excidit, et Parast. 19 διίππιν G, δίππιν J, δίππιον A₂ C, δίππην A₁ ἡ om. J 20 ἐξ οὗ om. A 21 ἡ om. J δυτικούς GB

67. Ὅτι τὰ λεγόμενα Βιγλεντίου ἰσχυροτάτη βίβλα ἦν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅτε τὸ Βυζάντιον ἐπόρθει.

68 (96, ρκθ'). Περὶ τοῦ Νεωρίου. Ὅτι τὸ Νεώ-
717-741 ριον ὁ Κόνων ἐστοιχειώσατο· ἐν ᾧ καὶ ἀγορὰ τῶν θαλασ-
527-565 σίων ἐμπόρων πρῶτον ἦν· ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ μετεποιήθη
εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα.

69 (187, ρρε'). Ὁ δὲ ἀγωγὸς τῶν μεγάλων ἀψίδων ὑπὸ Οὐάλεντος ἐκτίσθη ὡς ὁρᾶται.

70 (187, ρρε'). Ἐν τῇ καλουμένῃ Ἀετίου κινστέρῃ, ἣτις ὑπὸ Ἀετίου πατρικίου ἐκτίσθη ἐπὶ Οὐάλεντος, στήλη 10
ἴστατο τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου.

71 (188, ρρε'). Ἡ δὲ λεγομένη Ἀσπαρος κινστέρνα ὑπὸ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου
457-474 Λέοντος· καθ' ἣν ἀμφοτέροι πληρωθείσης αὐτῆς ἀνῆρέθη-
σαν [παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· οἵτινες ἐβούλοντο μετὰ 15
τοῦ δήμου καταβιβάσαι Λέοντα τῆς βασιλείας, εἰ μὴ ἐξ ἀγ-
χινοίας οὗτος τούτους ἀνεῖλε δόλφ.] Ὁ δὲ οἶκος τοῦ
Ἀσπαρος ἦν, ὅνπερ εἶχεν Βασίλειος ὁ παρακοιμώμενος.

71. 12 — 14: Περὶ τῆς Ἀσπαρος· Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβουρίου οἱ πραιπόσιτοι ἔκτισαν κελυσθέντες ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λέοντος τοῦ μακέλλου, οὗς καὶ ἅμα τῷ πληρῶσαι ταύτην ἀνήρηκεν ἐπιβούλους αὐτοῦ εἰρῶν. G

67. Anon. Tr. p. 16, 15 ex Parast. 54 68. Anon. Tr. p. 19, 17 ex Parast. 72

69. Anon. Tr. p. 19, 24 ex Parast. 74

70. Anon. Tr. p. 21, 12 ex Parast. 87 71. Anon. Tr. p. 21, 16 ex Parast. 88

67. AJG 1 βιγλεντίας JA₁, βιγλέντια A₂ G, correxi ex Tr.
68 — 71. ABCMJG 4 sq. ἀγοραὶ — ἦσαν — μετεποιήθησαν Tr
7 τῶν μεγάλων ἀψίδων ACG, om. Tr; τῶν ἀψίδων J
ἀψίδων] ἐμεγάλει καμάραι add. J, ἦτοι αἱ οὐράναι καμάραι
add. C 11 τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου AB, τοῦ αὐτοῦ οὐάλεντος E
(cf. Parast.), τοῦ αὐτοῦ D 12 In cod. A₂ § 71 antecedit
paragraphum 70 14 πληρ. τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς J 15 — 17 ex-
stat in solo C 17 Ὁ δὲ οἶκος κτλ. Cf. II 99 (cod. B.)
18 παρακοιμούμενος J

72 (189, ρζ'). Τὴν δὲ Βῶνον κινστέραν ἔκτισε Βῶνος πατρίκιος ἀνελθὼν ἀπὸ Ῥώμης καὶ ἐσκέπασεν αὐτὴν διὰ κυλινδρικῶν θόλων. Ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ ἐκειῖσε ἦν· ὁ αὐτὸς δὲ ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου βασιλείῳ.

610-641

73 (155, οε'). Περὶ τοῦ Ἰπποδρομίου. | Ὅτι ἀπὸ Ῥώμης πολλὰ ἐνεχθέντα εἶδωλα ἔστησαν ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ, ἐξαιρέτα δὲ ἐξήκοντα, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Ἀγούστου. || Ἀπὸ δὲ Νικομηδείας στήλαι πολλαὶ ἤκασιν, ὅθεν καὶ Διοκλητιανοῦ ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ σώζεται ἕως νῦν, ἐπίκυφος οὔσα ἀναμέσον τοῦ καθίσματος || ἴσταμένη τοῦ βασιλικοῦ. Ὁμοίως καὶ ἀπὸ Ἀθήνας καὶ Κυζίκου καὶ Καισαρείας καὶ Τράλλης καὶ Σάρδης καὶ Μωκησοῦ καὶ ἀπὸ Σεβαστείας καὶ Σατάλων καὶ Χαλδείας καὶ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης καὶ Κύπρου καὶ ἀπὸ Κρήτης καὶ Ῥόδου καὶ Χίου καὶ Ἀτταλείας καὶ Σμύρνης καὶ Σελευκείας καὶ ἀπὸ Τυάνων καὶ Ἰκονίου καὶ ἀπὸ Βιθυνῶν Νικαίας καὶ ἀπὸ Σικελίας καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἤκασιν διαφοραὶ στήλαι παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, αἱ καὶ ἐτέθησαν καὶ ἐστηλώθησαν, ἐν ᾧ οἱ διερχόμενοι ταῦτα καὶ πεπειραμένοι ἔχουσιν τὸ ἀλάθητον τῶν ἐσχάτων.

73. l. 5 — 7 Anon. Tr. p. 17, 17 ex Parast. 60; l. 7 sq. Anon. Tr. p. 20, 3 ex Parast. 76

72. ABCM. Cf. III 83 3 διὰ κ. θ.] κυλινδρικῶ θόλω C 3 sq. Ὁ δὲ — βασιλείῳ om. A **73** — **74.** ABCM, JG 6 post εἶδωλα add. τὰ μὲν A₂ ἔστησαν A₂, ἐστάθησαν A₁, ἔστισαν αὐτὰ J (ἄτινα ἐτέθησαν C) 7 ἐξήκοντα] ἐξ Tr. 9 ἐπίκυφος A₁, ἐπίκυφον G 11 ἀθηνῶν AC, φωνγίας G 12 τράλλης] τράλεως G, τρωάδος C σάρδεων C, σύρων G 13 σατάλων] πατάρων B 14 καὶ Ῥόδου — Σελευκείας] nil nisi καὶ Δυραχίου G καὶ Ἀτταλείας — Σελευκείας om. J 16 βιθυνίας καὶ νικαίας G νικολίας J 17 διαφοροὶ CG στήλαι πολλαὶ διαφοραὶ καὶ θεάματα A₁, στήλαι καὶ θεάματα A₂ 18 αἱ] ἃ J 19 ἐν ᾧ] ἐν οἷς A₂ G, ἵνα C (ἐν οἷς δὴ ἔχουσι διαγινώσκειν τινὰ τῶν ἐσχάτων οἱ σοφῶς καὶ πεπειραμένους ἐξετάζοντες ἅμα αὐτὰ καὶ στοχαζόμενοι G) 20 ἔχουσιν A₂ τὸ ἀλάθητον] eodem sensu ni fallor quo τὸ ἀληθές

74 (155, οε'). Ἀρτέμιδος δὲ ἡ στήλη ἐν τῷ Ἴππικῷ ἐστίν· ἔνθα οἱ παλαιότες δοκιμάζονται.

75 (155, οε'). Οἱ δὲ τέσσαρες κεχρυσωμένοι ἵπποι οἱ ὑπερθεῖν τῶν καγκέλλων ὀρώμενοι ἐκ τῆς Χίου ἤκασιν ἐπὶ
408-450 Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ||

76 (155, οε'). Αἱ δὲ ἐν τῷ Περιπάτῳ τῶν δύο μερῶν ἔφιπποι στήλαι καὶ πεζαὶ Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ τοῦ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα || ἔστησαν.

77 (155, οε'). Αἱ δὲ γεννώσαι θῆρας καὶ ἀνθρώπους 10
685-711 ἐσθίουσαι ἢ μὲν μία ἐστὶν Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου, δη-
B 54 λούσα τὴν ἱστορίαν τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων· ἢ δὲ ἑτέρα, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει", οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἡ Σκύλλα ἐστὶν ἢ ἐκ τῆς Χαρύβδεως, ἐσθίουσα τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐστὶν ὁ Ὀδυσσεύς, ὃν κατέχει τῇ χειρὶ ἐκ τῆς 15
κορυφῆς· ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνές εἰσιν οἱ ἐσθιόμενοι διὰ κατακλυσμόν· ὁ περιῶν δὲ ὁ ἔβδομος οὗτος αἰών.

78 (155, οε'). Ἡ δὲ καθεζομένη εἰς τὸ σελλίον τὸ

74. Anon. Tr. p. 20, 14 ex Parast. 79 75. Anon. Tr. p. 20, 23 ex Parast. 84 76. Anon. Tr. p. 10, 29 (Suid. s. v στήλη et Γρατιανός) ex Parast. 19 77. Anon. Tr. p. 17, 20 ex Parast. 61 (p. 60, 5 sqq.) 78. Anon. Tr. p. 17, 25 ex Parast. 61 (p. 60, 13 sqq.)

75. ABCM, J 4 ὑπερθεῖν τῶν καγκέλλων] ἄνωθεν τοῦ ἵππικου Tr. 76—78. ABCM, JG 6 Cf. II 104a τῶν δύο μερῶν om. Tr. G 7 καὶ πεζαὶ om. Tr. 9 ἔστησαν ἀμφοτέρω J 11 ἐσθίουσαι] ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ add. AC τυράννου] διὰ τὴν ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ γενομένην τοῦ λαοῦ ἀνείρεσιν add. G 13 πλοῖον ὑπάρχει χαλκοῦν G 14 Χαρύβδεως A₂C, χαράβδης J, χαριβδος A₁ 17 sq. ἦσιν αἱ ἦσιν οἱ ἐσθ. J οἱ ἐσθιόντες καὶ ἐσθιόμενοι C διὰ κατακλ.] οἱ δὲ κατακλυσμόν ABM (in C διὰ — αἰών desunt); an διὰ κατακλυσμοῦν? ὁ περιῶν οὗτος ἑβδομος αἰών A₁ 18 ὁ ἔβδομος] ὁ ζῶν J (ex ὁ ζ' natum) 19 σελλίον] ἦν λέγουσι βαλάνισσαν add. G.

χαλκοῦν, ὁ μὲν Ἡρωδίων τὴν Βηρίαν λέγει τὴν γυναιῖκα τοῦ μεγάλου Λέοντος· ἄλλοι δὲ φασιν Ἀθηναῦν ἐξ Ἑλλάδος 457-474 ἐλθοῦσαν.

79 (155, οε'). | Ἡ δὲ ὕαινα ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντι-
 5 οχείας ἤχθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. | Τὰ δὲ λοιπὰ
 ἀγάλματα τοῦ Ἰππικοῦ τὰ τε ἄρσενα καὶ θήλεα καὶ οἱ
 διάφοροι ἵπποι καὶ τῶν καμπτήρων οἱ κίονες οἱ λίθινοι καὶ
 οἱ χαλκοῖ καὶ οἱ ὀβελίσκοι τῶν καμπτήρων οἱ χαλκοῖ καὶ
 αἱ ἱστορίαι τοῦ μονολίθου καὶ αἱ ἡνιοχευτικά στήλαι σὺν
 10 ταῖς βάσεσιν αὐτῶν ταῖς ἐνιστόροις καὶ τῶν περιπάτων οἱ κίονες
 σὺν τῶν κεφαλαίων καὶ ποδίσκων αὐτῶν καὶ τῶν ἐν σφεν-
 δόμῳ καὶ τῶν στηθέων καὶ συστημάτων αὐτῶν καὶ σκαλιῶν
 καὶ σολέων καὶ ἀπλῶς ὁπόθεν ἐκεῖσε εὐρίσκεται γραφή,
 κατ' ἐξαίρετον εἰς τὰς χαλκᾶς στήλας — τῶν ἐσχάτων
 15 ἡμερῶν καὶ τῶν μελλόντων εἰσὶν πᾶσαι αἱ ἱστορίαι· ὡς ἐστη-
 λώσατο Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς εἰς μνήμην τῶν ἐντυγχανόν- B 55
 των διὰ τὸ ἀνεξάλειπτα εἶναι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάσης τῆς
 πόλεως τὰ ἀγάλματα ἐστοιχειώσατο. Οἱ δὲ ἔχοντες δοκι-
 μὴν τῶν στηλωτικῶν τῶν ἀποτελεσμάτων εὐρήσουσιν πάντα
 20 ἀλαθῆτως. Ὅμοίως καὶ οἱ τρίποδες τῶν Δελφικῶν κακκά-
 βων καὶ αἱ ἔφιπποι στήλαι γράφουσιν, δι' ἣν αἰτίαν ἐστη-
 σαν καὶ τί σημαίνουσιν.

79 l. 4 — 5. Anon. Tr. p. 17, 29 ex Parast. 62

1 ὁ μὲν ἠδιδρωδίων J, ὁ μὲν ἠρωδιανὸς G, οἱ μὲν rell., rest.
 ex Tr. 79. ABCM, JG, H (a. l. 16) 9 ἡ ἱστορίαις J
 11 κεφαλέων (i. e. κεφαλαίων) J, κεφαλῶν rell. ἐν τῷ σφενδόμῳ C
 12 συστημάτων A₁, συστρεμμάτων A₂ αὐτῶν om. A 13 εὐ-
 ρίσκετο J 14 στήλας] πόλας AC 15 καὶ τῶν μελλόντων DG,
 καὶ om. JAF 16 ὁ Τυανεὺς] inde exorditur codex H
 Ἀπολλ. ἐκεῖνος ὁ σοφὸς ἀστρολόγος καὶ ἰητρός G 17 διὰ τὸ
 κτλ.] ὡς ἂν εἶεν ἀνεξ. G 19 ἀποτελεσμάτων AC, πάντων J,
 ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμ. G, ἐκ τῶν ἀποτ. H, scripsi τῶν ἀπο-
 τελ. coll. II 103 ('qui existimantur artis periti esse apotelesmata
 statuendi') 20 ἀληθῆ CHG δελφικῶν καὶ κακκάβων A₁C
 21 αἱ C, om JA (καὶ αἱ ἔφ. στ. om. HG)

80 (11, ι'). | Ὁ Αὐγουστος ὁ Ὀκταούσιος Αὐγούστῳ μηνὶ ὑπάτευσε καὶ ἐτίμησεν αὐτόν, Σεξιτίλιον πρώην λεγόμενον, ὀνομάσας Αὐγουστον· ἐν αὐτῷ δὲ καὶ ἐτελεύτησε τῇ ιθ' τοῦ μηνός. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ ἐγεννήθη τῇ κγ', καὶ τῇ β' τοῦ Σεπτεμβρίου Ἀντώνιον ἐνίκησε καὶ ἤρξατο τῆς μοναρχίας· καὶ ἐτίμησεν αὐτόν, ἀρχὴν ἰνδικτιῶνος ποιησάμενος αὐτόν ἦτοι ἀρχὴν χρόνου, ὅθεν ὁ Σεπτέμβριος τετίμηται. ||

81 (σξς'). | Φησὶν Ἀππιανός, Δίον τε καὶ ἄλλοι οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ ἱστορήσαντες, ὡς ὁ Καῖσαρ ἀπὸ Νικοπόλεως πρὸς τὸ Δουράχιον περῶν μεγάλου κλύδωνος γενομένου καὶ τοῦ κυβερνήτου ἐξαπορήσαντος, ἀγνοοῦντος ὡς τὸν Καίσαρα φέρει — ἦν γὰρ κεκαλυμμένος τοῦ μὴ γνωρίζεσθαι — ἀνακαλυψάμενος εἶπεν πρὸς τὸν κυβερνήτην· 'ἴθι πρὸς τὸν κλύδωνα· Καίσαρα φέρεις καὶ τὴν Καίσαρος τύχην.' ||

B 56 **82.** | Κράνος ὁ φιλόσοφος, εἷς ὃν τῶν ζ' φιλοσόφων 10
408-450 τῶν σὺν τῇ Εὐδοκίᾳ ἀνελθόντων ἐξ Ἀθηναίων, ἤτησε τὸν Θεοδόσιον ἰδεῖν τὰ ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ στοιχειᾶ· καὶ ἰδὼν τὸν Περιχύτην λεγόμενον καὶ τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενον ὄνον εἶπεν· 'τίς ὁ στήσας;' τοῦ δὲ ἀναγνώστου εἰπόν- 20

80. Anon. Tr. p. 8, 3 (et cod. Tisch.); Lydus de mens. p. 150, 4 et 159, 12 **81.** Anon. Tr. p. 8 12 (et cod. Tisch.) Cf. Dio Cass. 41, 46. **82.** Anon. Tr. p. 17, 31 sq. ex Parast. 64

80. ACM, GB, H 3 ὀνόμασεν ACH, rest. ex Anon. Tr. 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός H τῇ κς' G, κγ' rell. 5 τοῦ σεπτεμβρίου A, τοῦ αὐτοῦ μηνός HG 6 ἰνδ' A₁, ἰνδίκτον rell. 7 ὅθεν ὁ Σ. τετ. certe nota marginalis quondam fuit, sed iam Anon. Tr. in textum recepit **81.** AM, GB, H 10 πρὸς τὸ Δ.] εἰς τὸ Βορντέσιον Lamb. 14 ἴσθι AM, φράσον H, πάλαι G, corr. ex Tr. 15 In fine add. G ὥστε τὸν κυβερνήτην ἐπιμελέστερον προστεθέντα καὶ τῆς τύχης διδούσης γαλήνην γενέσθαι καὶ διασωθῆναι. (Cod. Tisch. addit ὁ δὲ ἀκούσας θαρρήσας ἐπέρασεν). **82** — **83.** HGB Praemittit H περὶ τῶν ζ' φιλοσόφων τῶν Ἀθηναίων 17 Post ἐξ Ἀθηναίων inserit G ἦν ἡρόσαστο ἐαυτῷ εἰς γυναικὰ Θεοδόσιος ὁ μικρός.

τος· Οὐαλεντινιανός· ᾧ συμφορὰ, φησίν, ὅτι ἄνθρωπος ὄνω ἀκολουθεῖ. — Ἦσαν δὲ οἱ φιλόσοφοι οὗτοι· Κράνος, Κάρος, Πέλοψ, Ἀπελλῆς, Νερούας, Σιλβανός καὶ Κύρβος. Θεωροῦντων δὲ ἱπεύοντα τὸν βασιλέα καὶ θαυμαζόντων ἔφη
 5 ὁ βασιλεὺς· τί θαυμάζετε; Ἀπεκρίθη δὲ Ἀπελλῆς· θαυμάζω εἰδώς, ὅτι τῶν Ὀλυμπίων ἀλλασσομένων ἵπποι γενήσονται ἀνθρώπων ἐπιβάται. Νερούας ἔφη· κακὸν τῇ βασιλίδι, ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις συντρέχει. Καὶ ὁ Σιλβανός τὸ ὀκλάζον ζώδιον ἰδὼν· καιροὶ ἐπὶ τούτου, ἔφη, ἀγónατοι
 10 ἔσονται. Ὁ δὲ Κύρβος τὸν δῆμον ἰδὼν εἶπεν· ᾧ δῆμος, δι' ὃν δῆμοι περισσεύουσι. Ὁ δὲ Κράνος ἰδὼν τὸ γυμνὸν ἀνδρείκελον, περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ περιφέρον, καὶ τὸν ὄνον ἔμπροσθεν εἶπεν ὥς ποτε ὄνος ἄνθρωπος ἔσται, καὶ ᾧ τῆς συμφορᾶς ὅτι ἄνθρωπος ὄνω ἀκολουθεῖν οὐκ αἰσ-
 15 χύνεται. Πέλοψ δὲ τοὺς ὄρους τῶν ἵππων ἰδὼν ἠρώτησε· B 57 τίνος τὸ πρόβλημα; Τοῦ δὲ Θεοδοσίου εἰπόντος· Κωνσταντίνου· ἐκεῖνον φάναι· ἢ φιλόσοφος ἄκυρος ἢ βασιλεὺς οὐκ ἀληθής. Ἐώρα γάρ τι ὁ φιλόσοφος θηλύμορφον ζώδιον τετραμερέσι ζωδιακοῖς γράμμασι γεγραμμένον καὶ εἶπεν· ᾧ
 20 τετραπέρατε, ἐξ οὗ Κωνσταντίνος καὶ ἀπέρατοι ἔσονται. Κάρος δὲ προτραπείς εἶπε· δυστυχῇ μοι τὰ πάντα φαίνεται· εἰ γὰρ ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὡς πειρῶνται, ἀληθεύουσιν, ἵνα τί ἡ πόλις συνέστηκεν; ||

83. | Ἀσκληπιόδωρος δὲ ὁ φιλόσοφος ἐπὶ Ἀναστασίου, 491-518

83. Anon. Tr. p. 18, 25 ex Parast. 65

1 συμφορᾶς B ὅτι — ἀκολουθεῖ] καὶ οὐαὶ ὅταν οὕτω καὶ ἀνθρώπων ὄνοι προτιμηθῆσονται, τῶν ἀνθρώπων ἐν ταλαιπωρίᾳ καὶ γυμνότητι ὀπίσω ἀκολουθοῦντων G (similia B) 8 ὅτι τῶ στοιχείῳ τῆς τύχης συντρέχει G 13 ἕως τότε H, ὅτι ποτὲ G, ποτὲ B, corr. ex Tr. 19 sq. ᾧ τετρ. — ἔσονται] ὁ τετραπέρατος κόσμος ἐστὶ H, ᾧ τετραπέρατα (τετραπεύρατε B) ὅτι ἐκ σοῦ κομψοὶ καὶ ἀπέρατοι (ἀπεύρατε B) ἔσονται G B; correxi ex Tr. 23 ἡ πόλις διὰ τούτων δοκεῖ συνίστασθαι; G 24 Ἀσκληπιάδης H G ὁ φιλόσοφος om. B

ἰδῶν τὸ μέγα ζώδιον τὸ ἐν τῷ Ἰππικῷ τὴν χεῖρα κατέχον ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἔφη· ὦ βία, ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη ἔνδεια εἰς μίαν ἀνθρώπου φρόνησιν ἐξυμώθη. Καί τις αὐτῷ ὑπέδειξε γράμματα ἐν τῷ μαρμαρῷ· ὁ δὲ ὑπαναγνούς φησιν· ἄγαθὸν μὴ φθάσαι τὰ τότε μέλλοντα γενέσθαι, ὡς καὶ ἐμοὶ 5 κέρδος ἦν τοῦ μὴ ἀναγνῶναι. ||

84. | Θεοσάρης θεὸς σέβεται. Ἄραβες δὲ μάλιστα τιμῶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα αὐτοῦ λίθος ἐστὶ μέγας τετραγώνος ἀτύπωτος ὕψος ποδῶν τεσσάρων, εὖρος δύο, βάθος ἑνός· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. Τούτῳ θύουσι καὶ 10 τὸ αἶμα τῶν ἱερείων προχέουσι· τοῦτο αὐτοῖς ἐστὶν ἡ σπον-
B 58 δῆ· ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶν ὀλόχρυσος· οἳ τε γὰρ τοῖχοι χρύσειοι καὶ τὰ ἀναθήματα πολλὰ εἰσιν. Ἔστι δὲ τὸ ἄγαλμα ἐν Πέτρῳ τῆς Ἀραβίας· καὶ αὐτοὶ σέβονται αὐτόν. ||

85 (69, ξθ'). | Στῆλαι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας. 15 Ἐκ τοῦ Ἰκονίου Περσέως στῆλαι καὶ Ἀνδρομέδας θυγατρὸς Βασιλίσκου, ὑπαρχούσης ὡς οἱ μῦθοί φασιν δίδοσθαι θυσίαν τῷ ἐκεῖσε ἐμφωλεύοντι δράκοντι. Οὕτως γὰρ ἦν ἐκ παλαιᾶς συνηθείας δίδοσθαι παρθένον κόρην τῷ θηρίῳ· καθ' ἣν Ἀνδρομέδα δεθεῖσα ἔμελλε τῷ θηρίῳ βορὰ δίδοσθαι. 20 Ὁ γοῦν προειρημένος Περσεὺς ἐκεῖσε ἦκων πύθεται κλαιούσης τῆς Ἀνδρομέδας, τί ἂν ὠδύρευτο· ἡ δὲ τὸ συμβᾶν ἐξ-

84. Anon. Tr. p. 8, 20 (cod. Tisch., Suid. s. v. Θεὸς Ἄρης): περὶ ἀγάλματος ἐν πέτρῳ τῆς Ἀραβίας (λίθον τετραγώνον ἀτύπωτον add. cod. Tisch.). Inc.: Θεοσάρης (Θενσάρης Suid. Tisch.) θεὸς σέβεται παρ' αὐτοῖς, ἤγουν θεὸς Ἄρης· τόνδε γὰρ μάλιστα τιμῶσι κτλ. 85. Anon. Tr. p. 20, 26 ex Parast. 85

5 sq. καὶ ὡς ἐμοὶ ἄρα κέρδος ἦν B, καὶ ἐμοὶ δὲ κέρδος ἦν G
84. Exstat in sola classe A 7 θέσαβορις A, θησανρὸς Lamb., corr. ex Tr. ἄραβες] ἄριστον A, corr. Lamb. 8 μέλας Tr.
11 τὸ ἱερεῖον A₁, τοῦ ἱερείου A₂ σπονδῆ A₁ 12 πολύ-
χρυσος Tr. 14 αὐτοὶ] αὐτοῦ Lamb. 85. A C M, J, G B (verbis copiosiores, non re).

ηγῆσατο. Τοῦ δὲ καθίσαντος <ἦκε τὸ θηρίον>· αὐτὸς δὲ
 Γοργόνης κεφαλὴν ἐν πήρᾳ κατέχων ὀπισθοφανῶς στραφεῖς
 δεικνυσιν τὸ θηρίον τὸ δηλητήριον· ὄθεν ἰδὸν ἐκεῖνο ἀπ-
 ἔψυξεν. Ὅθεν καὶ ἐκλήθη Ἰκόνιον ἢ πόλις παρὰ Φιλοδώ-
 5 ρου λογιστοῦ διὰ τὸ τὸν Περσέα δεῖξαι τὴν εἰκόνα ἐκεῖσε.
 Ἦν δὲ τῇ πόλει ὄνομα ἀπὸ γενέσεως Λάνεια· ἔπειτα ἐκλήθη
 Θρηνηδία, παρὰ δὲ Φιλοδώρου Ἰκόνιον. Ἐνθα καὶ ἐτελει-
 ὴθη ὁ αὐτὸς Περσεὺς σὺν τῇ Ἀνδρομέδᾳ· ἐπάνω οὖν τῆς
 πύλης τῆς πόλεως ἐστηλώθησαν ἀμφοτέροι. Ἦκασιν οὖν
 10 αἱ στῆλαι ἐπὶ Κωνσταντίου μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν Β 59
 Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν, ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ Κωνσταντίνου
 λοετρῷ || καὶ ἔστησαν πλησίον τοῦ Τζυκανιστηρίου.

86 (σξά'). Ἐν τῇ κατωγαίᾳ πόρτῃ τῇ πληρεστάτῃ
 στοιχεῖον ἴστατό τινος Φιδαλίας Ἑλληνίδος. Ἀρθείσης δὲ
 15 τῆς στήλης θαῦμα ἦν ἰδεῖν μέγα, σεῖσθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον
 ἐπὶ πολὺ, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα θανατῶσαι καὶ λιτὴν ἀπ-
 ελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ καὶ οὕτως παῦσαι τὸν σεισμόν Σάββα
 τοῦ ὀσίου δι' εὐχῶν.

87 (159, οθ'). Ἐπὶ ἄρματος ἴστατο εἰς τοὺς πλεκτοὺς
 20 κίονας ἐν τῇ λεγομένῃ Νεολαίᾳ στήλῃ γυναικείᾳ καὶ βωμὸς

86. Parast. 4 87. Parast. 5, cuius initium tantum in
 cod. exstat; et reliqua et c. 88 — 91 iactura folii nunc in cod.
 Parast. desunt

1 ἦκε τὸ θηρίον inserui ex Tr. 3 τῷ θηρίῳ A₁; sed cf.
 Tr. et Parast. ὄθεν] ἦν C, ὅπερ Tr. ἰδὸν F, ἰδὼν rell.
 ἐκεῖνος A₂ M 6 δανεία codd. praeter GB, δαναεία Lamb.
 6 sq. ἐκλ. θρ.] sic B (cum Tr.), ἐπεκλήθη θρηνηδὸς G, ἐκλήθη θρη-
 νηδία καὶ οὕτως ἐκλήθη θρηνηδὸς A₁, ἐπλήθη θρηνηδίας καὶ ἐκ-
 τοτε (οὕτως A₂ C) ἐκλήθη θρηνηδὸς J A₂ C 11 ἐν τῷ κτλ.] ἐν τῷ τοῦ
 μεγάλου K. λοετρῷ J, om. G 86. A M, GB 14 Post' Ellην. add. G:
 οἶμαι δὲ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐκείνης γυναικὸς τοῦ Βύζαντος. Ἀρ-
 θέισης δὲ κελεύσει τοῦ βασιλέως τῆς στήλης κτλ. 15 θαῦμα
 ιδέσθαι G (cf. Parast.), θαῦμα ἦν ἰδεῖν A M 17 σάββα A B

87. A C M, GB 19 sq. ἐπὶ ἄρματος et eis τοὺς πλεκτοὺς
 κίονας om. Parast. ἐν τῷ ἄρματι C πλεκτοὺς] λευκοὺς A₂
 20 νεολαία G γυναικεία] χρυσέμβραφος G

μετὰ μοσχαρίου· ἐν οἷς καὶ ἵπποι χρυσολαμπεῖς τέσσαρες· ἐπὶ δίφρου καὶ διαφορέλατου γυναικὸς <στήλη> ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα στηλίδιόν τι, ἄγαλμα διατρέχον. Τοῦτο οἱ μὲν λέγουσι Κωνσταντίνου κατασκευήν, <οἱ δὲ> τὴν ζευξίν μόνην, τὴν δὲ λοιπὴν ἀρχαίαν εἶναι καὶ μηδὲν παρὰ Κων- 5
379-395 σταντίνου κατασκευασθῆναι. Ἔως γὰρ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου θέαμα παρὰ τῶν πολιτῶν γέγονεν ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ ἀνὰ κηρῶν καὶ λευκῶν γλαμύδων φοροῦντας πάντας εἰς-
B 60 ἔρχεσθαι τὴν αὐτὴν στήλην μόνην ἐπάνω ἄρματος ἕως τοῦ στάματος ἀπὸ τῶν καγκέλλων. Τοῦτο δὲ ἐξετέλουν, ὅτε τὸ 10
γενέθλιον τῆς πόλεως ἐωρτάζετο. Ἐκεῖ δὲ ἐν ζώδοις ἐστηλώθησαν εἰς τοὺς κίονας ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ καὶ ἡ Εὐ-
θηνία καὶ ὁ Λιμός.

88 (96, ρη'). Περὶ λίμνης τοῦ Νεωρίου. Ἐν τῇ λεγομένῃ λίμνῃ τοῦ Νεωρίου βοῦς ἴστατο χαλκοῦς παμ- 15
μεγεθέστατος πάνυ· κράζειν δὲ ἔλεγον αὐτὸν ὡς βοῦν μίαν τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ γίνεσθαι παραπτώματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
582-602 ἐκείνῃ, ἐν ἣ ἔκραξεν· ἐπὶ δὲ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ τῇ λίμνῃ κατεχώσθη.

89 (10, ια'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐν τῇ Χαλ- 20
582-602 κῆ. Τοῦ Μαυρικίου στήλη καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν

2 διαφορέλατης E, διαφορέλατου DF; καὶ διαφορέλατης ἐπὶ τοῦ δίφρου G (γυναικὸς om.) 3 στηλοειδές τι ἄγαλμα, ὅπερ, ὡς προσεγράφη, εἰς τύχην τῆς πόλεως ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐτίμησε G διατρέχον τοῦτο iungit Band.
4 οἱ δὲ om. codd., suppl. Lamb. 6 καὶ ἕως Θεοδ. A₁G, ἕως γὰρ Θεοδ. A₂C 7 παρὰ πολίτας C 8 ἀνὰ κηρῶν λευκῶν καὶ γλαμύδων φοροῦντας AMDF; corrigebam; ἀνὰ κηροῦ ἕκαστον καὶ λευκῶν γλαμύδων φοροῦντα E; μετὰ κηρῶν γὰρ (γὰρ om. B) λευκοφοροῦντες οἱ πολῖται καὶ ὀψικεύοντες αὐτὴν (αὐτ. om. B) ἐπάνω ἄρματος φέροντες ἤγον ἕως τοῦ στάματος GB 9 ἄρματος G, καρούχας A, ἄρμ. ἤγον καρούχας C 10 στέμματος A₁ 11 ἐνζώδοι A₂, ἐνζώδιω G, ἐν ζώδοις A₁C 12 εἰς τοὺς δύο κίονας B 88—89. ACM, JGB 15 χαλκὸς J παμμεγέθης AC 17 παράπτωμα A₁, παράπτωμά τι G 18 ἐν ἣ — κατεχ. om. AC 21 ἡ στήλη A₂G καὶ τῆς γυναικὸς om. JG

τέκνων αὐτοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ ἴσταται ἄνωθεν τῆς Θεανδρικῆς εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευάσθησαν. Αἱ δὲ δύο στήλαι αἱ ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ὁ εἷς τῷ ἑτέρῳ ἐκ τῆς Ἀθηναίων γῆς ἦκασιν· φιλοσόφων δέ φασιν εἶναι, ὡς φησιν Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός.

89a (σξξ'). Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Μαρμιανὸν τὸν βασιλέα 450-457 ἐγένετο Εὐτύχους τινὸς μαθητῆς ὀνόματι Ἀκατος, διάκονος ὑπάρχων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εὐφημίας· ὃς ἰδὼν ἠττηθέντας τοὺς κατὰ Εὐτύχην κατέλαβε Σεραπίωνα τὸ κάστρον· τοῦτο δὲ ἦν ἐν τῶν Περσῶν, Ῥήγιον τοῦνομα. Ἐμήνυσε δὲ Περιστίῳ τῷ καστροφύλακι τὰ τῆς ἀσθενείας τῶν ἐν Καλχηθῶνι οἰκούντων· ὃς παρενθὺ τοῦ ἄρματος ἐπιβάς — B 61 οὔτως γὰρ τοῖς ἐν Ῥηγίῳ καστροφύλαξι πέφυκε — μετὰ

12 Post οἰκούντων pergitt G et item fere B: προσθεῖς ὅτι ἄμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν τούτους χειρώσεται καὶ δῆτα ἀμνηστὶ στρατεύσας ὁ ῥηθῆεις Πέρσης μετὰ στρατιωτῶν χιλιάδων ὁ καταλαμβάνει τὴν Καλχηθῶνα· οἱ δὲ ἐν αὐτῇ μόλις

1 ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς πλησίον τῆς Θεανδρικῆς εἰκόνας Lamb. 2 ὑπ' αὐτοῦ — 4 ἦκασιν] sic JA, nisi quod A l. 3 ταῖς χερσίν et l. 4 θηβαίων pro Ἀθηναίων. Misere corrupti in CMGB: ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθεῖσαι αἱ ἐκτεταμέναι ταῖς χερσίν C, ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευάσθησαν αἱ β' στήλαι αἱ ἐκτετ. ταῖς χερσίν M, ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ἔχουσαι· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ Μαρμιανῶν κατεσκευάσθησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ τῆς τῶν Ἀθ. ἦκασιν γῆς G 4 φιλοσοφῶν δέ φασιν ἵνε, ὡς φησὶν λιγυρίους, ἑλληνικοὶ δὲ J, φιλοσόφους δέ φασιν εἶναι ὡς λέγει καὶ λιγύριος G, φιλόσοφος δὲ φά ὁ λογύριος ἑλληνικός A₁, φιλόσοφος δὲ φησὶν ὀλύριος ἑλληνικοὶ A₂, ὡς φησὶν φιλόσοφος ὁ λογύριος ὁ ἑλληνικός C, φιλόσοφος περὶ τούτου φασὶν ὀλογύριος ἑλληνικός M; correxi. 89a. AM, GB. 6 Μετὰ τὸ σφαγήναι παρὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ Μαρμίον κτλ. G 7 εὐτυχίον AM, cf. infra p. 198 l. 5; εὐτυχοῦς τοῦ αἰρετικῶν G; εὐτύχους scripti 8 ὡς εἶδεν A₁ M 9 εὐτύχον AM, τοὺς περὶ τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον GB, correxi 10 ἐν] τοῦτο δὲ ἐτύγγαεν ὃν ἐν τῶν παρὰ πέρσαις ῥηγίων G ἐν τῇ A₂ 11 δὲ om. A₁

ἑβδομήκοντα χιλιάδων ἔρχεται ἐπὶ τὴν Καλχηδονίων μητρό-
πολιν· οἱ δὲ ἐκεῖσε προγόντες ἔφυγον ἐν τῷ Βυζαντίῳ
ἄφαντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τίμια λείψανα τῆς ἀγίας Εὐ-
φημίας· ὅπερ αὐτὸς Ἄκατος ἀμυνόμενος διὰ τὸ μὴ συγχω-
ρηθῆναι Εὐτύχει τὴν ἐκκλησίαν κατὰ ταύτης τὸν Πέρσην 5
Περιτίωνα ἤγαγε. Τότε ἠρπάγη παρὰ τῶν Περσῶν ὁ Ἥλιος
θεὸς ὁ λεγόμενος Κρόνος, χρυσέγκουστος, ὃς ἴστατο ἐν
Καλχηδόνι· ὃν καὶ ἀπήγαγον εἰς Περσίαν.

90 (σξξ'). Περὶ στηλῶν τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ Μωκίῳ.
717-741 Ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου πολλὰ θεμάτια παρελύθησαν ἀρ- 10
χαῖα διὰ τὸ τὸν ἄνδρα ἀλόγιστον εἶναι.

91 (σξξ'). Τότε τὸ λεγόμενον Τριζόδον τὸ εἰς τὰ
κοῦφα τοῦ ἀγίου Μωκίου κάτωθεν ὑπάρχον ἐπήρθη· ἐν
αὐτῷ ἡστρονόμου ἕως τότε πολλοὶ καὶ τύμβοι Ἑλλήνων

ἴσχυσαν διαφυγεῖν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ καὶ τῶν τιμίων
λειψάνων τῆς ἁ. Εὐφημίας, ὅπερ ἡς τὸ πλεόν ἐσπούδαζεν ὁ
προδότης καὶ ἀνίερὸς Ἄκατος ἀμῦναι θέλων διότι τοὺς τῆς αἰρέσεως
αὐτῶν τόμους κατήσχυεν, ἅμα δὲ καὶ διότι μὴ συνεχωρήθη
Εὐτυχῇ τὸν ἀτυχῇ τὴν τοιαύτην εὐτυχῆσαι μητρόπολιν. Λεηλα-
τήσαντες δὲ πάντα τὰ ἐκεῖσε οἱ Πέρσαι ἔλαβον καὶ τὸ χρυσέγ-
κουστον ἀγαλμα τοῦ Ἥλιου ἐκεῖσε πού τοῦ κάστρου ἐστῶς καὶ
ἀπήγαγον εἰς Περσίαν καὶ ἐτίμησαν εἰς θεόν. 91. Ἐν δὲ τῷ
ναῷ τοῦ ἁ. Μωκίου ἐν τοῖς κούφοις ἦν τὸ τριζόδον κάτωθεν,
ἐν ᾧ καὶ ἡστρονόμου ποτὲ οἱ Ἕλληνες, εἰδωλείου τοῦ ναοῦ
δύτος· ἀλλ' ἐπήρθη καὶ ἠφανίσθη ἱεροδέντους τοῦ ναοῦ. Καὶ
τύμβοι δὲ Ἑλλήνων πολλοὶ ὑπῆρχον ἐν τῷ πάτῳ καὶ σκηνώ-
ματά τινα συγκεχωσμένα εἰς πλήθος: G et simil. B

91. Parast. 5d

4 ὅπερ αὐτὸς] ἦν περ αὐτήν? Cf. G 5 εὐτυχῇ aut εὐ-
τυχεῖ hoc loco codd., correxi 90—92. AM, JGB 10 θεμάτια
AMG, θούματα (i. e. θύματα) J 12 Τό τε λεγόμενον A
τριζόδον codex aliquis Lambecii 13 κοῦφα κάτωθεν τοῦ ἁ.
M. A ὑπάρχοντα J 14 ἡστρονομούντων ἕως τότε ἐκεῖσε
πολλοὶ· ἔνθα καὶ τύμβοι A₁ Ἑλλήνων κτλ.] ἑλληνικοὶ καὶ
ἀρίων ὑπάρχον καὶ χροσμένοσ J

καὶ Ἀρειανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι καὶ ἄλλα εἰς πλήθος σκηνώματα.

92 (σξή). | Τὸ δὲ Πάνορμον διπλότειχον κάστρον ὑπ- B 62
 ἀρχει ὑπὸ τοῦ Πανόρμου Ἑλληνας κτισθὲν δίκην σιδήρου
 5 καὶ χαλκοῦ ἀναμειγμένον. Ἐν δὲ τῇ πρὸς βορρᾶν πόρτη
 τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἵστατο στυράκιον ἰμοειδὲς καὶ στήλη
 γυναικεία δικέφαλος. Ἐνθα καὶ θέαμα γέγονεν ἔμπρησμοῦ
 γὰρ ποτε τὸ κάστρον κατειληφότος καὶ πάσης τῆς πόλεως
 ἐδαφισθείσης μετὰ καὶ τῶν τειχῶν ἵστασθαι τὸ πυργίον
 10 ἐκεῖνο τῆς πόρτης, ἔνθα καὶ ἡ στήλη συνίστατο. Ἀλλὰ
 μὴν πολλάκις καὶ τοῦ πυρὸς προσεγγίζοντος τῷ προσώπῳ,
 ὡς ὑπὸ τινος διώκοντος αὐτὸ ὀπισθεν, ὡς ὀργυῖα εἴ ὑπ-
 εχώρει τῆς στήλης. Αὕτη δὲ παρελήφθη ὑπὸ Χοσρόου τοῦ 591-628
 Περσῶν τυράννου καὶ ἐστὶν ἐν Περσίδι λατρευομένη μέχρι
 15 τοῦ νῦν. || Τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ἠχημαλώτευσεν ὁ Χοσρόης καὶ
 τὰ Ἱεροσόλυμα λαβὼν μεθ' αὐτοῦ καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωο-
 ποιὸν σταυρὸν σὺν τῷ πατριάρχει Ζαχαρίᾳ. Ὁ δὲ Ἡράκλειος 610-641
 τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Χοσρόην ἀνελὼν
 καὶ τὴν αἰχημαλωσίαν ἣν ἠχημαλώτευσεν ὁ Χοσρόης, καὶ τὸν
 20 τίμιον σταυρὸν εἰς τοὺς ἰδίους ἀπεκατέστησεν τόπους καὶ
 σπουδῇ καὶ χάριτι Θεοῦ, Μοδέστου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρι-
 ἀρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦτο δι' εὐχῆς αὐτοῦ σπεύ-
 σαντος γενέσθαι.

92. 3—15 Parast. 6

3 sq. Περὶ στήλης: τὸ κάστρον ἢ πάνορμος ὑπάρχει διπλό-
 τυχον ὑπὸ πάνορμον τινὸς Ἑλληνας κτισθέν J 4 δίκην] ἐκ
 JAM, διὰ G, rest. ex Parast. 5 ἀναμειγμένον AMJ, rest.
 ex Parast. 6 ἰμοειδὲς J, ἰχυόδιον A, M, ἰσχυμάδιον A₂
 11 μὴν πολλάκις om. J πυρὸς] ποτε addit J τὸ πρόσωπον
 J, τῷ προσώπῳ AM, τῷ τόπῳ Parast. 15 τῶν αὐτῶν δὲ
 χρόνον J 16 ζωοποιὸν αὐτοῦ σταυρὸν J 17 ἠρακλῆς J
 19 ἣν ἠχημαλώτευσεν ὁ X.] nil nisi ἔπασαν AM 20 καὶ
 σπουδῇ καὶ χάριτι Θεοῦ om. AM

93 (257, σξθ'). Περὶ τοῦ Ὀκταγώνου. | Τὸ δὲ καλούμενον Σμύρνιον πλησίον τοῦ Τετραδησίου ἐμβόλου ἔχει ὑποκάτω τῆς γῆς τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος ὀργυιᾶς ἰ', στήλας θ'· ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου. Εἰσὶ δὲ αἱ στήλαι αἱ μὲν τρεῖς Κων- 5
 B 63 σταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστας καὶ Ἰλαρίωνος πραιποσίτου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ τρίτου, ὁμωνύμου Κωνσταντίνου, Κρίσκεντος ὀνομαζομένου, ὃν Ἡρόδοτος καὶ Ἰππόλυτος χρονογράφοι λέγουσιν ἀποκεφαλισθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς || διὰ τὸ εἰς ὑποψίαν ἔλθειν 10 ἐπὶ Φαύστη τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐκείνην μὲν βαλανεῖον ἐκπυρῶσας ἐκέλευσεν ἔσωθεν κατακαῆναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀποτιμηθῆναι ἀκρίτον διὰ ὑποψίαν τινά. Διὸ καὶ τῆς μητρὸς Ἑλένης μὴ φερούσης τὴν ἀναίρεσιν τοῦ νέου, ἥδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντος τιμῆς, ἠδολέσχει ἐπὶ τῇ ἀκρίτῳ 15 ἀποφάσει· καὶ ἐστήλωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ | λυπηθεὶς μετενόησεν καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ μ' ἡμέρας καὶ μ' νύκτας μὴ λουσάμενος τὸ σῶμα καὶ μὴ ἀναψύξας ἐν κοίτῃ. Ἐποίησεν δὲ τὴν στήλην αὐτοῦ ἐξ ἀργύρου καθαροῦ βάψας αὐτὴν ἐκ χρυσίου πλείστου, τὴν δὲ κεφαλὴν 20 αὐτοῦ μόνην ἐκ χρυσίου τελείου, γράφουσαν ἐν τῷ μετώπῳ· ἠδίκημένος υἱὸς μου.' Ταύτην στήσας μετάνοιαν βάλλων

L. 1 — 10 et 17 — p. 201, 7: Parast. 7 L. 10 sqq. exscripta sunt in cod. Mosqu. Georgii Mon. p. 428 Mur; cf. Zosim. p. 85 M.; Philostorg. ed. Franchi de Caval. Studi e documenti di storia 1897 p. 95

93 — 95. ACMJGB 1 Περὶ τοῦ ὀκταγώνου praemittit solus J 2 σμυρνιον AME, σμυρνειον D, σμύρνιον F, δισμύριον JG 4 δὲ om. J 5 τοῦ σφωρακίου J, τῶν σφωρακίου A, om. Parast. τρεῖς omnes codd. et Parast.; idcirco corrigere nolui 8 κρίσκ. ὀνομαζομένον omnes codd., om. Parast. 18 καὶ μ' νύκτας om. Parast. 22 βαλῶν A₂ DE, λαβῶν JA₁ FM, rest. ex Parast.

ἐλιπάρει τὸν θεὸν ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησεν. — Αἱ δὲ λοιπαὶ
 στῆλαι ὑπάρχουσιν Σευήρου, Ἀρματίου, Ζευξίππου, Βιγλεν-
 τίου τοῦ καὶ τὰ Βιγλεντίου κτίσαντος καὶ Ἐλευθερίου τοῦ
 εἰς τὸ Σινάτον παλάτια κτίσαντος. Οὗτοι δὲ πάντες παρ' B 64
 5 αὐτοῦ ἐστηλώθησαν ὡς ἀποτιμηθέντες· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 εὐρόντες αὐτὰς ἐπὶ Οὐάλη κατέχωσαν ἐκεῖ τὰς αὐτὰς στῆλας. || 364-378

94 (35, λε'). Περὶ τοῦ Σινάτου. | Ἐν δὲ τῷ Σινάτῳ
 ἀπετέθησαν ἡμίοχοι ἐν ζευξίπποις καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
 ἀστρονομικῷ ὄργάνῳ, ἔνθα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς
 10 Ἀφροδίτης ἴστανται στῆλαι· ἐν αἷς σκντάλαις ἀπ-
 κεφαλίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. Αἱ δὲ καροῦχαι ἐν
 τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ||

95 (35, λε'). | Οἱ δὲ δώδεκα κόφινοι τῶν περιβσευμάτων
 δέκα ἔτη ἐν τῷ παλάτῳ τοῦ Σινάτου κατέκειντο· μετὰ δὲ
 15 ταῦτα ἐν τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν. ||

96 (36, λς'). Στηλαι τῆς ἀγίας Σοφίας. | Ἐν τῇ
 μεγάλη ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν ὀνομαζομένη ἀγία Σοφία στῆλαι
 ἴσταντο νκς', αἱ πλείαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι· αἵτινες ἐκ B 65
 τῶν πολλῶν ὑπῆρχον τοῦ τε Διὸς καὶ Κάρου τοῦ πατροιοῦ
 20 Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωδον καὶ ἡ Σελήνη καὶ ἡ
 Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἀρκτοῦρος ἀστὴρ παρὰ δύο Περσικῶν στη-
 λῶν βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἡ ἰέρεια τῆς

94. Ex Parast. 8 male excerptum (cf. l. 11) 95. Parast. 9

96. Parast. 11; cf. supra I 49 (p. 140, 2).

1 τὸν θεὸν] τὸν νῖον J 5 ἀποτιμηθέντα J, ὡς
 ἀποτι. om. ACB, ὡς om. G 6 εὐρόντες αὐτὰς ἐπὶ Οὐάλη
 om. Parast. 10 στῆλαι] σκντάλα vel σκντάλαι codd., restitui
 ex Parast. 11 ἀπεκεφαλίσθησαν] pluralis in omnibus codd.
 ἐν εἰλήματι G, qui insuper addit τοῦ ἰπποδρομίου; ἐν τῷ
 ἡμματι J, om. rell. 12 ὑπὸ] παρὰ GB, ὑπὸ rell., ἐπὶ Parast.
 14 κάτω ἔκειντο A₂D 15 ἐν om. JAC ἐν τῷ εἰλήματι
 τοῦ φόρου G 96. ACM, JH et, qui maiorem partem
 om., BG 22 ἡ ἰέρεια H, ἡ ἐριβοία J, ἰερεῖθια A₁, ἡ ἰερί-
 δια C, ἡ ἐριθία A₂

Ἀθηναῖς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύουσα. Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγα μὲν ὡσεὶ π' καὶ δέον ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγας μνημονεῦσαι· Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος καὶ Γαληνοῦ κυαίστορος καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος καὶ ἑτέρου Ἰουλιανοῦ 5 ἐπάρχου καὶ Λικινίου Ἀγούστου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ Ἀρκαδίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Σεραπίωνος ὑπατικοῦ καὶ Ἐλένης μητρὸς Κωνσταντίνου τρεῖς· ἡ μὲν μία πορφυρᾷ διὰ μαρμάρων, ἡ δὲ ἑτέρα διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν ἐν χαλκῷ κίονι καὶ ἡ ἄλλη ἐλεφαντώδης Κύπρου ῥήτορος 10 προσενέγκαντος· ἄστιας Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν ναὸν μέγιστον ἀνήγειρεν μετὰ πίστεως καὶ πόνου. Οἱ δὲ πεπειραμένοι τῶν προειρημένων περιερχόμενοι τὴν πόλιν καὶ ζητοῦντες εὐρήσουσιν οὐκ ὀλίγας. ||

97 (54, νε'). | Μαναναῆ στρατηγοῦ μετὰ τὸ νικῆσαι 15 Σκύθας κατὰ κράτος στήλη ἠξιώθη τιμηθῆναι ἐν τῷ καλούμένῳ Ὁρειῷ, ὃ τινες καλοῦσι Μόδιον· ἦν δὲ καλούμενον ὠρολόγιον· ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες καὶ ἀψὶς πρὸς τὸν οἶκον τὸν νῦν λεγόμενον Κρατεροῦ· ἔνθα ἴστανται καὶ μόδιος χαλκοῦς καὶ ὠρεῖον καὶ δύο χεῖραι χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων. 20
B 66 Τὸν δὲ μόδιον δέον ἐστὶ μὴ παραδραμεῖν ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ ἐτυπώθη· τότε γὰρ καὶ ἀρχιμόδιον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει οἰκούντων ἀνηρευνήθη † τοῦτο τοῦ ἀργύρου τυπώσαντος· ἀργυρος δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἐτυπώθη τὸ

97. Parast. 12, ubi 17 ἦν δὲ — 20 ἀκοντίων exciderunt

1 ἔχουσα μαντευόμενον H 2 ὡσεὶ π'] ὡσίπω J, ὡς εἶπον AC, ὡς εἰπεῖν H, rest. ex Parast. 11 πρὸς ἐνέγκαντος θυσίαν J 12 πόνου A₂, πολοῦ πόθου J, πόθου πολλοῦ AC
97. ACM 15 μαναναῆ AEF, μαναναή D, cf. Parast.
18 ἀψὶς ἦν πρὸς C 20 τὸ ὠρεῖον C χεῖρες D, χεῖρες rell., v. p.
203 l. 2 ibique Parast. ἀκόντου C, ἀκοντίου M 22 ἀρχιμωδίου A₁, ἀρχή μωδίων A₂, ἀρχή μωδίου E, ἀρχηγὸν μωδίου DF, rest. ex Parast. ἐπὶ om. C, an ὑπὸ? (παρὰ Parast.)

νόμισμα. Τοῦτο δὲ καὶ Θεοδώρητος διασαφεῖ τρανότατα. Αἱ δὲ χαλκαὶ χεῖραι ἔκτοτε ἄνωθεν προετυπώθησαν. Τοῦ δὲ βασιλέως τὸ κουμούλιον μόδιον νομοθετήσαντος, μὴ ἀνταίρειν δὲ τοῖς ναυτιῶσι προστάξαντος καὶ σιτηρέσια εἰς ἕξ
 5 ἀμφοτέρων τῶν ναυτῶν τῷ βασιλεῖ τὸν σῖτον ἀπεμπωλῶν ἐν τοῖς ἐκεῖσε δίκην ἄδικον καταγγείλαντος ἐν τῷ κατωγαίῳ Μοδίῳ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀπώλεσεν· ὅθεν καὶ ἐτυπώθησαν αἱ χεῖραι τοῖς λαμβάνουσιν καὶ τοῖς διδοῦσιν ἀμφοτέροους ἐκ τῶν προστεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ||

10 **97 a** (54, νε'). | Ἐνθεν τοῦ αὐτοῦ Οὐαλεντιανοῦ στήλη ἴστατο εἰς τὴν ἀψίδα, ἕξαμον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα· ἠρπάγη δὲ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἀργυρᾶν εἶναι ὑπὸ Κουρίου προτίκτορος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τῷ δευ- 685-711
 τέρῳ ἔτει. ||

15 **98** (σλγ'). Περὶ στήλης τῶν Ἀρτοπωλείων. Μενάνδρου μάντεως στήλη ἦκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἣν ἔσθησαν ἐπὶ τὸν Ἀρτοτυριανὸν οἶκον εἰς θῆαν διὰ τὸ εἶναι

97 a. Parast. 12 (p. 28, 12) **98.** Parast. 13

1 διασαφεῖ ΑΕ, διασαφοῖ ΔΦ 2 χεῖραι D et Parast., χεῖρες rell. 3 ἀντερεῖν Α₂ 4 ναύταις ΕΦ, ναυτιῶσιν Α, τοῖς αὐτοῦ νόμοις Δ καὶ σιτηρέσια Α₁; verba sensu carent, sed ne corrigas officium Parast. 4 sq. καὶ σιτηρ.—ἀπεμπωλῶν om. Α₂, καὶ σιτηρ.—ἀπώλεσεν (l. 7) om. C, qui eorum loco scribitur: εἰς εἰς τοῦτων παριδῶν τὴν πρόσταξιν καὶ δίγλον πωλήσαντος τὰς χεῖρας ἀπώλεσεν εἰς ἕξ ἀμφο τῶ τὸ ναυτῶν Α₁, rest. ex Parast. 5 exspectamus τὸν σῖτον δίγλον ἀπεμπωλῶν (cf. C et Π 51); sed repugnat cod. Parast. 8 χεῖρες codd., corrigebam ἀμφοτέρα ΑΕ, ἀμφοτέραι ΔΦ, rest. ex Parast. 9 ἐν τῶν προστετ. μὴ ἀγαν.] μετὰ τῶν σιτηρεσιῶν κουμούλια διδοσθαι τὰ μόδια C **97 a.** ACM, HGB 11 εἰς τὴν ἀψίδα] ἐν τῇ ἀψίδι τῶν χειρῶν καὶ τοῦ μοδίου Η, ἐν δὲ τῇ ἀψίδι τῇ ἐν τῷ ἀμαστριανῷ (cf. Π 51), ἐνθα καὶ αἱ χαλκαὶ χεῖρες ἐστήλωνται καὶ τὸ μόδιον G, om. Parast. ἕξαμον κτλ.] καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ κατέειχεν ἕξαμον ἀργυροῦν, ὃ καὶ ἠρπάγη ὑπὸ Κουρίου κτλ. Η, sim. G 13 Ἰουστινιανοῦ τοῦ δινωτήτου G **98.** AM, JHGB 17 Ἀρτοτ. οἶκον] εἰς τὸ ἀρτοπωλεῖον add. G

B 67 τὴν στήλην εἰς μῆκος πηχῶν ιε', πλάτος δὲ πηχῶν η'. ἦν-
τινα χυμεντήν ὑπάρχουσαν καὶ ἀργυροελάτην καθαρὰν Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβῆς εἰς ἀργύρια ἐχάραξεν καὶ τοῖς πένησιν διένειμεν. ||

457-474

99 (σζγ'). | Ἀρδαβούριος στρατηγὸς ἐπὶ Λέοντος τοῦ 5
εὐσεβοῦς ἐν τοῖς Θρακίοις μέρεσιν Ἡρωδιανοῦ στήλην
εὐρῶν ἐπίκρυτον πάνυ καὶ παχεῖαν θυρωθεὶς ὤλεσεν· ἦν-
τινα ὀλέσας εὔρεν χρυσίου τάλαντα, λίτρας ρλγ'· ἃ μετὰ
προθυμίας τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσεν. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ
ἐσφάττετο καὶ ὀδυνώμενος ἔλεγεν· 'οὐδεὶς μολίβδῳ χρυσὸν 10
καταμίξας ἐπὶ ζημίας † ἠνδροίετο, οἷα παρὰ τῷ κυρτῷ τού-
τῳ βασιλεῖ εἰς ἐμὲ συμβέβηκεν.' Ἐνθεν καὶ οἱ διερχόμενοι
τὸν τόπον <καὶ> μάλιστα φιλόσοφοι οὐ τοῖς προτέροις κα-
κοῖς <τῷ θανάτῳ> Ἀρδαβούριον ἔβαλον, ἀλλ' ἔνεκεν τῆς
στήλης Ἡρωδιανοῦ· ὅτε καὶ Ἄσπαρ σὺν αὐτῷ τὸ πέρασ 15
ἐδέξατο. Ἄσπαρος δὲ στήλη ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν
σώζεται ἕως τῆς δευρο ἐν ἵππῳ ἐρωμένῳ δεξιολαβεῖ καθ-
εζόμενος <ὡς> δρᾶται. ||

100 (37, λζ'). | Ἐν δὲ τῷ Φόρῳ τῷ δεξιῷ μέρει τῆς
ἀνατολῆς ἐδέξατο στήλας πορφυρᾶς διὰ μαρμάρων ιβ' καὶ 20

99. Parast. 14 100. Parast. 15

1 sq. ἦν κατεάξας ὁ εὐσεβῆς βασ. Μαρκ. εἰς ἀργύρια κτλ. G
2 καὶ om. H καὶ ἀργυροελάτον καθαρὸν J καὶ ἐλάτην,
ἀργυρᾶν AM (καθαρὰν om.) 3 εἰς ἀργύρια G, ἀργύρια AJ
ἐχάραξεν αὐτήν J 99. AM, JGB 7 post θυρωθεὶς
inserit G διὰ τὸ ἀνειθεον αὐτῆς 8 post εὔρεν inserit J ἐν
αὐτὸ ποσότητα 11 ἐπὶ ζημίας ἠνδροίετο A, ἐπιζήμιος ἠνδρί-
ετο J, ἐπιζήμιος εὐρίσκειται (sic) G, cf. Parast. 12 Post συμ-
βέβ. addit J καὶ οὕτως ἀπεκτάνθη 13 καὶ et τῷ θανάτῳ
inserui ex Parast. 14 ἐνέβαλον A₂G, ἔβαλων J, ἀνέλαβεν A₁
15 post Ἄσπαρ addit ὁ παραδυναστεύων τῷ τότε καὶ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ B, sim. G 17 καθεζόμενος JA₂, καθεζομένο A₁,
deest locus in M; καθημένη G 18 ὡς addidi, cf. Parast.

In fine addit B in marg.: Τὸν οἶκον τοῦ Ἄσπαρος εἶχε Βασί-
λειος ὁ παρακοιμώμενος (cf. II 71). 100 — 103. ACM, JGB
(sed GB maiorem partem c. 102 omittunt)

σειρῆνας ββ' ἄστινας σειρῆνας οἱ πολλοὶ ἵππους θαλασσίους B 68
καλοῦσι· χρυσέμβαφοι δὲ ἦσαν. Ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἐπτά μόναι
καθορῶνται· τὰς δὲ τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Μάμαν-
τος μέρεσιν τέθεικαν καὶ αἱ λοιπαὶ σώζονται. ||

5 **101** (38, λη'). Ἡ δὲ Τύχη τῆς πόλεως χαλκῆ μετὰ
μοδίου ἴσταται ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀψίδι· ἦν ἔφησαν <ὑπὸ>
Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβῆ χειροκοπηθῆναι αὐτὴν τὴν στήλην 811-813
διὰ τὸ μὴ ἰσχύειν τὰ δημοτικὰ μέρη κατὰ τῶν ἀνακτόρων.

102 (39, λθ'). Περὶ τοῦ Φόρου. | Ἰστέον ὅτι ὁ
10 σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν ἀναγινωσκόμενος· ἄγιος, ἄγιος, ἄγι-
ος· παρὰ τοῦ προστατοῦντος τῷ Φόρῳ ἀνηγέρθη· ἐνθεν
καὶ δύο ταχυδρόμων καὶ [τῶν νιδῶν] Κωνσταντίνου καὶ
Ἑλένης ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων σώζονται στήλαι. Εἰς
δὲ τὴν ἀνατολικὴν ἀψίδα τοῦ Κωνσταντινικοῦ Φόρου
15 σταυρὸς ἀργυρέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις
μήλοις ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ <ὑπὸ Κωνσταντίνου> ἀνηγέρθη,
ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ. Οἱ δὲ χρυσέμβαφοι
νιοὶ εἰσιν αὐτοῦ. ||

102a (39, λθ'). | Καὶ ἐλέφαντος στήλη ἴστατο φοβερὰ

102. Parast. 16; cf. II 16 et 18. **102a.** Parast. 17

4 ἔθηκαν AC, ἀπηνέχθησαν G 6 ἴσταται om. J ἦν
ἔφησαν κτλ.] ἦν ἔφισαν μιχαὴλ τοῦ ραγγαβῆ χειροκοπιθῆναι αὐτὴν
κτλ. J, ἦν μιχ. ὁ ραγγαβῆ παρὰ τοῦ βασιλέως κελενσθεῖς ἐχειρο-
κόπησεν, ἴνα κτλ. G, ἦν ἔφη μιχαὴλ τὸν ραγὰν καὶ χειροκοπη-
θῆναι A₁, ἦν ἔφη μιχ. ὁ ραγὰς καὶ χειροκ. M, ἦν ἔφη μιχ. ὁ
ραγγαβῆς χειροκοπηθῆναι διὰ κτλ. C; ὑπὸ inserui 8 διὰ τὸ
μὴ κτλ.] ἴνα μὴ ἰσχύωσι τὰ δημοτικὰ μέρη ἐπανίστασθαι κατὰ
τῶν βασιλέων G, διὰ τὸ μὴ ἔχειν καὶ ἰσχύειν κτλ. A₁ δημοσιακὰ J
9 Ἰστέον om. codd. praeter C 11 ἀνηγορεύθη codd.
praeter E 12 ταχυδρόμοι codd. praeter DF τῶν νιδῶν vel
τῶν β' νιδῶν, quod codd. habent, inclusi, cf. Parast. 16 ὑπὸ
Κωνσταντίνου om. codd., nisi quod C habet ἀνηγορεύθη κων-
σταντίνου (κωνσταντίνος E, κωνστ' F) ἀνηγορεύθη codd. prae-
ter J

ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσιν πλησίον τῆς μεγάλης στήλης·
 ἔνθα καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα. Σεισμοῦ γὰρ γενο-
 μένου καὶ αὐτὸς πέπτωκεν καὶ ἀπώλεσεν τὸν ἕνα πόδα τὸν
 ὀπισθεν. Οἱ δὲ τοῦ ἐπαρχοῦ ταξεῖται — ἔθος γὰρ τὸν
 Φόρον παρ' αὐτῶν φυλάττεσθαι — συνδραμόντες ἐγείραι 5
 τὸν ἑλέφαντα εὖρον ἐν αὐτῷ ἀνθρώπου ὁστᾶ ἀμφοτέρα
 ὄλου τοῦ σώματος καὶ πυξίον μικρόν, οὗ ἐν τῇ κεφαλῇ
 B 69 ἔγραφεν· 'Ἀφροδίτης παρθένου ἱέραος οὐδὲ θανοῦσα χω-
 ρίζομαι.' Ὅπερ ὁ ἐπαρχος τῷ δημοσίῳ προσέθηκεν εἰς νου-
 μῖα τοῖς προαναδηλοκόσιν. || 10

103 (39 et 40, λθ' et μ'). Ἄλλὰ καὶ χοῖρος ἴστατο
 σημαίνων τὴν κραυγὴν τῆς πανηγύρεως, καὶ γυμνὴ στήλη
 σημαίνουσα τὸ ἀναίσχυντον τῶν ἀγοραζόντων καὶ τῶν πω-
 λούντων· συστηματῖα δὲ μέσον τοῦ Φόρου ἐνζῶδα ἐπὶ κι-
 ὄνων ἰστάμενα καὶ ἐν αὐτοῖς δηλοῦντα τὰς ἱστορίας τῶν 15
 μελλόντων ἐσχάτως γενέσθαι ἐπὶ τὴν πόλιν. Οἱ δὲ στηλω-
 τικοὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ταῦτα πάντα συνιάσιν. Ἐστήλωσε
 δὲ ἅπαντα ταῦτα Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς παρακληθεὶς παρὰ
 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· καὶ εἰσελθὼν ἐστοιχειώσατο
 ὀνόματα ἐπικρατείας ἕως τέλους αἰῶνος. 20

104 (23, κγ'). Περὶ τοῦ Μιλίου. | Ἐν τῷ λεγο-
 μένῳ Μιλίῳ Θεοδοσίου στήλῃ ἴσταται ἐφ' ἵππου χαλκοῦ· ||

104 l. 21 et p. 207 l. 2 sq. Parast. 18

3 an τῶν ὀπισθεν? 7 οὗ codd.; v. Parast. 8 ἱέραος
 J (cf. Parast.), ἱερέως A₁, ἱερά CG, ἱερά~~ς~~ M θανοῦσα codd.
 (cf. Parast.) 9 Ὁ δὲ ἐπαρχος εὐνους τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ πολι-
 τεία τυγχάνων λαβῶν ὄλον τὸ τοιοῦτον ζῶδιον εἰς προσθήκην
 τῷ δήμῳ νόμια ἐσχάραξεν G 11 ἀλλὰ om. AC ἴσταται
 ἄνωθεν τῶν κατὰ συστάδην ἰσταμένων κιόνων σημ. G
 12 κραυγὴν τῆς om. J 14 συστήματα A₁, συστ. δὲ ἴστανται
 G, ἴσταντο B, om. rell. ἐπὶ κίονος A₁ 15 ἰστάμενα
 om. G 16 ἐσχάτων J, ἐσχάτως AC 16 Οἱ δὲ — 20
 αἰῶνος om. J, Οἱ δὲ — 17 συνιάσιν om. G 17 συνιάσιν A₂C,
 συμιοῦσιν A₁M, correxi 19 καὶ εἰσελθὼν — 20 αἰῶνος om. G

104. ACM, JB

καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχει μῆλον καὶ στήλην ἑτέραν, ἀνδρο-
εἰκελον ἄγαλμα ἔχον καὶ στέφανον· | ἦν ἀνεγείρας πολλὰ
σιτηρέσια τῇ πόλει δέδωκεν. || Οἱ δὲ κίονες ὀκτὼ καὶ οἱ
ποδίσκοι, ὁμοίως καὶ τῶν Ἀρτοπωλείων οἱ ὀκτὼ κίονες καὶ
5 τῶν Τζυκαλαρείων <καὶ> τῆς Χαλκῆς ἔχουσιν ἱστορίας πολ-
λὰς ἃς καλλύνας ἐχρύσωσε.

104a (π'). Περὶ τοῦ Περιπάτου. | Ἐν τῷ Περι-
πάτῳ ἔφιπποι στήλαι γένος Γρατιανοῦ ἅπαν καὶ Θεοδοσίου
καὶ Οὐαλεντινιανοῦ· ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ κυροῦ Φιρμιλλιανοῦ
10 πρὸς γέλωτα γέγονεν· καὶ σώζεται ἕως τῆς σήμερον. ||

105 (60). Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. | Τὸν δὲ Ξηρό- B 70
λοφον πρόην θέαμά τινες ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλία
15 ις' καὶ συνθετὴ Ἄρτεμις || καὶ ἕτεραι πολλαὶ εἰς τὰς ἀψίδας·
ἔσχατον δὲ ἐκλήθη Θεοδοσιακὸς Φόρος καὶ ἦν μέχρι Κων-
σταντίνου τοῦ Κορωνίου.

741-775

106 (256, σξδ'). | Ὅτι Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου
καὶ Παύλου αἱ εἰκόνες ἐν σανίσι γεγόνασιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου· καὶ ἴστανται ἐν τῷ μεγάλῳ κίονι τῷ πορ-
φυρῷ πλησίον κατὰ ἀνατολὰς· ἄστινας οἱ Ἀρειανοὶ μετὰ τὸ
20 κρατῆσαι πυρὶ παραδεδώκασιν ἐν τῷ κορωνίῳ Μιλίῳ μετὰ
καὶ τοῦ τῆς Θεοτόκου ἀπεικονίσματος καὶ αὐτοῦ τοῦ νηπι-
άσαντος σακρὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς Ἀγκυριανὸς χρονο-

104a. Parast. 19 **105.** L. 11—13 Parast. 20. Cf. supra
II. 19 **106.** Parast. 10

1 καὶ στήλην—2 στέφανον om. C; καὶ στήλην ἑτέραν ἀνδρο-
εἰκελον ἄγαλμα ἔχον (om. καὶ στέφ.) A₁, καὶ στίλην ἑταίρα ἀνδρο-
ήκελο ἄγαλμα ἔχων καὶ στεφ. J, καὶ στήλην εἶδη τὲ στεφάνων
ἀνδροεἰκελον ἄγαλμα ἔχοντα A₂ B; inde καὶ στηλοειδὲς τι στε-
φανοῦν ἀνδρ. ἄγαλμα ἔχοντος Lamb. 3 ὀκτὼ om. A₁ C
4 ἀρτοπολιῶν A₁ ὀκτὼ om. C 5 καὶ suppl. Lamb.
πολῆς J **104a.** AM, JGB **105.** ABC, J 11 Τὸν δὲ Ξ.] ἐν
δὲ τῷ Ξηρολόφῳ codd., corr. ex Parast. 12 κοχλιάδες AB, κοχλι-
άδας C 13 ἕτερα ἄλλα C 14 μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνστ.
(nil ultra) codd. praeter E **106.** ABCM, G 19 sq. μετὰ
τὸ κρατῆσαι οὐάλεντα G

γράφος ἐν τῷ Δεκαλόγῳ αὐτοῦ καὶ Ἀναστάσιος ἡμῖν παρα-
δédωκαν. ||

B 71 **107** (174, 95'). | Ὁ δὲ ἅγιος Ἀγαθόνικος ὑπὸ Ἀνα-
491-518 στασίου τὸ πρότερον καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου τὸ δεύ-
527-565 τερον ἀνεκαινίσθη· ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ναῷ καὶ πατριάρχαι
ἐπισκόπησαν ἑπτὰ ἐπὶ χρόνους πεντήκοντα· καὶ βασιλεῖς
στεφηφοροῦσιν ἐκείσε. Δι' ἣν δὲ αἰτίαν μετεποιήθη † ὑπὸ
578-582 ναοῦ μέγιστον· ὑπὸ δὲ Τιβερίου τοῦ πρώτου μετεποιήθη
διολεσθὲν εἰς τὰ βασίλεια. ||

108 (227, σκθ'). | Τὰ δὲ τείχη τῆς δύσεως τῶν μεγά-
457-474 λων πορτῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς ἀν-
B 72 καινίσθησαν· καθ' ἣν καὶ ἐλιτάνευσαν καὶ τὸ 'κύριε ἐλέ-
ησον' τεσσαρακοντάκις ἐξεβόησαν καὶ ὁ δῆμος τῶν Πρασί-
νων ἔκραξαν· 'Λέων Κωνσταντῖνον καὶ Θεοδόσιον εἰς κράτος
ἐνίκησεν.' || Οὗτος γὰρ ἐνομοθέτησεν· ἡ ἀγία κυριακὴ τῇ
ἀπραξία τιμᾶσθαι· πρὸ γὰρ αὐτοῦ πάντες ἔκαμνον.

109 (228, σλ'). | Τὰ δὲ τείχη τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν
698-705 ἀνεκαινίζονται ἐπὶ Τιβερίου Ἀψιμάρον· ἕως γὰρ αὐτοῦ

107. Parast. 2 **108** l. 11 — 16 et **109** ex Parast. 3
inverso ordine **109.** v. ad 108

1 ἐν τῷ (sic) δεκαλόγῳ αὐτοῦ C, ἐν τῷ ἰ' αὐτοῦ λόγῳ A₁,
ἐν τῷ δεκάτῳ λόγῳ αὐτοῦ rell. **107** — **110.** ABCM, JGH

H titulum addit ἄλλιν περὶ κτισμάτων 3 Ὁ δὲ ἅ. Ἀγα-
θόνικος ὁ μέγας ναὸς ἐκτίσθη μὲν ὑπὸ τοῦ μεγ. Κωνσταν-
τίνου, ἀνεκαινίσθη δὲ πρῶτα μὲν κτλ. G 5 ἀνεκ.] ἐκτίσθη E

7 ἐκείσε τέσσαρες A₂ Δι' ἣν — 10 βασίλεια om. J
9 πρώτου] τοῦ πενθεροῦ Μαυρικίου H 10 διολεσθὲν codd.,
corr. ex Parast. 12 ἀνεκτίσθησαν A₁ 15 λέγων· κωνσταν-
τίνος καὶ Θεοδόσιος J, κωνστ. ὁ μέγας καὶ Θεοδόσιος καὶ λέων
G, κωνσταντίνος καὶ Θεοδ. ὁ μέγας καὶ λέων H; ἐλένη καὶ
κωνσταντίνος καὶ Θεοδόσιος A₂C, ἐλέησον (sic) καὶ κωνσταντίνον
καὶ Θεοδώσιον A₁; corrigebam 16 ἐνίκησαν omnes codd., corr.
ex Parast. τὴν ἁ. κυριακὴν CHG, τῇ ἀγία κυριακῇ J
17 πρὸ γὰρ αὐτοῦ ἐκάμνετο A₁, πρότερον ταύτην μὴ οὕτως τιμω-
μένην, ἀλλ' ὡς τὰς λοιπὰς ἡμέρας οὔσαν C

ἡμελημένα ἦσαν πάνυ· || καὶ ἐκ δευτέρου ἀνεκαινίσθησαν ἐπὶ Θεοφίλου.

829-842

110 (203, σε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου. | Δέον γνώσκειν ὅτι ὁ ἅγιος Μώκιος πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνφοδομήθη Ἑλλήνων πλήθη ἐκεῖσε κατοικούντων πολλά· καὶ ναὸς ἦν τοῦ Διός, καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων ἐκτίσθη ὁ ναός. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐξορίζονται οἱ Ἀρειανοὶ ἀπὸ τῆς 379-395 ἁγίας ἐκκλησίας καὶ ἐλθόντες ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου ἠράσθησαν καὶ παρακαλοῦσι τῷ βασιλεῖ κατοικεῖν αὐτοὺς ἐκεῖ, ὃ καὶ γέγονεν. Παρευθὺν οὖν ἀνεγείρουσι τὸν ναὸν οἱ Ἀρειανοὶ καὶ δοξάζεται παρ' αὐτῶν ἔτη ζ' καὶ πίπτει λειτουργούντων αὐτῶν ἐν τῷ ζ' ἔτει, καθ' ὃν πολλοὶ Ἀρειανοὶ ἀπεκτάνθησαν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανού 527-565 τοῦ μεγάλου ἀνεγείρεται ὁ αὐτὸς ναὸς καὶ ἴσταιται ἕως ἡμῶν. ||

110. Parast. 1

6 sq. ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων A, ἐκ τῶν αὐτοῦ λίθων C, om. JHG (J habet: διὰ τὸ ἶναι τῶν ναῶν τούτων πρῶτον τοῦ διὸς ἰερώων· ἀφοῦ δὲ κατεστράφη παρὰ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ἐκτίσθη ὁ νῦν περιὸν ναός, sim. H.) 8 sq. ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας G, ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας H 12 καὶ πίπτει] εἶτα σεισμοῦ γεγονότος πίπτει G

Πα.

Περὶ συνόδων.

325 **1.** Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ τοῦ ἁγίου Κωνσταντί-
νου. Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυ-
νίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τρια- 5
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα
Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἄρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύ-
τερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
φιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἴνδοι τότε
ἐχριστιάνισαν. Ἐπὶ δὲ τούτου εἰσῆλθον καὶ τὰ λείψανα 10
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· ἐβούλετο δὲ καὶ τὴν τοῦ καλου-
μένου χρυσαργύρου συντέλειαν ἐκκόψαι, ἣν ἀπὸ τῆς πρεσβυ-
τέρας Ῥώμης ἡ πόλις κατέλαβεν.

381 **2.** Σύνοδος δευτέρα. Σύνοδος δευτέρα Θεοδοσίου
τοῦ μεγάλου ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρύ ἁγίων πατέρων 15
καὶ Δαμάσου πάπα Ῥώμης καὶ Νεκταρίου Κωνσταντινου-
πόλεως καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου κατὰ Μακεδονίου τοῦ
πνευματομάχου· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα οὐκ ἔλεγεν θεόν,

De synodis quae narrantur exstant in JA. Cf. Glycas
p. 502 sqq.; cod. Parisin. 1712 f. 4^r

Titulus περὶ συνόδων deest in J 9 ἴβηρις J 10 τούτο J
13 A addit καὶ τὴν τελουμένην βολὴν ὑπὸ τῶν ἐξ ἀνάγκης
τὴν τοῦ πραιτῶρος ὑποσειόντων (ὑπεισιόντων?) ἀξίαν, εἰ μὴ
τοῦτον ταχὺ ὄν τὸ τέλος τοῦ βίου κατέλαβεν 14 δευτέρῃ pri-
ore loco J 16 δαμασκοῦ J 17 γρηγορίου] γί (sic) J

ἀλλὰ ἀλλότριον τῆς θεότητος· ἦτις καὶ προέθηκεν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως οὕτως· 'καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον καὶ ζωοποιόν.' Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἀπετέθησαν λείψανα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Εὐφημίας Τερεντίου καὶ Ἀφρικανοῦ· καὶ τοῦ προφήτου Σαμουὴλ τὸ ἅγιον λείψανον εἰςῆλθεν ἐν τῇ πόλει ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐτέθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἐβδόμου· ὁ δὲ Ἀττικὸς ἦν πατριάρχης τῷ τότε καιρῷ καὶ κατέθετο ταῦτα ὡς εἴρηται εἰς τὸ Ἐβδομον.

10 **3. Σύνοδος τρίτη.** Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ γέγονεν ἡ τρίτη σύνοδος ἢ ἐν Ἐφέσῳ τῶν διακοσίων ἁγίων πατέρων, ἐπὶ καθαιρέσει Νεστορίου· τὸν γὰρ Χριστὸν καὶ αὐτὸς ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· οἱ καὶ συνελθόντες ἀνεθεμάτισαν αὐτόν· καὶ τελείως ἐκήρυξαν καὶ ἐδίδαξαν τὴν ἀθόλωτον πίστιν τὴν ἐν τριάδι θεότητα ἀνυμνουμένην αἰί.

4. Σύνοδος τετάρτη. Ἐπὶ Μαρκιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Καλχηδόνι τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων πατέρων, Λέοντος πάπα Ῥώμης καὶ Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Διοσκόρου Ἀλεξανδρέων πατριάρχου καὶ Εὐτυχοῦς Ἀρχιμανδρίτου· οὗτοι γὰρ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρητοῦντο καὶ ἐν φαντασίᾳ αὐτοῦ τὴν σάρκα ἐμυθολόγουν.

25 **5. Σύνοδος πέμπτη.** Ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦ με-

1 προσέθηκε τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ A 4 τῆς ἁ. Εὐφημίας — εἰς τὸν ναὸν om. A 12 καθαιρέσεως A 15 ἀθόλωτον J, ἀθ. καὶ εἰλικρινῆ καὶ τελείαν καὶ ἀμόμητον πίστιν A (sim. Paris. 1712) ἠμνουμένην A 17 οὐάλεντος J 18 ἐν καλχηδόνο J 20 κατὰ] καὶ J 23 αὐτῶν τὴν σάρκα J. 24 In fine addit Paris. 1712: καὶ μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς ὑποστάσεως ἐφλυάρον αἰί· ἡ δὲ ἁγία σύνοδος αὐτοῦ δύο φύσεις καὶ δύο θελήσεις ἐδογματίσεν.

γάλον γέγονεν ἡ πέμπτη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἀγίων πατέρων καὶ Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· οἱ καὶ καθεῖλον Ὁριγένην, Εὐάγριον καὶ Δίδυμον τοὺς παράφρονας· τὰ γὰρ σώματα ἡμῶν μὴ ἀνίστασθαι ἐδυσφήμουν καὶ παράδεισον αἰσθητὸν 5 μὴ γενέσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ μήτε εἶναι· καὶ ἐν σαρκὶ μὴ πλασθῆναι τὸν Ἀδάμ, καὶ τέλος εἶναι τῆς κολάσεως καὶ δαίμονας ἔλθειν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποκατάστασιν.

680 **6.** Σύνοδος ἕκτη. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείου καὶ Τιβερίου [υἱοῦ αὐτοῦ] γέγονεν ἡ ἕκτη σύνοδος 10 τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἀγίων πατέρων, ἐπὶ Ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης, κατὰ Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου καὶ Πύρου, Πέτρου καὶ Παύλου Κωνσταντινουπόλεως γενομένων ἐπισκόπων· οὔτοι ἀπετόλμησαν εἰπεῖν ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχειν καὶ 15 μετὰ σάρκωσιν, τὸν σύνδεσμον τῆς ὀρθοδοξίας διαλυῖσαι βουληθέντες οἱ παράφρονες· συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Μακάριος ὁ νομοθέτης Ἀντιοχείας καὶ Ἰσίδωρος, φησί, ὁ μαθητῆς αὐτοῦ.

787 **7.** Σύνοδος ἑβδόμη Εἰρήνης. Ἐπὶ Εἰρήνης τῆς 20 μητροῦς Κωνσταντίνου τοῦ τυφλοῦ γέγονεν ἡ ἑβδόμη σύνοδος τῶν ἀγίων τῆς πατέρων ἐπὶ Ταρασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαέων πολίχνῃ, ἐπὶ τῇ καθ-

6. Cf. Georg. Mon. p. 726, 11 de Boor

2 τῶν ἑκατὸν — 3 Κωνσταντινουπόλεως om. A 4 εὐ-
 άγριον om. J 10 υἱοῦ αὐτοῦ JA Paris. 1712; seclusi; et-
 enim Heraclius et Tiberius sunt fratres Constantini Pogonati
 imperiique socii 12 κατὰ om. J ἀλεξάνδρου A Paris. 1712
 Πύρου et 13 Παύλου om. A Paris. 1712 22 τῆς om.
 J Paris. 1712 ἐπὶ] καὶ J 23 ἐν τῇ καθερέσει J. ἐπὶ
 καθαιρέσεως A

αιρέσει Θεοδοσίου· παρ' ἧς δὲ καὶ ἐξέθεντο ὄρους τῆς
ἀγίας πίστεως.

8. Σύνοδος ὀγδόη Θεοδώρας καὶ Μιχαήλ τοῦ 843
υἱοῦ αὐτῆς. Ἐπὶ Θεοδώρας Ἀνγούστης μετὰ θάνατον
5 Θεοφίλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς σὺν Μιχαήλ τῷ υἱῷ αὐτῆς
γένονεν ἡ ὀγδόη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς ὀρθο-
δοξίας· ἣτις ἄδεται ἕως τῆς σήμερον.

1 ἐξέθετο J; παρ' οἷς ἐξέθεντο ὄροι πίστεως A, παρ' ἧς ἐξ-
έθεντο ὄρους πίστεως Paris. 1712 7 In Parisino 1712 insuper
aliae tres synodi adiciuntur.

III.

B 73

Περὶ κτισμάτων.

1 (106, ρλθ'). Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνήγειρεν τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιὰν καὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν δρομικὴν καὶ τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον καὶ τὸν ἅγιον Ἀκάκιον. Τοὺς δὲ ἁγίους Ἀποστόλους ἔκτισεν ἢ μήτηρ αὐτοῦ σὺν αὐτῷ δρομικὴν ξυλόστεγον ποιήσασα καὶ μνημοθέσιον τῶν βασιλέων ἐν ᾧ κεῖνται καὶ αὐτοί. 5

B 72 2. (204, σς'). Τὸν δὲ ἅγιον Μηρᾶν καὶ τὸν ἅγιον Μώκιον εὗρεν ὅτι ἦσαν ναοὶ εἰδώλων. Καὶ τὸν μὲν ἅγιον

2. Τὸν ἅ. Μηρᾶν καὶ τὸν ἅ. Μώκιον εὗρεν ὅτι ἦσαν ναοὶ εἰδώλων καὶ ἐποίησε θεῖους ναοὺς. Τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν εἰς τὸ Πέραμα ἀνήγειρε Πουλχερία καὶ μετὰ ρξθ' χρόνους Μαρκιανὸς εἰς μῆκος τὸ νῦν ὁρώμενον ἐπανήγειρεν ἅμα τοῖς προσοῦσιν αὐτῷ σκεύεσιν ἱεροῖς G

1 Titulus deest in CMB, ante II 107 (πάλιν περὶ κτισμάτων) ponitur in H; περὶ κτισμάτων J, περὶ κτισμάτων ναῶν καὶ ἐτέρων A, περὶ κτισμάτων καὶ ναῶν τῶν ἐν τῇ πόλει κτισθέντων G 1. ACM, JHG 2 τὴν ἅ. εἰρ. τὴν παλαιὰν AJHC; τὴν ἅ. εἰρ. τὸ παλαιὸν πατριαρχεῖον G; post παλαιὰν add. τὸ πατριαρχεῖον C 3 δρομικὴν om. C 4 καὶ τὸν ἅ. Ἀκ. om. A₁D; post Ἀκ. add. τὸ ἐπτάσκαλον JHG, τὸν πλησίον τῶν οἰκημάτων τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου E 5 post αὐτοῦ add. ἐλένη AC σὺν αὐτῷ om. A₁G 6 ξυλόστεγον om. G ποιήσασα H, ποιήσας J, σὺν αὐτῷ δὲ ποιεῖ A₁, ποιήσαντες A₂ 7 κεῖνται καὶ αὐτοί J (sim. H), καὶ αὐτὸς κεῖται A (sim. C) 2 — 6. ABCM, JHG 8 Initium depravit C: ἐκ τοῦ ἅ. Μωκίου καὶ τοῦ ἅ. Μηρᾶ ἐδίωξε τὰ ἀγάλματα κτλ. 9 ἦσαν A₂H, εἰσὶν J

Μηνῶν καθὼς ἦν εἶασεν, ἐδίωξεν δὲ τὰ ἀγάλατα καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸν οὕτως· τὴν δὲ τελείαν αὐτοῦ ἀνοικοδομήν ἐποίησεν μετὰ ρξθ' χρόνους Πουλχερία καὶ Μαρκιανὸς σὺν 450-457 τοῖς προαστείοις καὶ ἱεροῖς σκεύεσι.

5 **3** (204, σς'). Ὁ δὲ ἅγιος Μώκιος ὑπῆρχεν ἄλλα δύο μήκη εἰς μέγεθος παρ' ὃ ἐστίν, ἀλλ' ἔκοψε τὸ δίμοιρον μέρος τοῦ ναοῦ καὶ ἀνήγειρεν τὸ θυσιαστήριον Κωνσταντίνος ὁ μέγας καὶ ἡ τούτου μήτηρ Ἑλένη· διότι δὲ ἀνηρέθη ὁ ἅγιος Μώκιος ἐκεῖσε, τούτου χάριν ἀνήγειρεν καὶ 10 τὸν ναὸν ὡς ἴδιον αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκεῖσε ἔφερεν.

4 (221, σκβ'). Ἡ ἀγία Ἑλένη ἐκτίσεν τὴν Βηθλεὲμ B 73 καὶ τὰ Γαστρία. Καλοῦνται δὲ τὰ Γαστρία οὕτως, ὅτι κομίσασα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ τὸν τίμιον σταυρὸν εἰσήγαγεν 15 αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόρτας τοῦ Ψωμαθείου· καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐκεῖσε ἐπάνω τοῦ σταυροῦ κρίνα τε καὶ φύλλα καὶ κῶνστοι καὶ βασιλικὰ καὶ τριαντάφυλλα καὶ σάμψυχα καὶ βαλσάματα, ἐφύτευσεν αὐτὰ εἰς γάστρας διὰ τὸ διασῶσαι αὐτά· καὶ ἐκεῖσε εἰς τὴν μονὴν ἀπληκεύσασα ὠνόμασε τὸν τόπον 20 Γαστρία καὶ μονὴν ἀνήγειρεν.

1 ἦν H, ἐστίν JA 3 ρξθ' JGA, ρξε' A₁C, οξ' H, an ριθ' ? σὺν τῶν πρ̄ πρ̄ καὶ ἱερῶν σκευῶν J 5 ἄλλα δύο μήκη κτλ.] πρότερον μείζων ἢπερ ὀράται νῦν ἦν H 6 παρ' ὃ ἐστίν AC, om. J 7 ἐξέκοψεν AC 8 καὶ ἡ τούτου μ. Ἑλ. om. HG 10 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκεῖσε κείται ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου H (κάτωθεν τοῦ θυσιαστηρίου G) 12 τὴν μονὴν τῆς βηθλ. A, τὴν μονὴν τὴν βηθλ. CH 13 καὶ τὰ Γαστρία om. C, καὶ τὴν μονὴν τὰ γάστρια HG (γαστρία G)

15 διὰ τῆς πόρτης AC ψωμά^θ G, ψαμάθου H, ψαμαθίου A₁, ψαμαθία M, ψαμαθά C, ψευμαθέα A₂, (ψεμαθέα B), ψωμα-θέου J 16 κώστους (sic) A 18 sq. licentius in G: καὶ ἀγαθοῦσα ταῦτα κατέθηκεν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ οἶκον αὐτῆν ἔχουσα· εἶτα ἐποίησε μονὴν καὶ ἐκάλεισε τὰ γαστρία 20 γαστρίαν H καὶ μονὴν ἀνήγειρεν om. CH

B 74 5 (185, ρζ'). Τὸν δὲ Ψωμαθέαν τὰ παλάτια καὶ τὸ γηροκομεῖον ἀνήγειρεν ἡ ἁγία Ἐλένη, ὁμοίως καὶ τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὰ Κλαυδίου.

6 (185, ρζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἰουλιανὸν ἀνήγειρεν Οὐρβίνιος ὁ παριστάμενος εἰς τὰ κτίσματα ἐξ οἰκείων ἐξ-
όδων· ἐν ᾧ καὶ ἦσαν ἄπληκτα τῶν Ῥωμαίων.

7 (ρπ'). Εἰς τὸ καλούμενον Ἀλωνίτζιν παλάτια ἦσαν παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθέντα οὐδαμινά, εἰς τὸ ἀπληκεῦν τοὺς προκρίτους τῶν Ῥωμαίων· ἐξ οὗ καὶ
379-395 Θεοδοσίος ὁ μέγας, ὄντος αὐτοῦ πένητος καὶ ἀνελθόντος ἐν 10
Κωνσταντινουπόλει, ἔξωθεν τοῦ παλατίου ἠπλήκωσεν εἰς τοῦ Ρουφίνου τοῦ σκυτοτόμου εἰς τὴν βάσιν τοῦ κίονος τοῦ Ταύρου. Ὁ δὲ αὐτὸς Ρουφίνος ἔσχατον ἐγένετο παρὰ Θεοδοσίου μάλιστα· ἐξ οὗ καὶ ἔκτισεν τὰς Ῥουφινιάδας.

8 (78, ρια'). Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισε τὰ μάγ-
15 γανα εἰς βασιλικὸν ἐργοδόσιον· ἐκλήθησαν δὲ μάγγανα, ὅτι τὰ μάγγανα τῶν πολεμίων πάντων καὶ αἱ μηχανικαὶ βίβλοι ἐκεῖσε ἀπέκειντο καὶ τὰ πρὸς τειχομαχίαν σκευή.

9 (160, πβ'). Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν τῆς

8. Glycas p. 468, 6

1 τὸν δὲ ψαμά^θ A₁, τὸν δὲ ψευμαθέαν A₂, τοῦ δὲ ψευμα-
θία B, τοῦ δὲ ψαμάθου H, (τὰ παλάτια καὶ τὸ γηρωκ.) τὰ ἐν
τῷ ψαμαθά C (ὁ δὲ ψωμαθέας τὸ παλ. G) 3 τὸν Κλαυδίου
C (qui rem sic depravit: ὁμοίως καὶ τὸν ἄ. θ. τὸν κλ. ὁ οὐρ-
βίνιος . . . ἀνήγειρε δὲ καὶ τὸν ἄ. Ιουλιανόν κτλ.) 5 εἰς om.
JHA₁ (ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεγ. κωνσταντίνου, ὃς παρίστατο
εἰς τὰ κτίσματα τῆς πόλεως G) 7. ABM, JHG 7 Post
Ἀλωνίτζιν inserunt H τὸ πλησίον τοῦ ταύρου, G εἰς τὸν ταῦ-
ρον (M in lemmate περὶ τὸ ἀλωνίτζιν πλησίον τοῦ ταύρου) |
παλάτια] χερσαῖα add. A₂ 8 οὐδαμινά om. HMG 12 εἰς
τὰ ρουφίνου B 13 τοῦ ταύρου om. H Ὁ δὲ αὐτὸς — 1. 14
om. GH 14 μάλιστα] τοῦ μεγάλου J ἐξ οὗ καὶ] ὃς AM
8 — 11. ABCM, JHG 16 εἰς βασιλ. — ὅτι τὰ μάγγ. om.
A₁, — ἐκλ. δὲ μάγγ. om. A₂C ὅτι τὰ μάγγ. om. J 17 τὰ
μάγγ. τῶν πολ. πάντων om. C τῶν πολεμίων πάντων A, τῶν
πόλεων πάντων J, τῆς πόλεως πάσης H, om. G βίβλοι A₁ CHG,
ὑλας A₂, βίγλη J

ἀγίας Εὐφημίας τῆς πανευφήμου τὸν ναὸν ἐν τῷ Ἴππο-
δρομίῳ τιμήσας αὐτὸν διὰ πολυτελοῦς ὕλης· παρελθόντων
δὲ υμβ' χρόνων, ἐλθόντος τοῦ μισοθέου Κοπρωνύμου, ἄρμα- 741-775
μέντον καὶ κοπροθέσιον τοῦτον ἐποίησεν καὶ τὸ λείψανον B 75
5 τῆς ἀγίας σὺν τῇ λάρνακι εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ἀπ-
έρορυσεν· μετὰ δὲ χρόνους λς' Εἰρήνη ἡ εὐσεβεστάτη ἄνασσα 797-802
ἡ Ἀθηναία τοῦτον πάλιν ἀνωκοδόμησεν καὶ τὸ λείψανον
εὐροῦσα ἔφερεν.

10 (41, μα'). Ὅτι μέλλον κτίσαι πόλιν ὁ μέγας Κων- 305-337
10 σταντῖνος, ὀφείλων πῆξαι τὸ θεμέλιον καὶ καταμετροῦσαι τὴν
πόλιν, πεζὸς ἐξῆλθεν μετὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ· καὶ ἐλ-
θὼν εἰς τὸν Φόρον λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες· ἵποίησον
τέλος τοῦ τείχους.' Ἐκεῖνος δὲ ἔφη· ἕως οὔ στή ὁ προ-
αγωγός μου, οὐ μὴ στήσω τὸ θεμέλιον.' Μόνος γὰρ ἐκεῖνος
15 ἑώρα τὸν ἄγγελον. Ἀπελθὼν δὲ μέχρι τοῦ Ἐξακιονίου πε-
ζὸς μετὰ πάσης τῆς συγκλήτου ἐκεῖσε ἐθεάσατο τὸν ἄγγελον
τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ πῆξαντα, μνηύοντα ἕως ἐκεῖ στήναι
αὐτόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἔπηξεν ἐκεῖσε τὸ τεῖχος.

10. Cf. Philostorg. in Anonymi Vita Constantini ed. Franchi
de' Cavalieri Studi e documenti di storia e diritto XVIII (1897)
p. 97 sq., Excerpta ex Philostorgio II 9, Niceph. Call. hist.
eccl. 8, 4. Codinum transscripsit cod. Mosquensis Georgii
Monachi p. 427 Mur.

1 ἐν τοῖς ἵπποδρομοῖς A, ἐν τῷ περιπάτῳ G 2 τιμή-
σας] κομήσας codd. praeter J, cf. p. 58, 16 3 υμη' A, G
μβ' A₁DF, μ' E Κοπρωνύμου] Κωνσταντίνου addunt codd.
praeter JA₁ ἄρμαμέντον A, om. J, ἄρμαμέντον καὶ om. HG,
ἄρμαμένα E, ἄρμαμεντάριον F 4 τοῦτο J, correxi
6 λς' D ἄνασσα] ἀναστασία τε C 7 τοῦτο J λείψα-
νον] ἐν λέσβῳ ὄν add. H 9 titulum addit J περὶ κτίσεως τῆς
πόλεως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν πόλιν ACH 10 καὶ
ὀφείλων AC τὸ παλάτιον καὶ τὸν θεμέλιον A₁ καὶ καταμ.
τὴν πόλιν] κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην σχηματογραφίαν HG
13 ἕως κτλ.] οὐ (οὔ, ἄλλ' A₁) ἕως . . . μου, ἐκεῖσε πληρώσω
AC 15 ἑξωκιονίου HC 18 τεῖχος] καὶ ἐστὶ μέχρι τοῦ νῦν
τὸ σχῆμα αὐτοῦ add. H

11 (28, κη'). Ο δὲ Φόρος κατὰ μίμησιν τοῦ Ὠκεανοῦ ἐκτίσθη κυκλοειδῶς.

12 (28, κη'). Καὶ ὠρολογεῖον ἐκεῖσε ἦν, ὅπερ ἔφερεν ἀπὸ Κυζίκου χαλκοῦν.

B 76 **13.** Ὁ ἄγιος Ἀνδρέας εἰς τὸ Στρατήγιον. Ὅτι εὐρῶν 5
τὰς φυλακὰς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῶν Βυζαντιῶν εἰς τὸ Στρα-
τήγιον ἐκεῖσε ἐφρούρει καὶ αὐτὸς τοὺς τιμωρομένους. Διήρασε
602-610 δὲ χρόνους σπγ' μέχρι τῆς βασιλείας Φωκᾶ τοῦ Καππάδοκος·

14. Τὸ δὲ νῦν πραιτώριον οἶκος ἦν πατρικίας χήρας
τοῦνομα Μαρκίας. Διὰ δὲ τὸ εἶναι πνιγηρὰς τὰς φυλακὰς 10
καὶ ἐκ τοῦ ζόφου καὶ τῆς δυσωδίας μὴ ὑποφέρειν τοὺς
602-610 ἐκεῖσε δέδωκεν αὐτὸν εἰς μισθὸν Φωκᾶ τῷ βασιλεῖ· καὶ
ἐποίησεν αὐτὸν πραιτώριον.

15 (12, ιβ'). Καὶ τὰ μὲν Νούμερα ὁμοίως καὶ τὴν
Χαλκῆν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ διὰ τὸ εἶναι 15
610-641 αὐτὰ ἀργὰ ἐποίησαν αὐτὰ φυλακὰς οἱ περὶ τὸν Ἡράκλειον
καὶ τοὺς καθεξῆς.

16. Τὸν δὲ ἄγιον Φιλήμονα ἀνήγειρεν Εὐδόξιος πατρι-
κιος καὶ ἑπαρχος τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

13. 14. Glycas p. 468, 9

11. mutavit H hoc modo: λέγουσι δὲ καὶ περὶ τοῦ φόρου
ὅτι κατὰ τοῦ Ὠκεανοῦ σχῆμα ἐστὶ κυκλοειδές· καὶ ψεύδονται οἱ
τοῦτο λέγοντες· τὴν γὰρ αἰτίαν ἡμεῖς τοῦ σχήματος τούτου ἦδη
προλαβόντες εἵπομεν (cf. II 45). Similiter G.

1 Περὶ τοῦ φόρου: praemittit J 2 κυκλοειδής AC
12. ABCM, J **13** — **14.** AB, JHG 5 ὁ ἄ. Ἀνδρ. εἰς
τὸ Στρατ. om. codd. praeter J εὔρεν J 6 τὰς δημοσίας φυ-
λακὰς G τοῦ βυζαντιῖου A 8 σπς' A₁ 10 μανρικίας HG
τὰς φυλακὰς sc. Strategii 11 καὶ om. J καὶ ζοφώδεις καὶ
πλήρεις δυσωδίας πάσης καὶ μὴ ὑποφέρειν τοὺς ἐκεῖσε ἐγκεκλεισ-
μένους A 12 sq. utroque loco αὐτὸ J δέδωκεν αὐτὸν εἰς
μισθὸν] διεπώλησε G εἰς om. A₁, ἐπὶ μισθῶ H **15.** ACM,
JHG 16 ἠρακλήν J **16** — **17.** AB, JHG 18 Φιλή-
μονα] καὶ τὸν ἄγιον εὐδόξιον add. HG 19 ἑπαρχος] ἀνθρω-
πος G

17. Τὸν δὲ ἅγιον Ἀναστάσιον λέγουσιν παρὰ Εἰρήνης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς κτισθῆναι, ἐπεὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ἐν 780-797 τοῖς χρόνοις τοῦ Ἡρακλείου ἐμαρτύρησεν μετὰ σγ' ἔτη τοῦ 628 μεγάλου Κωνσταντίνου.

5 18 (112, ρμδ'). Τὴν Χελῶνα τὸν ἅγιον Προκόπιον καὶ τὸν ἅγιον Ἀκάκιον τὸ Ἐπτάσκαλον ὃ ἐν ἀγίοις καὶ μέγας Κων- B 77 σταντῖνος ἀνήγειρεν· ὃ δὲ Ἰουστινιανὸς τῆς μεγάλης ἐκ- κλησίας ὃ κτίτωρ κατεκάλλυνεν αὐτὸν τὸν ἅγιον Ἀκάκιον. 527-565

10 19 (113, ρμε'). Τὸ καλούμενον Μεσόλοφον μέσον ἐστὶ τῶν ἐπτὰ λόφων· ἤγουν ἡ μία μοῖρα τῆς πόλεως ἔχει τρεῖς λόφους καὶ ἡ ἑτέρα τρεῖς λόφους, καὶ μέσον ἐστὶ τοῦτο· οἱ δὲ ἰδιῶται Μεσόμφαλον καλοῦσιν αὐτό.

20 (13, ιγ'). Ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ στήλῃ χαλκῇ ἦν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κων- 15 σταντίνου κτισθεῖσα· ὃ δὲ Λέων ὁ πατὴρ τοῦ Καβαλλίνου ταύτην κατήγαγεν. Ἡ δὲ νῦν διὰ ψηφίδων ὀρωμένη εἰ- 717-741 κὼν τοῦ Χριστοῦ ἀνιστορήθη παρὰ Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. 797-802 Ἡ δὲ χαλκῇ ἐτύγγαγεν χρόνους υἱέ· ἐξ οὗ καὶ γυνὴ αἰ-

1 Τὸν δὲ ἅ. Κωνσταντίνου εἰρήνη σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς κωνσταντίνῳ τῷ τυφλῷ A₁ 2 κτισθέντ J, correxi (ἀνεγε- ρθῆναι G, ὃ δὲ . . . ἐκτίσθη H) 3 ἱρακλέως J ρε' A₁, ἐν- ινίκωντα JA₂, σζ' HG; corrigebam ἔτη τῆς τελευτῆς τοῦ μεγ. K. G 18. ABCM, JHG (G nihil nisi: Τὸν ἅ πρ. τὴν χελώνην ὃ μέγας K. ἀνήγειρεν) 5 χελώναν A₂ F, χελώνην HDEG 6 τὸν ἐπτάσκ. A₁ 7 τῆς μεγ. ἐκκλ. om J 8 κατεκάλλυνεν] ἐκάλεσεν (om. τὸν) AC 19. ABCM, JH 9 μεσόμφαλον ADE, μεσόφαλον JF, μεσόλοφον H μέσον om. A₁, μέσον — λόφων om. JH 12 αὐτόν A₁ 20. ABCM, JHG 13 Lemma praemittit J περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ χυ ἐν τῇ χαλκῇ χαλκῇ ἦν om. A₁, ἦν H, ἐστὶν JA 15 κτισθ.] ἀχθεῖσα A₁, σταθεῖσα HG (ἦτις ἔστη C), om. A₂ post στα- θεῖσα addit G: διὰ τὸ καὶ τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων αὐ- τόθι ποιῆσαι. 16 sq. ἡ δὲ νῦν προςκυνουμένη εἰκὼν . . . ἡ διὰ ψηφίδος ὄρθιος παρὰ κτλ. G 17 τοῦ θεοῦ J ἀν- ιστορίσθη A₁ 18 χαλκῇ om. J νε' A₁M, om. CHG αἰ- μορροοῦσα AC

μόρρους *ιάθη* καὶ ἕτερα θαύματα ἐπετελοῦντο εἰς ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

21. Ἡ θεοτόκος τὰ Εὐγενίου οἶκος ἦν Εὐγενίου πατρι-
379-395 κίου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου· καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸν ναὸν τῆς θεοτόκου.

22 (86). Τὰ δὲ λεγόμενα Οὐρβικίου ἢ θεοτόκος παρὰ
ἄλλου Οὐρβικίου πατρικίου ἐκτίσθη καὶ στρατηλάτου τῆς ἀνα-
τολῆς Βαρβάτου, τοῦ ἱστορήσαντος στρατηγικὰ ἐν τοῖς χρόνοις
491-518 Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου μετὰ ρπ' χρόνους τοῦ κτισθῆναι τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ ἦν εἰς τὰ 10
Χαμένον καὶ ὁ ἕτερος οἶκος αὐτοῦ εἰς τὸ Στρατήγιον.

B 78 23 (85, ρη). Τὰ δὲ λεγόμενα Πρωτασίου ὁ μὲν τόπος
ἐκ τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου Πρωτασίου ἐκλήθη· ἡ δὲ νῦν ἐκκλησία
565-578 τῆς ἀγίας θεοτόκου ἐκτίσθη παρὰ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀνδρὸς Σοφίας τῆς Λαβῆς, τοῦ ἀποκουροπαλάτου, τοῦ 15
ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ· ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ Πρωτα-
σίου ἕως τοῦ κτίτορος Ἰουστίνου διήλθον χρόνοι σνβ'.

24 (77, ρι). Ὅτι τὰ νῦν καλούμενα Στεῖρον, οἱ ναοὶ

24. G hoc loco valde discrepat: Περὶ τῆς μονῆς τῶν Στεῖρον. Τὰ δὲ Στεῖρον ὁ Ἀσώματος παρὰ γυναικὸς τινος

1 *ιάθη* om. A₁J ἐπιτελοῦνται μέχρι τοῦ νῦν H 21. AB, JHG 3 πατρικίου καὶ ἀνθρώπου Θεοδ. κτλ. G 22. ABC, J; HG pauca excerpserunt (H: Τὰ λεγ. οὐρβ. ἢ θ. οἶκος ἦν οὐρβ. πατρικίου· ὀνοδομήθη δὲ παρ' αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν. Sim. G)

6 οὐρβικίου J 7 στρατηλάτου — 8 ἱστορήσαντος om. J τὰ στρατ. A₂C 9 τοῦ κτίσαντος J 11 χαμένον JA₁C, χαμεύ-
νον A₂; aut καμίνον (coll. II 53) aut εἰς τὰ καμίνια (coll. I 39) Lamb. 23 — 24. ABCM, JHG 12 (et 13 et 17) πορτα-
σίου J 13 ἀνωτέρω] cf. I 63 οὐρβικίου πρωτασίου C,

πρ. μαγίστρον H 15 ἀπὸ κουροπα^τ A₁, ἀπὸ κουρο-
παλατῶν A₂ 16 πορτ. τοῦ κτίτορος ἕως ἰουστ. J 17 σν' GC

18 στεῖρον JHGC, τζίρον A; cf. II 61, III 29a; τὰ Τζήρον nominatur locus apud Theophan. contin. V. 92 p. 339, 12 Bonn.

τῶν Ἀρχαγγέλων, ἀπὸ στείρας γυναικὸς ἔλαβον τὴν προσ-
 ηγορίαν πατρικίας οὔσης· καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος 457-474
 Μακέλλη εὐκτήριον μικρὸν ἦν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς ὠνο-
 μάσθη ὁ τόπος οὕτως. Καὶ τελευτησάσης διῆλθον χρόνοι
 5 οὐ καὶ ἐκτίσθησαν οἱ ναοὶ παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίτορος 527-565
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Συμπυθέντων δὲ αὐτῶν ὑπὸ
 σεισμοῦ μετὰ χρόνους τλή' ἀνεκαίνισεν αὐτοὺς Βασίλειος ὁ 867-886
 βασιλεύς· ἐξ οὗπερ ἐκ τοῦ Στρατηγίου ἄρας τὴν φιάλην
 τὴν χαλκῆν τέθηκεν αὐτὴν ἐκεῖσε. Παρέλυσε δὲ καὶ τὸν
 10 Κωνωπίωνα, ὅσπερ ἦν ἐστηλωμένος μετὰ μυιῶν καὶ κωνώ-
 πων καὶ ἐμπίδων καὶ φύλλων καὶ κορίδων.

25 (98, ρλα'). Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης αἰ' Ἀρκαδιανῶν 395-408
 παρὰ Ἀρκαδίου ἐκτίσθη, καὶ ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν πολιτῶν B 79

πατρικίας στείρας οὔσης καὶ τεκνοποιησάσης ἐκτίσθη. Ἦσαν
 δὲ εὐκτήρια δύο μικρά, ἅπερ ὁ Ἰουστινιανὸς εἰς ναοὺς με-
 γάλους ἀνήγειρε. Συμπυθέντος δὲ ὑπὸ σεισμοῦ κατὰ τλή'
 χρόνους ἀνεκαίνισε Βασίλειος βασιλεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ Στρατηγίου
 ἄρας τὴν χαλκῆν φιάλην ἐκεῖσε ἔθηκε. Παρέλυσε δὲ ἀβούλως
 καὶ τὸν κωνωπίωνα, ὃς ἦν ἐστηλωμένος καὶ ἐστοιχειωμένος
 παρὰ Ἀπολλωνίου, ὡς μὴ ἦ ἐν τῇ πόλει μήτε μυῖα μήτε κώ-
 νωψ μήτε φύλλα μήτε κόρις. G. — L. 9 sq. Καὶ τηρικαῦτα παρ-
 ελύθη τὸ ἐστοιχειωμένον στοιχεῖον (τὸ μέγιστόν τε καὶ ἀναγκαι-
 ὄτατον τῶν ἐν τῇ πόλει add. E) τοῦ τε Κωνωπίωνος καὶ (τοῦ
 add. EF) τῶν μυιῶν καὶ τῶν ἐμπίδων καὶ φύλλων καὶ κορίδων
 πρότερον (χρόνους σο' add. E) μὴ ὄντων ἐν τῇ πόλει. C

1 στείρας CJHG, χήρας A συνηγορίαν J 2 οὔσης
 καὶ παιδοποιησάσης H (cf. G) καὶ om. J 4 οὕτως] om.
 AC, τῶν στείρων M 5 ἐκτίσθη ὁ ναὸς JH 6 συμπυθέντα
 δὲ αὐτὸν JH 7 αὐτοὺς] αὐτὸν A₁ 10 Κωνωπίωνα] cf. III 200
 Statua hominis (aut genii cuiusdam Mithriaci?) fuisse videtur
 cui vulgus propter culices aliasque bestiolas additas hoc
 nomen indidit ὅπερ ἦν ἐστιλομένων J μετὰ μυιῶν κτλ. A,
 μετὰ μυίας καὶ κόροπος καὶ φύλας καὶ κόριδος κτλ. J (H), διὰ
 τοὺς κώνωπας καὶ μυίας κτλ. M, κατὰ μυιῶν κτλ. Bekker
 11 καὶ ἐμπ. om. JH (cf. G) 25 — 26. ABCM, JH 12 αἰ
 ἀρκαδιανῶν A₂C, ὁ ἀρκαδιανὸς A₁, ἡ ἀρκαδιανὸς J, τὰ καλού-
 μενα ἀρκαδιανὰ H 13 ἐπιλεξάμενον καὶ AC ἐκ τῶν πολι-
 τικῶν στοιχειάδων E

χιλιάδας ἕξ, ὠψίκενον αὐτὸν εἰς τὰ πρόκευσα ἤγουν μεταστασίματα· ἐκάλει δὲ αὐτοὺς Ἀρκαδιακούς· πάνυ γὰρ ἐφίλει αὐτοὺς καὶ εὖεργέτι.

26 (74, σα'). Οἱ δὲ λεγόμενοι Τόποι πλησίον τοῦ ἁγίου Λαζάρου· ὁπότεν ἐπανέστη Βασιλίσκος δρουγγάριος 5
 475 καὶ πατριίκιος Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν καὶ ἐκράτει ὁ Βασιλίσκος τῆς βασιλείας χρόνους δύο ἡμισυ, ὑποστρέψας ὁ Ζήνων μετὰ δυναστείας στρατοπέδου ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ ἐλθὼν ἀτάραχος ἐν τῇ πόλει προ- 10
 δόσας Ἀρμάτιος τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλίσκου φρονῶν τὰ τοῦ Ζήωνος, ἔφυγεν ὁ Βασιλίσκος σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιάν. Ὁ δὲ Ζήνων ὥρισεν τοῦ γενέσθαι τόπους κριτηρίων εἰς θρόνους τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ τῆς συγκλήτου· καὶ καθεσθέν- 15
 των ἐκεῖ πάντων κατεδίκασαν τὸν Βασιλίσκον καὶ ἐξώρισαν αὐτὸν εἰς Λίμνας, εἰς χωρίον Καππαδοκίας, ἔσωθεν καστελλίου. Τῆς δὲ θύρας ἀναφραγείσης ἀπὸ λιμοῦ καὶ δίψης καὶ ψύχους παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς. Καὶ τούτου χάριν ἐκλήθησαν Τόποι ὁ τόπος διὰ τὸ καθεσθῆναι κριτὰς 20

1 ὠψίκενον] εἰς ὀψίκιον αὐτοῦ A C μεταστασίματα CH, μεταστάσιμα A₁, μεταστασίματος J 2 αὐτοὺς ἀρκαδιανούς A₂ H, αὐτὰ ἀρκαδιακοῦ A₁, cf. Theophan. p. 75, 17 de B.
 3 αὐτὰ A, αὐτὰς C καὶ εὖεργέτι om. J 4 πλησίον τοῦ ἁ. Λαζ. om. AC 5 ἐπανεστάθη J 6 ζινονα τὸν βασιλέα εἰς τὸ δευτέρῳ ἔτη κτλ. J ἐν τῷ om. AC 8 ἡμισυ om. AC
 9 δυναστείας] δυνατοῦ D, om H 10 ἀταράχως H, ἀπὸ ταραχῆς A₁ C, μετὰ ταραχῆς A₂ 11 ἄρματα J, ἀρματίον (προδόσαντος) H, ἀρμάτιος C, ἀρμάτιος A₁ 13 Εἰρήνην τὴν παλαιάν] Σοφίαν A₁; cf. Malal. p. 380, 2 14 τοῦ om. HA₁ εἰς J, καὶ HC, ἐπὶ A 15 καὶ ante καθ. om. J καθεσθέντος J
 16 κατεδίκασεν et ἐξώρισεν AC 17 εἰς χωρίον] χώραν AC ἔσ. καστ.] ἀποκλείσαντες ἔσωθεν τοῦ πύργου H 20 ἐκλήθη τόπος διὰ κτλ. J 20 sq. διὰ τοὺς καθεσθέντας AC

ἐκείσε καὶ ἱερεῖς. — Ἐφθάσαν δὲ ἐκεῖ τὰ κτίσματα τῶν
Τρικλίνων παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθέντα.

27 (71, οβ'). Οἱ δε Ὀδηγοὶ ἐκτίσθησαν παρὰ Μιχαὴλ Β 80
τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Βασιλείου· πρότερον εὐκτῆριον ὑπ- 842-867
5 ἤρχεν καὶ τυφλῶν πολλῶν ἐν τῇ ἐκείσε πηγῇ βλεψάντων
καὶ θαύματα πολλὰ γεγόνασιν.

28 (105, ρλή). Τὸ Καραβίτζιν τὴν θεοτόκον Μιχαὴλ
ἔκτισεν· ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι χήρα γυνὴ ἦν ἐν τοῖς χρό- 829-842
10 νοῖς Θεοφίλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ καθήρπαξεν αὐτῆς
κουμπάραν παμμεγεθεστάτην Νικηφόρος πραιπόσιτος αὐτοῦ·
ἣτις γυνὴ πολλὰ ἐγκαλέσασα τὸν Θεόφιλον ἔμεινεν ἀδιοίκη-
τος διὰ τὸ κωλύειν αὐτὴν τὸν Νικηφόρον. Ἡ δὲ ἀποροῦσά
τινας τῶν παιγνιωτῶν τοῦ Ἴπποδρομίου παρεκάλεσεν· ὑπέσχοντο
δὲ αὐτῇ διὰ μηχανῆς τινος διοικηθῆναι. Ποιήσαντες δὲ οἱ παι-
15 γνῶνται καράβιον μικρὸν μετὰ ἀρμένου καὶ θέντες αὐτὸ ἐπάνω

27. Η: Τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον τοὺς Ὀδηγοὺς Μιχαὴλ ὁ
μεθυστὴς ἔκτισεν, ὃς καὶ ἀνῆρέθη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνο.
Μικρὸν δὲ πρότερον εὐκτῆριον ὑπῆρχε πολλῶν τυφλῶν ἐν τῇ
ἐκείσε πηγῇ νιψαμένων καὶ βλεψάντων καὶ θαυμάτων πολλῶν
γινομένων μέχρι τῆς σήμερον παρὰ τῆς ἀειπαρθένου θεο-
τόκου· διὰ τὸ ἀναβλέφαι οὐκ ἐκείσε τοὺς τυφλοὺς ἐκλήθησαν
Ὀδηγοί.

1 sq. Ἐφθάσαν — κτισθέντα om. J 2 τῶν τρικλίνων τοῦ με-
γάλου παλατίου H 27. ACM, JH 4 πρότερον οἶκον
ὑπάρχοντα AC 6 καὶ — γεγόνασιν JA, καὶ ἐτέρων θαυμάτων
πολλῶν γεγονότων ἐκλήθη οὕτως C 28 — 32. ACM, JHGB
8 ἔκτισεν] ἐκ μικροῦ εὐκτῆριου addit G 9 καθήρπαξεν J
10 νικηφόρον πρεποσίτου J πραιπόσιτος] ὁ οἰκεῖος ἄν-
θρωπος τοῦ βασιλέως add. G 11 πολλὰ ἐγκ. τὸν Θεοφ.] πολ-
λαχῶς δεηθεῖσα τοῦ βασιλέως AC 12 διὰ τὸ κτλ.] τοῦ θη-
θέντος πραιποσίτου ὀριζομένου πρὸς τοῦ βασιλέως διοικῆσαι
αὐτὴν G 13 ὑποσχάντων δὲ J 14 αὐτῇ om. J 15 κα-
ράβιον μικρὸν] πλοῖον μικρὸν ἐν σχήματι κουμπάρας A, κουμ-
πάραν μικρὸν ἐν σχήματι πλοίου C θέντες κτλ.] εἶλκον ἀπὸ
τῶν καγκέλλων μέχρι τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος G

B 81 ἀμάξης μετὰ τροχῶν, γινομένου ἱππικοῦ λαχανικοῦ ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ στάματος φωνοῦντες εἰς τῷ ἑτέρῳ· ἔχανε κατάπια αὐτό.' Τοῦ δὲ ἀντιλέγοντος ὅτι 'οὐ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι', πάλιν ἔφη ὁ ἕτερος ὅτι 'ὁ Νικηφόρος ὁ πραιπόσιτος τῆς χήρας τὸ καρὰβιν γεμάτων κατέπιεν καὶ σὺ οὐκ ἰσχύεις φαγεῖν τοῦτο; Ταῦτα ἐποίουν καὶ ἔλεγον πρὸς τὸ φανεροῦσαι τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ καρὰβίου τῆς χήρας. Ταῦτα γινὸς ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν, ὅτι 'ἀκμὴν οὐκ ἐδιοικήθη ἢ γυνή;' Καὶ ἡ γυνὴ προσπεσοῦσα (ἴστατο γὰρ εἰς τὰς βαθμίδας), πάνυ χολωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν 10 Θεοδώρῳ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἐπάρχῳ τῷ λεγομένῳ Μυγιάρῳ πληρωθῆναι ξύλον καὶ φρύγανον ἐν τῷ σφενδόνι καὶ συλλαβῆσθαι τὸν πραιπόσιτον καὶ καῆναι παρευθὺ μετὰ τῆς στολῆς αὐτοῦ· ὃ καὶ γέγονεν παραντά. Καὶ ἡ γυνὴ ἀπῆλαβεν τὸ ἴδιον καὶ ἐκ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ πολλὰ. Διὰ 15

14 ὃ καὶ γέγονεν παραντά] pro Lis λάθρα γοῦν τὸν πραιπόσιτον ἀποστειλάς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑπαρχον διὰ τινὰ δῆθεν ὑπόθεσιν πεποίηκε φρυγανωθῆναι, τοῦ ἐπάρχου κατασχεῖν αὐτὸν προστάξαντος (—τα cod.) καὶ κατὰ τῆς καμίνου ἀκοντίσαι ἐστολισμένον ὑπάρχοντα. G

1 ἱππικοῦ λαχανικοῦ] cf. Constant. Porphyrog de caer. p. 343, 25 5 γέμον A₂C, γέμω^α A₁ 6 post τοῦτο iterum χάνε, κατάπια αὐτό inserit H 8 ἐδιοικήθη DFJ, διοικήθη A₁, ἐδικαιώθη A₂E, διωκήθη H 9 καὶ ἡ γυνὴ — βαθμίδας] οἱ δὲ εἶπον οὐχί H, ἡ δὲ γυνὴ παρισταμένη πλησίον καὶ πεσοῦσα ἐπὶ πρόσωπον C 10 post βαθμίδας add. καὶ (om. C) ἐδέετο τοῦ βασιλέως ἐδικηθῆναι AC, (ἐδιοικήθη C, δικαιωθῆναι A₂) χολέσας A₁ 11 τὸν λεγόμενον μυγιάριον J, τῷ λεγομένῳ μυγιάρῳ H, τῷ μυγιάρῳ G, correxi; τὸν μυγιάριον (μυάρην C) λεγόμενον τὸν ἑπαρχον ὀνόματι Θεόδωρον A₂ (et sim. A₁C) 12 ἀποτεθῆναι (κομίσαι H) ξύλα καὶ φρύγανα AH, πληρ. ξυλῶν καὶ φρυγάνων J ἐν σφενδόνι A₁, ἐν τῇ σφενδόνῃ HC, εἰς τὸν σφενδόνα G 13 καὶ καῆναι A, κατακαίνα (om. καὶ) J μετὰ τῆς ὄλης αὐτοῦ περιουσίας C 15 πολλά] τὸ ἡμισιν G

δὲ τὸ καταμένειν ἐκεῖσε εἰς τὸν ἀπὸ μαρμάρου οἶκον τὰ Μαυριανοῦ τὴν γυναῖκαν, ἐκάλεσαν τὸν τόπον Καραβίτζιν.

29 (68, ξη'). Τὸ δὲ Τζυκανιστήριον ἔκτισεν ὁ μικρὸς 408-450
 Θεοδόσιος, μικρὸν δέ· τὸν δὲ σταῦλον τὸν τρουλωτὸν ἔκτισεν B 82
 5 Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου κοσμήσας διὰ μαρμάρων πολυ- 842-867
 τελῶν. Ὁ δὲ Βασίλειος παρεξέβαλεν τὸ Τζυκανιστήριον καὶ 867-886
 ὁ Μιχαὴλ ἐπλάτυνεν. [Ἐν δὲ τοῖς ἡμετέροις χρόνοις πλεῖον
 τούτων ἐπλάτυνε Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας κτίσας καὶ τὸν 1059-1067
 μέγαν Τρίκλινον, τὸν Ἰππόδρομον καὶ τὸν ἕνα κούβουκλον.]

10 29a (70, ο'). Τὴν δὲ ἐκκλησίαν τὴν Νέαν καὶ τὸν
 Φόρον τὴν θεοτόκον καὶ τὰ Στεῖρον καὶ τὸν ἅγιον Διο-
 μῆδην ἔκτισεν Βασίλειος ὁ βασιλεὺς. 867-886

30 (25, κε'). Τὸν δὲ ἅγιον Θεόδωρον τὰ Σφωρακίου
 ἔκτισεν Σφωράκιος πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου καὶ 395-450
 15 Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Εἰς δὲ μέρος τῆς ἐκκλησίας
 εἰς πινσὸν τῶν κατηγουμένων ἀπέθηκεν χρυσίου κεντη-
 νάρια τρία· καὶ παρήλθον χρόνοι ῥεγ'· ἐν δὲ τοῖς χρόνοις
 τοῦ Μαυρικίου ἐπυρκαήθη μέρος τοῦ ναοῦ, καὶ ἀνυρκο- 582-602
 δόμησεν αὐτό, κτίσας καὶ ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐπὶ
 20 δὲ τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ υἱοῦ Βασιλείου ἀνελθὼν 886-911

1 ἀπὸ βαρβάρου codd., correxi τὰ μαυριανοῦ A₁ C, τοῦ
 μαυριανοῦ J, τὰ μαυριανοῦ A₂, τοῦ μαυριανοῦ H 2 ἐκάλεσε
 AC 3 τζυκανιστήριον J 5 κοσμήσας αὐτὸν καὶ μαρμαρώ-
 σας (καμαρώσας A₂) πολυτελῶς AC 6 καὶ ὁ M. ἐπλάτ.
 om. HG 7 — 9 Quae unciis inclusi, solo C continentur.
 10 Lamb. nescio unde habet τὴν νέαν ἐκκλησίαν τῆς ὑπεραγίας
 θεοτόκου ἐν τῷ παλατίῳ καὶ τὴν ἐν τῷ φόρῳ τὸν ἐν τῷ
 φόρῳ ναὸν τῆς θεοτόκου H 11 τὰ τζίρου AC, om. G
 13 et 14 σφωρακίου et σφωράκιος J (item p. 226 l. 6) 15 εἰς δὲ
 τι μέρος τῶν πινσῶν κτλ. H (ὀρύσσων τοῦ κτίσαι πινσὸν
 εἶρε G) 17 καὶ παρελθουσῶν χρόνων ῥεβ' J 18 ἐπυρκα-
 ήθη μέρος τοῦ ναοῦ καὶ om. AC ἀνοικωδομὸν J 19 κτί-
 σας — Γεωργίου] om. H; eadem Lamb. nullo siquid video co-
 dice nixus ut novam paragraphum post p. 226, l. 6 inseruit et
 Γρηγορίου pro Γεωργίου scripsit ναὸν] εὐκτήριον AC
 20 τοῦ υἱοῦ βασιλείου λέων (sic) J

Ῥωμαῖός τις τοῦ εὕξασθαι εἰς τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως εἶδεν Ῥωμαϊκὰ γράμματα λίθινα ἐπὶ τοῦ πινσοῦ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν γνοὺς ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ· καὶ δέδωκεν αὐτῷ χρῆμα καὶ ἐποίησεν αὐτὸν Ἰλλούστριον δοὺς αὐτῷ χάραγμα λίτρας λ'. — Ὁ δὲ Πρόδρομος ὁ εἰς τὴν κόγχην αὐτοῦ, ὁ 5 Σφωράκιος ἀνήγειρεν αὐτόν.

B 83 **31** (26, κς'). Τὸ δὲ Τετραδήσιον τὸ Ὀκτάγωνον, εἰς ὃ ἦσαν στοαὶ ὀκτὼ ἤγουν καμαροειδεῖς τόποι, διδασκαλεῖον ἐκείσε ἐτύγγανεν οἰκουμενικόν· καὶ οἱ βασιλεύοντες αὐτοὺς ἐβουλεύοντο καὶ οὐδὲν ἔπραττον χωρὶς αὐτῶν· ἐξ οὗ καὶ 10 ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο πατριάρχαι καὶ ἀρχιεπίσκοποι. Πλησίον δὲ τῆς Βασιλικῆς ἦν καὶ διήρκεσε ἔτη νιδ' μέχρι τοῦ δεκάτου χρόνου Λέοντος τοῦ Συρογενοῦς τοῦ πατρὸς Καβαλίνου. Παρατραπεῖς δὲ τῆς θείας χάριτος καὶ γυμνωθεῖς 726 τοῦ θεοῦ διὰ τὸ μὴ συγκοινωνεῖν αὐτῷ τοὺς μοναχοὺς τῆ 15 ματαία αὐτοῦ βουλῇ πλησθεῖς ὀργῆς φρύγανα καὶ ξύλα ἀθροίσας κατέκτανεν ἐκείσε τοὺς διδάσκοντας δεκαεξ μοναχοὺς.

32 (89, ρα'). Ἡ δὲ ἀγία θεοτόκος τὰ Χαλκοπρατεῖα·

31. Cf. Georg. Monach. p. 742 ed. de Boor

1 ρομέα J 3 καὶ δέδωκεν—ἐποίησεν] καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χρῆμα καὶ αὐτὸς ποιήσας A₁, περὶ χρυσίον τινὸς καὶ στεῖλαντι καὶ ἀναλαμβανομένα ταῦτα ἐποίησεν C 4 δοὺς αὐτὸν χάραγμα λίτραν (λ' om.) J, καὶ χρυσίον δέδωκεν λίτρας ἢ A₁ 5 ὁ αὐτὸς σφωράκιος CH 7 τετραποδίσιον J, εἰς δὲ τὸ τετραδ. H ὀκτάγωνον τὸ πλησίον τῆς Χαλκῆς H εἰς δὲ A₁, ὡσπερ J, ἐστὶν εἰς δὲ C, ἐστὶν ἔνθα A₂, om HG 9 οἰκουμ.] ἡγουμενικῶν A₁ (τόποι ἐν οἷς ἦσαν διδάσκαλοι πάσης γραφῆς σοφοὶ ἄνδρες G) αὐτοῖς A₂ H, τοῖς ἐκείσε διδασκάλοις C 11 ἀρχιεπ.] ἄρχοντες καὶ ἐπίσκοποι A₁ Πλησίον—ἦν καὶ om. H 12 ἦν καὶ om. J δεκαετοὺς χρόνον J 15 αὐτῷ om. J τοῖς μοναχοῖς JA₂ 16 βουλῇ] ἐνστάσει AC ὀργῆς] θυμοῦ AC 17 κατέκτανεν αὐτὸ (αὐτὰ A₁, αὐτοὺς C) καὶ τοὺς ἐκείσε διδάσκ. AC 18 ἢ δὲ ἀ. θεοτ. om. ACHG

πρότερον ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κατοίκων Ἰουδαῖοι· ἦσαν δὲ ἐκεῖσε χρόνους ρλβ' καὶ ἐπίπρασμον τὰ χαλκώματα. Ὁ δὲ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς ἐξέσωσεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ 408-450 τόπου καὶ ἀνακαθάρας τὸν τόπον ναὸν τῆς θεομήτορος ἀν- 5 ἤγειρεν. Ὑπὸ σεισμοῦ δὲ συμπτωθεὶς ὁ ναός, Ἰουστίνος ὁ 565-578 ἀποκουροπαλάτης ἀνήγειρεν αὐτὸν καὶ ἀκίνητα κτήματα ἐπέκύρωσεν.

33 (162, πδ'). Ὅτι τὰ καλούμενα Ἴλλου ὁ ἅγιος Ἰωάννης οἶκος ἦν Ἴλλου μαγίστρου πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντος μετὰ πολ- B 84 λῆς δόξης ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος Μακέλλη καὶ Ζήνωνος. 457-491
Τυραννήσας δὲ ὁ αὐτὸς Ἴλλος καὶ λαὸν ἀθροίσας ὁ χιλιάδας εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην κατὰ Ζήνωνος ἀντήρην. Ὁ δὲ Ζήνων ἀποστείλας Λογγίνον μαγίστρον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ 15 πλήθους στρατιωτῶν καὶ συμβολῆς πολέμου γενομένης πλησίον Ἀντιοχείας ἐνίκησεν Ἴλλος καὶ τὸν Λογγίνου λαὸν κατέσφαξε· μόνου δὲ αὐτοῦ περισωθέντος εἰςῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ. Καὶ κατεδυνάστευσεν ὁ Ἴλλος σφόδρα. Ὁ δὲ Ζήνων ἀπέστειλεν Ἰωάννην πατριῆιον τὸν ἐπίκλην Κυρτὸν μετὰ Σκυθῶν καὶ Μακεδόνων ἐν Σελευκίᾳ καὶ συμβαλόντες

1 ἐπὶ] ἀπὸ AC κατοικία ἦν τῶν ἰουδαίων AC 2 λβ' HG 4 Post ἀνήγειρεν addit τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἀγιοσορίτισσαν E 5 συμπτωθὲν J 6 ἀπὸ κουροπαλατῶν A, pro hoc ὁ θραξ E

33. ACM, J (usque ad l. 10) HB 8 Ὅτι — 9 μαγ.] Τὰ δὲ νῦν λεγόμενα τὰ ἴλον μαγίστρου οἶκος ἦν ὅστις ἐκαλεῖτο ἴλλου τοῦ J αἴλου et αἴλους ubique A₁ (cf. Ἴλλους ap. Malal., Ἴλλους ap. Candidum in frgm. histor. gr.), ἴλ(λ)ου et ἴλ(λ)ος rell. Ἰωάννης ὁ πρόδρομος C, ὁ πρό-

δρομος H 10 λεωμακέλλον C, λεωμακέλη A₂, λεωμακέ^λ A₁ 11 ὁ χιλιάδας A₂ C, ἀμφὶ τὰς ὁ χιλ. H, μετὰ ὁ χιλιάδων A₁ 12 sqq. longe alia de Illo tradunt ceteri historici

15 ἐνίκησεν om. A₁ (locum interpolavit Banduri) λογγίνου λαὸν HB, λογγίνου AC καὶ τὸν λογγίνου λαὸν κατέσφαξε μόνου τοῦ λογγίνου δυνηθέντος περαιοθῆναι (sic) ἐν ἀντιοχείᾳ H (καὶ μόλις μόνος διεσώθη ἐν ἀντιοχείᾳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παντὸς κατασφαγέντος B) 19 ἐν Σελ.—πολ.] κελεύσας ἐν σελευκίᾳ πόλεμον συμβαλεῖν· πολέμου τοίνυν κροτηθέντος H

πόλεμον ἠττήθησαν οἱ τοῦ μέρους τοῦ Ἰλλου· καὶ αὐτὸς
φυγῶν ἐν τινι φρουρίῳ παρεδόθη ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ
ἀνθρώπων καὶ ἀπετμήθη παρὰ Ἰωάννου. Συλλαβόμενος
δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ μετὰ καὶ τῆς αὐτοῦ κάρας εἰς-
ήγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ δοράτων τὰς κεφαλὰς 5
αὐτῶν. Ἐτυράνησε δὲ Ἰλλος μῆνας κή.

34 (163, πε'). Τὸ καλούμενον Φωκόλισθον οὕτως
602-610 ἐκλήθη· λέγουσι γάρ τινες, ὅτι Φωκᾶ τοῦ βασιλέως ἐφ'
ἵππου βαδίζοντος ὀλισθῆσαι τὸν ἵππον αὐτοῦ ἐκεῖσε καὶ πεσεῖν
καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι τὸν τόπον Φωκόλισθον, καθὼς 10
φησι Πανόδωρος ὁ Αἰγύπτιος. Θεόδωρος δὲ ὁ Θηβαῖος φιλό-
σοφός φησιν ὅτι πρὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ τόπος οὗτος
ἔξωθεν τοῦ Βυζαντίου ἦν καὶ λησται πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖσε
καὶ πολλοὺς Βυζαντίους ἀνεῖλον· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος
μετὰ τὸ κρατῆσαι καὶ κτίσαι τὴν πόλιν μαθὼν περὶ αὐτῶν 15
B 85 καὶ πολλὴν ποιησάμενος ἔρευναν εὔρεν ἐκεῖσε τούτους καὶ
συνελάβετο· καὶ οὕτως ἀνεσκόλοπισεν ἤρουν ἐφούλκισε καὶ
διὰ τοῦτο ἐκλήθη ὁ τόπος Φουλκόληστος.

35 (164, πς'). Τὰ δὲ Κοντάρια ἢ ἀγία Θέκλα· ὁπότε

35. l. 19 — p. 229 l. 2 Εἰς δὲ τὸν τόπον τῆς ἀγίας Θέκλας,
ἧσιν ἐπιλέγεται τὰ Κοντάρια, ὄρος, λέγουσιν, ἦν ἐπὶ τῶν Βυ-
ζαντιῶν. Καὶ τοῦ Αἴμον ἐλθόντος πολεμῆσαι Βύζαντα, ἔκοψαν

1 τοῦ μέρους om. A₁ 2 προεδόθη M 3 καὶ ἀπετμήθη
om. A₁ παρὰ Ἰωάννου] πρὸς τὸν Ἰωάννην A₁ C 5 ἐπὶ δο-
ράτων A, ἐπὶ δόρατα C, ἐπὶ δόρατι M, ἐπὶ δόρατος H τὰς
κεφ.] φέρων add. C, ἔχων τὴν κεφαλὴν H (sim. B) 6 κη' A₁,
ιη' A₂, ιδ' D, κδ' EF, κς' HB **34.** ACM, HB
7 Ὅτι τὸ καλ. φων. ἐπιππος βαδ. κτλ. AC φωκόλισθον
HBA₂E, φωκόλισθρον F, φωκόλυστρον A₁, φωκόλιθρον D
8 post ὁ βασιλ. (sic) add. ὁ στρατιώτης A 11 καὶ φιλό-
σοφος AF 12 φησὶν ὅτι] ἦν AF, ὦν D post Κωνσταντ.
inserir φησὶν C ὁ τόπος οὗτος et ἦν καὶ om. AC
15 κρατῆσαι] πορθῆσαι AC 16 πολλὴν — τούτους καὶ om. AC
17 ἐφούλκισε AF 18 φορκόληστον A, φορκόληστον F,
φουλκόλιστον D **35—36.** ACM, JHB 19 κωνδάρια J
ἢ ἀγία Θέκλα om. A, ὁ ἄγιος Γεώργιος C

ἦλθεν Αἴμος ὁ βασιλεὺς Θράκης πρὸς Βύζαντα, ἔκοψαν οἱ Βυζάντιοι ἐκ τῶν ἐκεῖσε κοντάρια καὶ οὕτως ἐκλήθη. Ὁ δὲ

μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ναὸν ἐκεῖσε τῆς θεοτόκου·

ὁ δὲ Ἰουστίνος ὁ ἀποκουροπαλάτης εἰς κάλλος καὶ εἰς μέ- 565-578

5 γεθος ἐπλάτυνεν αὐτὸν καὶ ἐκλήθη ναὸς τῆς ἁγίας Θέκλης.

36 (170, ρα'). Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος τὰ Ἄδδα ἐκτίσθη

ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου· τὸ δὲ ὄνομα ἐδέξατο ἐκ τοῦ 565-578

Ἄδδα τοῦ μεγάλτου τοῦ ἐκεῖσε κτίσαντος οἰκίας [πρότερον

ναὸς ἔν οὗτος ὁ ἅγιος Θωμᾶς ὁ τοῦ Ἀμαντίου καλού-

10 μενος].

37 (167, πθ'). Τὸν δὲ λιμένα Σοφίας ὁ αὐτὸς ἔκτι-

σεν Ἰουστίνος εἰς πρόσωπον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας. 565-578

Πρὸ δὲ τοῦ κτίσαι τὸν λιμένα ὑπῆρχεν στοὰ καμαροειδής,

ἣν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ἀνήρχοντο οἱ φιλό-

15 σοφοὶ οἱ δυσικοὶ Θηβαῖοί τε καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Ἑλλαδικοὶ B 86

καὶ διελέγοντο ἐκεῖσε μετὰ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. Καὶ

διήρκεσε τοῦτο μέχρι Ἰουστίνου καὶ πάντοτε ἐνίκων οἱ δυ-

σικοί. Ἐπὶ δὲ Ἰουστίνου ἠττηθέντες οὐδέποτε ἀνῆλθον

οἱ Βυζάντιοι ἐκ τοῦ τοιοῦτου τόπου (τρόπον cod.) τοῦ ὄρους
κοντάρια καὶ ἔλαβεν ὁ τόπος τὴν παρωνυμίαν. Ἐν ᾧ μέγας
Κωνστ. κτλ. B

1 Αἴμος om. C, ὁ ἔμον J, αἴμων H 2 βύζαντες JC ἐκ
τοῦ ἐκεῖ ὄρους H, cf. B κωντάρια J ἐκλήθη ὁ τόπος
κονταρίζια D 3 ἐκεῖσε om. J 4 ἀπὸ κουροπαλατῶν A, ὁ ἀνήγ
σοφίας τῆς λαβῆς add. AC 5 αὐτὴν J 6 τὰ ἄδδα A, ὁ
ἀδας J, τοῦ ἄδα H, τοῦ ἀδδᾶ C ἐκτίσθη om. J 7 τοῦ
αὐτοῦ om. AC 8 τὴν οἰκίαν A₁, οἶκον BD, οἰκίας rell.
πρότερον — 9 καλούμενος in solo E exstant, cf. III 96

37. ACM, JGB 11 λιμέναν J Τὸν δὲ λιμένα τὸν σοφίας
σοφία ἢ λαβῆ ἢ γυνὴ Ἰουστίνου ἔκτισεν, ἔνθα καὶ τὸν οἶκον
αὐτῆς εἶχε. πρὸ δὲ τοῦ κτλ. G, Τὸν λιμένα τὸν εἰς τὸ κοντο-
κάλιον E 13 μακροειδής Lamb. 15 δυσικοὶ om. CG
καὶ Ἀθην. καὶ Ἑλλάδ. om. A₁, καὶ Ἑλλάδ. om. AC 17 δι-
τικοὶ J(G)

μέχρι τῆς σήμερον. Χρόνων δὲ τεσσάρων ἔκτοτε διελθόντων ἐγένετο Σοφίαν τὴν Ἀυγούσταν ἴστασθαι εἰς τὸν ἡλιακὸν τοῦ παλατίου· καὶ ὁρῶσα τὰ πλοῖα κλυδωνιζόμενα ἐν τῇ θαλάσῃ, σπλαγχνισθεῖσα ἤρξατο ὀδύρεσθαι· καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰκέτευεν αὐτόν, ὅπως παράσῃ αὐτῇ χρυσίον ἱκανὸν εἰς τὸ ποιῆσαι λιμένα. Καὶ καμφθεὶς τῇ αἰτήσει αὐτῆς, προσέταξε Ναρσῆν τὸν πατριίκιον καὶ πραιπόσιτον καὶ Τρώιλον τὸν πρωτοβεστιάριον αὐτοῦ κτίσαι τὸν λιμένα· οἱ καὶ βόθρυνον μέγαν ὀρύξαντες ἀνφοδόμησαν τοῦτον. Διὸ καὶ τὴν προσηγορίαν εἴληφεν τῆς Σοφίας [ὁ Σοφιανῶν καλούμενος λιμὴν· ὃν δὴ καὶ ἀναχωσθέντα τῷ χρόνῳ ἀνώρυξε καὶ ἀνηρέωσε τοῦτον νῦν ὁ ἐν τοῖς βασιλεῦσι διαφανέστατος, ὁ τῆς ὀρθοδοξίας ὄντως
saec. XIV λιμὴν, ὁ αὐτοκράτωρ ἡμῶν κύριος Ἀνδρόνικος Κομνηνὸς ὁ ὁ Παλαιολόγος· ἀνακαθίρας γὰρ τὸν τοιοῦτον λιμένα καὶ εὐρύνας καὶ βαθύτατον ποιήσας καὶ θριγγεῖον τοῦτο ἀξιεπαινετώτατον ἤγειρε καὶ τὸν λιμένα διὰ πυλῶν σιδηρέων κατησφαλίσατο, τὰς βασιλικὰς τριήρεις ἀνεπιβούλους ἐν τούτῳ μεῖναι θεσπίσας <καὶ μὴ> σαλεύεσθαι· ὅπερ ὁρᾶται τῇ πόλει μέγιστον ἔργον καὶ ἀξιορατώτατον]. Μέσον δὲ τοῦ λιμένος ἀνήγειρεν δ' στήλας ἐπάνω τῶν δ' κίωνων, Σοφίας καὶ Ἀραβίας ἀνεπιᾶς αὐτοῦ, Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως καὶ Νάρση τοῦ ἐκεῖσε παρισταμένου [ἐξ ὧν αἱ δύο ἐπήρθησαν παρὰ Φιλιππικοῦ· εἶχον δὲ γράμματα περὶ τῶν μελλόντων]. Μετὰ

1 τεσσάρων om. AC 2 post Ἀυγ. addit ἐν μιᾷ χειμῶνος G
 5 αὐτὴν J 6 ἱκανὸν καὶ βασιλικὴν χεῖρα ἱκανὴν εἰς τὸ πηλ. B 9 κτίσαι τὸν AC, καὶ ἔκτισεν J, καὶ ἔκτισαν G
 οἱ καὶ om. J μέγα J 10 ἀνοικοδόμησεν δὲ J 11 τῆς Σοφίας om. codd. praeter G ὁ Σοφιανῶν — l. 20 ἀξιορ. in solo E
 exstant σοφανῶν E, correxi 18 μίνας E, corr. 19 καὶ μὴ addidi
 20 ἀξιερατώτατον E, correxi 21 ἀνήγειραν G
 καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεπιᾶς αὐτῆς Lamb. coll. II 30, sed cf. II 62 22 αὐτῶν A₁, αὐτοῦ J A₂ C, αὐτῆς MG
 23 ἐξ ὧν — μελλόντων in solo C exstant; quae sumpsit ex II 62

δὲ τὸ κτισθῆναι τὴν Κωνσταντινούπολιν παρῆλθον σὺβ' χρόνοι καὶ οὕτως ἐκτίσθη ὁ λιμὴν.

38 (166, πη'). Ὅτι τὸ λεγόμενον Βούκινον τὸ παλαιὸν σάλπιγγες ἦσαν ἐπάνω τοῦ τείχους· τὸ δὲ τεῖχος ὑποκάτω 5 ἦν κοῦφον κινστεροειδές· καὶ ὁπότεν ἦν νότος ἢ βορρᾶς B 87 σφοδρός, ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης ἀποκρουομένων τῶν τειχῶν ἀνήρχοντο πνεύματα βίαια καὶ ἤχει μελωδία Σειρήνων· καὶ ἀντέλεγεν ὁ ἕτερος πύργος ὁ ἀντικρυσ. Ὅταν δὲ ἤθελεν κινῆσαι ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος, ἐκεῖσε ἠΐθρο- 10 ζετο καὶ κατὰ τὸν ἤχον τῶν πύργων ἐσάλπιζον αἱ νῆες καὶ ἀπεκίνουν.

39 (165, πξ'). Ὁ ἅγιος Σέργιος καὶ Βάκχος· ὅτι τὰ καλούμενα Ὁρμισδοῦ λιμὴν ἐτύγχανεν μικρός· ἐν ᾧ ὄρμον 15 αἱ νῆες πρὸ τοῦ τὰ Σοφίας κτισθῆναι· ἐκ δὲ τῶν πολλῶν χρόνων ἀμεληθεῖς ἐγεμίσθη. Ἐκεῖσε δὲ ὁ μέγας Ἰουστινι- 525-567

38. l. 3—8 B sic discrepat: Τὸ λεγόμενον Βούκινον τὸ παλαιὸν σάλπιγγες ἦσαν χαλκαὶ ἀνωθεν τοῦ τείχους μηχανικὸς τινος αὐτὸν (sic) ποιήσαντος· ὁ δὲ πύργος ἦν κοῦφος στρακοειδής. καὶ νότος γεγονότος ἢ βορρᾶ σφοδρῶ καὶ τῶν κυμάτων τοῦ τείχους διαρρησόμενων ἀνήρχοντο τὰ πνεύματα βίαια ἀνωθεν πρὸς τοὺς ἀλλίσκους (ἀλλιακούς cod., corr. Lamb.) τῶν σαλπιδίων καὶ ὑπηχεῖτο μέλος ξενίζον ἀκοᾶς ὅλον Σειρήμιον. Ἦν δὲ ἀντικρὺ τοῦτου καὶ ἕτερος πύργος καὶ δεχόμενος τὴν ἠχὴν τοῦ τοιοῦτου μέλους ἀπεδίδον καὶ αὐτὸς ἤχον τὸν αὐτόν.

1 τὴν Κωνστ.] καὶ κωνσταντινούπολις J σεν' A₁
38—39. ACM, JHB 3 Τὸ δὲ λεγ. βούκινον οὕτως ἐκλήθη· τὸ παλαιὸν γὰρ κτλ. H εἰς τὸ παλαιὸν A 5 κινστεροειδές J, στρακοειδές rell., συριγγώδης Lamb. νότος] ὁ νότας J 6 αποκρουόντων τῷ τείχει H, ἀποκρουούσης ἐκεῖ AC 7 πνεῦμα βία J, ἀνήρχετο βίαιον πνεῦμα AC μελ. δίκην σειρήνος AC 9 ἡμελλεν A₁ H 11 ἐκινούντο A₂, ἐκίνουν A₁ C (μετακινούμεναι H) 12 Ὁ ἅγιος σέργιος καὶ βάκχος om. codd. praeter J 13 ὀρμισθία B ὄρμον — p. 232 l. 1 ἐν ᾧ om. AC (homoiotel.) 14 τὰς σοφίας H (πρὸ τοῦ λιμ. τῶν σοφιδῶν B)

ανὸς ὁ κτίτωρ τῆς ἀγίας Σοφίας ἔμμενεν· ἐν ᾧ καὶ ἐχορημάτιζεν κοιτῶν αὐτοῦ, ὠνόμασέ τε Σεργίου καὶ Βάκχου· ὑπῆρχεν δὲ τότε τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ὁπόταν τὸν χορησὸν ἔλαβεν ὑποκάτω τῶν βαθμίδων, ὅταν τὴν σφαγὴν ἐποίει εἰς τὸ Ἰππικόν.

39a (165, πξ'). Ἐκλήθη δὲ Ἰουλιανοῦ λιμήν, ὅτι ὁ ὑπατικός ὁ κτίσας αὐτὸν οὕτως ἐκαλεῖτο.

40 (100, ρλγ'). Τὸν ἅγιον Πλάτωνα ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος· τοὺς δὲ κίονας τοὺς ἐνζώδους τοὺς δέκα ἔφερεν ἀπὸ Θεσσαλονίκης· καὶ οἱ μὲν ὀκτῶ ἴστανται εἰς τὸν αὐτὸν ναόν, οἱ δὲ δύο εἰς τὴν Χαλκῆν ἐτέθησαν παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος.

B 88 41 (101, ρλδ'). Ὁ δὲ καλούμενος Διηγηστέας ἄθροισεις ἐκεῖς ἐγένοντο τὸ παλαιὸν τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν καὶ τριῖκλινος ἦν ἐκεῖσε παμμεγεθέστατος καὶ ὅποτε οἱ δήμαρχοι ἤθελον ποιῆσαι ἐκλογὴν, ἐκεῖσε ἠθροίζοντο. Διήροκεσε δὲ χρόνους πεντακοσίους. Θεοδώρα δὲ ἡ Ἀγούστη τοῦ Θεοφίλου ἀπερχομένη ἐν Βλαχέρναις, ὠλίσθησεν ὁ ἵππος αὐτῆς

1 ἔμμενεν] κατάρχει πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι B ἐν ᾧ — 1. 5 om. HB ἐν ᾧ ὁ μέγας ἰουστ. ἐχορημάτιζεν (ἐχορημάτισεν A₂C) αὐτοῦ κοιτῶνα καὶ ὠνόμασε κτλ. AC 2 σέργιον καὶ βάκχον AC

3 ὑπῆρχεν δὲ τότε] ἕτερον δὲ A, ὡσαύτως καὶ ἕτερον C
4 τὸ σφαγίον J 6 sq. Cum antecedenti coniunctum in omn. codd. praeter H, ubi ita scribitur: Ὁ δὲ Ἰουλιανοῦ λιμήν παρὰ Ἰουλιανοῦ ἐκτίσθη ἐπεὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ὦκει.— (B: ἀπὸ δὲ τοῦ κτίσαντος αὐτὸν Ἰουστινιανοῦ (corr. ex Ἰουλιανοῦ) εἰλήφε τὴν ἐπωνυμίαν καὶ καλεῖται Ἰουστινιανοῦ λιμήν.) ὁ ὑπατ.] οὐκ ἀπατικῶς A₁, om. A₂C 7 ἐκάλει A₁C **40.** ACM, JHGB 9 εἰς τὴν ἀρχὴν] εἰς μίμητον AC 10 τοὺς δὲ ἐνζ. κίονας (τοὺς δέκα om.) AC, τοὺς ἰ' τοὺς ἐνζώδους τοὺς γλυπτούς G 11 εἰς τὸν αὐτοῦ ναόν J, ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ H, ἐν τῷ ναῷ AC, correni **41.** ACM, JHB 13 εἰς δὲ τὴν λεγ. διηγεστέαν ἀγίαν ἄνναν ἄθροισις ἐγένετο H, sim. B διηγεστέας A₁, cf. HB, διηγηστέας A₂, διγιστέον D, διγιστεύς EF, διγισταίας J (M) ἄθροισις ἐκεῖσε ἐγένετο A 14 τῶν παλαιῶν A₁, τῶν παλέων J 16 ποιεῖν σύλλογον AC 17 ἀγ. om. A₁, ἀγούστα H, ἀγουστα B 18 ἀπερχομένου J

ἐν τῷ ἐμβόλω τῷ ὄντι πρὸ τοῦ νάρθηκος τοῦ ναοῦ· καὶ
 πάλιν ὑποστρεφομένη εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὀλισθήσασα ἔγ-
 κνος οὔσα καὶ ἀποκαλυφθεῖσα ἀνήγειρεν ναὸν τῆς ἀγίας
 Ἄννης.

5 **42** (102, ρλε'). Τὰ Μαυριανοῦ ὁ τόπος· Μαυρικίου 582-602
 τοῦ βασιλέως ἔτι ὄντος πατρικίου καὶ ἐξκουβίτορος ἐκεῖσε
 ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὠνο-
 μάσθη ὁ τόπος τὰ Μαυριανοῦ.

43 (103, ρλς'). Τὸν δὲ ναὸν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας
 10 τῆς Ῥωμαίας τὸν ὄντα εἰς τὰ Μαυριανοῦ Μαρκιανὸς ὁ 450-457
 ὄσιος ἔκτισεν ἐκ τοῦ πλοῦτου Ἄσπαρος τοῦ ἀναιρεθέντος
 παρὰ τοῦ Λέοντος Μακέλλη. Τὸν δὲ ναὸν ὀφείλων κτίσαι
 ὁ ὄσιος εἰς τὰ Ψηφᾶ, ἐν οἷς καὶ ψηφάδας ἐπάλων, ὠνήσατο
 τὸν τόπον εἰς δύο χιλιάδας νομίσματα διὰ τὸ εἶναι τὸν
 15 τόπον μυσαρὸν καὶ διὰ τὰ ὑπομνήματα τὰ εὑρεθέντα ἐκεῖσε
 τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου πρὸ ἐτῶν ρ' γράφοντα
 οὕτως ὅτι ἀνακαινισθήσεται ὁ ναὸς οὗτος εἰς κάλλος καὶ B 89
 εἰς μέγεθος εὖ οἶδα· τάδε μοι λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.'

1 πρὸ νάρθηκα J, πρὸ τοῦ νάρθ. H, ἔμπροσθεν τοῦ νάρθ. B,
 πρὸς νάρθηκα A₁, πρὸς τῷ νάρθηκι A₂, πρὸς τὸν νάρθ. C

2 ὑποστρέφουσα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον A₁CM ὀλισθήσεν ACH

2. 3 ἔγγνος οὔσα J, οὔσης αὐτῆς ἐγκνίου A₁C (οὔσης δ'
 αὐτῆς ἐγκνίου ἀνηγέρθη παρ' αὐτῆς ναὸς τῆ ἀ. ἀννη δι' ἀπο-
 καλύψεως τοῦτο παρεγγνησαμένης A₂) 3 ἀπεκαλύφθη αὐτῇ

ἐν ὄραματι καὶ κτλ. B **42—47.** ACM, JHGB 5 εἰς δὲ τὰ
 νῦν καλ. μαυρ. οἶκος ἦν μαυρ. κτλ. H, sim. G ὁ τόπος om. codd.

praeter J Μαυρικιανοῦ vel Μαυρικιανὰ vel Μαυρικίον hic et

l. 8 Lamb. 6 ἔτι ὄντος HG, om. J καὶ om. A₁J ἐξουβί-
 τορος J, ἐξκουβίτον A₂C, κόμητος τῶν ἐξκουβιτόρων Lamb.

8 τὰ om. JHG 9 ἀναστάσεως HG (τῆς Ῥωμαίας om.)

11 Ἄσπαρος — l. 12 Λέοντος Μακ.] nil nisi αὐτοῦ A₂ ἀσπάρου A₁F

12 λεομακέλλ A₂ ὀφείλων] θέλων G 13 ἐνῶ JG

ψηφάδας JA₁, ψηφίδας A₂HG; αἱ ψηφίδες ἐπωλοῦντο C

14 χιλιάδας om. AC 15 διὰ τὸ εὑρεθῆναι ὑπομνήματα

ἐκεῖσε AC 16 ρ'] εὐδομίζοντα J, φ' H 17 ἀναμνησθή-

σεται A₁C

Πρώην γὰρ μικρὸν εὐκτήριον ἦν. Ὑπῆρχεν δὲ ἡ ἅγια
867-886 Ἀναστασία ξυλόστεγος· ὁ δὲ Βασίλειος ἐσκέπασεν αὐτὴν δι'
ὀρόφου χρυσοῦ.

44 (103—104, ρλζ'). Ὁμοίως καὶ τὴν ἅγιαν Εἰρήνην
450-457 τὸ Πέραμα ὁ αὐτὸς ὅσιος Μαρκιανὸς ἔκτισεν καὶ ἐτελείωσεν· 5
πρώην γὰρ εἰδωλεῖον ὑπῆρχεν. Καὶ τὸ νοσοκομεῖον τὸ
ἐκεῖ ὁ αὐτὸς ἀνήγειρε.

45 (46, μζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Θεόδωρον τὰ Καρβου-
457-474 νάρια ἔκτισεν Ἰλαρίων πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέ-
οντος Μακέλλη. 10

46 (45, μη'). Οἱ δὲ ἅγιοι Τεσσαράκοντα ὑπῆρχον
578-582 πρότερον πραιτώριον· ὁ δὲ Τιβέριος ὁ Θραξὺς σὺν τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ Ἀναστασία τοὺς δεσμίους ἐξέώσας καὶ τὸν
τόπον ἀνακαθάρας καὶ διαμετρῆσας καὶ τὴν ὕλην ἐναπο-
θέμενος ἐθεμελίωσεν καὶ ἐξέβαλεν μέχρι πηγῶν τεσσάρων· 15
582-602 τελευτήσας δέ, Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ εἰς
Κωνσταντίναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κρατήσας ἀνεπλήρωσεν
τὸν ναὸν καὶ ἐνεθρονίασεν αὐτόν.

44. Ἡ δὲ ἅγια Εἰρήνη τὸ Πέραμα καὶ ὁ ξενῶν, ὁμοίως
καὶ αὐτὸς ὁ ὅσιος Μαρκιανὸς ἔκτισεν καὶ ἐτελείωσεν· πρώην δὲ
εἰδωλεῖον ὑπῆρχεν καὶ ἐκκαθάρας αὐτό· ἀλλὰ καὶ νοσο-
κομεῖον ὁ αὐτὸς ὅσιος ἀνήγειρεν. J.

L. 11 Cf. Theophan. p. 267, 30

1 ὑπάρχει A₁ 2 ξυλότρουλος AC (εὐκτήριον ξυλότρουλον
HG) 3 Post χρυσοῦ addit C initium capitis insequentis:
ὁμοίως καὶ τὴν ἅγιαν Εἰρήνην τὸ Πέραμα ὁ αὐτὸς ὅσιος Μαρκ-
κιανὸς ἀνήγειρεν. Deinde sequitur narratio de S. Gregorio, quae
ad c. 43 pertinet, descripta ex Leone Grammatico p. 102,
17—23 Bonn. 6 γὰρ A₂, om. A₁; πρώην εἰδωλεῖον ὑπάρχον
H, sim. G. 6. 7 τὸ ἐκεῖ] τὸ ἐν τῇ ἁ. Εἰρήνη ὄν C 8 καρβωνάρια
H, καρβονναρία J 11 σαράκοντα J 13 τοῖς δεσμίους J
14 ἀποθέμενος H; ἐναποθέμενος καὶ ἐκβαλὼν τὸ χῶμα ἐθεμ. C
15 ἐθεμελ. καὶ ἐξέβαλε τὸ χῶμα μέχρι κτλ. M, ἐθεμ. καὶ ἐξ-
έτεινε τὰ τεῖχη μέχρι H 16 εἰς—1. 17 αὐτοῦ om. CHG
17 Κωνσταντίναν A, οἶκον (sic) J

47 (95, ρκζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Παῦλον τὸ ὄρφανο-
τροφεῖον ἀνήγειρεν Ἰουσιτῖνος καὶ Σοφία· ὡσαύτως καὶ τὸν 565-578
ὄσιον <Ζωτικὸν τὸ Δεύτερον>· καὶ ἐτύπωσεν ἀναπαύεσθαι B 90
τοὺς λαβοὺς ἐκεῖ καὶ σιτηρέσια λαμβάνειν. Παρίστατο
5 δὲ Ζωτικὸς ὁ πρωτοβεστιάριος αὐτοῦ τοῖς κτίσμασιν.

[48. Ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κων- 337-361
σταντίνου Ζωτικὸς πατρίκιος καὶ πρωτοβεστιάριος κτίζει τοῖς
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφοῖς κατοικίας, τροφὰς ἀντάρχεις
αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας καὶ ἄμφια· διὸ καὶ παρὰ τοῦ Κων-
10 σταντίου ἡμίονοις ἀγρίαις προσδεθεῖς κέντροις πληττομέναις
καὶ βιαζομέναις τρέχειν τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.]

49 (107, ρμ'). Τὰ δὲ Καρπιανοῦ ἀνήγειρεν Καρπι- 668-685
ανὸς πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου, υἱοῦ Ἡρα-
κλείου, τοῦ Πωγωνάτου.

15 50 (108, ρμα'). Τὰ δὲ Βάσσου ἀνήγειρεν Βάσσος
πατρίκιος, ἐπειδὴ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐκεῖ ἦν, ἐν τοῖς χρόνοις
Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίτορος τῆς ἀγίας Σοφίας. Εἰς ἔχθραν 527-565
δὲ ἔλθοῦσα μετ' αὐτοῦ Θεοδώρα ἡ βασίλισσα, ἡ γυνὴ τοῦ
Ἰουστινιανοῦ, ἔσφιξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ κόρδας καὶ
20 ἐξεπήδησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

51 (109, ρμβ'). Ἡ Ὁξειᾶ ὁ ἅγιος Ἀρτέμιος· τὸν δὲ
ναὸν τοῦ Προδρόμου ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ὁ 491-518
ἀποσελεντιάριος ὁ Δυρραχιώτης. Ὅντος γὰρ αὐτοῦ πρωτο-

3 Ζωτικὸν τὸ Δεύτερον solus E, Σαμψών A₁ (cui repugnat
ΠΙ 119), lacuna exstat in B, om. rell. Cf. ΠΙ 164 4 λαβοὺς]
ἀδελφούς G (cf. ΠΙ 48) 48. exstat in solo H 49—53. A C M,
J H G B 12 Τὰ καρπιανοῦ τὴν θεοτόκον G 17 Ιουστινίνου J
19 ἔσφιξε D E H G, ἔσφιξεν F J, ἔσφιξαν A 20 χόρδης H
20 ἐξεπήδησαν A₁ C, ἐπίδισαν J (καὶ ἐπνίξεν αὐτόν G) 21 Ἡ
Ὁξειᾶ ὁ ἅ. Ἄρτ. omis. codd. praeter J, Τὸν δὲ ἅ. Ἄρτ. πρότερον
εἰς ὄνομα τοῦ Προδρόμου ἀνήγ. κτλ. H, sim. G 23 ἀπὸ σελέν-
των A, ἀπὸ σελεντιαρίων F, σελενδιαρίων D E, ἀποσελεντιάριος
J, om. H G 24 δοραχιώτης J, δυραχίτης A C, om. H G

ασηκρήτης ἐκεῖσε ᾧκει· μετὰ δὲ τὸ κομισθῆναι τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ὠνομάσθη ὁ ναὸς οὕτως.

52 (176, ρη'). Ὁμοίως καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ
 491-518 ἁγίου Ἰουλιανοῦ ὁ Δίκουρος ἀνήγειρεν, ἐπεὶ, ὅταν ἦλθεν
 B 91 ἀπὸ Δυρράχιον παῖς καὶ ἐμάνθανεν τὰ γραμματικά ἐν Κων- 5
 σταντινουπόλει, ἐκεῖσε ᾧκει.

53 (114, ρμς'). Τὸ δὲ λεγόμενον Κονδύλιον ὁ ἅγιος
 Προκόπιος ἐκλήθη οὕτως· ἔφιππος διερχόμενος ὁ Κων-
 668-685 σταντῖνος ὁ πατὴρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοκοπημένου, ἐκεῖσε
 ἐκονδύλισεν ὁ ἵππος αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν. 10

54 (115, ρμς'). Τὰ δὲ καλούμενα Κινθήλια ὁ ἅγιος
 Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· ἐκεῖσε ἔκαμνον τὰ μικρὰ καρφία τὰ
 πεταλαρικά, ἅπερ λέγονται κινθήλια.

55 (116, ρμη'). Ὅτι τὸν ναὸν τὸν ὄντα εἰς Κων-
 σταντιανὰς τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Ἀναστάσιος καὶ 15
 491-518 Ἀριάδην ἀνήγειρεν· μετὰ δὲ τὸ ἐλθεῖν τὸ λείψανον τοῦ

55. HB priorem partem (l. 14—16) omittunt; reliqua sic tradit H (et sim. B.): Ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος ἀνήγειρε καὶ ναὸν ἕτερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἔνθα καὶ τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου ἐτέθη.

1 ἀσεκρήτις A κομῆσαι τὸ λήψανον J 3 τὸν ἀρχιστρ.
 τὸν ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Ἰουλιανόν AC, τὸν ναὸν τοῦ ἁ. Ἰουλι-
 ανοῦ κτλ. H, sim. G 4 ἦλθεν] μετὰ τῶν γονέων add. G
 5 ἀπὸ δοραχίον J, ἀπὸ τὸ διρράχιον (διρράχην D) C, ἀπὸ τοῦ δι-
 ραχίου A, ἀπὸ τοῦ δυρράχιου τοῦ τόπου αὐτοῦ G τὰ γράμ-
 ματα C (ἐδιδάσκετο γραμματικὴν H) 7 κονδύλιν A₂ C
 8 ἔφιππος om. AC 9 ὁ πατὴρ] πατρίσιος J ἐκοντύλισεν A₂
 10 ὁ ἵππος—ἔπεσεν om. H **54—56.** ACM, JHB
 12 ὁ Πρόδρομος om. ACB ἔκαμνον τὰ] ἐκάμνωτο J
 13 βεταληρικά D, βαταλάρικα JHBA, βανταλαρικά FM, βερτα-
 λαρικά ἦγον ξωληνοκάρφια (i. e. σωληνοκάρφια, clavi rugosi,
 canaliculati) E, καβαλλαρικά Lamb.; ego scripsi πεταλαρικά; et-
 enim πεταλᾶς hodiernis Graecis est is, qui equorum soleas
 ferreas facit σινθήλια A₂. In fine addit B ὃν ἔκτισεν
 Ἀναστάσιος 14 Τὸν δὲ ναὸν τὸν ὄντα εἰς K. τῶν ἁ. μ. ἦν
 παρὰ Ἀναστασίου καὶ Ἀριάδνης κτισθέν· μετὰ δέ κτλ. J

ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐκείσε ἐτέθη καὶ ἀνήγειρεν ἕτερον μικρὸν ναὸν καὶ ὠνόμασεν τοῦ ἁγίου Στεφάνου.

56 (134, ρξγ'). Τὰ δὲ Μεγεθίας Μεγεθία δέσποινα ἀνήγειρεν ἐν τοῖς χρόνοις Τιβερίου τοῦ Θρακός. 578-582

57 (135, ρξδ'). Τὸν δὲ ἅγιον Πολύευκτον ἀνήγειρεν Ἰουλιανὴ θυγάτηρ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ κτίτορος τοῦ ἀγαθοῦ. 364-375
Ἐκτίσεν δὲ τοῦτον εἰς χρόνους δ' ἡμῖσιν, τῶν τεχνιτῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐλθόντων· γυναικαδέλφη δὲ ἦν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου.

58 (136, ρξε'). Τὰ Πονολύτου ἐκλήθη, ὅτι πολλαὶ ἰάσεις ἐκείσε ἐπετελοῦντο καὶ πόνοι πολλῶν ἐλύοντο.

59 (137, ρξς'). Τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκου τὰ Ἄρεο- B 92
βίνδου ἀνήγειρεν Πέτρος μάγιστρος καὶ κουροπαλάτης ὁ ἀδελφὸς Μανρικίου τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ Ἄρεοβίνδου οἶκος 582-602
ἦν ἐκεῖσε, δι' ὃν καὶ ἔλαβεν ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν, ἐν

59. Cf. Theophan. p. 277, 14 de B (anno 598)

1 ἐκείσε ἐτέθη καί] καὶ ἐκ. ἐτέθη A₁, καὶ ἐκείσε τεθὲν A₂,
om. C **56.** ACM, H 3 Τὰ δὲ μεγέθη μεγέθη δέσπ. A₂
57—58. ACM, JHGB 6 Ἰουλιανὴ om. A₂, sed in mar-
gine add. ἡ τοῦ Ἰουλιανοῦ 7 ἡμῖσιν om. AC 8 γυναικα-
δέλφον A₁, γυναικαδέλφους D θεοδώρου A₁ 10 Τοῦ δὲ
πονολύτου A, Τὰ πανολύτου J, Πονολύτης δὲ C, Ἡ ὑπεραγία
θεοτόκος ἡ πονολύτρια H 11 ἐπιτελοῦντο J διὰ τῶν
πρεσβειῶν τῆς θεοτόκου add. G **59.** ACM, JHB 12 τοῦ
ἄρεοβίνδου A₂, τοῦ ρεβίνδου J 13 καὶ κουροπ. ὁ ἀδελφός] καὶ
ἡ κουροπαλατία ἀδελφῆ A₁, καὶ ἡ κουροπαλατίσση ἡ ἀδελφῆ A₂,
καὶ ἡ κουροπαλάτου ἀδελφῆ C 14 ἐπεὶ Ἄρεοβ. οἶκος ἦν
ἐκείσε scripsi; ἐπὶ ἄρεοβίνδου οἰκοῦντος ἐκείσε H, διὰ τὸ εἶναι
τὸν οἶκον ἄρεοβ. ἐκείσε B; ἐπὶ ἄρεοβίνδου scribunt et καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκείσε post Θρακός ponunt JC, ἐπὶ ἄρεοβίνδου
reliquis omissis A₁, ἐπεὶ ἀρεόβινδος . . . ἦν ἐν τοῖς χρόνοις
ίουστ. . . καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκείσε A₂ 15 δι' ὃν—p. 238
l. 2 Ἄρεοβίνδου om. A₁ (homoiotel.); διοῦ J, ἀφ' οὗ H, διὸ C,
δι' ὃν A₂, om. B

518-527 τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου τοῦ κρατίστου τοῦ Θρακός· καὶ μετὰ αβ' χρόνους ἀπ' ἐκείνου τοῦ Ἀρεοβίνδου ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ λούμα.

60 (ρνθ'). Τὴν δὲ ἅγιαν Εὐφημίαν τὰ Ὀλυβρίου ἤρξατο κτίζειν ἢ θεήλατος Εὐδοξία καὶ ἐξήβαλεν τὸ θε- 5
 404 μέλιον ἀπὸ τῆς γῆς πῆγεις δύο. Καὶ ὡς πικρῶ θανάτῳ ἐτελεύτησεν, κατέλιπεν αὐτὸ ἀτελές. Οἶκος δὲ ἦν ἐκεῖσε Ὀλυβρίου μαγίστρου τοῦ Ῥωμαίου κάκεινος ἀναπληροῖ τὸν ναὸν διὰ πολυτελῶν καὶ διὰ ποικίλων μαρμάρων καὶ ἐν-εθροنیασεν αὐτὸν καὶ κτήματα δέδωκεν πολλὰ. 10

61 (127, ρξ'). Τὰ δὲ Ἀρματίου οἶκος ἦν Ἀρματίου 474-491 μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Ζήνωνος τοῦ Κωδισαίου τοῦ καὶ προδόσαντος τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλίσκου καὶ ἀναιρεθέντος προτροπῆ Ζήνωνος εἰς τὸν κολλίαν τὸν ἀνερχόμενον εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἰπποδρομίου. 15

B 93 62 (130, ρξά'). Τοὺς δὲ Κριοὺς τὴν κινστέραν καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὸ λούμα τὸ ὄν εἰς τὰ Ἀρματίου

61. Suidas s. v. Ἀρμάτιος

1 Ἰουστίνου] immo Anastasii, quo regnante Areobindus a. 506 consul fuit; inde nonaginta duo anni ad a. 598, ad quem Theophanes refert aedificationem. καὶ ante μετὰ om.

AC καὶ μετὰ—λούμα] nil nisi ὁμοίως καὶ τὸ λούμα H

2 αβ'] ιβ' A₂ παρ' ἐκείνου A₂, καὶ ἀπ' ἐκείνου C ἐκτίσθη ἢ ἐκκλ.] ἢ τε ἐκλήθη A₁, ἐκλήθη ἢ ἐκκλ. C

60. AM, JHB

4 τοῦ ἄλοβρίου J, τὴν ὄλ. H 5 ἢ θεῖκα τῆς εὐδοξίας AM

7 αὐτὸν ἀτελῆ H 8 ὀλοβρίον J 9 διὰ πολυτελῶν

om. J 10 αὐτῆν J πολλὰ] καὶ ἱερὰ σκευή add. B

61—73. ACM, JHB (sed HB c. 62 post 63 collocant).

L. 11—13 (καὶ) om. H 11 ἀρμάτων E, ἀρμάτων D 12 μα-

γίστρου καὶ οἰκείου ἀνθρώπου ζήνωνος B τοῦ Κωδ. om.

codd. praeter J 13 τὸν ὑπὸ βασιλίσκου ἀναιρεθέντα A, τὸν ὑπὸ βασιλ. ἀναιρεθέντος C, τοῦ βασιλίσκου καὶ ἀνερεθέντα J, correxi

14 προτροπῆ B, ὑπὸ τροπῆ J, ἐκ προτροπῆς rell.

εἰς τὸν] ἐχτῶν J 15 εἰς τὰ καθίσματα τοῦ ἱππικοῦ A₁

16 Τὴν δὲ κινστέραν εἰς τοὺς κριοὺς C 17 τὸ ὄν—Ἀρμ.

om. C εἰς ἀρμάτων A₁, εἰς τω ἀρμ. J

ἔκτισεν Στέφανος παρακοιμώμενος Μαυρικίου τοῦ βασιλέως 582-602
μετὰ δώδεκα χρόνους.

63 (196, ρζ'). Τὰ δὲ λεγόμενα Πράσινα, διότι ἦν B 92
ἐκεῖ σταῦλος τῶν Πρασίνων, οὕτως ἐκλήθη. Τὸ δὲ γηρο-
κομεῖον ἀνήγειρεν Μαρκιανὸς μετὰ Πουλχερίας. Ἀρτά- 450-457
βασδος δέ, ὁ τυραννήσας τὸν Καβαλλῖνον καὶ κρατήσας 741-743
χρόνους τρεῖς καὶ τυφλωθεὶς, ἀκίνητα κτήματα καὶ ἱερὰ B 93
ἐκεῖσε ἐπεκύρωσεν, διότι οἶκος ἦν αὐτοῦ. Μετὰ οὖν σπ' ἔτη ἦν ὁ Ἀρτάβασδος τῆς κτίσεως τοῦ γηροκομείου.

64 (121, ργ'). Ὅτι τὸ καλούμενον Ζεῦγμα· ὁπότεν
ἐκομίσθη τὸ σῶμα τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἐκεῖσε
ἐξεύχθησαν μούλαι καὶ ἦσαν τὸ σῶμα ἕως Κωνσταντιανᾶς·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Ζεῦγμα.

65 (122, ρδ'). Οἱ δὲ ἅγιοι Ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς
15 τὸ Ζεῦγμα ἐτίσθησαν παρὰ Πρόκλου πατριάρχου, μαθητοῦ 434-447
τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.

66 (123, ρε'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἡλίαν τὸ Πετρίν· συν-
δόσαντες αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγματα πολὺ χρυσίον ὑπο-
στρέψαντος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἀπὸ Περσίδος δέδωκεν 474-491

63. l. 5—9 Ἀρτάβασδος δὲ ὁ βασιλεὺς ὁ γαμβρὸς Κωνσταν-
τίνου τοῦ Καβαλλῖνον, ὅστις ἐπιβουλεύθη (sic) αὐτῷ καὶ ἐκρά-
τησε τῆς βασιλείας χρόνους δύο, ἐτυφλώθη δὲ παρὰ τοῦ Κοπ-
ρωνύμου ἠτήσαντος αὐτὸν καὶ τῆς βασιλείας πάλιν κρατήσαντος,
ὅστις μετὰ ταῦτα τὰ χρήματα καὶ κτήματα αὐτοῦ ἐπεκύρωσεν ἐν
τῷ ῥηθέντι γηροκομείῳ B

2 in fine addit τῆς βασιλείας αὐτοῦ B, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
ἀνήγειρε C 3 Τὰ δὲ νῦν καλούμενα AC 5 ἀρδαβασδὲ J 8 οὖν J,
γὰρ F, δὲ A₂ 9 ἀρδαβάσ J 10 Τὸ δὲ νῦν καλ. ζ. ἐκλήθη
οὕτως ὁπότεν κτλ. C, τὸ δὲ καλ. ζ. οὕτως ἐκλήθη, ὅπότε ἀνεκομ. H
12 κωνσταντινιανῶν A 15 πατριάρχου ὑπόλευς ACH
17 πετρίν JA₂, πέτριον CHB 18 αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγμ.]
τὰ τάγμ. καὶ ὁ στρατὸς H πολὺν JA 19 περσίας A₂ C,
περσίαν A₁ post Περσ. addunt καὶ δεηθέντος αὐτοῦ C, δεη-
θέντων αὐτῷ M

αὐτὸς συνδρομὴν μετὰ τῆς Ἀριάδνης· καὶ ἀνήγειραν τὸν μέγαν ναόν, διότι ἐνεφάνη αὐτῷ ἐν τῷ ταξιδίῳ.

B 94 67 (124, ρνς'). Τὴν δὲ ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν Πέτρον
491-518 ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκουρος καὶ Ἀριάδνη.

68 (125, ρνζ'). Τὰ δὲ Γηραγάθης τοῦ Πετρίου τὸ 5
γηροκομεῖον πατρικίου θυγάτηρ ἔκτισε τοῦνομα Ἀγάθη,
γραῦς ὠραία τῷ εἶδει σφόδρα· εἶχε δὲ αὐτὸ οἶκον. Ἐκλήθη
δὲ Γηραγάθη διὰ τὸ φυλάξαι αὐτῆς τὴν παρθενίαν χρόνους
741-775 πολλούς· ταύτην δὲ ἔφθειρεν Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος
δοὺς αὐτῇ πλοῦτον πολύν. Ἰππικῶ δὲ γενομένου ἔκραζεν 10
ὁ δῆμος, ὅτι ἡ Ἀγάθη ἐγήρασεν, σὺ δὲ ταύτην ἀνεπέσασα.
Ἦν δὲ ἐν τῷ κρυπτῷ σεβομένη τὰς ἁγίας εἰκόνας ὡς ὀρθο-
δόξος. Πληρωθέντος δὲ τοῦ γηροκομείου ὁ θεήλατος
Κοπρώνυμος ἀθροίσας τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ εἰκόνας κατ-
έκαυσεν ἐκεῖσε. 15

69 (175, ρζ'). Ὅμοίως καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰουλιανόν,
μοναχῶν καθεζομένων ἐκεῖσε ἐντίμων ὄντων καὶ ὀσίων, διὰ

69 l. 16 — p. 241 l. 2 H, a quo B paulo discrepat, ita:
Ὁ δὲ ἅγιος Ἰουλιανὸς ὁ καλούμενος πέρδιξ καὶ οἱ ἐκεῖσε
καθήμενοι μοναχοὶ σεβάσμιοί τε καὶ ὄσιοι διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν
τῆς (τὰς H) μυσταρᾶς θρησκείας αὐτοῦ κατεκαύθησαν ἔνδον τοῦ
ναοῦ· καὶ ἀναλύσας κτλ.

1 αὐτὸς] αὐτοῖς codd. praeter H, ὁ βασιλεὺς B ἀνήγειρεν A₂,
ἀνήγειραν πάραυτα A₁ 2 ἐνεφάνη J, ἐνεφανίσθη HB, ἐνε-
εφάνισεν ἑαυτὸν E, ἐνεφάνισεν rell. αὐτῷ A₁ F, om. JB, αὐτοῖς
H, αὐτόν A₂ D, τῷ βασιλεῖ E 3 πε^{τρ} A₁, 5 Τὰ δὲ γηραγά-
θου C τοῦ Πετρίου om. AC, τοῦ πετρίου om. et πέτρον
ante πατρικίου inserit H (cf. B: τὰ δὲ γηραγ. τοῦ πέτρον καὶ
τὸ γηρωκ. πατρικίου πέτρον θυγάτηρ κτλ.) 6 ἔκτισε H, om.
JA 7 γραῦς — 8 Γηραγ. om. J αὐτῇ A₁ 9 διέφθειρε
AH 12 τῆς ἁ. εἰκόνας J 13 θεήλατος] μισόχριστος AC
14 τοῦ θεοῦ om. AC 17 μοναχοὺς καθεζομένους ... κατ-
έκαυσεν καὶ τὸν ναόν AC

τὸ μὴ κοινωνεῖν αὐτοὺς τῆς μυσσαρᾶς θρησκείας αὐτοῦ κατέκασεν σὺν τῷ ναῶ καὶ αὐτούς· καὶ ἀναλύσας ὁ μόλιβδος τῆς ἐκκλησίας κατῆλθεν ἕως τὸν αἰγιαλὸν τῶν Σοφῶν. Ἰστατο δὲ ἐκεῖσε πέρδιξ χαλκῆ ἐν καμάρα στη-
5 λωθεῖσα παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

70 (149, ρπδ'). Τὰ δὲ Ἀντιόχου οἶκος ἦν Ἀντιόχου πατρικίου καὶ πραιποσίτου καὶ βαιούλου Ἀρκαδίου τοῦ βα- 395-408
σιλέως τοῦ πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντος ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· Β 95
πλούσιος δὲ σφόδρα γενόμενος πτωχὸς ἐτεθνήκει διὰ τὴν
10 ἀδικίαν, δόλιος ἐπὶ τοῖς πᾶσι φανείς.

71 (148, ρπβ'). Ὁ ἅγιος Ἡσαΐας καὶ Λαυρέντιος ἐπίστῃσαν παρὰ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· τὸ δὲ ἅγιον 450-457
σῶμα τοῦ προφήτου Ἡσαΐα ἦκεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

72 (117, ρμδ'). Τὰ Δεξιοκράτου οἶκος ἦν Δεξιο-
15 κράτου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· 408-450
ἐν ᾧ καὶ ναὸν καὶ γηροκομεῖον ἀνήγειρεν.

73 (117, ρμθ'). Τὰ Καριανοῦ τὸν ναὸν καὶ τὸ γηρο-
κομεῖον ἀνήγειρεν Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς σὺν τῶν ἐμβόλων· 582 602
οἶκος δὲ ἦν ἐκεῖ Καριανοῦ πατρικίου καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴληφεν
20 ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν.

74 (151, ρπε'). Τὸν δὲ ναὸν τὸν μέγαν τῶν Βλαχερ-
νῶν Μαρκιανὸς καὶ Πουλχερία ἀνήγειρεν κοσμήσας αὐτὸν 450-457

1 ἐσθήσει τε καὶ θρησκεία D 2 κατέκασεν ὁ καβαλίνος C
4 πέρδιξ στηλῆ χαλκῆ A₁, πέρδικες χαλκαὶ D, πέρδιξ χαλ-
κοὺς στηλωθεῖς HB στηλωθ. κτλ. om. C 7 <Θεοδοσίον
τοῦ υἱοῦ> Ἀρκαδίου Lamb. coll. Zonara XIII 22 aliisque locis
9 τέθνηκεν διὰ τὸ ἄδικον καὶ ἐπιβερεῖ γενέσθαι καὶ
δόλιον AC 11 Titulus est in CM περὶ τῆς πλατείας

12 πλουχερίας J 13 ἡσαίου H 14 δεξιοκρῶν utroque lo-
co A₁, δεξιοκράτης et δεξιοκράτου J, rell. variant inter -ους et
-ον 17 τὰ—ἀνήγειρεν om. A₁ C 18 σὺν τοῖς ἐμβόλοις AC,
σὺν τῷ ἐμβόλω HB 19 καρπιανοῦ C 74—75. ACM,
JHGB 22 πλουχαιρία J

διὰ πολυτελῶν μαρμάρων ποικίλων· βλάχνα γὰρ ἦσαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐκόπησαν· καὶ εἶθ' οὕτως ἐκτίσθη ὁ ναός.

B 96 Ἡ ὅτι λακκώδης ὁ τόπος ἐτύγγανεν καὶ ἐκλήθη βλαχέραι καὶ λακέραι διὰ τὸ εἶναι πολλὰ ὕδατα.

75 (152, 153, ρπς', ρπς'). Τὴν δὲ ἁγίαν σορὸν ἀν- 5
457-474 ἤγειρεν Λέων Μακέλλης, διότι ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ τῆς θεο-
τόκου ἐφάνησαν ἴχνη πολλὰ καὶ θαύματα γεγόνασιν εἰς
πλήθος. Ὁ αὐτὸς δὲ ἔκτισεν καὶ τὸ λοῦμα καὶ ἐπεκύρω-
σεν κτήματα πολλὰ καὶ σκευή καὶ κειμήλια χρυσᾶ τε καὶ
610-641 ἀργυρᾶ. Ἐξώπορτα δὲ ἐτύγγανεν· ἐπὶ δὲ Ἡρακλείου περι- 10
εκλείσθησαν γενομένων ἐκεῖσε θαυμάτων καὶ ὀπτασιῶν πολ-
λῶν τῆς ἁγίας θεοτόκου.

74. l. 1 sqq. Cf. Etymol. Parvum p. 323 Miller: Βλαχέραι· οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ βλάχνον (correxī, βλάχνειν ed.) Βλά-
χεραι, ἐπειδὴ βλάχνα ἦσαν ἐκεῖ καὶ ἔκοψαν αὐτὰ καὶ οὕτως
ἐκτίσθησαν· ὁ δὲ ἀντιγράφων Θεοκτιστος (Θεοφύλακτος Et. Gud.)
λέγει αὐτὰ λακέραι¹⁾, ἐπειδὴ λέγονται Ῥωμαῖστὶ αἱ θύνναι καὶ
ὅτι ἐν τῷ μέρει ἐκεῖνω ἐπιείσθησαν πολλαὶ θύνναι. Cf. Theo-
phyl. Simoc. VIII 5, 1, qui nomen deducit a Virginis lacerna.

1 ἦσαν πρὸ τοῦ κτισθῆναι G 3 λάκος D post ἐτύγ-
χανεν add. CM καὶ ποτε ἐναποκλεισθέντα λακέντια (ἀν
λακέρτια? cf. quae dixi in nota 1) ἠγγρεύθησαν καὶ ἐκ τού-
του ἐκλ. κτλ. βλαχέραι καὶ λακκαῖραι D, βλαχέραις καὶ λαγ-
κέραις J, βλαχέραι καὶ λακέραι ἴσως H, βλαχέραι ἠγουν
λακκέραι G βλαχέραι καὶ om. FM 4 In fine addit B ἢ
ὅτι βλάχνον τινὸς κέρδος (κέρμα B₁; neutrum quid sit scio)
ἦν ἐκεῖσε 6 διότι ἐν τ. χρ. αὐτοῦ ἐφανερῶθη ἡ ἁγία
ἐσθῆς καὶ ζώνη G, (. . . ἐφανερῶθη ἡ ἁγία, σωροῦ τινος ὄν-
τος ἐν τῷ τόπῳ κτλ. B) τῆς θεοτόκου om. AC 7 ἐφ. παρ-
ευθὺς καὶ ἴχνη AC ἴχνη καὶ πολλὰ ἅγια θαύματα κτλ. C
εἰς τέλος AC 10 ἐπὶ δὲ] καὶ ὑπὸ G περιεκτίσθησαν A₂,
ἐκτίσθησαν A₁ C, περιεκλείσθη HG 11 ὀπτασιῶν]ιάσεων G
12 τῆς ἁ. θεοτ. om. HG

1) An λακέραι? Hodiernis Graecis est λακέραι thynnus;
sed Romanis 'lacertae' aliud genus piscium fuisse videtur.
Cf. codd. CM ad l. 3

76 (143, ροε'). Τὸ δὲ Χρυσοβάλανον οἶκος ἦν Νικολάου δομεστίκου τῆς ἀνατολῆς καὶ πατρικίου· καὶ ἀνήγειρεν ναοὺς δύο, τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ τὸν ἅγιον Παντελεήμονα. Χρονίσαντος δὲ ἐν τῷ ταξιδίῳ ἢ σύμβιος αὐτοῦ ἐμοιχάτο·
 5 εἰσελθὼν δὲ ὁ δομεστικός ἐν τῇ πόλει καὶ μαθὼν τοῦτο καὶ κοιτάσας ἀμφοτέροισι μεληδὼν αὐτοὺς κατέκοψεν. Ἔσχατον δὲ εἰς ἔννοιαν ἔλθων τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου ἀνήγειρεν τοὺς ναοὺς. Ἐλθὼν δὲ εἰς τέλος τοῦ κτίσματος καὶ ἀδημονῶν διὰ ποσότητα χρυσοῦ, ὥφθη αὐτῷ κατ' ὄναρ ὁ ἄγγελος
 10 λέγων αὐτῷ· ἄπελθε εἰς τὴν Ἀσπάρου πλησίον καὶ εὐρήσεις βαλάντιον ἔχον χρυσοῦ λίτρας ἑκατόν. Εὐρῶν δὲ αὐτὸ ἐκέλευσεν οὕτως τὸν τόπον καλεῖσθαι.

B 97

77 (213, σιε'). Ἡ δὲ μονὴ τῆς Εὐφροσύνης τὰ Λιβάνια ἐκτίσθη παρὰ Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας μικρὰ καὶ
 15 πενιχρά. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου εἰς ἔχθραν ἔλθων μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν ταύτας κατεβίβασεν ἐκ τοῦ παλατίου καὶ ἐκείσε εἰσήγαγεν καὶ μοναχὰς ἐποίησεν πλουτίσας τὴν μονὴν καὶ κτήματα πολλὰ παρασχών. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Εὐφροσύνης ἐκλήθη οὕτως.

20 78. Ὁ δὲ ἅγιος Γρηγόριος τὸ Ξηροκίπιον ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παρὰ πατρικίου τινὸς ἐκτίσθη.

76. ACM, JHB 1 χρυσοβάλαντον A₂, χρυσοβάλαντον B
 νικολάου] νικηίτα H 2 ἀνήγειρε δὲ αὐτὸν εἰς δύο ναοὺς
 H, sim. B 4 ἐμοίχευεν A₂ C, ἐμοιχεύθη A₁, ἐμοιχεύετο HB,
 ἐμοιχάτο J 6 κοιτάσας] παρατηρήσας καὶ συλλαβῶν H
 8 καὶ om. J 9 ποσότητα χρυσοῦ A₁ ὁ ἀρχάγγελος A₁ MB
 10 ἀσπάρου A, ἄσπορον CJ, εἰς τοῦ ἄσπαρος H (εἰς τὸνδε
 τὸν τόπον, πλησίον τῆς τοῦ ἄσπαρος κινστέρης B) 11 χρυ-
 σίον βαλάντιον ἔχοντα λίτρας ἑκατόν J 77. ACM, JHG
 13 λιβαδίτσα J, λιβαδίας HG, λιβάδια AC 16 μητρὸς αὐτοῦ
 Θεοδώρας τῆς ὀρθοδόξου καὶ κτλ. HG ἀδελφιδῶν J
 ταύτας] αὐτὴν τε καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ C κατεβίβασεν HB,
 ἐκατέβασεν J, κατήγαγεν AC 18 post μονὴν add. G καὶ με-
 γάλυνας 19 ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εὐφρ. καλῶς βιω-
 σάσης καὶ ἀσκησάσης G 78. A, HB (in B post § 79)
 21 τοῦ μικροῦ Θεοδ. B

79 (142, ροδ'). Ὅτι εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν τὸ λεγόμενον Δεύτερον ἐν τῷ κίονι στήλῃ ἴστατο Ἰουστινιανοῦ τοῦ δινοκοπημένου. Τὴν δὲ στήλην κατεβίβασεν Βάρδας Καῖσαρ ὁ θεῖος Μιχαὴλ καὶ ταύτην συνέτριψεν καὶ ἐκλήθη Δεύτερον, διότι ἐξόριστος γέγονεν Ἰουστινιανὸς εἰς Χερσῶνα παρὰ Λεοντίου πατρικίου, ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δέκα· φυγῆ δὲ χρησάμενος εἰς τὸν Τέρβελιν τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βουλγάρων, ἠγάγετο τοῦ Τερβέλι τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα τοῦνομα Θεοδώραν. Καὶ δοὺς αὐτῷ λαὸν χιλιάδας ἑξήλθεν ἐν τῇ πόλει καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παλαιὰν Πέτραν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἀγωγὸν ἐξέβη εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ κίονος ἔσωθεν τῆς πόλεως καὶ ἐκράτησε τῆς πόλεως πάλιν· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος Δεύτερον. Καὶ τότε τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἄννης ἀνήγειρεν, ὅτι ἔγκνος ἦν ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ ὠπιανθῆ αὐτῇ ἡ ἁγία. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὠμόφορον τῆς ἁγίας καὶ τὸ ἅγιον σῶμα ἐπὶ αὐτοῦ εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει.

80 (146, ροη'). Ἡ μονὴ τὰ Μητροπολίτου ἐκτίσθη

79. ACM, JHGB 1 τὴν ἁ. Ἄνναν om. AC; ὅτι τὸ λεγ. εἰς τὴν ἁ. Ἄνναν τὸ δεύτερον J, εἰς δὲ τὴν ἁ. Ἄνναν τὸ δεύτερον H, εἰς τὴν ἁ. Ἄνναν τὴν λεγομένην δεύτερον G, correxi 2 ἐν τῷ κίονι om. H 3 κατεβίβασεν GH, κατέβασεν J, κατήγαγεν AC 6 Λεοντίου F, λέοντος rell. (λέων ὁ πατρικίος καταδυναστεύσας καὶ κρατήσας καθελὼν αὐτὸν ἐξόριστον ἔπεμψε κτλ. G) ἐκεῖ om. et ἐκεῖσε δὲ φυγῆ ser. J 7 τελευτήσας C, τέρβελον M, τριβελην J 8 τριβέλου J 9 λαὸν om. J δέκα χιλιάδας J, ὡσεὶ χιλιάδας ἑξήκοντα H, χιλιάδας ἑξήκοντα AC 11 Πέτραν] πατρίδα J, πόρταν interpol. Lamb. ἐξέβη A₂ H, ἐξήλθεν CG, ἐξέβισαν JA₁ 12 κίονος] τοῦ ἰσταμένου εἰς τὸ δεύτερον add. H, αὐτόθι γὰρ εἶχε διάπνοιαν ὁ ἀγωγός add. G καὶ ἐκράτ. τῆς πόλεως πάλιν] om. JH, καὶ δεύτερον βασιλεύσας οἰκίαν στήλην ἔθετο G τῆς πόλεως πάλιν] τῆς βασιλείας C 14 ἔγκνος J 15 ὠπιανθῆναι παρὰ τῆς ἁγίας εἰς τὸν τόπον κτίσαι αὐτῇ ναὸν G αὐτῇ] αὐτὸ J ὠμόφοριον G, μαφόριον AC 80. ABCM, J 18 Ὁ αὐτὸς ἰουστινιανὸς (ἔκτισεν κτλ.) AC, ὁ δινότημος add. B

παρὰ Ἰουστινιανοῦ· ἐκλήθη δὲ οὕτως, διότι μητροπολίτου 685-711
οἶκος ἦν.

81 (224, σκς'). Τὸν ἅγιον Ῥωμανὸν ἢ ἁγία Ἐλένη
ἀνήγειρεν, καὶ τὴν πλησίον αὐτοῦ ἁγίαν Σορὸν καὶ τὸ λεί-
5 φανον τοῦ προφήτου Δαυιδ καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Νικήτα καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν τῶν ἐκεῖσε κειμένων
ἐκείνη ἐφανερώσεν καὶ τέθηκεν ἐκεῖ. Οἱ δὲ ποιηταὶ
Ἰωσήφ καὶ Θεόδωρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Στουδίτης ἐκεῖσε
ἐκαθέζοντο καὶ ἐποίουν τοὺς κανόνας ἐν τοῖς χρόνοις Λέ- 813-820
10 οντος τοῦ Ἀρμενίου. Μετὰ δὲ φ' ἔτη τοῦ κτισθῆναι
τὸν αὐτὸν ναὸν ἦσαν Ἰωσήφ καὶ Θεόδωρος οἱ
ποιηταί.

82 (195, ρπθ'). Τὴν δὲ μονὴν τὸν ἅγιον Κάρπον
καὶ Πάπυλον ἢ ἁγία Ἐλένη ἔκτισεν μετὰ ποικίλων μαρ- B 99
15 μάρων καὶ κτήματα ἐπεκύρωσεν εἰς μίμησιν τοῦ τάφου τοῦ
Χριστοῦ.

83. Τὴν δὲ κινστέραν τὴν Βώνου Βῶνος μάγιστρος
ἔκτισεν τοῦ Ἡρακλείου· καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε. 610-641

84 (190, ρρῆ'). Τὴν δὲ Μωκισίαν ἔκτισεν Ἀνα- 491-518
20 στάσιος ὁ Δίκωρος· ὁπότεν δὲ ἔκτιζεν αὐτήν, λιμὸς ἦν ἐν

1 οἶκος ἦν ἐκεῖσε μητροπολίτου τινός AC 81. 82. ACM,
JHB 4 αὐτῆς J 6 Νικήτα] Ῥωμανοῦ AC καὶ ἑτέρων
πολλῶν προφητῶν λείψανα, ἅπερ ἤγαγε ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἀπ-
ελθούσα εἰς ψηλάφωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ B 7 ἐφανερώσε
J, ἤγαγε AC, ἔφερε H ἐκεῖ om. J 8 Ἰωσήφ] Ἰωάννης J,
iterum l. 11 οἱ στουδίται B, στουδιώτης M ἐκεῖσε] hic
addit B διὰ τὸν φόβον φυγόντες τοῦ συρογενοῦς λέοντος τοῦ
ἐκονοκαύστου 10 δὲ om. A₁CJ 11 ἦν JA₁ ἦσαν—ποι-
ηταί] om. E, ὅτε ἦσαν οὗτοι οἱ ποιηταὶ DF 14 μετὰ] διὰ
ACH 15 κτήματα πολλὰ CHB εἰς μνήμην H τοῦ ναοῦ
τοῦ τάφου B 83. A, JHGB. Cf. II 72 17 μάγ. ὁ οἰκειὸς
ἄνθρωπος Ἡρακλείου G 18 ἐπὶ Ἡρακλείου H, τοῦ Ἡρακλέος J
καὶ κτλ.] ὃν καὶ κατέλιπεν εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως ἀντ'
αὐτοῦ ἀπελθὼν εἰς περσίαν G 84. 85. ACM JHGB
20 λιμὸς] λίμνη AC, λείψις ὕδατος καὶ σίτου G

τῇ πόλει — ὁ μόδιος νόμισμα ἔν' ὠνόμασαν δὲ αὐτὴν οἱ δῆμοι οὕτως διὰ τὸ εἶναι πλησίον τὸν ἅγιον Μώκιον.

B 120 85 (202, σδ'). Τὸν δὲ ἅγιον Λουκᾶν, ἐν ᾧ οἱ τεθνε-
 797-802 ἄγιου Λουκᾶ ἔκτισεν Εἰρήνη ἢ Ἀθηναία, ὅπως δωρεὰν 5
 θάπτωνται οἱ πένητες· πάνυ γὰρ εὐσεβῆς καὶ φιλάρετος οὔσα πολλὰ γηροκομεῖα καὶ ξενοδοχεῖα καὶ γηροτροφεῖα ἐποίησεν εἰς ἀνάπαυσιν τῶν πενήτων καὶ φόρων βάρη ἐξέκοψεν. Τοιαῖα δὲ ἔκτισε κυριώτερα <εἰς> θάνατον, <ζωὴν, ὑγείαν· καὶ εἰς θάνατον μὲν ἔκτισε τὰ ξενο>τάφια, ζωὴν 10
 δὲ ἔκτισεν τοὺς τρικλίους τῆς Λαμίας τοῦ Πιστωρείου, ὑγείαν δὲ ἔκτισεν τὸν ξενῶνα τὰ Εἰρήνης καλούμενον.

86 (65, ξε'). Τὸν δὲ ἅγιον Διομήδην ἔκτισεν ὁ μέγας
 867-886 Κωνσταντῖνος· ὁ δὲ Βασίλειος ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ λαβεῖν

L. 9—12 Supplebam cod. J ex cod. G qui habet: τρία δὲ μάλιστα ταῦτα τὰ κυριώτερα πεποίηκε θανάτου ζωῆς καὶ ὑγείας· καὶ θανάτου μὲν τὸ ξενοτάφιον τοῦ ἁ. Λουκᾶ, ζωῆς δὲ τὰς (sic) Λαμίας καὶ τὰ Πιστωρεῖα, ὑγείας δὲ τὸν ξενῶνα τὰ μακαρίας Εἰρήνης καλούμενον. Cf. H: τρία δὲ ἔκτισε τὰ κυριώτερα· θάνατον τροφεῖα, ζωὴν τοὺς τρικλίους τὸν ξενῶνα τὸν Εἰρήνης καλούμενον καὶ τὸ πιστωρεῖον. — A CM initium (τρία—ὑγείαν) omittunt; reliqua sic exhibet A₂ (et similiter A₁ CM): πλὴν δὲ ἔκτισεν εἰς θάνατον τῶν ξένων τοὺς τάφους, ζωὴν δὲ τοὺς τρικλίους τοῦ πιστηρίου (πιστωρείου A₁ CM), ὑγείαν δὲ τὰ εἰρήνης τὸν ξενῶνα καλούμενον.

1 ὁ μόδ. νόμ. ἔν] ὁ βόδιος πρῶν A₁ (ortum ex ὁ μόδι^{ος} ν^{ος} α'),
 om. A₂ C, ὡς τὸν μόδιον τοῦ σίτου εἰς ἡ' πιπράσκεσθαι H,
 sim. G μόδις J 85—117 in cod. B (quem sequitur
 Lamb.) post 132 locantur 4 καὶ τοὺς τρικλ.—Λουκᾶ om.
 HG καὶ τοὺς τρ.] ἐπὶ τοῦ τρικλίον J αὐτὸν τὸν ναὸν
 AC τοῦ ἁ. Λουκᾶ om. AC 8 βάρη GB, βάρη HA₂, κου-
 φισμὸν A₁, κουφισμοὺς C, κουφισμάτων J ἐξέκοψεν] cf.
 p. 210, 12 86—88. ACM, JHB 14 διὰ—χηρησμὸν]
 C in fine capituli: διὰ τὸ τὴν ὀπτασίαν τῆς βασιλείας ἐκείσε
 ἰδεῖν

ἐκεῖσε τὸν χρησμὸν ἀνήγειρεν μείζονα καὶ ἐκαλλώπισεν καὶ ἐπεκύρωσεν κτήματα πολλὰ.

87 (64, ξδ'). Τὰ δὲ Στουδίου ἔκτισεν Στούδιος πα- 457-474
 τρῆκιος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος Μακέλλη καὶ κτήματα
 5 πολλὰ προσεκύρωσεν καὶ μοναχοὺς χιλίους πεποίηκεν.

88 (186, ρη'). Τὴν δὲ καλουμένην Αἰμιλιανοῦ πόρ-
 ταν' <πλησίον> ἦν τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ καὶ ἐκαλεῖτο
 οὕτως· ὑπῆρχεν δὲ εὐκτῆριον μικρόν· ὅτε δὲ ἤχθη τοῦ
 Μωσέως ἡ ῥάβδος, ἐδέξατο αὐτὴν πεζὸς ὁ μέγας Κων- B 103
 10 σταντῖνος καὶ ἔθηκεν ἐκεῖ· καὶ ἀνήγειρεν ἐκεῖσε ναὸν τῆς
 θεοτόκου καὶ οὕτως ὠνομάσθη ὁ τόπος Ῥάβδος. Ἀνήγειρεν
 δὲ καὶ τὸν ἅγιον Αἰμιλιανὸν μέγαν, καὶ εἶθ' οὕτως ἔφερεν
 τὴν ἁγίαν ῥάβδον ἐν τῷ παλατίῳ.

89 (255, σξβ'). Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδο- 379-395
 15 δοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον
 αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα· καὶ ἵππικου γενομένου ἔφερεν
 αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ Μιλίῳ ἐρχόμενος, ἔκρουσεν αὐτὸν τραπε-
 ζίτης τις μετὰ στυρακίου μετριάζων· μετὰ δὲ χρόνους
 δέκα ἀνατραφεῖς καὶ πάλιν διερχόμενος ἐν τῷ ἵππικῷ
 20 ἐμνήσθη τοῦ δώσαντος αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν καθεζόμενον

1 τὸν περὶ τῆς βασιλείας χρησμὸν B μείζονα H, om. JAC
 (ἐπλάτυνε B) 5 πρῶτον μοναχοὺς ἐποίησεν D (ortum ex α μο-

ναχοὺς) 6 Τὴν δὲ — 7 Αἰμιλ.] Ἡ δὲ καλ. τοῦ αἰμ. πορ τοῦ
 ἁγίου αἰμ. ἦν H, Ἡ καλ. τοῦ ἁγίου αἰμ. πόρτα ἐν τοῦ ὀνόματος
 τοῦ ἁγίου ἐκλήθη B; Τὴν δὲ καλ. αἰμ. πόρταν καὶ τὸν ἅ. αἰμιλι-
 ανὸν AC; interpolavit locum Lamb. 7 καὶ ἐκαλ. οὕτως om. AC

8 ὑπῆρχε δὲ εὐκτ. μικρόν] εἰ καὶ μικρὸς ἦν AC δὲ post
 ὅτε om. J 9 πεζὸς om. et ἐκεῖσε εἰς τὴν πόρταν inserunt AC
 10 ἔθηκεν] ἐτέθη J 11 καὶ οὕτως—Ῥάβδος om. H

89. ACM, JHGB 15 ἀπὸ Ἰνδίας om. JAC, pro his ἐν τῇ
 πόλει C 16 εἰς τινα οἰκ. C, pro his παρὰ τῷ βασιλεῖ G
 ἔφερον H, ἤφερον J, ἔφερον rell., ἔφερον ὁ βασιλεὺς αὐτὸν
 εἰς τὸ ἵπποδρόμιον C 17 μιλίῳ] παλατίῳ J τραπεζ.] κατα-
 λάκτης HG (ἔπαισεν μετὰ ῥάβδον σφοδρῶς G) 18 στοακίου J
 20 δώσαντος J, θήξαντος A₁, τύψαντος rell.

καὶ βρῦχησάμενος δέδωκεν καὶ ἔσχισεν αὐτὸν μέσον τοῦ Μιλίου.

90 (179, ρς'). Τὰ δὲ Κλαυδίου οἶκος ἦν Κλαυδίου
475-477 πατρικίου καὶ κναίστορος ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλίσκου τοῦ
βασιλέως· καὶ παλάτια ἀνήγειρεν ἐκεῖσε.

B 104 **91.** Τὸν δὲ λιμένα τὸν Ἐλευθερίου ὁ μέγας Κων-
σταυτῖνος ἔκτισεν, ὅτε καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν· παρίστατο
δὲ εἰς τὸ κτίσμα Ἐλευθέριος πατρικίος. Ἰστάτο δ' εἰς τὸν
379-395 λιμένα στήλη μαρμάρινος Ἐλευθερίου φέρουσα πτύον καὶ
ἐξακάνθηλον· ὁ δὲ Θεοδόσιος χύσας τὸν χοῦν ἐκεῖ τοῦ 10
κτισθέντος κίονος τοῦ Ταύρου κατέχωσεν τὸν λιμένα.

B 103 **92** (212, σιδ'). Τὰ δὲ Κανικλείου οἶκος ἦν Θεο-
κρίστου μαγίστρου καὶ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, τοῦ σφαγέντος
842-867 εἰς τὰ Σκυλα παρὰ Βάρδα Καίσαρος, τοῦ θείου Μιχαήλ.

B 104 **93** (178, ρ'). Τὸν δὲ ἅγιον Παντελεήμονα ἔκτισεν 15
527-565 Θεοδώρα Ἀγνούστη, ἡ γυνὴ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου·
ὁπότεν δὲ ἦλθεν ἀπὸ Παφλαγονίας, ἐκεῖσε ἔκειτο ἐν τῷ
ἐμβόλω ὡς πένης καὶ ἔνηθεν ἔρια καὶ ἐπώλει αὐτὰ καὶ
οὕτως ἔζη. Μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὴν ἔκτισεν τὸν
ναόν.

1 δέδωκε] ἔκρουσε C, ἔκρουσε μετὰ τοῦ ὀδόντος αὐτοῦ καὶ
ἔσχισεν εἰς μέσον τὸν ἄνθρωπον G μέσον] μέχρι J 2 In
fine addit G καὶ ἐθαύμασαν (sic) πᾶς τὸ φύσει μνησίκαλον τοῦ
θηρίου **90.** ACM, JHB **91.** A, JHB (in HB post 92
positum) 8 Ἰστάτο—11 λιμένα om. J 9 πτύον τῇ χειρὶ
ἐξακάνθηλον B, πτύον καὶ κόφινον H; de significatione vocis
ἐξακάνθηλον vide Reiskium ad Const. Porph. caer. 462, 19

10 ὁ δὲ βασ. Θεοδ. ὁ μικρὸς B χοῦν] ἀναχωματισμὸν B
11 τοῦ Ταύρου om. A, καθὼς προείπομεν addit H (cf. II 63)
ἐν αὐτῷ κατέχωσε καὶ ἠφάνισε τὸν λιμένα πλακωτὸν ὄντα κάτω-
θεν καὶ βαθύτατον B, κατέχωσεν αὐτὴν H **92—95.** ACM,
JHB 13 ἐπὶ τοῦ om. JHB 14 εἰς τὰ κοῖλα τοῦ ἵππο-
δρομίου HB θείου αὐτοῦ CM 15 post Παντ. addit H:
τοῦ Ναροῦ 17 ὅπ. δὲ] ὅτε γὰρ AC, διότι ὅτε HB πεφλα-
γονίας J 18 πένησσα H 19 οὗτ. ἔζη] ἐκ τοῦ τιμήματος
αὐτοῦ διαφκειτο H ἔκτισε τὴν πενιχρὰν ἐκείνην οἰκίαν εἰς
ναόν B

94 (180, ρα'). Τὰ δὲ Ναρσοῦ οἶκος ἦν Ναρσοῦ πατρικίου καὶ πραιποσίτου εὐνούχου ἐν τοῖς χρόνοις 565-578 Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. Τὸν δὲ ξενῶνα καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκεῖνος ἀνήγειρεν μέχρι τοῦ Ὄξυ-
5 βαφείου.

95 (180, ρα'). Τῶν δὲ ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἄνδρονίκου ναὸν ὁ αὐτὸς Ναρσῆς ἀνήγειρεν.

96 (181, ρβ'). Ὅτι τὰ Ἀμαντίου καλούμενα οἶκος ἦν Β 105 Ἀμαντίου παρακοιμωμένου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Δικόρου· 491-518
10 κἀκεῖνος ἔκτισεν τὸν ἅγιον Θωμᾶν· ἐμπρησθέντος δέ, Λέων 886-911 ὁ υἱὸς Βασιλείου ἀνεκαίνισεν αὐτόν.

97 (57, νη'). Τὰ δὲ Πέτρου οἶκος ἦν Πέτρου πατρι- κίου ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ὅστις ἀνήγειρεν τὴν 527-565 ἐκκλησίαν καὶ τὸ γηροκομεῖον.

98 (225, σκζ'). Τὴν μονὴν τοῦ Μαρτινάκη ἀνήγειρεν Μαρτινάκης πατρικίος ὁ θεῖος τῆς ἁγίας Θεοφανοῦς ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλείου καὶ Μιχαήλ.
15 842-886

99. Ὁ δὲ Πρόβος ὁ πατρικίος ἀνήγειρεν τὸν ναὸν τοῦ Προδρόμου καὶ παλάτια ἔκτισεν ἐκεῖσε θανμασιὰ πάνυ.

1 Τὰ δὲ ναρσὸν οἶκος ἦν ναρσὶ J, Ἦν δὲ ἐκεῖσε οἶκος κτλ. H (cf. p. 248 l. 15 app. crit.) 3 Ἰουστίνου κτλ.] ἰουστίνου καὶ σοφίας τοῦ ἁγίου ζεύγους B; interpolavit locum Lambecius (Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. καὶ μετετέθη εἰς ξενῶνα κτλ.) 4 καὶ τὴν ἐκκλ. om. H, καὶ τὴν ἐκκλ. — Ὄξυβ. om. B καὶ τὰ μέχρι C, καὶ μέχρι H οἰκοβαφείου H 6 Ταράχου καὶ Ἄνδρονίκου om. A 96. ACM, HB 8 Ὁ δὲ ἅ. Θωμᾶς ὁ τὰ Ἄμ. κτλ. H, Τὸν ἅ. Θωμᾶν (τὰ Ἄμ. om.) B ἁμάντων AC (utroque loco) 9 μαγίστρον τινὸς Ἀμάντων D 10 ὕστερον δὲ πυρποληθέντα ὁ υἱὸς βασιλείου ἀνήγειρεν H, . . . Λέων ὁ σοφὸς ὁ υἱὸς βασιλείου τοῦ μακεδόνα ἀνήγειρεν B 97. 98. ACM, JHB 13 ἐπὶ J, ἐν τοῖς χρόνοις rell. ἰουστίνου AJ, ἰουστινιανοῦ CHB ὅστις κτλ.] καὶ καταλύσας τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀνήγ. κτλ. H, καὶ μετεποιήθη εἰς κτλ. B 15 μαρτινακίου C, μαρτινάκου HB 16 μαρτινάκιος C, μαρτινάκις J 17 ἐπὶ τοῦ βασιλέως Μιχαήλ τοῦ μεθυστοῦ καὶ Βασ. Μακεδόνα B, βασιλείου καὶ om. H 99. A, JHB 18 Τὸν Πρόδρομον τὰ Πρόβου κτλ. B 19 καὶ τὸ παλάτιον ἔκτισεν θανμαστὸν καὶ πάνυ ὠραῖον A

100 (44, με'). Τὰ δὲ λεγόμενα τοῦ Τοῦξαρά, οἶκος ἦν
867 Τοῦξαρά μαγλαβίτου τοῦ ἀνελόντος Μιχαήλ τὸν βασιλέα
εἰς τὸν ἄγιον Μάμαντα.

101 (bis in CM: et 50, να' et 140, ρξθ'). Τὸ Κου-
ρατωρίκιον ἐκτίσθη ἐν τοῖς χρόνοις Βηρόνης τῆς γυναικὸς 5
457-474 τοῦ Λεωμακέλλου· καὶ ὁ κουράτωρ ἀνήγειρεν καὶ παρέστη-
κεν αὐτὸ εἰς ὁμοίωμα τοῦ τάφου τοῦ Κυρίου.

595-606 102 (49, ν'). Τὰ Διακονίσσης ἔκτισεν Κυριακὸς
582-602 πατριάρχης ἐν τοῖς χρόνοις Μανρικίου βασιλέως τοῦ συν-
τέκνου αὐτοῦ· ἐπεκλήθη δὲ οὕτως ὁ τόπος, ὅτι ὁ πατριάρχης 10
διάκονος ὢν ἐκεῖσε ᾤκει· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ αὐτοῦ
πατριάρχου ἐκεῖσε ἦν διακόνισσα.

B 106 103 (138, ρξζ'). Τὴν δὲ ἁγίαν Ἀναστασίαν τὴν
491-518 Φαρμακολύτριαν ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκουρος· πρότερον
γὰρ ἦν πατρικίου οἴκος τινος Φαρμακᾶ λεγομένου. 15

104 (139, ρξη'). Τὸ δὲ λεγόμενον Διμακέλιον ἐκλήθη
457-474 οὕτως, ὅτι ἐκεῖ ὁ Λέων ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας κρέατα ἐπώλει·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔπλεκε τὰς χορδὰς.

100. 101. ACM, JHB 1 ἐκεῖ post ἦν inserit A
2 μαγλαβίτου A₁ JH, μαγλ. A₂ CB, μαγλ. M post ἀνελθόντος
(sic) inserit B κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνας
4 Τὰ δὲ κουρατωρίκια M, τὰ δὲ κουράτωρος ACHB 5 Βηρ.]
εἰρήνης A₁ 6 ὁ κουράτωρ αὐτῆς C (altero loco, ὁ κ. αὐτοῦ
AC (priore loco), ὁ κ. αὐτῶν M ἀνήγειρεν καὶ om. codd.
praeter J παρέστηκεν J, παρίστατο ACHB 7 αὐτὸ om.
AC, τὸν ναόν H; παρίστατο δὲ κουράτωρ ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ B;
locum interpolavit Lamb. 102—104. ACM, JHGB 10 ὅτι
om. J 14 φαρμακολύτρο(ον) H ἀναστ. ὁ διάκον J 15 φαρ-
μάκου A₂, φαρμακοῦ H, φαρμακᾶ A₁ C, φαρκοῦ JM 16 δι-
μακέλιον A₁ C, διμακέλει J, διμακέλιον M; λεωμακέλλ(ιν) HGA₂
17 ἐκεῖ om. J ὁ μέγας] ὁ μακέλης ὃς ἐξηγεῖται σφα-
γῆς addit H, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι add. G 18 ἐπλεκε] ἐκλω-
εθν A₁ solus χορδὰς A₂ H, χορδία GM, κὸρδας A₁, χορδὰς J
In fine addit ἐκ τούτου οὖν ἐκλήθη ὁ τόπος οὕτως C, καὶ
ἐκ τούτου ἐκλήθη λεωμακέλιον M

105 (197, ρσθ'). Τὰ δὲ Φλωρεντίου οἶκος ἦν Φλωρεντίου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου βασιλέως· καὶ ³⁹⁵⁻⁴⁰⁸ τελευτῶν ἐποίησεν τὸν οἶκον αὐτοῦ γηροκομεῖον.

106 (132, ροβ'). Τὰ δὲ Ἀνθημίου οἶκος ἦν Ἀνθημίου μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως· ⁴⁵⁰⁻⁴⁵⁷ ὃν καὶ ἔστεψεν ἐν τῇ πόλει δεδωκῶς αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς θυγατέρα καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην βασιλέα. Ἐκεῖσε γὰρ καὶ γηροκομεῖον καὶ ναὸν ἀνήγειρεν τὸν αὐτοῦ οἶκον καὶ λουμα.

107 (144, ρος'). Τὰ δὲ λεγομένα τῆς Σπουδῆς τὴν ⁷¹⁷⁻⁷⁴¹ μονήν· Ἄννα ἡ δέσποινα ἡ γυνὴ Λέοντος τοῦ Συρογενοῦς στρεφομένη ἀπὸ Βλαχέρνας οὕσα ἔγκυος εἰς τὸν καιρὸν τοῦ τεκεῖν αὐτὴν εἰς οἶκόν τινος πρωτοσπαθαρίου καταβᾶσα ἔτεκεν· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τὸν οἶκον μονήν καὶ ¹⁵ ἐπωνόμασεν Σπουδῆς διὰ τὸ κατεπελγεῖν αὐτὴν ἐκεῖσε ὁ τοκετὸς καὶ μὴ φθάσαι εἰς τὸ παλάτιον. Ἡ αὐτὴ δέσποινα ἔκτισεν καὶ τὰ Ἄννης.

108 (145, ροζ'). Τὰ δὲ Σευήρου· Σευῆρος, πατρ- ^{B 107} κιος καὶ ἀδελφοποιητὸς Κώνστα βασιλέως τοῦ ἔγγονος ⁶⁴²⁻⁶⁶⁸ Ἡρακλείου τοῦ ἀναιρεθέντος ἐν τῷ βαλανεῖῳ εἰς Σικελίαν,

105. ACM, HB 2 πατρικίον καὶ δονικὸς Ἀντιοχείας B

106—110. ACM, JHB. In H c. 106 post 107 ponitur

4 In CM praemittitur περὶ τῶν Ἀνθ. πλησίον τοῦ Κύρου.

ἀνθημίου (utroque loco) J, ἀνθίμου BA₂, ἀνθεμίου A₁ DMH, utraque forma occurrit apud scriptores, v. B. Z. XII 449 sqq.

6 ἡ πόλις H τις ἐκ πρώτης τοῦ γυναικὸς θυγατέραν J

7 καὶ ἀπέστ.—λουμα om. C 8 ὁ αὐτὸς δὲ ἀνθέμιος ἔκτισε τὸν οἶκον αὐτοῦ ναὸν καὶ γηρ. ἀνήγ. καὶ λουμα H γηροκομία J

ναὸν αὐτὸ J 9 τὸ λουμα JB 10 σπονδινῆς A₂

11 τὴν μονήν—δέσπ.] ἡ μονὴ Ἄννα ἡ δ. ταύτην ἀνήγειρεν C (τὴν μονήν τὰ Σπουδῆς Ἄννα . . . ἔκτισεν . . . στρεφ. γὰρ κτλ. H, sim. B) τοῦ om. J.

12 βλαχέρνας A₁ J, βλαχερωῶν rell.

15 αὐτὴν καὶ ἐπισπεύδειν HB ἐκεῖσε om. J 16 τὸν

τοκετὸν codd. praeter A₁ J καὶ μὴ—παλ. om. J 17 τὴν

μονήν τὰ Ἄννης B 18 Τὰ δὲ Σεβ. om. AC ὁ πατρ. A₁

19 post πατρ. inserit ἔκτισεν H κωνσταντίνου ACMH

ἔγγονον ACH 20 εἰς Σικ.] σικελίας codd. praeter J

ἔκτισεν αὐτὸς τὸ γηροκομεῖον διότι οἶκος αὐτοῦ ἦν· καὶ ναὸν ἤγειρεν ἢ γυνὴ αὐτοῦ, διότι μετὰ τὸ σφαγῆναι ἐν Σικελίᾳ τὸν βασιλέα ἐκεῖνος παρέλαβεν τὸν στόλον τὸν Ῥωμαϊκὸν καὶ ἀνήλθεν ἕως τὸν Φοίνικα.

109 (133, ρογ'). Τὰ δὲ Γαῖνᾶ οἶκος ἦν Γαῖνᾶ πατρικίου τοῦ τυραννήσαντος εἰς τὰ Θρακῶα μέρη ἐν τοῖς 395-408 χρόνοις Ἀρκαδίου καὶ σφαγέντος ἐκεῖσε.

110 (133, ρογ'). Τὰ δὲ Εὐσεβίου Εὐσέβιος πατρικίος 565-578 ἐκτίσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου καὶ Σοφίας τῆς Λαβῆς καὶ εὐσεβεστάτης. 10

111 (118, ρν'). Τὰ δὲ Κύρου τὴν θεοτόκον ἔκτισεν Κῦρος πατρικίος καὶ ἑπαρχος ὁ παριστάμενος τὸ χερσαῖον 408-450 τεῖχος τὸ κτίσμα ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βάλλοντες φωνὴν οἱ δῆμοι, ὅτι 'Κῦρος εἰς ἄλλο νικήσει καὶ προκόψει.' Καὶ φθονηθεὶς, ἐποίησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μητροπολίτην 15 εἰς Σμύρνην.

112 (182, ργ'). Τὸ δὲ Χρυσοκάμαρον· ὅπισθεν τοῦ

108 l. 1 sqq. B: ἀλλὰ καὶ ναὸν ἀνήγειρεν <ἢ γυνή> αὐτοῦ, ἐνταῦθα ἔχουσα τὸν οἶκον αὐτῆς· διότι τοῦ εὐρεθέντος βασιλέως ἐν Σικελίᾳ ἀναιρεθέντος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Σεβήρος παρέλαβε τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον καὶ ἀνήλθεν ἕως τοῦ καλουμένου Φοίνικος.

1 ἔκτισε δὲ C, om. H αὐτὸς τὸ γηρ. J (ὡσαύτως καὶ τὸ γηρ. H), αὐτὸ γηροκ. A 2 ἤγειρεν om A σφραγῆναι J 3 παρέλαβεν . . . καὶ] ἐπάρας AC 4 ἕως τοῦ φοίνικος C

5 γαῖνα utroque loco J, γαῖνᾶ H 10 τοῦ εὐσεβεστάτου ζεύγους interpol. Lamb. (cf. B in III 94) 111. ACM, JHG

12 ὅς καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος ὅτε ἐκτίζετο παρὰ τῶν δύο μερῶν παρίστατο καὶ ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἀγαπηθεὶς ἦν ὅτε καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπον κτλ. G εἰς τὸ χερσ. κτλ. AC τοῦ χερσαίου τείχους τὸ κτίσμα H 13 τὸ κτίσμα om. AC 14 Κῦρος κτλ.] Κωνσταντῖνος ἔκτισε, Κῦρος ἀνηρέωσε E, cf. chron. Pasch. p. 588, 13 15 post βασ. addit E σὺν τῷ πατριάρχῃ καὶ τῷ δήμῳ μητρ.] ἐπίσκοπος (γένονεν) H 112—112a. ACM, JHB 17 εἰς δὲ τὸ χρ. κτλ. HB ὅπισθεν J

Μυρελαίου ζώδιον ἴστατο χρυσοῦν· ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη
Χρυσοκάμαρον· παρὰ δὲ κλεπτῶν ἐν τοῖς χρόνοις Βάρδα 842-866
Καίσαρος ἐκλάπη.

112a (141, ρο'). Εἰς τὸ Χρυστοκάμαρον δὲ ἦν ὁ Β 108
5 Χριστὸς ἱστορισμένους πλησίον τοῦ ἁγίου Ἀκακίου, ὅπου
ἐστὶν τοῦ Μουσελὲ ὁ οἶκος· καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο οὕτως.

113. Τὰ δὲ δύο Μυρέλαια· μύρα ἔρρεε καὶ ἰάματα
πολλὰ ἐκεῖσε ἐγένοντο καὶ μέγροι τοῦ νῦν.

114 (47, μη'). Τὸ δὲ Ἀνεμοδοῦριν τὸ χαλκοῦν ἐστη-
10 λώθη παρὰ Ἡλιοδώρου τοῦ δυσσεβοῦς ἐν τοῖς χρόνοις
Λέοντος τοῦ Συρογενοῦς, καθὼς εἰσὶν ἐστηλωμένοι οἱ ἰβ' 717-741
ἄνεμοι. Τὰ δὲ τέσσαρα χαλκουργεύματα τὰ μεγάλα ἤχθησαν
ἀπὸ τοῦ Δυρραχίου· εἶχεν δὲ αὐτὰ γυνή εἰς προῖκα αὐτῆς
ἀπὸ ναοῦ τινος· μετὰ πολλῆς δὲ ἐπιστήμης καὶ ἀστρονο-
15 μίας τοῦτο ἐποίησεν.

115 (111). Τὸν δὲ ἅγιον Προκόπιον, ὡς εἴρηται,
τὴν Χελῶνα, καὶ τὸν ἅγιον Μητροφάνην ἔκτισεν ὁ μέγας
Κωνσταντῖνος.

116 (111). Τὸν δὲ ἅγιον Ἀκάκιον τὴν Καρέαν

3 Καίσαρος] τοῦ θείου μιχαήλ add. A₁ CH 4 χρυσοκάμ.
AH ἦν—6 οἶκος] ἦν ὁ οἶκος τοῦ μουσελὲ· ἦν δὲ καὶ ὁ Χρ.
ἱστορ. πλ. τοῦ ἁγ. ἁκ. C 5 ἱστορισμένους μέγροι πλ. J, εἰκονισ-
μένους H 6 μουλαὶ J **113.** A, JHB 7 Εἰς δὲ τὰ β'
μυρ. κτλ. HB μύρα ἔρρεε καὶ om. A, ἔρρεε om. J, ἔρρεον B
8 καὶ μέγροι τοῦ νῦν om. codd. praeter J In fine add
ἀπὸ τῆς θεοτόκου καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν B **114.** ACM,
JHGB 9 ἀνεμοδοῦριν A₂ E, ἀνεμοδοῦριον FMH, ἀνεμοδοῦ-
λον D, ἀνεμοδοῦριν JA₁ τὸ χαλκοῦν om. ACG 10 δυσ-
σεβοῦς] εὐσεβοῦς A₂, ἀστρονόμου G 11 καθὼς] ὅς C, καθὰ A₁,
καθὸ A₂, ἐν ᾧ G εἰσὶν κτλ.] καὶ ἐστήλωσε τοὺς ἰβ' ἀνέμους AC
12 χαλκουργεύματα A₂ HG 13 ante δυρραχίου inserunt κάστ-
ρον ACH δοραχίου JG, διοραχίου A₁ χήρα γυνή AC
14 ἀπὸ ναοῦ τινος om. HG **115.** AC, J. Cf. III 18 16 ὡς
εἴρ. om. C (cf. III 18) 17 χελώναν A₂ C, χελόνην J **116.** AC,
JHB 19 κάραν τὸν ἐν τῇ βασιλικῇ πόρτῃ E, τὸν Χαρέαν
Lamb. e coniect.; an Καρέαν?, cf. Theophan. p. 79, 32 de B.

565-582 ἔκτισεν ὁ ἀδελφὸς Ναρσῆ πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου καὶ Τιβερίου.

117 (131, ροα'). Ὁ δὲ ἄγιος Προκόπιος τὰ Βιγλεν-
527-565 τίας· εἰς τὸν Ταῦρον παλάτια ἤσαν κτισθέντα παρὰ τοῦ
μεγάλου Ἰουστινιανοῦ εἰς τὴν Βιγλεντιάν τὴν ἀδελφὴν 5
αὐτοῦ. Ὁ δὲ ναὸς ὑπῆρχεν τῶν παλατιῶν. Ἐπὶ δὲ ἐμ-
πρησμοῦ ἀφανισθέντα Ἀντωνίνα, ἡ γυνὴ Βελισαρίου τοῦ
μαγίστρου, ἣτις ζωστὴ ἦν Θεοδώρας τῆς γυναικὸς Ἰουστι-
νιανοῦ, καὶ μετὰ τὸ χηρεῦσαι αὐτὴν τὴν κατοικίαν ἐποιή-
σατο μετὰ τῆς Βιγλεντίας· καὶ συναινέσει αὐτῆς ἀνήγειρεν 10
τὸν ἅγιον Προκόπιον.

B 99 118. Τὰ λεγόμενα Πορφυροπωλεῖα· τὸ παλαιὸν τὰς
πορφύρας ἐκεῖσε ἔβαπτον.

119 (83, ριε'). Τὸν δὲ ξενῶνα τὰ Σαμψῶν ἔκτισεν
527-565 ὁ ὅσιος Σαμψῶν προτροπῇ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, διότι 15
ὁ ὅσιος αὐτὸν ἰάσατο ἐκ τῆς νόσου.

120 (82, ρις'). Τὰ δὲ Εὐβούλου ἐκτίσθησαν παρὰ
518-527 Εὐβούλου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου τοῦ Θρακός,
ἐπεὶ οἶκος αὐτοῦ ἦν.

121 (84, ριζ'). Τὰ δὲ Ἰσιδώρου· ὁ Ἰσιδώρος ἀδελφὸς 20

1 ὁ ἀδελφός] nomen proprium excidisse videtur ναρσῆ
JHB, ἀρσίον Α₂, χαρσίον C. ἀρσειόν Α₁ ἰουστ. καὶ προ-
κοπίας H 117. ACM, JHB 3 τὰ βιγλέντια DB
4 ὁ εἰς τὸν ταῦρον H εἰς τὸν T. ἐκτίσθη παρὰ Ἰουστ., ὃς
καὶ ἄλλα πολλὰ αὐτόθι παλάτια ἔκτισε λόγῳ κτλ. B 5 εἰς
βιγλ. Α₁, λόγῳ βιγλεντίας κτλ. HB 6 παλατιῶν] πάντων JA₂
7 sqq. ἀφανισθ. κτλ.] ἀφανισθεῖς νεωστὶ ἀνοικοδομήθη· Ἀντ.
δὲ ... ζωστὴ ἦν (om. ἦ) ... συναιν. αὐτῆς ὀνομαζομένη ὁ ἅγιος Πρ. AC
ἀντωνία Α₁ MH 8 ἣτις B, om. JAC, ἡ ζωστὴ (om. ἦν) H
10 συνέσει J 118. A, B 12 Εἰς δὲ τὸ καλ. πορφυρο-
πωλεῖον B 119. ACM, JHGB 14 Ὁ δὲ ἀντικρὺ τῆς
ἀγίας σοφίας ὅσιος Σ. ἐκτίσθη κτλ. Α₂ τὰ Σ.] τοῦ Σαμ-
ψῶν H 15 προτροπῇ] συνεργία G 16 ἐκεῖσε γὰρ ἰάθη ὁ
βασιλεὺς C 120 — 122. ACM, JHB 17 Ὁ ξενῶν τὰ
εὐβόλου H 18 ἰουστινιανῶ JAM, ἰουστινιανῶ καὶ ἰουστίνου
πρότερον τοῦ θρακός E, ἰουστίνου rell. θρακῶν J 20 Τὰ
δὲ Ἰσ. om. Α₁C ὁ ὅσιος ἰσίδ. H

ἦν τοῦ Εὐβούλου καὶ ἀνήγειρεν τὸν οἶκον αὐτοῦ γηροκομεῖον καὶ ναόν.

122 (84, ριζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Τρύφωνα τὸν ὄντα εἰς Β 100 τὰ Εὐβούλου ἀνήγειρεν αὐτὸν Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας. Τὸν 527-565
 5 δὲ ἅγιον Τρύφωνα τὰ Βασιλίσκου καὶ αὐτὸν ἀνήγειρεν μέγαν ναὸν πλησίον τοῦ Βασιλίσκου· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κάλλιστον προσκυρώσας ἐν αὐτῷ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα.

123 (99, ρλβ'). Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ 10 Βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. 565-578

124 (99, ρλβ'). Τὰ δὲ Βασιλίσκου οἶκος ἦν πρότερον Βασιλίσκου πατρικίου καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης, τοῦ ἀδελφοῦ Βηρίνης· καὶ βασιλεύσας ἐποίησεν τὸν οἶκον αὐτοῦ 475 παλάτια.

125 (99, ρλβ'). Τὰ δὲ παλαιὰ παλάτια τῶν Σοφιῶν ἀνήγειρεν Μανρίκιος ὁ βασιλεὺς εἰς ὄνομα Ἀναστασίας, 582-602
 τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ, γυναικὸς δὲ Τιβερίου· μετὰ δὲ εἴκοσι ὀκτὼ χρόνους Ἡράκλειος ὁ στρατηγὸς πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν τὴν κατοικίαν ἐκεῖσε ἐποιεῖτο, μετὰ τὸ τεθνᾶναι τὴν 20 Ἀναστασίαν· πάνν γὰρ ἐφίλει τὴν αὐτὴν κατοικίαν. Καὶ

1 γηροκομεῖον καὶ om. ACB, εἰς ναὸν καὶ γηρ. Η
 3 Τὸν—4 ὁ μέγας om. C 4 Τὸν δὲ ἅ. Τρύφ. τὰ Βασ. καὶ αὐτὸν ἀνήγ. μέγαν] pro his καὶ ἕτερον A 5 καὶ αὐτὸν — 10 βασιλίσκου om. HB (homoiotel.); exhibent igitur: Τὸν δὲ ἅ. Τρύφωνα εἰς τὰ βασ. Ἰουστίνος καὶ σοφία **123.** ACM, JHB. J habet: Τὸν δὲ ναὸν τῶν ἁ. ἀναργ. τὸν ὄντα πλ. τὰ βασ. παρὰ ἰ. καὶ σ. ἀνηγέρθη. **124.** ACM, J 12 καὶ δρουγγ. τῆς βίγλης om. J, τῆς βίγλης om. HB 13 βασιλεύσας] βασιλείου A₂ DFM, βασιλίσκου A₁, (Βηρίνης βασιλίδος E, om. καὶ) 14 τετρπνὸν παλάτιον, ἄπερ ἐκ τοῦ χρόνον ἀφανισθέντα ὁ τόπος περισώζει ἀκμὴν τὴν ἐπωνυμίαν B **125—129.** ACM, JHB 15 post Σοφιῶν addit E ἄτινα ἦσαν σὺν τῷ λιμένι αὐτῷ ἐν τῷ κοντασκελίῳ 16 μαρμιανὸς J 17 γυναικὸς δὲ] καὶ AC εἴκοσι ὀκτὼ] κζ' D, κβ' H 18 ὁ στρατηγός] στρατῶρ (πρωτοστράτῶρ E) τῶν ἄφρων AC 19 μετὰ δὲ τὸ κτλ. J 20 κατοικίαν] ὁ Φωκᾶς addit H; πάνν γὰρ ἐφίλει αὐτὴν ὁ Φωκᾶς JAC; sequor B

610 ἐκεῖσε ἀπεκαλύφθη τὸ κράτος τῆς βασιλείας· μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἰστορήσεν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ τεύχη.

126 (15, ιδ'). Τὰ δὲ παλάτια τοῦ Βουκολέοντος ἐπ-
408-450 άνω τοῦ τεύχους παρεξέβαλεν ὁ μικρὸς Θεοδόσιος· ὁ δὲ 5
450-457 Μαρκιανὸς ἐποίησεν τὸν τρίκλινον, καὶ οὗτος καλεῖται
χρυσοτρίκλινος.

127 (16, ιε'). Τὰ δὲ παλάτια τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τοῦ
Κναιστορικίου ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν.

128 (17, ις'). Ἡ δὲ Δάφνη ἐκλήθη διὰ τὸ ἴσασθαι 10
B 101 ἐκεῖσε στήλη ὄνομα φέρουσα Δάφνης· ἀπὸ γὰρ τῆς Ῥώμης
ἤφεραν αὐτήν· εἰς μαντεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε· ἀλλὰ καὶ στε-
φάνους ἀπὸ δάφνης ἐλάμβανον οἱ ἄρχοντες κατὰ τὸν Ἰανου-
άριον μῆνα.

129 (18, ις'). Ὁ δὲ Ἰππόδρομος ἐκλήθη, διότι ἀπὸ 15
797-802 τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἕως Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας ἐκεῖσε
κατ' ἰδίαν ἐπὶ ἄρματος ἔτρεχον οἱ βασιλεῖς.

128. B sic discrepat: Ἡ δὲ Δάφνη ἐκλήθη διὰ τὸ ἴσασθαι
ἐν τῷ τόπῳ στήλην, ἣτις ἦν ἡ μαντικωτάτη ποτὲ δάφνη τοῦ
Ἀπόλλωνος. Ἀλλὰ καὶ τύπος ἦν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῇ πρώτῃ
καλανθῶν ἤγουν τῶν Ἰανουαρίων (τὸν ἰανουάριον cod.) λαμ-
βάνειν τοὺς συγκλητικοὺς δάφνας.

128. Cf. Lydus de mens. p. 68, 18 W.

1 τὸ κράτος τῆς βασ. J, περὶ τῆς βασ. αὐτοῦ C, τὸ κρατῆσαι
τῆς βασ. A, τὸ κρ. τῆς βασ. αὐτοῦ H 6 Μαρκ.] ἰουστινιανὸς
B (cf. III 130) καὶ οὗτος κτλ.] καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ὁ αὐτὸς ἐποίησε καὶ τὸν χρυσοτρ. H, sim. B (contamin. cum
§ 130) 7 In fine addit Lamb. perperam καὶ τὸν Λανσιανὸν
(ex III 130) 9 τοῦ κναιστορίου τοῦ ἰππικοῦ C; τοῦ κναι-
στορος HB 11 στήλην ὁ φέρουσαν A₂CH, στήλη ὁ φέρουσα
A₁, στήλη φέρον τὲ ὄνομα J 12 καὶ μαντεῖον ἦν· ἐκεῖσε γὰρ καὶ
τοὺς στ. τῆς δάφνης κτλ. AC 14 In fine addit Lamb. παρὰ τοῦ
δήμου ex Geoponicis XI, 2 6 (φύλλα αὐτῆς [sc. δάφνης] ἐπιθίδον-
ται τοῖς ἄρχουσι παρὰ τοῦ δήμου τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μη-
νός) 15 ὁ δὲ ἐν τῷ παλατίῳ ἰππόδρομος B 17 καθ-
ιδίαν J ἐπὶ ἄρμ.] δι' ἵππων B τρέχοντες οἱ β. ἐγνυμά-
ζοντο H, sim. B

130 (18, ιη'). Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ δινότημτος ἔκτι- 685-711
σεν τὸν Ἰουστινιανὸν τὸν τρίκλινον καὶ τὸν Λαυσιακόν.

131 (19, ιθ'). Ἡ δὲ Τύχη τῆς πόλεως ἄγαλμα ἦν
καὶ ἤχθη ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου·
5 ἴστατο δὲ ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ παλατίου. Ὁ δὲ βασιλεὺς
Μαυρίκιος συνέτριψεν αὐτήν. 582-602

132 (171, ρβ'). Ἐκλήθη δὲ σιδηρᾶ ἡ πόρτα· ἐπὶ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ μέγας κίων ὁ πορφυροῦς τοῦ
Ἀνηλίου τρεῖς χρόνους ἐποίησεν πλωιζόμενος ἀπὸ Ῥώμης
10 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν εἰς
τὰς Σοφίας ἐν τῇ πόρτῃ θελόντων αὐτὸν ἐμβαλεῖν ἀπὸ τῶν
σχιδέων ἐχώσθη εἰς τὸν αἰγιαλὸν πήχεις τεσσάρεις διὰ τὸ
εἶναι χαῦνον καὶ ἀλώσθη τὸν τόπον· μέλλοντες δὲ τοῦτον
15 σιδηρῶν· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη.

133 (119, ρνα'). Τὸ δὲ Κοντοσκάλιον ἡ πόρτα ἀπὸ B 109
Ἀγαλλιανοῦ τουρμάρχου, παρισταμένου ὅτε ἐκτίζετο ὁ λιμὴν,
ἔλαβε τὸ ὄνομα· ἐκαλεῖτο δὲ ἐκεῖνος Κοντοσκέλης· καὶ διὰ
τοῦτο ἐκλήθη οὕτως.

L. 9 Cf. Georg. Monach. p. 500, 9 de B.

130. ACM, JH 1 ὁ δινότημ. om. ACH 2 ἰουστινιανέιον
A₂, ἰουστινιανοῦ τὸν τρίκλ. A₁ λαυσάκωνα A₁M, λαυσια-
κῶνα A₂, Λαύσακον C, Λαμφάκωνα J, λαυσιακόν H **131.**
132. ACM, JHB 3 ἦν καὶ om. AC 4 ἐπὶ] παρὰ ACHB
7 Ἡ σιδ. πόρτα ἐκλήθη ὅτι ἐπὶ κτλ. A 8 ὁ πορφυροῦς] ὁ
πορφυρὸς J, τοῦ φόρου rell. 10 sq. ἐν τῇ πόρτῃ τῶν σοφιῶν H
εἰς τὰ σοφίας J 11 θέλων αὐτὸν εὐγάλε J ἀπὸ τῶν σχιδέων
A₁C, ἀ. τ. σχεδῶν J, ἀ. τ. σχεδιῶν H, ἐκ τῶν λαῶν B (an πλοίων?),
ἀπὸ τοῦ πλοίου A₂ 12 ἐχώθη C 13 ἀμώσθη A₂, τεлмаτώθη H,
de ἀσώδης cogitavit Bekker, ἰλυώδης Lamb. 13 μελῶντων J
14 ἐσπᾶνε J, ἀποσπᾶν AC ἀλλὰ κτλ.] διὸ καὶ μετὰ
μοχλῶν σιδηρῶν τοῦτον ἀνέσπασαν H, διὰ σιδηρῶν μοχλῶν κατ-
έστρωσαν τὴν περὶ τὴν πόρταν ὁδόν B σιδ. μοχλῶν μεγάλων
AC **133.** ACM, HG 16 κοντοσκέλιον A₂, κοντοσκάλι C,
κοντοσκάλιον MHG 17 γαλιανοῦ A₂, γαλλιανοῦ H τουρ-
μάρχου om. HG 18 ἔλαβε τὸ ὄν. om. AC

134 (183, ρδ'). Τὰ δὲ καλούμενα Φαρελαίου Μυρέ-
741-775 λαιον ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ Καβαλλῖνος διερχόμενος ἠρώτησεν
πατριῖον τὸν Καμουλιανόν, πῶς κέκληται ἡ μονή· καὶ
γνωρίσας τῷ βασιλεῖ τὸ ὄνομα τῆς μονῆς, ὁ βασιλεὺς
ἐκέλευσε καλεῖσθαι ἕκτοτε τὴν μονὴν τὰ Φαρελαίου, ἐν- 5
υβρίζων τὴν μονήν· καὶ παρενθὺ ἔφυγον οἱ μοναχοί.

135 (168, ς'). Ὁ χοροτοβολὸν εἰς τὸ Βούκινον ἐκκλησία
527-565 ὑπῆρχεν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἣν ἀνήγειρεν Ἰου-
741-775 στιμανὸς ὁ μέγας ἐκεῖσε βασιλεύων εἰσερχόμενος. Ὁ δὲ
Καβαλλῖνος ἐποίησεν αὐτὸν χοροτοβολῶνα. 10

136 (184, ρε'). Εἰς τὸν Φωμαθέα ἴστατο εἶδωλον
καὶ τις τῶν εἰδωλολατρῶν ὡς θεὸν αὐτὸ ἐσέβετο· ἔλεγον δὲ
αὐτῷ οἱ φιλόχριστοι, ὅτι 'τὸ εἶδωλον, ὃ σέβεται, ψευμάτινος
θεὸς ἐστίν.' Καὶ ἔλαβεν ὁ τοιοῦτος τόπος τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ
ψεῦμα θεός [ἢ] ἀπὸ τοῦ ὕψωμα θεῖον, διὰ τὸ ἄνωθεν 15
ἴστασθαι τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ κίονος].

B 110 **137** (184, ρε'). Ἡ δὲ πέμπτη πόρτα ἐκλήθη διὰ τὸ
εἶναι κατ' ἀριθμὸν πέμπτην.

138 (193, σλδ'). Ἡ Χαρσίον πόρτα ἐκλήθη ἐκ τοῦ

134. 135. ACM, JHB 1 ἡ μονή ἢ καλ. ψαρ. H, ἡ δὲ
λεγομένη τοῦ ψαρελαίου μονή B μυρόδωτος H, μυρίδονα B
2 ἐκαλεῖτο ἡ μονή A, πρότερον ἐκαλεῖτο μονή οὐσα C
ὁ δὲ Καβ. — 3 μονή om. AC (homoiotel.) 3 κομουλιανόν H
καὶ μὴ γνωρίσας J, τοῦ δὲ μὴ γνωρίσαντος H, τοῦ δὲ μὴ
εἰδέναι εἰπόντος αὐτὸς εἰδὼς B, καὶ γνωρίσας AC 4 ἀντεῖπεν
ὁ βασιλεὺς. ἵνα ἀκούῃ ψαρέλαιον AC 6 τὴν μονήν] τοὺς
μοναχοὺς AC, τὴν τῶν μοναχῶν βρώσιν H 7 βύκινον HB
9 ἐρχόμενος καὶ ἐπευχόμενος A **136.** ACM, JHGB
11 Εἰς δὲ τὴν καλουμένην ψ. HG ψευμαθέαν A₂, ψαμαθᾶν C,
ψαμά^ϛ M, ψαμαθέαν H, ψαμάδιον A₁, ψωμαθέα J, ψωμά^ϛ G
12 αὐτῷ] αὐτοῦ J 13 αὐτῷ] αὐτὸν J ὄν A₁, om. J
σέβη codd praeter J ψευμάτινος A₁, ψευματέινος A₂ EM, ψε-
ματινός D, ψευματαίνος J, ψευματέινος H, κατὰ ψεῦμα G
14 καὶ ἐτυμολογήθη ὁ τόπος οὕτως C; pro τόπος Lamb. πόρτα
interpol. ἐκ τοῦ ψευμαθέος J, correxi; ψαμαθίας (om. ἐκ
τοῦ A₁, om. rell. 15 Quae uncis inclusi, in solo H exstant
137. ACM, HB **138. 139.** ACM, JHB 19 χαρσίον C

Χαρσίου δευτερεύοντος μέρους Βενέτων [ὅτι αὐτὸς παρ-
ίστατο ἐκεῖσε, ὅτε ἐκτίζετο].

139 (193, σλδ'). Ἡ δὲ Ξυλόκερκος διὰ τὸ εὐρεῖν
πολλὰ ὕδατα τοὺς τεχνίτας καὶ πλημμύραν ὑδάτων, εἰς τὸ
5 θεμελιῶσαι ἔρριψαν λίθους καὶ ἐποίησαν παντούρωσιν ξύλων
πολλῶν.

140 (194, σλς'). Ἡ δὲ Πολύανδρος διὰ τὸ ἐνωθῆναι
ἐκεῖσε ἀμφοτέρα μέρη τῶν δημοτῶν, ὅτε ἐκτίζον τὰ τεῖχη
ἐπὶ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου. 408-450

141. Τὰ δὲ Γερμανοῦ Γερμανὸς πατρίκιος ὁ ὢν ἐν B 113
τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Γρατιανοῦ· γέγονεν δὲ 364-383
στρατηγὸς εἰς Πελοπόννησον καὶ ἀνήγειρεν τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς λούμα.

142 (232, σλθ'). Τὴν δὲ Πηγὴν τὴν Θεοτόκον B 110
15 ἔκτισεν Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας· ἐξερχόμενος εἰς τὸ κυνη- 527-565
γῆσαι εἰς τὴν Θράκην εἶδεν πληθὸς λαοῦ ἐξερχομένου ἐκ
τοῦ ἐκεῖσε ὄντος εὐκτηρίου μικροῦ, ἐνὸς μοναχοῦ καθ-
εξομένου· ἠρώτησεν δὲ ὁ βασιλεύς, τί ἐστίν· ὁ δὲ μάγιστρος

139. B: Ἡ Ξυλόκερκος πόρτα διὰ τοῦτο ἐκλήθη οὕτως,
ὅτι ἐν τῷ τόπῳ εὐρόντες ὑδάτων βερέντων (sic;?) καὶ μὴ δυνά-
μενοι θῆσειν τεῖχος διὰ τὴν πολλὴν πλημμύραν, κέρκους καὶ
παντουρώματα μετὰ ξύλων ποιήσαντες τεθείκασι τὸ θεμέλιον.

1 χαρσίου alterum om. J μέρος βενέτων J Quae uncis inclusi,
in solis HB exstant; B insuper in fine addit τὸ χερσαῖον τεῖχος
3 ξυλόκερκος J, ξηρόκρυτος H 4 ὕδατα ἐκεῖσε τοὺς κτλ. A
εἰς τὸ θεμέλιον AH 5 ἔρριψεν et ἐποίησεν J παντούρω-
σιν J, παντουρώσεις AC, παντουρώματα H 140. ACM, J
8 ἀμφοτέρων μερῶν J τὸν βηνμότων (sic) J, τῶν δήμων A₁C,
correxī 9 ἐπὶ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου om. AC 141. JHB
(In HB ponitur 141 inter §148 et 149) 10 Τὸ λούμα τὰ
Γερμανοῦ κτλ. B 11 καὶ Γρ.] scripsi, καὶ γανψάνον J, om. HB
12 πολυπόννησον J 142. ACM, JHG 14 τὴν Θεοτό-
κον om. AC 15 διερχόμενος γὰρ ἀπὸ τοῦ κυνηγίου εἶδεν
κτλ. G 16 εἶδε δὲ A₁C 17 καὶ ἐνὸς μοναχοῦ ACH
18sq. στρατηγὸς καὶ μάγιστρος A₁C, στρατήγης ὁ μαγ. A₂

Στρατήγιος καὶ φύλαξ τῶν βασιλικῶν χρημάτων εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων ἐστίν. Τότε θαυμάσας ὁ βασιλεὺς ὤρισεν καὶ ἔκτισεν αὐτὴν ἐκ τῆς περιτενούσης ὕλης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ὑπὸ σεισμοῦ δὲ συμπτωθεῖσαν 797-802 5
τελείως ἀνήγειρεν αὐτὴν Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς Κωνσταντίνῳ· ἐπεὶ πρὸ τῆς Εἰρήνης σξ' ἔτη διήλθον.

B 111 143 (230, σλξ'). Ἡ δὲ Ἀχειροποίητος ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸ καθέζεσθαι Ἀβραμίον τὸν μοναχὸν ἐκεῖσε· διὸ καὶ ἐκλήθη Ἀβραμίτης. 10

144 (231, σλη'). Τὸ δὲ Ἑβδομον ὁ δρομικὸς ναὸς ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

145 (231, σλη'). Ὁ δὲ στρογγυλόστεγος ὁ ἔχων τὰς 379-395 κόγχας ὠνομάσθη Πρόδρομος καὶ ἐκτίσθη παρὰ Θεοδοσίου 15 τοῦ μεγάλου, ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ ἡ ἁγία κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου εἰσῆλθεν, καὶ ἐδέξατο αὐτὴν εἰς τὸ Ἑβδομον ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέθετο εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεολόγου μετὰ Νεκταρίου πατριάρχου. Ὁ δὲ μάλιστα Ρουφῖνος ἔπεισεν τὸν βασιλέα κτίσαι ναὸν τοῦ Προδρόμου εἰς τὸ τεθῆναι 20 τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κάραν.

143. 144. G: Ἡ δὲ Ἀχειροποίητος καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος τὸ Ἑβδομον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου ἐκτίσθη πρότερον. Sim. H.

2 τὰ ἰάματα J 3 ὤρισεν καὶ om. AC 4 ὑπὸ — 7 διήλθον
om. C συμπτωθεῖς A₁G, -εἶσαν A₂ H, -ἐν MJ 6 παρ-
ερρήσαν δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς ἕως τῆς β' χρόνοι σξ'.
G (σοξ' B), ἐπεὶ πρότερον σξ' χρόνους ἦν οὕτως A (sim. M)
143. ACM, HGB 10 ἀβραμίτης A₁ ἀβραμίτον A₂E, ἀβραμίον
D, ἀβραμί MF 144. ACM, JHGB 11 ὁ om. J
145. 146. ACM, JHB 14 στρογγυλὸς J στρ. ναὸς C
τὴν κόγχαν H 19 Ὁ δὲ κτλ.] εἶτα διὰ τοῦ μαγ. Ρουφ. ἔκτισε
τὸν ναὸν τοῦ Προδρ. B ἐποίησεν J 20 εἰς τὸ] τοῦ A₁

146 (226, σηή). Τὰ δὲ Παυλίνου ἐκτίσθησαν παρὰ Παυλίνου μαγίστρον καὶ φίλου Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ⁴⁰⁸⁻⁴⁵⁰ γνωστὸς γὰρ αὐτῷ ὑπῆρχεν· ἔστιν δὲ προάστειον αὐτοῦ ὁ τόπος· καὶ ἀνήγειρεν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων μήπω ⁵ τελειώσας αὐτόν. Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ εὐρέθη μῆλον ὀπώρας δίκην μοδίου τὸ μέγεθος ἀπὸ Φρυγίαν, κομίσαντος τοῦτό τινος· καὶ ἰδὼν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ θαυμάσας, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εὐρέθη τοιοῦτον, δέδωκεν τῷ κομίσαντι νομίσματα ρ'· τὸ δὲ μῆλον ἀπέστειλεν Εὐδοκίᾳ τῇ ¹⁰ Ἀθηναίᾳ, τῇ Ἀγούστῃ αὐτοῦ. Ἐκείνη δὲ λαβοῦσα τοῦτο κατεῖχεν καὶ ἐθαύμαζεν ἐπὶ τῷ μεγέθει καὶ κάλλει τοῦ μῆλου· καὶ προσελθὼν τῇ Ἀγούστῃ Παυλῖνος ὁ μάγιστρος καὶ εὐρῶν παρὰ τῇ δεσποίνῃ τὸ μῆλον ἐθαύμασεν εἰρηκῶς **B 112** αὐτῇ· 'πόθεν εὐρέθη τὸ ἀγαθόν, δέσποινά μου;' Ἡ δὲ ἔφη·

L. 1—5 B: Ἡ μονὴ τοῦ Παυλίνου ἐκτίσθη παρὰ Παυλίνου μαγίστρον τοῦ οἰκιοτάτου ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἅγιοι Ἀναργυροὶ τὰ Βραχέως. Ὅστις Παυλῖνος ἀνηρέθη παρὰ Θεοδοσίου ξηλοτυπήσαντος αὐτὸν διὰ τὴν ἰδίαν γυναῖκα Εὐδοκίαν τὴν βασιλίссαν. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εὐρέθη κτλ. re consentiens cum J, verbis discrepans 10—p. 262 l. 7 in brevius contraxerunt ACM: ἐκείνη δὲ ἔπεμψεν αὐτὸ πρὸς Παυλίνον. Ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν καὶ ἀκριβωσάμενος τὴν ἀγούστην (ἀκριβ. περὶ τῆς τούτου ἀποστολῆς C) καὶ γρονὸς τὸ ἀληθὲς ἐκείνην μὲν ἡμύνατο κτλ.

146. ACM, JHB 1 παυλίνης codd. praeter B; urbis tractus et monasterium et τὰ Παυλίνου et τὰ Παυλίνης nominantur. Τὰ παυλίνης ἐκλήθη ἀπὸ Παυλίνου μαγίστρον καὶ τοῦ Θεοφιλοῦς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ κτλ. AC 5 αὐτοῦ] sc. Θεοδοσίον. Nempe ea quae sequuntur ex historico quodam sumpta sunt εὐρέθη om. J 6 δίκην μοδίου] μοδίου μέγεθος ἔχον HB, ἐπέχον μοδίου τὸ μέγεθος C κομίσας αὐτὸ τοῦτο τινὸς J 7 ὃς εἰδὼν αὐτὸ ὁ βασ. J καὶ θαυμάσας om. J 9 εὐδοκίαν τὴν ἀγούστην αὐτοῦ J (accusativos exhibet etiam A₁) Ἀγ. αὐτοῦ] ἐκ τῆς ἁγίας σοφίας add. HB (ἐκείσε γὰρ ὄντι τῷ βασιλεῖ ἐκομίσθη insuper addit B)

‘λάβε τοῦτο’· ἐπεὶ ἠράσθη αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαβὼν καὶ μὴ εἰδὼς
 ὅτι παρὰ τοῦ βασιλέως ἐδόθη τῇ Ἀγούστη, ἔπεμψεν αὐτὸ
 τῷ βασιλεῖ ὡς μέγα δῶρον. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν καὶ
 γνοὺς ὅτι τὸ ἀποσταλὲν τῇ Ἀγούστη μῆλόν ἐστιν, τῇ μὲν
 Ἀγούστη προσκαλεσάμενος ἔφη· ‘ποῦ ἐστιν τὸ μῆλον ὃ
 παρέσχον σοι;’ Ἡ δὲ ἔφη· ‘εἰσελθὼν πρὸς με Παυλῖνος ὁ
 μάγιστρος ἐξητήσατο καὶ παρέσχον αὐτῷ.’ Καὶ αὐτὴν μὲν
 ἡμύνατο αὐστηροῖς λόγοις· τὸν δὲ Παυλῖνον προσέταξεν ἀν-
 ερχόμενον ἐν τῷ παλατίῳ μελοκοπηθῆναι. Τοῦ δὲ ἀνερχο-
 μένου ὡς πρὸς τὸ Πάνθειον ἔξωθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, οὐκ
 ἠδυνήθησαν τοῦτον σφάζαι, εἰ μὴ τὰ ὄψα αὐτοῦ ἐξέκοψαν·
 καὶ εὐθέως ἐνόησεν ὁ Παυλῖνος τὴν ἐπιβουλήν. Τοῦτο δὲ
 θαῦμα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων γέγονεν, ἵνα τελειώσῃ αὐτὸς
 τὸν ναόν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἠστόχησαν αὐτόν,
 αἰσχυρθεὶς σφόδρα τὸν Παυλῖνον ἄγνοιαν προεβάλετο μηδὲν
 εἰδέναι. Τελειώσας δὲ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
 ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν φανερῶς προτροπῇ τοῦ βασιλέως. [Ἡ
 δὲ δέσποινα ὡς δῆθεν ἀτιμηθεῖσα ἠτήσατο τὸν βασιλέα ἀπ-

6—7 H sic discrepat: Ἡ δὲ εἶπε φαγεῖν αὐτό. καὶ πάλιν
 ὤρισεν αὐτὴν εἰς τὴν σατηρίαν αὐτῆς. Ἡ δὲ πάλιν εἶπε φα-
 γεῖν αὐτό· ὁ οὖν βασιλεὺς ἐξενεγκὼν τὸ μῆλον ἔφη· καὶ τοῦτο
 τί ἐστι; Καὶ ταύτην μὲν ἡμύνατο κτλ. Quae sumpta sunt ex
 Georgio Mon. p. 609 de B. vel ex eius sectatore aliquo.
 L. 17—p. 263 l. 3 Cf. Georg. Monach. p. 609 de B.

1 ηράσθεις (=ἠράσθης) J 3 τῷ βασ.] τὸν βασιλέα J
 4 τὴν βασιλίσσαν ἀγούστην προσκαλ. H 8sq. ἀνερχόμενον
 αὐτόν J, εἰσερχόμενον H 9 μελοκ.] ὑπὸ δύο ἀνδρῶν μελοκοπη-
 θῆναι AC, ἵνα μελοκοπίσωσιν αὐτόν J 10 ὡς—σκοτεινόν]
 τὸν σκοτεινὸν κοιλίαν H, εἰς τὸ πάνθειον καὶ σκοτίας οὐσης B
 12 καὶ om. J νοήσας τὴν ἐπιβουλήν ἐφηνεν HB
 14 ὅτι κτλ.] ὅτι ἀπέφυγε τὸν φόνον HB 15 ἀγνοία παρε-
 βάλετο J μηδὲν εἰδέναι om. AC, καὶ τοὺς τοιμητὰς ἀμύνα
 ἔλεγεν addit B 16 Τελειώσας κτλ.] χρόνῳ δὲ ὕστερον τελειώ-
 σαντα τὸν ναὸν ἀπεκεφάλισε φανερῶς H, sim. B 17—p. 263
 l. 3 in solo H exstant

ελθεῖν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους· καὶ συγχωρηθεῖσα ἐξῆλθεν· ἐκεῖσε οὖν γενομένη καὶ εὐαρεστήσασα τῷ θεῷ ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν ἐξωμόσατο μὴ συνειδέναι τι μετὰ Παυλίνου.]

147 (90, ρκβ'). Τὴν ἁγίαν Σορὸν τὰ Χαλκοκρατεῖα B 113
 5 Ἰουστίνος καὶ Σοφία ἔκτισαν οἱ καὶ τὸν ναὸν ἀνοικοδομή- 565-578
 σαντες. Ἐκεῖσε δὲ ἀνεγίνωσκε Μιχαὴλ ὁ Ῥαγαβὲ ὁ κουρο- 811-813
 παλάτης πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι καὶ Βάρδας ὁ Καῖσαρ ὁ Θεῖος 842-866
 τοῦ Μιχαὴλ καὶ πολλοὶ τῶν μαγίστρων. Ἐκεῖσε δὲ ἀπό-
 10 δὲ ἅγιον ὠμοφόριον ἐν Βλαχέρναις.

148 (91, ρκγ'). Ἀνήγειρεν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον
 ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τέθηκεν ἐν τῇ σορῷ τῶν ἁγίων Νη- 565-578
 πίων τὰ λείψανα καὶ τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ
 τοῦ προφήτου Ζαχαρίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφο-
 15 θεοῦ· καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σορῷ εὐωνύμως μὲν τοῦ ἁγίου Ἰω-
 ἄννου Προδρομοῦ τὰς τρίχας, δεξιὰ δὲ τὰ σώματα πάντα
 τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν.

149 (94, ρκδ'). Ὅτι εἰς τὸ Προσφόριον· καθὼς φησιν
 Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς, ὁπότεν ὁ Βύζας ἔκτιζεν τὸ Βυζάντιον,

149. B: Περὶ δὲ τοῦ Προσφορίου τῆς ἐπωνυμίας ταῦτά
 φησιν Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς, ὅτι εἰς τὸ σιγματοειδὲς τοῦ τείχους
 εἶχον ἔθος παλεῖν τοὺς βόας, ὃ καὶ ἐκράτει μέχρι τοῦ Κοπρω-
 νύμου. Εἰς δὲ ποτε βοῦς οἰστρηλατήσας εἰσήλθε τὴν θά-

147. ACM, JHGB 4 καὶ τὰ χαλκοκρ. H, τὴν ἐν τοῖς
 χαλκοκρ. G 5 ἔκτισεν A₁J οἱ — ἀνοικοδ. om. JHG
 6 ἐκεῖσε κτλ.] ἐν δὲ τῇ ἀργυρυνία ἀνεγίνωσκον μεγάλοι ἄνθρωποι,
 ὃ τε μιχαὴλ κτλ. G ῥαγαβᾶς A₁, ῥαγκαβᾶς A₂, ραγαβὲ J (ὁ
 om.), H 9 ἐσθίτα J 10 μαφόριον AC **148.** **149.** ACM,
 JHB 11 ἀνίγαγεν J ἰάκωβον τὸν πλησίον αὐτῆς H
 12 καὶ τέθηκεν κτλ.] ἐνθα εἰσὶν ἐν σοροῖς λείψανα τῶν ἁγίων
 νηπίων, συμεῶν κτλ. B 13 λήψανα J 15 καὶ ante ἐν
 om. J εὐόννυμον J 16 δεξιὸν δὲ J τὰ σώματα πάντα]
 πασῶν A 18 Περὶ τοῦ βοσπορίου φησὶν ἰωάννης H εἰς
 om. A₁C βοσπόριον C 19 ὁπότεν] ὅτι ὅτε H, ὅτι A₁

B 114 βοῦν ἀπέστειλεν ἀπὸ τοῦ Προσφορίου, καὶ ἐπέρασεν ἐν Χρυσόπολει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Βοσπόριον. Ἐκεῖσε δὲ ἐπώλουν τοὺς βόας εἰς τὸ σιγματοειδὲς τεῖχος μέχρι τοῦ 741-775 Κοπρωνύμου· ἐκεῖνος δὲ ὥρισεν εἰς τὸν Ταῦρον πωλεῖν αὐτούς.

5

150 (229, σλα'). Εἰς δὲ τὸ Κεντηνάριον τὸν πύργον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κεντηνάριον ἐξωδίασεν· πολλὴν γὰρ ἀνήγειρεν αὐτὸν μέγαν. Σεισμοῦ δὲ γενομένου καὶ χαλά- 829-842 σαντος, ἀνηγέρθη παρὰ Θεοφίλου ὡς ὁράται μικρός.

151 (150, ρργ'). Τὸ δὲ παλαιὸν Πετρὸν οἶκος ἦν 10 527-565 Πέτρου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· ἔλεγον δὲ αὐτὸν Βαρσυνιανὸν τὸν Σύρον τὸν πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντα μετὰ δόξης.

152 (198, σ'). Τὴν δὲ μονὴν τὰ Ῥωμαίου ἔκτισεν 457-474 ἐν τοῖς χρόνοις Λεωμακέλλη Αἰμων πατρικίος Ῥωμαῖος· 15 τότε γὰρ εἰσῆλθεν καὶ ὤκησεν ἐκεῖ· ἔχει ὅτε ἐκτίσθη χρό- νους πεντακοσίους τριάκοντα δύο.

153 (219, σγγ'). Ἡ δὲ μονὴ ἡ καλουμένη τὰ Προ- κοπίας ἐκτίσθη παρὰ Προκοπίας δεσποίνης, τῆς θυγα-

λασσαν καὶ ἐπέρασεν εἰς Χρυσόπολιν καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Βοσπόριον.

2 post Χρυσόπ. addit E: ἥτις ἐστὶν ἀντικρὸν τῆς νῦν ὀνομαζομένης ἄρχλας βοσπόριον A 3 ἐπολόσαν J καὶ εἰς τὸ σιγμ. C 4 ἐκεῖνος—αὐτούς om. JHB **150**—**153.** ACM, JHGB 6 Εἰς δὲ τὸν πύργον τὸν καλούμενον κεντη- νάριον H 7 ὁ μέγας—ἐξωδίασεν] ἔξοδος ἐγένετο πολλή A₁ C πολλὴν—μέγαν om. AC, κατὰ πολὺν δὲ ἀνήγειρεν αὐτὸν μέγαν H, μέγαν καὶ περιφανῆ αὐτὸν ἀνήγειρεν B 9 in fine addit ἐγγράφας καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ H, φέρει δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐπώνυμον GB 10 οἶκος ἦν κτλ.] ὑπὸ πέτρου πατρικίου ἐκτίσθη H, sim. G 12 βαρσυνιανόν C, βαρσιανόν A₁, om. A₂, βορσιβιανόν J, βοα- σινόν H, βοασυνιανόν G; Procopius eum dicit Βαρσύμην 15 Αἰμων] (ἐκτίσθη παρὰ) ἔμμοнос A₂, ἔμβωνος DF 16 ἤλ- θεν J ἐκεῖ om. A₁ F ἔχει—δύο om. HGA₂ ὅτι J 18 τὰ om. J τὰ προκοπίου A₁CG, τὰ προκοπίου εἰς τὰ παλατίτζια E

τὸς Νικηφόρου τοῦ Σελευκηνοῦ καὶ γυναικὸς Μιχαὴλ 811-813
 Ῥαγγαβὲ τοῦ ἀποκουροπαλάτου. [Ἐκτισε δὲ ἐκείσε καὶ
 παλάτια μικρὰ καὶ περικαλλῆ· διὰ ταῦτα οὖν ἐκλήθησαν
 παλατίτζια.]

5 **154** (σιε'). Τὸν δὲ ἄγιον Εὐστάθιον ἔκτισεν Εἰρήνη 797-802
 ἢ εὐσεβεστάτη Ἀγούστη, ἢ Ἀθηναία.

155 (234, σμγ'). Ἡ μονὴ τὰ Ἀρμαμενταρέας τοῦ Β 115
 ἁγίου Παντελεήμονος πρώην ὑπὸ Μαυρικίου ἀρμαμέντον 582-602
 ἦν· μετὰ δὲ χρόνους σμῆ Θεοδώρα ἢ γυνὴ Θεοφίλου 829-842
 10 μονὴν αὐτὸ ἐποίησεν καὶ κτήματα πολλὰ προσεκύρωσεν.

156 (233, σμβ'). Τὰ δὲ Πικριδίου ἔκτισεν Πικριδίου
 κοιτωνίτης ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. 797-802

157 (235, σμδ'). Τὸ δὲ Καστέλλιν ἔκτισεν Τιβέριος 578-582
 ὁ πενθερὸς Μαυρικίου διὰ τὸ ἐλθεῖν Χαγάνον τὸν ἄρχοντα
 15 Βουλγαρίας καὶ ἐμπροῆσαι καὶ κατακαῦσαι ἅπαντα τὰ
 Θρακῶα μέρη μέχρι τῶν πορτῶν· ἐκαστέλλωσεν δὲ τὸ τεῖχος
 καὶ ἀπέκλεισεν τὰς ναῦς· καὶ ἐκλήθη οὕτως.

158 (244, σνα'). Τὸν δὲ Ἀνάπλουν ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἀνήγειρεν.

1 σελευκείτου Α₂, σελεύκον J, σελευκείας G, σελευκίου Α₁C,
 σελευκῆ^{ov} H 2 ραγάβη Α₁, ραγγαβᾶ Α₂F, ραγαβὲ JDH,
 ραγγαβὲ E κουροπαλάτου H, ἀπὸ κουροπαλατῶν ACG
 Quae uncis inclusi, in solo E exstant **154**. AM, JGB
 6 ἀγούστι ἀθινέα J **155**. ACM, JGB 7 τὰ μαρμεντα-
 ρέας J, ἀρμαμενταρίον DF, ἀρμαμέντα G 8 ὑπὸ] ἐπὶ C
 ἀρμαμέντον J, ἀρμαμενταρεῖον G **156—158**. ACM, JHB
 11 Τὰ πικριδίου ἢ μονὴ C πικριδίου J 12 κοιτωνάριος H,
 ἐν—Ἀθην. om. Α₁E, ἐν τοῖς κήρω DF, ἐν τοῖς κήρωσε M
 13 ἔκτισεν] ἐκίσθη καὶ ἐκλήθη οὕτως· AC 14 post
 Μαυρ. inserunt C ἐκαστέλλωσε καὶ ὠχύρωσε τὰς ναῦς (vide B
 infra) διὰ—πορτῶν] διὰ τὸ μὴ καῦσαι τὸν στόλον αὐτοῦ
 χάγανος ὁ ἄρχων βουλγαρίας B 15 τῶν βουλγάρων Α₁
 κατασφάξει Α₁C 16 δὲ solus H, om. J, ὅθεν καὶ
 ἐκαστ. C, ἐκείσε γὰρ τὰ πλοῖα ἤγαγε καστελλώσας καὶ ὀχυρώσας
 αὐτά. B 17 καὶ ἐκλήθη οὕτως om. ACHB 18 § 158
 cum § 163 contaminat H sic: Τὸν δὲ ἀνάπλουν ὁ μέγας K., ἀλλὰ
 καὶ τὸ σωσθένιον ἀνήγειρε. Sim. B ἀνάπλου] ἄγιον εὐπλου Α₁

159 (238, σμ'). Τὸν δὲ ἅγιον Μάμαντα ἀνήγειρον
 457-474 ὁ Λεωμακέλλης, διότι ἐνεπυρίζετο ἡ πόλις μῆνας ἕξ· καὶ
 ἐξελθὼν ὁ Λεωμακέλλης ἔκτισεν ἐκεῖσε παλάτια καὶ ἔμβολ-
 λον καὶ τὸν ναόν· καὶ μετὰ τὸ διελθεῖν τὸν ἐμπρησμόν
 Β 116 ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὴν στάκτην, σπιθαμὴν τὸ πάχος· ἔκτισε δὲ 5
 867 καὶ ἵπποδρόμιον ἐκεῖσε· ἕξ οὗ καὶ Μιχαήλ ὁ βασιλεὺς
 ἐκεῖσε ἀνῆρέθη παρὰ Βασιλείου.

160 (245, σνβ'). Τὸν δὲ ἅγιον Ταράσιον λέγουσιν
 784-806 εἶναι προάστειον τοῦ ἁγίου Ταρασίου τοῦ πατριάρχου· καὶ
 ἀνέστησεν αὐτὸ μονὴν μετὰ θάνατον.

161 (243, σν'). Τὴν δὲ μονὴν τὰ Δαμιανοῦ ἔκτισεν
 829-867 Δαμιανὸς παρακοιμώμενος Σκλάβος ἐν τοῖς χρόνοις Θεο-
 φίλου καὶ Μιχαήλ.

159. G (quocum facit B) valde discrepat: Τὸν ἅ. Μάμ. Λέων ὁ μακέλλης ἀνήγειρε, διότι ἐκαίετο ἡ πόλις μῆνας 5'. Ἐν ᾧ ὁ ὀρθοεὶς βασιλεὺς καὶ παλάτια ἔκτισεν καὶ ἐμβόλους καὶ ἵπποδρόμιον ἐν ᾧ οἱ βασιλεῖς ἠνιόχευον, ὅπου καὶ Μιχ. ὁ υἱὸς Θεοφίλου τοῦ βασ. ἀνῆρέθη παρὰ Βασ. τοῦ Μακ. Λέγεται δὲ ὅτι μετὰ τὴν τότε ἐπιμονὴν τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ χειμῶν γέγονεν, οἷος ἄλλοτε ποτε οὐκ ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ αἰθάλῃ καθαρὰ ἐξ οὐρανοῦ ἔπεσεν, ὡς κείσθαι ἐν τοῖς κεράμοις ἄχρι καὶ σπιθαμῆς. **160.** B sic discrepat: Τὸν ἅ. Ταράσιον τὴν μονὴν λέγουσιν, ὅτι ὁ ἅ. Τ. ὁ πατρ. ἐκεῖσε ἐτέθη καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο μονή.

159. ACM, JHGB 2 ὁ μακέλις J ἐνεπυρίσθητο J
 3 Λεωμ. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ παλάτια διότι κτλ. AC ἔμβολον] μόλον
 D (et Banduri, sed cf. chron. Pasch. p. 598, 17), ἐμβαλλὼν (= ἐμ-
 βάλλων) J 4 μετὰ τὸ διελθεῖν τὸν ἐμπρησμόν] ὄρα καὶ (ἐώρα
 ἀπεκείσε C) τὴν πόλιν ἐμπυριζομένην AC 5 ἐπ' αὐτὴν AC,
 ἐπαντὶ J, om. H; exspectamus ἐπ' αὐτὸν sc. ναόν στάκτην
 om. A, στάκτη σπιθαμὴ J, στακτὴν ἧτις καὶ εἰς τοὺς κερά-
 μους ἔκειτο σπιθαμὴ κτλ. H (στάκτην ἀνωθεν τῶν κεράμων
 σπιθαμὴν E) Post πάχος addit H: ὅτε καὶ ὁ ὄσιος δαυιήλ
 ἐν τῷ ἀνάπλω ἦν 6 ἕξ οὗ] ἐν ᾧ CH **160—162.** ACM,
 JHB 8 ταράσιον J 9 προάστ.] προ J καὶ κτλ.]
 ὑστερον δὲ γέγονεν εἰς μονήν. H 10 αὐτὸν A₁ 12 σκλά-
 βος om. A₁, ὁ σκλάβος DEH, B (qui ὁ om.)

162 (242, σμζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Φωκᾶν Βασίλειος ὁ 867-886
 βασιλεὺς κτίζει μετὰ καὶ τοῦ Φόρου καὶ τῆς Νέας, καὶ τὰ
 παλάτια τῶν Πηγῶν.

163 (246, σνγ'). Τὸ δὲ Σωσθένιον τὸν Ἀρχιστράτη-
 5 γον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισεν.

164 (247; 241, σμθ'). Τὴν δὲ Χρυσοκέραμον ἔκτισεν
 Ἰουστῖνος καὶ Σοφία ἡ Λωβή, ὅταν καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον 565-578
 τὸν ἅγιον Παῦλον ἀνήγειρεν καὶ τὸν ὄσιον <Ζωτικὸν> καὶ
 τὰ Σοφίας τὸν λιμένα καὶ τὰς Σοφιανάς.

165 (240, σμη'). Τὰ δὲ ζευκτὰ κίονια· εἶχον ἐκεῖσε
 10 τοὺς τιμίους σταυροὺς τοὺς ὄντας νυνὶ εἰς τὴν Βῶνον
 Ἰουστῖνος δὲ ἐποίησεν τοὺς σταυροὺς.

166 (254, σξ'). Τὰ δὲ Εὐτρόπιον ὁ λιμὴν, ἐν ᾧ
 ἀπετυμῆθη Μαυρίκιος σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, ἐποίησεν 602
 15 αὐτὸν λιμένα Εὐτρόπιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ κναίστωρ ἐν 474-518
 τοῖς χρόνοις Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου· ἀνήγειρεν δὲ καὶ Β 117
 τὴν μονήν.

164. B sic discrepat: Ἡ δὲ πέραθεν τοῦ Στενοῦ λεγο-
 μένη ἐκκλησία Χρυσοκέραμος παρὰ Ἰουστινιανοῦ (sic) καὶ Σο-
 φίας τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἐτίσθη· παρ' ὧν ἐτίσθη καὶ
 ὁ ἅγιος Π. τὸ ὄρφανοτρ. καὶ ὁ ὄσιος Ζωτικὸς ὁ εἰς τοὺς
 Λωβούς, τοῦ αὐτοῦ ὄσιου καὶ ἀνθρώπου παρισταμένου
 αὐτῶν ἐν τοῖς κτίσμασι, ἀλλὰ καὶ ὁ λιμὴν τῶν Σοφιῶν καὶ
 αἱ Σοφιαναὶ τὰ παλάτια πέρα τοῦ Στενοῦ.

1 Post Φωκᾶν et l. 3 post παλάτια inserit πέρα B
 2 (τὴν νέαν) εἰς τὸ παλάτιον καὶ τὰ παλ. B τῶν παλα-
 τίων C **163.** ACM, J (de HB cf. § 158) 4 τὸ δὲ σω-
 στένην J, τὴν δὲ μονήν τοῦ σωσθένιου C (sim. M) **164** —
171. ACM, JHB 8 Ζωτικὸν inserui ex B; ὁ ὄσιος ζωστήρ
 H, om. rell. cf. III 47 9 τὸν σοφίας λιμ. A₁, τῆς σοφίας τὸν
 λιμ. A₂, ὁ λιμὴν τῶν σοφιῶν H, om. C 10 κίονιά εἰσιν ὅπου
 εἶχε C εἶχε AC 11 sq. τοὺς ὄντας — σταυροὺς J, οὓς
 ἐποίησεν ἰουστῖνος τοὺς ὄντας νῦν εἰς ///νον H; pro his ὁ δὲ
 ἴωμανός ὁ γέρον ἀνήγειρεν αὐτά A, sim. CB 14 γυναιξίν
 ACJ 15 sq. ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως C
 16 ἀνήγ. — μονήν om. CHB δὲ καὶ om. J

167 (248, σνδ'). Τὰ δὲ Μαλελίας ἀνήγειρεν Λέων πρωτοασηκηότης, οὕτω τὸ ἐπίκλην κεκλημένος.

168 (249, σνε'). Ἡ δὲ Παλαμίδου ἢ λεγομένη· μαρμάρινος στήλη ἐκεῖσε ἴστατο, ἣν ἀνήγειρεν Θεόφιλος ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου βασιλέως.

169 (251, σνζ'). Τὰ δὲ τῆς Ἱερείας παλάτια ἐκτίσθησαν παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰουστίνος καὶ Σοφία ἐκαλλώπισαν αὐτά· Ἱερεία δὲ ἐκλήθη ὅτι τῆς Ἥρας ἦν ὁ ναὸς ἐκεῖσε.

170 (252, σνη'). Τοῦ δὲ Βρύαντος τὰ παλάτια ἐκτίσεν Τιβέριος καὶ Μαυρίκιος· ἐκλήθη δὲ Βρύας, ὅτι, μέλλοντος τοῦ ἐσχάτου βασιλέως ἐξελεθεῖν καὶ κατοικῆσαι εἰς

170. B sic discrepat: Τὰ εἰς τὸν Βρύαντα παλάτια Τιβέριος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Μαυρίκιος. Ἐκλήθη δὲ Βρύας προφητικῆ ῥήσει διὰ τὸν μέλλοντα αὐτόθι ἀκουσθῆναι βρυγμὸν τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ὁ ταύτης τῆς πόλεως ἐσχάτος βασιλεὺς μέλλων ἐξελεθεῖν προστάξει θεοῦ καὶ ἀπελθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀποδοῦναι τῷ Κυρίῳ τὴν βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἅμα τῷ διαδήματι αὐτοῦ, ἐπειδὴν γένηται ἐν τῷ τοι-

1 τὰ δὲ μαλελίας A₁, τις δὲ μαλ. J, τῆς δὲ μαλελίας τὴν μονὴν C, τὰ μακελίας conl. Lamb. Λέων] μαλτος C

2 πρωτοασηκρ.] καὶ βασί add. J, falso: neque enim imp. Leo πρωτοασηκρ. fuit οὕτω — κεκτημένος J, κεκλ. scripsi; οὕτως καλούμενος CA₂, om. A₁ HB 3 ἢ δὲ παλαμῖς ἢ λεγομένη J, correxi, τὴν δὲ παλαμίδα A, τὴν δὲ πηλαμίδα C, ἐν δὲ τῇ λεγ. πηλαμίδου H, ἐν δὲ τῇ μονῇ ἢ λέγεται τὸ πηλομίδου B μαρμάρινος — ἦν om. AC

4 Θεόφιλος JHB, Θέων M, Λέων AC 5 κωνστ. τοῦ μεγάλου CB, κωνστ. τοῦ πορφυρογεννήτου H 6 τὰ δὲ ἐν τῇ ἡρία παλ. H, τὰ δὲ ἐν τῇ ἱερία παλ. B 7 Ἰουστινιανοῦ] κωνσταντίνου H 8 Ἱερεία] ἡρία H Ἱερ. — ἐκεῖσε] καλοῦνται δὲ ἱερία ἡγουν τάφοι, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκεῖ ἐθάπτοντο οἱ πολῖται· καὶ δηλοῦσι τὰ πολλὰ μαρμάρινα κιβώρια B 9 Ἥρας] nempe ἡρία et ἱερεία similiter pronuntiabantur ναὸς] H addit ἡ ὅτι οἱ τεθνεώτες τῶν πολιτῶν ἐκεῖ ἐθάπτοντο 10 βρύαντος

A, βρύα E, βρύος J, τὰ δὲ εἰς βρύ^α παλ. H

Ἱεροσόλυμα, ἐν αὐτῷ τῷ Βρούαντι θέλει ἀκοῦσαι τὸν βρυγ- B 118
μὸν καὶ τὴν βοήν τοῦ κλαυθμοῦ τῆς πόλεως.

171 (253, σνθ'). Ὅμοίως καὶ τοῦ Δαματρὸν τὰ πα-
λάτια ἐκεῖνοι ἔκτισαν· ἐκεῖσε δὲ ἔστιν τὸ πῆδημα Κωνσταν- 780-797
5 τίνου βασιλέως τοῦ τυφλοῦ υἱοῦ Εἰρήνης.

172 (σλβ'). Τὰ Φλώρου καὶ τὰ Καλλιστράτου ἔκτισαν
δύο ἀδελφοὶ οὕτως καλούμενοι εἰς οἴκους αὐτῶν· μετὰ δὲ
θάνατον αὐτῶν ἐγένοντο μοναὶ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου· ἐξ οὗ καὶ Παῦλος πατριάρχης μετὰ υξή' 780-784
10 ἔτη γνοὺς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης παρ-
ητήσατο τὸ πατριαρχεῖον· καὶ κατελθὼν ἐκεῖσε ἐκαθέζετο
καὶ ἠσύχαζεν καὶ τέθνηκεν ἐκεῖσε μετὰ μῆνας δ'.

173 (177, ςθ'). Τὰ δὲ παλάτια τὰ Ἐλευθερίου καὶ
τὰ ἔργοδόσια ἔκτισεν Εἰρήνη δέσποινα καὶ Κωνσταντῖνος ὁ 780-802
15 υἱὸς αὐτῆς· ἀπὸ δὲ τῶν ἐκεῖσε μέχρι τὰ Ἀμαστριανοῦ
ἱππόδρομος ἦν, γεγωνὸς παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Ἡ 379-395
δὲ αὐτῇ Εἰρήνῃ τοῦτον κατέλυσεν.

174 (ρσα'). Τὸ δὲ λεγόμενον μέγα λοετρὸν τὸ πλη-
σίον τοῦ Βοῦς ἐκτίσθη παρὰ Νικήτα εὐνούχου καὶ γεγωνό-

οῦτω βοννῶ τοῦ Βρούα, μέλλει ἀκοῦσαι μετὰ πάντων τῶν ἀκολο-
θούντων αὐτῷ τὴν βοήν καὶ τὸν βρυγμὸν τοῦ ἐναπομείναντος
λαοῦ, τῆς πόλεως ἤδη ποντιζομένης.

2 καὶ om. J κλαυθμῶνος AC 3 δαμαντρί A₁, δαμα-
τρι E, δαματρίου B 4 ἔστιν] ἦν AC 5 τοῦ τυφλωθέντος
παρὰ εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ H (sim. B) 172. AM, JHB
6 Φλωρεντίου Lamb. ex coniect., sed cf. Nicephor. p. 38,
4 et 6. Theophan. p. 457, 16 τὰ ante Καλλ. om. AH
7 εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν A₁ 8 γέγονε μονή M 9 ξη' AM,
υκη' HB 11 τὸ πατριαρχεῖον om. H 12 μετὰ μηνῶν τεσ-
σάρων J 173. ACM, JHB 13 τὰ ἐλ. J, τῶν ἐλ. rell.
14 τὸ ἔργοδόσιον J 15 μαστριανοῦ J 16 γεγωνός J
παρὰ τοῦ δευτέρου κητόρος τῆς πόλεως τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου B
17 In fine addit B καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῷ τὰ πιτόρια
(πιστώρια B₁). Cf. III 85 174—176. AM, JHB 19 καὶ]
τοῦ A₂ γεγωνός om. HB

829-842 τος ἐπὶ τῆς τραπέξης ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ βασιλέως.

175 (ρσβ') Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος τὰ Ἀββακερᾶ πλησίον
457-474 τοῦ Ξηρολόφου ἐκτίσθη παρὰ Λέοντος Μακέλλη· ἐκλήθη
δὲ οὕτως, ὅτι εὐρέθη ἐκεῖσε ἀβάκια παμμεγεθέστατα καὶ 5
ἀξιοθαύμαστα.

B 119 176 (ρσγ'). Τὸ Κρύσταλλον δὲ ἐκλήθη ἢ θεοτόκος
457-474 οὕτως, ὅτι ἐκεῖσε διερχόμενος ἔφιππος ὁ Λέων ὁ Μακέλλης
ἔπεσεν κρύσταλλος χειμῶνος ὄντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

177 (236, σμ'). Ὅτι τὰ Ἱερίου πέραν· ἱερέως τινὸς 10
ἔσέβετο στήλη τοῦνομα Ἱρός. Λέγεται δὲ Ἱερίου διὰ τὸ
μνημεῖα πολλὰ εἶναι ἐκεῖσε· ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται πάντες
ἐκεῖσε ἐθάπτοντο.

178 (236, 237, σμ', σμα'). Τὸν δὲ ἄγιον Γεώργιον
ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν. Πρῶτον δὲ ὁ ἅγιος Ἀν- 15
δρέας ὁ ἀπόστολος ἐκάθισεν ἐκεῖσε καὶ ἐδίδασκεν· εἶθ'
οὗτος ἐχειροτόνησεν τὸν ἄγιον Στάχυν εἰς τὴν ἀγίαν Εἰ-

177. H: Περὶ τῶν Ἱερίων λέγεται ὅτι οἱ ἀποθνήσκοντες
πολῖται ἐκεῖσε ἐθάπτοντο· ἢ ὅτι στήλη τινὸς ἐκεῖσε ἐσέβετο ἥρως
καλουμένον. B: Περὶ δὲ τῶν Ἱερίων· ὅτι οἱ ἀποθνήσκοντες τῶν
πολιτῶν πρὸ τοῦ κτισθῆναι τὸν ἄγιον Λουκᾶν ἐκεῖσε
ἐθάπτοντο.

1 ἐπὶ τῆς τραπέξης A₂B, ἐπὶ τραπέξης H, τῆς τραπ. JA₁
3 τὰ] τοῦ H ἀββακερᾶ A₁, ἀββάκερα A₂, ἀβάκια J,
ἀβακύρου H, ἀβακηρᾶ B, ἀβάκια conl. Lamb.; vid. ind. topogr.
7 ἐκλήθη δὲ (καὶ add. A₂) κρύσταλος κτλ. A 9 αὐτὸν
codd. praeter A₁ 177. 178. ACM, JHB 10 τὰ ἱερίου
ὅτι τὰ ἰσπέραν ἱεραῖος τινὸς ἐσαίβοντο στίλι τοῦνομα Ἱρός· J
11 λέγεται δὲ καὶ γερίου AF; λ. δ. κ. ἡρίου E, hoc fortasse recte
12 πάντες om. AC 14 τὸν δὲ ἅ. Γεώργιον] τὸν δὲ ναὸν AC
(Γρηγορίου Lamb. codicibus invitis scribit) 16 ἐκάθισεν]
ἐκάθισαν J 17 ab εἰς τὴν ἁ. Εἰρ. novum caput incipit M,
similiter D (Ἡ ἀγία εἰρήνη τὰ γάλατα)

ρήνην τὰ λεγόμενα Γαλάτου· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Γαλάτου τινὸς οἰκοῦντος ἐκεῖσε.

179 (237, σμα'). Τὸ Κερατοεμβόλιν· ἦλθεν ὁ ἄγιος Ἀνδρέας πρὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ ἔκτισεν εἰς τὰ Ἀρματίου καὶ ἐκαθέζετο ἐκεῖσε· ἐποίησεν δὲ σταυρὸν ἰδιοχείρως λατομήσας αὐτὸν καὶ γλύψας ἔστησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιάν· καὶ εἶθ' οὕτως ἦλθεν εἰς τὸ Νεώριον, εἰς τὸν ἔμβολον τὸν καλούμενον Κερατοεμβόλιν καὶ ἐδίδασκεν· εἴρηται δὲ οὕτως ὁ ἔμβολος, διότι ἀψίδα χαλκῆ ἦν ἐκεῖσε· καὶ στήλη ἐπάνω ἴστατο ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ κέρατα τέσσαρα· θαῦμα δὲ ἐγένετο αἰεὶ· ὅστις εἶχεν ὑπόληψιν εἶναι κερατᾶς, ἐκεῖσε ἀπερχόμενος καὶ προσεγγίζων τῇ στήλῃ εὐθέως, εἰ ἦν ὡς ὑπελάμβανεν, ἐγυρίζετο ἐκ τρίτου ἢ στήλῃ· εἰ δὲ οὐκ ἦν οὕτως ἐνυπόληπτος, ἴστατο σιγῇ καὶ οὕτως διηλέγοντο οἱ κερατάδες.

180 (20, κ'). Λέγεται δὲ Μαναῦρα ὁ τρίκλινος τοῦ Β 120 μεγάλου Κωνσταντίνου, διότι Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος ὁ ἀπο- 491-518

180. A₁A₂ (quibuscum faciunt CM) valde discrepant: Λέγεται δὲ ὁ τρίκλινος τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἢ Μαгнаῦρα, διότι Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος τῷ κζ' (κβ' A₁) ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῷ δ' μηνὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασι πρὸς τὸ παλάτιον· πάντων δὲ ἀδημονούντων καὶ φεργόντων ἀπὸ τόπου

1 τὰ γάλατα DF, τοῦ γαλάτου H, τοῦ γαλατᾶ B, Τὰ δὲ γαλάτου E δὲ om. A₂ DE, οὖν M; ἐκλήθη δὲ οὗτος ὅτι ἀπὸ γαλατίονος τινὸς οἰκοῦντος ἐκίσε ἐκλήθη οὗτος (sic) J γαλάτου E, γαλάτη H, γάλατα B, γαλατίονος JA₂ DF, γαλατίου A₁ 179. 180. ACM, JHGB 3 τὸ κερατοεμβόλιν omis. codd. praeter J ἦλθεν δὲ A 4 πρὸ τοῦ μεγ. Κωνστ. om. AC 5 ἔκτισεν] ἐποίησεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ G ἄρμασιον A ἐκάθητο διδάσκων G 9 κερατοεμβόλον H, κερατέμβολον A₂ G, κερατοεμβόλιον C οὕτως om. J 10 ἀψίς HG, καμάρια AC, ἐπάνω] ἐκεῖσε J 11 ἐγένετο] ἐκίσει γενόμενον J 12 ἐν ἑαυτῷ ὑπόληψιν AF 13 εἰ ἦν ὡς ὑπελάμβανεν HG, om. rell. γυρίζεσθαι J 14 εἰ δὲ ἦν ἐκτὸς ὑπολήψεως A₂ C 15 σιγῇ] ἀσάλευτος AC, σιωπηρῶς H καὶ οὕτως — κερατ. om. HG ἠλέγοντο A₂ C, διήρχοντο J, correxi

σελεντιάριος τῷ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῷ τετάρτῳ μηνί | βροντῶν καὶ ἀστραπῶν πρὸς τὸ παλάτιον εἰλουμένων ἀδημονοῦντος καὶ φεύγοντος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων αὐτοῦ ἐκείσε κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὄργη || τοῦ θεοῦ ἤγουν ἡ ἀστραπή καὶ ἡ βροντή· καὶ ἐκεραυνώθη καὶ ἐγένετο πυρρίκανστος. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἔβαλεν φωνήν· ὧ μάνα, ὑπὸ τῆς αὔρας ἀπόλλυμαι. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτοῦ ἤκουσάν τινες τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλεσαν τὸν τριίκλινον ἀπὸ τῆς μάνας καὶ τῆς αὔρας τοῦ πυρός.

181. Τὸν δὲ Ἀρχιστράτηγον τὸν μικρὸν τῆς Νέας 491-518 Ἀναστάσιος καὶ Ἀριάδνη ἀνήγειραν.

182 (211, σιγ'). Τὸ δὲ Σίγμα τὴν Θεοτόκον ὁ μέγας 527-565 Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν καὶ εἶθ' οὕτως Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας· μετὰ δὲ τῆς ἔτη σεισμοῦ φοβεροῦ καὶ ἑξαίσιου γε- 15

εἰς τόπον καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, προσέφυγεν ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων ὃν ἔκτισε καὶ κατέλαβεν ἐκείσε ἡ ὄργη τοῦ θεοῦ καὶ ἐκεραυνώθη γεγωνὸς πυρρίκανστος. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν ἔκραξεν μεγάλως· ὧ μάνα, ὑπὸ τῆς αὔρας ἀπόλλυμαι. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτοῦ ἤκουσάν τινες τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη ὁ τριίκλινος δηλονότι ἀπὸ τῆς μάνας καὶ τῆς αὔρας τοῦ πυρός.

L. 6 post πυρρίκανστος in margine locum ex Georg. Mon. p. 518, 24 — 519, 4 Mur. (ὥστε αἶφν. — ἂ ἐφόρει) adscriptit D

L. 2 — 5 ex Georgio Mon. p. 619, 11—15 de Boor (cf. B. Z. VII, 127) qui consentit cum codice J

1 κς H, ις G 4 ἐν ἐνὶ κτλ.] ἐλθόντα δὲ αὐτὸν κατ' αὐτὸν τὸν τριίκλινον ἡ ὄργη κτλ. H, sim. G 7 ὧ μάνα αὔρα ὧ ὑπὸ αὔρας ἀπόλλ. G Exclamatio μάνα etiam apud Liudprand. Legat. c. 23 10 post αὔρας inserit J: ὁ ἔστιν μαναύρα

181. A, JH 11 τὴν νέαν AH 12 Ἀναστ.] Ζήνων AH **182. 183.** ACM, JHB 14 καὶ εἶθ' οὕτως] ὕστερον δὲ H, εἶτα μετὰ τῆς ἔτη Ἰ. ὁ μέγας· μετὰ δὲ τὴν αὐτοκρατορῖαν βασιλείου κτλ. B 15 δὲ om. J

γονότος εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν Βασιλείου μετὰ τὸ ἀναίρε- 867-886
θῆναι Μιχαὴλ συνεπτώθη ὁ ναὸς ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, μνή-
μη τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖσε πάντας
διέφθειρεν· καὶ ἔκτοτε ἐκλήθη σεισμός, ἐπεὶ πρῶτον οὐκ
5 ἐκαλεῖτο οὕτως.

183 (220, σκα'). Τὴν δὲ γυναικίαν μονὴν τὴν κα-
λουμένην Ἀυγούστης Ἰουστίνος ὁ Θραξ ὁ κράτιστος, ὁ 518-527
θεῖος Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἔκτισεν σὺν τῇ γυναικί
αὐτοῦ Εὐφημίᾳ, ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκεῖσε ἐτέθη.

10 184 (223, σκε'). Ἡ Χώρα τὸ πρῶτον εὐκτήριοιον ἦν B 121
ἢ τοιαύτη μονή. Κρίσπος δὲ ὁ ἑπαρχος καὶ γαμβρὸς τοῦ
Φωκᾶ τοῦ Καππάδοκος περιορίσθη ἐκεῖσε καὶ ἔκτισεν ταύ- 602-610
την εἰς κάλλος καὶ εἰς μέγεθος ἀποχαρισάμενος ἐκεῖ καὶ

L. 2 Cf. Georg. Mon. p. 754,5 Mur. L. 12 Post ἐκεῖ addit C
hanc narrationem sumptam ex Georg. Mon. p. 564 sq. Mur.:
ὅτι ἐν ὑπολήψει γέγονε τοῦ Ἡρακλείου τοῦ βασιλ. Καὶ γὰρ καὶ
αὐτῷ συγκροτήσας ὁ αὐτὸς Κρίσπος καὶ κρατήσας διὰ τῆς θα-
λάσσης τὴν βασιλείαν γαμβρὸς τυγχάνων Φωκᾶ· καὶ μετὰ τοῦτο
βασιλεὺς γράμματα κατ' αὐτοῦ δεξάμενος ὁ Ἡράκλειος ἔφη αὐτῷ
οὕτως· Ἄθλιε, γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας καὶ πῶς ἀληθῆ φίλον ποι-
ήσεις; Διὰ ταῦτα σὺν ἐκεῖσε περιορισθεῖς ἔκτισε κτλ. (cod. E
verbis paulo discrepat)

2 κυριακῆς J, post κυρ. addit H μηνὸς Ἰανουαρίου θ',
μνήμη om. codd. praeter J 4 σῖσμα J, σῖγμα ἤγουν τά-
φος B, σῆμα M, σίγμα AC ἐπεὶ — οὕτως] ιδιωτικῶς
δὲ σίγμα H, om. B 6 Ὅτι ἡ γυνεῖα μονὴ αὐγούστος J
7 αὐγούστην A₁, τὴν καλ. ἀγ. om. HB, qui eius loco
scribit τὰ προκοπίας; cod. E inter μονὴν et τὴν in-
serit τὴν ἐκπλαγίαν αὐτῶν; sc. τῶν Προκοπίας, quae in
E antecedunt (=III 153) Ἰουστίνος om. J, Ἰ. ὁ Θρ. om. HB
ὁ κρατον J 9 αὐτῆς DF, αὐτοῦ rell. (αὐτοῦ πρότερον E)
Secundum Cedrenum I p. 642 Bonn. et Iustinus et Euphemia
in monasterio Augustae sepulti erant. 184. ACM, JHGB

11 Κρίσπος (κρύπτος, γρίσπος, κρίσιππος) omnes codd.,
Πρίσκος Lamb., sed cf. Georg. Mon. p. 564 Mur. 12 τοῦ
Φωκᾶ τοῦ K.] τοῦ Καππάδοκος καὶ ἀπηνουῆς Φωκᾶ C, ἐκεῖ
παρὰ τοῦ αὐτοῦ Φωκᾶ G

κτήματα πολλά. Ἐπεκλήθη δὲ Χώρα, διότι ἐπὶ τοῦ Βύζαντος χωρίον ἦν ἐκεῖσε· ἐπεὶ καὶ τὰ Στουδίου χωρίον ὑπῆρχεν ἔξωθεν τῆς Βύζης.

602 **185** (222, σκδ'). Ἡ δὲ μονὴ τῆς Ξηροκέρκου, ὁ ἅγιος Μάμας, παρὰ τῆς ἀδελφῆς Μαυρικίου ἐπίσθη· μετὰ 10 γὰρ τὸ ἀποτμηθῆναι τὸν Μαυρίκιον εἰς τὸν Εὐτροπίου λιμένα σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ λαβοῦσα τὰ σώματα αὐτῶν κατέθετο ἐκεῖσε ἢ ἀδελφῇ αὐτοῦ· τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρας εἰς τὴν νῦν μονὴν τῆς Νέας Μετανοίας ἐκάθισεν πρὸς ὀλίγον. Καὶ εἶδ' οὕτως 10 καὶ αὐτὰς διὰ ξίφους ἀπέκτεινεν ὁ Φωκᾶς. Τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ ταφῆς οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψεν ἀποκεφαλίσας καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συγγένειαν Φωκᾶς ὁ παράνομος ὤλεσεν.

186 (147, ρπα'). Τὴν δὲ ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν μονὴν 15 καὶ τοὺς τάφους τοὺς ὄντας εἰς τὸ Πετρίον καὶ τὸ λοετρὸν 867-886 Βασίλειος ὁ βασιλεὺς ἀνήγειρεν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ ἐκεῖσε ἀπέκειρεν.

B 122 **187** (201, σγ'). Τὴν ἁγίαν Ζωὴν τὴν οὖσαν εἰς τὴν

1 ἐπὶ τῶν Βυζαντίων F, ἐπὶ τὸν βύζαντα J 2 ἐπεὶ] καθὼς HB τὰ Στουδ. κτλ.] ἢ τῆς δίου ἔξω οὖσα τῆς πόλεως. G 3 ἔξω τοῦ Βυζαντίου scribit et post ἐκεῖσε ponit C, ἔξ αὐτῆς βύζαντος M, ἔξω τῆς βύζας H **185. 186.** ACM, JHB 4 τῆς ξηρ.] τοῦ ξηροκέρκου J, τοῦ ξηροκεράμου B, τῆς ξηροκεράμου H; ἢ οὖσα εἰς τὸν ξυλόκερον A, ἢ ξυλόκερος C 7 λαβὸν J 9 τρεῖς om. A₁ εἰς τὴν νῦν λεγομένην νέαν μονὴν A₂, εἰς τὴν μονὴν τὰ νέας μεταν. FM, εἰς τὴν μονὴν τὰ νέα D (om. E), εἰστινυμονὴν τὰ νέα καλούμενα μετανοίας χάριν J, ἐν τῇ νέα καλ. μονῇ B, ἐν τῇ μονῇ τῇ νέα καλ. H 10 ἐκάθισεν] ἐφρουρεῖτο παρὰ τῶν τοῦ Φωκᾶ B 15 τὴν μονὴν—εἰς om. AC, 16 πετρίον C, πέτριον H (ἐν τῷ πετρίῳ B) 17 sq. τὰς—ἀπέκειρεν] pro his τὰ ἅγια σώματα τῶν ἁγίων ἐκεῖσε ἔθετο A₂ (cf. § 188) **187. 188. 189.** ACM, JHB (sed J p. 275 l. 1 ἐνθα καὶ — l. 6 ἀνήγ. om., H l. 4 καὶ—6 ἀνήγ., B l. 4 καὶ—7 ἐπεκέρ.) 19 Ἰ. δὲ ἁγία ζωὴ ἢ οὖσα εἰστήν μοικίαν τὴν μονὴν, αὐτὴν ὁ ὁ. Μ. ἀνίγειρεν· J

Μωκισίαν ὁ ὅσιος Μαρκιανὸς ἀνήγειρεν· ἔνθα καὶ τὸ ἅγιον 450-457
αὐτῆς σῶμα κεῖται.

188 (210, σιβ'). Τοὺς ἁγίους Νοταρίους ὁ μέγας Θεο- 379-395
δύσιος ἀνήγειρε καὶ τὰ σώματα τῶν αὐτῶν ἁγίων ἐκεῖσε ἔθετο.

189 (208, σι'). Τὸν δὲ ἅγιον Φίλιππον τὸν ἀπό-
στολον Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος ἀνήγειρε καὶ κτήματα πολλὰ 491-518
ἐπεκύρωσεν.

190 (209, σια'). Τῶν δὲ ἁγίων Μανουήλ, Σαβέλ
καὶ Ἰσμαήλ τὸν ναόν· μετὰ τὸ καυθῆναι αὐτοὺς παρὰ
10 Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἐπὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος Θεοδόσιος 379-395
ὁ μέγας τὸν ναὸν ἀνήγειρεν καὶ τὰ σώματα τῶν ἁγίων
ἐκεῖ ἔθετο.

191 (206, ση'). Τὸν δὲ Πρόδρομον τὴν παλαιὰν
πόρταν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν· τὸ δὲ κτίσμα
15 ἠκούμβιζεν εἰς τὸ χερσαῖον τεῖχος.

192 (207, σθ'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἐλευθέριον Βασιλείος
τις πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου ἀνήγειρεν. 395-408

193 (216, σιη'). Αἱ μοναὶ τὰ Ἀλεξανδρίας καὶ Γρη-
γορίας· αἱ δύο μοναὶ τῆς ἁγίας Δομνίκας ἡ ἐπονομαζομένη
20 τὰ Ἀλεξανδρίας καὶ ἡ ἄλλη μονὴ ἡ λεγομένη τὰ Γρηγορίας
ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐκτίσθησαν. Ἐλ- 379-395
θοῦσαι γὰρ ἀπὸ Ῥώμης εὗρον ἄοικον τὸν τόπον καὶ αἰτη-

2 αὐτῆς H, αὐτοῦ A (οὔ καὶ θανάων κατετέθη B)

190. ACM, JHB 9 καυθῆναι J 10 post τεῖχος
inserit A₂ τότε γὰρ ἦν ἐκεῖ τὸ τεῖχος, sim. FM 12 Lamb.
interpolavit locum ex I 53 **191.** ACM, JHB. Cf. I 53

13 Τὴν δὲ παλ. πόρταν (τὸν πρόδρο. om.) JH, Τὴν παλ.
καλουμένην πέτραν B (cf. III 79) 14 πόρταν om. ACM. τὸ
δὲ κτλ.] ὅπου ἦν τὸ ἀρχαῖον καὶ παρ' αὐτοῦ κτισθὲν χερσαῖον τεῖ-
χος B 15 ἠκούμπιζεν A₁ **192 — 193a.** ACM, JH

16 Βασιλείος om. AC 18 αἱ μοναὶ τὰ ἀλεξανδρίας καὶ
γρηγορίας in J rubro picta sunt; om. ACH 19 τῆς ἐπονο-
μαζομένης J 20 τὰ ἀλεξάνδρον HD, τὰ ἀλεξάνδρεια F τὰ
Γρηγ.] τὰ // // // ρας H, unde Lamb. τὰ Μαύρας finxit

σάμεναι τὸν αὐτὸν βασιλέα δέδωκεν αὐταῖς τὸν τόπον καὶ
συνδρομὴν καὶ ἀνήγειραν τὴν μονήν.

B 123 **193a** (217, σιθ'). Ὁ ὕσιος Δίος ὡσαύτως καὶ αὐτὸς
αἰτησάμενος τὸν βασιλέα, δέδωκεν καὶ αὐτῷ τόπον καὶ ἀν-
ήγειρεν τὴν μονήν.

582-602 **194** (218, σκ'). Τὸ δὲ καλούμενον Μυροκέρατον ἢ
μονὴ ἐκτίσθη ἐν τοῖς χρόνοις Μαυρικίου τοῦ βασιλέως.
Φασὶ δὲ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου,
ὅπερ εἶχεν Σαμουήλ ὁ προφήτης καὶ ἔχριζεν τοὺς βασιλεῖς,
εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν ἐκρέματο· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως 10
ἐκλήθη.

717-741 **195** (214, σις'). Τοῦ δὲ Ξυλινίτου ἢ μονὴ ἐκτίσθη
παρὰ Νικίτα μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Συρο-
γενοῦς, τοῦ πατρὸς Καβαλλίνου. Ὁ αὐτὸς δὲ Ξυλινίτης
ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὸν σφενδόνα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος 15
δι' ἐπιβουλήν. [Ἐχει δὲ τὸ ὄνομα ἢ μονὴ διὰ τὸ τὰς
μουαζούσας χρῆσθαι εἰς ὑπόδησιν τοῖς οὕτω καλουμένοις
ξυλίνους.]

196 (215, σιζ'). Ἡ δὲ μονὴ τὰ Ἰκασίας ἐκτίσθη
παρὰ Ἰκασίας τῆς μοναχῆς, εὐπρεποῦς καὶ εὐλαβοῦς καὶ 20

196. H sic discrepat: Ἡ μονὴ τὰ Εἰκασίας ἐκτίσθη παρὰ
Εἰκ. μοναχῆς εὐλαβεστάτης καὶ σεβασμίας γυναικός, ὡραίας τῷ
εἶδει· ἦν δὴ κοσμικὴν οὖσαν Θεόφιλος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν λαβεῖν
γυναῖκα ἠθέλησεν, εἰπὼν ὡς ἄρα 'διὰ γυναικὸς ἐρρῆ τὰ φαῦλα.'

1 αὐτὰς A₁ D 2 καὶ συνδρομὴν om. AC τὴν μονήν]
τοὺς ναοὺς JH 3 In classe A § 193a collocatur post 194
ὡσαύτως καὶ αὐτὸς om. A₁ 4 δέδωκεν κτλ.] τόπον λαβῶν
ἐκτίσε τὴν μονὴν τὴν δίου καλ. H καὶ αὐτὸν J **194** —

196. ACM, JHB 6 μυριοκεντινάριν J ἢ μονῆς om. AC
7 μαρκιανοῦ JHB 9 ἔχριζεν τοῖς βασιλείοις J
15 εἰς τὴν σφενδόνα A₂ B, εἰς τὴν σφενδόνην H 16 δι' ἐπι-
βουλῆς A₂ DE Quae uncis inclusi, in solo H exstant
19 εἰκασίας B (et H), κασίας F in titulo (περὶ τὰ κασίας)
20 post μοναχῆς addit C: ὅτε τῆς βασιλείας ἀπέτυχε παρὰ
Θεοφίλον βασιλέως. Cf. H

σεβασμίας γυναικός, ὡραίας τῷ εἶδει τῆς τε κανόνας καὶ
 στίχους ποιησάσης ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ 829-867
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

197. Τὰ δὲ Σμαράγδης σὺν τῷ λοετρῷ ἐκτίσθησαν
 5 παρὰ Σμαράγδου πατρικίου καὶ στρατηγοῦ ἐν τοῖς χρόνοις
 Τιβερίου τοῦ Θρακός, διότι οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε. 578-582

198 (200, σβ'). Τὰ δὲ Κονκοροβίου τὴν μονὴν
 ἔκτισεν ὁ ὅσιος Εὐάρεστος ἐν τοῖς χρόνοις Μιχαὴλ τοῦ 820-829
 Τραυλοῦ τοῦ Ἀμορραίου.

10 199 (129, ροθ'). Ὁ δὲ ἅγιος Μάρκος πλησίον τοῦ B 124
 Ταύρου ἐκκλησία ἦν μεγάλη ξυλότρουλος, κτισθεῖσα ὑπὸ
 Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· καὶ κατενεχθεῖσαν Ῥωμανὸς δεσπότης 379-395
 τῆς ὁ γέρον ἀνήγειρεν αὐτήν. 919-944

Ἐπεὶ δ' ἐκείνη σοφωτάτη ἦν, μετ' αἰδοῦς πως ἀντέφησεν· ἄλλὰ
 καὶ διὰ γυναικός πηγάζει τὰ κρείττονα.' Ταῦτα ἀκούσας
 ὁ Θεόφιλος ταύτην μὲν εἶσε, Θεοδώρα δὲ ὁ ἐπεφέρετο χρυσοῦν
 μῆλον δεδώκει. Ἡ οὖν Εἰκασία τῆς βασιλείας ἀποτυχοῦσα τὸ
 τῶν μοναζουσῶν ἐνδιδύσκειται σχῆμα, κανόνας πολλοὺς καὶ
 στιχηρὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀξιοθαύμαστα ποιήσασα. Quae sumpta
 sunt ex Georg. Mon. p. 700 Mur.

1 τῆς τε—ποιησάσης] J, ἦτις . . . ἐποίησε A₂, ἦτις . . . ποι-
 ἦσασα A₁ M, ἦτις σοφωτάτη οὐσα . . . ἐποίησε καὶ ἐμελώδησεν B
 2 μυχ. τοῦ τραυλοῦ καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ JA, nil nisi
 Θεοφίλου τοῦ βασιλέως B; Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ DFM, Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ E 3 In
 fine addit ἔξη ἐν αὐτῇ DF, ἔξη ἐν αὐτοῖς M, ὅποια τὰ εἰς τὴν
 πόρνην καὶ εἰς τὸ μύρον· αὐτῆς γὰρ εἶδιν ἅπαντα ταῦτα E
 197. A, JHB 4 Τὰ σμαράγδου H λουτρῶ AH 6 δι-
 ὅτι] καὶ ὁ A, ἐπεὶ H, διότι — ἐκεῖ om. B 198. ACM
 7 κουρουβίου A₁, κονκουρουβίου A₂, cf. Ἰωάννης ἐπιλεγόμενος
 Κοκκορόβιος Theophan. p. 227, 10 de Boor 199. ACM,
 JHB 11 κτισθεῖσα — 13 αὐτήν om. AC 12 καὶ
 κατ. κτλ.] εἶτα κατενεχθεῖσα ἀνηγέρθη παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ
 Λακαπηροῦ H, εἶτα ὑπὸ σειμοῦ κατενεχθεῖσαν ἀνήγ. κτλ. B
 κατενεχθὲν J

200 (129, ροθ'). Ἀλλὰ καὶ Κωνωπίων ἐστοιχειώθη καὶ ἴστατο ἐστηλωμένος ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ Ταύρου τῆς δυτικῆς· χαλκοὺς δὲ ἦν ὁ κώνωψ καὶ μυῖα καὶ κόρις· καὶ 867-886 ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει οὐκ ἐπεφοίτων. Ὁ δὲ Βασίλειος ὁ βασιλεὺς ἔκλασεν αὐτόν.

201 (158, ση'). Ἡ δὲ καλουμένη Νεκρά· τὰ σώματα 527-565 τῶν ἀναιρεθέντων ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ ἐτέθησαν ἐκεῖ διὰ τὸ μὴ χωρεῖν ἀλλαγῶ θάψαι αὐτά. Ἀπέφραξε δὲ τὰ σκάλια ἀπὸ τοῦ Πρωτοθύρου μέχρι τοῦ Καμελαυκίου· καὶ οὕτως ἐτίθουν τὰ νεκρὰ σώματα. [Ἔστι δὲ ἡ λεγε- 10 μένη Σάπρα.]

202 (156, ος'). Ἡ δὲ στήλη ἡ ἱσταμένη εἰς τὴν φιάλην τοῦ Ἰπποδρομίου εἰς τὸ στυράκιον ἢ χαλκῆ καὶ γυναικοειδῆς Εἰρήνης ἐστὶν τῆς Ἀθηναίας, ἣν ἀνήγειρεν 780-797 Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτῆς εἰς θεραπειάν αὐτῆς. 15

200. ACM (CM coniungunt verba cum § 199), JHGB. Cf. III 24, unde Lamb. hunc locum interpolavit 1 ἄλλος δὲ κωνωπίων A₁ MG, ἄλλος (-ως) δὲ κωνωπίωνα JC, ἄλλὰ καὶ κωνωπίων A₂ H ἐστυχιόυντο (?) J, ἐστοιχειώσε C 3 δυσικῆς AM χαλκὸς J καὶ μυῖα—5 αὐτόν om. C μυῖα καὶ τὰ ἄλλα ζώφια καὶ ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐπεφοίτα τι τῇ πόλει H, ἢ μυῖα καὶ τὰ λοιπὰ ζώφια καὶ ἄχρισ οὐ ἴστατο, οὐκ ἐφοίτων τῇ πόλει μυῖαι ἢ ψύλλαι ἢ κώνωπες G, καὶ μυῖαι καὶ κώνωπες καὶ κόριδες οὐκ ἐπεφοίτων τῇ πόλει A₁, καὶ μυῖαι καὶ κόριδες nil amplius A₂ ἐπεφοίτων J 4 ὁ δὲ βασιλεὺς Μιχαὴλ B 5 ἠφάνισεν αὐτὴν συντρίψας H, ἐξ οἰκειᾶς ἀνοίας κατήγαγε καὶ ἠφάνισεν αὐτόν G, ἐξέκτισεν αὐτόν· ἦν δὲ τοῦτο ὅτι διὰ ταῦτα οὐκ ἐπεφοίτων τῇ πόλει οὔτε κόριδες οὔτε μυῖαι οὔτε ψύλλαι οὔτε φθειραὶ οὔτε κώνωπες A₂ αὐτό J **201.** ACM, HB 6 Ὁ τόπος ὃς καλεῖται νεκρά B 7 ἰουστ. ἐν τῷ ἰπποδρομίῳ ἐτέθησαν C 8 ἀπέφραξαν H 9 τοῦ πρωτοθύρου A₁ DF, τοῦ προθύρου A₂, τοῦ πρώτου θύρου E, τῆς πρώτης θύρας H, τῆς παραθύρου B; cf. Const. Porph. caer. p. 334, 6 καμελαυκίου A₁, καμελαύ A₂ D, καμελαύκιον FH, καμανλάκη E, καμυλανκίου M, καμυλανκίον B. Est nomen triclinii, cf. Const. Porph. caer. p. 73, 10 et 573, 9 10 Quae uncis inclusi, in solo E exstant **202—206.** ACM, JHB 13 φιάλην] κεφαλήν AC (sed in titulo φιάλην C) τὸ om. J στυράκιον A₁ F καὶ] ἢ J 14 ἀνήγ.] ἀνιστόρησε A₂

203 (157, οξ'). Τὰ δὲ κτίσματα τὰ εὐμεγεθέστατα B 125
τὰ εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον οἶκος ἦν τοῦ μεγάλου Ἰουστινι- 527-566
ανοῦ ὄντος αὐτοῦ πατρικίου.

204 (93, ρκε'). Τὰ Πατρικίας ἢ Θεοτόκος ἢ οὐσα
5 ὀπίσθεν τῆς ἁγίας Σοφίας πρὸς ἀνατολάς· οἱ βασιλεῖς δι-
ερχόμενοι ἐπὶ προελεύσεως μετὰ τῶν δεσποινῶν, ὁπόταν
ἤθελον ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ
ἴσταντο. Οἶκος δὲ ἦν κτισθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου Κων-
σταντίνου. Αἱ δὲ πατρικίαι αἱ ζῶσται καὶ οἱ πατρίκιοι
10 ἐκεῖσε προσήρχοντο καὶ ἤλλασσον τὸν βασιλέα καὶ τὴν βα-
σίλισσαν μετὰ καὶ τῶν πραιποσίτων.

205 (97, ρλ'). Τὰ δὲ Βασιλίδου οἶκος ἦν πατρικίου
Βασιλίδου καὶ κναίστορος τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. 527-566

206 (67, ξξ'). Αἱ δὲ πύλαι αἱ χαλκαῖ αἱ ἰστάμεναι
15 εἰς τὴν Τρικύμβalon τοῦ Τζουκανιστηρίου παρὰ Βασιλείου 867-886

204. H, cui B propinquus est, haec praebet: Εἰς δὲ τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὰ Πατρ. γέγραπται, ὅτι, ὅτε ἤρχοντο οἱ
βασιλεῖς μετὰ τῶν δεσποινῶν ἐπὶ προελ. εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ
λόγου Σοφίαν, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἴσταντο· οἶκος γὰρ ἦν
ἐκεῖσε μέγας κτισθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνστ. καὶ οἱ μὲν
πατρίκιοι καὶ πραιπόσιτοι ἐκεῖσε ἤλλασσον καὶ ἐζώννον τὸν
βασιλέα· ὁμοίως καὶ αἱ ζῶσται ἐζώννον τὴν δέσποιναν.

2 σέργιον καὶ βάκχον A₂ οἶκοι B 3 ὄντος—πατρι-
κίου om. A₁ 5 πρὸς ἀνατολάς om. ACHB διερχόμενοι J,
ἤρχοντο AC 7 ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἴσταντο inserui ex H (sim. B),
om. rell. 9 sqq. Αἱ δὲ πατρ. — πραιποσίτων C, in fine ad-
dunt καὶ τῶν ζῶστων AM; καὶ προσήρχοντο αἱ τε ζῶσται καὶ
οἱ πατρίκιοι καὶ οἱ πραιπόσιτοι καὶ ἐζώννον τοὺς βασιλεῖς B,
αἱ δὲ πατρικίαι ἐξοσταὶ καὶ οἱ πατρ. ἐκήσαι προσήρχοντο καὶ
ἤλασαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ὁμοίως ἐξοσταὶ ἤλασαν,
οἱ δὲ πρεπόσιτοι τὸν βασιλέα J 12 βασιλῆ^δ A₁, βασιλίδος JC
Post Basil. inserit C ὁ ἅγιος Νικόλαος 13 βασιλί-
δους C 14 αἱ πρότερον ἴστ. nescio unde Lamb. 15 εἰς
τὸ τρ. H, εἰς τρ. A₁ τζουκανιστηρίου J

τοῦ βασιλέως ἐπήρθησαν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων τοῦ Φόρου ἐκ τὰ Χαλινάρια· ἐστάθησαν δὲ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἄντικρυς τοῦ Σινάτου· κτίσας δὲ τὴν Νέαν ὁ Βασίλειος ταύτας ἀνελάβετο.

207 (199, σα'). Ἡ μονὴ τὰ Δαλμάτου ἐκτίσθη παρὰ 5
698 Δαλμάτου πατρικίου, ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου·
ἐξ οὗ καὶ Ἀψίμαρος ὁ Τιβέριος βασιλεύς, ὅτε ἀνῆλθε μετὰ
χελανδίων καὶ ἐκράτησε τῆς βασιλείας, τὸν βασιλέα Λεόντιον
περιορίσας ὀνοκοπηθέντα ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐφορούει.

B 126 208 (250, σνς'). Τὸν δὲ ἅγιον Γεώργιον τὸν ἐν 10
610-638 Καλκηδόνι Σέργιος ὁ πατριάρχης ἔκτισεν [ὁμοίως καὶ τὰ
Μαρνακίου τὴν θεοτόκον]· ἐν ᾧ καὶ τὸ βέβηλον αὐτοῦ
σῶμα ἐκεῖσε κεῖται. Ὅμοίως καὶ τὰ εὐκτήρια πάντα τῆς
ἁγίας Σοφίας τὰ ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἔκτισεν δούς ἐκεῖ
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πολλὰ καὶ πορφύρας διαχρύσους ἐκ 15
βύσσου καὶ κειμήλια εἰς πλῆθος.

209 (63, ξγ'). Τὸν δὲ ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ Σίγμα 1
886-911 πλησίον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν. Ὁ δὲ Λέων ὁ

207. l. 8. Cf. Georg. Mon. p. 732, 7 de Boor: (Ἀψίμαρος) καὶ τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ ὀνοτομήσας αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῆς Δαλμάτου περιορίσεν.

1 ἐκ τα χαλινάρια JA₁, τῶν χαλιναρίων C, ἐκ τῶν χαλ. A₂,
om. HB 2 ἐστάθησαν—4 ἀνελ.] nil nisi καὶ ἔστησαν εἰς τὴν
νέαν H 4 ταῦτα JA₁ ἀνελ.] ἐπῆρε καὶ ἀπῆγαγε C, ἐπῆρε
A₁, ἀφείλετο B 207. ACM, HB 5 ἡ μονὴ τοῦ δαλμάτου H, ἡ
μονὴ τῶν δαλμάτου B 6 δαλματίου bis A₂ ἀνεψιοῦ τοῦ μ. Κ.
om. HB 8 χελανδίων CA₂ B, χελαντίων A₁, χελάνδου H Λεόντιον
A₁ DF, ἰουστινιανὸν HE, λέοντα rell. 208. 209. ACM, JHB
10 Γεώργιον om. J τὸν ἐν καλχ. A₁ M, τὴν χαλκηδῶνα J,
τὴν χαλκῆ^δ H, τὰ χαλκίδου B, τὸν ἐν χαλκηδόνι A₂ C
11 ἔκτισεν ὁ αἰρετικὸς B ὁμοίως κτλ. exstat in A₂ CM (εἰς
τὰ μαρτινακίου E) 12 ἐν ᾧ—13 κεῖται om. A₁ 13 Ὅμοίως
—16 πλῆθος om. CMB 15 σκεύη om. J, κειμήλια H ἐκ
βύσσου om. J 18 εἰς τὸ Σίγμα πλησίον] πλησίον τοῦ σῆμα B
ὁ δὲ βασ. A. ὁ φιλόσοφος HB

βασιλεὺς ἀνήγειρεν αὐτὴν μικράν, καὶ τὴν ὕλην πᾶσαν τῶν
 χρυσῶν ψηφίδων καὶ τῶν πολυποικίλων λίθων καὶ κίωνων
 ἀπέθετο εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ναὸν ἀνήγειρεν
 τοὺς ἁγίους Πάντας [διὰ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θαν-
 5 ματουργίαν καὶ ἀγιότητα, τῆς πρώτης λέγω Θεοφανοῦς τῆς
 ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ βασιλίδος]. Ἐκεῖσε δὲ κεῖται ὁ
 ὄσιος Ἰσαάκιος.

210. Τὸν ἅγιον Μητροφάνην ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
 ἀνήγειρεν. Ἡ ἁγία Τριᾶς ἡ οὐσα εἰς τὸ Ἐξακίονιν, νῦν
 10 δὲ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ὀνομαζομένη, ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ
 μέγας Κωνσταντῖνος· συμπτωθεῖσαν δὲ ὁ μέγας Ἰουστίνι- 527-565
 ἀνὸς ἀνήγειρεν.

211 (161, πγ'). Ὅτι τὰ Ἴλλου ὁ Πρόδρομος πηγῇ
 τυγχάνει ἐκεῖσε· καὶ ἐφώλευεν δράκων παμμεγεθέστατος
 15 ἐκεῖσε· ἦν δὲ καὶ ταμεῖον βασιλικόν. Καὶ πολλοὺς ὁ δρά-
 κων ἥσθιεν· ὁ δὲ ἅγιος Ἰπάτιος ἐκεῖσε παραγενόμενος
 μετὰ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ ἐχούσης κάτω ἦλον σιδηροῦν σφρα- B 127
 γίσας καὶ κρούσας τὸν δράκοντα ἐξέψυξε· καὶ λαβὼν αὐτὸν
 μέσον τοῦ Φόρου προέθηκε νεκρὸν καὶ ἔκαυσεν αὐτόν.
 20 Καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζετο ὁ τόπος οὕτως, καὶ ἀπὸ Ἴλλου
 μαγίστρου τυραννήσαντος καὶ ἐκεῖ οἰκοῦντος.

470

1 ἐποίησε μικράν C (μικρὸν F), ἐποίησε μακράν M, ἐσμίκρυνε
 τοῦτον B, om. H; nolui corrigere αὐτὸν μικρὸν B ἀψίδων J
 κίονας A₁ C 3 τοὺς ἁ. Ἀποστ.—ἀνήγ. om. B 4 Quae
 uncis inclusi, in solo E exstant 6 ἐκεῖσε κτλ. post ἀν-
 ἡγειρεν (l. 9) inserit A₂ 7 Ἰσαάκιος A₁ H **210.** A, J, HB
 11 συμπτωθεῖς A₁, συμπτωθέντα H; συμπτωθεῖσαν A₂; oblittera-
 tum in J, συμπτ. κτλ. om. B **211—215.** ACM, JHB
 14 ἐτύγγανε A₁ ἐνεφώλευε AC 15 πολλοὺς ἀσκέπτως κατ-
 ερχομένους B 17 ἔχουσιν J Ἴλλον J ἦλους σιδηροῦς AC
 18 ἐξέκωπεν J, ἀπέψυξε A₂, ἐφόνευσεν H, ἐξέψυξε A₁ C
 20 Καὶ διὰ τοῦτο κτλ.] om. H, ὀνομάζετε δὲ οὗτος // // // // // μα-
 γίστρου τοῦ τυραννήσαντος τοὺς οἰκοῦντας ἐκῆσαι J καὶ ἀπὸ
 κτλ.] ἢ, καθότι καὶ ἀνώτερον εἶπομεν (III 33), ἀπὸ Ἴλλου τοῦ
 μαγίστρου τοῦ τυραννήσαντος καὶ κατασχεθέντος καὶ ἐκτιμηθέν-
 τος B (Lamb. interpolavit locum)

212 (128, ρξβ'). Τὴν ἁγίαν Θεοφανὼ ἕξωθεν τῆς
 912-959 παλαιᾶς κόγχης τῶν μνημοθεσιῶν, ἀνήγειρεν αὐτὴν Κων-
 σταντῖνος ὁ υἱὸς Λέοντος ὁ Πορφυρογέννητος· [ἦτις κατ-
 ἔκειτο εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, ἦτις μέχρι τῆς σή-
 μερον ἀναπηγάζει κρουνοὺς θαυμάτων μεγίστων ἐν τῇ
 969-976 γυναικείᾳ μονῇ τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ μεγάλου καὶ
 ἁγίου Κωνσταντίνου.]

213 (21, κα'). Τὴν δὲ Χαλκῆν τὸν Σωτήρα ἀνήγειρεν
 919-944 Ῥωμανὸς ὁ γέρον ὑπὸ στυρακίων δύο μικρὸν πάνυ, ὡς
 ἐστὶν ὁρώμενον τὸ θυσιαστήριον, ποιήσας καὶ δώδεκα κλη-
 969-976 ρικούς. Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ Τζιμισκῆς ἐπλάτυνεν καὶ ἀν-
 ἤγειρεν αὐτὸν καὶ καλλωπίσας ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πολ-
 λοῦ, ποιήσας καὶ κληρικούς ν' καὶ δόγας ἀπὸ νομισμάτων
 λ'. τὰ δὲ ἱερὰ στέμματα καὶ σκῆπτρα καὶ δίσκους καὶ
 λυχνίας χρυσᾶς τε καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἐσθῆτας χρυσᾶς καὶ
 15 ἄμφια βασιλικὰ ιδιόκτητα αὐτοῦ ἐχαρίσατο καὶ ἀκίνητα
 κτήματα προσεκύρωσε πλεῖστα· κἀκεῖσε ἀπέθετο ἅπερ αὐτὸς
 ἀπὸ τοῦ ἰδίου ταξιδίου ἔφερεν, τὴν τε τιμίαν σταύρωσιν,
 τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Βηρουτοῦ καὶ τὰ ἅγια σανδάλια τοῦ

2 τῶν μνημοθεσιῶν J, τοῦ μνημοθεσίον C, τὸ μνημο-
 θεσίον A, τῶν μνημοθεσιῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων H, (τὴν
 εἰς τὰ μνημάτα τῶν βασιλέων εἰς τοὺς ἀ. ἀποστ. B) Κων-
 σταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου κωνστ. ἀνήγειρεν, ἐκαλλώπισε δὲ
 κωνσταντῖνος ὁ πρῶτος πορφυρογ. κτλ. B 3 ἦτις — Κων-
 σταντῖνον in solo E exstant 8 τὸν δὲ χριστὸν τὴν χαλκῆν H
 9 ὁ γέρον ὁ λακαπηρὸς B ὑπὸ ὑπὲρ Lamb. δύο om. A₂C
 μικρῶν codd. praeter J et edd., μικρὸν scripsi ('tam parvum
 quam parvum videmus sanctuarium' sc. novae ecclesiae). Cf.
 Leo diacon. p. 128 10 ὁράμ.] φαινόμενον AC θυσιαστ.
 μικρὸν πάνυ A₂, θυσ. μικρὸν A₁ καὶ ποιήσας δέδωκεν
 κληρικούς J δώδεκα] δύο A₁C, δέδωκεν J 11 τζιμισκῆς A₂C
 12 αὐτὴν J αὐτὸν ὡς ὁρᾶται νυνί H, sim. B 13 ποι-
 ἦσας δὲ κλ. J ν'] λς' A₁C καὶ δόγας ἀνὰ ν. ν' om. H
 δόγας] δόγας καὶ ἀννόνας C ἀνὰ νομισμάτων AC 14 ἱερὰ
 καὶ στ. JH 16 αὐτοῦ] ὄντα καὶ οὐ τῶν δημοσίων addit E
 ἐχρίσατο J 18 τοῦ om. J τὴν δὲ J 19 τῆς ἁγίας εἰ-
 κόνος A₂C τῆς Βηρουτοῦ] τῆς ἐν βηρουτῶ ACH

Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐν ποικίλοις χρυσοῖς καὶ διαλίθοις
κιβωτοῖς. Καὶ τὸ ἑαυτοῦ μνημα ἐκείσε ἐποίησε καὶ
ἐτέθη ἐκεῖ.

214 (154, ρη'). Τῶν δὲ Βλαχερνῶν τὸ ἅγιον λουμα B 128
5 ὁ νέος Βασίλειος ὁ εὐσχήμων καὶ καλοπράγμων καὶ συμ- 976-1025
παθής, ὁ υἱὸς βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ Νέου, τοῦ πορφυρο-
γεννήτου, παρέλυσεν καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸ νεωστὶ καλλωπίσας
κρεῖττον καὶ βέλτιον παρ' ὃ ἦν· καὶ ἐξ ἀργύρου πολλοῦ
καὶ χρυσοῦ εἰκόνισεν καὶ κατεκόσμησεν αὐτό.

215 (258, σο'). Κτίζων δὲ τὴν πόλιν ὁ ἅγιος Κων-
10 σταντῖνος ὄντος τοῦ τόπου πετρώδους καὶ μέλλοντος αὐτὸν
ἐξισοῦν πρὸς τὸ κτίσαι τούς τε ἐμβόλους καὶ τὸ ἐξάερον
κόπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν B 129
πετρῶν κατεκόλιον τοὺς λίθους τοὺς κειμένους ἕξω
15 τῶν τειχῶν, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς Βαρβάρως μέχρι τοῦ παλατιοῦ
καὶ τῶν Σοφιῶν καὶ τῶν Ἐλευθερίου μέχρι τῆς Χρυσείας·
ἕσωθεν δὲ τῶν αὐτῶν λίθων ἔπηξε τὰ τείχη εἰς διαστήριξιν
τοῦ τείχους, ὅπως ἡ κυμαινομένη θάλασσα εἰς τὰς πέτρας
κρούουσα γαληνῶ.

1 ἐν ποικίλω χρυσῶ καὶ μαργάραις καὶ λίθοις κοσμήσας H
2 ἐποίησεν ὀλόχρυσον μετὰ χρυμέσεως AC, quibus E in-
super addit καὶ ἐγκαύσεως χρυσοχικῆς (sic) ἐντέχνου ἄνωθεν
τῆς ἕξωθεν φλοιᾶς (scr. φλιᾶς) 3 ἐκεῖ om. J 5 καὶ καλοπρ.
καὶ συμπ. om. AC, συμπαθής om. J 6 τοῦ Νέου om. A₂, τοῦ
καλουμένου παιδίου interpolavit Lamb. 7 καλλωπίσας κτλ.] καλλ.
καὶ χρυσώσας προκριώτερον καὶ βελτιώτερον AC 8 καὶ ante
ἐξ om. J 9 εἰκόνισεν καὶ] καὶ εἰκόνων ἀξιοθεάτων H

215. In J ex hac paragrapho perpauca legi possunt, ultima
vox paginae est κόπτοντες; in HB § 215 post IV 35 ponitur

10 Κτίζοντος δὲ κτλ. H 11 πετρ. σχεδὸν πάσης τῆς
πόλεως μέλ///// (reliqua obsoleta sunt) J μέλλοντες H
12 τὰ ἐξάερα C, τὰ ξίερα B 16 τοῦ Ἐλευθ. A χρυσείας
ἔρριπτον, οὓς δὲ εἰς τὸ ἐκεῖθεν μέρος, καὶ ἕσωθεν κτλ. H
17 ἔπηξαν H διάστιξιν A₂ C, διάστηξι A₁, ἵνα ὄσιν εἰς στη-
ριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν H, ἵνα φυλάττηται καὶ στερεὸν μένη
(sc. τὸ παρᾶλιον τεῖχος) B, διαστήριξιν scripsi 18 τοῦ τεί-
χους] καὶ πῆξιν αὐτοῦ add. C

IV.

Περὶ τῆς ἁγίας Σοφίας.

B 130-145 Paragraphi **1**—**29** (Τὴν δὲ μεγάλην ἐκκλησίαν—ἀλλὰ ψεύδονται) partim transscriptae, partim excerptae sunt ex Anonymi Narratione de S. Sophia edita in Fasciculo I p. 74,6—108,8. Ibidem in apparatu critico graviores variationes Codini (K=ABM) adscripsi. Cf. Praef. Fasc. I p. XI sq. Post § **29** sic pergit:

B 145, 6 **30.** Ἔχει δὲ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ἐκτίσθη χρόνους νηΐ' ἕως τῆς σήμερον. Πλησίον δὲ τοῦ ναοῦ ἔστησε τὴν στήλην αὐτοῦ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ καὶ δεικνύων τοῖς πολίταις ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ κτίτωρ.

31. Τὸν δὲ εἰρημένον μαῖστορα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν Ἰγνάτιον, διότι ἠγαπᾶτο παρὰ πάντων διὰ τὰ θαυμαστά ἔργα ἃ ἐποίησε, φοβηθεὶς ὁ βασιλεύς, μὴ ποτε εὐφημισθῆ καὶ ἀναγορευθῆ ὑπὸ τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν, μὴ θέλων τοῦτον ἀποκτεῖναι καθὼς πολλοὶ συνεβούλευον αὐτῷ, καὶ ἀθυμῶν συνήνεσαν αὐτῷ ἐκ δευτέρου, ἵνα κτιζο-

1 Narratio deest in JHG; de C v. prioris fasc. praef. p. XI et huius appendicem p. 305 Titulus: Περὶ τῆς ἁγίας σοφίας A₂, κτίσις τῆς ἁγίας σοφίας A₁, περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἁγίας σοφίας M **30.** ABM 8 ἔχει—σήμερον om. B 10 εὐχαριστοῦσαν et δεικνύουσιν A₂ **31. 32.** AB 13 διότι κτλ.] διὰ τὸ ἀγαπᾶσθαι παρὰ πάντων ἔνεκεν τῶν θαυμαστῶν αὐτοῦ ἔργων ἃ ἐποίησεν B 15 φημισθῆ A₂ 16 θέλων τε A₂, θέλων δὲ B 17 καὶ ἀθ.] βλέποντες αὐτὸν ἀθυμοῦντα B

μένης παρ' αὐτοῦ τῆς στήλης τοῦ Αὐγουστίνου ἑάσας
 αὐτὸν ἐκεῖσε ἄρῳσι τὰς σκαλώσεις, ὅπως ὑπὸ τοῦ λιμοῦ
 τελευτήσῃ· ὃ καὶ ἐποίησε. Καὶ γνοὺς ὁ Ἰγνάτιος μετὰ τὸ
 τελειῶσαι καὶ στηῆσαι τὴν ἔφιππον στήλην τοῦ βασιλέως
 5 ὅτι εἰάθη ἐκεῖσε καὶ ὀδυρόμενος ὀψίας ἤδη γενομένης εὗ-
 ρεν ἐπιτήδευμα ἄριστον. Εὗρε δὲ καὶ σχοινίον λεπτέριον
 εἰς τὸ περσίκιον αὐτοῦ ἔχον ὀργυιάς ε' καὶ τὴν μάχαιραν
 αὐτοῦ ἐκβαλὼν ἔκοψεν εἰς λεπτὰ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ
 ὑποκαμισοβράκιον καὶ τὸ σφικτούριον αὐτοῦ καὶ τὸ φακί-
 10 λιον καὶ συνέδησεν αὐτὰ καὶ ἔκλωσε καὶ ἔδοκίμασεν, εἰ B 146
 φθάνουσιν ἕως κάτω. Εὐρὼν δὲ οὕτως ἐλθούσης τῆς γυ-
 ναικὸς αὐτοῦ μετὰ κλαυθμοῦ πολλοῦ καὶ ὀδυρμοῦ ἐφώνη-
 σεν αὐτῇ κοιμωμένων πάντων τῶν τῆς πόλεως (νύξ γὰρ
 ἦν βαθεῖα) ὅτι ἔγὼ μὲν ὧδε κατελείφθην ἀποθανεῖν, σὺ
 15 δὲ ὕπαγε καὶ κρυφίως ἀγόρασον παχὺ σχοινίον κατὰ τὸ
 μῆκος τοῦ κίονος καὶ ἄλειψον αὐτὸ ὑγροπίσσον καὶ πάλιν
 ἐλθὲ μεσοῦσης τῆς νυκτός.' Καὶ καταλαβοῦσα τῇ ἐπιούσῃ
 νυκτί, καὶ χαλάσας ἐκεῖνος ἄπερ εἶχεν, καὶ δῆσασα ἢ γυνὴ
 τὸ σχοινίον ἔσυρεν ἐκεῖνος ἐπάνω καὶ προσέδησεν εἰς τὸν
 20 πόδα τοῦ ἵππου καὶ κρατῶν αὐτὸ κατέβη ὑγίης. Ἐποίησε
 δὲ τοῦτο, ἵνα κολλᾶται τὸ σχοινίον ἐκ τοῦ ὑγροπίσσου εἰς
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὅπως μὴ συρεῖς ἀθρόως πεσὼν συντριβῇ

1 ἑάσει αὐτὸν ἐκ. καὶ ἄρ. B 2 ἄρῳσι] ἦραν A₁ 5 ὅτι
 κτλ.] ἐαθέντος ἐκεῖσε καὶ ὀδυρομένου αὐτοῦ A₁ καὶ ὀδυρ.] ἀδύ-
 ρετο B ὀψίας δὲ ἦδη B 6 εὗρε — 9 φακίολιον καὶ]
 Τὸ λεπτόν σχοινίον ὅπερ εἶχεν εἰς τὸ περσίκιον αὐτοῦ, τὸ
 ὡσεὶ ὀργυιῶν πενήκοντα πέντε καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ
 ὑποκαμισοβράκιον καὶ τὸ σφικτούριον καὶ τὸ φακείλιον αὐτοῦ
 λαβὼν B 13 κοιμωμένης τῆς πόλεως πάσης A₂ 14 ἐγὼ μὲν
 om. A₂ σὺ δὲ] ἀλλ' A₂ 15 κρυφίως om. A₁ κατὰ
 — κίονος om. B 16 ὑγροπίσσειν A₂ B, ὑγροπίσσω edd.
 17 καταλαβοῦσης B 18 καὶ χαλ.] ἐχάλασεν A₂ συνδήσασα B
 19 ἐπάνω om. A₁ 21 κόλληται A₁, κολλᾶ A₂ B ὑγρο-
 πίσσιον B 22 πεσὼν καὶ συντρ. B συντριβεῖν A₂

καὶ ἵνα τὸ σχοινίον καυθήσεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς μετὰ τὸ καταβῆναι αὐτόν. Καὶ οὕτως λαβὼν τὴν τε γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τοὺς παῖδας νυκτὸς κατέλαβε τὴν Ἀδριανούπολιν, μετασχηματισθεὶς μοναχὸς ἕως τρεῖς χρόνους λεγόντων πάντων ὅτι ἀπέθανεν ἐπάνω τοῦ κίονος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλθων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔστη εἰς τὰ Λαύσου. Διερχομένον δὲ τότε τοῦ βασιλέως εἰς προέλευσιν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκεῖσε αἰτῶν λόγον συμπαθείας τοῦ μὴ φρονευθῆναι. Καὶ γνωρίσας τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ. Προεβάλλετο δὲ ὁ βασιλεὺς ἄγνοιαν τοῦ γενομένου ἐπὶ τὸν Ἰγνάτιον καὶ πολλὰ δῶρα δοὺς αὐτῷ ἀπέλυσεν ἐν εἰρήνῃ εἰπὼν· Ἴδέ, ὃν θέλει ὁ θεὸς ζῆν, χίλιοι οὐκ ἀποκτείνουσιν. Καὶ ἔκτοτε ἔζησεν ἐν B 147 εἰρήνῃ πολλῇ. — Ἔως ὧδε τὸ πέρασ τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. —

32. Περὶ τοῦ ναοῦ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Τοὺς δὲ ἀγίους Ἀποστόλους τοὺς μεγάλους, καθὼς προεῖρηται, εὔρε δρομικὴν ἐκκλησίαν ξυλότρουλον, κτισθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν βασιλέων. Ἡ δὲ Θεοδώρα ἡ γυνὴ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ πολλὴν 20

1 καὶ ὅτι ἵνα καὶ τὸ σχ. ὑπὸ τοῦ πυρὸς μετὰ κτλ. A₂, καὶ ὅτι καῆναι ἔχει τὸ σχ. μετὰ τὸ αὐτόν κατελθεῖν ὑπὸ πυρὸς A₁ μετὰ δὲ τὸ B 2 καὶ οὕτως λαβ.] λαβὼν τοίνυν B τε om. A₂ 3 ἀδριανούπ. A₁ 4 μοναχὸς] κατὰ μοναχοῦς B ἕως om. B λεγ. πάντων] πάντων οἰομένων καὶ λεγόντων B 5 ὅτι ἐπὶ τοῦ κίονος ἐτελεύτησεν A₂ post ἐτελεύτησεν add. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ B ἔλθων κτλ.] ἦλθεν ἐν τῇ K. καὶ ἦν διατρέβων ἐν αὐτῇ B 6 ἔστη εἰς τὰ A.] nil nisi ἦν A₂, ἔστη εἰς τ' ἀλαιμένου cod. Vat. 1701 δὲ om. A₁, καὶ διερχ. τοῦ β. B 8 δ' αὐτῶν A₁ 9 φοβηθῆναι B 11 τοῦ γερονότος B 13 ζῆν om. A₁ 14 sq. ἕως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγον τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης καὶ περιωνύμου ἀγίας ἐκκλησίας τῇ (sic) ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἀκοδομηθείσης (sic) Vat. 1701 16 Περὶ—ἀποστόλων om. A₂ 18 δρομικὴν καὶ ξυλότρ. A₁ ἐκκλησίαν om. A (κτισθεῖσαν παρὰ τῶν ἀγίων θεοστέπων K. κ. Ἑλ. A₂) 20 ἡ καὶ πολλὴν B

σπουδὴν θεμένη διὰ τὸ διέρχεσθαι κάτωθεν τὸν ποταμὸν
 Λύκον, ἀνεγείρασα θεμελίους παμμεγέθεις καὶ λίθους με-
 γίστους ἔκτισε τὸν ναόν. Τὰ δὲ σκάρφια καὶ τὸ σχῆμα
 ἀπῆρε τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀπὸ Ἐφέσου.
 5 Τὴν δὲ ὕλην ἅπασαν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς ἁγίας Σοφίας μετὰ
 τὸ τελειωθῆναι αὐτὴν καὶ τὰ εὐκτήρια αὐτῆς· ἀφ' οὗτου γὰρ
 ἤρξατο κτίζεσθαι ἡ ἁγία Σοφία, μετὰ τέσσαρα ἔτη ἤρξατο
 καὶ αὐτὸς κτίζεσθαι ὁ ναός. Ἐλθόντος δὲ εἰς τὸ μου-
 σειωθῆναι ἔλειψε τῇ δεσποίνῃ χρυσίου ποσότης. Καὶ ἀδη-
 10 μονούσης ἐπὶ τούτῳ τῆς Ἀυγούστης κατ' ὄναρ ἐφάνησαν
 οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι λέγοντες αὐτῇ· ἢ λυτοῦ περὶ χαράγ-
 ματος χρυσίου μηδὲ Ἰουστινιανῶ τῷ ἀνδρὶ σου ἐπιζητήσης
 νομίσματα· ἀλλ' ἀπελθοῦσα ἔξω τῆς πόρτης Δεξιοκράτους
 εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὐρήσεις δώδεκα κεράμια γέμοντα χρυσίου
 15 κεχωσμένα. Ἡ δὲ Ἀυγούστα ἀποστείλασα εὔρεν αὐτὰ
 ἔχοντα ἔν ἕκαστον αὐτῶν ἐπιγραφὴν τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων. Καὶ λαβοῦσα ταῦτα ἐδόξασε τὸν θεόν, ἐξωδί-
 ασεν δὲ αὐτὰ εἰς τὸν ναόν. Καὶ πολλὰ κτήματα καὶ ἀνα-
 θήματα καὶ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προσεκύρωσε. Τελει-
 20 ώσασα δὲ τὸν ναὸν ἔμελλεν κρεμάσαι τὰς χαλκᾶς ἀλύσεις B 148
 καὶ τὰς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ καὶ ἐγκαινίσῃ αὐτόν.
 Γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐφθόνησεν, ἵνα μὴ προ-
 λάβῃ καὶ ἐγκαινισθῇ πρὸ τῆς ἁγίας Σοφίας, καὶ παρήγγειλε
 πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ποιήσωσιν ἀλύσεις καὶ κρε-
 5 μάσωσιν ἐκεῖσε. Ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν ἀπὸ μετὰξῆς

2 τὸν Λύκον B 3 μεγίστους] καὶ μάζας addit A₁
 σκάρφια A₁, σκάρφια A₂ 4 ἐπῆρε A₁ 8 αὐτός] αὐτῇ A₁
 ὁ ναός om. A₁ ἐλθόντος δὲ εἰς τὸ μουσ.] ἐλθούσης δὲ
 εἰς τὸ μουσιῶσαι A₁, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ μουσιώματος B
 10 ἐπὶ τούτῳ A₂, ἔνεκεν τούτου (post τῆς Ἀυγ.) A₁ 12 ἐπι-
 ζητ. νόμ.] ζητήσης τι A₁ 13 ἔξωθεν τῆς πόλεως τῆς πόρτης B
 15 κεχωρισμένα B ἀυγούστα om. A₁ 16 ἔνα A₁,
 om. B 21 et 23 ἐγκαινιάσῃ et ἐγκαινισθῇ A₂ 25 ἀπὸ
 om. A₁

πλεκτὰ σχοινία πίστει καὶ μόχθῳ καὶ κρεμάσασα τὰς πολυ-
 φώτους ἀργυρᾶς λυχνίας ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρονίασε τὸν
 ναὸν προλαβοῦσα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Τὰ δὲ λείψανα
 τὰ κείμενα κάτωθεν τῆς ἀγίας τραπέζης τῶν ἀγίων Ἀπο-
 στόλων παρὰ Κωνσταντίου βασιλέως ἤχθησαν, υἱοῦ τοῦ 5
 μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, διὰ τοῦ ἀγίου μεγαλο-
 μάρτυρος Ἀρτεμίου. Τὸ δὲ βῆμα, καθὼς ἐστὶ μέσον, οὕτως
 καὶ γέγονε παρὰ τῆς Ἀυγούστης Θεοδώρας. Τὸ δὲ μνημο-
 θέσιον τῆς ἀγίας Θεοφανοῦς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐποίη-
 ῆσε· τὸ δὲ ἔξωθεν μνημοθέσιον τῶν τε αἰρετικῶν καὶ 10
 ὀρθοδόξων ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς ἐποίησε καὶ διὰ μουσειῶν
 ἐκαλλώπισεν αὐτό, καὶ ἐκεῖσε ἐτάφη· ὡσαύτως καὶ ἡ γυνὴ
 αὐτοῦ Θεοδώρα ἢ κτίσασα τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους. Τὸ
 867-886 δὲ μουσεῖον ἐκεῖνο καὶ τὰ μάρμαρα ἀπῆρε Βασίλειος ὁ βα-
 σιλεύς, ὅτε ὠκοδόμησε τὴν Νέαν καὶ τὸν Φόρον. — 15
 B 128 **33** (75, ρθ'). Ὁ δὲ ἅγιος Λάζαρος ἐκτίσθη παρὰ
 886-911 Λέοντος υἱοῦ Βασιλείου· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκεῖσε ἀπε-
 χαρίσατο. Ἐφερε δὲ ἀπὸ τῆς Κύπρου καὶ τὰ ἅγια λεί-
 ψανα τοῦ ἀγίου Λαζάρου καὶ ἀπὸ Βηθανίας τῆς ἀγίας
 Μαρίας τῆς μυροφόρου καὶ ἐκεῖσε ἀποτίθεται αὐτά. 20

33. Περὶ τοῦ ἀγίου Λαζάρου. Ὁ δὲ ἅγιος Λάζαρος
 ἐκτίσθη μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως (scribe Βασιλείου) τοῦ Μακεδόνης,
 ὕστερον δὲ παρὰ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπλατύνθη ἀποχαρι-
 σαμένου ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ καὶ κτήματα πολλὰ εἰς εὐνούχων
 μονὴν ταύτην ἀποκαταστάσα (scr. ἀποκαταστήσαντος). Ἐφερε
 κτλ. C. — Περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Λαζάρου. Ἡ μονὴ τοῦ ἁ.
 Λαζάρου παρὰ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου βασιλέως ἐκτίσθη, καὶ

5 παρὰ Κωνσταντίνου A₁ 7 ἐστὶ] ἦν B₁ 8 Ἀυγού-
 στης] αὐτῆς A₁ μνημόσυνον B 13 post ἀποστόλους in-
 serit ἐκεῖσε κατετέθη ἐν λίθῳ ἰεραπολίτῃ A₂ 14 ἐπ-
 ῆρε A₁ 15 καὶ τὴν εἰς τὸν Φόρον Lamb., sed cf. III 29a,
 162 Post φόρον addit τέλος τῶν περὶ τῶν πατρῶν τῆς
 πόλεως B **33—35.** in codd. HB insertae sunt inter III
 214 et 215 **33.** ACM, HGB 17 ἀπεχαρίσατο] καὶ μονα-
 χὸς εὐνούχους τετύπωνεν addit H (cf. C) 19 βιθυνίας H

34. Ὅτι τοῦ Τζαούτζη ἡ μονή ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐπίσθη παρὰ τῆς γυναικὸς Στυλιανοῦ βασιλεωπάτορος τοῦ Τζαούτζη· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκεῖσε ἀπεχαρίσατο.

35 (205, σζ'). Τοῦ δὲ Λιβὸς ἡ μονή ἐν τοῖς χρόνοις ⁹¹⁹⁻⁹⁴⁴ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος καὶ τοῦ πορφυρογεννήτου Κωνσταν- ⁹¹²⁻⁹⁵⁹ τίνου υἱοῦ Λέοντος ἀνηγέρθη παρὰ πατρικίου τοῦ Λιβὸς τοῦ γεγονότος δρουγγαρίου τῶν πλωίμων, ποιήσαντος ἐκεῖ καὶ ξενῶνα.

πολλὰ ἐν αὐτῇ προσεκύρωσεν. Ἠγάγετο δὲ καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Λαζάρου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ναοῦ τὰ Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου. G **34.** Ἡ μονή τοῦ Ζαούτζα ἡ (sic) ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἐπίσθη παρὰ Ζαούτζα μαγίστρου καὶ βασιλεωπατρός, οὔτινος τὴν θυγατέρα ἐμοίχευε Λέων ὁ σοφὸς Ζωὴν ὀνομαζομένην· καὶ κτήματα δὲ πολλὰ ὁ αὐτὸς Ζαούτζας ἐκεῖσε ἀπεχαρίσατο H

34. ABH 2 ἐπίσθη παρὰ Τζ. μαγίστρου ὃς καὶ κτήματα πολλὰ ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν. B **35.** ACM, HB 5 Ἡ μονή τὰ λιβὸς DE 7 παρὰ κωνσταντίνου πατρικίου τοῦ Λιβὸς A₂, λιβὸς πατρικίου καὶ δρουγγαρίου κτλ. HB 9 Subscripsit A₂: ἐτελειώθησαν τὰ πάτρια τῆς θεοφρουρήτου κωνσταντινουπόλεως ὥρα δ' τῆς νυκτός. A₁ addit narrationem de statua equestri Justiniani sumptam ex Zonara XIV 6 p. 63 C (v. Beiträge zur Textgeschichte der Πάτρια p. 8).

Appendix.

Recensiones topographicae.

I. Ordo paragraphorum, quem sequitur recensio C, eiusque additamenta.

Ba(ndurip.)¹

Ἄρχει σὸν θεῷ ἀγίῳ τὰ πάτρια τῆς πόλεως.

Ὡ πῶς μετῆλθες τὰς κεκρυμμένας πάγας
καὶ πῶς σοφῶς ἤγαγες αὐτὰς εἰς φάος.
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἐκ θεοῦ ἐπεσκέπτον,
οὐκ ἂν καθεῖλες δυσμενῶν ὄφρῦν, μέδον.
Χωρεῖς κατ' ἐχθρῶν ἀρεταῖς ἐστεμμένος·
ἔχεις γὰρ αὐτὰς συμμαχούσας σοι πάλαι,
ὄπλον κραταῖον <γοργον>εἰδὲς ἐν μάχαις,
φρόνησιν ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην,
δικαιοσύνην, συνεξευγμένας ταύτας.
Θεοῦ φυλάττων ἐντολάς, αὐτοκράτορ,
πραῦς, ταπεινὸς καὶ γαληνὸς τυγχάνεις,
σύμπασιν ἀπλοῖς σαυτὸν τοῖς μονοτρόποις
καὶ πλουτοποιεῖς δωρεαῖς ὑπερτάταις·

Codices classis C adhibui DEF (cf. Praef. § 10) ex quibus F initio mancus est 5—p. 291 l. 5 exstant in solo D 6 ὅπως D, corr. Band. 7 σοφῶς? 8 ἐπεσκέπτον D, correxi, cf. v. 16 10 κόρει κατ' ἐχθρων D, χάρει κατ' ἄκρων Band., χωρεῖς scripsi, κατ' ἐχθρῶν Fritz 12 εἶδες D, γοργοειδὲς scripsi; εἶδες ἐν μάχαις <φέρειν> Banduri 16 τυγχάνειν D, corr. Band. 18 ὑπερτάταις D, correxi

ὄθεν σε Χριστὸς ἀνταμείβεται πλέον,
 σκέπων, φυλάττων ἐν πάγαις ἐναντίων.
 Τούτους τροπώσαις, δεξιὸς ὀλοτρόπως,
 μνήμην λιπὼν ἄπαστον ἐν βίῳ, ἄναξ,
 τῶν σῶν τροπαίων, μὴ μαρανθεῖσαν χρόνῳ.

Οἴκους, ναοὺς στήλας τε καὶ τειχῶν θέσεις
 εἰς ἐν συνάψας ἀκριβῶς Βυζαντίου
 Ἀλεξίῳ μέδοντι Κομνηνῷ φέρω.

I.

- 1 (α')¹) = I 51, 52. Ba 2
 2 (β') = I 53. Ba 3
 3 (γ') = I 55.
 4 (δ') = I 57—62.
 5 (ε') = I 63—71.
 6 (ς') = I 72, 73. Ba 6
 7 (ζ'). Περὶ τοῦ Ἀγρουστίωνος. II 15.
 8 (η'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀγρουστίωνος· διατί σφαιῖραν
 καὶ σταυρὸν κρατῶν ἐφ' ἵππου ἐστήλωται. II 17.
 9 (θ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν εἰς τὴν Χαλκῆν ἴστα- Ba 7
 μένων. II 28.
 10 (ια'). Περὶ τῶν στηλῶν τοῦ Μανρικίου. II 89. Ba 8
 11 (ι'). Πῶς ἐκλήθη Ἀγρουστος. II 80.
 12 (ιβ'). Περὶ τῶν Νουμέρων καὶ τῆς Χαλκῆς. III 15.

1) Litteris graecis ordinem codicis M significo; v. infra p. 306.

2 πάλαις D, correxi, cf. p. 290,6 3 ταύτους τροποῦσ'//// D,
 τ' αὐτοὺς τροπώσαις Banduri, corrigebam (an τούτους τροποῦν
 εἰ δεξιὸς?) 4 λοιπὸν D, correxi L. 6—8 (Desunt in M).
 In E fere oblita A media § 4 usque ad mediam § 5 lacuna
 in E (§ 8 alteram partem om. M) § 10. Incipit inde cod. F

- Ba 9 13 (ιγ'). Περὶ τῆς χαλκῆς στήλης τῆς ἰσταμένης εἰς τὴν πύλην. III 20.
14. Ἰστέον οὖν, ὅτι δυσεύρετα ὄντα τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ συγκεχυμένα εἶναι διηροῦσθαι εἰς τρία μέρη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου τῆς Χαλκῆς καὶ τοῦ Μιλίου μέχρι τῆς Χρυσείας· τὸ δὲ ἕτερον ἀπὸ τοῦ Τζυκανιστηρίου, τῆς Ὀδηγητρίας, τῶν Μαγγάνων καὶ μέχρι Βλαχερνῶν· τὸ δὲ τρίτον μέρος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους, τοῦ ἁγίου Σεργίου καὶ τῶν Σοφιδῶν. Καὶ ὁ βουλούμενος εὐρεῖν τι οὐ δυσχεραίνει, ἀλλ' εὐθέως εὐρήσει τὸ ζητούμενον. 10
- 15 (ιδ'). Περὶ τοῦ παλατίου τοῦ Βουκολέοντος. III 126.
- 16 (ιε'). Περὶ τοῦ Κναιστόρος. III 127.
- 17 (ις'). Περὶ τῆς Δάφνης. III 128.
- 18 (ιζ' et ιη'). Περὶ τοῦ Ἰπποδρομίου. III 129, 130.
- 19 (ιθ'). Περὶ τῆς Τύχης. III 131. 15
- Ba 10 20 (κ'). Περὶ τῆς Μαγναύρας. III 180.
- 21 (κα'). Περὶ τοῦ Σωτήρος τῆς Χαλκῆς. III 213.
- 22 (κβ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἰσταμένων ἄνωθεν τοῦ Μιλίου. II 29, 30.
- Ba 11 23 (κγ'). Περὶ τῆς στήλης τοῦ Θεοδοσίου. II 104. 20
- 24 (κδ'). Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεολόγου. II 35.
- 25 (κε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου. III 30.
- 26 (κς'). Περὶ τοῦ Ὀκταγώνου. III 31.
- Ba 12 27 (κζ'). Περὶ τοῦ Λαύσου. II 36, 37.
- 28 (κη'). Περὶ τοῦ Φόρου. III 11, 12. 25
- 29 (κθ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἰσταμένων ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου. II 16.

§ 14. (Deest in M) Perperam hoc loco insertum est; recte poneretur ante § 7 3 διὰ τὸ καὶ συγκ. D 4 διαιρέθη δὲ D 6 καὶ μέχρι τῆς om. EF δεύτερον E τζυγκανιστηρίου D 8 τοῦ τε ἁγίου E 10 δυσχεραίνει DF § 18 Ante alteram partem hoc lemma in M.: περὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ Λαυσαίου § 20 Περὶ τὸ παλάτιον τὴν μαγναύραν E § 17 Περὶ τῶν λαύσου F

- 30 (λ'). Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ ἐν τῷ βορείῳ μέρει. Ba 13
 Π 18.
- 31 (λα'). Περὶ τῶν δύο σταυρῶν τῶν ληστῶν. Π 20.
- 32 (λβ'). Περὶ τοῦ ἄρματος Ἡλίου. Π 42, 43.
- 5 33 (λγ'). Περὶ τὸ Σενάτον. Π 44.
- 34 (λδ'). Περὶ τοῦ τεθέντος στοιχείου καὶ τοῦ Φόρου Ba 14
 καὶ τῆς στήλης. Π 45.
- 35 (λε'). Περὶ τῶν τεθέντων ἡμιόχων ἐν τῷ Σενάτῳ
 καὶ περὶ τῶν ἰ' κοφίνων τῶν ἄρτων. Π 94, 95.
- 10 36 (λς'). <De statuis quae olim ad magnam eccle-
 siam fuerunt.> Π 96.
- 37 (λξ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἰσταμένων ἐν τῷ δεξιῷ
 μέρει τοῦ Φόρου. Π 100.
- 38 (λη'). <De Fortunae simulacro, quod in orientali Ba 15
 15 Fori arcu stabat.> Π 101.
- 39 (λθ'). Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ γραφοντος ἄγιος. Π 102,
 102a, 103.
- 40 (μ'). Περὶ τοῦ συστηματίου τοῦ ἐν τῷ Φόρῳ μέσον
 ἰσταμένου. Π 103. Ba 16
- 20 41 (μα'). Πῶς ἔκτισε τὴν πόλιν, ὅτε ἐξῆλθε μετὰ τῶν
 μεγιστάνων ἐν τῷ Φόρῳ πεζός. III 10.
- (μβ'). Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν. Π 27.
- 42 (μγ'). Περὶ τοῦ Ἀρτοπωλείου. Π 46 et 46a.
- 43 (μδ'). Περὶ τοῦ σταυροῦ. Π 64. Ba 17
- 25 44(με'). Τὰ λεγόμενα τοῦ Τοξαρά. III 100.
- 45 (μη'). Περὶ τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα. III 46.
- 46 (μζ'). Περὶ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τὰ Καρβονναρία. III 45.
- 47 (μς'). Περὶ τοῦ Ἀνεμοδουλίου. III 114.
- 48 (μθ'). Περὶ τοῦ Ταύρου. Π 47.
- 30 49 (ν'). Περὶ τῆς Διακονίσσης. III 102. Ba 18

§ 31 ληστῶν] κεχωρισμένων D, κεχωσμένων Band. §§ 32,
 33, 34 omisit E § μβ' deest in C § 42 Posteriores partem om. E.

- 50 (να'). Τὰ Κουράτορος. III 101.
- 51 (νβ'). Περὶ τοῦ Φιλαδελφίου. II 48, 49.
- Ba 19 52 (νγ'). Περὶ τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ σταυροῦ καὶ τῶν
δύο υἱῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῶν ἐπὶ θρόνου καθ-
εξομένων. II 50. 5
- 53 (νδ'). Περὶ τοῦ λεγομένου Μοδίου. II 51.
- 54 (νε'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ σαφέστερον. II 97.
- Ba 20 55 (νς'). Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. II 52.
- 56 (νζ'). Περὶ τοῦ Βοός. II 53.
- 57 (νη'). Περὶ τοῦ Πέτρου. III 97. 10
- 58 (νθ'). Περὶ τοῦ Ἐξακιονίου. II 56.
- 59 (ξ'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 54.
60. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. II 105.
- Ba 21 61 (ξα'). Περὶ τοῦ Τετραπύλου. II 55.
- 62 (ξβ'). Περὶ τῆς ἱσταμένης στήλης εἰς τὸ Σίγμα. II 57. 15
- 63 (ξγ'). Περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. III 209.
- 64 ξδ'). Περὶ τοῦ Στουδίου. III 87.
- 65 (ξε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους. III 86.
- 66 (ξς'). Περὶ τῶν ἐλεφάντων τῶν ἱσταμένων ἀνωθεν
Ba 22 τῆς Χρυσῆς πόρτης. II 58. 20

II.

- Ἄρχῃ τοῦ δευτέρου μέρους ἦτοι περὶ τοῦ Τζυκανι-
Ba 23 στηρίου καὶ τῶν λοιπῶν. 25
- 67 <De Tzycanisterio> III 206.
68. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 29.
69. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφήγησις ξένῃ. II 85.
- Ba 24 70. Περὶ τῆς Νέας. III 29a.

§ 51 Posteriorem partem om. E § 53 Περὶ τὸ λεγόμε-
νον ὄρολόγιον μόδιον E § 60 hic omisit M; cf. infra ρζδ'
§ 62 Περὶ τοῦ ἱσταμένου στήλου εἰς τὸ σ. DF

71. Περὶ τῶν Ὀδηγῶν. III 27.

72. Περὶ τοῦ Ζευξίππου λοετροῦ. II 33.

73. Περὶ τῆς ἰσταμένης στήλης ἐν τῷ Ἀρμαμέντῳ.

II 34.

74. Περὶ τῶν καλουμένων Τόπων. III 26.

Ba 25

75. Περὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου. IV 33.

76. Περὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Τὸν δὲ ἅγιον

Δημήτριον τὸν ἄνωθεν τοῦ τείχους ὄντα ἔκτισε Βάρδας ὁ ⁸⁴²⁻⁸⁶⁶

Καῖσαρ, ὁ θεῖος τοῦ ἀναιρεθέντος Μιχαὴλ παρὰ Βασιλείου

εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα, καὶ αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος κατα-

κοπέντος ἔξωθεν, ὅτε μετὰ τοῦ Μιχαὴλ συνεξήλθεν εἰς τὴν

ἀνατολήν, μεληδὸν ἐνώπιον Μιχαὴλ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφὸς γὰρ ἐτύγχανεν ὁ Βάρδας τῆς Αὐγούστας Θεοδώρας,

τῆς μητρὸς τοῦ Μιχαὴλ.

77. Περὶ τοῦ Στείρου ναοῦ. III 24.

78. Περὶ τῶν Μαγγάνων. III 8.

Ba 26

79. Περὶ τοῦ Κυνηγίου. II 24.

80. Περὶ τῶν γιγαντείων ὀστέων. II 22.

81. Περὶ τοῦ Πιττακίου. II 31.

82. Περὶ τὰ Εὐβούλου. III 120.

Ba 27

83. Περὶ τοῦ ὀσίου Σαμφών. III 119.

84. Περὶ τοῦ ἁ. Τρύφωνος. III 121, 122.

85. Περὶ τὰ Προτασίον. III 23.

86. Περὶ τοῦ Οὐρβικίου. III 22.

87. Περὶ τοῦ Στρατηγίου. II 59, 60, 61.

Ba 28

88. Περὶ τοῦ μικροῦ Στρατηγίου. II 61 (extrema

pars.)

89. Περὶ τῶν Χαλκοπρατίων. III 32.

90. Περὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἁγίας σοροῦ. III 147.

§ 74 om. E § 76 Τὸν δὲ ναὸν τὸν ἁ. Δ. E 9 ἀναιρέν-
τος D βασιλέως DF 10 καὶ αὐτοῦ—12 ἀνεψιοῦ αὐτοῦ om. E
13 αὐγούστης D 14 αὐτοῦ Μιχαὴλ D § 80 γιγαντείων D

91. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰακώβου. III 148.
92. Περὶ τῆς Βασιλικῆς. II 41. Ba
93. Περὶ τῆς Θεοτόκου τὰ Πατρικίας. III 204.
94. Περὶ τοῦ Βοσπορίου. III 149.
- 5 95. Περὶ τοῦ ἁ. Παύλου τοῦ ὄρσανοτροφείου. III 47. Ba
96. Περὶ τοῦ Νεωρίου. II 68, 88.
97. Περὶ τῶν Βασιλίδος. III 205.
98. Περὶ τῶν Ἀρχαδιανῶν (πλησίον τοῦ Φόρου add. F').
III 25.
- 10 99. Περὶ τῶν Ἀναργύρων τῶν Βασιλίσκου. III 123,
124, 125.
100. Περὶ τοῦ ἁ. Πλάτωνος. III 40. Ba
101. Περὶ τοῦ Διγιστέως. III 41.
102. Περὶ τὰ Μανριανοῦ. III 42.
- 15 103. Περὶ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. III 43, 44.
104. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης. III 44. Ba
105. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τὸ Καραβίτζιν. III 28.
106. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς τὸ Πατρι-
αρχεῖον. III 1. Ba
- 20 107. Περὶ τὰ Καρπιανοῦ. III 49.
108. Περὶ τῶν Βάσσου. III 50.
109. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀρτεμίου. III 51.
110. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. II 23.
111. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου καὶ τοῦ ἁγίου Μητρο-
25 φάνους. III 115, 116.
112. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. III 18.
113. Περὶ τοῦ Μεσομαφάλου. III 19.
114. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὸ Κονδύλιν. III 53. Ba
115. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰωάννου τὰ Κινθήλια. III 54.
- 30 116. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ὄντος ἐκτὸς Κωνσταντινιανᾶς.
III 55.

117. Περὶ τοῦ Δεξιοκράτους. III 72, 73.

118. Περὶ Κύρου. III 111.

119. Περὶ τὸ Κοντοσκάλη. III 133.

120. Περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου τοῦ Θεοφίλου.

5 II 65.

121. Περὶ τοῦ Ζεύγατος. III 64.

Ba 35

122. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἅ. Ἀναργύρων. III 65.

123. Περὶ τοῦ ἅ. Ἥλιου. III 66.

124. Περὶ τῆς ἅ. Εὐφημίας τῆς Πέτρας. III 67.

Ba 36

10 125. Περὶ τοῦ γηροκομείου τὰ Γηραγάθης. III 68.

126. Περὶ τῶν στηλῶν τῶν πλησίον τοῦ Ταύρου Ἰστα-
μένων. II 38, 39.

127. Περὶ τοῦ Ἀρματίου. III 61.

128. Περὶ τῆς ἅ. Θεοφανῶ τῆς οὔσης εἰς τοὺς ἅ. Ἀπο-
15 στόλους. III 212.

129. Περὶ τοῦ ἅ. Μάρκου τοῦ εἰς τὸν Ταῦρον.

III 199, 200.

130. <Περὶ τῆς κινστέρνης> εἰς τοὺς κριούς. III 62. Ba 37

131. Περὶ τὰ Βιγλέντια. III 117.

20 132. Περὶ τῶν Ἀνθημίου πλησίον τοῦ Κύρου. III 106.

133. <Περὶ> τὰ Γάϊνα. III 109. 110.

134. Περὶ τὰ Μεγεθίας. III 56.

135. Περὶ τοῦ ἅ. Πολυεύκτου. III 57.

136. <Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς Πονολύτης.> III 58.

25 137. Περὶ τῆς Θεοτόκου τὰ Ἀρεοβίνδου. III 59.

138. Περὶ τῆς ἅ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτριάς. Ba 38

III 103.

139. Περὶ τοῦ Λεωμακέλλου. III 104.

140. Περὶ τὰ Κουράτορος. III 101.

30 141. Περὶ τοῦ Χριστοκαμάρου. III 112a.

142. Περὶ τῆς ἅ. Ἀννης τὸ Δεύτερον. III 79.

§ 124 τῆς Πέτρας] τῆς ἐν τῇ πέτρα F §§ 125, 126 om. E
§ 130—156 om. E § 139 Περὶ τὸ διαμακέλλιν D

143. Περὶ τὸ Χρυσοβάλανον. III 76. Ba 5
 144. Ἡ μονή τῶν Σπουδῆς. III 107.
 145. <Περὶ γηροκομείου Σευήρου.> III 108.
 146. Ἡ μονή τοῦ μητροπολίτου. III 80.
 5 147. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὸ Πετρίον. III 186.
 148. Περὶ τῆς Πλατείας. III 71.
 149. Περὶ τοῦ Ἀντιόχου. III 70. Ba 4
 150. Περὶ τὸ παλαιὸν Πετρίον. III 151.
 151. Περὶ τῶν Βλαχερνῶν. III 74.
 10 152. Περὶ τῆς ἁ. Σοροῦ. III 75.
 153. Περὶ τοῦ ἁ. Λούματος. III 75.
 154. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 214.

III.

- Περὶ τοῦ ἑτέρου μέρους καὶ περὶ τῶν τοῦ Ba 4
 Ἴπποδρομίου στηλῶν.
 15 155. Τοῦ Ἴπποδρόμου στηλαί. II 73—79. Ba 4
 156. Περὶ τῆς στήλης τῆς ἰσταμένης εἰς τὸ στυράκιν
 εἰς τὴν Φιάλην. III 202.
 157. Περὶ τοῦ ἁ. Σεργίου. III 203.
 158. Περὶ τῶν καλουμένων Νεκρῶν. III 201.
 20 159. Περὶ τῶν λοιπῶν στηλῶν τῶν ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ. Ba
 II 87.
 160. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τῆς ἐν τῷ Ἴπποδρομίῳ. III 9.
 161. Περὶ τοῦ Προδρόμου τοῦ Ἴλλου. III 211.
 162. Περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἴλλου. III 33. Ba
 25 163. Περὶ τοῦ Φωκολίσθου. III 34.
 164. Περὶ τὰ λεγόμενα Κοντάρια εἰς τὴν ἁ. Θέκλην.
 III 35.

165. Περὶ τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάχχου Βα 45
τὰ Ὁρμίσδον. III 39.

166. Περὶ τοῦ Βουκίνου. III 38.

167. Περὶ τῆς Σοφίας τὸν λιμένα. III 37.

5 168. Περὶ τοῦ ἐν τῷ Βουκίνῳ χορτοβολῶνος. III 135.

169. Περὶ τὰ λεγόμενα Κοντάρια εἰς τὴν ἁ. Θέκλην. II 66. Βα 46

170. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀδδᾶ. * III 36.

171. Περὶ τῆς Σιδηρᾶς. III 132.

172. Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Ἐλευθερίου. II 63.

10 173. Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ὄντων εἰς τὸν ἁ. Ἀγα-
θόνικον. II 25.

174. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀγαθόνικου. II 107. Βα 47

175. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰουλιανοῦ. III 69.

176. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ ὄντος εἰς τὸν ἁ.

15 Ἰουλιανόν. III 52.

177. Περὶ τῶν παλατίων τῶν Ἐλευθερίου. III 173.

178. Περὶ τοῦ ἁ. Παντελεήμονος τοῦ μεγάλου. III 93. Βα 48

179. Περὶ τὰ Κλανδίου III 90.

180. Περὶ τὰ Ναρσοῦ. III 94. 95.

20 181. Περὶ τοῦ ἁ. Θωμᾶ. III 96.

182. Περὶ τὸ Χρυσοκάμαρον. III 112.

183. Περὶ τὰ Ψαρελαίου. III 134.

184. Περὶ τοῦ Ψαμαθᾶ. III 136. 137.

185. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ παλατίων. III 5, 6.

25 186. Περὶ τῆς πόρτης τοῦ ἁ. Αἰμιλιανοῦ. III 88. Βα 49

187. Περὶ τῶν κινστερνῶν καὶ περὶ τοῦ ἀγωγοῦ.
II 69, 70.

188. Περὶ τῆς τοῦ Ἀσπαρος. II 71.

189. Περὶ τῆς τοῦ Βώνου. II 72.

§ 165 fin. — § 191 om. F foliis quibusdam deperditis
§ 169 om. E § 177 om. E §§ 179, 178 hoc ordine
habet E

190. *Περὶ τῆς Μωκησίας.* III 84.

191. *Περὶ τῆς τοῦ Φιλοξένου· Εἰς τὸν Φόρον πλησίον ἐστὶ κινστέρινα, ἣν ἔκτισεν ὁ Φιλόξενος ὁ Ῥωμαῖος ὁ ὢν ἐκ τῶν ιβ'.*

192. *Περὶ τῆς μεγάλης κινστέρινας τῆς βασιλικῆς· Ἡ⁵ πλακωτὴ βασιλικὴ κινστέρινα μαλακταρέα ἦν, ὅτε ἐπλίζετο ἡ ἁγία Σοφία· ὡσαύτως καὶ ἡ ἄνωθεν αὐτῆς στενή, ἡ Βασιλισκάριον ὀνομαζομένη, καὶ αὐτὴ μαλακταρέα ἐτύγχανε τοῦ δηλικάτου τῆς ἁγίας Σοφίας.*

Ba 50 193. *Περὶ τῶν πορτῶν τῆς Χαρσίου καὶ τῆς Ξυλο- 10 κέρκου.* III 138, 139.

194. *Περὶ τοῦ Πολυάνδρου.* III 140.

195. *Περὶ τῶν μοναστηρίων.* <Κάρπου καὶ Πα-
πύλου.> III 82.

196. *Περὶ τῶν Πρασίνων.* III 63. 15

197. *Περὶ τοῦ Φλωρεντίου γηροκομείου.* III 105.

198. *Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ῥωμανοῦ.* III 152.

199. *Ἡ μονὴ τὰ Δαλμάτου.* III 207.

Ba 51 200. *Ἡ μονὴ τὰ Κουκοροβίου.* III 198.

201. *Ἡ μονὴ τῆς ἁ. Ζωῆς ἡ ἐν τῇ Μωκησίᾳ. 20*
III 187.

202. *Περὶ τοῦ ἁ. Λουκᾶ.* III 85.

203. *Ἡ μονὴ τοῦ ἁ. Μωκίου.* II 110.

204. *Περὶ τοῦ αὐτοῦ.* III 2 et 3.

Ba 52 205. *Περὶ τοῦ Λιβός.* IV 35. 25

206. *Περὶ τοῦ Προδρόμου τῆς Παλαιᾶς.* III 191.

207. <Περὶ τοῦ ἁ. Ἐλευθερίου.> III 192.

§ 191 4 ιβ' ἀρχόντων E § 192 περὶ τῆς βασιλικῆς μεγάλης κινστέρινης E; in F titulus cum praecedenti folio excidit; post βασιλικῆς addit τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς D (ut μεγάλης bis exstet) 6 μαλακταρί) an μαλακταρέ) fuerit in E, incertum 7 ἄνωθεν αὐτοῦ DE στενή DF, στέγη E 8 βασιλισκάρα D, βασι-
λίσκ F 9 τῆς αὐτῆς ἁγίας σοφίας F § 193 Περὶ τῶν πορτῶν τῶν χερσαίων E § 198 om. E § 199 τὰ δαλμάτια F

208. Περὶ τοῦ ἁ. Φιλίππου. III 189.
209. Περὶ τοῦ ἁ. Μανουήλ. III 190.
210. Περὶ τῶν ἁ. Νοταρίων. III 188.
211. Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς οὔσης εἰς τὸ Σίγμα.
5 III 182.
212. Περὶ τῶν τὰ Κανικλείου καλουμένων. III 92.
213. Ἡ μονὴ τῆς Εὐφροσύνης. III 77.
214. Περὶ τοῦ Ξυλνίτου. III 195. Ba 53
215. Περὶ τὰ Ἰκασίας. III 196.
- 10 216. Περὶ τῆς ἁ. Δομνίκας καὶ Ἀλεξάνδρας. III 193.
217. Περὶ τοῦ Δίου. III 193a.
218. Περὶ τοῦ Μυροκεράτου. III 194.
219. Περὶ τὰ Προκοπίου. III 153.
220. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Ἀυγούστης. III 183. Ba 54
- 15 221. Περὶ τῆς μονῆς Βηθλεέμ καὶ τῶν Γαστριῶν. III 4.
222. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ξυλοκέρκου, ὁ ἁ. Μάμας.
III 185.
223. Περὶ τῆς Χώρας. III 184.
224. Περὶ τοῦ ἁ. Ῥωμανοῦ. III 81. Ba 55
- 20 225. Τὰ Μαρτινάκη. III 98.
226. Τὰ Παυλίνης. III 146.
227. Τὰ τείχη τῆς πόλεως τῶν μεγάλων πορτῶν τῆς
δύσεως. II 108.
228. Περὶ τὰ τείχη τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν. II 109. Ba 56
- 25 229. Περὶ τοῦ πύργου τοῦ Κεντηναρίου. III 150.
230. Τὰ ἔξω μοναστήρια. <περὶ τῆς Ἀχειρο-
ποιήτου.> III 143.
231. Περὶ τοῦ Ἐβδόμου. III 144 et 145.
232. Περὶ τῆς Πηγῆς. III 142.
- 30 233. Περὶ τῶν μοναστηρίων τῶν περατικῶν καὶ
περὶ τῆς τὰ Πικριδίου μονῆς. III 156.

- Ba 57 234. *Περὶ τὰ Ἀρμαμενταρίας.* III 155.
 235. *Περὶ τοῦ Καστελλίου.* III 157.
 236. *Περὶ τὰ Ἱερεῖον.* III 177, 178.
 237. *Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τὰ Γάλατα.* III 178. 179.
 238. *Περὶ τοῦ ἁ. Μάμαντος.* III 159. 5
- Ba 58 239. *Περὶ τῆς γεφύρας τῆς οὔσης εἰς τὸν ἁ. Μάμαντα.* II 21.
 240. *Περὶ τῶν ξενικῶν κιονίων.* III 165.
 241. *Περὶ τοῦ Ὁσίου.* III 164 (pars posterior).
 242. *Περὶ τοῦ ἁ. Φωκᾶ.* III 162. 10
 243. *Περὶ τῆς μονῆς τὰ Δαμιανοῦ.* III 161.
 244. *Περὶ τοῦ Ἀνάπλου.* III 158.
 245. *Περὶ τοῦ ἁ. Ταρασίου.* III 160.
- Ba 59 246. *Περὶ τοῦ Σωσθενίου.* III 163.
 247. *Περὶ τῆς Χρυσοκεράμου.* III 164 (pars posterior). 15
 248. *Περὶ τῶν <ἀντι>περατικῶν μοναστηρίων περὶ τῆς Μαλελίας.* III 167.
 249. *Περὶ τῆς Πηλαμίδας.* III 168.
 250. *Περὶ τοῦ ἁ. Γεωργίου.* III 208.
 251. *Περὶ τῶν παλατίων τῆς Ἱερείας.* III 169. 20
 252. *Περὶ τοῦ Βρύαντος.* III 170.
 253. *Περὶ τοῦ Δαματρού.* III 171.
 254. *Περὶ τοῦ Εὐτροπίου λιμένος.* III 166.
- Ba 60 255. *Περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ ἐλέφαντος ἐν τῇ πόλει.* III 89. 25
 256. *Περὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἰσταμένων ἐν τῷ μεγάλῳ πορφυρῷ κίονι.* II 106.
 257. *Περὶ τοῦ Σμυρνίου.* II 93.
- Ba 61 258. *Πῶς οὐ δαπανῶνται τὰ τείχη τῆς πόλεως τὰ παραθαλάσσια.* III 215. 30

§ 234 *Περὶ τὰ ἀρμαμενταρίου* D § 237 *Τὰ Γάλατα* F § 239 om. E §§ 247—253 om. F folio deperdito § 248 <ἀντι>περατικῶν scripsi § 252 *Περὶ τοῦ δευρεῖα* (sic) D § 256 om. E

259. Hic addit C hanc narratiunculam: Ἀρσενίου
 μοναχοῦ τὰ Στρογγύλου τῆς μονῆς διήγησίς τις
 μερική (οὐπερ ἡ μονὴ πέφυκεν ἄντρον ἢ πέτρα).
 Πρὸ ὀλίγου χρόνου δὴ ἐν τοῖς ἐνεστῶσιν ἐνιαυτοῖς γέγονε
 5 τι ξένον καὶ θαύματος ἄξιον· καὶ γὰρ ἀπάραντές τινες τοῦ
 παραλίου μέρους τοῦ Στενοῦ καὶ πρὸς τι νησιδίον τὸν
 ἀπόπλουν ποιοῦντες εἰς ἐξώνησιν τῶν αὐτοῖς χρειωδῶν,
 καταστάσεως εὐδιηνηῆς τυγγανούσης, καὶ τῆς θαλάσσης λειο-
 κυμαινούσης, καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ τῆς ἀνατολῆς μέ-
 10 ρους ἡσύχως πλέοντες, οἱ ἐν τῷ πλοιαρίῳ τυγχάνοντες
 ναῦται τε καὶ ἐπιβάται ἤκουον κραυγῆς ἀετοῦ σφοδροτάτης
 τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀποδυρομένου καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ
 τὸν βοηθῆσοντα ἀνακαλουμένου. Οἱ οὖν ἄνδρες οἱ ἐν τῷ
 πλοιαρίῳ προσσχόντες καὶ τοῦτο πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐποκει-
 15 λαντες ἐξῆλθον τὸν ἀριθμὸν ἕξ ὡς τῶν λοιπῶν προσ-
 μεινάντων ἐν τῇ νηϊ· καὶ τῇ φωνῇ ἐπακολουθήσαντες τοῦ
 ὀρνέου καὶ πλησιάσαντες αὐτόν, εἶδον, φεῦ, τὸν ἀετὸν ὑπὸ
 ὄψεως περικυκλούμενον τοὺς τε πόδας καὶ τὰ πτερά, ὥστε
 μέλλοντα ὄσον οὐπω βρωῶμα τῷ ἐρπετῷ τὸν αὐτὸν ὄρνιν
 20 γενέσθαι. Εἰς ἀπορίαν οὖν οἱ ἄνδρες ἐμπεσόντες καὶ ἐν
 ἀμηχανίᾳ γενόμενοι, πῶς μὲν τὸν ἀετὸν ὑγιῆ ἐξέλωσι, τὸν
 δὲ ὄφιν ἀποκτείνωσι, παλινοστήσαντες αὐθις τάχει πολλῶ
 πρὸς τὴν ναῦν παραγίνονται οὐ πόρρω τυγγάνουσαν καὶ
 ἀναλαβόμενοι ἃ ἐπεφέροντο ξίφη καὶ ἑταίρους τοὺς ἐκεῖσε

§ 259. Index deest in EF; pro eo praebent: ἐπορφύρωσας
 σοὺς πόδας ἐξ αἱμάτων | τῶν δυσμενῶν, κράτιστε Ῥωμαίων ἀναξ.
 quod fragmentum est carminis similis illi initiali p. 290.

2 διήγησις τιμ D 3 ἡ πέτρα D 4 πρὸ ὀλίγου δὲ E,
 πρὸ ὀλίγου δὴ F 7 αὐτοῦ χρειωῶν D 11 σφοδρῶς E 13 βοη-
 θήσαντα codd., corr. Fritz ἀνακαλούμενον E 14 τούτῳ Banduri
 προσοικείλαντες E 15 ἕξ ὄντες καὶ τῶν λοιπῶν E, ἕξ ὄντες τῶν
 λοιπῶν F 16 καὶ τῇ φωνῇ] τῇ οὖν φωνῇ E 17 αὐτῷ F
 ὑπὸ τοῦ ὄψεως D 21 πῶς τοῦτον μὲν ἐκεῖθεν ὑγιῆ κτλ. EF
 23 παραγέρονται E, παραγέροντο F οὐ πόρρω τυγγά-
 νουσαν καὶ om. E 24 ξυλάβια καὶ ξίφη E ἕτερα τῶν ἐκεῖ-
 σε D, ἑτέρους τῶν ἐκεῖσε F, ἑταίρους αὐτῶν τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ E

μεθ' ἑαυτῶν καὶ τινα χαλκία μετ' αὐτῶν, τοῦ θεοῦ † πάν-
 τως καὶ τῇ τούτου οἰκονομίᾳ καὶ προμηθεΐᾳ συνόντα τε
 καὶ συμπλέοντα, καὶ ἐπὶ τελείᾳ † ἀναχωρήσει μετὰ τῶν
 προσόντων αὐτῷ χαλκευτικῶν ἐργαλείων συναπαίρονται, καὶ
 τὸ τούτου μέγα ξυλάβιον ἀναλαβόμενοι καὶ συμπαραλαβόντες 5
 τοῦτο, ὠρμησαν σπουδαίως εἰς ἄμυναν τοῦ ὀρνέου· καὶ εὐ-
 ρόντες πάλιν τὸν ὄφιν οὕτως ἔχοντα καὶ περικυκλώσαντα
 αὐτὸν οὐκ εἶχον ὅπως τῆς τούτου διπλᾶς ἐφάσασθαι διὰ
 Βα 62 ξίφους, ἵνα μὴ τὸν ἀετὸν ἀφανίσωσι. Σκέπτονται οὖν
 τὸν σπόνδυλον ὑπερανεστηκότα τοῦ ὀρνέου μετὰ τοῦ ἐργα- 10
 λείου κρατῆσαι, ὃ δὴ καὶ γέγονεν εὐφυῶς, καὶ συμπαρα-
 λαβόντες καὶ ἕτεροι σὺν τῷ τεχνίτῃ ἐπίεσαν τὸν ὄφιν σφο-
 δρῶς καὶ εὐθέως ἄκων ἀπεδιπλοῦτο καὶ εἰς τὴν γῆν ἐξ-
 ἤπλου τὸν οὐραῖον αὐτοῦ κινῶν εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ. Οἱ
 δὲ ἄνδρες τοῦτον ἀπέκτειναν· καὶ ὁ ἀετὸς μικρὸν ὑπεκστὰς 15
 ἐπτερούσετο μὲν, οὐκ ἠδύνατο δὲ κατὰ πολὺ ὑπὸ τοῦ ὄφεως
 τεταλαιπωρηκῶς. Καὶ ἑάσαντες αὐτὸν πάλιν ἀνθυπέστρεψαν
 εἰς τὴν ναῦν χαίροντες ἐπὶ τῇ τοῦ ἀετοῦ ἐλευθερίᾳ. Καὶ
 πάλιν ἀποπλεύσαντες καὶ μῆπω σταδίους δύο διαπλεύσαντες,
 ὡς ὁ ἀφηγούμενος μοναχὸς ἐξεῖπε μεθ' ὄρκου, εἶδον τὸν 20
 αὐτὸν ἀετὸν ὑπεράνωθεν τῶν ναυτῶν καὶ λοιπῶν ἀνδρῶν
 παραγενόμενον καὶ ἀφ' ὕψους κατὰ τοῦ βυθοῦ τῆς θα-
 λάσσης κατελθόντα καὶ λάβρακαν, ἰχθὺν παμμεγέθη, ἀν-

1 καὶ τινα χαλκία μετ' αὐτῶν om. E τοῦ θεοῦ — 4 ἀναχωρήσει
 om. D πάντως corruptum; an τοῦ θεοῦ διέποντος? ἀναχωρήσει
 corruptum; an ἀναιρέσει? 4 αὐτῷ scripsi, αὐτῶν codd. 4 sq.
 καὶ τὸ τούτου μέγα ξυλ. ἀναλ. om. D 6 τοῦτο] τοῦτον DE
 7 περικυκλώσαντες αὐτὸν codd., correxi, cf. p. 303, 18 (περι-
 κυκλώσαντα τὸν ἀετὸν Fritz) 8 τῆς τοῦ διπλᾶς D
 10 σπόνδυλον F, τοῖν ποδοῖν E 11 ἐμφυῶς D 12 ἐτέρω D
 τὸν ὄφιν] αὐτὸν DF σφόδρα D 13 ἐξήπλω D, ἐξ-
 ἤπλωτο EF 14 τὸ οὐραῖον E αὐτοῦ E, αὐτὸν D
 16 ἐπτερούσατο D 18 ἐλευθερίᾳ] ἀναρρῶσει EF 19 μῆκος
 σταδίου E 20 ἀφηγούμενος ὁ μον. D Post ὄρκου inserit
 D ὅτι ἀρξάμενοι πλέειν 22 τοῦ βάθους D 23 κατελθόν-
 τα] inde lacuna in D folio exciso λάβρακα F

ελόμενον καὶ εἰς τὴν ναῦν κεχαλακότα. Οἱ δὲ ἄνδρες
 τοῦτο ἰδόντες καὶ θαυμάσαντες ἠὲ χαρίστησαν ὡς εἰκὸς τῷ
 Θεῷ τῷ παρεσχηκότι καὶ τοῖς ὀρνέοις τοιαύτην φρόνησιν τε
 καὶ σύνεσιν· ᾧ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Τὸν δὲ
 5 ἀετὸν ἔκτοτε οὐκέτι ἐθεάσαντο. [EF addunt: *Εἶδον δὲ*
ἐγὼ ὁ γραφεὺς ἐπὶ Θώμα μάρτυρος τὸν σῆτον εἰς Κλαυδιού-
πολιν, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Διογένους εἰς τὰς ε' 1067-71
 τοῦ *Ἀυγούστου τοῦ Σωτῆρος πεποικηκότα πτερά, μύτην καὶ*
 οὐρὰν καὶ πετάσαντα, λεπτὰ καὶ ἄσπρα δίχα ποδῶν, εἰς
 10 τοὺς μύλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ πλησιάζοντος *Πατρικίῳ τῷ*
Δεκτηνῷ λεγομένῳ Σάλῳ ποταμῷ.]

Sequuntur: Τὰ πάτρια τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ba 62—64
 ἐκκλησίας δηλαδὴ τῆς ἀγίας Σοφίας. Ἐπὶ τῆς βασιλείας
 τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου κτλ. nempe excerpta ex Leone
 15 qui dicitur Grammatico p. 122, 5 — 127, 2 Bonn.;
 quibus subiunguntur haec: "Ὅτι δὲ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ba 64
 ἐμνήσθην, λεπτομερῶς καὶ διήγησιν ποιησόμεθα πῶς ἐξ
 ἀρχῆς ἐκτίσθη καὶ παρὰ τίνος. Ἐχει δὲ οὕτως· Ἡ ἀγία
 Σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία κτλ. Vide Fasciculum I p. 74
 20 — 108. Expl. περὶ ᾧν ὁ λόγος δηλώσει (v. l. l. adn. crit.).
 Sequuntur paragraphi ex Leone Grammatico p. 127, 3 —
 130, 19 Bonn. sumptae. Expl. *κουροπαλάτην τότε ὄντα.*

3 τοιαῦτα F 4 Τὸν δὲ—5 ἐθεάσαντο om. F 6 μάρ-
 τυρι E 7 εἰς τὰς ε' κτλ.] εἰς τὸν ε' τοῦ ὄρσ μῆνα αὐγούστου πε-
 ποιηκότα πτερά μῦ καὶ οὐρὰν καὶ F, hic deficiens folio in-
 sequenti exciso 8 τοῦ Σωτῆρος sc. ἡμέρᾳ μίτιν E
 9 λεπτὰ—ποδῶν] corruptum? 12 fort. scribendum *Πατρικίῳ*
τῷ Δικτηνῷ (a Dicta oppido derivatum) *λεγομένῳ Σάλῳ ποτα-*
μοῦ („Vidi die Thomae martyris Claudiupoli regnante Diogene
 sexto die Augusti, dominica, frumentum alis et rostro et cauda
 instrui et volare, parvum et candidum sine pedibus (?), in mo-
 las fluvii vicini, qui a Patricio Dicteno nominatur Salus“).

II. Ordo paragraphorum, quem sequitur recensio M.

*Περὶ τῶν πατρῶν τῆς πόλεως καὶ
τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν τοποθεσιῶν καὶ τῶν στηλῶν.*

I.

Liber primus, qui titulo caret, consentit fere cum recensione C, id quod ex numeris graecis, quos arabicis 5 recensione C adposui, videre licet. In fine libri adscribitur τέλος.

II.

ξζ'. Ἀρχὴ τοῦ Τζυκανιστηρίου· καὶ περὶ τῶν Χαλκῶν πυλῶν. III 206.

ξη'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 29.

10

ξθ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 85.

ο'. Περὶ τῆς Νέας ἐκκλησίας. III 29a.

οα'. Περὶ τῶν καλουμένων Τόπων. III 26.

οβ'. Περὶ τῶν Ὁδηγῶν. III 27.

ογ'. Περὶ τοῦ Ζευξίππου λοετροῦ. II 33.

15

οδ'. Περὶ τῆς στήλης τοῦ Ἀρμαμέντου. II 34.

οε'. Περὶ τῶν τοῦ Ἱπποδρομίου στηλῶν. II 73—79.

ος'. Περὶ τῆς στήλης τῆς Ἰσταμένης εἰς τὸ στυράκιον. III 202.

οζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Σεργίου. III 203.

20

οη'. Περὶ τῶν καλουμένων Νεκρῶν. III 201.

οθ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ στηλῶν τῶν λοιπῶν. II 87.

π'. Περὶ τοῦ περιπάτου. II 104a.

πα'. Περὶ τοῦ Μονολίθου· λεχθήσεται περὶ αὐ- 25
τοῦ εἰς τὸν Στατήγιον.

πβ'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τῆς ἐν τῷ Ἴπποδρόμῳ. III 9.

πγ'. Περὶ τοῦ Ἴπποδρόμου τοῦ Ἰλλου. III 211.

πδ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 33.

πε'. Περὶ τοῦ Φωκολίσθρου. III 34.

πς'. Περὶ τῆς ἁ. Θέκλης. III 35.

πζ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.

III 39.

πη'. Περὶ τοῦ Βουκίνου. III 38.

πθ'. Περὶ τοῦ ἐν Σοφίᾳ λιμένος. III 37.

ρ'. Περὶ τοῦ ἐν τῷ Βουκίνῳ χοροτοβολῶνος. III 135.

ρα'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀδδα. III 36.

ρβ'. Περὶ τῆς Σιδηρᾶς. III 132.

ργ'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁ. Θέκλης. II 66.

ρδ'. Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Ἐλευθερίου. II 63.

15 ρε'. Περὶ τῶν δύο στηλῶν τῶν εἰς τὸν ἁ. Ἀγαθόνικον οὐσῶν. II 25.

ρς'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀγαθόνικου. II 107.

ρζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰουλιανοῦ. III 69.

ρη'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου. III 52.

20 ρθ'. Περὶ τῶν Ἐλευθερίου παλατιῶν. III 173.

ρ'. Περὶ τοῦ ἁ. Παντελεήμονος. III 93.

ρα'. Περὶ τὰ Ναρσοῦ. III 94. 95.

ρβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Θωμᾶ καὶ τῶν Ἀμάντου. III 96.

ργ'. Περὶ τοῦ Χρυσοκαμάρου. III 112.

25 ρδ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ψαρελαίου. III 134.

ρε'. Περὶ τὸν Ψαμάθ(ην). III 136, 137.

ρς'. Περὶ τὰ Κλανδίου. III 90. Τέλος τῆς μιᾶς μερίας.

ρζ'. <Περὶ παλατιῶν τῶν Ψαμαθᾶ.> III 5. 6.

ρη'. Περὶ τοῦ ἁ. Αἰμιλιανοῦ. III 88.

<III.>

ρθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Λαζάρου. IV 33.

ρ'. Περὶ τῶν Στείρου ναῶν. III 24.

- ρια'. Περὶ τῶν Μαγγάνων. III 8.
 ριβ'. Περὶ τοῦ Κυνηγοῦ. II 24.
 ριγ'. Περὶ τῶν γιγάντων ὀστέων. II 22.
 ριδ'. Περὶ τοῦ Πιττάκη. II 31.
 ριε'. Περὶ τοῦ ὀσίου Σαμψών. III 119. 5
 ρις'. Περὶ τῶν Εὐούλου. III 120.
 ριζ'. <Περὶ τοῦ ἁ. Τρύφωνος>. III 121, 122.
 ριη'. Περὶ τοῦ Προτασίου. III 23.
 ριθ'. Περὶ τοῦ Στρατηγίου. II 59. 60. 61.
 ρκ'. Περὶ τοῦ μικροῦ Στρατηγίου. II 61 (extr. pars). 10
 ρκα'. Περὶ τῶν Χαλκοπράτου. III 32.
 ρκβ'. Περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἁ. σοροῦ. III 147.
 ρκγ'. <Περὶ τοῦ ἁ. Ἰακώβου.> III 148.
 ρκδ'. Περὶ τῆς Βασιλικῆς. II 41.
 ρκε'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τὰ Πατρικίας. III 204. 15
 ρκς'. Περὶ τοῦ Προσφορίου. III 149.
 ρκζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Παύλου τοῦ ὀρφανοτροφείου. III 47.
 ρκη'. Περὶ τοῦ Νεωρίου. II 88.
 ρκθ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 68.
 ρλ'. Περὶ τῶν Βασιλίδος. III 205. 20
 ρλα'. Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν πλησίον τοῦ Φόρου. III 25.
 ρלב'. Περὶ τῶν ἁ. Ἀναργύρων τοῦ Βασιλίσκου. III 123,
 124. 125.
 ρλγ'. Περὶ τοῦ ἁ. Πλάτωνος. III 40.
 ρλδ'. Περὶ τοῦ Διγηστέα. III 41. 25
 ρλε'. Περὶ τῶν Μαυριανοῦ. III 42.
 ρλς'. Περὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ναοῦ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς
 Ῥωμαίας. III 43.
 ρλζ'. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τὸ Πέραμα. III 44.
 ρλη'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τὸ Καραβίτζιν. III 28. 30
 ρλθ'. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης. III 1.
 ρμ'. Περὶ τῶν Καρπιανοῦ. III 49.
 ρμα'. Περὶ τῶν Βάσσου. III 50.

ρμβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀρτεμίου III 51.

ρμγ'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. II 23.

ρμδ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 18.

ρμε'. Περὶ τοῦ Μεσομαλάου. III 19.

5 ρμς'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὸ Κονδύλιν. III 53.

ρμζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰωάννου τὰ Κινθῆλια. III 54.

ρμη'. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ὄντος εἰς Κωνσταντινιανάς.

III 55.

ρμθ'. Περὶ τῶν Δεξιοκράτους. III 72, 73.

10 ρν'. Περὶ τῶν Κύρου. III 111.

ρνα'. Περὶ τῆς πόρτης τοῦ Κοντοσκαλίου. III 133.

ρνβ'. Περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου. II 65.

ρνγ'. Περὶ τοῦ Ζεύματος. III 64.

ρנד'. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἁ. Ἀναργύρων. III 65.

15 ρνε'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἡλίου. III 66.

ρνς'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας. III 67.

ρνζ'. Περὶ τοῦ γηροκομείου τὰ Γηραγάθης. III 68.

ρνη'. Περὶ τῶν στηλῶν τῶν πλησίον τοῦ Ταύρου.

II 38, 39.

20 ρνθ'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὰ Ὀλυβρίου. III 60.

ρξ'. Περὶ τοῦ Ἀρματίου. III 61.

ρξα'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ (sic! Inc. Τοὺς δὲ κριούς etc.). III 62.

ρξβ'. Περὶ τῆς ἁ. Θεοφανῶ τῆς εἰς τοὺς ἁ. Ἀποστόλους.

III 212.

25 ρξγ'. Περὶ τῶν Μεγέθ(η). III 56.

ρξδ'. Περὶ τοῦ ἁ. Πολυεύκτου. III 57.

ρξε'. <Περὶ Θεοτόκου τῆς Πονολύτης>. III 58.

ρξς'. Περὶ τοῦ Ἀρεοβίνδου τῆς Θεοτόκου. III 59.

ρξζ'. Περὶ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτριάς.

30 III 103.

ρξη'. Περὶ τοῦ Λιμακελίου (sic). III 104.

ρξθ'. Περὶ τῶν Κουρατωρικίων. III 101.

ρο'. Περὶ τοῦ Χριστοκαμάρου. III 112a.

- ροα'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὰ Βιγλέντια. III 117.
 ροβ'. Περὶ τὰ Ἀνθεμίου πλησίον τῶν Κύρου. III 106.
 ρογ'. Περὶ τὰ Γάινα. III 109, 110.
 ροδ'. Περὶ τῆς ἁ. Ἄννης τὸ Δεύτερον. III 79.
 ροε'. Περὶ τοῦ Χρυσοβαλάνου. III 76. 5
 ρος'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Σπουδῆς. III 107.
 ροζ'. <Περὶ γηροκομείου Σενήρου.> III 108.
 ροη'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Μητροπολίτου. III 80.
 ροθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Μάρκου τοῦ ὄντος εἰς τὸν Ταῦρον.
 III 199, 200. 10
 ρπ'. Περὶ τὸ Ἀλωνίτζιν πλησίον τοῦ Ταύρου. III 7.
 ρπα'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὸ Πετρίν. III 186.
 ρπβ'. Περὶ τῆς Πλατείας. III 71.
 ρπγ'. Περὶ τοῦ παλαιοῦ Πετρίου. III 151.
 ρπδ'. Περὶ τὰ Ἀντιόχου. III 70. 15
 ρπε'. Περὶ τῶν Βλαχερνῶν. III 74.
 ρπς'. Περὶ τῆς ἐν αὐταῖς ἁ. σοροῦ. III 75.
 ρπζ'. Περὶ τοῦ ἁ. λούματος. III 75.

 ρπη' Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 214.
 ρπθ'. Περὶ τῶν ἁ. Κάρπου καὶ Παπύλου. III 82. 20
 ρρ'. Περὶ τὰ Πράσινα. III 63.
 ρρα'. Περὶ τοῦ μεγάλου λοιστροῦ τοῦ ὄντος πλησίον
 τοῦ Βοός. III 174.
 ρρβ'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀββακερᾶ. III 175.
 ρργ'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τοῦ Κρυστάλλου. III 176. 25
 ρρδ'. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. II 105.
 ρρε'. Περὶ τῶν κινστερνῶν Ἀετίου (ἀετοῦ cod.) II 69, 70.
 ρρς'. Περὶ τοῦ Ἀσπαρος. II 71.
 ρρζ'. Περὶ τῆς Βώνου. II 72.
 ρρη'. Περὶ τῆς Μωκησίας. III 84. 30
 ρρθ'. Περὶ τὰ Φλωρέντου. III 105.
 ρρ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ῥωμαίου. III 152.

- σα'. Περὶ τὰ Δαλμάτου. III 207.
 σβ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Κουκοροβίου. III 198.
 σγ'. Περὶ τῆς ἁ. Ζωῆς τῆς ἐν τῇ Μωκησίᾳ. III 187.
 σδ'. Περὶ τοῦ ἁ. Λουκᾶ. III 85.
 5 σε'. Περὶ τοῦ ἁ. Μωκίου. II 110.
 σς'. Περὶ τοῦ ἁ. Μωκίου καὶ τοῦ ἁ. Μηνᾶ. III 2. 3.
 σζ'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Λιβός. IV 35.
 ση'. Περὶ τοῦ Προδροῦμου τῆς παλαιᾶς. III 191.
 σθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἐλευθερίου. III 192.
 10 σι'. Περὶ τοῦ ἁ. Φιλίππου. III 189.
 σια'. Περὶ τῶν ἁ. Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ. III 190.
 σιβ'. Περὶ τῶν ἁ. Νοταρίων. III 188.
 σιγ'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς οὔσης εἰς τὸ Σίγμα. III 182.
 σιδ'. Περὶ τὰ Κανικλείου. III 92.
 15 σιε'. Περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Εὐφροσύνης <καὶ τοῦ
 ἁ. Εὐσταθίου>. III 77 et 154.
 σις'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξυλινίτου. III 195.
 σιζ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ἰκασίας. III 196.
 σιη'. Περὶ τῶν δύο μονῶν τῆς ἁ. Δομνίκας καὶ Ἄλε-
 20 ξανδρείας. III 193.
 σιθ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Δίου. III 193a.
 σκ'. Περὶ τοῦ Μυροκεράτου. III 194.
 σκα'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Αὐγούστης. III 183.
 σκβ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Βηθλεὲμ καὶ περὶ τῶν
 25 Γαστριῶν. III 4.
 σκγ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Προκοπίας (sic). III 153.
 σκδ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Ξυλοέρκου. III 185.
 σκε'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Χώρας. III 184.
 ρκς'. Περὶ τοῦ ἁ. Ῥωμανοῦ. III 81.
 30 σκζ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Μαρτινακίου. III 98.
 σκη'. Περὶ τὰ Παυλίνης. III 146.
 σκθ'. Περὶ τῶν τειχῶν τῆς δύσεως τῶν μεγάλων πορ-
 τῶν. II 108.

- σλ'. Περὶ τῶν τειχῶν τῶν πρὸς θάλασσαν. II 109.
 σλα'. Περὶ τοῦ πύργου τοῦ Κεντινάρη. III 150.
 σλβ'. Περὶ τὰ Φλώρου καὶ Καλλιστράτου. III 172.
 σलग'. Περὶ τῆς στήλης τῆς ἰσταμένης εἰς τὸν Ἀρτο-
 τυριανὸν οἶκον. II 98. 5
 σλδ'. Περὶ τῆς πόρτας (sic) τῆς Χαρσίου. III 138.
 σλε'. Περὶ τῆς πόρτης τῆς Ξυλοκέρκου. III 139.
 σλς'. Περὶ τῆς πόρτης τῆς Πολυάνδρου. III 140.

Περὶ τῶν ἕξω.

- σλζ'. Περὶ τῆς Ἀχειροποιήτου. III 143. 10
 σλη'. Περὶ τοῦ Ἐβδόμου. III 144, 145.
 σλθ'. Περὶ τῆς Πηγῆς. III 142.

Περὶ τῶν περατικῶν.

- σμ'. Περὶ τὰ Ἱερείου. III 177, 178.
 σμα'. <Περὶ τὰ Γάλατα>. III 178, 179. 15
 σμβ'. Περὶ τὰ Πικριδίου. III 156.
 σμγ'. Περὶ τὰ Ἀρκαμενταρέας. III 155.
 σμδ'. Περὶ τοῦ Καστελλίου. III 157.
 σμε'. Περὶ τοῦ ἁ. Μάμαντος. III 159.
 σμς'. Περὶ τῆς γεφύρας τῆς εἰς τὸν ἁ. Μάμαντα 20
 οὔσης. II 21.
 σμζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Φωκᾶ. III 162.
 σμη'. Περὶ τῶν ζευκτῶν κιώνων. III 165.
 σμθ'. Περὶ τοῦ Ὁσίου. III 164 (pars posterior).
 σν'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Δαμιανοῦ. III 161. 25
 σνα'. Περὶ τοῦ Ἀνάπλου. III 158.
 σνβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ταρασίου. III 160.
 σνγ'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Σωσθενίου. III 163.

Περὶ τῶν ἀντιπέραν.

- σνδ'. Περὶ τῆς Μαλλίας (sic). III 167.
 σνε'. Περὶ τῆς Πηλαμύδος. III 168.
 σνς'. Περὶ τοῦ ἁ. Γεωργίου τοῦ ἐν Καλχηδόνι. III 208.
 σνζ'. Περὶ τοῦ παλατίου τῆς Ἱερείας. III 169.
 σνη'. Περὶ τοῦ Βρύα. III 170.
 σνθ'. Περὶ τοῦ Δαματρού. III 171.
 σξ'. Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Εὐτροπίου. III 166.

σξα'. <Περὶ τῆς κατωγέας πόρτης.> II 86.

σξβ'. Περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἐλέφαν-
 τος. III 89.

σξγ'. <Περὶ Ἀρδαβουρίου.> II 99.

σξδ'. <Περὶ τῶν εἰκόνων Μητροφάνους κτλ.> II 106.

σξε'. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου (ξυλοφόρου cod.). II 19.

σξς'. <Περὶ Καίσαρος.> II 81.

σξζ'. = II 89 a — 91.

σξη'. <Περὶ τοῦ Πανόρμου.> II 92.

σξθ'. Περὶ τοῦ Σμυρνίου (σμυρίνου cod.). II 93.

σο'. <Πῶς οὐ δαπανῶνται τὰ τείγη τὰ παραθαλάσσια.>

III 215.

Excipit Περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἁ. Σοφίας.

Index auctorum in Ps.-Codinum.

<p>Ἀγκυριανὸς χρονογράφος ἐν Δεκαλόγῳ 207, 22 (cf. 25, 20). Ἀναστάσιος 208, 1 (26, 1). Ἀππιανὸς 192, 9. Διακρινόμενος v. Ἰωάννης. Δίων (Κάσσιος) 152, 3; 192, 9. Ἐλεύσιος διάκονος ὁ φιλόσοφος 144, 5. Ἐρμείας 149, 16. Ἐντρόπιος ὁ σοφιστῆς καὶ ἐπιστολογράφος Κωνσταντίνου 144, 4. Ἐντυχιανὸς πρωτο-</p>	<p>ασκερήτης ὁ γραμματικός 144, 3. Ἡρόδοτος 200, 9. Ἡρωδίων 191, 1. Ἡσύχιος ὁ ταχυγράφος 144, 7. Θεοδώρητος 203, 1. Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης 163, 2 (cf. 35, 11 sqq.) Θεόδωρος ὁ Θηβαῖος φιλόσοφος 228, 11. Ἰππόλυτος χρονογράφος 200, 9. Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς 263, 19. Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος 177, 16.</p>	<p>Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός 197, 5 (ex Parast.). Λογγῖνος 152, 12. Ὀμηρος 155, 9. 10. Πανόδωρος ὁ Αἰγύπτιος 228, 11. Τρωῖλος ὁ δῆτωρ 144, 6.</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ ἱστορήσαντες 192, 9. ὁ χρονικός 84, 8. cf. 135, 1 (B). πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 276, 8.</p>
--	---	--

Index graecitatis in Ps.-Codinum.¹⁾

<p>ἀβάκιον 270, 5. ἀγρυπνία vigiliae monachorum 263, 6 (G) ἄγω: ἡγάγομεν χάραν ἀκερδῆ 136,</p>	<p>11; ἄγομαι uxorem duco 136, 3. ἀδελφότης i. e. Iacobus 263, 14. ἀδελφοποιητός 251, 19.</p>	<p>ἀδελφοί fidelium coetus 235, 8. ἀδημονέω 272, 3; 287, 9. ἀδιοίκητος 223, 11. ἄεροφόρος 154, 16.</p>
--	---	---

1) Quae ex libro Parastaseon transcripta sunt, non excerpti. Ubique apparatus criticum inspicias et respicias aetatem singulorum codicum.

- ἀθόλωτος 211, 15.
 ἀθρόως 285, 22.
 αἰθάλη 266, 5 (G).
 αἰχμαλωσία 199, 19.
 αἰχμαλωτεύω 199, 15.
 αἰών spatium mille
 annorum 190, 17.
 18; 232, 9.
 αἰωνάριος i. e. Ἰα-
 νονάριος 152, 13.
 ἀκερδῆς χαρά 136, 11.
 ἀκίνητα κτήματα 227,
 6; 239, 7 etc.
 ἀκμήν i. qu. ζῆτι 224,
 8; 255, 14 (B).
 ἀλάθητος 189, 20;
 191, 20.
 ἀλλαγὴ mutatio equo-
 rum 169, 1 sqq.;
 187, 19.
 ἀλλάσσω equos mu-
 to 169, 4; ἀλλάσσω
 τινά alicui adsum
 in veste mutanda
 279, 10.
 ἀλώδης 257, 13.
 ἀλύσεις χαλκαὶ 287,
 20.
 ἀλωνίζω v. ind. top.
 ἀμηνντί 197, 16
 (GB).
 ἄμφιον vestimenti
 species 235, 9;
 282, 16.
 ἀμφοτέροι omnes
 144, 1.
 ἀναβιβάζω τὸ τεῖχος
 150, 19.
 ἀναγιγνώσκω lectoris
 munere fungor
 263, 6.
 ἀνάγλυφος 173, 10.
 ἀναδίδονται δεινὸν
 πνεῦμα 151, 11.
 ἀνάκειμαι accubo
 136, 13.
 τὰ ἀνάκτορα palati-
 um 219, 15 (G).
 ἀναλαμβάνομαι 146,
 6; 147, 7.
 ἀναλύω liquefio 241, 2.
 ἀναπηγάζω 282, 5.
 ἀναπληρῶ perficio
 137, 6; 145, 15;
 234, 17 etc.
 ἀνασκολοπίζω ἤγγον
 φουκίζω 228, 17.
 ἀνασσα 217, 6.
 ἀνατριχόομαι 153, 20.
 ἀναφράσσω obsaepio
 222, 18.
 ἀναχωματισμός 248,
 10 (B).
 ἀνδροεῖκελος 207, 2.
 ἀνελλιπής 166, 10.
 ἀνεμοδούλιον v. ind.
 top.
 ἀνεξάλειπτος 191, 17.
 ἀνεπίβουλος 230, 18.
 ἀνθόμοιος 147, 4.
 ἀνθροπος cubicular-
 ius: ὁ ἄ. τοῦ μεγ.
 Κωνσταντίνου sim.
 216, 5 (G); 220,
 3 (G); 238, 12 (B).
 ἀνιστορέω pingo vel
 pingendum curo
 219, 17 (v. l. ἀν-
 ιστορίζω).
 ἄνοδοι κοχλιοειδεῖς
 147, 2. 15.
 ἀντανακλάω 152, 2.
 ἀντζοκοπέω 169, 2. 6.
 *ἀντζέω aut ἀντζάω
 169, 19 (DF).
 ἀντιζηλώω 165, 19.
 ἀντικρῦ: codd. vari-
 ant inter ἀντι-
 κρῦ(s) et ἀντικρῦ(s).
 ἀντιπέραν 161, 14
 (G); 313, 1.
 <ἀντι>περατικός 302,
 16.
 ἀξιειπαινετότατος
 230, 16 (E)
 ἀξιορατότατος 230,
 20 (E)
 ἀπαίρω: inter ἀπ.
 et ἐπαίρω variant
 codices.
 ἀπαράλλακτος 171,
 17 (G)
 ἀπαρτίζω perficio
 143, 4.
 ἀπόβλεψις τῶν θυρί-
 δων 147, 17.
 ἀποδείκνυμι λουτρὰ
 καὶ οἴκους 138, 2.
 *ἀποδιπλοῦμαι 304,
 13.
 *ἀποδοκιμάζω = re-
 censeo? aut mis-
 sum facio? 183,
 14; cf. 40, 5.
 ἀποιχόμενος = τε-
 θνεώς 181, 16.
 ἀποκαθίστημι 199,
 20.
 ἀποκαλύπτομαι visi-
 onem habeo 233,
 3; 256, 1.
 ἀποκεῖρω monachum
 facio 274, 18.
 ἀποκινέω discedo
 231, 11.
 ἀπόκλασμα 183, 17.
 ἀποκρούω 231, 6.
 ἀποτελεσμα ('Talis-
 man?') 191, 19;
 206, 17.
 ἀπόφασις 167, 14.
 ἀποφράττω obstruo
 278, 8.
 ἀποχαρίζομαι 273,

- 13; 288, 18.; 289, 4 etc.
 ἀπόψε 147, 11 (eodem accentu nostrae aetatis Graeci).
 ἀποψύχω τινά 281, 18 (A₂).
 ἄπτω calefio 136, 21; 145, 10.
 *ἀργυροέλατος 204, 2.
 ἄρμενον 223, 15.
 ἀρτοπωλεῖον v. ind. top.
 ἀρτοτυριανὸς τόπος v. ind. top.
 ἀσιέπτως 281, 15 (B).
 ἀσκήμα asceticam vitam ago 243, 19 (G).
 ἀσπάζομαι osculor 178, 18.
 ἄσπρος 305, 9.
 ἀστοχέω τινά 262, 14.
 ἀστρονομέω 198, 14.
 ἄσφαλτος 151, 5.
 ἀσώματος i. e. angelus: v. ind. top.
 ἀτάρραχος 222, 10.
 αὐλίσκος 231, 21 (B).
 αὔρα 272, 7, 10.
 αὐτοκρατορέω 142, 9.
 αὐτόπτης 144, 8.
 ἀφίς 138, 11; 141, 1 etc.
- βαδίζω ἐφ' ἵππου 228, 9.
 βαθμῖς v. ind. top. s. v. Ἰπποδρόμιον.
 βαίουλος 241, 7.
 βαλανεῖον 136, 16 etc.
 βαλάνισσα 190, 19 (G).
 βαλάντιον 243, 11.
 βάλλω φωνήν 252, 13; 272, 7.
- βαλσάματα (plur. vocis βάλαμον) 215, 17.
 βασιλεοπάτωρ 289, 2.
 βασιλικόν plantae species 215, 17.
 *βαταλαρικὰ καρφία ἤγρον ξωληνοκάρφια vox corrupta 236, 13; (cf. adn.).
 βγάλλω v. ἐκβάλλω.
 βερέντων? voc. corruptum 259, 21 (B).
 βιάζομαι instituo? 152, 13; cogor 235, 11.
 βικίον μύρον 161, 11.
 βλάχνον filix 242, 1.
 βόθυνος 230, 9.
 βορειότερος 164, 2.
 βόρροθεν 177, 11.
 βραχύς = parvus 176, 14; 181, 20.
 βουγγμός 269, 1.
 βύσσος 280, 16.
 βωμός basis 169, 6; cf. 170, 10.
- γαληνιάω 283, 19.
 γάστρα 215, 18.
 γεμάτος 224, 5.
 γενικόν v. ind. top.
 γηροκομεῖον v. ind. top.
 γινώσκω τὸ ἀπόφθεγμα 136, 14.
 — τὸν θάνατον praesentio 269, 10.
 γνωστός familiaris 261, 3.
 γράφω = ἐπιγραφὴν ἔχω 191, 20; 233, 16; cf. p. 122.
 γυναικαδέλφη 187, 5; 237, 8.
- γυρίζομαι 271, 13.
 γύροθεν 174, 7; 185, 10.
 δακτυλίδιον 146, 7.
 δεητικά πιττάκια 167, 13.
 δευτερεύω 259, 1.
 ἐν δευτέρου iterum 284, 17.
 δηλικάτος (-ον) τῆς ἀγίας Σοφίας incerto sensu 300, 9 (delegatum?).
 δήμαρχος 182, 12; 232, 15.
 δήμος vel δημοτικὸν μέρος factio 205, 8; 232, 14; 252, 14; cf. etiam ind. top. s. v. Ἴπποδρ.
 δημοσιακός 205, 8 (J).
 δημότης 252, 12 (G); 259, 8.
 διά· δι' ὧν = ἐν οἷς? 149, 17.
 διαζύγιον incerto sensu 136, 8.
 διακόνισσα 250, 12.
 διάκονος 144, 5.
 διαμισέω 180, 7 (G).
 διανύω πολλὰς ἀρχὰς 144, 6 etc.
 διαρκέομαι duro 139, 1.
 διαρκέω eodem sensu 142, 2 etc.
 διαστήριξις (coniectura; διάστιξις codd.) 283, 15.
 διάχουσος 280, 15.
 *διάχωρα intervalla 186, 2.
 διδασκαλεῖον οἰκουμηνικόν 226, 8.

- δίδομι τινι et τινα*
 aliquem ferio 247,
 20; 248, 1; 270, 9.
διέπω? 136, 2.
διμοιρον μέρος 215, 6.
διοικέω τινά iudici-
um facio de ali-
quo 167, 18; 224,
 8 etc.
 * *διπλᾶ nexus* 304, 8.
δισκοειδής 157, 2.
δίσκος patena 282, 14.
διόκω τὰ ἀγάλματα
eicio 215, 1.
δοκιμάζω experior
 285, 10; *tento ali-*
quem 147, 9; *re-*
censeo 190, 2.
δοκιμὴν ἔχω τινός
 191, 18.
δομέω 143, 4.
δουλεία notionis ob-
scurae 168, 9 (E).
δρομικός speciem
δρόμου habens i.
e. oblongus 140, 1.
 11; 214, 3, 6;
 260, 11; 286, 18.
δρόμων et δρομωνί-
ον 187, 10.
δρουγγάριος 222, 5;
 255, 12; 289, 8.
δυναστεία: μετὰ δυ-
ναστείας στρατο-
πέδον 222, 9.
δυσικός et δυτικός
 143, 2; 187, 21;
 229, 15. 17; 278, 3.
ἑβδομάριος 167, 12.
 15.
ἔγγων = ἔγγονος 251,
 19.
ἐγκαινίζω et ἐγκαινι-
άζω 287, 21; 288, 2.
- ἐγκανσις χουσοχική*
 283, 2 (E).
ἐγγόρηγος caementi-
cus 148, 13; 149, 4.
εἰδωλεῖον 234, 6.
εἶθ' οὕτως 271, 7;
 272, 14; 274, 10.
εἰκονίζω 253, 5 (H);
 283, 9.
εἰκονοκαύστης 245,
 8 (B).
εἰλέω 272, 3.
εἰλήμα fornix 179, 6;
 cf. p. 113 et 125.
ἐκβάλλω τὰ τεῖχη
 150, 17 (AC); *ef-*
fero 238, 5; 257,
 11.
ἐκκόπτω φόρων βάρη
 246, 8; cf. 210, 12.
ἐκλάμπω 138, 13;
 174, 11.
ἐκπηδάω: ἐξεπήδη-
σαν οἱ ὀφθαλμοί
 235, 20.
ἐκπλάγιος 273, 7 (E).
ἐκπυρόω 200, 11.
ἐκσπάνω 257, 14 (J).
ἐκστασις 147, 18 (J).
ἐκτοτε 150, 16; 273,
 4; 286, 13 etc.
ἐκψύχω τινά 281, 18.
ἐμβολος porticus; v.
ind. top.
ἐμπίς 221, 11.
ἐμπόδιον vocab. cor-
ruptum 176, 13.
ἐμπορία 155, 15.
ἐμπρίζομαι et ἐμπν-
ρίζομαι 266, 2.
ἐμπνύσμα 173, 13.
ἐμφανίζω et ἐμφανί-
ζομαι 240, 2.
ἐνανθρώπησις 211,
 22.
- ἐναπόκειμαι* 161, 21
 (G).
ἐνδιθύσκομαι 277, 18
 (H).
ἐνέος 175, 14.
ἐνζωδος 161, 6 (G);
 178, 15; 196, 11
 (A₂); 206, 14 etc.
ἐνθήγη: λουτρὸν
ἐπὶ τὰ ἔχον ἐνθή-
κας 145, 7.
ἐνθρονίζω et ἐνθρο-
νιάζω 234, 18;
 238, 10; 287, 21.
ἐνίστορος 163, 16;
 177, 1; 191, 10.
ἐνώω 182, 16. 19;
 259, 6.
ἐνσκήπτω 149, 6.
ἐνστασις (v. l. βουλή)
 226, 16 (AC).
ἐνυπόληπτος 271, 14.
ἐξ οὗ ubi 137, 4;
 150, 18 etc.; *qua*
de causa 140, 16
 etc.; *laxius sen-*
tentias nectit 219,
 18; 227, 10; 269, 9;
 280, 7.
ἐξάερον 283, 12.
κατ' ἐξαίρετον 191,
 14.
ἐξακάνθηλον 248, 10.
ἐξαπλώω 304, 13.
ἐξαποστέλλω 146, 14.
ἐξεργάζομαι τάραχον
 183, 22.
ἐξισώω 283, 12.
ἐξοδιάζω expendo
 264, 7; 287, 17.
ἐξόδιον pompa fu-
nebris 181, 11.
ἐξοδος expensa 216, 5.
ἐξόριστος 244, 5.
 * *ἐξώπορτος* 242, 10.

- ἐπαίρω τὸν στόλον 252, 3 (AC); cf. ἀπαίρω.
 ὁ ἐπαρχῶν τὸν φόρον 159, 2.
 ἐπέκεινα: χρόνοι ξ' καὶ ἐπέκεινα 137, 11.
 ἐπιβαρῆς 241, 9 (AC).
 ἐπίκουρος = ἐπίκνυφος 189, 9.
 ἐπικυρόω 227, 7; 239, 8; 242, 8; 245, 15 etc.
 ἐπιστάσια 186, 13.
 ἐπιστολεύς 160, 4
 ἐπιστολογράφος 144, 5.
 ἐπεχείρησεν ἡ πόλις κτίζεσθαι 142, 14 (A).
 ἐπιχορηγέω 235, 9.
 ἐργάζομαι φόνον 138, 16.
 ἐργαλοστάσιον, ἐργοστάσιον, ἐργοδόσιον 148, 13; 216, 16; 269, 14.
 ἐρωτᾶν πρὸς τινα 136, 10.
 εὐαρεστέω 263, 2 (H).
 εὐμεγέθης 136, 19; 137, 4; 145, 8; 279, 1.
 εὐμήκης 185, 17.
 ἔχω: ἔχει ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ἐκτίσθη χρόνους νηΐ' 284, 8; 264, 16.
 ἕως c. accusat. 142, 2 (A).
 ζενικὰ κίονια 267, 10.
 ζηλοτυπέω 261, 18 (B).
 ζῶδον 142, 19; 163, 16. 18.
- αἱ ζωσταί 279, 9.
 ζώφιον 278, 3 (G).
 ἡλιακόν v. ind. top. ἡμερήσιοι ἄρτοι 139, 7.
 ἡνιοχεντικαὶ στήλαι 191, 9.
 ἤπειροι 147, 2.
 ἡσυχάζω de monachis 269, 12.
 ἠτῶα 239, 23 (B).
 θεήλατος 238, 5; 240, 13.
 θεματικός provincialis 167, 6.
 θεμέλιον et θεμέλιος 217, 10. 14; 287, 2; 259, 5 (B).
 θεοδόχος (Συμεών) 263, 13.
 θόλος ὁ et ἡ 144, 15; 148, 13; 189, 3.
 θολωτός 148, 13 (GB).
 θρησκευματα Ἑλληνων 139, 17.
 θρυγγεῖον 230, 16.
 θυρεός 152, 11.
 θυρίς 147, 17.
 ιδιόκτητος 282, 16.
 ἰδιοχειρῶς 271, 6.
 ἰδιωτικῶς 273, 4 (H).
 ἱερατικὸς κατάλογος 222, 15.
 ἰστορέω i. qu. ζωγραφέω autγράφω 170, 1; 256, 2; 220, 8.
 ἱστορία miracula monumentis inscripta 178, 15; 179, 6; 180, 17 etc. cf. 178, 15; 184, 8.
 ἰστορίζω 253, 5; 259, 5.
- καθ'έξομαι de monachis 240, 17; 259, 17; 260, 9; καθ'εσθῆναι 160, 13; 220, 15. 20.
 καθρούπτης speculum 145, 4.
 κάκκιαβος 191, 20.
 κάλαμος 139, 10.
 *καλοπράγμων 283, 5.
 καμάρα θολική 149, 1 (G).
 καμαροειδής 226, 8; 229, 13.
 καμελανόνιον v. ind. top.
 κάμνω fabricor 236, 12.
 κανιπήρες in hippodr. 191, 7; cf. ind. top.
 κάμπτω 142, 7; 230, 7.
 κανικλείον: ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου 248, 13.
 κανὼν liturgicus canon 245, 9.
 καπούλιον 184, 20.
 καράβιον 223, 15sqq.; cf. ind. top. s. v. καρραβίτζιν.
 κάραβος cloaca 149, 4.
 καρφίον clavus 236, 12.
 καταβιβάζω τινὰ βασιλείας 188, 16; cf. 243, 16; 244, 3.
 κατακαλλύνω 219, 8.
 καταλαμβάνω venio 169, 25; 285, 17; 286, 3.
 καταλλάκτης = τραπεζίτης 247, 17 (HG).
 κατάλογος ἱερατικὸς 220, 15.

- καταχώννημι 248, 11.
κατηχούμενα 225, 16;
280, 14.
κάτοπτρον λουτρόν
145, 4.
κεράμιον urceus 287,
14.
κερατᾶς 271, 12.
κέρδος (v. l. κέρμα)
Βλάχοντινός notio
incerta et obscura
242, 4 (B).
κέρκος trabs quae-
dam? (cf. κερκίς)
259, 22.
κεφαλαί et κεφάλαια
κίοναν 191, 11.
κηδεύω exsequias fa-
ciō 181, 17.
κιβώρια μαρμάρινα
i. e. sarcophagi
268, 8 (G).; reli-
quiarium 283, 2.
κινέω intrans. 175, 18.
κινθήλιον clavorum
genus 236, 13.
κισσόφυλλον folium
hederae 170, 9 sqq.
(G).
κλειδώω 166, 9.
κλίμα 155, 2.
κλυθωνίζομαι 230, 3.
* κλωστός λίθινος κί-
ων = πλεκτός, con-
tortus? 185, 20.
κνήφη 153, 18.
κόγχη apsis 226, 5;
260, 15; 282, 2.
κοιλᾶς κλανθμῶνος
185, 12.
κοιτάζω 243, 6.
κοιτών 145, 18; 232, 2.
κοιτωνίσκος 272, 4.
κοιτωνίτης cubicula-
rius 167, 15; 265, 12.
κολυμβήθρα (v. l.
κόλυμβος) piscina
145, 7.
κοινυλίζω (κοιν. A₂)
labor 236, 10.
κοντάριον hasta
229, 2.
κόντος hasta 169,
1 sqq. (DF).
κόντουρος (v. l. κούν-
τουρος) veredus
169, 1 sqq.
κοπροθέσιον 217, 4.
κόρδα (v. l. χόρδα)
chorda 235, 19;
250, 18.
κόρις 221, 11; 278, 3.
κόρη curta 149, 18;
174, 4.
κοσμικός = κόσμος
276, 23.
κουμπάρα navis 223,
10.
κούντουρος v. κόν-
τουρος.
κορτίνα (v. l. κουρτία)
„Gardine“ 186, 3.
κουφίσματα φόρων
246, 8 (ACJ).
τὰ κοῦφα 198, 13;
231, 18 (B).
ὁ κοῦφοσκίων 176, 16.
κοχλίας scala con-
torta 238, 14; 262,
10 (H).
κοχλιοειδεῖς ἄνοδοι
147, 3.
κοχλωτός κίων 176,
3 (G).
κράσεις τῶν ἰβ' ἀ-
νέμων 145, 10.
κρατέω τὴν σιαγόνα
171, 10; manu te-
neo 285, 20; 153,
3 sqq.
κρημνώδης 137, 5.
κρίκελλος anulus 186,
16 (AC).
κρικίον anulus 186,
3 (J).
κρουνός θανμάτων
282, 5.
κρούω 281, 18.
κρίζω habito 271, 5.
κτίστης μηχανικός
146, 17.
κτίτωρ τοῦ τείχους
182, 9; τῆς μεγ.
ἐκκλησίας 220, 17;
221, 5; 232, 1 etc.
κυκλοειδής 218, 2.
κυκλοτερής 156, 15 (G).
κυλινδρικός 189, 3.
κῶνστος florum genus
215, 16.
κωνωπίων genus in-
strumenti ad ar-
cendos culices 221,
10; 278, 1.
λάβραξ genus pisci-
um 304, 23.
λακέντιον genus pi-
scium 242, 3 (CM).
λακέρνα 242, 4.
λακκώδης 242, 3.
λαός exercitus 244,
9; λαοί milites
183, 13.
λατομέω 271, 6.
λατόμος 283, 13.
λαχανικόν ἵππικόν
224, 1.
λειοκνμαίνω 303, 8.
λείψανον reliquiae
Sanctorum 245,
4 etc.
λεικάνη patina 184, 4.
λεπτάριος 285, 6.
λεπτομερῶς 146, 3.

- λεπτός 285, 8; 305, 9.
λεωφόρος 149, 2 (G).
λιθόξεστος 176, 11.
λιθοξόος 283, 13.
λιθόστρωτος 185, 5.
λουτρόν et λοετρόν
138, 2.
λυχνία candelabrum
282, 15; 288, 2.
λωβός 235, 4; cf. Σο-
φία ἡ λωβή.
μάγγανα 216, 17; v.
ind. top.
*μαλακταρέα notionis
incertae 300, 6. 8
(officina aurifici an
calcaria?)
μάννα 272, 7. 10.
μαρμαρίνος 140, 16.
μαρμαρώ 159, 6.
μαχλῆς 186, 14.
*μεγαλιαῖος 176, 8.
15. 17.
μεγαλόμαρτυς 245, 5;
288, 6.
μεγιστᾶνες 135, 9;
217, 11.
μεληδόν 243, 6; 295, 12.
μελοκοπέω 262, 9.
*μερία pars 307, 29.
μέσον adv. haud ra-
ro loco praeposi-
tionis; cf. 149, 2 (G).
μεσουσης τῆς νυκτός
285, 17.
μέταξα 287, 25.
μεταστάσιμον pro-
cessio 222, 1.
μετασχηματίζω 286, 4.
μετριάζω ioco offen-
do aliquem 247, 8.
μηχανικὰ βίβλοι 216,
17.
μισθός: εἰς μισθὸν
- δοῦναι = pecuniā
vendere 218, 12.
μνήμη anniversaria
Sanctorum 273, 2.
μνημοθέσιον 214, 6;
288, 10.
μοιχαλῆς 186, 1.
μούλα mulus 239, 12.
μουσεῖον opus mu-
sivum 288, 11. 14.
μουσειόω 287, 8.
μουσειῶμα 287, 8 (B).
μυδρῶν notionis in-
certae 149, 3.
μυροφόροι γυναῖκες
263, 17; 288, 20.
μύτη rostrum 305, 8.
νάρθηξ τοῦ ναοῦ
233, 1.
νάφθα 151, 5.
νεωτερίζω 182, 1.
νοτιώτερος 163, 22.
ξενίζω: μέλος ξενίζον
ἀκόας 231, 22.
ξενοτάφιον 246, 10.
ξηραμπέλινος 157, 20.
ξόανον 183, 4.
ξυλάβιον forceps
304, 5.
ξύλινον calceus li-
gneus 276, 18.
ξυλόστεγος 140, 11.
12; 214, 6; 234, 2.
ξύλοτρονίλος 234, 2
(ACHG); 277, 11;
286, 18.
ξωληροκάριον 236,
13 (scribe σωληροκ.).
οἰκεικὸν πρόσωπον
185, 13.
κατ' οἰκονομίαν θεοῦ
303, 12; cf. 304, 3.
- οἰκονομικὸν διδα-
σκαλεῖον 226, 9.
οἰσθηλατέω intr. 263,
23 (B).
ὀμιλέω τινά colloquor
cum aliquo 147, 19.
ὀνικός 145, 24.
ὄξυβαφεῖον v. ind. top.
ὀπτάνω: ὀπτάνθη ἡ
ἀγία 244, 15.
ὀπτασία 246, 14 (C).
ὀρίζω iubeo 222, 14;
223, 12 (G); 260, 3.
ὀρκίζω 262, 20 (H).
τὸ ὄρνέον 162, 3;
304, 6. 10.; 305, 3.
ὄρνις 303, 19.
ὄροφος 234, 3.
ὄροφόω 168, 18.
ὄρφανοροφεῖον v.
ind. top.
οὐδαμνός 216, 8.
οὐραῖος cauda 304,
14.
ὄφειλω = μέλλω 233,
12.
ὄψοπαλεῖον 158, 6.
10; 159, 7.
παιγνιώτης mimus
223, 13.
παλινοστέω 303, 22.
παμμεγεθέστατος
232, 15.
*παντούρωσις (v. l.
πανθούρωσις, παν-
τούρωμα) ξύλων
contabulatio et fi-
bulatio lignorum
259, 5; cf. p. 128.
παραδυναστεύω 204,
15 (B).
ἡ παράθυρος 278,
9 (B).
παρακοιμώμενος cu-

- bicularius 143, 19; 147, 12; 182, 5 etc.
- παραμυθέομαι ταῖς συμφοραῖς 160, 7.
- παρεκβάλλω τὰ τεῖχη 150, 17; cf. 225, 6; 256, 5.
- παρεμβολαί excerpta 135, 1 (B).
- παρενρίσκω: τῶν ἐκεῖσε παρενρεθέντων ἀνδρῶν 138, 15.
- παρίσταμαι τινι εἰς τι (ἐν τινι) adiuvo 216, 5; 248, 7; 257, 17; 267, 22; τι (?) 252, 12; cf. 230, 23; 235, 5.
- πάτος pavimentum 198, 14 (G).
- * πατόω pavimento instruo 145, 21.
- πεδινός 137, 3 (G).
- πέρα = πέραν 267, 24.
- πέραθεν 267, 6 (B).
- περαιόω ad finem - perduco 142, 13 (A).
- πέρας λαμβάνω sententiam iudicis accipio 167, 19.
- περιορίζω 273, 12; 280, 9.
- περίσσευμα 201, 13.
- περιτεύω 260, 3 (cf. περισεύω 193, 11 ex Parast.)
- περσίμιον marsupium 285, 7.
- πετάννυμι: πετάσαντα volans (neogr. πετάξαντα) 305, 10.
- πηγάζω 277, 15 (H).
- πήγνυμι τὴν κόρτην 149, 17; 174, 5;
- τὰ τεῖχη 283, 17; cf. 217, 10 sqq.
- πήδημα notionis obscurae 269, 4.
- πήξις 283, 18 (C).
- πιέζω 304, 13.
- πινσός 225, 16; 226, 2.
- πιττάκιον 167, 7 sqq.
- πλακωτός 149, 1; 161, 20 (G); 185, 10 (G): 300, 6.
- πλεκτοὶ κίονες 141, 11; πλεκτὰ σχοινία 288, 1.
- πλημύρα 259, 4.
- πληρώω ad finem perduco 240, 13; coacervo 224, 12.
- πλησιάζω εἰς 145, 6; τινά 303, 17.
- πλωίζομαι 257, 9.
- πλώμιος: δρουγγάριος τῶν πλ. 289, 8.
- ποδέα area 174, 4.
- ποδίσκος κίονος 191, 11; 207, 4.
- ποιέω sum, moror 146, 15; 244, 6; 257, 9; π. πτερά, μύτην καὶ οὐράν exornor pennis etc. 305, 8; π. κληρικούς 282, 10. 13.
- πολίχνη 212, 23.
- πολλάχως 223, 11 (AC).
- πολύφωτος 288, 1.
- πορφυροπωλεῖον v. ind. top.
- ποσότης χρυσοῦν 243, 9; 287, 9.
- προαγωγός (προοδοποιός H) 217, 13.
- προάστειον villa suburbana 215, 4; 261, 3; 266, 9.
- προέλευσις processio, pompa 279, 6; 286, 7.
- εἰς προῖκα ἔχω 253, 13.
- πρόκριτος 216, 9.
- προκρίωτερος 283, 7 (A C).
- προλαμβάνω τὸ ἐξόδιον anteeo pompam(?) 181, 11; antevenio 288, 3; προλαβών antea 218, 2 (H).
- προσηλώω 159, 13.
- προσκυρόω 247, 5; 255, 7; 265, 11 etc.
- προστάττω τινά 147, 12.
- προστοιχειόω 163, 16 (G).
- πρόσωπον οἰκετικόν servus 185, 14; εἰς πρόσωπον τῆς γυναικός ab nomine 229, 12.
- προτομάρτυς i. e. Stephanus; v. ind. top.
- πρωτοσπαθάριος 224, 11; 251, 13; 267, 15.
- πρωτοστράτωρ 255, 18 (E).
- πτοοῦμαι τινά 187, 21.
- πτύον 184, 20; 248, 9.
- πυλόν 147, 15; 148, 10.
- πυρίκανστος 272, 6.
- πυρκαέω 225, 18.
- πυρπολέω 249, 10.
- ῥινοκοπέω 280, 9.
- σάμψυχον 215, 17.
- σάρκωσις 212, 16.
- σέβομαι passive 270, 11.

- σέβω 146, 1 (A₁).
 σεΐσμα terrae motus 273, 4.
 σηκόνω 187, 1 (σηκώ A C).
 σημειοφορικός miraculosus 174, 3; 185, 11.
 σιαγών 171, 10.
 σιγῆ ἴστασθαι 271, 15.
 σιγματοειδής 174, 6; 180, 6; 264, 3.
 σιδηροφορέω 156, 2.
 σιτηρέσιον 139, 9.
 σκάριφον delineatio 287, 3.
 σκεπάζω 170, 2; 189, 2; 234, 2.
 σκημνώδης v. l. pro κρημνώδης 137, 5.
 σκοτίζω 187, 1.
 τὰ σκῦλα v. ind. top.
 σκυτοτόμος 216, 12.
 σμικρόνω 281, 1 (B).
 σπιθαμή 266, 5.
 σπόνδυλος = σφόνδυλος 304, 10.
 στάκτη cinis 266, 5.
 στάμα v. ind. top. (Ἰππόδρομος).
 στάσις τοῦ ἵπποδρόμου 169, 17 (F).
 στείρα γυνή 221, 1.
 στενός parvus 300, 7.
 στήθος 191, 12: cf. p. 129.
 στηλώω 176, 4; 189, 19; 206, 17; 278, 2 etc.
 *στηλωτικός 191, 19; 206, 16.
 στιχηρά versus 277, 2 (H).
 στοιχείον 174, 3; cf. p. 117
 στοιχειόομαι 166, 10; 168, 6; 191, 18; 206, 19; 278, 1; cf. p. 117.
 στολίζω: ἐστολισμένος 224, 19 (G; μετὰ τῆς στολῆς J); στρατηγοῦντες ἄνδρες consules veteris Byzantii 138, 3.
 στρατηλάτης τῆς Ἀνατολῆς 220, 7.
 στρατῶρ = στρατηγός 255, 18 (A C).
 στρογγυλόστεγος 260, 14.
 στυράκιον scipio 247, 18; incertae notationis 278, 13; 282, 9; cf. p. 117.
 στυρακοειδής 231, 5 (A C H B).
 συγκοπή opus musicum? 145, 22; cf. Theophan. cont. 143, 23; Const. Porph. de adm. imp. 139.
 συμμίγνυμι intr. 151, 9 (J A₂).
 συμπαθείας λόγον αἰτῶ veniam posco 286, 8.
 συμπενθερός 136, 16.
 συναίνεσις 254, 10.
 συναινέω = παραινέω 284, 17.
 συνδίδωμι pecuniam confero 239, 17.
 συνδρομή collatio (pecuniae) 240, 1; 276, 2.
 σύνεγγυς 169, 7.
 συνενδοκέω 143, 18.
 συννοικέσιον 164, 12.
 συννοσιάζω τινά 185, 22.
 σύντενος compater 250, 9.
 κατὰ συστάδην 206, 11.
 συστηματίον 191, 12; 206, 14; cf. p. 129.
 σφενδών v. ind. top. s. v. Ἴπποδρ.
 σφικτούριον 285, 9.
 σφραγίζω 281, 18.
 σχηματογραφία 140, 14 (J); 141, 14. 15; 217, 10 (H).
 σχολαί militum 239, 18.
 *σχιδέα 257, 12; cf. p. 129.
 σωματοπράτης 185, 13.
 τάγματα militum 239, 18.
 ταξείωτης 167, 8 sq.
 ταξίδιον expeditio bellica 240, 2; 243, 4; 282, 18.
 ταχυγράφος 144, 7.
 τειχομαχία 216, 18.
 τελματώδης 257, 13 (H).
 τετραδήσιοι κίονες 176, 7; v. ind. top.
 τετραδικός 169, 7; 171, 14.
 τετράμορφος 152, 8.
 τετράπλευρον basis quadrata 176, 10.
 τζακίζω confringo 278, 5 (A₂).
 τζομῶς 182, 5.
 τζυκαλαρείον v. ind. top.
 τζυκανιστήριον v. ind. top.

- τιμῶ = κοσμέω 170, 2; 217, 2.
 τοκετός 251, 16.
 τότε τῷ τότε 135, 12 (G^B).
 τράπεζα γεγωνὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης praefectus mensae Imperatoris 270, 1.
 τραπέζιτης 247, 17.
 τριαντάφυλλον rosa 215, 17.
 ἐκ τρίτου ter 271, 14.
 τυραννέω τινά bellum infero alicui 239, 6.
 ὑγρόπισσον pix liquida 285, 16. 21.
 ὑέλινος 168, 7.
 ὑπανδρος 187, 2.
 ὑπεξίστημι 304, 16.
 ὑπερμαχέω τινός 135, 17 (G^B).
 ὑποδέχομαι ἀρχάς 138, 4.
 ὑπόδησις calceatio 276, 17.
 ὑποκαμισοβράκιον 285, 9.
 ὑποκάμπω intr. 141, 12.
 ὑποκάτωθεν 170, 13 (G).
 ὑπόστασις = οὐσία 224, 15.
 ὑψηγέομαι 150, 15 (A₁).
 φακίολιον(φακεόλιον B) 285, 9.
 φανερώω τὸ λείψανον in lucem effero, invenio (?) 245, 7.
 φαντασία 147, 17.
 φάντασμα 147, 20.
 φθάνω: ἔφθασαν ἐκεῖ τὰ κτίσματα hucusque pertinebant aedif. 223, 1.
 φιλιππότης 165, 19 (G).
 φλιά postis 283, 2 (E).
 φουλκίζω (φουρκίζω) = ἀνασκολοπίζω 228, 17.
 φράζω = ἐρμηνεύω 136, 13.
 φρούριον 228, 2.
 φρύγανον 224, 12; 226, 16.
 φρυγανώω 224, 18 (G).
 φωλεύω 281, 14.
 ἀπὸ φωνῆς 149, 16.
 χαλινάρια v. ind. top.
 χαλκοπρατεία v. ind. top.
 χαλάω demitto 285, 18; 305, 2; destruo 264, 8.
 χαλκούγενυμα (v. l. -ημα) 145, 19; 176, 13; 253, 12.
 χάλκωμα 227, 2.
 χαμαίζηλος 154, 14.
 χάραγμα nummi 226, 4; 287, 11.
 χαρτουλάριος 163, 3.
 χαῦνος 257, 13.
 χειμέριος (v. l. χειμερινός) 144, 18.
 χειροκοπέω 179, 9; 205, 7.
 χελάνδιον navis species 280, 8.
 χέριον demin. ad χεῖρ 203, 11 (H).
 *χοιροδέτης 175, 9.
 χολέω: 224, 10 (A₁).
 χόρδα = χορδή 250, 18 (cf. κόρδα).
 χορηγέω 139, 8.
 χορτοβολών 258, 7.
 τὰ χρειάδη 303, 8.
 χορηματίζω sum 169, 5 (A); 179, 11; 232, 1 (v. app. crit.)
 χριστιανίζω 210, 10.
 χροιακός 170, 8 (G).
 χρονίζω moror 243, 4.
 χρυσάργυρον 210, 12.
 χρυσέγκανστος 198, 7.
 χρυσέμβαφος 171, 14; cf. p. 118.
 χρυσήλατος 194, 10.
 χρυσική ποσότης 243, 9 (A₁).
 χρυσολαμπής 196, 1.
 χρυσοχοϊκός (χρυσο-χικός cod.) 283, 2 (E).
 χύμευσις 283, 2 (A C).
 χύνω 185, 1; 248, 10.
 χώννυμι defodio 287, 15; cf. 257, 12.
 χώρα oppidum 222, 17 (A C, χωρίον J).
 χωρίον castellum 274, 2.
 ψαλῖς 153, 9.
 *ψευμάτινος 258, 13.
 ψηλάφησις 245, 6 (B).
 ψηφάς = ψηφίς 233, 13.
 ψύλλα 221, 11.
 ὠμοφόριον (v. l. ὠμόφορον, μαφόριον) 244, 15; 263, 10.
 ὠρολογεῖον v. ind. top.
 ὠροσκοπέω 142, 19.

Vocabula latina et graecolatina.

- ἀκούβιτα v. ind. top. ἰνδικτίων et Ἰνδικτος 138, 17 (B); 192, 6.
 ἀκουμβίζω 275, 15.
 ἀννόνα 282, 13 (A₂).
 ἀπληκένω 215, 19; 216, 9. 11.
 ἀπληκτον 216, 6.
 ἀποκοροπαλάτης (v. 1. ἀπό κοροπαλα-
 τῶν) 184, 12; 187,
 6; 220, 15; 227,
 6 etc.
 ἀποσελεντιάριος 235,
 23; 272, 1.
 ἀρμαμέντον 217, 4;
 265, 8.
 ἄρματα arma 149,
 18.
 ἄτρος 158, 2.
 Ἀγγοῦστα (v. 1. ἀγ-
 γούστα, ἀγγούστη)
 181, 11, 230, 2;
 232, 17 etc.
 Ἀγγοσταῖον v. ind.
 top.
 βῆλον velum 181, 13.
 βεστιάριον vestiari-
 um v. ind. top.
 βίγλα 187, 21; 188,
 1; 255, 12.
 γονστειόν (v. l. γουστί-
 ων) 158, 5. 10;
 159, 7.
 δομέστικος 243, 2. 5.
 ἐξκούβιτα v. ind. top.
 ἐξκουβίτωρ 233, 6.
 ἰλλούστριος 226, 4.
 καβαλλάρης v. ind. top.
 κάρκελλος 145, 17.
 κάμπος v. ind. top.
 κανδήλα 168, 7.
 καπετόλιον Ang. in
 notis ad 18, 2.
 καπούλιον (capulus?)
 184, 20.
 καρβουνάριον v. ind.
 top.
 καστέλλιον 222, 17;
 265, 13.
 κασελλόω 265, 16.
 κατήμιον catenula
 166, 9.
 κεντηνάριον 147, 6;
 149, 11; v. ind. top.
 κινστέρα v. ind. top.
 κινσερνοειδής 231, 5.
 κόρη 149, 18; 174, 4.
 κούβουκλος et κου-
 βούκλιον 181, 8;
 225, 9.
 κούμουλος 179, 7; v.
 p. 119.
 κουράτωρ 250, 6.
 κοροπαλάτισσα 237,
 13 (A₂).
 κναιστωρ 267, 15 etc.
 κναιστορίκιον v. ind.
 top.
 λίτρα 226, 5.
 μάγιστρος 146, 10;
 245, 17; 281, 21 etc.
 μαγ(κ)λάβιον (manus,
 clavus) 169, 12.
 μαγλαβίτης 250, 2.
 μαγναῦρα (magna
 aula) v. ind. top.
 μαίστωρ 284, 12.
 μάριππος 155, 17.
 μόδιον v. ind. top.
 νοτάριοι v. ind. top.
 νομέρα v. ind. top.
 ὄψικέω (obsequor)
 222, 1.
 ὀψίκιον 147, 14 (C);
 222, 1 (A C).
 πάκτον 147, 7.; 168,
 9 (πάκτος E).
 παλατινοὶ ἄρτοι
 139, 7.
 παλάτιον v. ind. top.
 παλατιζιον 265, 5.
 πατρίκιος 144, 2 etc.
 πιστωρεῖον v. ind.
 top.
 πόρτα 187, 19 etc.
 πραιπόσιτος 143,
 20 etc.
 πραιτώριον 218, 9;
 v. ind. top.
 τὰ πρόκεσα ἤγουν
 μεταστασίματα
 222, 1.
 πρωτοασηκρήτης (v.
 1. ἀσεκρήτης, ἀσε-
 κρήτης etc.) 144,
 3; 235, 23 etc.
 πρωτοβεστιάριος 144,
 1; 230, 8; 235, 5.
 πρωτονοτάριος 144,
 2 (C).

ῥηγεωνάρχεις 158, 5.	σταῦλος 174, 7; 225.	6; 257, 2 etc. (χορ- σοτρίκλινος 256, 7).
ῥῆγλος 179, 9.	4; 239, 4.	
ῥόγα 169, 1 sqq. (DF); 183, 10; 282, 13.	σωλέα 191, 13.	τρουλωτὸς σταῦλος 225, 4.
ῥογέω 183, 9.	τετράβηλον (velum) 181, 7.	φαιμίλια 146, 17; 147, 6. 17.
σινᾶτον v. ind. top.	τουρμάρχης 257, 17.	φόλλις 180, 15.
σκάλιον 191, 12; 278, 9 (v. l. σκάλα) (ἑπτά- σκαλον v. ind. top.)	τραβέα 158, 2.	φόρος v. ind. top.
σκάλωσις 285, 2.	τριβουνάλιον v. ind. top.	ὠρεῖον horreum v. ind. top.
	τρίκλινος 246, 4; 256,	

Varia grammatica.

Phonetica et orthographica: nihil fere notavi in app. critico; de cod. J vide praefat. § 6.

Nomina substantiva: Heteroclitica et heterogenea: ὁ et ἡ θόλος, ὁ θεμέλιος et τὸ θεμέλιον, ὁ et ἡ σφενδών et σφενδώνη, χελών et χελώνη 219, 5, Ἀγουστῶν et Ἀγουσταῖον, μεταστάσιμον pl. -ματα 222, 1; βάλαμον pl. βαλσάματα 215, 17; τὸ ὄρνέον et ἡ ὄρνις. — 1. declin. Sing. gen. πόρτας 142, 3; 182, 8; 215, 14; 312, 6; (πόρτης 199, 10; 287, 13; 312, 7); κινστέρνας 300, 5; κανάτινας 148, 5 (J); κανθήλας 168, 7; κόρδας 235, 19; Βύζας 274, 3 (H); Ἀγούστας 295,, 13 (-ης 218, 8; 273, 7); Ἀνδρομέδας 194, 16. Τράλλης, Σάρδης 189, 12. Λεωμακέλλη 250, 6; 264, 15; 270, 4; Μαρτινάκη 249, 15; dat. Ἀνδρομέδα 195, 8. Plur. nom. ἡ Ἀρκαδιανές 221, 12; Βλαχέρνας καὶ λαγκέρνας 242, 3; ἡ ἱστορίες 191, 9. gen. σχιδέων 257, 12; σωλέων 191, 13. — 2. declin.: nom. -ιος saepe in ις (ης), ιον in ιν contractum; τοῦ νοός 153, 2; τοῦ ἔργου 251, 19; ὦ δῆμος 193, 10. — 3. declin. Sing. nom. ἡ ἐσθῆτα 263, 9; ἡ ἀψίδα 177, 11; 271, 10; gen. Κόνστα 251, 19; ἐπὶ Οὐάλη 201, 6; τῆς χαράβδης 190, 14; acc. λιμένα 229, 11; ξενῶναν 249, 3 (J); γυναικῶν 225, 2; λάβρακαν 304, 23; θυγατέραν, χεῖραν, Δήμητραν etc. — Plur. nom. γοργόνας 174, 16; acc. τοὺς βόας 264, 3. — Indecl. Νίγερ 135, 12. 13. 18 (GB); Παγγαβέ; v. ind. nom. s. v. Μιχαήλ, Μανουήλ etc.

Adjectiva: *ένίστορον* et *ένιστόροις* 163, 16; 191, 10; sed *ένίστορας* 177, 1 (an *ένιστόρας*?); *πένησσα* 248, 18; *διάφορα* *στήλαι* 189, 18; *σιδηρέων* 230, 17; *χαλκός*=*χαλκοῦς* 196, 15; *χαλκόν* 253, 9 (J). — Compar. *ταχύτεροις* 155, 9; *βελτιώτεροις* 283, 8; *πολὺν μέγαν*=*μέγιστον*? 264, 7.

Numeralia: *δυνῶν* 147, 10; 282, 9 (J); *έν τέτρασιν ἵπποις* 172, 16; *τριαντάφυλλα* 215, 17; *σαράκοντα* 234, 11, *έξήντα* 215, 2 (J).

Verborum formae: augmentum et reduplicatio *κλειδωμένον* 166, 10; *έπιβουλεύθη* 239, 21 (B); *άντσοκοπημένος* 169, 6. — *ήφερειν* 247, 16; 256, 12; *άνηρώσε* 230, 12; 252, 14; *έξήβαλεν* 238, 5. — *έκατέβασεν* 243, 16; *έπροσκυνήθη* 177, 18 (J); *έδιοικήθη* 224, 8; *άπεκατέστησεν* 199, 20; *έξέώσας* 234, 13. — Praes. *ήκασιν* 146, 2; 182, 8 etc; *έσπάναι* 257, 14; *άντανακλάνεται* 152, 2 (J); *παραιοιμούμενος* 182, 6; 188, 18; 239, 1 (J); 266, 12 (J); *άποιχόμενος* 181, 16; *κρατῶντα* 171, 10. *σέβεται* 258, 13. — Imperf. *έδίδουν* 167, 9. 16; *έτίθουν* 167, 7. 18; 278, 10; *έκάθητον* 270, 16. — Fut. *θέλει* (*μέλλει*) *άκούσαι* 269, 1. — Aor. *άνακαθάρας* 234, 14; *άνακαθήρας* 230, 15; *καθήραξεν* 223, 9; *έλειψεν* 287, 9; *χολέσας* 224, 10; *θήσας* 174, 9; *συνδόσαντες* 239, 17; *προδόσας* 222, 10; 238, 14; *δόσαντες* 247, 20; (*άνέβασεν* 150, 19; *κατέβασεν* 244, 3; *εὐγάλα* (= *έκβάλα*) 273, 2; *καθειλαν* 210, 7; *άρξου* (imper. med.) 135, 1 (B); *έπτώθην* (*πίπτω*) 221, 6; 227, 5; 260, 4; 273, 2; 281, 11 etc.; *καθεσθείς* 160, 13; 220, 15. 20; *έκάην* 224, 13. — Perf. *έίληφαι* 147, 22; *ίδρωμένον* 185, 4; *πεπειρασμένοις* 183, 4.

Articulus ponitur interdum in nomine praedicativo 174, 4; 176, 9; 179, 11 (J); 183, 7; 184, 9; iungitur cum infinitivo: *τοῦ* 166, 10; 222, 14; 225, 15 (G); 226, 1 etc.; saepissime cum praepositionibus *διά τὸ*, *εἰς τὸ* etc.

Congruentia generum: *αἱ σχολαί συνδόσαντες* 239, 17; *αἱ ἀγέλαι* . . . *ένεοί* 175, 12; *ήν κρατοῦντα καὶ ὀρῶντα* 171, 10; *άψίδες έχοντες* 180, 16; *όντων γυναικῶν καὶ παρθένων* 186, 5; *κατενεχθὲν αὐτήν* 277, 12; *χρόνων παρελθουσῶν* 225, 17; *συμπτωθὲν ὁ ναός* 227, 5; *πολὺν χρυσίον* 239, 18; *πασῶν τῶν έθνῶν* 166, 11; *τὸ τρίζωδον ὑπάρχοντα* 198, 13; *βελάντιον έχοντα* 243, 11. — numerorum: Pluralis substantivorum generis neutrius fere cum plurali verborum iungitur (sed cum sing. 270, 5; 279; 1. 12). — casuum: *μέχρι τῆς μονῆς τῆς Ἰκασίας* 142, 4; *περὶ τῆς μονῆς τῆς Λαμιανοῦ* 312, 25; *μοναχὸς τῆς Στρογγύλου τῆς μονῆς* 303, 2 etc.

Casuum rectio: duo accusativi: *δοῦναί τί τινα* 147, 13; 226, 4; *καταλιπὼν αὐτοὺς κεντηάρια* 149, 11; *ὅπως παράσχη αὐτήν χρυσίον* 230, 6; *έστειλεν τοῦτον τὰ αίτηθέντα* 160, 9;

ἄλειφρον αὐτὸ ὑγρόπισσον 285, 16 similia. — πολεμεῖν τινα 228, 22; προστάττειν τινά 147, 12; εἶπεν αὐτούς 147, 9; προσεγγίζειν τι 199, 11; πλησιάζειν τινά 303, 13; συνουσιάζειν τινά 185, 22; δοῦναι τινα (ferire) 247, 20; βουλευέσθαι τινα consulere aliquem 226, 10; ἀστοχεῖν τινα 262, 14; παρίστασθαι τι 252, 12. — Dativi vice praeter accusativum funguntur etiam διὰ et εἰς; cf. praeupos.

Præpositiones. Status quietis et motionis saepissime confunditur. — ἀνὰ νομισμάτων 282, 13. — ἀπό c. acc. 137, 10; 150, 20; 182, 9. 15; 183, 18; 236, 5; 251, 12; 261, 6; ἀπὸ χιλιάδων ὀκτώ distributive 182, 11; 282, 13. — διὰ ψηφίδων ἱστορεῖν 169, 9; φιλοτιμεῖσθαι διὰ τὸν δῆμον (=dat.) 139, 6 (A); διὰ τὸ cum infinitivo et finali et causali sensu saepissime occurrit, cum infinitivo et indicativo: διὰ τὸ μὴ εἶναι θνσωδία τις καὶ ἐνσκήπτουσιν νόσοι πολλαί 149, 5. — εἰς: saepe cum nomine iunctum vice praedicati fungitur: 184, 4; 220, 6; 259, 12; 269, 7; εἰς πλῆθος 280, 16; εἰς κάλλος καὶ μέγεθος 273, 13; ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ εἰς Κωνσταντίαν 234, 16; συννευδοκεῖν εἰς τι 143, 18; παλάτια κτισθέντα εἰς τὴν Βιγλ. 254, 5; εἰς ὄνομα 260, 12; εἰς πρόσωπον τῆς γυναικὸς τὸν λιμένα ἔκτισεν 229, 12; προτιμᾶσθαι εἰς τὴν βασιλείαν 169, 20; εἰς τὸ θεμελιῶσαι finali notione 259, 4. cf. 259, 15; 260, 9. 20 (εἰς cum dat.? εἰς τῷ δευτέρῳ ἔτει 222, 6). — ἐκ c. acc. 182, 8; 280, 1. — ἐπὶ προσελεύσεως 279, 6. — ἕως et μέχρι cum gen. et acc. — περὶ c. acc. = c. gen. 295, 23 sqq. etc. — πρό c. acc. 233, 1 (J). — σύν c. acc. 140, 11; c. gen. 175, 4; 191, 11; 215, 3; 241, 18. — ὑπὸ Μανρικίου = ἐπὶ M.? 265, 9; ὑπὸ τῆς στήλης πλησιάζειν 186, 10.

Coniunctiones: ἐπεὶ adversative 260, 6; 273, 4; ἐπεὶ καὶ = ἀλλὰ καὶ 273, 9; 274, 2.

Adverbia: εἰς τὸν Φόρον πλησίον = πλ. τοῦ Φόρου 300, 2; cf. 280, 17 etc. Status quietis et motionis saepissime confunditur: ἐκεῖ εἰ ἐκεῖσε, ἄνω et ἄνωθεν, πέρα(ν) et πέραθεν.

Copula καὶ abundat: καὶ τῶν πραιποσίτων 279, 11; 267, 2 etc.

Negatio μήπω pro οὐπω 261, 4; 304, 20.

Pronomina: relat. pro interrog. 191, 21; ὅπου pron. rel. 148, 10; αὐτοῦ et αὐτοῦ confunduntur θέλων οἰκίσαι τὴν πόλιν αὐτοῦ 146, 5; τοὺς αὐτῶν οἴκους 147, 14 etc. etc.; οὗς μὲν alios 283, 15.

Genera verbi ἀνέστησαν = ἀνεστάθησαν 138, 10; act. pro passivo v. ind. verb. s. v. ἄπτω, ἀναλύω etc.

Temporibus praeteritis promiscue utitur auctor: προσεκύρωσε καὶ πεποίησε 247, 5; ἐσώζετο pro plusqu. 145, 10; ἀνηγήμει pro aor., ἴσταται et ἴστατο pro ἔστηκεν et εἰστήμει passim.

- Modi: Indicativus post *ὅποτεν, ὅταν* etc. 185, 6; 186, 6; 187, 3; 231, 5; 236, 4; 248, 17; 279, 6; *ἵνα κενθήσεται* 286, 1; Coniunctivus: *ἐν ᾧ ἔχωσι* 189, 19; *ἕως ὅτου τυψωσιν* 175, 14; *μέχρι ὅτι ἐκχυθῆ* 175, 16; *ἡνίκα χυθῆ* 175, 17; coni. aoristi pro futuro 139, 19 etc. Optativus: *εἰ καθάρᾳ εἴης* 186, 9.
- Infinitivus cum nominativo *ἐνομοθέτησεν ἡ κυριακὴ τιμᾶσθαι* 208, 16; *διὰ τὸ κατεπεῖγειν αὐτὴν ὁ τοκετὸς* 251, 15; cf. 149, 5; 256, 11; vide etiam Articulus et Praepos. *διὰ*.
- Participium absolutum saepe pro relativo: *τοῦ δὲ ἀνερχομένου οὐκ ἐδυνήθησαν τοῦτον σφάζαι* 262, 10 etc. Saepissime nominativus absolutus ponitur: 147, 6; 149, 11; 150, 9 etc. Cf. *κίζων τὴν πόλιν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ μέλλοντος ἐξισοῦν* 283, 10.
- Sententiarum constructio laxior: *Τὸ ἐν μέρος ἀνεπληρωθῆ παρὰ Σενήρον, τὸ ἕτερον καταλιπὼν ἀτελές* 137, 6; cf. 187, 2 sqq. et sic saepe anacolutha occurrunt. — Abundantia sermonis: *Ἀπὸ τῆς ἀγίας Σοφίας ἀφηρέθησαν ἐξ αὐτῆς* 146, 17; cf. 205, 6; 240, 16; 280, 13; 282, 1 etc. — Vocabula maioris momenti saepe paragraphis praeponuntur nullo modo cum enuntiatis insequentibus conexa et id quidem casu nominativo aut accusativo aut cum praepositionibus coniuncta: cf. 174, 7; 251, 18; 252, 17; 254, 12. 20; 263, 18 (*Ὅτι εἰς τὸ Προςφόριν· Βύζας βοῦν ἀπέστειλεν ἀπὸ τοῦ Προςφορίου*); 247, 6; 275, 8 etc. — Directa oratio cum indirecta miscetur 147, 20 sqq. — Subiectum mutatur: *Βύζας βοῦν ἀπέστειλεν καὶ ἐπέρασεν* (sc. ὁ βοῦς) 264, 1 et sic saepe. — *δὲ* apodoticum 136, 2 (cf. 147, 8).

Index nominum.¹⁾

- Ἀβράμιος ὁ μοναχός* 260, 9.
Ἀγάθη patricii filia, Constantini Copronyni temporibus, *Γηραγάθη* cognominata 240, 6.
Ἀγάθων πάπας Ρώμης 212, 11.
Ἀγαλλιανός τουρμαρχης cogn. *Κοντοσκέλης* (Leonis Isauri temp.) 257, 17.
Ἀγαμέμνων 5, 8.
Ἀγλαϊδή 47, 9.
Ἀγοικολάων domus *εἰς τὰ Μανριανοῦ* 148, 4.
Ἄδὰμ 75, 15; statua 21, 16 (= 196, 12).
Ἄδδας magister Constantini Magni temp. 146, 10; 229, 6.
Ἀδιαβηνή pars Mesopotamiae 151, 2 sq.
Ἀδριανός (117—138): eius statua in Tauro 170, 17.
Ἀδριανούπολις 286, 3.
Ἀέτιος Valentiniani tempor. 69, 22; 72, 20 sq. (= 188, 9); cf. 47, 6.
Ἀζώτιος a Constantino vincitur 42, 3 (= 172, 19, ubi G *ἀρρηγός* *Βύζαντος* addit).
Ἄθηνᾶ: statua in hippodromo 60, 17 (= 191, 2); alia de statuīs 152, 15. cf. *Παλλάς*. — *Ἄθηνᾶς ἱερείας* statua 26, 10 (= 140, 8 et 202, 1).
Ἄθῆναι 13, 5; *λογιστής τῆς Ἀθηνῶν φιλοσοφίας* 63, 12; 192, 17; *ibi ναὸς Ἄρεως* 182, 9; *inde μονόλιθον Cpolim* transfertur 183, 18; et statuae 189, 11 et 197, 4.
Ἄθηναῖοι 12, 5; *Ἄ. φιλόσοφοι* 97, 6; 229, 15; *Ἀθηναίων γῆ* 197, 4.
Ἀἴγυπτος 100, 10; 101, 15; *Ἀἴγύπτιοι* 156, 10.
Ἄϊμος (v. l. *Ἄϊμων*) βασιλεὺς *Θράκης* 7, 15; 8, 1 (cf. Ang. in notis); 229, 1. — *λόφος* 8, 2.
Ἄϊμων v. l. (*ἔμμων*, *ἔμβων*) patricius Rom. temp. Leonis Macellae 264, 15.
Ἀινείας 154, 6.
Ἀιωνάριος 152, 13.
Ἄκατος, μαθητὴς Εὐτύχους αἰρετικοῦ 197, 7.
Ἄκοντίας (*ἄκονσίτης* scodd.) *ἄστηρ* 138, 21.
Ἄκροπολίτης 150, 2.
Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόν: statua

1) P. 1—108 ad priorem fasciculum pertinent atque p. 1—18 quidem ad Hesychium Illustrium, p. 19—73 ad Parastaseon libellum, p. 74—108 ad Narrationem de S. Sophia; p. 135—313 sunt alterius fasciculi.

- in strategio 183, 7; tripus 66, 8; taurum immolat 157, 13.
- ²Ἀλέξανδρος πατριάρχης Κπόλεως (327—340): imago in foro 28, 14 (= 207, 16); Arium opprimit 44, 1.
- ²Ἀλέξιος (I.) ὁ Κομνηνός (1081—1118) 138, 19; 291, 8;
- Ἀμαληγῖται (καί?) οἱ Χατζιτζάριοι 150, 7.
- ²Ἀμαλθείας αἰγὸς κέρως 4, 7.
- ²Ἀμάντιος παρακοιμώμενος Ἀναστασίον τοῦ Διόρου 249, 9. cf. ind. top.
- ²Ἀμαστρίς, χώρα (urbs) Παφλαγονίας 180, 3.
- ²Ἀμορραῖος 277, 9.
- ²Ἀμύντας Philippī pater 11, 8.
- ²Ἀμφίρεω βωμὸς v. ind. top.
- ²Ἀναστασία· -ας Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου γεμετῆς, στήλη 66, 19.
- , uxor Tiberii Thracis (578—582) 234, 13; 255, 16.
- v. etiam ind. top.
- ²Ἀναστάσιος βασιλεύς (491—518), cognomine Δίκουρος (in solo Codino, non quidem in Parast.) et ὁ ἀποσελεντιάριος (235, 23 et 271, 17) et ὁ Δυρραχιώτης (235, 23): extruit templum Agathonici 20, 3 (= 208, 3), Platonis 232, 8, Prodromi vel Artemii 235, 22, Archistrategi S. Iuliani 236, 3, Prodromi τὰ Κινθῆλια 236, 13 (B), Anastasiae Pharmacolytrae 250, 14, S. Philippī 275, 6, cisternam Mocisiam 245, 19, cum Ariadne uxore templum S. Archistrategi εἰς τὴν Νέαν 272, 11, S. Quadraginta 236, 15, S. Euphemiae τὴν Πέτρων 240, 3; gigantium ossa in Fossa collocat 34, 16 (= 162, 11); statuam Persis dat 51, 10; eius statua post templum S. Menae 72, 16; eius mors 271, 17. Eo regnante Asclepiodorus quidam 64, 13 (= 193, 24), Urbicius Barbatus 220, 9, Amantius 249, 9, Eutropius 267, 16.
- , μοναχὸς 61, 9.
- ²Ἀνατόλιος πατριάρχης 211, 20.
- ²Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος 270, 15; 271, 4. Cf. etiam ind. top.
- ²Ἀνδρομέδας, filiae Basilisci, et Persei historia et statuae 71, 14 sqq. (= 194, 15).
- ²Ἀνδρόνικος ὁ Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος (incertum utrum II. (1282—1328) an III. (1328—1341) an IV. (1376—1379) 230, 14 (E).
- ²Ἀνήλιος i. e. statua Constantini in columna porphyr. 177, 13 (J); 257, 9.
- ²Ἀνθήμιος (v. l. Ἀνθιμος), consul ficticius, 41, 14 sq., magister Marciano regnante, postea imperator Romanus 251, 4; τὰ Ἀνθημίον v. ind. top.
- ²Ἄννα, χήρα τις 77, 11 sqq.
- , uxor Leonis Syrogenae (775—780) 251, 11; cf. etiam ind. top.
- , ἀγίας Ἄ. ναὸς v. ind. top.
- ²Ἄντης v. Βύζας.
- ²Ἀντιόχεια 54, 8; 222, 10; 227, 15; 251, 2 (B). — Inde statuae Cpolim transferuntur 61, 4 (= 191, 4); 145, 24; 176, 10; 189, 13. — Ἀντιοχέων ἐκκλησία ἐπιληρώθη 72, 15 (= 195, 11).

- Ἀντίοχος υἱὸς Σελεύκου Νικάνορος 157, 9.
 — εὐνοῦχος καὶ ὀστιάριος Iustiniano regnante 78, 9 sqq.
 — πατρικιος καὶ πραιπόσιτος καὶ βαίονλος Ἀρκαδίων (395—408) 241, 6; τὰ Ἀντιόχου: v. ind. top.
- Ἀντωνίνα, nomen Byzantii 16, 8.
 — uxor Belisarii 254, 7.
- Ἀντωνῖνος, Σενήρου παῖς, (vulgo Caracalla) 16, 8,
 Ἀντώνιος triumvir 192, 5.
- Ἄορρον στόμιον in Adiabene 151, 11.
- Ἀπελλῆς εἷς τῶν ζ' φιλοσόφων Theodosio II. regnante 61, 17 et 62, 4 (= 193, 3. 5).
- Ἀπόλλων 5, 14; cf. 8. 2 (Ang.); 47, 5; statuae 140, 4 (A); 153, 4; in foro 174, 8; in Nicomedia 53, 6. Cf. Ἥλιος.
- Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς 11, 1; 191, 16; 206, 18; 221, 20 (G).
- Ἀραβες et Ἀραβία 194, 7. 14.
- Ἀραβία, filia Sophiae et Iustini, statua in Milio 38, 14 (= 166, 16), in portu Sophiano 184, 14; 230, 22.
- Ἀργεῖοι et Ἄργος 3, 13 sq.
- Ἀρδαβούριος στρατηγός: historiola 29, 6 sqq. (= 204, 5); cum Aspare necatur 73, 6 (= 188, 13).
- Ἀρεάδνη (sic Parast., Ἀριάδνη Cod.), Zenonis (474—491) altera uxor et postea Anastasii (491—518); eius statuae 38, 5 (= 164, 16) [ubi falso prior uxor Zenonis dicitur] et 70, 13 (= 165, 3); una cum Anastasio exstruit templa v. s. v. Ἀναστάσιος; cum Zenone pecuniam dat ad S. Eliae templum exstruendum 240, 1.
- Ἀρειανοί 19, 7 sqq. (= 209, 8. 12. 14); 22, 26 (= 199, 1); 24, 15 (= 201, 5); 25, 3 (= 201, 11); 25, 17 (= 207, 19); 75, 1.
- Ἄρειος ὁ αἰρετικὸς 43, 17 (= 173, 7); πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας 210, 7; eius statua in foro 44, 5 (= 173, 7).
- Ἀρέβινδος 237, 14; -ου ἢ θεοτόκος v. ind. top.
- Ἄρης· θεὸς Ἄρης apud Arabes 194, 7; eius templum Athenis exstructum 182, 9.
- Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας τὸ κνήγιον 36, 4 (= 163, 7). — φιλόσοφος τις 46, 13. — alius? 47, 4.
- Ἀρκαδία uxor prior Zenonis 38, 1 (= 164, 11), ubi falso altera eius uxor nuncupatur.
- Ἀρκαδιακοί (v. l. Ἀρκαδιανοί) civium cohors ab Arcadio constituta 222, 2.
- Ἀρκαδῖος βασιλεύς (395—408) 37, 16; 50, 6; 67. 9; 211, 6; eius statuae: ad S. Sophiam 26, 16 (= 202, 7), in Milio 38, 17 (= 170, 16 in Tauro), 60, 19 (δρακονταῖον), in Augusteo 65, 16; in Tauro 176, 6 (cf. 170, 16). Exstruit templum S. Ioannis τὰς Ἀρκαδιανὰς 221, 12. Sub eo florent Lausus 170, 4, Sphoracius 225, 14, Antiochus 241, 7, Florentius 251, 2, Gainas 252, 5, Basilius patricius 275, 17.
 — ἀρχιδιάκονος τῆς ἁγίας Εἰρήνης 25, 3.
 Ἄρκετοῦρος ἀστήρ 26, 9 (= 140, 6 et 201, 21).

- Ἀρμάτιος* (v. l. *Ἀρμάτιος*) proditor Basilisci 222, 11; 238, 11; eius statua in Smyrnio 24, 9 (=201, 2); τὰ Ἀρματίον v. ind. top.
- Ἀρσένιος μοναχός*: historiola de eodem 303, 1.
- *πατριμῖος* (v. l. *Ναρσῆς*) Iustini II. temporibus 254, 1.
- Ἀρτάβασδος ὁ τυραννήσας τὸν Καβαλλῖνον* (741—43) 239, 5.
- Ἀρτέμιος μεγαλομάρτυς* 288, 7; eius templum v. ind. top.
- Ἀρτέμιδος ναὸς Ἐφεσίων* 51, 16 et 70, 8 (=165, 7); 165, 17; statuae in astronomico organo 25, 2 (=201, 9), σύνθετος στήλη in Xerolopho 32, 8 (=161, 1 et 207, 13), in hippodromo 70, 11 (=190, 1), in Nicomedia 53, 7.
- Ἀσία* 152, 4.
- Ἀσκληπιόδωρος φιλόσοφος τις* Anastasii temporibus 64, 13 (=193, 24); -ον βαλάντια 43, 5.
- Ἄσπας* (Gen. Ἄσπαρος et Ἀσπάρου) 233, 11, statua in Tauro 29, 16 (=204, 16). Eius domus et cisterna v. ind. top.
- Ἀραβαναὶ γλαμύδες* 157, 17.
- Ἀτάλεια* urbs, unde statuae Cpolim transferuntur 189, 14.
- Ἄτινός πατριάρχης* 211, 8.
- Ἀύγουστος Καῖσαρ* 1, 3 (=137, 14), ὁ Ὀκταούσιος 192, 1; eius statua in Hippodromo 59, 15 (=189, 7); *Ἀύγουστος μῆν* 192, 1.
- Ἀύρηλιανός βασιλεύς* exstruxit Romae templum Solis 76, 12.
- Ἀφρικανοῦ λείψανα* 211, 5.
- Ἀφροδίτη*: statuae in organo astronomico 25, 2 (=201, 10), ad S. Sophiam 26, 8 (=140, 6 et 201, 21), in Theophili xenone 185, 21; in Caesarea Philippi 53, 24; cf. 153, 16. — templum v. ind. top. — Ἄφρ. Σελήνη 51, 9. — *παρθένος τις* 31, 16 (=206, 8).
- Ἄφροι* 255, 18 (A C).
- Ἀψίμαρος* cognomen Tiberii III. (698—705) 20, 12 (=208, 14)
- Βαθνυκηρὰ μάρμαρα* cod. M in not. ad 92, 18. Nomen accepisse videntur a loco quodam **Βάθνυγος* (cf. Const. Rhod. v. 672, Miklos. — Müller III p. XI et XII, Theophan. contin. p. 144, 1 sqq. Bonn.).
- Βαλάνισσα* dicebatur statua Verinae in Hippodromo 190, 19 (G).
- Βαλμασά κεντυρίων* Constantini M. temporibus 43, 1. 9.
- Βαρβύσης ποταμός* 2, 8; 4, 3.
- Βάρδας ὁ Καῖσαρ* [842 (856)—866], ὁ θεῖος *Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως* 184, 6; 253, 2; destruit statuam Iustiniani Rhinotmeti 244, 3; interficit Theoctistum 248, 14, lector fuit in Chalcopratiis 263, 7, condit S. Demetrium 295, 8.
- Βαρσινανός* cogn. Petri patricii 264, 12; cf. *Πέτρος*.
- Βασίλειος ὁ βασιλεύς* (867—886) interficit Michaelē ad S. Mamantis templum 223, 4; 266, 7; 273, 1; 295, 9; exstruit vel instaurat multa templa: S. Anastasiae 234, 2, S. Diomedis 225, 11; 246, 13; S. Euphemiae 274, 17, S. Mariae

- τὴν Νέαυ 225, 10; 267, 2; 280, 3; 288, 15, S. Mariae τὸν Φόρον 225, 10; 267, 2; 288, 15, S. Phocae 267, 1, τὰ Τζίρον (v. l. Στείρον) 221, 7; 225, 11, S. Lazari 288, 16 (C) — Tzycanisterium 225, 6; 279, 15, παλάτια τῶν Πηγῶν 267, 3, sepulcra εἰς τὸ Πετρὶν et balneum 274, 17. Delet statuatn κωνωπίωνος 278, 4. Eo regnante corruii S. Maria τὸ Σίγμα 273, 1, floret Martinaces patricius 249, 15.
- Βασίλειος ὁ νέος, ὁ ἐὸς χήμων κτλ. ὁ νῖός Ῥωμανοῦ (976—1025) exstruit ἄγιον λοῦμα τῶν Βλαχερνῶν 283, 5.
- τοῦ ἁγίου Β. κίων in S. Sophia 79, 17.
- ὁ παρακοιμώμενος habitat in domo Asparis 188, 18; idem videtur esse, cuius meminit Synopsis Sathae p. 152, 23 Constantini Porph. temporibus (912—959).
- πατριικός τις Arcadii (395—408) temporibus erigit templum S. Eleutherii 275, 17.
- ἀσηκρήτης καὶ ἀστρονόμος incerta aetate 183, 1 (G).
- Βασιλίδης κναίστωρ Iustiniani temporibus 89, 2; 92, 1; 279, 12, cf. Byz. Zeitschr. X 460.
- τὰ Βασιλίδον v. ind. top.
- Βασιλίσκος, εἰς τῶν ἀπὸ Νομμεριανοῦ 33, 7 (=162, 3).
- πατὴρ Ἀνδρομέδας 71, 14 (=194, 17).
- βασιλεύς, antea δρογγάριος καὶ πατριικός (475—477) 35, 4 (=16, 218); 255, 12; a Verina sorore coronatus 37, 9 (=164, 6), eius pugna cum Zenone 222, 5; 238, 13, a Zenone eius socii damnantur 38, 4 (=164, 15); sub eo Claudius patricius 248, 4. — τὰ Βασιλίσκον cf. ind. top.
- Βάσσοσ πατριικός Iustiniani temporibus 235, 14. τὰ Βάσσον cf. ind. top.
- Βελισάριος, dux Iustiniani: historiola de eo 159, 18 (C); eius statua 52, 6 sq (=165, 13); eius uxor Antonina 254, 7.
- Βελλεροφόντων statua ex Antiochia advecta 146, 1, alia (?) 176, 9.
- Βελονᾶσ· Βελονᾶ οἶκος 148, 6 v. ind. top.
- Βένετον μέρος 39, 7; 42, 3; 75, 13; 182, 12. 15 etc.
- Βερίνη (Βηρίνη Codin. ubique fere, Βερίνη Parast. omnibus locis) uxor Leontis Magni (457—474) et soror Basilisci 255, 13, fratrem coronat, Zenoni adversatur 37, 10 (=164, 6); 46, 4 (=175, 8), Κράνον νῆσον στοιχειοῦται 73, 8. Eius statuae 37, 3 (=163, 20); 60, 15 (=191, 1). Sub ea τὰ Κουράτορος conduntur 250, 5.
- Βερονίκη ἡ αἰμόρρος 53, 22.
- Βηθανία 288, 19.
- Βηθλεέμ μονή v. ind. top.
- Βηρντός 282, 19.
- Βηρίνη v. Βερίνη.
- Βητγάμοι θεοί 57, 17.
- Βιγίλιος (Βασίλειος G) ἀσηκρήτης καὶ ἀστρονόμος (incerta aetate) 183, 1.

- Βιγλεντία*, μήτηρ Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου καὶ ἀδελφῆ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. 254, 5; eius statua in portu Sophiano 184, 14; τὰ Βιγλεντίας v. ind. top.
- Βιγλέντιος* quidam κτίζει τὰ Βιγλεντίου 24, 10 (=201, 2); eius statua in Smyrnio ἰδίδेम; τὰ Βιγλεντίου v. ind. top.
- Βιζύη νύμφη* et πόλις 4, 13.
- Βιθυνοί*: Βιθυνῶν Νικαία 189, 16.
- Βλάχος* 242, 4 (B).
- Βοῦδιον*, nomen Charetis uxoris 13, 3.
- Βούζηρος* v. Ἰβούζηρος.
- Βουλγαρία* 40, 7; 149, 4; 265, 15.
- Βουλγάρου* τινὸς στήλη in Artopoliis 45, 7.
- ων ἐρχηγὸς Τέρβελις 244, 7; cf. 265, 15.
- Βύζας* condit Byzantium 3, 5. 8; eius res gestae 4, 11—10, 2; 135, 6; eius regia 140, 14; moenia 141, 4 sqq.—229, 1; 263, 19; 274, 1; pugnat cum Constantino 54, 20; *Βύζας καὶ Ἄντης* (ficti ex nomine *Βυζάντιον*) adversarii Constantini 41, 17; 42, 3 (=172, 20); 48, 5. — Eius statua 14, 12.—πόλις τοῦ Βύζαντος 7, 16; 142, 15 (A), *Βυζάντιοι* 136, 1 etc. 187, 21; 228, 14; 229, 2. *Βύζαντες* = *Βυζάντιοι* 136, 10 (A); 229, 2 (JC). *Βυζάντιον* 135, 8 etc..
- Βύζη*, ἡ, nomen Byzantii 274, 3.
- Βῶνος πατρίκιος*, μάγιστρος Ἡρακλείου (610—641) 189, 2; 245, 17; τὰ Βῶνου v. ind. top.
- Γάζοι* a Maximino, Constantini M. legato, vincuntur 55, 11; 56, 6.
- Γαῖνᾶς* Arcadii (395—408) temporibus tyrannus Thraciae 252, 5.
- Γαλάτης*: *Γαλάτου* τινὸς οἶκος (v.l. *γαλατιῶνος*, *γαλατιοῦ* etc.) 271, 1.
- Γαληνὸς κναίστωρ*: eius statua ad S. Sophiam 26, 13 (=202, 4).
- τις ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος 45, 10 sqq (=175, 1).
- alius? templum condit in Contariis 55, 3 (=187, 14, ubi *Γαλλίνου* ex Anon. Tr.)
- Γαλινδοῦχιου* δονκὸς ἵπποι καὶ κιννύρες 48, 7 (v. adn.).
- Γαλλία* 66, 15 (=177, 7).
- Γαλλίνος* v. *Γαληνός*.
- Γάλλος*, Constantii, Constantini M. fratris, filius: eius statua 52, 3 (=165, 10).
- Γάλλοι* Romam diruunt Severo imperatore 137, 8.
- Γελίμερος* rex Vandalorum 159, 21 (C).
- Γερμανὸς πατρίκιος* Valentini-ani et Gratiani temporibus 259, 10.
- Γῆς ἄγαλμα* 157, 3.
- Γλαῦκος* nescio quis 47, 2.
- Γλιάβενος* (v. l. *πλιάβαρος*) cognomen Ἰβουζήρου, Chazarorum Chagani, 40, 4. 7.
- Γοργῶν* 153, 1, *Γοργόνης* κερφαλῆ 72, 2 (=195, 2); *Γοργῶναι δύο* in Artopoliis 45, 3 (=174, 16; 175, 3); ἀντικρὸν τῆς Χαλκίδος 51, 13 sqq. (=165, 5 sqq.).
- Γρατιανός* (375—383): eius statua in Milio 170, 14 (E);

- eius et familiae st. in hippodromo 32, 3 (=190, 7 et 207, 8), eius et uxoris st. Romae 54, 11. Sub eo Germanus patr. 259, 11.
- Γραφεντία* nomen feminae cuiusdam 47, 10.
- Γρηγόριος ὁ θεολόγος* 210, 17; historiola de eo 233, 16; eius columna in S. Sophia 80, 3; eius ecclesia v. ind. top.
- Δαλμάτιος πατρίκιος, ἀνεψιὸς τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου*, condidit monasterium Dalmati 280, 6.
- (*Δαμαλίας*) uxor Charetis imperatoris Athen. 12, 13 sqq.
- Δάμασος πάπας Ῥώμης* 210, 16.
- Δαμιανὸς Σκλάβος* Theophili et Michaelis III. (829—867) temporibus 266, 11.
- (v. l. *Μαμιανός*) πατρίκιος *Σελενκίας* 81, 3.
- Δάνεια* (v. l. *δανεία*, cf. *Δορία*) vetus nomen Iconii 195, 6.
- Δανιήλ προφήτου λείψανα* 245, 5; in Anaplo fuit 266, 5 (H).
- Δαρεῖος πατρίκιος* Constantini M. aetate 146, 12; 148, 4.
- Δάφνης στήλη* Roma advecta 256, 11.
- Δέκιος* (imperator Romanus 249—251) 72, 11.
- Δεκτηνός* (*Δικτηνός*?) cogn. Patricii scriptoris cuiusdam 305, 11.
- Δελφικοί κάκκαβοι* 191, 20.
- Δεξιοκράτης πατρίκιος* sub Theodosio II. (408—450) 241, 15; cf. ind. top.
- Δήμητρος ἄγαλμα* 153, 13.
- Δημόφιλος στρατηλάτης* Iuliani Apostatae (361—363) aequalis 54, 5.
- Δίδυμος αἰρετικὸς* 212, 4.
- Δίνεως* (v. l. *διναῖος*, *δείνεως* etc.) Chalcedonis dux Byzanti auxilium fert et urbis secundus fit praetor 9, 11. 19 sqq.; 11, 5.
- Διογένης αὐτοκράτωρ* (1067—1071) 305, 7.
- Διοκλητιανός* (284—305); eius avunculus fuit Carus 26, 7 (=140, 5 et 201, 19); eius filia Fausta, uxor Constantini 50, 20; eius temporibus sacrificia fiunt 72, 11; eius statua in hippodr., antea Nicomediae, 70, 1 (=189, 8).
- Διομήδους ἵπποι* ab Hercule domiti 15, 16.
- Δῖος ὁ ὄσιος* 276, 3.
- Διόσκορος* scriptor rerum? 49, 4 (locus corruptus).
- *Ἀλεξανδρέων πατριάρχης* 211, 20.
- Διοσκουρίδον* (e coniectura) *στήλη* 47, 4.
- Διοσκούρων τέμενος* v. ind. top., *χῶρος τοῖς Δ. ἀνακείμενος* postea *ἱπποδρ.* 16, 3.
- Δίστρα* oppidum (= Silistria) 149, 14.
- Δομνίνος* (v. l. *Δόμνος*) unus ex duodecim Constantini comitibus 146, 11; 148, 3. — *Δομνίνου ἔμβολοι* v. ind. top.
- Δορία* vetus nomen Iconii 72, 7.
- Δυρράχιον* 189, 14 (G); 192, 11; 253, 13; patria imp. Anastasii 235, 23; 236, 5.
- Δωδωναῖος Ζεὺς*: eius statua 17, 17 (=139, 3).
- Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία* (780—802), mater Constantini Caeci

- 182, 2; exstruit eccl. S. Anastasii 219, 1, monasterium Euphrosynes τὰ Λιβάδια 243, 14, S. Lucam et ξενῶνα τὰ Εἰρήνης 246, 5, S. Eustathium 265, 5, palatia Eleutherii 269, 13, instaurat eccl. S. Euphemiae 217, 6, eccl. τῆς Πηγῆς 260, 5; Christi imaginem in Chalce ponit 219, 17. Eius statua in hippodr. 278, 14; sub eo Picridius quidam 265, 12, Paulus patriarcha 269, 9. Τὰ Εἰρήνης v. ind. top.
- Ἐκάτης ἀγάλμα 11, 21, — ναός v. ind. top.
- Ἐλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου († 328). Luget iniustum nepotis supplicium 200, 14. Hierosolymis reversa condit monast. Bethleem et Gastia 215, 12, Psomatheam, S. Theodorum, S. Claudium 216, 1; S. Romanum ibique variorum reliquias deponit 245, 3, S. Carpum et Papylam 245, 13. Una cum filio condit S. Apostolos 140, 11; 214, 5; 286, 19; S. Mocium 215, 8. — Eius statuae in Augusteo 17, 7 (= 138, 5); cf. 158, 8; tres statuae ad S. Sophiam 27, 1 (= 202, 8); ὁρθοδόξον Ἐλένης nomine acclamatur Verina 37, 11. Eius et Constantini statuae et imagines in foro 31, 1 (= 158, 13 et 205, 12); in Milio 38, 11 (= 166, 7); in Diippio 169, 9; in Bove 54, 23; in Conitariis 55, 4 (= 187, 16).
- ἀνεψιὰ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου: eius statua in Milio 38, 15 (= 166, 17).
- Ἐλευθέριος ἀσεκρητῆς (184, 19) et πατρίμιος Constantino Magno adest in exstruendo portu 248, 8. Eius statuae in Smyrnio 24, 11 (= 201, 3), in portu Eleutherii 184, 19; 248, 9. Cf. ind. top.
- Ἐλεύσιος Διάκονος ὁ φιλόσοφος scriptor 144, 5.
- Ἑλλάς 9, 9; 60, 16 (= 191, 2).
- Ἑλλαδικοὶ φιλόσοφοι 229, 15.
- Ἑλλην = gentilis 19, 3 (= 209, 5); 20, 19 (= 195, 14); 22, 26 (= 198, 14); 22, 28 (= 199, 4); 26, 5 (= 201, 18); Ἑλληνας 15, 5; 155, 4.
- Ἑλληνικός 197, 5.
- ἐπαρχῶν ὁ ἐπαρχῶν τὸν Φόρον 159, 2 (in Anon. Tr. ὁ ἐπὶ ἔχων τὸν Φόρον, in 30, 11 et 205, 11 ὁ προστατῶν τῶ Φόρῳ).
- Ἐρασίστρατος medicus Seleuci regis. 157, 12.
- Ἐρίβοια nomen sacerdotis 140, 7 (GB).
- Ἐρκοῦλιος Σενήρον a Constantino Magno vincitur 57, 20.
- Ἐρμῆς Argum necat 3, 15. Eius simulacrum 155, 3. 14.
- Ἐστίας ἀγάλμα 157, 4.
- Εὔα eius statua 196, 12.
- Εὐάγγελος αἰρετικός 212, 4.
- Εὐάρεστος ὁ ὄσιος temporibus Michaelis II. (820—829) condit monast. τὰ Κονκοροβίον 277, 8.
- Εὐβοια 9, 17.
- Εὐβουλος πατρίμιος unus ex duodecim Constantini comitibus 146, 12; 148, 11.
- πατρ. imperatoris Iustini 254, 17; 255, 1. Cf. ind. top.
- Εὐγένιος πατρίμιος temporibus Theodosii Magni (379—395) 220, 3. Cf. ind. top.

- Εὐγνωμοσύνης ἄγαλμα* 156, 4.
Εὐδοκία uxor Theodosii II (408—450): *ξένον εὐτόχημα αὐτῆς* 61, 11 (= 192, 17); *narratio de malo, quod Theodosius Eudociae eaque Paulino donavit* 261, 1. Eius statua in tribunali 39, 4 (= 168, 1).
Εὐδοξία uxor Arcadii (395—408) ἡ *θειλάτος*: eius acerba mors 238, 5; *statuae eius et filiarum* 37, 16 sqq.
Εὐδόξιος πατριῖος καὶ ἑπάρχος Κωνσταντίνου τοῦ μεγ. 218, 18.
Εὐθηνίας στήλη 196, 12.
Εὐλάμπιος συγγενὴς Μαγδαλᾶ καὶ Χαρισίου 182, 14.
Εὐνομίου αἰρετικοῦ statua in foro 44, 6 (= 173, 11).
Εὐξείνος πόντος 13, 10; cf. *Πόντος*.
Εὐσέβιος πατριῖος temporibus Iustini II. 252, 8.
Εὐστόργιός τις Constantinum M. in condenda urbe adiuvat 144, 1.
Εὐτρόπιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ κναίστωρ temporibus Zenonis (474—491) 267, 15. Cf. ind. top.
Εὐτύχης αἰρετικός 197, 7 (22, 8sqq.); 211, 21.
Εὐτύχιος πατριάρχης (552—565) 81, 12; 105, 1; 212, 2.
Εὐφρημία uxor Iustini I (518—527) cum coniuge monast. Augustae condit 273, 9. Eius statua 37, 12 (= 164, 8).
 — soror imp. Leonis; eius consiliis propter summam prudentiam Leo saepe utitur 167, 2sqq.
 — ἡ *ἀγία*. Eius reliquiae 198, 3 (22, 17). Cf. ind. top.
- Εὐφρήμιός τις* Constantinum M. in condenda urbe iuvat 143, 19 (J).
Εὐφρατᾶς ὁ παρακοιμώμενος Κωνσταντίνου τοῦ Μ. 143, 19; 147, 12.
Εὐφροσύνη ἀδελφὴ Μιχαήλ III (842—867) 243, 19. Cf. ind. top.
Ἐφρεσιᾶτης ὁ λεγόμενος locus prope Byzantium 13, 11.
Ἐφεσος: *ναὸς Ἀρτέμιδος* 51, 16 et 70, 7 (= 165, 7); 165, 17. — eccl. S. Ioannis Theologi 287, 4. *Ἐφεσίοι* 13, 11.
- Ζαχαρίον προφήτου λείψανα*. 263, 14.
Ζαχαρίας πατριάρχης Ἱεροσολύμων Heraclii temp. 199, 17.
Ζεύξιππός τις: statua in Smyrnio 24, 10 (= 201, 2). Cf. ind. top.
Ζεύς. Ius amator 3, 14 sqq.; quomodo eum artifices finxerint 154, 8; idem atque ὁ *νοῦς* 155, 6; eius statuae Cpoli: ad S. Sophiam 26, 6 (= 140, 4 et 201, 19), in hippodr. 71, 8, ad S. Menam 141, 2, *Δωδωναίον* in senatu 17, 7 (= 139, 3), *Διὸς Ἡλίου* in Amastriano 47, 3 (= 179, 13) [cf. etiam Ἡμιος]; *Διὸς σινταλίδης* (?) 47, 1. Statua et templum in Paneade 53, 24 sq.; *Διὸς Ἰππίου βωμὸς* 15, 15; *Διὸς ἡμέρα* 48, 3. Cf. ind. top.
Ζήνων βασιλεύς (474—491), *γαμβρὸς Βερίνης* 37, 9 (= 164, 7), ὁ *Κωδισαῖος* 238, 12, eius secunda (sic falso) uxor Arcadia 38, 1 (= 164, 11), prima (immo se-

- cunda) uxor Ariadne 38, 5 (= 164, 16); Cpoli fugit 37, 9 (= 164, 6), pugnat cum Basilisco 222, 6; 238, 12; punit eiusdem socios 38, 3 (= 164, 15), pugnat cum Illo 227, 12. E Perside rediit cum Ariadne templa S. Eliae et Archistrategi aedificat 239, 19; 272, 12 (AH); destruit Iovis templum et alia monumenta 33, 10 (= 162, 6); varia de eo 45, 10 — 46, 15 (= 175, 1. 7); 54, 16; 181, 8. Eius et Ariadnae statucae in porta regia (i. e. Chalce) 38, 5 (= 164, 17); in Chalce 70, 13 (= 165, 3).
- Ζωή filia Tzautzae, imp. Leoni VI. (886—911) amata 289, 15 (H).
- ἡ ἀγία: cf. ind. top.
- Ζωτικὸς ὁ ὄσιος πρωτοβεστιαριος Iustini II. (565—578) 235, 5. Cf. ind. top.
- πατριος καὶ πρωτοβεστιαριος Κωνσταντίνου 235, 7.
- Ἡλιόδωρος ὁ δυναστεβής temporibus Leonis Isauri (717—741) exstruit Anemodulium 253, 10.
- Ἡλιος: ὁ λεγόμενος Κρόνος: eius statua Calchedone abrepta in Persas 198, 6 (22, 19); statua Ἡλίον Διδὸς curru vehentis 41, 20 sq. (= 172, 16 sqq.); cf. 21, 6 (= 196, 2 sqq.); in Amastriano v. s. v. Ζεύς; eius templum Romae ab Aureliano exstructum 76, 12. Constantini statua Ἡλίον δίκηρ ἐκλάμποντος 17, 14 (= 138, 13) 174, 8, 11; Theodosius II. ei comparatur 63, 16.—Vide etiam 153, 4; 156, 16.
- Ἡμέριος v. Ἰμέριος.
- Ἡρα Iovi succenset 3, 16; 12, 19; eius statua 153, 8. Vide etiam ind. top.
- Ἡράκλειος βασιλεύς (610—641) Phocam interficit 168, 18 (E) et ex monumento aereo Bovis nummos faciendos curat 49, 8 (= 180, 15); τὸ ἕξαμον Ἡρακλείου 40, 1 (= 171, 18); ecclesiae S. Phocae novum nomen indit S. Ioannis Theologi 168, 17; 170, 1 (sed cf. cod. E); Chosroen vincit et crucem recuperat 199, 17, Numera et Chalcen in custodias publicas mutat 218, 16, Blacherinis muros circumdat 242, 10; eius nepos Constans 251, 20. Varia de eo 39, 6 (= 168, 4); 255, 18.
- Ἡράκλειος ὁ Κώνστας (642—668) πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου 65, 3; 235, 13; ἕγγονος Ἡρακλείου 251, 19.
- Ἡρακλῆς: eius ἄλσος 15, 15, πύργος 6, 5 sqq.; eius statua ad basilicam, postea in Hippodromo 41, 9 (= 172, 12); statua in Amastriano 47, 4 (= 179, 14). Quomodo artifices eum finxerint 154, 18 (v. 154, 8 not.).
- Ἡρακλεῶται cogn. Perinthiorum 15, 12.
- Ἡρωδιανοῦ τινος στήλη 29, 7 (= 204, 6).
- Ἡρωνος φιλοσόφου τινὸς στήλη ad S. Sophiam 26, 11 (= 140, 8 et 202, 1).

Θεοδόσιος ὁ μέγας (379—395):
 ὁ Σπάνος dicitur 70, 5;
 pater Arcadii et avus
 Theodosii II. 39, 2 (= 170,
 17); 39, 5 (cf. 168, 2);
 eius γυναικαδέλφη Ἰου-
 λιανή 237, 8; pauper ve-
 nit Cpolim et in Rufini
 domo habitat 216, 10; de-
 pellit Arianos ex ecclesiis
 19, 7 (= 209, 8), Iuliani mo-
 netas delet 52, 19, varia
 deponit sub foro 33, 19
 (= 161, 13), S. Sophiam
 instaurat 74, 10; 75, 5 sqq.,
 S. Ioannis Bapt. reliquias
 recipit eisque ecclesiam
 struit 260, 15, eccl. S. No-
 tatorum struit 275, 3, S. Ma-
 nuelis, Sabelis, Ismaelis 275,
 10, S. Marci prope Taurum
 277, 12, hippodromum prope
 palatium Eleutherii 269, 16.
 — sub eo Eugenius patri-
 cius 220, 3, monasteria τὰ
 Ἀλεξανδρείας et τὰ Γρηγο-
 ρίας conduntur 275, 21,
 S. Gregorii templum 243,
 20, S. Dii monast. 276, 4;
 historia de elephanto Indico,
 247, 14. Usque Theodosium
 processio solennis in hip-
 podr. 196, 6 (21, 11). — Sta-
 tuæ: in Augusteo 65, 14,
 in Chalce una cum tota fa-
 milia 70, 5 (= 166, 3), ad
 cisternam basilicam 68, 3;
 (cf. 171, 13), ad S. Sophiam
 26, 15 (= 202, 6), in Tauro
 64, 21 (= 175, 20), 38, 18
 (= 170, 17); 184, 21; 248, 10;
 eiusdem ni fallor in peripato
 hippodromi 32, 4 (= 190, 8
 et 207, 8).

Θεοδόσιος ὁ μικρός (408—450):

ὁ Θεοφιλῆς 261, 2 (ACM),
 cf. 44, 4 (= 173, 10); eius
 nxor Eudocia 39, 5; histo-
 ria de malo, quod Eudociae
 donat 261, 1 sqq.; eius collo-
 quium cum septem philo-
 sophis 61, 15 sqq. (= 192,
 16 sqq.), terrae motum pro-
 cessione consistere cogit
 150, 5 sq., moenia urbis
 profert 150, 17 sqq., 181, 1;
 182, 9; cf. 208, 15; 252, 13;
 elephantorum statuas Athenis
 advehit 182, 9, hippodro-
 mum condit prope Amastri-
 anum 269, 16 [cod. B], Tzy-
 canisterium condit 225, 3,
 palatium Bucoleonis 256,
 5; eo regnante senatus con-
 crematur 50, 6. 17, Arii et
 sociorum statuæ ignominiae
 causa in publico ponuntur
 44, 4 (= 173, 10), quattuor
 equorum statuæ Chio adve-
 huntur 71, 12 (= 190, 5), Iu-
 daei ex Chalcopratiis pellun-
 tur 227, 3. Eo regnante florent
 patricii Cyrus 252, 13, Dexio-
 crates 241, 15, Proclus 183,
 18; Sphoracius 225, 15, Pro-
 clus patriarcha 239, 15. —
 Eius statuæ: in Milio 170,
 15, cf. 31, 19 (= 206, 22),
 in Sigmatæ 182, 4, in Tauro
 (in Milio Suidas) 38, 17
 (= 170, 16), in Tribunali
 168, 2 (sed cf. 39, 4 sqq.),
 in Xerolopho 67, 4 (= 161, 7).
 Θεοδόσιος cognomine non ad-
 dito: eo regnante currus in
 foro fodiuntur 25, 6 (= 201,
 12); Arii statuæ in publico
 ponitur (fuit ὁ μικρός ut
 opinor) 44, 4 (= 173, 10);
 statuæ in Milio (τοῦ μικροῦ

- opinor) 31, 19 (= 206, 22); in peripato hippodromi (τοῦ μεγάλου opinor) 32, 4 (= 190, 8 et 207, 8).
- αἰρετικὸς 213, 1.
- Θεοδώρα uxor Iustiniani I (527—565): eius statua ante Zeuxippum 70, 18; Bassum patricium interficit 235, 18, condit eccl. S. Panteleemonis eo loco quo antea lanas texebat et vendebat 248, 16, eius ζωστή Antonina 254, 7, aemulans Iustiniano condit S. Apostolos 286, 20.
- uxor Iustiniani II. τοῦ δι-
νομητόν (685—711) filia Terbelis (erravit scriptor) 244, 9.
- uxor Theophili (829—842) et mater Michaelis Ebriosi (842—867) 213, 3; equo vehens labitur 232, 17, a filio monasterio includitur 243, 16, condit monast. τὰ Ἀρμα-
μενταρέας 265, 9, templum S. Annae 233, 3, quomodo eam uxorem delegerit Theophilus 277, 16 (H); eius frater fuit Bardas Caesar 295, 13.
- Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης 163, 2.
- ὁ Θεβαῖος φιλόσοφος 228, 11.
- πατριῖος καὶ ἑπαρχος ὁ ἐπίκλην Κολοκύνθης 89, 3; 92, 1 (cf. Chron. Pasch. p. 621, Procop. Anecd. c. 9).
- Μυριάρης ἑπαρχος Θεοφίλου (829—842) 224, 11.
- ὁ Σικεῶν, ὁ ἅγιος Phocae temp. (602—610) 68, 7 (= 168, 15).
- ὁ Στουδίτης temporibus Leonis Armenii (813—820) 245, 8. 11.
- Θεόκτιστος μάγιστρος a Barda Caesare interficitur 248, 12.
- Θεοσάρης deus Arabum 194, 7.
- Θεοτόκος ἡ ἀγία: eius imago 25, 19 (= 207, 21), 55, 5 (= 187, 16) eius ζώνη, ἐσθής, ὠμοφόριον in Blachernis 263, 9. Cf. ind. top.
- Θεοφανώ, ἡ ἀγία: uxor Leonis philosophi (886—911) 281, 5 (E); eius avunculus Martinaces 249, 16. Cf. ind. top.
- Θεόφιλος ὁ βασιλεύς (829—842) 185, 11; eius uxor Theodora 265, 9; filius Michael 225, 5. Moenia reparat 209, 2, item turrim Centenarium 264, 9, Nicephorum propter iniurias viduae illatas cremari iubet 223, 9 sqq. Eo regnante Damianus quidam 266, 12, Nicetas eunuchus 270, 1, Icasia poetria 277, 2.
- ὁ φιλόσοφος temporibus Constantini Porphyrog. (912—959) 268, 4.
- Θεσσαλονίκη 232, 10.
- Θετταλικὸν ὁμοίωμα in hippodromo 60, 2.
- Θηβαίων γῆ 197, 4 (A); Θηβαῖοι φιλόσοφοι 229, 15; cf. 228, 11.
- Θράκη 4, 13; 7, 15; 8, 3; 229, 1; 259, 16; Θρακίης ὄρος 7, 12; Θρακικὸς 4, 10; Θρακίος 4, 15; Θρηκίη ἀκτὴ 2, 4; Θραξ 4, 19; 13, 7; Θρακῶν χώρα 3, 19. Θρακῶν μέρη 29, 7 (= 204, 6); 252, 6; 265, 16.
- Θρηνώδια (v. l. Θρηνώδης, Θρήνος) vetus nomen Iconii 72, 7 (= 195, 7).
- Θωμᾶς ὁ μάρτυς 305, 6.

- Θωμᾶς ὁ νέος πατριάρχης
Κπόλεως (607—610) 68, 10 sqq.
- ²Ιανουάριος: ἄγαλμα 152, 7;
μήν 256, 13.
- ²Ἰάσων 14, 7.
- ²Ἰβερία οἶκος 150, 2.
- ²Ἰβηρες 210, 9.
- ²Ἰβούζηρος Γλιάβανος dux
Chazarum 40, 4. 7.
- ²Ἰγνάτιος praeest aedificandae
S. Sophiae 83, 2; 86, 5; 90,
9; 106, 3 (Rad.); 284, 13—
286, 13.
- ²Ἰεράπολις τῆς Ἀσίας 152, 4.
- ²Ἰεριχώ: αἱ σάλπιγγες ἀπὸ Ἰερ.
98, 12 sq.
- ²Ἰερόθεος Ἀθηναῖος ἀστρονόμος
Iustiniani temporibus 97, 7.
- ²Ἰερουσαλήμ (Ἰεροσόλυμα) 99, 2;
ναὸς Σολομῶντος 171, 12,
Ἰεροσόλυμα a Chosroe capta
199, 16, crucem et alia inde
affert S. Helena 215, 14;
inde affertur corpus S. Iesaiæ
241, 13; ibi ultimus rex ha-
bitabit 269, 1. Cf. 263, 1
(εἰς τοὺς ἁγίους τόπους H).
- ²Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ statua in
Tauro 176, 9.
— Χριστός v. s. v. Χριστός.
- ²Ἰασία μοναχὴ καὶ ποιήτρια
276, 19. Cf. ind. top.
- ²Ἰόνιον 71, 7; 71, 13; 72,
4 sqq. (= 194, 16 sqq.); 189, 16.
- ²Ἰακρίωνος πραιποσίτου Con-
stantini M. ut videtur aetate
statua in Smyrniō 23, 16
(= 200, 7).
— πατριμῖος Leonis Magni
aetate 234, 9.
- ²Ἰλλος (v. l. Ἰλλοῦς) magister
Leonis M. et Zenonis aetate
227, 9 sqq.; 281, 20. Cf.
ind. top.
- ²Ἰμέριος χαρτολάριος 35, 10 sqq.
(= 163, 3).
- ²Ἰναχίη βοῦς = Ἰώ 12, 17.
- ²Ἰναχος 3, 11 sqq.
- ²Ἰνδία 100, 10; 247, 15; Ἰνδοὶ
210, 9.
- ²Ἰουδαῖοι ex Chalcoopratiis pel-
luntur 227, 1.
- ²Ἰουλιανὴ filia Valentiniani et
γυναικαδέλφη Theodosii
Magni 237, 6.
- ²Ἰουλιανός (ὁ παραβάτης) 144, 4;
168, 9 [G] 361—363). Copiose
de eo agitur 52, 19—54,
10, cf. 58, 2. Eius coniux
Anastasia (sic) 66, 19; in
Bove multos Christianos
comburit 49, 1 (= 180, 10),
Manuelem, Sabelem, Isma-
elem interficit 142, 6 (GB);
275, 10. Τύχην βοθύνῳ κατ-
έχωσεν 42, 14 (= 173, 6),
destruit Zeuxippum balneum
168, 9 (G), eum in Persidem
comitatur Eutychianus 144,
4. — Eius statuæ Romæ et
Antiochiæ 54, 8, Cpoli ad
S. Sophiam 26, 14 (= 202,
5), extra Monetam 52, 20, in
Augusteo 65, 14, in Con-
stantiniani porticu 54, 4;
eius et uxoris statuæ in
Tauro 52, 1 (= 165, 9), in
Philadelphio 66, 19; Nico-
mediæ 53, 8.
- ²Ἰουλιανὸς ὑπαικός (fuit con-
sul a. 322) 41, 12 (= 172,
13); 232, 7, Ἰουλιανοῦ λι-
μὴν cf. ind. top.
— ἔπαρχος: eius statua ad
S. Sophiam 26, 14 (= 202, 5).
- ²Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας (527—
565) 38, 14 (sed cf. 166, 16);
acclamatur a Prasinis 70, 19,
crucem ponit in Chalce 52,

- 5 (= 165, 12), Belisarium occaecat 160, 11, a S. Sampsonē sanatur 254, 16, mare ad Cranum insulam complet 73, 12, eius domus ad S. Sergium et Bacchum 231, 15; cf. 279, 2, equorum statuas Epheso advehit 165, 18, statuas ad S. Sophiam positas per urbem dispertit 27, 4 (= 202, 11), statuam Solomonis in cisterna basilica ponit 171, 9. — Exstruit et de novo erigit multa templa atque aedificia: S. Sophiam 75, 9—105, 11; 159, 5, 284, 8sqq., cognomen ὁ κτίσας τὴν Ἁ. Σοφίαν, ὁ κτίτωρ τῆς Ἁ. Σ. habet 165, 18; 219, 7; 232, 1. Cf. 285, 12—288, 13. S. Mocium 19, 14 (= 209, 3), Agathonicum 20, 4 (= 208, 4), S. Acacium 219, 6, Archangelos τὰ Τζίρον (Στείρον) 221, 5, Tryphonis ecl. duas 255, 4, S. Andream in Bucino 258, 7, Pegen 259, 14, Sigma ecl. 272, 13, S. Triada (S. Apostolos) in Exacionio 281, 11 τὰ Νεκρά 278, 7, palatium Vigilantiae ad Taurum 254, 5, Hierēia pal. 268, 7. — Statuae eius: in hippodromo 60, 11, in Augusteo 65, 17; 159, 8; 284, 9—285, 20; eius et Theodoraē ad Zeuxippum 70, 19. — Eo regnante florent: Bassus patricius 235, 17, Petrus patricius 249, 13; 264, 11, Eubulus 254, 18 (JAM), Basilides quæstor 89, 2; 92, 1; 279, 13. ²Ιουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος (685—695 et 705—711) ὁ ἄθρος, ὁ τύραννος 60, 7 (= 190, 11). Eius reditus Cpolim 244, 2 sqq.; condit mon. τὰ Μητροπολίτον 245, 1, Iustinianum triclinum et Lausiacum 257, 1, S. Annam 244, 14. Eius statua in hippodromo 60, 7 (= 190, 11), in Deutero 244, 2, eius et uxoris in basilica 40, 2 (= 171, 19). (Cf. 280, 8, ubi HE falso Ἰουστινιανὸν exhibent).
- incertum uter Iustinianorum: mercatum rerum maritimarum ex Neorio in Iuliani portum transfert 67, 12 (= 188, 5); sub Iustiniano Curius quidam protector 28, 15 (= 203, 13).
- ¹Ιουστίνος I. (518—527): ὁ πρῶτος λεπτοειδής 52, 8 (= 165, 14), ὁ Θράξ ὁ κράτιστος 238, 1; 273, 7, ὁ Θράξ 37, 12 (= 164, 8); 254, 18. Eius uxor Euphemia 37, 12 (= 164, 8); 273, 9; condit monasterium Augustae (τὰ Προκοπίας HB) 273, 8; eius et familiae statuae 52, 8 (= 165, 14); eius temporibus fuit Areobindus 238, 1, Eubulus et Isidorus patricii 254, 18, 20.
- ²Ιουστίνος II. (565—578): ὁ μετὰ τὸν Ἰουστινιανόν 38, 13, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ μεγ. Ἰουστινιανοῦ 220, 14, ἀποκουροπαλάτης 184, 12; 187, 6; 227, 6; 229, 4; cogn. ὁ Θράξ 166, 16; 227, 6 (E); eius uxor Sophia 38, 13 (= 166, 16); 220, 15 etc., uxoris soror 187, 6. Maius reddit templum S. Theclae in Con-

tariis 229, 4, exstruit archi-
strategum Addae 229, 7,
portum Sophianum 229, 12;
267, 7, ecclesiam S. Mariae
τὰ Πρωτασίον 220, 14,
instaurat Chalcooprata et
Σορὸν 227, 6; 263, 5, S. Ia-
cobum 263, 11, S. Zoticum
et τὰς Σοφιανὰς 267, 8.
trullum S. Sophiae 105, 16
—108, 8, cruces in iunctis
columnis 267, 12; una cum
Sophia coniuge S. Paulum
τὸ ὄρφανοτροφεῖον 235, 2;
267, 7, Anargyros in Basi-
lisci regione 255, 10. Chry-
soceramum 267, 7 pulchrius
reddit Ἱέρεια palatium 268,
7. — Eius et Sophiae statu-
ae in portu Sophiano 184,
13; 230, 22. — Eius tem-
poribus Narses eiusque frater
249, 3; 254, 1, Zoticus
patricius 235, 5, Eusebius
patricius 252, 9.

¹Ἴππιος cognomen Iovis 15, 15.

²Ἴρος ἰσρεὺς· statua in palatio
τὰ Ἱερίον 270, 11.

³Ἰσάκιος ὁ ὄσιος. Eius corpus
in S. Stephani ecl. 281, 7.

⁴Ἰσανρία 46, 7.

⁵Ἰσανρός cogn. Leonis III., ubi
videas.

⁶Ἰσιδώρος socius Constantini
Magni 144, 1, eius domus
in Zeugmate 185, 18 (C),
ἀδελφὸς Εὐθύβουλον 254, 20.
— μαθητὴς Μακαρίου 212,
18.

⁷Ἰστρος flumen 8, 5.

⁸Ἰφιγένεια 5, 9.

⁹Ἰώ 3, 11 sqq.

¹⁰Ἰωάννης τις φιλόσοφος Philip-
pici regis (711—713) aetate
36, 18 (= 163, 15).

¹¹Ἰωάννης στρατηγὸς Iustiniani
aetate 76, 17 (v. l. pro Κων-
σταντῖνος).

— ὁ Χρυσόστομος 37, 19, eius
discipulus Proclus 239, 15.

— πατριῖος τὸ ἐπίκλην Κυρ-
τός Zenonis aetate (474—
491) 227, 18.

— ὁ Τξιμισχὴς [v. l. Τξιμισχῆς]
(969—976) balneum τοῦ
Οἰκονομίου diruit 145, 11,
Chalcen maiorem reddit 282,
11.

— ὁ Πρόδρομος v. ind. top.
Eius comae in ecl. S. Ia-
cobi 263, 16.

¹²Ἰωσήφ ὁ Στουδίτης poeta 245,
8. 11.

Καβαλλῖνος v. Κωνσταντῖνος.

Καῖσαρ (Ἰούλιος) Nicopoli Dyr-
rachium vehitur 192, 10 sqq.

Καισαρεία 189, 11.

— τῆς Φιλίππων 53, 11.

Καλλιᾶδης στρατηγὸς τοῦ Βυ-
ζαντίου 14, 10 sqq.

Καλλίστρατος consul ficticius,
postea episcopus 59, 3 sqq.
(= 173, 16).

— σοφρετός τις Zenonis (474
— 491) aetate 46, 4 sqq.
(= 175, 8).

Κάλχας vates 9, 15.

Καμουλιανός patricius Con-
stantini Caballini (741—778)
aetate 258, 3.

Κανονάρις φιλόσοφος Constan-
tini Magni aetate 55, 19 sqq.

Καππαδοκία 222, 17.

Καρανάλλας πραιπόσιτος: θεα-
μέτιον in Amastrianis, 46,
18.

Καριανός πατριῖος (v. l. Καρ-
πιανός) Mauricii aetate? 241,
19; cf. ind. top.

- Καρμινήλος ἀργυροκόπος τις*
ab elephanto devoratur 40,
18 sqq.
- Καρμίνος* stella 142, 19.
- Κάρως ὁ πατροῖος Διοκλητι-
ανοῦ*: eius statua ad S. So-
phiam 26, 7 (= 140, 4 et
201, 19); *πατὴρ Σευήρου* 40,
13; 57, 13; porta ab eo ex-
structa 56, 13 (= 177, 12).
— unus de septem philoso-
phis cum Theodosio II. collo-
quentibus 61, 17; 63, 8
(= 193, 2. 21).
- Καρπιανὸς πατρίκιος* Constan-
tini Pogonati aetate (668—
685): 235, 12. Cf. *Καριανός*
- Κάστωρ* alter Dioscurorum 7, 3.
- Κερκοπίς* = *Ἀθηναία* 12, 20.
- Κερόεσσα* Ius filia 4, 4. 8; 9.
6.
- Κλαύδιος* patricius et quae-
stor Basilisci aetate (475)
248, 3.
- Κλανδιούπολις* 305, 6.
- Κλεοπάτρας κορωνίς* in foro
43, 6.
- Κλυταιμνήστρα* 5, 8.
- Κολοκύνθης* cognomen Theo-
dori, ubi videas.
- Κοντομύτης* (v. l. *κονδομύτης*):
eius domus 148, 9.
- Κοντοσκέλης* cogn. Agalliani
turmarchi 257, 17.
- Κόνων* v. *Λέων ὁ Ἰσαυρός*.
- Κονκοβύτιος φιλόσοφος*: eius
statua (?) in Amastriano 47, 8.
- Κούριος προτίκτωρ* Iustini-
ani aetate 28, 15 (= 203,
13).
- Κράνος* unus de septem phi-
losophis Theodosii II. 61,
17; 63, 12. 20 (= 192, 16;
193, 2. 11).
— ἡ νῆσος 73, 8.
- Κρατεροῦ τινος οἶκος* 27, 12
(= 202, 19).
- Κρήτη* 189, 14.
- Κρητῶν μάντις Μένανδρος* 29, 1.
- Κρίσκης* cognomen falsum Con-
stantini filii 200, 8.
- Κρίσπος* gener Phocae (602—
610) 273, 11.
- Κρόνος*: statua ad S. Menam
141, 2. Cf. etiam Ἥλιος.
- Κτησιφῶν* 152, 6.
- Κύδαρος* flumen 2, 7; 4, 2.
- Κύζικος*: inde columnae et
statuae et artificia afferun-
tur 77, 2; 181, 5; 189, 11;
218, 4.
- Κυκλάδες νῆσοι* 77, 3; 88, 7.
- Κύπρος ῥήτωρ τις* statuam
S. Helenae ponit 27, 3
= 202, 10).
— ἡ νῆσος 189, 14; 288, 18.
- Κύρβος* unus ex septem philo-
sophis cum Theodosio II. collo-
quentibus 61, 18; 63, 1
(= 193, 3. 10).
- Κυριακὸς πατριάρχης* (595—
606) *σύντενος Μαυρικίον*
βασιλέως 250, 8.
- Κῦρος πατρίκιος καὶ ἑπαρχος*
Theodosii II. (408—450) ae-
tate regem in muris aedifi-
candis adiuvat; postea metro-
polita Smyrnae 252, 12.
— *αἰρετικός* 212, 12.
- Κύτλος* (ποταμὸς ὁ *Κύτλου*?)
47 6.
- Κωδισαῖος* cognomen impera-
toris Zenonis 238, 12.
- Κωνσταντία* urbs a Constan-
tino Magno condita 149, 15.
- Κωνσταντίνα* filia Tiberii, uxor
Mauricii 234, 17; cf. 166, 4;
196, 21; 267, 14; 274, 8.
- Κωνσταντῖνος ὁ μέγας* (308
— 337) passim: longum est

singulos locos afferre; cf. imprimis 1, 1—1P; 16, 10—18, 10; 54, 19—59, 13; 137, 13—140, 13; 141, 15—150, 4; 216, 7—219, 7. — Eius statuæ et imagines (cf. *Ἐλένη*): in columna porphyretica Fori v. s. v. *Φόρος*; in Smyrnio 23, 15 (= 200, 5); in Exacionio 181, 2; ad S. Scphiam 26, 13 (= 202, 3), altera in Foro 31, 6 (= 160, 19); in Tribunali 39, 5 (= 168, 3); in Milio 49, 18; postea in Senatu 50, 19; in Viglentiis 55, 16; in palatio 52, 2 (= 165, 9); in Tauro 58, 6; in Philadelphio 58, 14; in Augusteo 65, 11.

Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου νιοί: statuæ in foro 31, 6 (= 205, 17); in Philadelphio 58, 15 (= 178, 16); 66, 15 (= 177, 4); in Augusteo 65, 12; in palatio Tauri 52, 3 (= 165, 10); ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4).

Κωνσταντίνος νιὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου a patre occisus esse dicitur 23, 17 (= 200, 7 sqq., ubi additur eum *Κρίσκεντα* nominari); eius statuæ in Smyrnio 24, 5 (= 200, 16); ad S. Sophiam(?) 26, 13, (= 202, 3, ubi additur *τοῦ μεγάλου*) (288, 5 falsa lectio cod. A₁ pro *Κωνσταντίου*). Cf. *Κωνσταντίνου νιοί*.

— *ὁ Πωγωνᾶτος* (668—685) νιὸς *Ἡρακλείου* 235, 13, νιὸς *Κωνσταντος* 65, 3, *ὁ πατήρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτιμήτου*,

equo vehens in *Condylio* labitur 236, 8.

— *ὁ Κοπρώννιος* vel *Καβαλλίνος* (741—775): *ὁ μισόθεος* 217, 3, *θεήλατος* 240, 13. Eius pellex *Agathe* 240, 6; imagines et monachos comburit 240, 14. 16; *τὸ Μυροέλαιον* dicit *Ψαρέλαιον* monachos insultans 258, 2; mercatum boum transfert in Taurum 264, 4, eccl. S. Euphemiae armamentum facit 217, 3, S. Andreae eccl. in hortum mutat 258, 10; ex eccl. Probi facit *ἐργοστάσιον* 148, 2. Eius aetate fuit *Artavasdus* 239, 6.—207, 15.

— *ὁ τυφλὸς ὁ νιὸς Εἰρήνης* (780—797): eius statuæ in Exacionio 182, 1; cum matre exstruit eccl. S. Anastasii 219, 2, *τὴν Πηγὴν* restituit 260, 6, palatia Eleutherii 269, 14; eius *πήδημα* prope *Δαματρὸν* palatium 269, 4; matris statuam erigit in hippodromo 278, 15.

— *ὁ Πορφυρογέννητος* (912—959) *ὁ νιὸς Λέοντος* erigit S. Theophano 282, 2; eius aetate monast. Libis conditur 289, 6, fuit Theophilus quidam philosophus 268, 5 (H).

— *ὁ Δουῦκας* (1059—1067) Tzycanisterium maius facit 225, 8 (C).

— *στρατηγὸς* Iustiniani (v. l. *Ἰωάννης*) 76, 17.

Κωνσταντίνος πατήρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγ. († 306) 1, 6.

Κωνσταντίνος νιὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου (3*7—361). S. Zoticum per cruciatus inter-

- fici iubet 235, 6 sqq. (H), varia in foro defodit 161, 24 (G), reliquias Sanctorum in S. Apostolis deponit 288, 5. Eo regnante statuæ Persei et Andromedæ advehuntur 72, 14 (= 195, 10); cf. 177, 6; adn. ad 19, 6; 17, 11; 282, 2 (B) et supra s. v. *Κωνσταντίνου νιοί*. — Eius statuæ ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4), in Senatu 50, 1; in Augusteo 65, 13.
- Κώνστας νιδς τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου* cum fratribus convenit 177, 6. Eius statuæ ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4) in Senatu 50, 1, in Augusteo 65, 12. Cf. etiam s. v. *Κωνσταντίνου νιοί*. Idem(?) 48, 14.
- (642—668) vide *Ἡράκλειος Κώνστας*.
- Ααγγοβαρδία* (v. l. *λογγυβαρδία*) 169, 1 (DF).
- Ααμία* 179, 5.
- Ααῦσος πατρίκιος καὶ προκπίσιτος* 170, 4.
- Αλέοντιος βασιλεύς* (695—698) a Tiberio Apsimaro naribus truncatur 280, 8 (v. l. *Αέων* et *Ιουστινιανός*), Iustinianum rhinotmetum expellit 244, 6 (F; *Αέοντος* rell.).
- Αέσβος* 217, 7 (H).
- Αέων στρατηγός τῶν Βυζαντιῶν* 11, 6 sqq.; 12, 4.
- Αέων βασιλεύς* (457—474): dicitur ὁ μέγας 20, 13; 52, 12 etc., ὁ εὐσεβής 20, 13, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Μακελάριος λεγόμενος 65, 5; *Αέων Μακέλλης* et *Αέων ὁ Μακέλλης* et *Αεωμακέλλης* saepe nuncupatur in K, codicibus variantibus; *Αέων ὁ μακέλλης ὃς ἐξημενεύεται σφαγεύς* 250, 17 (H). — moenia occidentalia restituit 20, 13 (= 208, 12); struit *Σορὸν ἐν Βλαχερναις* 242, 6, Dimacelium 250, 16, S. Mamantem 266, 2, τὰ Μαλελλίας 268, 1 (J), archistrategum τὰ Ἄββακερᾶ 270, 4. — Ardaburium interficit 29, 6 (= 204, 5 sqq.), Asparem 233, 12, saepe consulit Euphemiam sororem 167, 3 sqq., eius statuā ὁ μικρὸς Στρατήγιος 184, 9, *Πιττάκης* 65, 5; 167, 1. Eius aetate fuerunt Illus magister 227, 10, Aspar et Ardaburius 73, 5 (= 188, 14), Hilarion patricius 234, 9, Studius patricius 247, 4, Haemon patricius 264, 15; eius consul Ligyrus (ficticius) 64, 11; *τόμοι Αέοντος τοῦ μεγάλου* 64, 10. Eius uxor Verina: v. s. v. *Βερίνη*.
- Αέων* (717—741) cognominatus *Κόνων* 20, 1; 67, 9 (= 188, 4), *Ἰσαυρος* 20, 1; 198, 10; ὁ *Συρογενής* 226, 13; 245, 8 (B); 251, 11; 253, 11; 276, 13. — Eius filius Constantinus Caballinus 219, 15; 226, 13; 276, 14, eius uxor Anna 251, 11. Struit Neorium 67, 9 (= 188, 4), statuam Christi ex Chalce removet 219, 15, monachos comburit 226, 14 sqq., eo regnante templum S. Mocii corrui 20, 1; multa mirabilia delentur 198, 10, Heliodorus quidam 253, 10, Nicetas magister 276, 13;

- Iosephus et Theodorus Studites eum fugiunt 245, 8 (B).
- ὁ Ἀρμένιος (813—820) 245, 10.
- υἱὸς Βασιλείου (886—911): ὁ φιλόσοφος 280, 18 (HB); 288, 17 (G), ὁ σοφός 289, 15 (H), eius uxor Theophano 281, 5 (E), eius filius Constantinus Porphyrogenitus 289, 5, cum Zoe adulterium committit 289, 15 (H), ei Romanus quidam inscriptionem latinam templi S. Theodori Sphor. exponit 225, 20, condit S. Lazarum 288, 16, Omnes Sanctos 281, 4, restituit τὰ Ἀμαντίου 249, 10, eius aetate Stylianus Tzautzes 289, 1.
- πρωοασηκρήτης condit τὰ Μαλελίας 268, 1.
- ὁ φιλόσοφος aetate imperatoris Constantini (Magni?) 268, 4 (AC).
- πάπας Ῥώμης 211, 19.
- Αἰκίνιος Ἀῦγουστος (Ψ 324): eius statua ad S. Sophiam 26, 15 (= 202, 6) in Augusto 65, 13; idem(?) iussu Constantini Magni Χρυσόρον exstruit 68, 1.
- Αἰμναί oppidum Cappadociae, in quo Basiliscus fame interficitur 222, 17.
- Αἰμός: statua Famis in hippodromo 196, 13.
- Αἰψ πατρίκιος καὶ δρογγάριος τῶν πλωϊμῶν aetate Romani Lecapeni et Constantini Porph. 289, 7.
- Αογγίνος ὁ μάγιστρος ἀδελφὸς Ζήνωνος βασιλέως 227, 13.
- Αόκος loco corrupto 47, 6 (= 179, 15); Α. ὁ ποταμὸς fluit sub eccl. S. Apostolorum 287, 2.
- Μαγδαλαῖς δῆμαρχος τῶν Βενέτων 182, 12.
- Μαία mater Mercurii 155, 6.
- Μακάριος ὁ νομοθέτης Ἀντιοχείας 212, 17.
- Μακεδόνες 11, 7; 12, 1; 136, 1; 183, 7; 227, 19.
- Μακεδόσιος ὁ αἰρετικὸς: eius statua in foro 44, 6 (= 173, 11); cf. 210, 17.
- Μαμαίηνη: eius domus memoratur 148, 8.
- Μαμιανός (v. l. Δαμιανός) πατρίκιος Σελενκίας 81, 3.
- Μαναίμ (cod. μαναναῆ) στρατηγὸς vincit Scythas statuaque honoratur in Horreo 27, 8 (= 202, 15).
- Μανασσῆς πατρίκιος καὶ προαιπόσιτος Iustini II. aetate 107, 17 (v. l. Ναρσῆς).
- Μανονῆλ, Σαβῆλ καὶ Ἰσμαῆλ martyres a Iuliano occiduntur 142, 5; cf. ind. top.
- Μαξέντιος ὁ μοιχὸς: eius statua a gentilibus adorata 43, 13; cum Constantino regnat 143, 8.
- Μαξιμιανός (incertum utrum Herculius an Galerius) condit Cynegium 36, 3 (Μαξιμῖνος 163, 6); sacra facit Iconii 72, 12. Eius statua in Chalce 70, 4 (= 166, 2, ubi codd. Μαξιμῖνον).
- (sc. Ἐρκοῦλιος), pater Maxentii una cum Constantino regnat 143, 8. Cf. s. v. Ἐρκοῦλιος.
- Ἀθηναῖος ἀστρονόμος 97, 7 (μαξιμῖνος C).

*Μαξιμίνοσ στρατηγός Κων-
σταντίνου* 55, 11, 14.

— *ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιον* 163,
6, cf. *Μαξιμιανός*.

— *statua in Chalce* 166, 2,
cf. *Μαξιμιανός*.

Μαρία ἡ Θεοτόκος v. s. v. *Θεο-
τόκος*.

— *ἡ μνηροφόρος*: eius reliquiae
288, 20.

Μαρκία χήρα Iustiniani aetate
76, 11, 14 sqq., Phocae ae-
tate 218, 10 (*Μαρκία*
HG).

Μαρκιανός βασιλεύς (450—457)
ὁ ὄσιος: 197, 6; Anthemium
generum coronat et impera-
torem Romam mittit 251, 5;
statuam Menandri vatis con-
flat 29, 4 (= 204, 2), sta-
tuas ex Exacionio in S. Ma-
mantem transfert 32, 17, ex-
struit eccl. S. Anastasiae Ro-
manae 233, 10, S. Irenae τὸ
Πέραμα 234, 5, Chrysotri-
clinum 256, 10, mon. Myro-
ceratum 276, 7 (JHB), S. Zoen,
ubi sepelitur 275, 1. — Una
cum Pulcheria uxore ex-
struit *γηροκομεῖον τὰ Πρά-
σινα* 239, 5, S. Iesaiam et
Laurentium 241, 12, Bla-
chernarum eccl. 241, 22,
conficiunt aedificationem
S. Menae 215, 3. — Eius
statua in pal. Tribunali 39,
5 (= 168, 2), cf. 67, 8; in
Xerolopho 67, 5 (= 161, 7)
et 8; eius et Pulcheriae
statuae in Theodosiani por-
ticu 52, 16.

Μαρκίων philosophus quidam
Romanus 136, 9.

Μαρτινάκης patricius avuncu-
lus S. Theophanus 249, 16.

Μαρτύριος ἐπίσκοπος a Iuliano
comburit 53, 27.

Μαυρίκιος βασιλεύς (582—602):
patricius habitat *εἰς τὰ Μαν-
ριανοῦ* 233, 6; Phocae insi-
diatur 169, 1 (DFG), a Phoca
occiditur 197, 6 (G), simul-
que eius uxor et liberi in
Eutropii portu 267, 14; 274,
6. — Eius uxor Constan-
tina, filia imper. Tiberii: v. s.
v. *Κωνσταντίνα*, eius frater
Petrus magister 237, 14, eius
soror 274, 8, eius *σύντεκνος*
Cyriacus patriarcha 250, 8,
eius *παρακοιμώμενος* Stepha-
nus 239, 1. — Delet sta-
tuas in Exacionio 181, 4,
imaginem Fortunae Urbis
257, 6, bovis statuam in
Neorio 196, 18. — Exstruit
S. Georgium 225, 19, τὰ *Κα-
ριανοῦ* 241, 18, palatium So-
phianum 255, 16, Bryantis
et Damatry 268, 11; 269, 4,
armamentum (postea monast.
Παντελεήμονος) 265, 8, Myro-
ceratum monast. 276, 7 (ACM),
restituit eccl. S. Theodori
Sphoracii 225, 18, conficit
S. Quadraginta 234, 16. —
Eius et uxoris et liberorum
statuae in Chalce 166, 4;
196, 21. — Annales eius
imperii (*καθ' ὥραν ἐπὶ
Μαυρικίου Ἀυγούστου*) 49, 14.

Μαῦρος patricius, unus ex
duodecim Constantini Magni
146, 12; 148, 5.

Μαυρουσία 159, 22.

Μεγαρεῖς 3, 4; 9, 11.

Μεγεθία δέσποινα Tiberii Thra-
cis (578—582) aetate 237, 4.

Μεκάς quidam 47, 1.

Μελίας Θρακῶν βασιλεύς 4, 19.

- Μένανδρος* vates Cretensis: eius statua in Artotyriano 29, 1 (= 203, 16).
- Μεσοποταμία* 151, 4.
- Μηδικὸν πῦρ* quo balnea succendantur Caminia: 136, 21.
- Μήδων τὸ ἐλεγείον* 60, 5; — *νίκη Ἰουστινιανοῦ* 60, 13.
- Μητροφάνης πατριάρχης* (315—327) 25, 10. 13 (= 207, 16). Cf. ind. top.
- Μιχαὴλ πρωτοβεστιαρίος* Constantini Magni aetate 144, 1. — *ὁ Ῥαγκαβέ* (v. l. *φαγκαβᾶς*, *φαγαβέ* etc.) (811—813): *ὁ (ἀπο)κουροπαλάτης* 263, 6; 265, 1; lector fuit in Blachernis 263, 6, truncat statuam Fortunae 205, 7; eius uxor Procopia 264, 19.
- *ὁ Τραυλός* (820—829) *ὁ Ἀμορραῖος* condit monasterium Cucorobii 277, 8; cf. 277, 2 (JA).
- *νιὸς Θεοφίλου* (842—867): eius mater Theodora 295, 14, eius avunculus Bardas Caesar 184, 6; 295, 9, matrem et sorores, in his Euphrosynem in monasterium relegat 243, 15, necatur a Basilio (223, 4; 273, 1 etc.) in S. Mamante (266, 6; 295, 9) per Toxaram patricium 250, 2. — Condit *τοὺς Ὀδηγούς* 223, 3, *τὸ Καραβίτζιν* 223, 7, stabulum Tzycanisterii 225, 5. — Eo regnante fuit Martinaces patricius 249, 17, Damianus *παρακοιμώμενος* 266, 13, Icasia poetria 277, 2 (v. adn.).
- Μόδεστος* patricius, unus ex duodecim Constantini Magni 146, 13; 148, 9.
- Μόδεστος* patriarcha Cpolis Heraclii aetate 199, 21.
- Μουσελέ* cf. ind. top.
- Μυγιάρης* cognomen Theodori eparchi imperatoris Theophili (829—842) 224, 11.
- Μυροφόροι γυναῖκες*: earum reliquiae in S. Iacobo 263, 17. Cf. etiam *Μαρία μυροφόρος*.
- Μωκησός* oppidum 189, 12.
- Νάρμισσος πραιπόσιτος* Theodosii II. aetate 63, 15 sqq.
- Ναρσῆς πατρίκιος καὶ πραιπόσιτος* Iustini II.; *ἐνόουχος* 249, 2; marmora Proconneso affert ad soleam S. Sophiae tegendam 107, 15 (K), a Iustino portum Sophianum construere iubetur ibique statua honoratur 230, 7, condit *γηροκομείον*, *ξενῶνα*, *ἐκκλησίαν* prope domum suam 249, 1, S. Probum, Tarachum, Andronicum 249, 6. — Eius frater nomine non addito memoratur 254, 1. — Cf. 248, 15 (H).
- Νεβρώδ* = Nimrod: eius statua cum lepore et cane in Exacionio 32, 15.
- Νεκτάριος πατριάρχης* (381—397) 210, 16; residet in S. Irene antiqua 75, 2; cum Theodosio recipit reliquias S. Ioannis Prodromi 260, 19.
- Νερούας* unus ex septem philosophis Theodosii II. 61, 17; 62, 8; (= 193, 3. 7).
- Νεστόριος αἰρετικός* 211, 12.
- Νηπίον τῶν ἀγίων* reliquiae in S. Iacobi eccl. 263, 12.
- Νίγρος* (*Νίγερ* indecl. GB, *Νίγερως* A) tyrannus Sep-

- timi Severi aetate 15, 8; 135, 8 sqq.
- Νικαία Βιθυνῶν* 189, 16; 210, 3.
- Νικάνωρ*, Seleuci cognomen 157, 9.
- Νικήτας μάρτυς*: eius reliquiae in S. Romano 245, 6 (JHG).
- *δομέστικος* incerta aetate 243, 1 (H, rell. codd. *Νικόλαος*).
- *εὐνοῦχος καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης* aetate Theophili (829—842) condit balneum 269, 19.
- *μάγιστρος* cognomine ὁ *Ξυλινίτης* aetate LeonisIsauri (717—741) erigit τὰ *Ξυλινίτον* 276, 13.
- Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς* (963—969) 145, 11.
- *πραιπόσιτος τοῦ βασιλέως Θεοφίλου* (829—842) 223, 10 sqq.
- ὁ *Σελευκηνός* (v. adn.) pater Procopiae Augustae Michaelis Rhangabe (811—813) 265, 1.
- Νικόλαος δομέστικος τῆς Ἀνατολῆς* (*Νικήτας* H) 243, 1.
- Νικολία* oppidum 189, 16 (J, *νικαίας* rell.)
- Νικομηδέων ἡ μητρόπολις* 53, 6; *Νικομήδεια* 69, 23 (= 189, 8).
- Νικόπολις* 192, 10.
- Νινεψή* 151, 7.
- Νῆσος* heros Megarensium 3, 4.
- Νουζάμητος, ὑπαρχος ὁ ἀπὸ Περσῶν* 41, 15.
- Νουμεριανὸς Καῖσαρ* 33, 8 (= 162, 4).
- Ξενοφῶν* sartor quidam Iustiniani aetate 80, 3.
- Ξυλινίτης* cognomen Nicetae 276, 13.
- Ὀδρόσης* Scytharum rex 8, 4.
- Ὀδυσσεύς*: statua in Hippodromo 190, 15.
- Οἰκονόμιος*: τὸ μέγα λουτρὸν τοῦ *Οἰκονομίου* 145, 6, v. ind. top.
- Ὀκταούσιος* = Octavianus 192, 1.
- Ὀλβιανὸς ἑπαρχος* Constantini M. aetate(?) 56, 8.
- Ὀλύβριος ὁ πραιπόσιτος* socius Constantini Magni 143, 20, magister Romanus eccl. Euphemiae exstruit 238, 8.
- τὰ *Ὀλύμπια* 62, 1. 7 (= 193, 6).
- Ὀνωρήσιος ἑπαρχος* Constantini Magni aetate 144, 2.
- Ὀνώριος βασιλεύς* 61, 1; eius statua in Augusteo 65, 16, in Tauro 176, 5.
- Ὀσάλεντινιανὸς βασιλεύς*: tres huius nominis imperatores (364—375, 383—392, 425—455) raro distinguuntur¹): ὁ κτίτωρ τοῦ ἀγωγοῦ (I., cf. Theophan. p. 440, 17 de Boor) eiusque filia Iuliana 237, 6; idem fortasse Modium exstruit 27, 14 (= 202, 21), 179, 4, statuam hominis nudi et galeati in hippodr. ponit 64, 5; eo regnante Germanus patricius dux in Peloponnesum mittitur 259, 11. — Valentiniano (III.) regnante Aetius cisternam condit 73, 1 (*οὐάλεντος* cod.) — Statuae Val. I. aut II.

1) In Parastaseon libello duobus locis cognomen ὁ νεώτερος invenimus, reliquis nihil additur.

- ad S. Sophiam 26, 15 (= 202, 6), in Horreo seu Modio 28, 12 (= 203, 10), in peripato hippodromi 32, 4 (= 190, 7 et 207, 9), in Xerolopho 67, 4 (= 161, 7); 67, 8 (βάλεντος cod.) — Val. III. statua in cisterna Aetii 73, 2 (οὐάλεντος cod.); τοῦ νεωτέρου statua in Leontii porticu 54, 14, in Marinacii regione 69, 18.
- Οὐαλεντινιανὸς πραιπόσιτος Κόνσταντος 48, 14.
- Οὐάλης (364—378): ὁ Ἀρειανὸς 24, 15; 67, 19; aquaeductum aedificat 67, 19 (= 188, 8); cf. 201, 6 (ex 24, 16). — Falsa lectio in 73, 1 et 2 et inde 188, 10.
- Οὐροβίκιος πραιπόσιτος adiuvat Constantinum M. in condenda urbe 143, 20; 149, 9. 16 aedificat S. Iulianum 216, 5; cf. ind. top.
- Βαρβάτος, rerum militarium scriptor regnante Anastasio (491—518), aedificat S. Mariam Urbicii 220, 7; de eius domibus ibidem.
- Παλατινοὶ ἄρτοι a Constantino M. distributi 139, 7.
- Παλλάδιον sub columna fori 174, 2, cod. Aug. ad 17, 15:
- Παλλάδος δύο ἰδρύματα in senatu 18, 1 (= 139, 4), εἶδωλον ἀργυροῦν in foro 43, 5. Cf. Ἀθηναί.
- Πανεάς 53, 11. 26.
- Πάνορμος quidam Graecus Panormum condit 22, 28 (= 199, 4).
- Πάταρα 189, 13 (B).
- Πατρικιὸς Δεκτηνός (?) 305, 11.
- Παυλῖνος μάγιστρος Theodosii et Eudociae amicus 261, 1 sqq.
- Παῦλος (I.) πατριάρχης Κπόλεως (340—341) 25, 14 (= 207, 17).
- (IV.) πατριάρχης Κπόλεως (780—784) 269, 9.
- αἰρετικὸς 212, 13.
- Παφλαγονία et Παφλαγῶν 180, 1. 3; 248, 17.
- Πελοπόννησος 259, 12.
- Πέλοψ unus ex septem philosophis Theodosii II. 61, 17; 63, 3 (= 193, 3. 15).
- Περίνθιοι οἱ Ἡρακλεῶται 15, 11.
- Περίτιος (Περιτίων?) καστροφύλαξ Chalcedonem oppugnat 197, 11; 198, 6 (cf. 22, 11. 19).
- Πέρσαι (Περσίς, Περσία etc.). Eorum rex Sarbarus 102, 2; 146, 9; Chosroes 23, 7 (= 199, 13). Cum eis pugnatur a Iuliano 144, 4, a Constantino Magno, qui duodecim Romanos illuc mittit 146, 8 — 147, 7; a Zenone 239, 19; a Iustiniano 149, 14; cf. 159, 14. 19. Aurelianus se Persis prodit 76, 13. — Statuas rapiunt 23, 7 (= 199, 13), pacti loco accipiunt 51, 9. Νοζάμητος ὑπάρχος ὁ ἐπὶ Περασῶν 41, 16; eorum καστροφύλαξ Περίτιος 197, 11; 198, 6. — Περσικαὶ στήλαι 26, 9 (= 201, 21).
- Περσείως καὶ Ἀνδρομέδας statuae Iconio advectae 71, 13 sqq. (= 194, 15).
- Περσθλάβα oppidum a Constantino conditum 149, 14.
- Πέτρα oppidum Arabiae 194, 14.

- Πέτρος*, magister et europalata, frater imp. Mauricii (582—602) 237, 13.
 — patricius cogn. *Βαρσυνιανός* Iustiniani aetate 249, 12; 264, 11.
 — *αίρετικός* 212, 13.
Πηγανούσιοι κίονες 92, 18 (K)
 — *μάρμαρος* 51, 5.
Πικρίδιος κοιτωνίτης aetate imperatr. Irenae (780—802) 265, 11.
Πλάτων eunuchus et cubicularius Basilisci (475—477) aetate 35, 3 (= 162, 17).
Πλιάβαρος v. *Γλιάβαρος*.
Πλίσκονβα oppidum a Constantino M. conditum 149, 13.
Πλούμβας φιλόσοφος (*Πλουμβάτος?*) Iustini II. (565—578) aetate 70, 21.
Πλούταρχος a secretis et epistulis Iustiniani I. 76, 9.
Πολυδύκης alter Dioscurorum 7, 4.
Πολύενκτος; eius dies festus (9. Ianuar) 273, 3; cf. ind. top.
Πόντιός τις: eius κατασκευάσμα in hippodr. 60, 3.
Πόντος 2, 4; 13, 11; ibi σκουλάκτον 49, 9 sq. — *Ποντική θάλασσα* 14, 6.
Ποσειδών 4, 11; 5, 13; 10, 10 cf. ind. top.
Πουλχερία uxor Marciani (450—457), filia Eudoxiae 37, 17; eius statua in Chalce 38, 7 (= 165, 1), aliae 37, 17, 52, 16; eius memoriam pie colit Leo Magnus 52, 12 sqq. — Varia aedificia cum Marciano struit v. s. v. *Μαρκιανός*.
Πράσινον μέρος: 20, 16 (= 208, 14); 37, 10; 39, 1. 7; 42, 7; 46, 12; 59, 7; 70, 20; 182, 13. 15; 239, 4 etc. Cf. ind. top.
Πρίαπον qualem artifices finxerint 156, 9.
Πρόβος patricius, unus ex duodecim Constantini comitibus 146, 11; 148, 1. 3; 249, 18.
Πρόκλος πατριάρχης Κπόλεως (434—447) 150, 10; 183, 18; 239, 15.
Προκόνησος 107, 17.
Προκοπία: ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου καὶ Προκοπίας 254, 1 (cod. H, falsa lectio pro *Σοφίας*). Cf. ind. top.
 — filia Nicephori Seleuceni, uxor Michaelis Rhangabe 264, 19.
Προποντίς 12, 7.
Πρωτάσιος unus ex Constantini Magni sociis 146, 10; 220, 13.
Πρωτόμαχος στρατηγός τῶν Βυζαντιῶν 13, 5.
Πυθία 2, 2.
Πύρος αίρετικός 212, 12.
 Ὀρήγιον(?) κάστρον Πεερσῶν 197, 10. 14 (22, 11. 13).
 Ὀροανός patricius unus ex Constantini sociis 146, 12; 148, 6.
 Ὀρόδος ἢ νῆσος 92, 1; 107, 1. 4; 189, 14; Ὀρόδιοι 9, 9.
 Ὀυφῆνος μάγιστρος aetate Theodosii I. 75, 6 sq.; fuit antea στυτοτόμος, apud quem imperator habitabat 216, 12. Ἐο auctore aedificat Theodosius templum S. Iohannis Prodr. 260, 19.
 Ὀρωαῖος v. Ὀρώμη.

- Ῥωμαῖνός ὁ γέρον (920—944): ὁ Λακαπηνός dicitur 170, 19 (E); sculptas columnas in Chalce transfert 232, 12, erigit Salvatorem in Chalce 282, 9, erigit columnasiunctas 267, 11 (ACB), denuo exstruit S. Marcum ad Taurum 277, 13, templum S. Iohannis Theol. in Diippio 170, 19 (E); eoregnante fuit Lips drungarius 289, 6.
- ὁ νέος ὁ πορφυρογέννητος (959—963): pater Basilii 283, 6.
- Ῥώμη (Ῥωμαῖος etc.) ἡ πρεσβυτέρα 1, 5 (= 137, 14); 15, 7. ἡ μεγάλη 17, 9, ἡ νέα (= Κπόλις) 1, 7 (= 137, 17); 48, 6. Ad eius similitudinem Cpolis conditur 17, 3 sqq., 145, 15; 181, 10; inde venit Constantinus 174, 6; inde statuæ Cpolim transferuntur 41, 11 (= 172, 14); 59, 14 (= 189, 6); 256, 11; 257, 9; inde veniunt artifices 237, 8; senatores a Constantino Cpolim transferuntur 146, 5—148, 11; ἄπληκτα τῶν Ῥωμαίων Cpoli erant ad Iulianum et in Halonitzio 216, 6. 9; cf. ind. top. — Romae templum Solis ab Aureliano exstructum 76, 12; statuæ Iuliani Apostatae et Gratiani 54, 8. 11. — Ῥωμαίων γυναῖκες morbo capillos amittunt 153, 18. Urbs a Gallis diruitur imperante Severo 137, 18. — Ῥωμαῖα γράμματα 178, 15, Ῥωμαῖκά γράμματα 226, 2; μάρμαρος Ῥωμαῖος 177, 8 (G). — Ῥωμαῖοὶ vel Ῥωμαῖοὶ κίονες 76, 8; 85, 3 cf. 92, 18 (adn.). — Ῥωμαῖκός στόλος = Byzantinorum quos dicimus classis 231, 9; 252, 3; Ῥωμαῖκὴ γῆ 159, 15. — Cf. etiam 54, 3; 61, 2; 136, 1; 226, 1 etc.
- οἱ Ῥῶς 176, 12.
- Σάβας ὁ ὄσιος 21, 2 (= 195, 17.)
- Σαβέλλιος ὁ αἰρετικός: eius statua in foro 44, 6 (= 173, 11.)
- Σαλλούστιος (v. l. Σαλουστίων) patricius unus ex duodecim Constantini Magni senatoribus 146, 12; 148, 8; 149, 10.
- Σάλος ποταμός 305, 11.
- Σαμάρεια 98, 9, Σαμαρεῖτις 98, 11.
- Σαμονήλ ὁ προφήτης: eius cornu olei, quo reges unguebat 276, 9; reliquiae 211, 5.
- Σάρβαρος Περσῶν βασιλεύς 102, 2; 146, 9.
- Σάρδη 189, 12.
- Σάταλα 189, 13.
- Σεβαστεία 189, 12.
- Σεκοῦνδος φιλόσοφος: eius versus 70, 16 (= 165, 4).
- Σελεύκεια (Σελευκεία): inde patricius Maurianus 81, 3; inde statuæ Cpolim transferuntur 189, 15; ibi vincitur Illus eiusque milites 227, 19. — Σελευκηνός (v. l. Σελεύκιος) v. Νικηφόρος.
- Σέλευκος Νικάνωρ rex Syriae 157, 8.
- Σελήνη: statua ad S. Sophiam 26, 8 (= 140, 5 et 201, 20); cf. Ἀφροδίτη.
- Σεμέστη νύμφη 3, 7; 4, 9; cf. 2, 10; 4, 4; 7, 4.

- Σεξτίλιος μὴν 192, 2.
 Σεπτέμβριος μὴν 192, 4.
 Σεραπίων ὀπατικός: statua ad S. Sophiam 26, 16 (= 202, 7).
 — κάστρον τῶν Περσῶν, Ῥήγιον τοῦνομα 197, 9 (22, 10).
 Σεργίος πατριάρχης Κπόλεως (610—638) 69, 2; condit S. Georgii eccl. Chalcedone sitam 280, 11. — αἰρετικός 212, 12.
 Σευῆρος (v. l. Σεβῆρος) (Septimius Severus 193—211). Eius pugna et foedus cum Nigro tyranno 15, 7 sqq.; 135, 6—137, 12. Byzantii muros frangit, postea monumentis urbem ornatur, balneum Zeuxippi et Caminia, hippodromum aedificans 15, 11—16, 7; 67, 14 sqq. (= 168, 6), 136, 15 sqq.; 145, 15, νόσῳ ἐπιληψίας moritur 137, 9; cf. ind. top.
 — ὁ υἱὸς Κάρων (Constantini Magni aetate, sed quis vera huic fabuloso viro respondeat, nescio): elefanti statuum in Basilica ponit 40, 12; 41, 7. 14 (= 172, 2); eius palatium et templum prope Taurum 57, 12. 15; Σευῆρον τὸν Ἐρκοῦλιον vincit Constantinus 57, 20; Gazis domicilia dat in Viglentie regione Cpolitana 55, 11; eiusdem ni fallor statua in Smyrnio 24, 9 (= 201, 2), in Xerolopho, ubi multa sacrificia fecit 32, 8 (= 161, 1).
 — πατριῖος καὶ ἀδελφοποιητὸς imperatoris Constantis (642—668) 251, 18, cf. ind. top.
- Σικελία 189, 16; 251, 20.
 Σικεῶν v. Θεόδωρος ὁ λεγ. Σικεῶν.
 Σιλβανός unus ex septem Theodosii II. philosophis 61, 18; 62, 9 (= 193, 3. 8).
 Σίλβεστρος πάπας Ῥώμης 210, 6.
 Σινάτος vel Σινάτης quidam Senatum aedificasse dicitur 49, 16 (Σινάτης nomen proprium etiam in Actis et Diplom. ed. Miklosich—Müller II p. 224).
 Σκλάβος (v. l. Σθλάβος) cogn. Δαμιανοῦ 266, 12.
 Σκληρός quidam 148, 5.
 Σκόμβρος unus ex duodecim Constantini Magni senatoribus 146, 10.
 Σκόθαι 8, 4; 9, 8; 27, 8 (= 202, 16); 149, 13; 227, 19.
 Σκόλλα: eius statua in hippodromo 190, 14.
 Σμάραγδος patricius et dux Tiberii Thracis (578—582) aetate 277, 5.
 Σμόρνα 189, 15; 252, 16.
 Σολομών 105, 5; statua in cisterna basilica 171, 9 (sed cf. 68, 4).
 Σοφία uxor Iustini II. (565—578) ἡ Δωβή: maritum monet, ut portum Sophianum aedificet 230, 2 sqq.; eius statua in hoc portu 184, 14; 230, 21; in Milio 38, 13 (= 166, 16). — Cf. 187, 7 (G). Falsa lectio 70, 21.
 Σπάνος cognomen Theodosii I. 70, 6.
 Στέφανος ὁ παρακοιμώμενος Μανρικίου (582—602) 239, 1.
 Στούδιος patricius Leonis Magni aetate 247, 3, cf. ind. top.

- Στουδίτης*, Θεόδωρος, ποιητής 245, 8.
- Στρατήγιος μάγιστρος*, τῶν βασιλικῶν χρημάτων φύλαξ καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. ἀδελφοποιητός 78, 13; 84, 10; 86, 3; 89, 2. 11; 105, 6; 260, 1.
- Στρατονίκη* uxor Seleuci Nicatoris 157, 10.
- Στρόμβος* adversarius Byzantis 9, 6.
- Στυλιανός Τζαούτζης* 289, 2.
- Σύμβουλος* (?) cf. 97, 7.
- Συμεὼν ὁ Θεοδόχος* eius reliquiae in eccl. S. Iacobi feruntur 263, 13.
- Σφωράκιος* patricius aetate Arcadii et Theodosii II. 225, 14. Cf. ind. top.
- Ταράσιος πατριάρχης* (784—806) 212, 22; 266, 9.
- Τερβέλις ὁ Βουλγαρίας* 40, 6 sqq. (= 172, 1); 244, 7. 8.
- Τερεντίου λειψανα* 211, 5.
- Τζαούτζης* v. *Στυλιανός* 289, 3.
- Τιβέριος* (14—37) cf. Anon. Tr. in notis ad 158, 6.
- ὁ *Θράξ* (578—582); ὁ *πρῶτος* dicitur 20, 9 (= 208, 9), *κροτοειδής* 52, 8 (= 165, 13); eius uxor Anastasia 234, 12, filia Constantina 234, 17, gener imperator Mauricius 234, 16; 265, 13.
- palatium prope S. Agathonicum instaurat 20, 9 (= 208, 9), condit Bryantis et Damatry palatia 268, 11; 269, 3; S. Quadraginta 234, 12, τὸ *Καστέλλιν* 265, 13. — Eius aetate florent Smaragdus patricius 277, 6, Megethia *δέσποινα* 237, 4, frater quidam Narsis 254, 2. — Eius statua in Chalce 52, 8 (= 165, 13).
- Τιβέριος ὁ Ἀψίμαρος* (698—705) moenia maritima restituit 20, 11 (= 208, 19), bello vincitur 40, 4; Leontium in monasterium τὰ *Δαλμάτου* relegat 280, 7.
- Τίγρις* 151, 4.
- Τιμήσιος* pater Nigri tyranni 135, 8.
- *στρατηγὸς Βυζαντίων* 13, 9.
- Τοξαρᾶς μαγλαβίτης* imper. Michaellem necat 250, 2.
- Τουβάκης* quidam: eius domus 150, 1.
- Τραιανός* (98—117) 47, 1; eius statua equestris in Milio 170, 14 (sed E habet *Γρατιανοῦ*).
- Τράλλη* 189, 12.
- Τρωάς* 77, 2. — *Τρωικὸς πόλεμος* 9, 15.
- Τρώιλος κουβτιουλάριος* Iustiniani I. 85, 7; 91, 18; idem ni fallor *πρωτοβεστιάριος* Iustini II. 230, 8.
- Τυάνα* 11, 1; 189, 15. — *Τυανεύς* Apollonius 191, 16; 206, 18.
- Τυχαῖον* cf. *Τύχη*.
- Τύχη τῆς πόλεως*: Fortunae urbis instar fuit Apollinis statua in columna porphyretica Fori 56, 16 (= 177, 18) et Rheae statua a Byzante erecta (*Τυχαῖον τῆς πόλεως*) 6, 10; et catena in cruce Milii 38, 12; 166, 9. — Eius statua cum modio fuit in orientali arcu Fori 205, 5, in Strategio 184, 5, supra arcum palatii 257, 3; parva statua in solempni processione in hippodromum

- portabatur 42, 11 (= 173, 3), cf. 196, 2 sqq.
- Ἰπάτιος ὁ ἄγιος draconem baculo necat 281, 16.
— πατρίκιος καὶ δήμαρχος τῶν Βενέτων a fractionibus circi imperator renuntiatur 75, 12.
- Φαρές dux Gelimerum custodire iubetur 159, 22 (C).
- Φάρος 12, 20 (epigr.)
- Φαρμακῆς quidam 250, 15.
- Φαῦστα uxor Constantini Magni: statua in Smyrnio 23, 16 (= 200, 6), in Senatu 50, 20.
- Φιδάλεια uxor Byzantis 8, 7; 14, 14; statua ἐν τῷ κατωγαίᾳ πόρτῃ 20, 19 (= 195, 14).
- Φιλιππικὸς βασιλεύς (711—713): improbatur (ἀπεδοκιμάσθη) in basilica 40, 5; statuam defodi iubet in Cynegio 36, 21 (= 163, 17), duas statuas ex portu Sophiano aufert 184, 15; cf. 230, 23 (CM); eius statua in Zeuxippo 71, 2 (= 171, 4).
- Φίλιππος ὁ Ἀμόντων 11, 7 sqq.; 12, 7 sqq.; 13, 2 (epigr.)
- Φιλόδωρος λογιστής Iconio nomen indit 72, 4. 8 (= 195, 4. 7).
- Φιλόκαλος quidam est is, cui pars Parastaseon scripta est: 35, 4; 35, 23; 48, 9. 13.
- Φιλόξενος unus ex duodecim Constantini senatoribus 146, 11, exstruit Philoxeni ci-sternam 147, 23; 300, 3.
- Φιρμιλλιανὸν statua in peripato hippodr. 32, 5 (= 190, 8 et 207, 9).
- Φλωρέντιος patricius et dux Antiochiae (B) Arcadii (395—408) aetate 251, 1, cf. ind. top.
- Φλώρος Constantini M. aetate 269, 6; cf. ind. top.
- Φοίνικες 155, 17.
- Φοῖνιξ oppidum 252, 4.
- Φόρτων philosophus Romanus (v. l. Φύρτων) Sept. Severi aetate fuisse dicitur 136, 9.
- Φρυγία 261, 6.
- Φωκῆς βασιλεύς (602—610). ὁ Καππάδοξ 218, 8; 273, 12. Mauricium eiusque familiam necat 197, 6 (G), 274, 11; praetorium erigit 218, 12; equo vehens lapsus esse dicitur in Phocolistho 228, 8; Anastasiam diligit 255, 20 (HJAC), condit ecclesiam S. Phocae cogn. Diipii in Milio duosque equos ibi ponit 168, 16 sqq.; comburitur ab Heraclio 49, 7 (cf. 180, 14); cf. 68, 18 sqq. (= 168, 14). — Eius statua post Magnauram 68, 5 sqq. (= 168, 10. Eius eparchus et gener Crispus 273, 11; eo regnante fuit S. Theodorus ὁ Σικεῶν 68, 9 (= 168, 15).
- Χαγάνος ὁ ἄρχων Βουλγαρίας 265, 14.
- Χαζάρεις· Γλιαβάνος Χάζαρις 40, 7.
- Χαλδία 189, 13.
- Χαλκηδών cf. ind. top. s. v. Καλχηδών.
- Χαλκίς 9, 16.
- Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων 12, 5—13, 5.
- Χαρίσιος (v. l. Χάρσιος) δήμαρχος τῶν Πρασίνων Theo-

- dosii II. aetate 182, 13; *δευτερεύων μέρους Βενέτων* 259, 1; cf. 254, 1 (C) v. ind. top.
- Χαρίτων εὐνοῦχος ἐπίκλην Χηνόπουλος* (v. adn.) Iustiniani I. aetate 79, 18.
- Χάρυβδης* 190, 14.
- Χατζιτζάριοι: Ἀμαληῖται οἱ Χατζ.* Theodosii II. aetate 150, 8.
- Χερσῶν* 46, 16; 244, 5.
- Χηνόπουλος* (v. l. *χηνόπους, χηνόπωλος*) cognomen Charitonis 80, 1.
- Χίος* 71, 11 (= 190, 4); 189, 14.
- Χοσρόης Περσῶν βασιλεύς* 23, 7 (= 199, 13); 199, 15 sqq.
- Χριστιανοί* a Iuliano comburuntur 49, 3 (= 180, 12), eius uxor Anastasia *Χριστιανή* pellitur 66, 28, Christianorum statuæ ad S. Sophiam 26, 11 (= 140, 9 et 202, 2 sqq.)
- Χριστός*: urceolus myri quo unguebatur 33, 17 (= 161, 11); clavi crucis 174, 10, *σανδάλια* et imago Berytensis 282, 19. — Statua in Paneade a Iuliano fracta 53, 21, st. matris cum infante ab Arianis combusta 25, 20 (= 207, 22), in Contariis a Constantino Magno posita 55, 5 (= 187, 15), in Chalce 197, 2 (22, 3); 219, 14, in Christocamaro 253, 5. — Ad sepulcri eius similitudinem ecclesiae exstruuntur 245, 15; 250, 7.
- Χρυσάφιος ὁ τζουμᾶς εὐνοῦχος καὶ παρακοιμώμενος* Theodosii II. 182, 5.
- Χρῦσης* et *Χρυσῆς* 5, 7.
- Χρυσόπολις* cf. ind. top.
- Ὁριγένης αἰρετικός* 212, 3.
- Ὄρος*: idem atque Priapus 156, 10.

Index topographicus urbis Constantinopolis eiusque suburbiorum.

- Τὰ Ἀββακερᾶ eccl. archi-
strategi prope Xerolophum
270, 3. Cf. εὐκτήριον τοῦ
ἄββᾶ Κύρου Synaxar. CP
ed. Delehaye 218, 30.
- Ἀβραμίτης nomen monasterii
τῆς Ἀχειροποιήτου (ante
portam Auream) 260, 10;
cf. Pargoire Revue des qu.
hist. 1899 p. 93—100.
- Ἀγαθονίκου eccl. 20, 3
(= 208, 3); 37, 3 (= 163,
22); 74, 8; 140, 10; 214, 4.
Prope eccl. palatium 20, 7
(= 208, 8).
- Ἁγιοσοφίτισσα nomen eccl.
Mariae ad Chalcopratia
227, 4 (E); cf. 263, 4.
- Ἀγρικολάου οἶκος 148, 4 in
regione τὰ Μανριανοῦ.
- ἀγωγός Constantini M. 17,
12 (= 138, 10); 149, 3. —
Valentis 67, 19 (= 188, 7). —
Valentiniani 237, 6; alius(?)
244, 11.
- τὰ Ἀδδα eccl. archistrategi
229, 6 (secundum cod. E
antea eccl. S. Thomae τοῦ
Ἀμαντίου).
- Ἀετίου κινστέρνα 72, 20
(= 188, 9).
- Ἀθηνᾶς νεός(?) 7, 12 (B₁).
- Ἀϊαντος καὶ Ἀχιλλέως βωμοί
prope Strategium 7, 7.
- Αἰμιλιανοῦ porta et eccl.
prope Ῥάβδον 247, 6.
- Ἀκακίου eccl. 74, 8. 140, 10,
253, 5 (prope Musele do-
mum), τὸ Ἐπτάσκαλον 214,
4 (πληθίον τῶν οἰκημάτων
τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου cod.
E), 219, 6; ἡ Καρέα (ἐν τῇ
βασιλικῇ πόρτῃ) 253, 19.
- Ἀκούβιτα ἰθ' in palatio
144, 17.
- ἀκρόπολις 140, 15; 141, 5
et 12; 148, 15; 162, 9.
- Ἀκροπολίτου οἶκος 150, 2.
- τὰ Ἀλεξανδρίας (ἄλεξάνδρου
Η)μονήτης. Δουμνίκας 275, 18.
- Ἄλωνιτιν prope Taurum
xenodochium 176, 2, pala-
tium 216, 7.
- τὰ Ἀμαντίου domus Amantii,
postea eccl. S. Thomae 249,
8, postea S. archistrategi
Addae 229, 9 (cod. E).
- τὰ Ἀμαστριανοῦ 46, 18 sqq.
(= 179, 12); 179, 3; 203, 11
(G); 269, 15.
- Ἀμφιάρεω templum vel ara
7, 8.
- ἀναβαθμοὶ οἱ οβ' 40, 16
(cf. 172, 3; 36, 8).

- Ἀνάπλους* 10, 3. eccl. S. Michaelis 18, 2 (Ang.); 265, 18; 266, 5 (H).
- Ἀναργύρων* (i.e. Cosmae et Damiani) eccl. τὰ Πανλίνης (τὰ Βραχέος cod. B) 261, 1 sqq.; τὰ Βασιλίσκου 255, 9; εἰς τὸ Ζεῦγμα 239, 14.
- Ἀναστάσεως* eccl. (?) εἰς τὰ Μανριανοῦ 233, 9 (HG), chron. anni 1570 ad p. 81, 11.
- Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας* eccl. (εἰς τὰ Μανριανοῦ, εἰς τὰ Ψηφᾶ) 233, 9; τῆς Φαρμακολυτρίας 250, 13.
— pal. (postea τῶν Σοφιῶν) 255, 16.
- Ἀναστασίον* martyris eccl. 219, 1.
- Ἀνδρέου* eccl. in Strategio 218, 5 (J), in Bucino (postea χοροβολῶν) 258, 8.
- Ἀνδρονίκου καὶ Προβου καὶ Ταράχου* eccl. 249, 6.
- Ἄνεμοδοῦριν* 37, 5; 253, 9 (v. l. ἀνεμοδοῦλι(ο)ν).
τὰ Ἀνθημίου domus Anthe-
mii (πλησίον τῶν Κύρου CM),
postea templum, thermae,
gerocomium 251, 4.
- Ἄννης* eccl. in Deutero 244,
1; mon. τὰ Σπουδῆς 251,
10; ὁ Διηγεστέας 232, 13
(HB).
- τὰ Ἀντιόχου dom. et regio
241, 6.
- Ἄντωνίου* eccl. 141, 17; 142,
7 (ἐν τῇ πλατείᾳ cod. E);
148, 16 (A₂); τὰ Ἀρματίου
150, 21, cf. s. v. Ἀρμάτιος.
- Ἀποστόλων* eccl. magna (cod.
Ang. in notis ad 18, 2); 139,
16; 140, 11; 148, 10; 181,
16; 214, 5; 281, 3; 282, 2
Scriptores Orig. Constant. II.
- (HB); 286, 7. 16 sqq.; alia
232, 3; eccl. in palatio 144,
13; eccl. in Exacionio 281,
10 (antea S. Trinitatis eccl.).
- Ἄρσοβίνδου* dom. et eccl.
Mariae 237, 12; thermae
238, 3.
- Ἄρσαδιαναί* 141, 13; 164,
11; ἄ. Ἰωάννης αἱ Ἄρκαδι-
αναί (πλησίον τοῦ Φόρου M)
221, 12.
- Ἄρκαδιος ὁ λεγ. Νεώριος* 67, 9.
- Ἄρκλα* insula, quae olim Δά-
μαλις, nunc autem turris
Leandri audit, 264, 3 (E).
- Ἄρμαμέντον* An. Tr. in no-
tis ad 68, 4 (= 168, 10);
aliud(?) 217, 3; 265, 8.
- Ἄρμαενταρέας* mon. ὁ ἄ.
Παντελεήμων 265, 7.
τὰ Ἄρματίου (inter ἀρματίον
et ἀρματίον variant codd.)
142, 7; 149, 17; 238, 11;
271, 5, ibi gerocomium et
thermae 238, 17; ibi eccl.
S. Antonii 150, 21.
- Ἄρταβάσδου οἶκος* 239, 8.
- Ἄρτέμιδος* templum πρὸς τὸ
τῆς Θοράκης ὄρος 7, 12, in
portu Phruxi 14, 9.
- Ἄρτεμίου* eccl., antea Ioannis
Bapt. 235, 21 (ἡ Ὁξεία add.
J).
- Ἄρτεμίσιον*(?) 48, 8 (v. not.)
τὰ Ἀρτοπωλεῖα 44, 12 — 46,
17 (= 174, 12), forum man-
cipiorum 185, 4; 203, 15;
207, 4
- Ἄρτοτυριανὸς τόπος* (idem
ac Ἀρτοπωλεῖα locus?) 29, 2
(= 203, 17); 164, 3; 175, 13.
- τῶν Ἀρχαγγέλων eccl. cogn.
τὰ Τζίρον (τὰ Στείρον v. l.)
221, 1.
- τὰ Ἀρχιστρατήγου 38, 3

- (= 164, 14, ubi additur εἰς Ἀρκαδιανᾶς); eccl. in Anaplo cod. Ang. in notis ad 18, 2; 265, 18; in Sosthenio cod. Ang. in notis ad 18, 2; 267, 2; τοῦ Ἀββακεῶ 270, 3; τοῦ Ἀδδα 229, 6; τὸ Χρυσοβάλανον 243, 6; εἰς τὸν ἅ. Ἰουλιανόν 236, 3; ὁ μικρὸς τῆς Νέας 272, 11.
- Ἄσπαρος κινστέρνα 73, 4 (= 188, 12); 243, 10; οἶκος 188, 18.
- Ἀσώματος τὰ Στεῖρον 220, 20 (G).
- Ἀγγοσταῖον (sic Hes. et Parast. 65, 10, Ἀγγοστίων Codin., nisi quod GB plerumque ἀγγοστειῶν prae-bent; Ἀγγοστειῶν An. Tr. 158, 4 et 159, 3, cod. R et Vind. 129 in 104, 9, τὰ Ἀγγοστεῖα Parast. 37, 19): forum, ubi columna cum statua Helenae 17, 8 (= 138, 6); 158, 4; cum statua Iustiniani 159, 3sq.; 284, 10; 285, 1sq.; cum statutis Constantini, dein Theodosii, denique Iustiniani 65, 10sq. — Cf. 170, 13 (G); 37, 19 (ἐν τοῖς Ἀγγοστειοῖς); 104, 9 (πύλαι τοῦ Ἀγγοστίωνος).
- Ἀγγούστης μονὴ γυναικεία 273, 7 (cf. Acta Anastasii ed. Usener p. 26: μονῆς τῶν Ἀγγούστης διακειμένης πλησίον τοῦ ἁ. Θωμᾶ τοῦ ἐπιλεγομένου ἀποστόλου).
- αὐλὴ λιθόστρωτος: ἰβισταν-ρίον, δ' χαλκαῖ πύλαι etc. 185, 5.
- Ἀφροδίτης τέμενος 7, 11.
- Ἀχειροποιήτου ἡ μονή, ὁ Ἀβραμίτης 260, 8.
- Ἀχιλλέως βωμὸς καὶ λουτρόν 7, 7sq.; 141, 7.
- Βάκχος v. Σέργιος.
- βαλανεῖα v. λουτρά.
- Βαπτιστήριον v. ἁ. Σοφία.
- ἁ. Βαρβάρης ἐκκλ. 37, 6. 8 (= 164, 3); 283, 15.
- Βαρβύσης v. Κύδαρος.
- τὰ Βασίλεια v. παλάτιον; βασιλείων αὐλὴ 18, 2 (= 139, 5, βασιλικὴ αὐλὴ A).
- Βασιλείον τοῦ παρακοιμ. οἶκος, antea Ἄσπαρος 188, 18.
- τὰ Βασιλίδον (Βασιλίδος v. l.) 279, 12 (ὁ ἅ. Νικόλαος add. C).
- Βασιλικὴ κινστέρνη 67, 20 et 68, 2 (= 171, 6 et 14), μεγάλη καὶ μικρά 300, 5; β. σειρά (an στοά?) ἡ χρυσόροφος 39, 9; 40, 6. 14 (= 171, 16); βασιλικὴ αὐλὴ 139, 5 (A); Βασιλικὴ 6, 9; 14, 12; 226, 12; βασιλ. πύλη (τῆς Χαλκῆς) 38, 6 (= 164, 17); βασ. πόρτα 253, 19 (E).
- Βασιλισκάριον = ἡ βασιλικὴ κινστέρνα μικρά 300, 8.
- Βασιλίσκον οἶκος 33, 7sq. (= 162, 5); 255, 11; τὰ Β. ναὸς (ἁ. Τρύφων) 255, 5. οἱ ἅ. Ἀνάργυροι 255, 9; παλάτια 255, 11. 14.
- τὰ Βάσσον (ἡ Θεοτόκος) 235, 15; cf. E. Kurtz, 2 gr. Texte über die h. Theophano p. 49.
- Βελονᾶ οἶκος 148, 6.
- Βεστιᾶριον 145, 2, cf. adn. ad 78, 13.
- Βηθλεὲμ ἡ μονή 215, 4.
- τὰ Βιγλεντίου 24, 10 (= 201, 3); 55, 7 (= 188, 1); 56, 5 (ἔμβολοι); τὰ Βιγλεντίας ὁ ἅ. Προκόπιος 254, 3.

- Βλαχέρναι, eccl. Mariae 74, 7 (adn.), 150, 21; 182, 10. 15; 232, 18; 241, 21; 242, 5; 251, 12; 263, 10; 292, 8; λούμα 187, 8; 242, 8; 283, 4.
- Βοσπόριον 263, 18; Βόσπορος (= Βοσπόριος ἄκρα) 3, 1; 4, 1; Βοσπορία ἀκτὴ 5, 6. Β. ἄλς 5, 3, Β. πέλαγος 12, 18.
- Βούκινον (Βύκινον ΒΗ) pars moenium maritimorum 231, 3; ibi eccl. S. Andreae, postea χορτοβολών 258, 7.
- Βουκολέων, παλάτια 256, 4.
- Βουκόλια 3, 3.
- Βουῶς forum: 48, 11 sqq. (= 180, 7); 54, 19 sqq.; 148, 18; 170, 1 (DF), 269, 19.
- τὰ Βραχέος οἱ ἄ. Ἀνάργυροι 261, 4 (B).
- τὰ Βρύαντος παλάτια καὶ βουρός 268, 10.
- Βώνου κινστήρα 142, 5; 189, 1; 245, 17; 267, 11.
- Τὰ Γάϊνα 252, 5 (paenitet scripsisse Γαῖνᾶ).
- τὰ Γαλάτου, ἡ ἄ. Εἰρήνη 271, 1.
- Γαληνοῦ θηρία loci nomen? 46, 15.
- τὰ Γαστρία μονή 215, 12.
- τὸ Γενικόν aerarium publicum in palatio 145, 1.
- τὸ Γεράνιον 145, 5.
- τὰ Γερίου 270, 10, v. τὰ Ἱερίου.
- Γερμανοῦ οἶκος καὶ λούμα 259, 10.
- γέφυρα ἐν τῷ ἄ. Μάμαντι 33, 1 (= 161, 14); τῆς Χαλκηδόνος 161, 16.
- ἄ. Γεωργίου εὐκτήριον (εἰς τὰ Σφωρακίου?) 225, 19;
- ναὸς τὰ Κοντάρια 228, 19 (C); ἐν τοῖς Ἱερίου 270, 14; ἐν Καλχηδόνι 280, 10.
- τὰ Γηραγάθης τὸ Πετρίον, γηροκομεῖον 240, 5.
- Γηροκομεῖα v. cogn. Ἀνθημίον, Ἀρματίον, Γηραγάθης, Δεξιοκράτου, Ἰσιδώρου, Καριανοῦ, Ναρσοῦ, Πέτρον, Πράσινα, Σεβήρον, Φλωρεντίον, Ψαμαθέον; cf. 246, 7.
- Γουστίων, postea Ἀύγουστίων 158, 10.
- τὰ Γρηγορίας, μονή 275, 18.
- ἄ. Γρηγορίου ναὸς τὸ Ξηροκίπιον 243, 20 (e coniect. Lamb. etiam 225, 19 et 270, 14).
- Δαλμάτου μονή 280, 5.
- Δαμαλίδος νίον, βωμός, στήλη 12, 13, cf. Ἄρλια.
- Δαματρὸν τὰ παλάτια 269, 3.
- Δαμιανοῦ μονή 266, 11.
- τὰ Δαρείου cf. 148, 4.
- Δάφνη (παλάτιον) 148, 16; 256, 10.
- Δεξιοκράτου(ς) ναὸς καὶ γηροκομεῖον 241, 14, πόρτα 287, 13.
- τὸ Δεύτερον ὁ ὄσιος Ζωτικὸς 235, 3 (E); ἡ ἄ. Ἄννα 244, 2.
- ἄ. Δημήτριος ἄνωθεν τοῦ τείχους 295, 7.
- τὰ Διακονίσσης ναὸς 250, 8.
- Διηγεστέας (v. l. διγεστέας, διγιστέον), τρίκλινος καὶ ναὸς τῆς ἄ. Ἄννης 232, 13.
- Διῖππιον ὁ ἄ. Φωκᾶς, postea ἄ. Ἰωάννης θεολ. in Milio 168, 16 sqq.; 187, 19.
- Διμακέλλιν (v. l. Λεωμακέλλιν) 250, 16; cf. chron. Pasch. 567, 12 (Λαιμομακέλλιν) et cod. Par. 1712 ed. Praechter

- Sitzungsber. der Bayer. Ak. 1897 II 41 (διμάκελλον).
 ἄ. Διομήδης 225, 11; 246, 13.
 Δίου μονή 142, 4; 276, 3.
 Διοσκουόρων ναός 7, 3; χῶρος cf. 16, 3.
 ἄ. Δομνίκας μονή τὰ Ἀλεξανδρείας 275, 19.
 τὰ Δόμνον 148, 3.
 ἄ. Δυνάμεως eccl. 74, 6 (K).
 τῶν δώδεκα θεῶν ναὸς πρὸς τῇ ἄκρῃ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης 14, 7.
- Ἐβδομον Ἰωάννης ὁ θεολόγος 260, 11, 17, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος 260, 14; cf. 211, 7, 9.
- Εἰκασία v. Ἰκασία.
- Εἰρήνη ἡ παλαιά: cod. Ang. 18, 2; 65, 9 (cf. 25, 4), 74, 6 (K), 75, 3; 139, 16; 214, 3 (τὸ πατριαρχεῖον add. CG); 222, 13; 271, 7; ἄ. Εἰρ. τὰ Γαλάτῃν 271, 1; ἄ. Εἰρ. τὸ Πέραμα, ubi ξενῶν (J) et νοσοκομεῖον a Marciano condita 234, 4; 214, 8 (G); τὰ Εἰρήνης, ξενῶν ab Irene conditus 246, 12.
- Ἐκάτης τέμενος 7, 2.
- Ἐκκλησίαι v. cognomenta.
- Ἐλευθερίου λιμὴν 184, 17; 248, 6; 283, 16, παλάτια τῶν Ἐλ. 269, 13; ἄ. Ἐλευθερίου 275, 16.
- ἔμβολοι: Βυλεντίου 56, 5, Θεοδοσιανοῦ 52, 17, Κωνσταντινιανοῦ 54, 4, Λεοντίου 54, 14, Τετραδήσιος 23, 12 (= 200, 2), 24, 17, Τρωαδήσιοι 16, 15 (= 138, 1), ἔμβολοι δ' 148, 12; ἔμβ. ἐν τῷ Φόρῳ 174, 6; 280, 1; cf. 283, 12.
- τὸ Ἐξακιόνιν: ibi λουτρόν 32, 14; usque eo promovit moenia Constant. 142, 2; 148, 19; 150, 13; 180, 19; 217, 15; ibi eccl. τῆς ἁ. Τριάδος, postea τῶν ἁ. Ἀποστόλων nuncupata 281, 9; cf. 181, 19.
- τὰ Ἐξομβίτα pars palatii 144, 12.
- τῆς Ἐπιταλύχνου θόλος ἔσθεν τῶν Σχολῶν 144, 14.
- Ἐπτάσκαλον ὁ ἄ. Ἀνάκιος 214, 4 (JHG); 219, 6.
- ἐργοδόσια 269, 14.
- Ἐστία ad Bosporum 10, 4.
- τὰ Εὐβούλον 148, 11; 254, 14 (ibi ξενῶν H); ibi ἄ. Τρύφων 255, 4.
- τὰ Εὐγενίου ἡ θεοτόκος 220, 3, Εὐγενίου πύργος 141, 5; 141, 17; 142, 8; 148, 15; ἄ. Εὐδόξιος 218, 18 (HG).
- Εὐουράνης οἶκος (ἔπισθεν τῆς ἁγίας Σοφίας add. G) 148, 7.
- τὰ Εὐσεβίου 252, 8.
- ἄ. Εὐστάθιος 265, 5.
- Εὐτροπίου λιμὴν καὶ μονή 267, 13; 274, 6.
- ἄ. Εὐφημία ἐν τοῖς Ὀλυβρίοις 37, 12 (= 164, 10); 238, 4; ἡ Πέτρα 240, 3; ἐν Πετρίῳ (μονῇ) 274, 15; ἐν Ἰποδρόμῳ 217, 1; ἐν Καλχηδόνι 197, 8; cf. 211, 4.
- Εὐφημίας τῆς ἀδελφῆς Λέοντος βασιλέως, οἶκος πλησίον τοῦ Πιττάκη 167, 3.
- Εὐφροσύνης μονή τὰ Λιβάδια 243, 13.
- Ἐφρειατῆς ad Pontum 13, 11.
- Ζεῦγμα 141, 16 (G); 239, 10; ibi ξενῶν Θεοφίλου 185, 16;

- ἐκκλ. τῶν ἁ. Ἀναργύρων 239, 14.
- Ζεύξιππος (Ζεύξιππον) τὸ λουτρόν 16, 1; 67, 14 (= 168, 5); 70, 17; 71, 2 (= 171, 3); 136, 18.
- Ζεύς· τοῦ Διὸς ναός 19, 4 (= 209, 6); 33, 10 (= 162, 5); 140, 16; τοῦ Διὸς βωμός 15, 15.
- Ζωή ἢ ἀγία· μονή εἰς τὴν Μωμισίαν 274, 19.
- ὁ ὄσιος ζωστήρ(?) v. l. cod. H ad 267, 8.
- ὁ ὄσιος Ζωτικὸς εἰς τὸ Δεύτερον 235, 3 (cf. 235, 7); 267, 8 (εἰς τοὺς Λωβούς B).
- Ἑλιακὸν μετέωρον (in palatio) 68, 5.
- ἁ. Ἑλίας τὸ Πετρίον 239, 17.
- Ἑρας ναός, postea pal. Hieriae 268, 9.
- Ἑρακλεῖους πόργος 6, 5 sqq., ἄλλος 15, 15.
- τὰ Ἑρία (v. not.) 268, 8 (H); 270, 10 (HB).
- ἁ. Ἑσαΐας καὶ Λαυρέντιος ἐν τῇ Πλατείᾳ 241, 11.
- ἁ. Θέκλα εἰς τὰ Κοντάρια 187, 18; 228, 19.
- Θεοδοσιακὸς Φόρος v. Ξηρολόφος.
- Θεοδοσιανοῦ ἔμβολοι 52, 17.
- ἁ. Θεόδωρος τὰ Καρβονάρια 234, 8; τὰ Κλαυδίον 216, 3; τοῦ λεγ. Σικεῶν μονή 68, 6; τὰ Σφωρακίον 225, 13; cogn. non addito 23, 14 (= 200, 4, ubi τὰ Σφωρακίον additur); 24, 18.
- Θεοκτίστου οἶκος 248, 12.
- Θεοτόκου ἐκκλησία: v. cognomena.
- ἁ. Θεοφανώ, μνημοθέσιον τῶν βασιλέων ἐν τοῖς Ἀποστόλοις 282, 1; 288, 9.
- Θεοφίλου τρίκλιος vel ξενών 185, 15 sqq. (cf. C).
- Θράκης ὕρος 7, 12.
- ἁ. Θωμάς τὰ Ἀμαντίου, postea τοῦ Ἀδδᾶ 229, 9 (E); 249, 8.
- ἁ. Ἰάκωβος πλησίον τῶν Καλιοπρατείων 263, 11.
- Ἰβερίτζη οἶκος 150, 2.
- τὸ Ἰδικόν (in palatio) 145, 1.
- Ἰερείας τὰ παλάτια 268, 6.
- τὰ Ἰερίου (v. l. Ἡρίων, Γερίου) εἰς τὸ πέραν 270, 10.
- τὸ Ἰερόν ad Bosporum v. Δώδεκα θεοί.
- Ἰκανάτισσης οἶκος 148, 5.
- Ἰκασίας μονή 142, 4; 276, 19.
- τὰ Ἰλλον ὁ ἁ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρο. 227, 8; 281, 13.
- Ἰουλιανοῦ λιμὴν 67, 13 (= 188, 6); 232, 6; ἁ. Ἰουλιανός 216, 4; ὁ καλ. Πέριξις (HB) 240, 16; Ἀρχιστράτηγος εἰς τὸν ἁ. Ἰουλιανόν 236, 3.
- Ἰουστινιανοῦ λιμὴν falsa lectio cod. B 232, 6; οἶκος 279, 2; τρίκλιος 257, 2.
- Ἰππικόν, Ἰπποδρόμιον: 7, 2; 16, 2; ibi multae statuae: 35, 8 (= 162, 22); 41, 10 (= 172, 13); 42, 9 (= 173, 1); 48, 15; 59, 14 (= 189, 5); 60, 2 sqq. (= 190, 10); 60, 13 (= 190, 19); 61, 7; 61, 15—64, 12 (= 192, 16); 64, 14 (= 193, 24); 67, 15; 70, 2 (= 189, 9); 70, 11 (= 190, 1); 71, 8; 71, 11 (= 190, 3); 75, 9. — 137, 1; 145, 14 sqq.; 183, 17; 191, 5; 223, 13; 232, 5; ibi ναός τῆς ἁ. Εὐφημίας

- 217, 1; Ἴππιουῦ παλάτια 256, 8. — Partes hippodromi: κάθισμα βασιλικόν et στάμα 42, 11 (= 173, 3); 60, 3. 12; 70, 3 (= 189, 10); 79, 8. 12; 143, 15; 196, 10; 224, 2. — κοχλίας ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὸ κάθισμα 238, 14. — κάρκελλοι 80, 11; 145, 17; 168, 18 (G); 190, 4; 196, 10. — ἴκρια et στοαί 16, 3. — περίπατοι (τῶν β' μερῶν) 32, 3 (= 190, 6; 207, 7); 145, 17. 21; 191, 10; 217, 1 (G). — καμπτήρες et ὀβελίσκοι 16, 4; 145, 18; 191, 7. 8. — ὁ σφενδών (raro ἢ σφενδών, etiam rarius ἢ σφενδόνη in codd.) 137, 3; 145, 17; 191, 11; 224, 12; 276, 15. — εἰλημα 201, 11 (G). — τὰ σκύλα (v. l. τὰ κοῖλα) 248, 14. — φιάλη et στυράκιον 278, 13. — βαθμίδες 137, 6; 145, 16; 224, 10. — Νεολαία 21, 4 (= 195, 20). — Νεκρά (Σάπρα) 278, 6. 11. — Καμελαύκιον et Πρωτόθυρον 278, 9. — Δῆμοι 145, 18. — ψυχρὰ κινστήρα 137, 5. — ὁ Χαλκοῦς 137, 3.
- ἵπποδρόμια alia: τοῦ Τζυκανιστηρίου 225, 9; in palatio 256, 15; ad S. Mamantem 266, 6; a palatio Eleutherii usque ad Amastrianum 269, 16.
- τὰ Ἴσιδώρον· ναὸς καὶ γηροκομεῖον 254, 20; οἶκος 185, 18 (cf. 144, 1).
- Ἴσμαήλ v. Μανουήλ.
- ἄ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος· cogn. Δίππιον, antea τοῦ ἄ. Φωκᾶ ἐν τῷ Μιλίῳ 168, 17 sq.; 170, 1 (E); τὸ Ἑβδομον 260, 11. 17.
- ἄ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· εὐκτήριον εἰς τὴν κόγχην τοῦ ἄ. Θεοδώρου τὰ Σφωρ. 226, 5. — εἰς τὰ Ἴλλον 227, 8; 281, 13. — postea ἄ. Ἀρτέμιος ἢ Ὄξεια 235, 21. — τὰ Κινθῆλια 236, 11. — τὸ Ἑβδομον 260, 14. — τὰ Πρόβον, ubi etiam palatium 148, 2; 249, 18 (B). — αἱ Ἀρκαδιαναί 221, 12. — εὐκτήριον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ (Βαπτιστήριον) 82, 7; 87, 6. — ἡ παλαιὰ πόρτα, ὁ Πρόδρομος 142, 3; 275, 13 (παλαιὰ ΠέτραB).
- ὁ Καβαλλάρις in palatio 145, 2. τὰ Καλλιστράτον· τὰ Φλώρον καὶ Καλλιστράτον μονή 269, 6.
- Καλχηδών (et Χαλκηδών; variant codd.) 9, 10 sqq.; 12, 8; 197, 12; 198, 1; 280, 11 (ἄ. Γεώργιος); Καλχηδόνος γέφυρα 161, 16; ποταμός 9, 14.
- Καμελαύκιον (triclinium in circo aut prope eum) 278, 9.
- Καμίνια βαλανεῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως 136, 19 (cf. 220, 11 adn.).
- Κάμπος τοῦ Τριβονναλίον 150, 10.
- τὰ Κανικλείον 248, 12.
- Καπετώλιον Ang. in notis ad 18, 2.
- τὸ Καρραβίτζιν ἢ Θεοτόκος 223, 7.
- τὰ Καρβονάρια ὁ ἄ. Θεόδωρος 234, 8.
- ἢ Καρέα ὁ ἄ. Ἀκάμιος 253, 19.
- τὰ Καριανοῦ· ναὸς καὶ γηροκομεῖον 241, 17.

- τὰ Καρπιανοῦ ἡ θεοτόκος 235, 12; cf. 241, 19 (C).
 Κάρπον καὶ Παπύλου μονή 245, 13.
 Καρῶνα v. Καρέα.
 Κασσία v. Ἰασσία.
 καστέλλι(ο)ν 265, 13.
 κάτοπτρον (καθρύπτιν JG) λουτρόν 145, 4.
 Κεντηνάρι(ο)ν ὁ πύργος 264, 6.
 τὸ Κέρας 4, 2 sqq.
 Κερατοεμβόλι(ο)ν ἐν τῷ Νεωρίῳ 271, 3.
 τὰ Κινθῆλια· Ἰωάννης ὁ Πρόδρο. 236, 11.
 κινστέριαι v. cogn.: Ἄετιου, Ἄσπαρος, ἡ Βασιλική, Βασιλίσκιον, Βόνον, Κριοί, Μωκισία, Φιλοξένον. — ἡ χρυσορόη(?) 68, 1; ἡ ψυχρὰ ἐν Ἰπποδρομίῳ 137, 4.
 κίονες v. Ἀγυοστεῶν, Ξηρολόφος, Ταῦρος, Φόρος Κωνσταντινικῶν, ἄ. Σοφία, — κίονες πλεκτοὶ τῶν Τζυκαλιῶν 141, 11; cf. 195, 19; τὰ ζευκτὰ κίονια 267, 10; κίων χαλκοῦς τοῦ Τετραπλεύρου ἐν Ἰπποδρ. 137, 3 (G).
 κίων μετὰ σταυρίου πλησίον τῶν Ἀρτοποιείων ἐν τῇ ἀσπῇ τῇ λιθοστρώτῳ 185, 4; ἐν Φιλαδελφίῳ 58, 12 (= 178, 12).
 τὰ Κλανδίον ναὸς καὶ παλάτιον 248, 3; ὁ ἄ. Θεόδωρος 216, 3.
 Κολιάνδρος πύργα 182, 18.
 τὰ Κοινδύλιον ὁ ἄ. Προκόπιος 236, 7.
 τὰ Κοντάρια 55, 1 (= 187, 11), postea ἡ ἄ. Θέκλα 187, 18; 228, 19.
 Κοινοτύτου οἶκος 148, 9.
 Κοινοσκάλιν (κοινοσκέλιον) ὁ λιμὴν idem qui Σοφιδῶν(?) 229, 11 (E); 255, 15 (E); ἡ πόρτα 257, 16.
 Κορώνιον(?) Μίλιον 25, 18 (= 207, 20).
 Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός v. Ἀνάργυροι.
 Κουκοροβίου μονή 277, 7.
 Κουρατωρίκιον 250, 4 (v. l. τὰ Κουράτορος); ναὸς τὰ Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου 289, 12 (G).
 Κρατεροῦ οἶκος 27, 12 (= 202, 19).
 Κριοί: κινστέρινα καὶ γηροκομεῖον καὶ λούμα εἰς τὰ Ἀρματίου 238, 16.
 τὸ Κρύσταλλον ἡ θεοτόκος 270, 7.
 Κναιστορικίον παλάτια 256, 9.
 Κύδαρος καὶ Βαρβύσης flumina in Cornu ineuntia 2, 7 sqq., 4, 2; cf. 7, 4.
 Κυνήγιον Frgm. de VII turribus p. 6 not.; 35, 11 — 36 (= 162, 24); cf. 259, 15 (G).
 Κυρίον ἐκκλησία (in palatio?) 145, 1.
 τὰ Κύρον ἡ θεοτόκος 252, 11; τὰ Ἀθημίον πλησίον τοῦ Κύρου 251, 4 (CM).
 Κωνσταντιανὰί 67, 18; λουτρόν 72, 15 (= 195, 11, ubi Κωνσταντίου λουτρόν); παλάτια 149, 20; ναὸς τῶν ἁγίων μ' 236, 14; τοῦ ἄ. Στεφάνου 237, 2; cf. 239, 12.
 Κωνσταντιανοῦ ἔμβολοι 54, 5.
 Κωνσταντινικὸς Φόρος 205 14; v. Φόρος.

Κωνσταντίνου μονή γυναι-
κεία 282, 6 (E).

— ιβ' οἶκοι 170, 9.

Κόνστας· Κόνσταντος παλά-
τια 150, 1.

ἄ. Λάξαρως μονή εἰς τοὺς
Τόπους 222, 5; 288, 16.

Λαμία: ἡ (τοῦ παλατίου add.
G) Λαμία 179, 5 (ex An. Tr.);
τρίκλινοι τῆς Λαμίας πιστω-
ρεῖον 246, 11.

Λαμπροῦ οἶκος 148, 10.

ἄ. Λαυρέντιος (ἐν τῇ Πλα-
τεῖᾳ cf. CM) 241, 11.

Λαυσιακός 257, 1 (cf. vv. ll.).

τὰ Λαύσον 160, 13 (C); 170,
4; 286, 6; cf. Λαυσιακός.

Λεοντίνου ἔμβολοι 54, 14.

Λεωμακέλλιν v. Διμακέλλιν.

Λιβάδια (Λιβαδίτζια) μονή
τῆς Εὐφροσύνης 243, 13.

Λιμένες: Ἐλευθερίον 184, 17;
248, 6; 283, 16; Εὐτροπίου

267, 13; 274, 6; Ἰουλιανοῦ
67, 13 (= 188, 6); 232, 6;

Κοντοσκάλιν 229, 11 (E);
255, 15 (E); cf. 257, 16;

Νεώριον 49, 5; cf. 67, 9
(= 188, 3); 196, 14; Ὀρμίσ-

δου 231, 13; τῶν Σοφιῶν
184, 11; 229, 11; 231, 14;

241, 4; 255, 15 (E); 267, 9;
283, 16.

Λίψ: Λιβὸς μονή 289, 5.

ἄ. Λουκᾶς νεκροτάφιον καὶ
τρίκλινοι κτλ. 246, 3; 270,
12 (B).

λούματα et λουτρά 17, 2
(= 138, 2); v. cogn. Ἀρεο-

βίνδου, Ἀρματίου, Ἀχιλλέως

λ., Βλαχέρωναι, λ. μέγα πλη-
σίον τοῦ Βοός 269, 18, Γερ-

μανοῦ, Ἐξακίον(ο)ν, Ζεύξιπ-

145, 4, κριοί, Κωνσταντια-
ναί, Οἰκονομίον, εἰς τὸ Πε-
τρίν (? 274, 16); τὰ Σμα-
ράγδης.

Λύκος ποταμός 287, 2; cf.
47, 6 (= 179, 15).

τὰ Μάγγανα 141, 13; 148,
14; 216, 15; 292, 7.

Μαγναῦρα (et Μαναῦρα) 56,
15 (= 177, 16); 68, 4; (168,
10 in eadem re pro Μαγναῦ-
ρα afferuntur Ἀρμαμέντα);
144, 19; 271, 16.

τὰ Μαλελίας (μονή CM) 268, 1.
Μαμαίνης οἶκος 148, 8.

ἄ. Μάμας 30, 8 (= 205, 3);
32, 17; 250, 3; 295, 10; ibi

γέφυρα et alia 33, 1 (= 161,
14); ibi παλάτια, ναός, ἵππό-

δρομος 266, 1; μονή εἰς τὸν
Ἐυλόκερον 274, 4.

ἄ. Μανονήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσ-
μαήλ 142, 5; 275, 8.

τὰ Μαρινακίον 69, 11; cf.
Μαρκιανίον.

Μαρκίας χήρας οἶκος 218, 9.

ἄ. Μάρκος πλησίον τοῦ Ταύ-
ρον 277, 10.

Μαρνακίον ἢ Θεοτόκος 280,
12; cf. Μαρινακίον.

Μαρτινάκη μονή 249, 15.

τὰ Μαυριανοῦ 148, 4; 225,
2; 233, 5; ibi ναὸς Ἀναστα-

σίας τῆς Ῥωμαίας 233, 10.

Μαυρικίον βασ. οἶκος 233, 5.
τὰ Μαύρον cf. 148, 5.

τὰ Μεγεθίας 237, 3.

Μεσόφαλον vel Μεσόμφαλον
219, 9.

τῆς νέας Μετανοίας μονή
274, 10.

ἄ. Μηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει 7,
1; 34, 14 (= 162, 9). 72, 17;
140, 15; 214, 8.

- Μητατώριον v. ἄ. Σοφία
 Μητροπολίτον μονή 244, 18.
 ἄ. Μητροφάνης 253, 17;
 281, 8.
 Μίλιον 13, 8; 31, 19 (= 206,
 21); 38, 10 (= 166, 5); 38,
 13 (166, 15); 38, 17 (not.
 Suid.); 41, 19 sqq. (= 172,
 16 sqq.), 49, 13; 141, 9;
 142, 3 (JAC); 148, 18; 168,
 18; 170, 13; 171, 15. 17;
 187, 18; 247, 17; 292, 6. —
 Μίλιον κορώνιον (?) 25, 18
 (= 207, 20).
 Μιχαήλ v. Ἀρχιστράτηγος.
 Μνημοθέσιον τῶν βασιλέων
 ἐν τοῖς ἄ. Ἀποστόλοις v. s. v.
 Θεοφανώ et Ἀπόστολοι. —
 μνημοθ. τῶν ὀρθοδόξων καὶ
 αἰρετικῶν ibidem 288, 10.
 τὰ Μοδέστου 148, 9 (coll.
 147, 22 sqq.).
 Μόδιον 27, 10. 13; 28, 10
 (= 202, 17); cf. An. Tr. in
 notis ad 28, 10; — 179, 1.
 Μόλιον an corruptum ex
 Μόδιον? 51, 4; cf. 134, 10.
 Μοναί, μοναστήρια: v.
 cognomenta; μοναστήριον
 γυναικεῖον, postea Θεοφίλου
 ξενῶν 185, 19 (C). — τὰ ἔξω
 μοναστήρια 301, 26 — 29;
 312, 9—12. — τὰ περατικά
 301, 30 — 302, 15; 312, 13
 — 28. — τὰ ἀντιπέραν 302,
 16 sqq.; 313, 1 sqq.
 τὸ Μονόλιθον in Strategio
 et hippodromo 183, 16;
 184, 8; 191, 9; cf. 306, 25.
 τοῦ Μουσελῆ ὁ οἶκος 253, 6.
 τὸ Μυρέλαιον 253, 1; τὰ
 δύο Μυρέλαια 253, 7; Μυ-
 ρελαιῖον ἡ μονή 258, 1.
 Μυρίανδρος πόρτα 182, 16.
 Μυρόδωνος μονή (HB, tell.
 μυρέλαια) 258, 1.
 Μυροκέρατον (μυριοκεντι-
 νάριον J) ἡ μονή 276, 6.
 ἄ. Μάκιος Ang. in notis ad
 18, 2; 19, 2 sqq. (= 209, 3);
 214, 9; 215, 5; 246, 2; τὰ
 κοῦφα τοῦ ἄ. Μωκίου 198,
 13.
 Μωκισία κινστέρινα 245, 19;
 275, 1.
 Ναοί v. cogn. — ναὸς πα-
 λαιός 51, 7.
 Νάρσης ὁ ἄ. Παντελεήμων
 τοῦ Ναροῦ 248, 15 (H); τὰ
 Νάρσον: οἶκος, ξενῶν, γηρο-
 κομειον, ναός 249, 1—4.
 ἡ Νέα ἐκκλησία 145, 3; 225,
 10; 267, 2; 280, 3; 288, 15;
 ἡ νέα καλουμένη μονή v. l.
 274, 9. ὁ ἀρχιστράτηγος ὁ
 μικρὸς τῆς Νέας 272, 11.
 Νεκρά in hippodr. 278, 6
 (C).
 Νεολαία in hippodr. 21, 4
 (= 195, 20).
 Νεώριον 67, 9 (= 188, 3);
 271, 8; Νεωρίσιος λιμὴν 49,
 5 (= 180, 14); λιμνη τοῦ
 Νεωρίου 196, 14.
 Νικολάου δομειστικῶν οἶκος
 243, 1.
 ἄ. Νικόλαος τὰ Βασιλίδον
 279, 12.
 Νοσοκομεία πλησίον τῆς ἄ.
 Εἰρήνης τὸ Πέραμα 234, 6;
 ξενῶν Θεοφίλου 185, 15.
 ἄ. Νοτάριοι 275, 3.
 τὰ Νούμερα 144, 16; 218,
 14.
 Ξενῶνες vel ξενοδοχεῖα: ξεν.
 τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸ Ἀλωνίτζιν
 176, 2; Θεοφίλου 185, 15;

- Σαμφών 254, 14; cf. ἁ. Εἰρήνη, Αἴψ, Ναρσῆς, Εὐβουλος.
- Ἐηροκεράμουν μονή ὁ ἅ. Μάμας (ξυλόκερκος ACM): 274, 4.
- Ἐηρόκερκος v. ξυλόκερκος.
- Ἐηροκῆπιον ὁ ἅ. Γρηγόριος 243, 20.
- Ἐηρόλοφος cum magna columna Theodosii 32, 7 (= 160, 21 et 207, 11); 67, 3 (= 160, 21); 176, 17; 180, 16; 270, 4. ibi ἐπτά κίονες 67, 7; postea Θεοδοσιακὸς φόρος audit 207, 14.
- Ἐυλινίτου μονή 276, 12.
- Ἐυλόκερκος (v. l. ξηρόκερκος) 259, 3; ἡ μονή τοῦ ξ. ὁ ἅ. Μάμας 274, 4.
- ἡ Ὀδηγήτρια 292, 7.
- οἱ Ὀδηγοὶ ἡ θεοτόκος 223, 3;
- Οἰκονομίου μέγα λουτρὸν πλησίον τοῦ Τζυκαμιστηρίου 145, 6.
- Οἴκοι: v. cogn. — οἱ ἰβ' οἴκοι Κωνσταντίνου 170, 9; cf. 146, 5 — 148, 11.
- τὸ Ὀκτάγωνον vel Σμύρνον 200, 1; τὸ Τετραδῆσιον τὸ Ὀκτ. 226, 7.
- τὰ Ὀλυβρίον ἡ ἁ. Εὐφημία 37, 13; 238, 4.
- ἡ Ὄξεια ὁ ἅ. Ἀρτέμιος antea ὁ ἅ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρ. 235, 21.
- Ὄξυβαφεῖον 249, 4.
- Ὄριον cf. Ὁρεῖον.
- Ὄρμισδου λιμὴν 231, 13.
- Ὄρφανοτροφεῖον: ὁ ἅ. Παῦλος 235, 1; 267, 7.
- Ὄσιος? 235, 3; 267, 8.
- Ὄρβικίου ἀγίς 141, 8; οἴκοι εἰς τὰ Χαμένον καὶ εἰς τὸ Στρατ. 220, 10; τὰ Οὐρβ. ἡ θεοτόκος 220, 6.
- παλαιὸς νεὸς 51, 7.
- Παλαμίδου μονή (v. l. πηλαμύδου, πελαμίδι etc.) 268, 3.
- Παλάτια Κωνσταντίνου (ἀνακτορικοὶ οἴκοι, βασιλεία); βασιλείων ἀλλή 18, 2; 51, 7; 52, 15; 38, 8 (= 165, 2); 70, 13; 82, 9; 84, 5; 86, 1; 91, 4. 10; 104, 8. Pal. eiusque partes 144, 12 sqq.; 162, 12; παλάτια τὰ ἐπάνω 145, 4. Περίπατος τοῦ παλατιου 165, 2; ἡ τοῦ παλ. Λαμία 179, 5 (G); ἡλικιὸς τοῦ παλ. 230, 2; τὸ Πάνθειον 262, 10; τριβουνάλιον τοῦ παλ. 168, 1 (sed cf. 39, 4); cf. 217, 10 (A₁); 223, 2 (H); 247, 13; 251, 16; 256, 10 — 257, 6; 267, 2; 271, 16 sqq.; 283, 15.
- Παλάτια τοῦ Ἀγαθονίου 20, 8 (= 208, 8); Ἀλωνίτζιν 216, 7; τοῦ Βασιλίσκου 255, 14; τοῦ Βουκολέοντος 256, 4; τοῦ Βρύαντος 268, 10; τοῦ Βύζαντος ἐν τῇ ἀκροπόλει 140, 15; Δαματρώ 269, 3; τοῦ Ἐλευθερίου 269, 13; τὰ Ἱερείας 268, 6; τοῦ Ἰππικοῦ 256, 8; Κλαυδίου 248, 5; τοῦ Κναιστορικού 256, 8; Κωνσταντιαναὶ 149, 20; Κόνσταντος 150, 1; τοῦ ἁ. Μάμαντος 266, 3; τὰ μικρὰ παλατίτζια εἰς τὰ Προκοπίον (v. l. Προκοπίας) 265, 3 (E); τῶν Πηγῶν 267, 3; ἐν τῷ Πιττάκη 65, 7; εἰς τὰ Πρόβον 249, 19; Σενήρον 57, 13; Σινάτου 201, 4; τῶν Σοφῶν 255, 15; αἱ Σοφια-

- ναί* (πέραν τοῦ Στενοῦ) 267, 9; εἰς τὸν Ταῦρον 176, 2 (sed. cf. An. Tr. ad Parast. § 66 (p. 65)); 52, 1 (= 165, 8); 254, 6; Τριβουνάλιον 39, 4 (= 168, 1); Ψωμαθέα 216, 1. Cf. Χαλκῆ.
- Πάνθειον* pars palatii 262, 10.
- ἄ. Παντελεήμων* ἡ μονὴ τὰ Ἀρμαμενταρέας 265, 7; εἰς τὸ Χρυσοβάλανον 243, 3; τοῦ Ναροῆ 248, 15 (H).
- ἄ. Πάντες* 281, 4.
- Παπύλας* v. Κάρπος.
- Πατριαρχεῖον* 214, 2 (ἡ ἄ. Εἰρήνη).
- Πατρικίας* ἡ Θεοτόκος ὀπισθεν τῆς ἄ. Σοφίας 279, 4.
- τὰ Παυλίνης οἱ ἄ. Ἀνάργυροι* (μονὴ τοῦ Παυλίνου B): 261, 1.
- ἄ. Παῦλος* τὸ ὄρφανοτροφεῖον 235, 1; 267, 7.
- Πελαργοὶ* τρεῖς 11, 2 (cf. tractum ad Pelargum: Sozomen. 4, 20. 4; 7, 5. 3).
- τὸ Πέραμα:* ibi ἄ. Εἰρήνη 234, 4.
- Πέρδιξ* ὁ ἄ. Ἰουλιανός 240, 16.
- Περίπατος* v. Ἰππόδρομος et παλάτια.
- ἡ Πέτρα:* ἄ. Εὐφημία 240, 3; ἡ παλαιὰ Πέτρα 244, 11 (v. not.); 275, 13 (B).
- τὸ Πετρίον:* ἄ. Ἥλιος 239, 17; τὰ Γηραγάθης 240, 5; οἶκος Πέτρου Βυρσυνιανοῦ 264, 10; ibi sepulcra et balneum 274, 16.
- ἄ. Πέτρος* v. ἄ. Σοφία.
- τὰ Πέτρον:* οἶκος, ναός, γηροκομεῖον 249, 12; 264, 11.
- Πηγὴ ἡ Θεοτόκος* 259, 14; παλάτια τῶν Πηγῶν 267, 3.
- Πηλαμύδου μονὴ* v. Παλαμίδου.
- τὰ Πικριδίου* (μονή?) 265, 11.
- τοῦ Πιστωρείου* τρίκλιнос 246, 11; cf. 269, 17 (B).
- ὁ Πιττάνης* 65, 5; 166, 18 sqq.
- ἡ Πλατεία* 142, 7 (E); 241, 11 (CM).
- Πλάτωνος* ἐννούχου οἶκοι ἐν τῇ Χελώνῃ 35, 8 (= 162, 22).
- ἄ. Πλάτων* 232, 8.
- πλεκτοὶ κίονες* 141, 11.
- Πολύανδρος* πόρτα 182, 17. 18; 259, 7.
- ἄ. Πολύεντος* 237, 5.
- τὰ Ποιολύτου ἡ Θεοτόκος* (Ποιολύτρια) 237, 10.
- Πόρται:* χεισαία τῶν Βυζαντιῶν 141, 8. 10; πόρτα χεισαία τοῦ Φιλαδελφίου 56, 12 (= 177, 11); 58, 9; π. χεισαία postea Μιλίον καμάρα 187, 19; ἐν τῷ Ἐξακτιονίῳ 148, 19 (G); 180, 20 (G); παλαιὰ τοῦ Προδροῦμου 142, 3; 275, 13; π. κατοργαία 20, 18 (= 195, 13). — τὰ τεῖχη τῶν μεγάλων πορτῶν 20, 13 (= 208, 11), Αἰμιλιανοῦ 247, 6; βασιλικὴ (ibi ἄ. Ἀνάκιος ἡ Καρέα) 253, 19 (E); Δεξιοκράτους 287, 13; Κοντοσκάλιν 257, 16; Μυριάνδρος, quae dicitur et Πολύανδρος et Κολίανδρος 182, 18; 259, 7; Ξυλόκερκος 259, 3; πέμπτη 258, 17; σιδηρᾶ 145, 3; 257, 7; Χαρσίον 182, 13 (G); 258,

- 19; *Χρυσή* vel *Χρυσεία* v. s. v.; *Ψωμαθῆον* 215, 15.
Πορφυροπωλεία 254, 12.
Ποσειδῶνος τέμενος 6, 11; 7, 11.
Πραϊτώριον 79, 4; 218, 9; 234, 12.
 τὰ *Πράσινα*: *γηροκομείον* 239, 3.
 τὰ *Πρόβου*: *ibi ναὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρ.* 148, 3; 249, 18 (B); ἄ. *Πρόβος καὶ Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος* 249, 6.
Πρόδρομος v. *Ἰωάννης Πρόδρ.*
 τὰ *Προκοπίας μονή* (v. l. *Προκοπίου*) 264, 18; 273, 7 (HB).
 ἄ. *Προκόπιος ἐν τῇ Χελώνῃ* (v. l. ἢ *Χελών*) 34, 18 (=162, 14); 219, 5; 253, 17; τὸ *Κονδύλιον* 236, 7; τὰ *Βιγληντίας* 254, 3; *μονή* cf. τὰ *Προκοπίας*.
τῶν Προμούντων μονή 66, 21.
 τὸ *Προσφόρι(ο)ν* 263, 18.
 τὰ *Πρωτασίον ἢ Θεοτόκος* 220, 12.
Πρωτόθυρον in hippodromo (cf. vv. ll.) 278, 9.
 οἱ *πυλῶνες οἱ τρεῖς παρὰ Εὐβούλου κτισθέντες* 148, 10.
πύργοι: οἱ ἐπὶ ἐν τοῖς *Βυζαντίου τείχεσι* 5, 15 sqq.; cf. adn.; 141, 13; 231, 3 sqq.; *πύργος Ἡρακλέους* 6, 5 et adn.; *κεντηράριον ὁ πύργος* 264, 6.
Ῥάβδος ἢ Θεοτόκος 142, 1 et 3; 148, 17; 150, 20; 247, 11.
Ῥέας τέμενος 6, 9.
Ῥοδανοῦ οἶκος 148, 7.
Ῥουφινιαναί 216, 14.
Ῥουφίνου μαγίστρον οἶκος 216, 12.
 τὰ *Ῥωμαίου μονή* 264, 14.
τῶν Ῥωμαίων ξενοδόχιον εἰς τὸ Ἀλωνίτζιν 176, 2.
 ἄ. *Ῥωμανός* 245, 3.
 ἄ. *Σαβέλ* v. *Μανουήλ*.
 τὰ *Σαλλουστίου* 148, 8.
ὑσιοσ Σαμψών 235, 3 (A₁); *ξενῶν (ἀντικρὸν τῆς ἄ. Σοφίας A₂)* 254, 14.
Σάπρα in hippodr. 278, 10 (E).
Σεμέστρης βωμός 2, 10; 4, 4; 7, 4.
Σενάτον (v. l. *Σινάτον*): *Σενάτα, οἶκοι τῆς συγκλήτου βουλῆς* 17, 16 (=139, 3); 24, 11 (=201, 4); 24, 20 (=201, 7); 25, 9 (=201, 13); 42, 13 (=173, 4): — in foro: 49, 15 sqq.; An. Tr. ad 59, 1 (=173, 14 sqq.); 173, 9; 280, 3.
Σενήρος καλεῖται ὁ Ζεύξιπος 67, 14 (cf. 168, 5); *Σενήρον νιοῦ Κάρον παλάτιον πλησίον τοῦ Ταύρον καὶ νεῶς* 57, 12; τὰ *Σενήρου γηροκομείον καὶ ναὸς* 251, 18.
 ἄ. *Σέργιος (καὶ Βάνχος)* 232, 2; 279, 2; 292, 9.
Σίγμα in palatio? 145, 2; ad moenia(?) 182, 3 (cf. 264, 3 τὸ *σιγματοειδὲς τεῖχος*); ἢ *θεοτόκος εἰς τὸ Σ.* 272, 13; ἄ. *Στέφανος* 280, 17.
Σιδηρᾶ πόρτα 145, 3; 257, 7.
 τὰ *Σκληροῦ* 148, 5.
 τὰ *Σκῦλα* (τὰ *κοῖλα* HB) 248, 14.

τὰ Σμαράγδης (μονή?) σὺν
λουτρῶ 277, 4.

Σμύρνιον τὸ Ὀκτάγωνον πλη-
σίον τοῦ Τετραδῆσιον ἐμ-
βόλον 23, 12 sqq. (= 200, 2).

ἀ. Σορός ἐν Βλαχέρναις 242,
5; prope S. Romanum 245,
4; τὰ Χαλιοπρατεῖα 263, 4.

ἀ. Σοφία (ἡ μεγάλη ἐκκλησία):
74, 1 — 108, 8; 284, 8 —
286, 15; 26, 5 (= 140, 1 et
201, 16); a Constantino con-
dita 74, 6; 140, 1; 214, 3;
a Theodosio renovata 75, 5;
a Iustiniano de fundamentis
exstructa 75sqq.; 27, 4 (= 202,
11); 159, 5; 171, 11 etc.; falso
fertur a Iustino exstructa
esse 108, 7. — Ex materia
superflua exstruuntur S. Apo-
stoli 287, 5, eccl. τῆς Πηγῆς
260, 3; asyli instar est 36,
12 (= 163, 9); 222, 13 (A₁);
inde Ariani pelluntur 209,
9. — Ὁ δηλικάτος (τὸ δηλι-
κάτον?) τῆς ἀ. Σοφίας in-
certum quid sit 300, 9. —
Ecclesiae partes: 1) ἄμ-
βων et σωλέα 78, 8; 98, 1;
101, 14; 105, 3. 19; 107,
10. — αἱ δ' ἀψίδες 92, 11;
106, 2; ἡ κάτω ἀψίς 81, 9;
ἡ ἄνω ἀ. 88, 9. — βαπτιστή-
ριον v. ἐνκτήρια. — βάσεις
τῶν ἱερῶν 94, 5. — βῆμα
79, 6 (K), v. θυσιαστήριον.—
γυναικίτης 79, 16 sqq.; 85,
20; 103, 6. — δεξαμενὴ 103,
9. — τὰ διαβατικά ἀπὸ τοῦ
παλατίου εἰς τὴν ἐκκλ. 82,
9. — ἔδαφος (πάτος) 97, 4;
102, 11; 107, 15. — ἐπί-
πεδον 81, 1. — ἐνκτήρια ἐν

τοῖς κατηχουμένοις 280, 14;
Ἰωάννον τοῦ Προδρόμον τὸ
βαπτιστήριον 82, 4; 87, 6;
τοῦ ἀ. Πέτρον 78, 6 (K). —
θρόνος ἀρχιερέως 94, 6. —
θυσιαστήριον (= βῆμα) 78, 7;
81, 7; 90, 7 sqq.; 94, 1. —
κατηχούμενα 85, 21; 280,
14. — κιβούριον 94, 12. —
κίονες, οἱ ὀκτὼ Ῥωμαῖοι 76,
8; 85, 3; οἱ ὀκτὼ πράσινοι
ἀπὸ Ἐφέσον 76, 16; 85, 3;
τοῦ ἀ. Βασιλείου 79, 17;
τοῦ ἀ. Γρηγορίου 80, 3. —
κύκλιον 94, 9. — Λεοντάρην
104, 1. — λουτήρ 81, 2. —
Μητατόριον 82, 7 (K); 104,
1. — νάρθηκες 81, 2. 10;
93, 8. — πάτος v. ἔδαφος.—
πινσοὶ 85, 2; 91, 13. — πύλαι
et πυλεῶνες 96, 7 sqq. —
σκενοφυλακεῖον 78, 6; 98, 15.—
συλλαγόνον 88, 9 (K, fort. συλ-
λογεῖον). — σωλέα v. ἄμβων.—
τράπεζαι 94, 3. 17sqq.—τρῦο-
λος 81, 9; 88, 9. 15; 92, 12; 105,
12 sqq. — ὑπερῶα 85, 14;
88, 11. — φιάλη 103, 4. —
ἔγιον φρέαρ 78, 7; 98, 9.—
ὠρολογεῖον 82, 7; 84, 5;
87, 6.

αἱ Σοφίαι portus et palatia
148, 17; 283, 16; 292, 9.
τῶν Σοφίων λιμὴν 184, 11;
229, 11; 231, 14; 241, 4;
255, 15 (E); 257, 11; 267,
9; παλάτια 255, 15.

αἱ Σοφιανὰ τὰ παλάτια
πέραν τοῦ Στενοῦ 267, 9
(cf. B).

τὰ Σπονδῆς ἡ μονή 251, 10;
Στατήρ ὑπερ λέγεται Μόλιον
(Μόδιον?) 51, 4.

1) Cf. Byz. Zeitschr. X (1901) p. 460sqq.

- τὰ Στεῖρον (v. l. τὰ Τζίρον) 184, 4. 225, 11; ibi ἔ. Ἀν-ἀργυροὶ 220, 18.
- τὸ Στενόν 267, 9 (B); 303, 6.
- ἔ. Στέφανος (χειμέριος κοι-τών) 144, 18; εἰς Κωνσταν-τιανάς 236, 14; 239, 12; εἰς τὸ Σίγμα 280, 17.
- τὸ Στέψιμον in palatio 144, 17.
- τὰ Στουδίου: μονή 142, 4 (B); 247, 3; 274, 2. Στου-δίτης 245, 8.
- τὸ Στρατήγιον 7, 6; 17, 4 (= 138, 3); 141, 6; τὸ μέγα 33, 22 sq.; 66, 7; 183, 6. 16 (cf. 306, 26); 184, 1; 218, 5; 220, 11; 221, 8; μικρὸν Στρ. 34, 8; 184, 9.
- τὰ Στρογγύλου: μονή 303, 2 (incertum an Constantino- poli).
- Συκαῖ 7, 9.
- τὰ Σφωρακίου ὁ ἔ. Θεόδω-ρος 200, 4 (cf. 23, 14); 225, 13.
- αἱ Σχολαί 144, 13. 15; σχολή φυλαττόντων 40, 16 (= 172, 3).
- Σωσθένιον ὁ ἀρχιστράτηγος Ang. in notis ad 18, 2; 267, 4.
- Σωτήρ: ἡ Χαλκῆ 282, 8.
- ἔ. Ταράσιος μονή 266, 8.
- ἔ. Τάραχος v. Πρόβος.
- Ταῦρος forum cum columna et statua Theodosii: 30, 1 (= 204, 16); 51, 17 (= 165, 8); 57, 11; 64, 20 (= 175, 20); 148, 18; 171, 1; 185, 1; 216, 13; 248, 11; 254, 4; 264, 4; 277, 11; 278, 2; 289, 12 (G ναὸς τὰ Κουρά-τορος).
- τάφοι cf. 198, 14; 268, 8 (B); 270, 12; 274, 16.
- τὰ τείχη. veteris Byzantii 5, 15; 16, 14 (= 138, 1); 11, 19; 15, 11. 141, 4; 231, 4?. Κωνσταντίνου 139, 12; 140, 15 sqq.; 143, 2 sqq.; 180, 20; 217, 9 sqq.; 275, 10 (cf. not.); 275, 15; 283, 10 sqq.; Θεοδοσίου 20, 11 sqq. (= 208, 11. 18); 182, 10 sqq.; 252, 12; 256, 3. 5; 259, 8; 295, 8; τὸ σιγ-ματοειδὲς τεῖχος 264, 3; cf. 150, 5; 234, 15, (H); 259, 1 (B).
- οἱ ἔ. Τεσσαράκοντα antea πραιτώριον 234, 11; εἰς Κων-σταντιανάς 236, 15.
- Τετράβηλον v. Τετράπυλον.
- Τετραδήσιος ἔμβολος 23, 12 et 24, 17 (= 200, 2); τετρ. τὸ ὀκτάγωνον 226, 7 (πλη-σίον τῆς Χαλκῆς H); τετρ. κίονες 176, 7.
- Τετράπλευρος κίων i. e. obe- liscus a Const. Porphyrog. re- novatus in circo 137, 3 (G).
- Τετράπυλον, antea τετρά- βηλον 181, 6.
- Τζαούτζη μονή 289, 1.
- τὰ Τζίρον v. τὰ Στεῖρον.
- Τζυγκαλαρεῖα 141, 11; 207, 5 (τζυγκαλί hodiernis Graecis est olla fictilis; τζυγκαλα- ρεῖον igitur forum ollarum).
- Τζυγκανιστήριον 145, 6; 148, 14; 195, 12; 225, 3; 279, 15; 292, 6.
- τὰ Τοξαρᾶ 250, 1.
- Τόποι οἱ λεγ. 38, 2 (= 164, 13); 141, 12; 142, 1; 222, 4 (πλησίον τοῦ ἔ. Λαζά- ρου).
- Τουβάκη οἶκος 150, 1.

- ἁ. Τριᾶς εἰς τὸ Ἐξακίονι(ο)ν 281, 9.
 Τριβουνάλιον τὸ παλάτιον 39, 4 (= 168, 1); 67, 8; 89, 7; 144, 15; 150, 10.
 τρίκλινοι in pal. 223, 2; in Tzycanisterio 225, 9 (C); τῆς Λαμίας τοῦ πιστωρείου 246, 11; Ἰουστινιανοῦ 257; 2; τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου (Μαγναῦρα) 271, 16; εἰς τὸν Διηγεστέαν 232, 13; χρυσο-τρίκλιнос 256, 7; Theophili 185, 15.
 Τρικύβαλον τοῦ Τζυκανιστηρίου 279, 15.
 ἂ. Τρύφων 255, 3.
 Τρωαδήσιοι ἔμβολοι 16, 15 (= 138, 1).
 Τυμβοσύνη pars moenium 11, 20.
 Τυχαῖον τῆς πόλεως 6, 10, cf. ind. nom. s. v. Τύχη.
 Φαρμακολύτρια· ἡ ἁ. Ἀναστασία 250, 13.
 Φιλadelphι(ο)ν 56, 11 (= 177, 15); 58, 9 (= 178, 8); 66, 14 et 67, 2 (= 177, 3. 10.)
 ἂ. Φιλήμων 218, 18.
 ἂ. Φίλιππος 275, 5.
 Φιλόξενος κινστέρα εἰς τὸν Φόρον πλησίον 147, 23 sq.; 300, 2.
 τὰ Φλωρεντίου· γηροκομεῖον 251, 1.
 τὰ Φλώρον καὶ Καλλιστράτου· μονή 269, 6.
 Φόρος Κωνσταντινικός 205, 14: 17, 1 (ἐπώνυμος ἀγορὰ τοῦ βασιλέως) 17, 13 (= 138, 11); 25, 16; 30, 3 (= 204, 19); 30, 11 (= 205, 9; 158, 12; 160, 16); 31, 8 et 13 (= 206, 5); 33, 12. 18 (= 161, 10, ubi πλακωτὸς φόρος G); 43, 1 sqq. (cf. 173, 9); 55, 17; 56, 7 (= 177, 14); 59, 3; 66, 12; 148, 18; 174, 2; 205, 5. 19; 217, 12; 218, 1. 3; 280, 1; 281, 19; 300, 2. εἶλημα τοῦ Φόρου 25, 10 (= 201, 15), cf. 43, 2. — Ἡ ἀψὶς τῆς καμάρας τοῦ Φ. 158, 11. ὁ κίων πορφυροῦς, ἡ μεγάλη στήλη, Ἀνήλιος: 17, 13 (= 138, 11); 25, 16 (= 207, 18); 31, 9 (= 206, 1); 33, 12 (= 161, 10 G); 56, 7 (= 177, 13); 138, 13 sqq.; 174, 1; 257, 8; ibi σταυρὸς 160, 15.
 Φόρος = Ἀγουστεών 65, 18; Θεοδοσιακὸς Φ. = Ξηρόλοφος 207, 14.
 Φόρος ἢ Θεοτόκος 225, 10; 267, 2; 288, 15.
 Φόσσα 34, 17; 67, 17.
 Φουρκύληστον v. Φωκόλιστρον.
 Φρίξου λιμὴν in Bosporo 14, 8. φυλακαί· εἰς τὸ Στρατήγιον 218, 6. 10; εἰς τὰ Νούμερα 218, 16.
 ἂ. Φωκᾶς ἐν τῷ Μιλίῳ, postea ἂ. Ἰωάννης θεολόγος 168, 18 (cf. E); 267, 1.
 Φωκόλιστρον 228, 7.
 Χαλινάρια 280, 2.
 Χαλκῆ 38, 7 (= 164, 19); 38, 10; 51, 14 (= 165, 5); 70, 4 et 9 et 13 (= 165, 2 sqq.); 38, 6 (βασιλικὴ πύλη; τῆς Χαλκῆς add. 164, 17); 144, 12; 145, 12; 148, 18; 165, 15 sqq.; 196, 20; 207, 5; 218, 15; 219, 13; 226, 7 (H); 232, 12; 292, 5. — ὁ Σωτήρ ἡ Χαλκῆ 282, 8.

- Χαλκηδών* v. *Καλχηδών*.
Χαλκοπρατεία ἢ *θεοτόκος*
 141, 9; 226, 19; 263, 4.
Χαλκοῦς (sc. *κίων ὁ τετρα-
 πλευρος*) 137, 3 (cf. G); i. e.
obeliscus hippodromia Const.
Porph. renovatus.
τὰ Χαμένον ibi *domus Urbici*
cii 220, 11.
Χαραγή 52, 20.
Χαρσίον (v. l. *Χαρισίου*) *πόρτα*
 182, 13 (G); 258, 19.
Χελώνη ἄ. *Προκόπιος* 35, 1.
 9 (= 162, 14); 219, 5; 253,
 17.
Χριστοκάμαρον (v. l. *Χρυσο-
 κάμαρον*) 253, 4.
Χρυσεία vel *Χρυσῆ πόρτα*
 89, 6. 150, 18. 20. 22; 169,
 4 (cf. G); 182, 8. 15. 19 (C);
 182, 20 sqq.; 283, 16; 292, 6.
*Χρυσοβάλανον ὁ ἄ. Παντελε-
 ῆμων* et ὁ ἄ. *Ἀρχιστράτηγος*
 243, 1.
Χρυσοκάμαρον (v. l. *Χριστο-
 κάμαρον*) 252, 17; 253, 4.
- ἢ *Χρυσοκέραμος ἐκκλ. πέρ-
 αθεν τοῦ Στενοῦ* 267, 6.
Χρυσόκλαβον (in pal.?) 145, 5.
Χρυσόπολις 5, 7; 12, 8; 136,
 5; 183, 12; 264, 2.
Χρυσορόη 68, 1.
Χρυσόροφος v. *Βασιλική*.
Χρυσοτείκλινος 256, 7.
Χώρα ἢ μονή 273, 10.
- Ψαμαθίου π.* v. *Ψωμαθέου π.*
*Ψαρέλαιον μονή, antea Μυρέ-
 λαιον* 258, 1.
τὰ Ψηφᾶ· ναὸς ἄ. Ἀναστασίας
τῆς Ῥωμαίας 233, 13.
Ψωμαθέου πόρτα 215, 15;
παλάτια et γηροκουμειον 216,
 1; ὁ *Ψωμαθεύς* 258, 11.
- Ῥάτον πρὸς τὴν Νέαν κει-
 μενον* 145, 2.
Ῥοεῖον 27, 9 sqq. (= 202, 17).
Ῥοολόγιον (ῶρολογεῖον) in
S. Sophia v. s. v. *Σοφία*;
aliud 179, 11 (cf. An. Tr); 27,
 10 (= 202, 18); in foro 218, 3.

Addenda et Corrigenda.

Ad fasciculum priorem.¹⁾

- P. XIII l. 6 ima *scribe* (v. ad p. 75).
 p. XV l. 8 *scribe* *Dresdensem* (n. 5).
 p. XVI *post* n. 28 *insere*: Praeterea in codicibus Athois saec.
 XVI — XIX saepissime *Narratio de S. Sophia* continetur,
 v. *Lampros* n. 1592, 2802, 4+68, 4503, 4809, 4814, 4860, 5806.
 p. XVII l. 6 *scribe* *Διήγησις κατὰ πολλὰ ὠραία κτλ.*

1) Inseram etiam ea quae in fine fasciculi I p. 134 adnotavi.

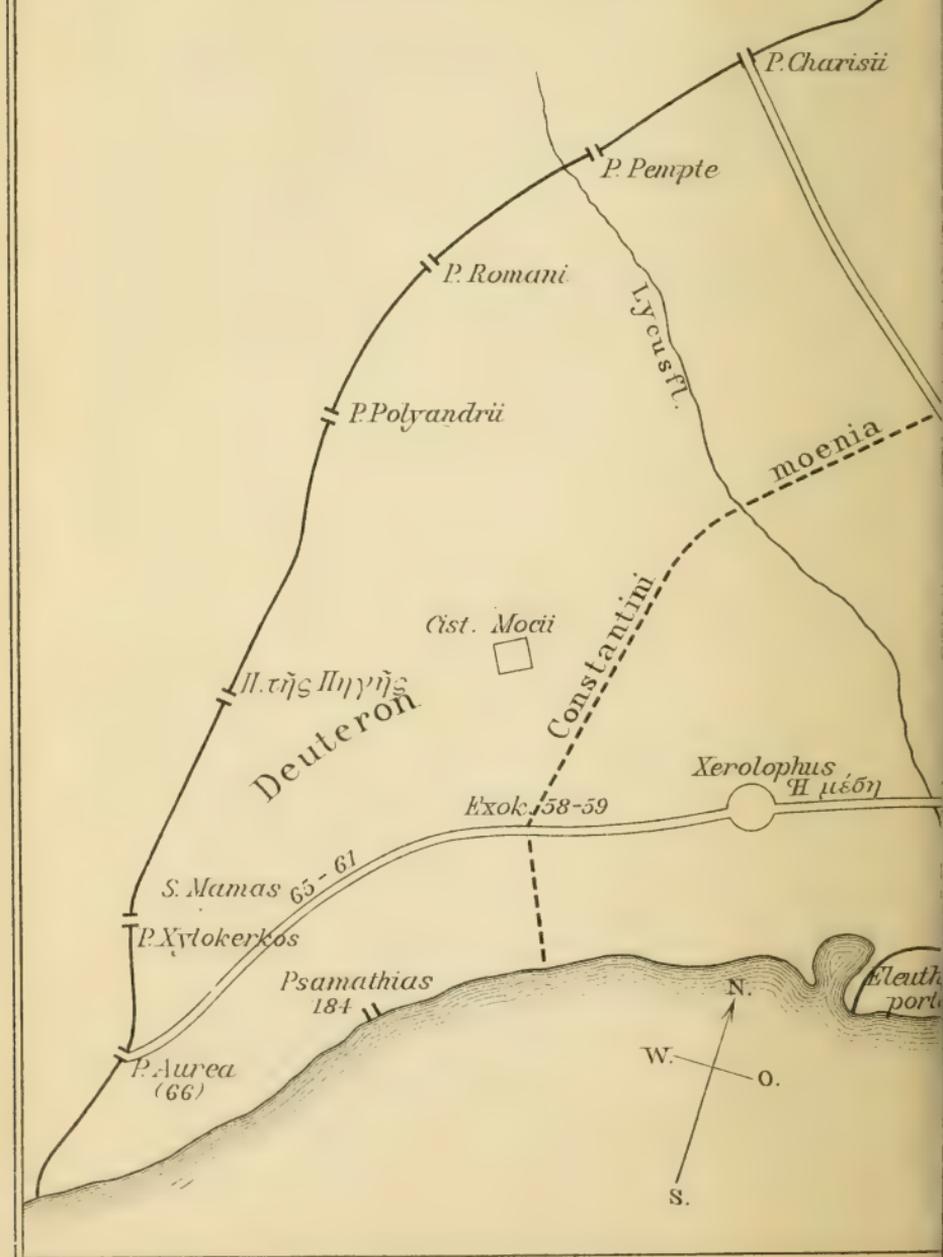
- p. 1, 15 sq. *scribe* Suidas s. v. *Κωνσταντῖνος* et *Κωνσταντῖνον πόλις*.
- p. 6, 1 *scribe* γάρ.
- p. 6, 24 *scribe* 86, 20 sqq. B *pro* 86, 6 B.
- p. 11, 21 *ad testimonia adde*: Const. Porph. De themat. 2, 12, Eustath. in Dionys. Perieget. 140.
- p. 15 *ad testimonia adde*: § 37. Cf. Zosim. II 30, 2; II 31, 1.
- p. 21, 12 *scribe* ἀνὰ *pro* μετὰ.
- p. 21 *app. crit. l. 7 scribe* ex Codino II 87—91.
- p. 22, 20 *scribe* Κρόνος χρυσέγκανστος.
- p. 23, 12 et 24, 17 *scribe* Τετραδησίον et Τετραδησίω.
- p. 26, 4 sqq. Cf. E. Maass, Analecta sacra et profana Marpurgi 1901 et Byz. Z. XI (1902) 164 sq.
- p. 26, 17 *dele* l. 4 — p. 27, 4.
- p. 27 *in testimoniis scribe* Codin. II 97 et 97a.
- p. 28, 8 *an* τὸν σῖτον <ῥῆγλον> ἀπεμπωλῶν? Cf. p. 179, 9.
- p. 31 *in testimoniis scribe* § 17 Codin. II 102a.
- p. 31, 11 *an* ἓνα τῶν ὀπισθεν πόδα?
- p. 32, 22 *scribe* (Codin. II 76, p. 53, 16 B).
- p. 32, 24 *scribe* (Codin. II 19, p. 30, 1 B).
- p. 38 *in app. crit. l. 4 scribe* (cf. p. 25, 19).
- p. 41, 14 et 15 *scribe* Ἀνθημίον. Cf. Pargoire Byz. Z. XII (1903) p. 334.
- p. 49 *in app. crit. ad l. 12 scribe*: Strumnitzae *pro* Stramnitzae.
- p. 51 *in app. crit. ad l. 4 scribe*: *an* μύδιον? *pro* *an* μῶλον.
- p. 62 *in app. crit. ad l. 11 scribe*: κάμπτον.
- p. 63, 10 ὄσπερ <ὄρ>ῶνται.
- p. 64, 3 ἐν τοῖς βραχιόνιοις διδύμοις?
- p. 65, 17 Ἐν δὲ τοῖς Σωζ. γράμμασι, φησιν *nota marginalis ad* Θεόδωρος *esse videtur. Tum scribendum* ὡς ὁ Θεόδωρός φησι. Ἰουστινιανὸς δ' ἐστίν, ὃ κτλ.
- p. 72 *inter testimonia scribe*: Codin. II 70 *pro* II 71.
- p. 73 *inter testimonia scribe*: Codin. II 71 *pro* II 70.
- p. 79 *in app. crit. adde*: 8 ὁ βασιλεὺς R.
- p. 81, 1 ἡμφιεσμένην *corruptum non est*. Cf. Constant. Porph. De caer. p. 500, 6.
- p. 82 *in app. crit. ad l. 7 scribe* μετατόριον *pro* μετακώριον.
- p. 96 *inter testimonia ad l. 7 falso me mutavisse iussum in* deorsum *monet* L. Traube *conferens* γὰρ *Italorum*.
- p. 106, 11 καὶ <οὐκ> ἔλαβε πῆξιν ὁ τροῦλος. Pargoire Byz. Z. XII (1903) p. 334.

Ad fasciculum alterum.

- P. 145, 2 *scribe* Σίγμα.
- p. 150 *ad testimonia adde*: Synaxar. eccl. C. P. p. 79 ed. Delehaye
- p. 159 *ad testimonia adde*: l. 7—17, Glycas p. 505, 10—17.
- p. 161, 15 *dele hastam post* Μάμαντος *ductam*.
- p. 163 *in app. crit. ad l. 16 scribe* (scr. προσετοιχέωτο).
- p. 164, 11 *post* (μβ') *insere hastam* |.
- p. 166 *in app. crit. ad l. 9 scribe* ἐσφραγισμένη.
- p. 170, 4 *et* 13 *scribe* κς' *pro* κς'.
- p. 170, 13 *dele hastam* |.
- p. 171, 10 *scribe* κρατοῦντα.
- p. 171 *ad testimonia adde*: l. 9—12, Glycas p. 498, 15.
- p. 180, 8 *post* Περί τοῦ Βοός *insere hastam* |.
- p. 184, 6 *scribe* 842—866.
- p. 188 *in app. crit. scribe*: 68—70. ABCMJG *et* 71. ACMJG.
- p. 195. § 86 *include hastis* | *et* ||.
- p. 206 *in app. crit. scribe*: 104. ABCM, J.
- p. 207 *in app. crit. scribe*: 104a. ABM, JG *et* 105. ABCM, J.
- p. 207, 11 *scribe* (60, ρϛδ').
- p. 208 *in app. crit. scribe*: 107—109 *pro* 110.
- p. 209 *in app. crit. adde*: 110 ACM, JGH.
- p. 221, 11 *scribe* φύλλων.
- p. 230 *in app. crit. scribe* 6 ἀντιν J *pro* 5 ἀντιν J.
- p. 236 *in app. crit. scribe* 54—55.
- p. 243 *in app. crit. scribe* 77. ACM, JHGB.
- p. 247, 20 *scribe* δόσαντες.
- p. 252, 5 *scribe* Γάϊνα.
- p. 252 *in app. crit. scribe*: 111. ACM, JHGB.
- p. 253, 9 *scribe* μς' *pro* μη'.
- p. 255 *in app. crit. scribe*: 123. ACM, J *et paulo infra*: 124. ACM, JHB.
- p. 257 *in app. crit. scribe*: 133. ACM, HGB.
- p. 259, 3 *scribe* σλε' *pro* σλδ'.
- p. 258, 23 *scribe* τεθήμασι.
- p. 259 *in app. crit. scribe*: 142. ACM, JHGB.
- p. 261, 18 *scribe* ζηλοτυπήσαντος.
- p. 310 *spatium unius lineae non inter l. 18 et 19, sed 19 et 20 intermittendum fuit*.

FORMA URBIS CONSTANTINOPOLIS

*Numeri spectant ad reductionem topographicam c.
Cf. p. 290 et praef.*

6-11-18

20

100

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

NO PHONE RENEWALS

REC'D LD-URL
NOV 03 1986

REC'D LD-URL
MAY 03 1991

REC'D LD-URL
NOV 01 1991
APR 06 1994

REC'D LD-URL
AC MAY 01 1995

MAR 17 1995

REC'D LD-URL
AC MAY 06 1996

JAN 17 1995

AC MAY 01 2001

NOV 17 '00

AC MAY 01 2001

REC'D YRL APR 25 2002

REC'D YRL

MAR 23 2003

MAY 01 2003

MAR 28 2010

BCLA COLL LIB AUG 31 2010 RECEIVED

3 1158 01121 5737

